

Euroopan unionin virallinen lehti

C 184 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
8. heinäkuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2009–2010

Istunto 22.–24. huhtikuuta 2009

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 252 E, 22.10.2009.

Hyväksytyt tekstit, 23. huhtikuuta 2009, vastuuvapauden myöntämisestä varainhoitovuonna 2007 on julkaistu virallisessa lehdessä, EUVL L 255, 26.9.2009.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

2010/C 184 E/01	Liittymistä valmistelemaa tukivälinettä koskeva talousarvion täytäntöönpanon valvonta Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 liittymistä valmistelemaa tukivälinettä koskevasta talousarvion täytäntöönpanon valvonnasta vuonna 2007 (2008/2206(INI))	1
2010/C 184 E/02	Tuomioiden tehokas täytäntöönpano Euroopan unionissa: velallisen omaisuuden läpinäkyvyys Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 tuomioiden tehokkaasta täytäntöönpanosta Euroopan unionissa: velallisen omaisuuden läpinäkyvyys (2008/2233(INI))	7
2010/C 184 E/03	Vuosikertomus vetoamusvaliokunnan toiminnasta vuonna 2008 Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 vetoamusvaliokunnan käsittelemistä asioista vuonna 2008 (2008/2301(INI))	12
2010/C 184 E/04	Naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistaminen valiokuntien ja valtuuskuntien työssä Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisesta valiokuntien ja valtuuskuntien työssä (2008/2245(INI))	18
2010/C 184 E/05	Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 Turkmenistanin kanssa tehtävästä väliaikaisesta kauppasopimuksesta	20

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

2010/C 184 E/06	Euroopan yhteinen maahanmuuttopolitiikka Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 Euroopan yhteisestä maahanmuuttopolitiikasta: periaatteet, toimet ja välineet (2008/2331(INI))	23
2010/C 184 E/07	Vihreä kirja Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevasta politiikasta tulevaisuudessa Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 vihreästä kirjasta Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevasta politiikasta tulevaisuudessa (2008/2218(INI))	35
Torstai 23. huhtikuuta 2009		
2010/C 184 E/08	Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjumisesta ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi	41
2010/C 184 E/09	Kaupunkiliikennettä koskeva toimintasuunnitelma Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 kaupunkiliikennettä koskevasta toimintasuunnitelmasta (2008/2217(INI))	43
2010/C 184 E/10	Älykkäitä liikennejärjestelmiä koskeva toimintasuunnitelma Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevasta toimintasuunnitelmasta (2008/2216(INI))	50
Perjantai 24. huhtikuuta 2009		
2010/C 184 E/11	Naisten oikeudet Afganistanissa Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 naisten oikeuksista Afganistanissa	57
2010/C 184 E/12	Tuki Sierra Leonen erityistuomioistuimelle Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Sierra Leonen erityistuomioistuimen tukemisesta	60
2010/C 184 E/13	Ashrafin leirin asukkaiden humanitaarinen tilanne Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Ashrafin leirin asukkaiden humanitaarisesta tilanteesta	62
2010/C 184 E/14	Yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2007 Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta – vuosikertomus 2007 (2008/2242(INI))	63
2010/C 184 E/15	Parlamentaarinen koskemattomuus Puolassa Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 parlamentaarista koskemattomuudesta Puolassa (2008/2232(INI))	72
2010/C 184 E/16	Hallinto YKP:n puitteissa: Euroopan parlamentti, alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat ja muut toimijat Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 hallinnosta YKP:n puitteissa: Euroopan parlamentti, alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat ja muut toimijat (2008/2223(INI))	75

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Liittymistä valmistelevaa tukivälinettä koskeva talousarvion täytäntöönpanon valvonta

P6_TA(2009)0237

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 liittymistä valmistelevaa tukivälinettä koskevasta talousarvion täytäntöönpanon valvonnasta vuonna 2007 (2008/2206(INI))

(2010/C 184 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon liittymistä valmistelevästä tukivälineestä 17. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1085/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon liittymistä valmistelevästä tukivälineestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1085/2006 täytäntöönpanosta 12. kesäkuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 718/2007 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission 8. marraskuuta 2006 päivätyn tiedonannon ”Liittymistä valmistelevan tukivälineen monivuotinen ohjeellinen rahoituskehys 2008–2010” (KOM(2006)0672),
- ottaa huomioon komission 6. marraskuuta 2007 päivätyn tiedonannon ”Liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA) – Monivuotinen ohjeellinen rahoituskehys vuosiksi 2009–2011” (KOM(2007)0689),
- ottaa huomioon komission 15. joulukuuta 2008 antaman vuoden 2007 raportin liittymistä valmistelevästä tukivälineestä (KOM(2008)0850 ja SEC(2008)3026),
- ottaa huomioon komission 5. marraskuuta 2008 päivätyn tiedonannon ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2008 ja 2009 tärkeimmät haasteet” sekä siihen liittyvät maakohtaiset edistymiskertomukset vuodelta 2008 (KOM(2008)0674 sekä SEC(2008)2692–SEC(2008)2699),
- ottaa huomioon komission 22. heinäkuuta 2008 antaman kertomuksen ”Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2007” (KOM(2008)0475 mukaan lukien SEC(2008)2300),

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽²⁾ EUVL L 170, 29.6.2007, s. 1.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon komission 27. lokakuuta 2008 antaman kertomuksen liittymistä edeltävän rakennepoliittikan välineestä (ISPA) – Vuosikertomus 2007 (KOM(2008)0671 ja SEC(2008)2681),
- ottaa huomioon komission 22. joulukuuta 2008 antaman vuoden 2007 kertomuksen Phare-ohjelmasta, Turkin liittymisvalmisteluista, CARDS-ohjelmasta ja siirtymäjärjestelyä koskevasta tukivälineestä (KOM(2008)0880 ja SEC(2008)3075),
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen Euroopan jälleenrakennusviraston tilinpäätöksestä varainhoitovuodelta 2007 sekä viraston vastaukset ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 5/2007 CARDS-ohjelman hallinnoinnista komissiossa sekä komission vastaukset ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission laajentumisasioiden pääosaston pääjohtajan vuosittaisen toimintakertomuksen vuodelta 2007 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon aiemmat laajentumista koskevat päätöslauselmansa ja erityisesti 10. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman komission vuoden 2007 laajentumisstrategia-asiakirjasta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Kroatian edistymiskertomuksesta vuodelta 2007 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevasta vuoden 2007 edistymiskertomuksesta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 21. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman Turkiaa koskevasta vuoden 2007 edistymiskertomuksesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman kauppaja- ja taloussuhteista Länsi-Balkaniin ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 4. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman Balkanin naisten tilanteesta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan tiedonkeruuvaltuuskunnan vierailun Kosovossa 22.–25. kesäkuuta 2008 ⁽¹⁰⁾ ja sitä koskevan matkaraportin ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹²⁾ ja etenkin sen 53 artiklan sekä sen täytäntöönpanosäännöt,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A6-0181/2009),

⁽¹⁾ EUVL C 311, 5.12.2008, s. 42.

⁽²⁾ EUVL C 285, 27.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ 31.3.2008, http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/elarg_aar.pdf.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0363.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0120.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0172.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0224.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0005.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0582.

⁽¹⁰⁾ YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244(1999) mukaisesti.

⁽¹¹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/publicationsCom.do?language= EN&body=CONT>.

⁽¹²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- A. katsoo, että liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA) on uusi rahoitusväline, joka korvaa ehdokasmaille ja mahdollisille ehdokasmaille tarkoitettut välineet ja ohjelmat eli Pharen, ISPA:n, Sapardin, Turkin liittymistä valmistelleen tukivälineen sekä Cardsin, ja sillä on tarkoitus yksinkertaistaa EU:n varojen käyttöä joustavasti näiden maiden erityistarpeiden ja hallinnointivalmiuksien mukaan,
- B. ottaa huomioon, että liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA) muodostuu seuraavista viidestä osa-alueesta, jotka kattavat edunsaajamaiden tarpeiden perusteella määritellyt prioriteetit:
- I. Siirtymävaiheen tuki ja instituutioiden kehittäminen
 - II. Rajatylittävä yhteistyö
 - III. Aluekehitys
 - IV. Henkilövoimavarojen kehittäminen
 - V. Maaseudun kehittäminen,
- C. katsoo, että IPA-väline on keskeisessä asemassa kansalaisten elämänlaadun, sosiaaliohjelmien, infrastruktuurin, alueellisen ja rajatylittävän yhteistyön sekä ihmisoikeuksien kunnioituksen edistämisen kannalta nykyisissä ja mahdollisissa ehdokasmaissa,
- D. katsoo, että talousarvion täytäntöönpanon parlamentaarisen valvonnan tarkoituksena laajentumispolitiikan alalla on varmistaa, että EU:n varoja on käytetty hallinnollisten määräysten ja EU:n poliittisten painopistealueiden mukaisesti, mutta myös arvioida, onko niitä todella myönnetty strategiassa ja edunsaajamaiden edistymiskertomuksissa yksilöityjen prioriteettien mukaisesti ja onko niillä saavutettu EU:n yhteisten etujen kannalta toivotut tulokset,
- E. katsoo, että IPA-välineen täytäntöönpanoa on keskeisen tärkeää tarkastella perusteellisesti ja varhaisessa vaiheessa, jotta voidaan välttää aiempien liittymistä valmistelevien välineiden täytäntöönpanossa myöhemmin havaitut ongelmat, ja tältä osin on syytä ottaa huomioon, että jos sääntöjenvastaisuuksiin ei kiinnitetä ajoissa huomiota, ne lisääntyvät ja niihin on hyvin vaikea puuttua myöhemmin, koska niistä tulee väärää vakiokäytäntöä,
- F. katsoo, että korruption torjunta ja alakohtaiset uudistukset (oikeuslaitoksen, poliisivoimien ja julkishallinnon sektoreilla) vaikuttavat paitsi hyvään hallintotapaan ja oikeusvaltioperiaatteen toteutumiseen myös yleiseen liiketoimintaympäristöön,
- G. katsoo, että IPA-väline on monivuotisten tavoitesuunnitteluasiakirjojen tarkistusten ansiosta huomattavan joustava, mikä mahdollistaa sen mukauttamisen edunsaajamaiden tarpeiden ja hallinnointivalmiuksien kehittämisen mukaan,
- H. katsoo, että asetuksen (EY) N:o 1085/2006 (IPA-asetus) 27 artiklan mukaan komission on toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31. joulukuuta 2010 mennessä väliarviointikertomus IPA-välineen täytäntöönpanosta ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tarpeellisten muutosten tekemiseksi tähän asetukseen,
- I. ottaa huomioon, että komissio aikoo toteuttaa parlamentin pyynnöstä ulkoisen avun välineiden, IPA mukaan luettuna, väliarvioinnin jo vuonna 2009,
- J. katsoo, että Euroopan parlamentin olisi jo nyt oltava yhteydessä liittymistä valmistelevan tukivälineen piiriin kuuluvien edunsaajamaiden kansanedustuslaitoksiin,

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009**Yleistä**

1. panee tyytyväisenä merkille komission kanssa aloitetun jäsenneilyn vuoropuhelun IPA-välineen täytäntöönpanosta ja toistaa asiaa koskevan kantansa, erityisesti sen, että kaikilla edunsaajamailla on oltava yhtäläiset mahdollisuudet käyttää kaikkia tukivälineessä saatavilla olevia politiikan välineitä, että korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnalle on annettava riittävästi painoarvoa ja että institutionaalisten valmiuksien kehittämiseen etenkin parlamentaaraisella tasolla, kansalaisjärjestöjen kehittämiseen, suvaitsevaisuutta ja syrjinnän vastaisuutta edistäviin toimiin, inhimilliseen kehitykseen ja keskeisillä politiikan aloilla tehtävään alueelliseen yhteistyöhön on kiinnitettävä aiempaa enemmän huomiota;
2. on tyytyväinen IPA-välinettä koskevien maksusitoumusten suureen täytäntöönpanoasteeseen vuonna 2007; pahoittelee kuitenkin, että ensimmäiset IPA-välineen ohjelmat hyväksyttiin vasta vuoden 2007 lopussa ja että niitä alettiin panna tosiasiallisesti täytäntöön vasta vuonna 2008, mikä johtui osittain uuden välineen myöhäisestä hyväksymisestä ja osittain siitä, että edunsaajamaat viivyttelivät edellytettyjen rakenteiden ja hallintajärjestelmien perustamisessa; vaatii komissiota edistämään hankkeiden täytäntöönpanoa ja valvomaan varojen jakamista sekä tähän mennessä saavutettuja tuloksia, jotta voidaan varmistaa, että IPA-välineellä on näkyviä tuloksia kyseisissä maissa;
3. toteaa, että koska IPA-asetus ja asetus (EY) N:o 718/2007 (IPA-välineen täytäntöönpanoasetus) sekä siten myös ensimmäinen monivuotinen ohjeellinen rahoituskehys ja tavoitesuunnittelusiakirjat hyväksyttiin myöhässä, IPA-välineen ohjelmien seuranta, arviointi ja raportointi vuodelta 2007 oli suppeaa eikä se ole vielä tuottanut tuloksia; korostaa, että kitkaton siirtyminen aiemmista liittymistä valmistelevista välineistä IPA-välineeseen edellyttää ohjelmoinnin jatkuvuutta, hankkeiden asianmukaista täytäntöönpanoa ja maksujen suorittamista;
4. katsoo, että johdonmukaisuus IPA-välineen vuoden 2007 kansallisten ohjelmien ja EU:n liittymistä valmistelevan politiikan välillä oli tyydyttävä, sillä useimmat ohjelmissa esitetyt tavoitteet olivat maakohtaisissa komission edistymiskertomuksissa yksilöityjen prioriteettien mukaisia;
5. toteaa, että ehdokasmaiden on ensisijaisesti keskityttävä EU:n normien ja etenkin tilasto-, ympäristö- ja verotusnormien täytäntöönpanoon, mikä on EU:n laajentumispolitiikan mukaista; huomauttaa kuitenkin, että poliittisten kriteerien kuten demokraattisen hallinnon, ihmisoikeuksien, uskonnonvapauden sekä naisten oikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltioperiaatteen merkitystä ei saa vesittää, sillä niiden täyttämättä jättäminen saattaa vaikeuttaa ja viivyttää neuvotteluja; katsoo, että yhtäältä poliittisten kriteerien täyttämiseen tarkoitettujen hankkeiden ja toisaalta yhteisön säännösten täytäntöönpanoon tähtäävien hankkeiden välillä olisi oltava nykyistä parempi tasapaino;
6. muistuttaa komissiolle, että Euroopan unionin legitimizeettää ja valmiutta edistää uudistuksia voidaan tehostaa huomattavasti, jos IPA-välineestä myönnettävä tuki kohdennetaan aloille, joista nykyisten ja mahdollisten tulevien ehdokasmaiden kansalaiset hyötyvät suoraan, etenkin kun otetaan huomioon maailmanlaajuisesta rahoituskriisistä aiheutuvat tarpeet ja haasteet;
7. katsoo näin ollen, että IPA-välineestä on tuettava toimia, joita edunsaajamaat toteuttavat täyttääkseen viisumivapautta koskevassa etenemissuunnitelmassa asetetut vaatimukset, jotta Länsi-Balkanin maiden kansalaiset voivat vihdoinkin liikkua vapaasti ja osallistua täysimääräisesti EU:n ohjelmiin ja järjestelmiin; suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen lisätä määrärahoja, jotka osoitetaan IPA-välineestä Tempus-, Erasmus Mundus- ja Youth in Action -ohjelmille;
8. panee merkille, että komissio pystyi hyväksymään vuoden 2008 lopulla hajautetun hallinnon Kroatiassa osa-alueilla I–IV ja Turkissa osa-alueilla I ja II; kannustaa komissiota työskentelemään edelleen tiiviisti ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden kanssa, jotta nämä kykenisivät lähitulevaisuudessa hallinnoimaan varoja hajautetusti ja kaikki IPA-välineen osa-alueet olisivat täysimittaisesti niiden saatavilla; huomauttaa kuitenkin, että hallintovaltuuksien myöntämiseen liittyy ehtoja ja se riippuu valtuuksien käytön tehokkuudesta;
9. tähdentää, että käytettäessä IPA-välinettä komissio ja ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden hallitukset jakavat vastuun; kehottaa komissiota parantamaan edustustojensa ja vastaavien viranomaisten välistä yhteistyötä ja tiedonkulkua, varmistamaan hankkeiden täytäntöönpanomenettelyjen jatkuvan valvonnan ja kehittämään yhteisiä toimia edunsaajamaiden hallinnollisten valmiuksien parantamiseksi;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

10. tähdentää, että IPA-välineen hallinnoinnin ja valvonnan on oltava läpinäkyvää ja tehokasta ja että on otettava huomioon kunkin maan omien tarkastus- ja valvontajärjestelmien erityispiirteet sekä aiempien ehdokasmaiden liittymistä valmistelevista menettelyistä opitut parhaat käytännöt;

11. odottaa, että komissio toimittaa vuosittain parlamentille ja sen asiasta vastaavalle talousarvion valvontavaliokunnalle selvityksen IPA-määrärahoista suoritetuista maksuista ja määrärahojen toteutuksesta sekä jäljellä olevista ISPA-, Ipar- ja Sapard-määrärahoista sekä antaa yksityiskohtaiset tiedot kustakin vastaanottajamaasta ja esimerkkejä parhaista käytännöistä ja ilmoittaa kaikista havaituista ongelmista ja sääntöjen vastaisuuksista;

12. toteaa, että horisontaaliset kysymykset, kuten ympäristövaikutusten arviointi, hyvä hallintotapa, kansalaisyhteiskunnan osallistuminen, yhtäläiset mahdollisuudet ja syrjimättömyys eivät sisälly riittävän näkyvästi IPA-välineestä vuonna 2007 rahoitettuihin hankkeisiin; kehottaa komissiota laatimaan varsinkin useille edunsaajille tarkoitettuja alueellisia tai horisontaalisia ohjelmia erityisesti korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan, kulttuurienvälisen vuoropuhelun ja sukupuolten tasa-arvon aloilla;

13. huomauttaa, että suurille maantieteellisille alueille tai laajoille politiikanaloille on osoitettu niukasti varoja ja että nämä varat on hajautettu moniin pieniin hankkeisiin sen sijaan, että ne olisi keskitetty harvempiin ja näkyvämpiin hankkeisiin; korostaa, että vuosittaisissa kansallisissa ohjelmissa olisi löydettävä tasapaino edistymiskertomuksissa yksilöityihin keskeisiin prioriteetteihin vastaamisen ja varojen liiallisen hajauttamisen välttämisen välillä;

Eri politiikanaloja ja maita koskevat huomiot

14. korostaa, että on erittäin tärkeää ja kiireellistä käyttää IPA-välinettä kaikissa edunsaajamaissa tehostamaan korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa painottaen erityisesti rahanpesua, laitonta maahanmuuttoa ja ihmiskauppaa; toteaa, että vaikka kaikissa vuoden 2008 edistymiskertomuksissa korruptiota pidettiin vakavana ongelmana ja keskeisenä prioriteettina, kaikissa IPA-välineestä vuonna 2007 rahoitetuissa ohjelmissa ei otettu korruptiota riittävästi huomioon; ehdottaa, että rahoitusta varataan tähän tarkoitukseen, kuten Kroatiassa ⁽¹⁾ ja Montenegrossa ⁽²⁾ on tehty, ja kehottaa komissiota laatimaan tässä asiassa johdonmukaisemman strategian edellisten laajentumisten antamiin opetuksiin tukeutuen;

15. toteaa, että kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tulisi edunsaajamaissa osallistua aktiivisemmin hankkeiden laatimiseen ja käynnistämiseen; huomauttaa, että IPA-välineen tulevissa hankkeissa tulisi torjua kansalaisyhteiskunnan järjestöjen järjestelmällistä riippuvuutta tuenantajista "tilauksesta perustettavien" kansalaisjärjestöjen välttämiseksi sekä puuttua myös siihen, että erityisesti Bosnia ja Hertsegovinassa, entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa ja Kosovossa ⁽³⁾ eräät kansalaisyhteiskunnan järjestöt ovat syntyneet etnis-poliittisten konfliktien rajalinjoja noudatellen; edellyttää, että uudella kansalaisyhteiskuntavälineellä puututaan moniin EU:n ohjelmien monimuotoisuutta, monitahoisuutta ja hajanaisuutta koskeviin ongelmiin;

16. pitää välttämättömänä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen jatkuvaa tukemista nykyisissä ja mahdollisissa ehdokasmaissa kilpailua suosivan ympäristön luomiseksi niiden keskuuteen, pitkäjänteisyyden varmistamiseksi niiden pyrkiessä IPA-välineen täytäntöönpanossa tuloksellisuuteen ja jatkuvan aktiivisuuden varmistamiseksi hankkeiden hallinnoinnissa;

17. toteaa, että IPA-välineestä rahoitettujen hankkeiden ja toimien EU-näkyvyys kentällä on heikko eivätkä ne ole luoneet ruohonjuuritasolta lähtevää legitimiyyttä entistä tiiviimmälle lähentymiselle EU:hun;

⁽¹⁾ Hanke 2007/019-247: Virastojen välisen korruption vastaisen yhteistyön tehostaminen. 2 500 000 euron hanke, jolla vahvistetaan korruption torjuntastrategiasta vastaavaa oikeusministeriön koordinoituintilintä ja lisätään yleisön tietoisuutta korruption liittyvistä kysymyksistä.

⁽²⁾ Hanke 2007/19300: Järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjunta. Hankkeen tavoitteena on torjua järjestäytyneitä rikollisuutta ja korruptiota kehittämällä eri lainvalvontaelinten suorituskykyä ja yhteistyötä. Se on yhteydessä laajempaan hallituksen korruption vastaiseen strategiaan ja toimintasuunnitelmaan. Tätä hanketta varten on varattu 3 000 000 euroa.

⁽³⁾ YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244(1999) mukaisesti.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

18. katsoo, että koulutukseen ja nuorten työllisyyteen pitkän aikavälin vakauden ja kehityksen edellytyksinä ei ole puututtu riittävästi; korostaa erityisesti nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden torjuntaa erittäin tärkeänä monialaisena kysymyksenä; ehdottaa tässä suhteessa, että komissio tutkii mahdollisuuksia hyödyntää nykyistä paremmin IPA-välineen tarjoamaa joustavuutta niin, että osa-alueisiin III–V kuuluvia toimia voidaan tarvittaessa rahoittaa kahdesta ensimmäisestä osa-alueesta;

19. toteaa, että IPA-välineestä myönnettävä alueellinen rahoitustuki on suhteellisen vähäistä (noin 10 prosenttia koko IPA-välineestä), varsinkin kun se kattaa yksitoista toiminta-alaa kuudessa maassa koulutuksesta ja opetus- ja nuoriso-ohjelmista ydinturvallisuuteen;

20. on huolissaan siitä, että IPA-välineestä osa-alueelle II myönnettyt varat olivat vuonna 2007 yhteensä vain 38 800 000 euroa (eli alle 8 prosenttia) tukivälineen 497 200 000 euron kokonaisvaroista; huomauttaa, että tämä on ristiriidassa komission toteamuksen kanssa, jonka mukaan rajatylittävällä yhteistyöllä autetaan sovintoon pääsemistä ja hyviä naapuruussuhteita, mikä on erityisen tärkeää alueilla, joilla on äskettäin ollut konflikteja; pitää valitettavana, että tehokkaan yhteistyön käynnistäminen on ollut käytännössä hankalaa, mikä on johtunut muun muassa heikosta rakenteiden ja menettelyjen vastaavuudesta eri osapuolten välillä sekä poliittisista vaikeuksista; kehottaa edunsaajamaita ja komissiota jatkamaan olemassa olevaa ja kehittämään uutta yhteistyötä tällä osa-alueella hyvien naapuruussuhteiden ja taloudellisen yhdenmisen edistämistavoitteiden mukaisesti, etenkin ympäristöasioissa, luonnon- ja kulttuuriperinnön suojelemisessa sekä korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa;

21. on myös huolestunut siitä, että yksikään edunsaajamaiden vuonna 2007 esittämä IPA-välineestä rahoitettava ohjelma ei suoraan koskenut naisten oikeuksia tai sukupuolten tasa-arvoa, vaikka tasa-arvokysymyksiä on pidetty tärkeänä haasteena sekä edistymiskertomuksissa että monivuotisissa tavoitesuunnitteluasiakirjoissa; kehottaa jälleen komissiota osoittamaan liittymistä valmistelevaa rahoitustukea naisten oikeuksien lujittamiseen Balkanilla, erityisesti valtioista riippumattomien ja muiden naisjärjestöjen toimesta; kehottaa komissiota varaamaan IPA-välineen varoja tätä vastaavasti julkisten talousarvioiden sukupuoli- ja tasa-arvonäkökulman edistämiseksi liittymistä valmistelevalle politiikalle sekä edunsaajamaiden rohkaisemiseksi esittämään asiaa koskevia hanke-ehdotuksia;

22. korostaa, että kansalaisjärjestöt on otettava aiempaa laajemmin mukaan liittymistä valmistelevalta tukivälineestä rahoitettavien hankkeiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, jotta voidaan varmistaa, että tukivälineestä myönnettävässä tuessa otetaan huomioon todelliset tarpeet ja odotukset, lisätä liittymistä valmistelevalta tukivälineestä rahoitettavien hankkeiden näkyvyyttä sekä edistää elinvoimaisen ja aktiivisen kansalaisyhteiskunnan kehittymistä edunsaajamaissa;

23. kehottaa Euroopan tilintarkastustuomioistuinta antamaan vuoden 2010 loppuun mennessä erityisen väliarviointikertomuksen IPA-välineen täytäntöönpanosta;

*

* *

24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle ja liittymistä valmistelevalle tukivälineen piiriin kuuluvien edunsaajamaiden hallituksille, parlamenteille ja kansallisille tilintarkastuselimille.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Tuomioiden tehokas täytäntöönpano Euroopan unionissa: velallisen omaisuuden läpinäkyvyys

P6_TA(2009)0238

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 tuomioiden tehokkaasta täytäntöönpanosta Euroopan unionissa: velallisen omaisuuden läpinäkyvyys (2008/2233(INI))

(2010/C 184 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 65 artiklan,
 - ottaa huomioon komission 6. maaliskuuta 2008 antaman vihreän kirjan ”Tuomioiden tehokas täytäntöönpano Euroopan unionissa: velallisen omaisuuden läpinäkyvyys” (KOM(2008)0128),
 - ottaa huomioon komission 24. lokakuuta 2006 antaman vihreän kirjan tuomioiden täytäntöönpanon tehostamisesta Euroopan unionissa: pankkitalletusten takavarikointi (KOM(2006)0618) ja parlamentin 25. lokakuuta 2007 antaman sitä koskevan päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle sähköisestä oikeudenkäytöstä ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 3. joulukuuta 2008 antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 22. syyskuuta 2008 antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0252/2009),
- A. ottaa huomioon, että toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti yhteisön välineen hyväksymistä oikeudellisen yhteistyön alalla sellaisissa yksityisoikeudellisissa asioissa, joiden vaikutukset ulottuvat valtioiden rajojen yli, voidaan harkita ainoastaan, jos voidaan näyttää, että sisämarkkinoiden toteuttamista tai toimintaa haittaavaa estettä on mahdotonta poistaa kansallisella tasolla,
- B. ottaa huomioon, että velanmaksun viivästyminen ja sen maksamatta jättäminen vaarantaa sekä yritysten että kuluttajien edut, etenkin jos velkojalla ja täytäntöönpanoviranomaisilla ei ole tietoa velallisen olinpaikasta eikä hänen varoistaan; ottaa huomioon, että asiaa pahentaa nykyinen taloudellinen tilanne, jossa rahavirrat ovat elintärkeitä yritysten selviämisen kannalta,
- C. ottaa huomioon, että rajat ylittävään velkojen perintään liittyvät ongelmat saattavat haitata maksamismääräysten vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa ja oikeussuojan saatavuutta; ottaa lisäksi huomioon, että jos tuomioistuinten päätöksiä ei panna täytäntöön, oikeuden toteutuminen ja kaupallisen moraalin normit vaarantuvat,
- D. ottaa huomioon, että velkojen perintä on yleisesti ottaen suuri ongelma, joka on vielä pahempi, jos saatavat ovat luonteeltaan rajat ylittäviä, ja että ongelma on suuri etenkin pienyrityksille, joilla ei ole käytettävissään erikoistuneita asianajajia tai velkojen perinnästä vastaavia osastoja ja jotka joutuvat usein epäoikeudenmukaiseen tilanteeseen, koska niiden on käytettävä henkilöstöä, niukkoja taloudellisia resursseja ja ennen kaikkea aikaa tämän ongelman ratkaisemiseen tuottavan toiminnan sijaan,

⁽¹⁾ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 655.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0637.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- E. katsoo olevan merkkejä siitä, että maksuviivästysdirektiiviä⁽¹⁾ ei noudateta eikä tunneta riittävästi; katsoo, että jos kyseinen direktiivi nyt päivitetäisiin ja pantaisiin asianmukaisesti täytäntöön, se vähentäisi huomattavasti maksuviivästyksiä ja maksamatta jättämisä,
- F. ottaa huomioon, että sopimuksia ja maksukyvyttömyyttä koskevassa erilaisissa kansallisessa lainsäädäntöjärjestelmissä on suuria eroja siinä, miten velkojat voivat varmistaa saatavansa sopimushetkellä erityisesti käyttämällä omistuksenpidätyslausekkeita tai muita vastaavia menettelyjä, joita joskus kierretään mainittujen erojen takia,
- G. ottaa huomioon, että tuomioistuinten päätösten täytäntöönpanoon liittyvän yhteisön lainsäädännön antamisen on koskettava kaikkia velallisia tekemättä ennakolta eroa vilpittömässä tai vilpillisessä tarkoituksessa toimineiden velallisten välillä,
- H. ottaa huomioon, että velkojen välttelyä, maksuviivästymistä ja maksamatta jättämistä pahentaa usein osapuolten piittaamattomuus heidän sopimusta edeltävissä ja sopimukseen liittyvissä toimituksissa; katsoo, että on korostettava enemmän kaupallista tietoisuutta ja yhteisen viitekehyksen mukaisten valinnaisten lausekkeiden mahdollista käyttöä "eurooppalaiseen" tapaan, millä varmistettaisiin se, että osapuolet harjoittavat tarkkaan näitä asioita kauppasuhteensa alussa,
- I. ottaa huomioon, että parlamentin tietoon on tullut mahdollinen vakava ongelma, joka koskee rajat ylittäviä tapauksia ja vastahakoisia velallisia, jotka voisivat maksaa velkansa, mutta eivät tee sitä, tai jotka eivät mahdollisesti maksa takaisin velkaansa, vaikka asiasta on annettu oikeuden päätös; ottaa huomioon, että vaikuttaisi siltä, että tällaisilla henkilöillä on usein huomattavia osuuksia eri yksiköissä, bulvaaneissa ja säätiöissä ja että täytäntöönpano ei onnistu ilman tarvittavia tietoja; ottaa huomioon, että usein tällaiset tiedot on saatava vastahakoisen velallisen tietämättä, koska hän voi usein siirtää varat toiselle lainkäyttöalueelle lyhyellä varoitusaajalla,
- J. ottaa huomioon, että parlamentin tietoon on tullut myös, että tietyt itsenäiset valtiot eivät noudata toisessa valtiossa annettuja välitystuomioita tai tuomioistuinten tuomioita, minkä vuoksi on syntynyt keinottelua harjoittavia rahastoja (vulture funds), jotka ostavat tämän valtiovelan paljon edullisemmin ja pyrkivät hyötymään tuomion täytäntöönpanosta; katsoo, että olisi todennäköisesti parempi ja oikeudenmukaisempi vaihtoehto antaa alkuperäisille velkojille keinot hakea itse muutosta,
- K. ottaa huomioon, että on esitetty, että on vain harvoja valtioita, joilla ei ole lainkaan varoja oman alueensa ulkopuolella, ja että jos velkojalla ei ole mahdollisuuksia saada tuomio pannuksi täytäntöön (yksinomaan) omassa jäsenvaltiossaan tai kyseisessä valtiossa, ainoa tehokas oikeussuojakeino ovat ulkomaiset tuomioistuimet, etenkin muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa toimivat tuomioistuimet,
- L. ottaa huomioon, että Bryssel I -asetuksen⁽²⁾ mukaan kullakin jäsenvaltiolla on omat väliaikaiset, kansallisen lainsäädännön mukaisesti laaditut ja hallinnoidut toimenpiteensä ja että kyseisen asetuksen mukaan *ex parte* -määräykset eivät kuulu vastavuoroisen tunnustamisen ja täytäntöönpanon piiriin; ottaa huomioon, että vastaanottava tuomioistuin panee täytäntöön *inter partes* -määräykset käytettävissään olevien keinoin, joiden vaikutukset ovat vaikutukseltaan mahdollisimman samat,
- M. ottaa huomioon, että väliaikaisiin toimenpiteisiin kuuluvat: i) määräykset tuomion täytäntöönpanotoimiin liittyvää omaisuutta koskevien tietojen ilmoittamisesta, ii) määräykset omaisuuden suojelusta ennen täytäntöönpanoa ja iii) ne voivat olla myös tilapäisen maksuääräyksen muodossa, jolloin velkoja saisi maksun välittömästi meneillään olevan kiistan ratkaisua odottaessa,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/35/EY, annettu 29. kesäkuuta 2000, kaupallisissa toimituksissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (EYVL L 200, 8.8.2000, s. 35).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001, annettu 22. joulukuuta 2000, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1).

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- N. katsoo, että väliaikaisten toimenpiteiden toteuttamiseen pitäisi soveltaa samoja ehtoja kuin yhteisöjen tuomioistuimessa eli velkojan olisi vakuutettava tuomioistuin siitä, että velkojaa koskeva vaade on ilmeisesti perusteltu (täytäntöönpanokelpoinen oikeus, joka on tuomioistuimen päätöksen tai virallisen asiakirjan taikka vaadetta koskevan todisteen muodossa, jolloin kyseessä on *prima facie* -tapaus – *fumus boni juris*), ja näytettävä toteen kiireellisyys (tosiasiallinen riski siitä, ettei vaadetta voida panna täytäntöön, ellei toimenpidettä toteuteta (*periculum in mora*)), ja katsoo, että tällaisten väliaikaisten toimenpiteiden toteuttamisen edellytyksenä voi olla vakuuden asettaminen,
- O. katsoo, että pienimuotoisissa tapauksissa, varsinkin jos oikeuskulut voisivat muodostua esteeksi, oikeuden viivästyminen tarkoittaa, että oikeus ei toteudu, ja katsoo, että laajoissa tapauksissa suurin este voi olla se, että varoista ei saada tietoa; katsoo sen vuoksi, että molemmissa tapaustyypeissä väliaikaisten toimenpiteiden käyttäminen voisi olla asianmukainen ratkaisu,
- P. katsoo lisäksi, että kaikkia yhteisön toimia, joiden tarkoituksena on antaa tietoa saataville, on myös tarkasteltava tällaisten tapausten yhteydessä, joissa tiedon puute aiheuttaa vakavaa epäoikeudenmukaisuutta; ottaa huomioon, että velkojalla on mahdollisuus saada tuomio pannuksi täytäntöön vain, jos käytettävissä on tiedot velallisen (ja vieläkin paremmin perusteiden vastahakoisen velallisen) varoista, jotka voidaan ottaa huomioon tuomion täytäntöönpanossa,
- Q. ottaa huomioon, että käytännössä tämä ongelma ei rajoitu tapauksiin, joissa on jo annettu tuomio, jota ei ole noudatettu: ongelma voi tulla esiin ennen kuin velkojat esittävät saatavansa,
- R. katsoo kuitenkin olevan ehdottoman tärkeää, että kaikki ehdotetut toimet ovat oikeasuhteisia; ottaa lisäksi huomioon, että niissä ei pitäisi ainoastaan toistaa sitä, mikä voidaan jo saavuttaa nykyisten kansallisten toimien avulla vaan niissä olisi keskityttävä rajat ylittäviin saataviin ja vältettävä tarpeetonta ja epäasianmukaista lähentämistä,
- S. ottaa huomioon esitetyn osittaisen huolestumisen siitä, että jotkut ajatukset tuomioiden tehokkaasta täytäntöönpanosta Euroopan unionissa velallisen omaisuuden läpinäkyvyyden avulla saattavat olla perusoikeuksien, myös yksityisyyden suojaa koskevan oikeuden (tietosuojan), vastaisia ja vaarantaa menettelyjä koskevat takeet ja olla useiden jäsenvaltioiden perustuslaillisten perinteiden vastaisia,
- T. katsoo, että kaikkien ehdotusten on oltava kustannustehokkaita, ja ne on integroitava muihin yhteisön politiikan aloihin, jotta vältetään toimien turha päällekkäisyys,
1. panee tyytyväisenä merkille edellä mainitun komission 6. maaliskuuta 2008 antaman vihreän kirjan, koska sillä edistetään osaltaan Lissabonin strategiaa;
 2. toteaa, että välttämättömiä tietoja koskeva avoimuuden puute estää velallista täyttämästä veloitteitaan ja on vilpittömyyden ja varallisuusoikeudellisen yhteisvastuun vastaista; katsoo, että velkojen perintää koskevien kansallisten lainsäädäntöjen tuntemuksen puute tai niiden tehottomuus hidastavat yhtenäisten sisämarkkinoiden toteuttamista ja aiheuttavat perusteettomia kuluja;
 3. panee merkille, että maksujen viivästyminen, maksamatta jättäminen ja hankaluudet näiden velkojen perimisessä vahingoittavat velkojina olevien yritysten ja kuluttajien etuja, vähentävät luottamusta sisämarkkinoihin ja heikentävät oikeuden toimintaa;
 4. tukee integroitua ja tehokasta lähestymistapaa ”paremman säädoskäytännön” periaatteiden mukaisesti ja katsoo, että saatavien perintää koskeva tavoite on saavutettava takaamalla syrjimättömyys, arkaluontoisten tietojen suojeleminen ja oikeudelliset takeet oikein suhteutetuilla toimenpiteillä, joilla varmistetaan tarvittava avoimuus ja vähennetään huomattavasti tiedotus- ja hallintokustannuksia;
 5. kannattaa sitä, että velkojan on julkisesti saatavilla olevan tiedon lisäksi voitava toimivaltaisen viranomaisen välityksellä tai valvonnan alaisuudessa päästä vaivatta tarvittaviin tietoihin täytäntöönpanomenettelyn aloittamiseksi ja velkansa perimiseksi soveltaen helposti toteutettavia menettelyjä koko sisämarkkinoiden alueella;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

6. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että velkojen rajat ylittävä perintä oikeuden päätösten täytäntöönpanon avulla on huomattava ongelma sisämarkkinoilla, mutta katsoo, että komission esittämiä ratkaisuja on työstettävä edelleen, jotta voidaan asianmukaisesti puuttua vakavimpaan ongelmaan eli velallisen vastahakoisuuteen;

Ehdotus laatia käsikirja kansallisista täytäntöönpanosäännöksistä ja -käytänteistä

7. panee merkille, että tällaisen käsikirjan tuottaminen ja ajantasaistaminen saattaa olla työlästä ja kallista, että muutosta hakevien henkilöiden kannalta saattaisi olla helpompaa, jos olisi yksi järjestelmä, ja että useimmissa tapauksissa velkojen on pyydettävä neuvoja asiaankuuluvilta ulkomaisilta asianajajilta; katsoo, että yhdenmukaistetusta versiosta saattaa kuitenkin olla hyötyä toimivan rajat ylittävän järjestelmän puuttuessa;

8. uskoo lujasti, että kansallisten rekisterien julkaiseminen ulkomaisista asianajajista, jotka käyttävät direktiivin 77/249/ETY⁽¹⁾ ja 98/5/EY⁽²⁾ mukaisia oikeuksiaan sisämarkkinoilla, olisi hyödyllistä; huomauttaa, että tällaisiin kansallisiin rekistereihin voisi olla linkit komission sivustolta ja ne voisivat täydentää käsikirjaa;

Tietorekistereissä saatavilla olevien tietojen lisääminen ja niiden saatavuuden parantaminen

9. vastustaa väestö-, sosiaaliturva- ja verotietorekistereitä koskevan kaikenlaisen tiedon antamista perusteettomasti, harkitsemattomasti ja mielivastaisesti nähtäville ja kannattaa asianmukaista ja oikeasuhteista kehystä tuomioiden tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi Euroopan unionissa;

10. katsoo, että väestörekisterien käyttömahdollisuus (kun rekisteri on olemassa) voi olla hyödyksi pyrittäessä jäljittämään niitä onnettomia yksityishenkilöitä, jotka eivät ole hoitaneet elatusmaksujaan tai henkilökohtaisia lainojaan, ja estämään väärinkäyttöä;

11. katsoo, että vaikka joillakin lainkäyttöalueilla on alettu onnistuneesti parantaa mahdollisuutta tutustua sosiaaliturva- ja verotietorekistereihin, on myös varmistettava tietosuojaa ja luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen noudattaminen; huomauttaa, että tämä on suurelle yleisölle arkaluonteinen asia; toteaa lisäksi, että saattaa syntyä juridisia ongelmia, jos tietoja käytetään eri tarkoitukseen kuin siihen, jota varten ne on kerätty;

12. katsoo myös, että veroilmoituksia ja sosiaaliturvaa koskevat rekisterit ovat monissa jäsenvaltioissa luottamuksellisia ja että niissä ei pidettäisi myönteisenä ajatusta rekisteristä, johon liittyy riski, että tiedot voivat joutua hukkaan, ja sitä pidettäisiin toimeenpanovallan väärinkäyttönä;

13. katsoo, että jos ehdotus ei ole oikeassa suhteessa haluttuun päämäärään nähden, se saattaa mahdollistaa väärinkäytön ja loukata oikeutta yksityisyyden suojaan;

Täytäntöönpanoviranomaisten välinen tietojenvaihto

14. katsoo, että ajatusta täytäntöönpanosta vastaavien julkisten elinten välisen yhteistyön parantamisesta kannattaa tutkia edelleen, mutta huomauttaa, että kaikilla jäsenvaltioilla ei ole tällaisia elimiä;

Velallisen ilmoitus

15. katsoo, että velallisen ilmoitus voi olla hyödyllinen osa tuomion täytäntöönpanoa koskevaa menettelyä, jos siihen liittyy kansallisen lainsäädännön mukaisia seuraamuksia;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 77/249/ETY, annettu 22. maaliskuuta 1977, asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta (EYVL L 78, 26.3.1977, s. 17).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/5/EY, annettu 16. helmikuuta 1998, asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu (EYVL L 77, 14.3.1998, s. 36).

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

16. katsoo, että tällä alalla ei tarvita yhteisön toimia niin kauan kuin ei voida osoittaa, etteivät jäsenvaltioiden voimassa olevat välineet ole tehokkaita;

Muut toimenpiteet

17. ehdottaa, että harkittaisiin mahdollisuutta ottaa käyttöön yhteisön väliaikainen toimenpide kansallisten tuomioistuinten toimenpiteiden lisäksi; katsoo, että se voisi olla yksinkertainen ja joustava menettely, joka olisi voimassa koko Euroopan unionissa ja jonka avulla vältettäisiin viivästykset ja turhat kustannukset; katsoo, että se olisi myös tehokas ja oikeudenmukainen muille kuin asianosaisille;

18. ehdottaa, että tällaista toimenpidettä voitaisiin soveltaa myös välimiesmenettelyissä annettuihin vaatimuksiin ja se voitaisiin ottaa huomioon Bryssel I -asetuksen tulevan tarkistamisen yhteydessä;

19. kehottaa komissiota käsittelemään tätä asiaa prioriteettina ja toteuttamaan a) ongelman perinpohjaisen arvioinnin, b) toteutettavuustutkimuksen mahdollisista yhteisön välineistä ja c) vaikutusarvioinnin mahdollisista yhteisön lainsäädännön keinoista, jotka rajoittuvat rajat ylittäviin näkökohtiin; katsoo, että komission suorittamassa tarkastelussa pitäisi myös yksilöidä ja perustella asianmukaisesti sopiva oikeusperusta kaikille ehdotetuille yhteisön välineille siten, että oikeusperusta rajoittuu rajat ylittäviin tapauksiin ja täydentää eikä häiritse tällä alalla toteutettavien puhtaasti kansallisten keinojen soveltamista;

20. kehottaa komissiota harkitsemaan perin pohjin sopimuksen tekoa edeltäviä ja sopimuksessa mainittuja toimia, jotka voitaisiin liittää yhteisen viitekehyksen tai siitä johdetun vaihtoehdoisen välineen kehittämiseen sen varmistamiseksi, että eurooppalaisten rajat ylittävien sopimusten osapuolet harkitsevat maksuviivästyksiä ja maksamatta jättämistä sopimuksia tehdessään;

21. odottaa malttamattomana maksuviivästyksidirektiivin uudelleenarviointia ja kehottaa komissiota etenevän tässä asiassa mahdollisimman nopeasti vallitsevan taloudellisen tilanteen vuoksi;

22. ehdottaa, että olisi suoritettava tutkimus kansallisten oikeudellisten lähestymistapojen eroista omistuksenpidätyksessä ja muissa vastaavissa menettelyissä niiden vastavuoroisen tunnustamisen varmistamiseksi;

23. ehdottaa, että osapuolen, joka on saanut varallisuusosoikeuksia oikeuden päätöksellä, pitäisi voida käyttää oikeuksiaan samoin edellytyksin kuin siirtävä osapuoli;

*

* *

24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Vuosikertomus vetoamusvaliokunnan toiminnasta vuonna 2008

P6_TA(2009)0239

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 vetoamusvaliokunnan käsittelemistä asioista vuonna 2008 (2008/2301(INI))

(2010/C 184 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa vetoamusvaliokunnan käsittelemistä asioista,
 - ottaa huomioon valiokunnan vuonna 2008 Romaniaan, Bulgariaan ja Ranskaan tekemiensä selvitysmatkojen tulokset ja valiokunnan hyväksymät selvitysmatkoja koskevat kertomukset ja suositukset,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 21 ja 194 artiklan, joiden nojalla kaikilla EU-kansalaisilla ja unionin alueella asuvilla ihmisillä on oikeus esittää vetoamuksia Euroopan parlamentille,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan ja 192 artiklan 6 kohdan,
 - ottaa huomioon vetoamusvaliokunnan mietinnön (A6-0232/2009),
- A. toteaa, että vetoamusmenettely ja sen erityispiirteet antavat asiasta vastaavalle vetoamusvaliokunnalle mahdollisuuden löytää ratkaisuja ja vastauksia Euroopan parlamentille vetoamuksen esittäneille EU-kansalaisille,
- B. ottaa huomioon Euroopan parlamentille vetoamuksen esittäneiden EU-kansalaisten kasvavan määrän sekä vetoamusvaliokunnan pyrkimykset kohti menettelyjensä nopeuttamista, jotta se voisi palvella paremmin siltä apua hakevia kansalaisia,
- C. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin viranomaiset eivät ole vielä panneet täytäntöön useita vuoden 2007 vuosikertomuksessa hyväksytyjä suosituksia, kuten vetoamusvaliokunnan hallinnollisten voimavarojen – mukaan lukien kielellinen ja oikeudellinen asiantuntemus – kiireellinen lisääminen, jotta voidaan parantaa parlamentin kykyä tutkia sille esitetyt vetoamukset riippumattomalla tavalla, ja esimerkiksi yhteistyön tiivistäminen SOLVIT-verkon kanssa sisämarkkinoihin liittyvien vetoamusten ja valitusten tapauksessa ja yhteisen EU-portaalin perustaminen Euroopan kansalaisille,
- D. panee merkille, että huolimatta merkittävästä edistymisestä Euroopan unionin rakenteiden ja politiikkojen uudistamisessa kansalaiset ovat edelleen tietoisia useista heihin suoraan vaikuttavista Euroopan unionin politiikkojen ja ohjelmien soveltamiseen liittyvistä puutteista, ja toteaa, että monet vetoamukset koskevat aina uudelleen näitä samaisia puutteita,
- E. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen mukaisen ”kansalaisaloitteen” perustamisen ansiosta kansalaiset osallistuvat enemmän Euroopan unionin toimintaan ja työhön,
- F. katsoo sen vuoksi, että Euroopan parlamentin velvollisuutena on varmistaa EU-kansalaisten ja unionin alueella asuvien puolesta, että yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan asianmukaisemmin yksittäisissä jäsenvaltioissa, ja tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa tämän tavoitteen saavuttamiseksi,
- G. katsoo kuitenkin, että useat jäsenvaltiot ovat vastahakoisia tekemään aktiivisesti yhteistyötä asiasta vastaavan valiokunnan kanssa eivätkä osallistu valiokunnan kokouksiin, ja katsoo, että tämä tarkoittaa, että kyseiset jäsenvaltiot eivät toimi lojaalissa yhteistyössä toimielimen kanssa,

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- H. katsoo, että kieltäytyminen aktiivisesta ja oikea-aikaisesta yhteistyöstä sen valiokunnan kanssa, jonka tehtävänä on valvoa, että yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan asianmukaisella tavalla, herättää epäilyksiä kyseisten jäsenvaltioiden halukkuudesta ja aikomuksesta soveltaa asianmukaisesti yhteisön politiikkoja ja tavoitteita, mikä asettaa viranomaiset alttiiksi yhteisön perussopimuksissa säädetyille rangaistuksille ja seuraamuksille sekä julkiselle arvostelulle,
- I. tunnustaa kuitenkin, että monien jäsenvaltioiden yhteistyö on ollut rakentavaa ja että monet jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa vastatakseen kansalaisten vetoamusmenettelyssä ilmaisemiin huolenaiheisiin,
- J. tunnustaa, että komission yksiköillä, jotka antavat asiasta vastaavan valiokunnan pyynnöstä säännöllisesti alustavia arvioita vastaanotetuista vetoamuksista, on ollut rakentava panos vetoamusmenettelyssä,
- K. katsoo, että tällaista yhteistyötä voitaisiin ja sitä tulisi vahvistaa edelleen asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa erityisesti EY:n perustamissopimuksen 226 ja 228 artiklan mukaisten menettelyjen osalta,
- L. ottaa huomioon, että parlamentti on katsonut, että sillä on laillinen oikeus käyttää sillä EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan mukaisesti olevaa valtaa, mikäli se osoitetaan tarpeelliseksi vetoamuksen tutkimisen yhteydessä paljastuneen yhteisön lainsäädännön vakavan rikkomisen lopettamiseksi, kun parlamentti ja komissio eivät yrityksistä huolimatta pääse sopuun merkittävästä tulkintaerosta, joka koskee sitä, mikä olisi yhteisön oikeuden mukainen toiminta kansalaisten oikeuksien turvaamiseksi kyseisessä tapauksessa,
- M. katsoo, että rikkomusmenettely ei auta vetoamuksen esittäjiä edes siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuimien velvoittaa jäsenvaltion saattamaan lainsäädäntönsä sopusointuun yhteisön säädösten kanssa,
- N. katsoo, että kykenemättömyys tarjota yhteisön lainsäädännön puutteellisen soveltamisen uhriksi joutuneille kansalaisille muita kuin oikeudellisia apukeinoja on perustavaa laatua oleva vääryys, joka edellyttää EU:n toimielimiltä ja erityisesti parlamentilta lisätoimia,
- O. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentilla on EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla oikeus nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa kanne samoin edellytyksin kuin neuvostolla ja komissiolla, että parlamentilla on saman sopimuksen 201 artiklan mukaan toimivalta valvoa komission toimintaa ja että sillä on näin ollen käytettävissään sekä oikeudelliset että poliittiset välineet, joilla se voi vastata tehokkaammin kansalaisten perusteluihin huolenaiheisiin,
- P. katsoo, että Euroopan parlamentin on tarkistettava omat menettelytapansa helpottaakseen oikeustoimia erityisesti parlamentin työjärjestyksen 121 artiklan nojalla yhteisön tuomioistuimessa silloin, kun vetoamuksen esittäjän oikeudet ovat uhattuina,
- Q. pitää aiheellisena muistuttaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan mukaan "Euroopan unioni perustuu vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatteisiin", jotka ovat olennainen osa myös Euroopan unioniin liittymiselle asetettuja Kööpenhaminan kriteereitä, ja ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklassa määrätään erityismenettelyistä, joita voidaan toteuttaa, jos yllä olevia periaatteita rikotaan tai on olemassa rikkomista koskeva selvä vaara,
- R. panee merkille täysistuntoon vuonna 2008 toimitetut ja Euroopan parlamentin jäsenten ylivoimaisella ääntenenemmistöllä hyväksytyt Euroopan parlamentin työjärjestyksen 192 artiklan 1 kohdan mukaiset päätöslauselmaesitykset, jotka on annettu niiden vetoamusten perusteella, jotka koskivat Nord Stream-yhtiön Itämeren pohjaan suunnitteleman kaasuputken vaikutuksia ja yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavia käytäntöjä,
- S. ottaa huomioon, että koska huoli energian saannin turvaamisesta on johtanut maakaasun ja nesteytetyn maakaasun kuljetukseen tarkoitettuihin putkihankkeisiin, jotka erityisesti silloin, kun ne on tehty kiireellä ilman, että riskejä ja vaihtoehtoja on kunnolla tutkittu, vetoamusten esittäjät ovat olleet huolissaan siitä, että mahdollisiin ympäristölle ja terveydelle koituviin vakaviin riskeihin ei ole kiinnitetty huomiota erityisesti Itämeren, Walesin ja Irlannin hankkeissa,

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- T. ottaa huomioon, että vetoomusten tutkiminen osoittaa selvästi, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ liitteissä (sellaisina kuin ne ovat muutettuina) oleva luettelo hankkeista ei kata kyseisiin liitteisiin viimeksi tehtyjen muutosten jälkeen kehitettyjä monia tärkeitä laitoksia ja toimintoja, kuten uudelleen kaasuttamiseen tarkoitettuja laitoksia ja biodieseltehtaita,
- U. ottaa huomioon, että monet Natura 2000 -verkoston yhteydessä esitetyt vetoamukset ovat osoittaneet, että biodiversiteetin köyhtymisen pysäyttäminen on merkittävä haaste unionille ja että luontotyyppi-direktiivi⁽²⁾ ja lintudirektiivi⁽³⁾ ovat välttämättömiä perusvälineitä toteutettaessa EU:n sitoumusta pysäyttää biodiversiteetin köyhtyminen vuoteen 2010 mennessä,
- V. ottaa huomioon, että vetoomusten tutkiminen on osoittanut, että puute puhtaista vesivaroista on viimeaikoina lisääntynyt eri syistä, kuten liialliset kaupungistamiseen ja vapaa-aikaan liittyvät hankkeet, riittämätön infrastruktuurin huolto ja vuotojen estäminen, teollisen maatalouden laaja vedenkäyttö sekä hintapolitiikka, joka ei kannusta vesivarojen kestäväään käyttöön,
- W. panee merkille vetoamusvaliokunnan Fos-sur-Meriin, Kyprokselle ja Romaniaan tekemien vierailujen jälkeen antamat suositukset,
- X. ottaa huomioon vetoamusvaliokunnan ilmaiseman huolen tietyistä infrastruktuurihankkeista Bulgarian Rila-vuorilla, joihin vetoamusvaliokunta tutustui vuonna 2008 tekemänsä selvitysmatkan yhteydessä,
- Y. ottaa huomioon, että vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin oikeusasiamies Ann Abraham puhui vetoamusvaliokunnassa joulukuussa 2008 ja esitteli sille päätelmänsä, joiden tekeminen kesti neljä vuotta, Yhdistyneen kuningaskunnan sen johdosta tammikuussa 2009 antama vastausta, joka sisälsi mahdollisia vapaaehtoisia maksuja kohtuuttomasti kärsimään joutuneille, ei voida pitää kunnollisena korjaavana toimenä tulvan monille uhreille,
- Z. panee merkille Euroopan oikeusasiamiehen kanssa vuonna 2008 tehdyn myönteisen ja rakentavan yhteistyön, vetoamusvaliokunnan antaman tuen oikeusasiamiehen vuosikertomukseen 2007 ja kahteen kanteluun koskevaan erityiskertomukseen (1487/2005 ja 3453/2005) sisältyville suosituksille, jotka koskevat kielten käyttöä neuvostossa ja komission tapaa soveltaa rikkomismenettelyä, ja pitää myönteisenä Euroopan parlamentin Euroopan oikeusasiamiehen ohjesääntöön hyväksymiä muutoksia,
- AA. ottaa huomioon, että vuonna 2008 vetoamusvaliokunta vastaanotti 1 884 vetoamusta, joista 1 065 hyväksyttiin käsiteltäväksi ja 821 ei otettu käsiteltäväksi; ottaa huomioon, että vetoamukset, jotka eivät täytä parlamentin työjärjestyksen 191 artiklan 1 kohdan mukaisia edellytyksiä, ovat huomattavasti lisääntyneet vuoden 2007 alusta,
1. pitää myönteisenä vetoomusten esittäjien osallistumista ja myötävaikutusta vetoamusvaliokunnan kokouksiin, mikä mahdollistaa suoran ja avoimen dialogin Euroopan parlamentin edustajien kanssa, ja kannustaa EU-kansalaisia ja järjestöjä ottamaan edelleen esille asioita, jotka koskevat Euroopan unionin toimia ja vaikuttavat suoraan kyseisiin kansalaisiin ja järjestöihin, ja uskoo, että tämä prosessi antaa parlamentille toimielimenä huomattavan mahdollisuuden valvoa yhteisön lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioissa sekä suojella ja edistää paremmin kaikkien EU-kansalaisten perusoikeuksia Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa määritellyllä tavalla;

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21. toukokuuta 1992, luontotyyppien ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2. huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1).

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

2. kehottaa kansallisia ja alueellisia parlamentteja EU:n kansalaisten edustajina pysymään valppaina sen suhteen, miten jäsenvaltiot soveltavat perussopimuksia ja yhteisön säädöksiä etenkin asioissa, jotka liittyvät ympäristöön, sosiaalisiin ja työelämän oikeuksiin, henkilöiden, tavaroiden ja palveluiden vapaaseen liikkuvuuteen, kansalaisten perusoikeuksiin, mukaan luettuna heidän oikeus laillisesti hankittuun omaisuuteen, ammatillisen pätevyyden tunnustamiseen ja kaikkiin syrjinnän muotoihin, ja kehottaa Euroopan unionin toimielimiä kommunikoimaan tehokkaasti kansalaisten kanssa, jotta nämä ovat tietoisia kansallisten ja paikallisten instituutioiden oikeuksista ja velvollisuuksista;
3. korostaa, että Euroopan parlamentti ei voi toissijaisuusperiaatteen vuoksi käsitellä vetoomuksia, joiden tarkoituksena on hakea muutosta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tai oikeudellisten elinten tekemiin päätöksiin ja että sitä koskeva tieto on välitettävä vetoomusten esittäjille selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla; korostaa ennen kaikkea, että valitusten on täytettävä parlamentin työjärjestyksen 191 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset ennen kuin ne voidaan ottaa käsiteltäviksi;
4. esittää, että ne vuoden 2007 vuosikertomuksessa hyväksytyt suositukset, joita ei ole vielä pantu täytäntöön, pannaan täytäntöön kohtuullisessa ajassa;
5. kehottaa Euroopan komissiota, jäsenvaltioita ja niiden kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimielimiä yhdessä pysyvien edustojensa kanssa tekemään täysimääräisesti lojaalia ja rakentavaa yhteistyötä Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kanssa silloin, kun tutkitaan vetoomuksissa esitetyjä epäkohtia tai ehdotuksia tarkoituksena löytää ratkaisuja vetoamusmenettelyssä esiin nostettuihin kysymyksiin;
6. vaatii, että Euroopan parlamentin asiasta vastaavat elimet, komissio ja neuvosto tarkistavat mahdolliset menettelytavat, joiden tarkoituksena on varmistaa EU-kansalaisten mahdollisuus ryhtyä korjaaviin toimenpiteisiin, ja että tehdään uusi toimielintenvälinen sopimus, jossa tutkintavalioikuntien valtuuksia vahvistetaan EU-kansalaisten oikeuksien lisäämiseksi;
7. katsoo, että tällainen uudelleentarkastelu täydentäisi Lissabonin sopimuksen mahdollista täytäntöönpanoa tarjoamalla EU-kansalaisten ja EU:n toimielinten oikeuksiin ja velvollisuuksiin perustuvia lisäsuojakeinoja;
8. muistuttaa, kuten parlamentti totesi 20. huhtikuuta 2004 antamassaan päätöslauselmassa komission tiedonannosta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklasta "Unionin perusarvojen kunnioittaminen ja edistäminen" ⁽¹⁾, että unionin perusarvojen kunnioittaminen ja edistäminen sekä demokratian, oikeusvaltion ja perusoikeuksien puolustaminen ovat erityisesti parlamentin vastuulla, koska se on Euroopan kansalaisten suoraan valittu edustaja, ja muistuttaa myös, että parlamentti ilmaisi samassa päätöslausemassa näkemyksen, että "tarvittavien seuraamusten käsittelemättä jättäminen antaa sen vaikutelman, että unioni ei halua käyttää tai ei pysty käyttämään kaikkia välineitä, jotka sillä on käytössään arvojensa puolustamista varten";
9. kehottaa jälleen kerran komissiota varmistamaan, että vetoamusmenettelylle annetaan enemmän tunnustusta ja painoarvoa etenkin sellaisten asioiden osalta, jotka liittyvät rikkomusmenettelyjen soveltamiseen ja vaatimukseen antaa vetoamusvaliokunnalle virallinen ilmoitus silloin, kun tehdään päätöksiä yksittäisissä vetoomuksissa esiin nostettuihin kysymyksiin liittyvien menettelyjen aloittamisesta 226 ja/tai 228 artiklan nojalla;
10. muistuttaa, että parlamentti on katsonut, että yhteisön lainsäädännön vakavia rikkomisia koskevat syytökset, jotka vetoamusvaliokunta on vetoomuksia käsitellessään todennut perustelluiksi mutta kyseinen jäsenvaltio kieltäytyy hyväksymästä ja jotka voivat luoda kansallisella tasolla ennakkotapauksen, olisi viime kädessä annettava Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tarkasteltavaksi, jotta voidaan turvata yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuus ja yhtenäisyys sekä sisämarkkinoiden toiminta ⁽²⁾;

⁽¹⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 408.

⁽²⁾ Katso 9. maaliskuuta 2005 annettu parlamentin päätöslauselma vetoamusvaliokunnan käsittelemistä asioista istuntokauden 2003–2004 aikana (EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 161).

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

11. tunnustaa, että edes menestykselliset jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevat menettelyt eivät välttämättä johda välittömään ratkaisuun yksittäisten vetoomuksen esittäjien asiassa ja että se usein heikentää yleistä luottamusta EU:n toimielinten kykyyn vastata yleisön odotuksiin;

12. katsoo, että koska on selviä merkkejä siitä, että ei voida saavuttaa tavoitetta, jonka mukaan biodiversiteetin köyhtyminen on pysäytettävä vuoteen 2010 mennessä, on toimittava kiireellisesti, jotta luontotyyppi- ja lintudirektiivejä sovelletaan tehokkaammin, ja kehottaa komissiota tekemään parhaansa, jotta jäsenvaltiot soveltavat kyseisiä direktiivejä tavalla, joka on yhdenmukainen tämän tavoitteen kanssa;

13. kehottaa komissiota yhteistyössä parlamentin kanssa korostamaan jäsenvaltioille, kuinka tärkeää on ajatella tulevaisuutta – erityisesti kaavoituksen hyväksymisen alalla – jotta voidaan estää tilanteet, joissa rikotaan sellaisia yhteisön oikeuden säännöksiä, jotka on annettu mutta jotka eivät ole vielä voimassa;

14. myöntää, että vetoomuksen esittäjien valituksiin on toisinaan mahdotonta löytää ratkaisua sovelletavan yhteisön lainsäädännön heikkouksien vuoksi;

15. on huolissaan vetoomusvaliokunnalle esitetystä suuresta määrästä vetoomuksia Latviassa asuvien ei-kansalaisten äänioikeudesta paikallisvaaleissa; muistuttaa, että Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomitea, YK:n rotusyrjinnän poistamista käsittelevä komitea, Euroopan neuvoston parlamentaarinen yleiskokous, Euroopan neuvoston alue- ja paikallishallintoasiain kongressi, Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutettu, Euroopan neuvoston rasmin ja suvaitsemattomuuden vastainen komissio sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön parlamentaarinen yleiskokous ovat suositelleet, että ei-kansalaisille annettaisiin oikeus äänestää paikallisvaaleissa; kehottaa komissiota tarkoin valvomaan ja edistämään prosessia, jolla voidaan laillistaa Latviassa asuvien ja monessa tapauksessa siellä syntyneiden ei-kansalaisten asema;

16. toteaa, että monet yksittäisten henkilöiden ja yhdistysten Euroopan parlamentille osoittamista vetoomuksista koskevat asioita, joissa ei ole rikottu yhteisön oikeutta, mistä johtuen ne olisi ratkaistava käyttämällä kyseisten jäsenvaltioiden kaikkia laillisia muutoksenhakumenettelyjä; toteaa lisäksi, että kun kansallisella tasolla on tehty kaikki mahdollinen, asianmukainen muutoksenhakuelin on Euroopan ihmisoikeustuomioistuin;

17. toteaa, että 1 500 000 ihmistä on allekirjoittanut vetoomuksen Euroopan parlamentin toiminnan siirtämisestä yhteen paikkaan mutta että sitä ei ole vielä käsitelty täysipainoisesti; suosittaa, että vetoomusvaliokunta käsittelee tämän asian ensisijaisena parlamentin seuraavan vaalikauden aikana;

18. kehottaa siksi lainsäädäntövaliokuntia pitämään mielessä vetoomusvaliokunnan aika ajoin esittämät ehdotukset tai kehotukset, jotka koskevat jäsenvaltioiden tapaa panna täytäntöön yhteisön lainsäädäntöä ja joiden tarkoituksena on mahdollisesta saada aikaan tarkistuksia tai lisätutkimuksia;

19. muistuttaa parlamentin kehottaneen komissiota tehostamaan harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY⁽¹⁾ täytäntöönpanon seurantaan harhaanjohtavien yrityshakemistojen osalta sekä esittämään parlamentille kertomuksen sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11. toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽²⁾ soveltamisalan laajentamisen toteutettavuudesta ja mahdollisista seurauksista erityisesti korvaamalla sana ”kuluttaja” sanoilla ”menettelyjen kohde”;

20. tukee oikeusasiamiehen neuvostolle esittämää pyyntöä laajentaa puheenjohtajamaiden internetsivujen kielivalikoimaa eniten puhuttuihin Euroopan unionin kieliin, jotta neuvoston puheenjohtajamaan toimintaan liittyvä tieto on suoraan kansalaisten saatavilla; viittaa tässä yhteydessä Ranskan puheenjohtajuuskauden virallisiin verkkosivuihin, jotka olivat oikeusasiamiehen suosituksen mukaiset;

⁽¹⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

21. tukee kehotusta, jonka oikeusasiamies esitti komissiolle työaikadirektiivin ⁽¹⁾ täytäntöönpanoon liittyen ja jonka mukaan kansalaisten valitukset olisi käsiteltävä hyvän hallintotavan periaatteiden mukaisesti tapauksissa, jotka liittyvät komission harkintavaltaan rikkomismenettelyjen käynnistämiseksi;
22. pitää tervetulleena oikeusasiamiehen ja EU:n rakentavaa yhteistyötä asianmukaisissa institutionaalisissa puitteissa; tukee oikeusasiamiehen toistuvia kehotuksia hyvän hallintotavan säännösten käyttöönottamisesta, sellaisena kuin parlamentti on sen hyväksynyt 6. syyskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan oikeusasiamiehen erityiskertomuksesta Euroopan parlamentille: omasta aloitteesta suoritettu tutkimus siitä, onko yhteisön eri toimielimillä ja laitoksilla yleisesti saatavilla olevaa hyvän hallintotavan säännöstöä ⁽²⁾; katsoo, että oikeusasiamiehen, komission ja parlamentin pitäisi yhdessä luoda yhteinen EU:n toimielimille osoitettu valituksia käsittelevä EU-portaali;
23. kehottaa kaikkia osapuolia panemaan täytäntöön YK:n turvallisuusneuvoston Kyproksen tapausta koskevan päätöslauselman 550(1984), mikä takaisi omaisuuden palauttamisen laillisille omistajille Varoshassa; ehdottaa, että mikäli vuoden 2009 loppuun mennessä ei saada näkyviä tuloksia, asiasta vastaava valiokunta harkitsisi Famagusta-vetoomuksen esittäjien asian saattamista käsiteltäväksi täysistunnossa;
24. kehottaa Romanian viranomaisia toteuttamaan toimenpiteitä Romanian kulttuurisen ja arkkitehtonisen perinnön pelastamiseksi Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 151 artiklan mukaisesti, niin kuin kehoitettiin parlamentin 11. lokakuuta 2007 antamassa kannanotossa tarpeeseen ryhtyä toimiin uhattuna olevan historiallisen muistomerkin, Bukarestin (Romania) roomalaiskatolisen Pyhän Joosefin katedraalin suojelemiseksi ⁽³⁾; korostaa kommunistihallinnon aikana takavarikoidun omaisuuden palautusta koskevien ongelmien osalta, että perustamissopimuksen 295 artiklan mukaan omistusoikeus kuuluu kansalliseen toimivaltaan;
25. pyytää Ranskan viranomaisia tekemään epidemiologisen arvioinnin, jossa tutkitaan, mitä vaikutuksia Fos-sur-Meriin rakenteilla olevasta jätteidenpolttolaitoksesta on sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan Fos-Berreen; myöntää, että ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22. huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/30/EY ⁽⁴⁾ ei kielletä jätteenpolttolaitoksen rakentamista paikkaan, jonka ilma on jo pilaantunut, mutta korostaa, että direktiivin 1999/30/EY ja ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY ⁽⁵⁾ nojalla on mahdollista toteuttaa toimenpiteitä ilmansaasteita koskevien eurooppalaisten normien mukaisesti;
26. palauttaa mieleen vetoomusvaliokunnan vuotuisen kertomukseen 2007 sisältyneet suositukset vetoomusten käsittelyyn liittyvien hallinnollisten menettelyjen uudistamiseksi, kuten vetoomusten rekisteröinnin siirtäminen vetoomusvaliokunnan sihteeristölle, tiivis yhteistyö SOLVIT-verkoston kanssa, vetoomustietokannan kehittäminen, EU:n kansalaisille tarkoitetun EU-portaalin kehittäminen jne.; pitää tervetulleena Euroopan parlamentin jäsenten laatimia vetoomusten käsittelyä koskevia käytännesääntöjä, joiden on tarkoitus tulla voimaan seuraavan vaalikauden alussa;
27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja vetoomusvaliokunnan mietinnön neuvostolle, komissiolle, Euroopan oikeusasiamiehelle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, niiden vetoomusvaliokunnille ja oikeusasiamiehille tai vastaaville toimivaltaisille elimille.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 93/104/EY, annettu 23. marraskuuta 1993, tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista (EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18).

⁽²⁾ EYVL C 72 E, 21.3.2002, s. 331.

⁽³⁾ EUVL C 227 E, 4.9.2008, s. 162.

⁽⁴⁾ EYVL L 163, 29.6.1999, s. 41.

⁽⁵⁾ EYVL L 296, 21.11.1996, s. 55.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistaminen valiokuntien ja valtuuskuntien työssä

P6_TA(2009)0240

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisesta valiokuntien ja valtuuskuntien työssä (2008/2245(INI))

(2010/C 184 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan ja 141 artiklan 4 kohdan,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen, tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston ihmisoikeuksista ja oikeudellisista asioista vastaavan pääosaston ja erityisesti sen alaisen tasa-arvokomitean työn,
 - ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta 23. syyskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/73/EY ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2003 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisesta Euroopan parlamentin toiminnassa ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 18. tammikuuta 2007 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisesta valiokuntatyöskentelyssä ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A6-0198/2009),
- A. katsoo, että naisten ja miesten välinen tasa-arvo on yhteisön oikeuden peruseriaate ja että perustamissopimuksen 2 artiklan nojalla se kuuluu yhteisön päämääriin,
- B. katsoo, että tasa-arvon valtavirtaistamisen periaate on vahvistettu perustamissopimuksen 3 artiklan 2 kohdassa, jonka mukaan yhteisö pyrkii kaikessa toiminnassaan poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa,
- C. ottaa huomioon, että naisjäsenten osuus Euroopan parlamentissa on lisääntynyt jatkuvasti siten, että kun vuonna 1979 naisia oli 17,5 prosenttia, vuonna 2009 heitä on 31,08 prosenttia,
- D. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin elimissä toimii vain pieni määrä naisjäseniä johtotehtävissä (esimerkiksi puheenjohtajina tai valiokuntien tai valtuuskuntien puheenjohtajiston jäseninä),

⁽¹⁾ EYVL L 269, 5.10.2002, s. 15.

⁽²⁾ EUVL C 61 E, 10.3.2004, s. 384.

⁽³⁾ EUVL C 244 E, 18.10.2007, s. 225.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- E. katsoo, että Euroopan parlamentin sisäasioiden ja ulkoisten politiikkojen pääosastoissa naiset ovat yliedustettuina, sillä kyseisissä pääosastoissa naisten osuudet ovat 66,5 prosenttia ja 66 prosenttia henkilökunnasta, ja ottaa huomioon huomattavan edistymisen, jota viime vuosina on saavutettu sisäasioiden pääosastossa ja joka tunnustettiin myöntämällä sille ”Tasa-arvopalkinto 2007 – hyvät käytänteet” tasa-arvon sisällyttämistä ja tasa-arvon valtavirtaistamista edistävän työilmapiirin luomisesta ja johtotehtävissä olevien naisten osuuden huomattavasta kasvusta (esimerkiksi vuodesta 2005 naispuolisten yksikönpäälliköiden osuus kasvoi 5 prosentista 30 prosenttiin),
- F. katsoo, että suurin osa parlamentin valiokunnista kiinnittää yleensä huomiota naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamiseen (esimerkiksi lainsäädäntötyössään, virallisissa suhteissaan naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokuntaan tai tasa-arvoa koskevan toimintasuunnitelman laadinnassa), mutta vain muutamat valiokunnat kiinnittävät siihen huomiota, ja nekin vain harvoin,
- G. korostaa, että tasa-arvon valtavirtaistamisesta parlamentin valiokunnissa vastaava verkosto, joka koostuu jäsenistä ja sihteeristön virkamiehistä, ei ole toistaiseksi saanut aikaan toivottuja tuloksia,
- H. korostaa, että sukupuolten tasa-arvoa ja moninaisuutta käsittelevä korkean tason ryhmä on ehdottanut vastaavan verkoston perustamista myös parlamenttien välisiin valtuuskuntiin tasa-arvokysymysten sisällyttämiseksi Euroopan unionin ulkosuhteisiin,
1. korostaa, että naisten ja miesten välisen tasa-arvon vaatimuksen pohjalta on laadittava käytännönläheinen lähestymistapa, jossa naisia ja miehiä ei aseteta vastakkain;
 2. korostaa, että naisten ja miesten tasa-arvon valtavirtaistamisesta hyötyvät sekä naiset että miehet;
 3. korostaa, että tasa-arvon valtavirtaistaminen edellyttää politiikkojen uudelleenjärjestelyä, parantamista, kehittämistä ja arviointia, jotta poliittiseen päätöksentekoon tavallisesti osallistuvat toimijat ottavat kaikilla tasoilla tasa-arvokysymykset huomioon kaikissa politiikoissa;
 4. muistuttaa, että on välttämätöntä laatia konkreettisiin tavoitteisiin perustuva strategia ja soveltaa sitä, jotta naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisesta tulisi osa parlamentin valiokuntien ja valtuuskuntien toimivaltaan kuuluvia yhteisön politiikkoja;
 5. korostaa, että sukupuolten tasa-arvoa käsittelevällä korkean tason työryhmällä on tärkeä tehtävä, ja kehottaa jatkamaan prosessin edistämistä ja tukemista koko parlamentissa samoin kuin suhteissa komissioon, neuvostoon ja muihin toimielimiin sekä niiden kanssa tehtävässä yhteistyössä;
 6. kiittää niitä parlamentin valiokuntia, joiden työssä tasa-arvon valtavirtaistaminen on jo toteutunut, ja pyytää muita valiokuntia ja valtuuskuntia toimimaan samoin;
 7. pyytää vahvistamaan tasa-arvon valtavirtaistamisesta vastaavan verkoston toimintaa myös parlamenttien välisissä valtuuskunnissa ja vaalitarkkailutehtävissä;
 8. kehottaa pääsihteerii pitämään ensisijaisena parlamentin valiokuntien ja valtuuskuntien virkamiehille kaikilla tasoilla suunnattua, tasa-arvon valtavirtaistamista koskevaa koulutusta; toistaa vaatimuksensa, jonka mukaan tasa-arvokoulutusta olisi annettava kaikille parlamentin jäsenille seuraavan vaalikauden alusta alkaen;
 9. edistää jatkossakin parlamentin valiokuntien sekä parlamenttien välisten valtuuskuntien sihteeristöissä työskentelevien virkamiesten verkottumista, sillä he ovat saaneet sisäasioiden ja ulkoisten politiikkojen pääosastoissa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista koskevaa erityistä koulutusta, jotta hyviä käytäntöjä voitaisiin vaihtaa säännöllisesti;
 10. korostaa, että parlamentin valiokunnissa ja valtuuskunnissa on oltava käytettävissä asianmukaisia välineitä – kuten indikaattoreita ja sukupuolittain jaoteltuja tilastotietoja – jotta tasa-arvon valtavirtaistamisesta oltaisiin hyvin perillä, ja että talousarvion määrärahat on jaettava naisten ja miesten välisen tasa-arvon näkökulmasta;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

11. korostaa, että sukupuolten valtavirtaistamisen toteutuksessa on otettava huomioon kunkin parlamentin valiokunnan ja valtuuskunnan erityisominaisuudet; pyytää valiokuntia ja valtuuskuntia osallistumaan aktiivisesti naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa säännöllisesti toteutettaviin arviointeihin naisten ja miesten tasa-arvon valtavirtaistamisesta vastaaville puheenjohtajille ja varapuheenjohtajille jaettavan kyselylomakkeen avulla ja ilmoittamaan asiaan liittyvistä puutteista valiokuntien ja valtuuskuntien työssä sekä kunkin valiokunnan edistymisestä tasa-arvon valtavirtaistamisen toteutuksessa;
12. korostaa parlamentin valiokunnille ja valtuuskunnille, että niiden asema ja tehtävät on erittäin tärkeää määrittellä selkeästi sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen alalla;
13. korostaa sukupuolten tasa-arvoa ja moninaisuutta käsittelevän ryhmän ja tasa-arvon valtavirtaistamisesta valiokunnissa ja parlamenttien välisissä valtuuskunnissa vastaavan verkoston sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan välisen tehokkaan ja koordinoitun yhteistyön merkitystä;
14. kehottaa pääsihteerää huolehtimaan, että perhe- ja työelämän yhteensovittamista koskevan kokonaisvaltaisen strategian täytäntöönpanoa jatketaan edelleen, ja helpottamaan naisvirkamiesten työuran kehittämistä;
15. kehottaa poliittisia ryhmiä ottamaan huomioon tavoitteen miesten ja naisten tasapuolisesta osallistumisesta nimitettäessä henkilöitä johtotehtäviin;
16. kehottaa parlamentin puhemiehistöä korostamaan naisten ja miesten tasa-arvoa käsittelevän korkean tason työryhmän myönteistä mallia ollessaan yhteydessä jäsenvaltioiden parlamentteihin;
17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Euroopan neuvostolle.

Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa

P6_TA(2009)0252

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 Turkmenistanin kanssa tehtävästä väliaikaisesta kauppasopimuksesta

(2010/C 184 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston ja komission päätökseksi (KOM(1998)0617),
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Turkmenistanin kauppaa ja kaupan liitännäistoimenpiteitä koskevan väliaikaisen sopimuksen (5144/1999),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan ja 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C5-0338/1999),

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n Keski-Aasian strategiasta (¹),
 - ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2009 antamansa päätöslauselman edellä mainitusta ehdotuksesta (²),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisöjen ja Turkmenistanin välisiä suhteita säännellään tällä hetkellä joulukuussa 1989 allekirjoitetulla Euroopan talousyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön ja Sosialististen neuvostotasavaltojen liiton välisellä kauppaa sekä kaupallista ja taloudellista yhteistyötä koskevalla sopimuksella; ottaa huomioon, että kyseiseen sopimukseen ei sisälly ihmisoikeuslauseketta,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisön, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Turkmenistanin kauppaa ja kaupan liitännäistoimenpiteitä koskeva 2. joulukuuta 1998 tehty väliaikainen sopimus on nyt hyväksyttävänä neuvostossa,
- C. ottaa huomioon Turkmenistanin kanssa tehdyn kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka parafoitiin toukokuussa 1997 ja allekirjoitettiin vuonna 1998; toteaa, että sittemmin 11 jäsenvaltiota on ratifioinut sopimuksen, Ranskan, Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Kreikan ratifiointi on vielä tekemättä ja 12 uutta jäsenvaltiota aikoo ratifioida sen yhdellä pöytäkirjalla; toteaa, että Turkmenistan ratifioi kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen 2004,
- D. toteaa, että kun kumppanuus- ja yhteistyösopimus on kaikkien ratifioima, se tehdään aluksi 10 vuodeksi, minkä jälkeen se uusitaan vuosittain, ellei kumpikaan sopimuspuoli irtisano sitä; ottaa huomioon, että sopimuspuolet voivat laajentaa tai muuttaa sopimusta tai kehittää sitä edelleen uusien seikkojen huomioon ottamiseksi,
- E. ottaa huomioon Turkmenistanin tärkeän roolin Keski-Aasiassa, minkä vuoksi sen ja Euroopan unionin välinen yhteistyö on toivottavaa,
- F. katsoo, että Turkmenistanin tilanne on parantunut presidentin vaihtumisen myötä; toteaa, että hallinto on ilmaissut halukkuutensa tehdä merkittäviä uudistuksia; katsoo, että tarvitaan vielä merkittävää edistymistä useilla keskeisillä aloilla, kuten ihmisoikeudet, oikeusvaltioperiaate, demokratia ja yksilönvapaudet,
- G. toteaa, että ehdotetussa Euroopan yhteisöjen ja Turkmenistanin väliaikaisessa kauppasopimuksessa asetetaan demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen yhteistyön ehdoksi,
- H. katsoo siksi, että väliaikaisella kauppasopimuksella voidaan edistää Turkmenistanissa meneillään olevia demokraattisia uudistuksia,
- I. ottaa huomioon, että väliaikaiseen kauppasopimukseen sisältyy mekanismi, joka antaa kummallekin sopimuspuolelle mahdollisuuden irtisanoa sopimuksen toiselle sopimuspuolelle annettavalla ilmoituksella,
1. panee merkille, että presidentin vaihtumisen myötä Turkmenistanissa on nähtävissä merkkejä halukkuudesta toteuttaa uudistuksia tärkeillä aloilla; pitää erityisen myönteisenä kansallisen demokratia- ja ihmisoikeusinstituutin perustamista; panee merkille edistymisen perustuslain tarkistamisessa, jolla on tarkoitus lujittaa demokratiaa, yksilönvapauksia ja oikeusvaltioperiaatetta; panee merkille myös vaalilain muuttamisen; pitää myönteisenä Turkmenistanin liittymistä kansainvälisiin yleissopimuksiin, kuten kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen toinen valinnainen pöytäkirja, jolla tähdätään kuolemanrangaistuksen poistamiseen, ja naisten poliittisia oikeuksia koskeva yleissopimus; pitää myönteisenä koulutusjärjestelmän uudistamista, jolla on tarkoitus parantaa koulutuksen laatua ja lisätä opiskelijoiden yhdenvertaisuutta;
2. kehottaa Turkmenistanin hallitusta omaksumaan ripeästi demokratian ja oikeusvaltion periaatteet; kehottaa erityisesti toteuttamaan avoimet ja demokraattiset vaalit, uskonnonvapauden ja todellisen kansalaisyhteiskunnan, vapauttamaan kaikki poliittiset vangit ja mielipidevangit, poistamaan matkustusrajoitukset ja päästämään maahan puolueettomia tarkkailijoita;

(¹) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0059.

(²) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0253.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

3. korostaa Euroopan unionin tarvetta kannustaa tällaista kehitystä; korostaa tarvetta tarkkailla Turkmenistanin hallituksen toimia huolellisesti ja säännöllisesti;
4. kehottaa neuvostoa ja komissiota pitämään parlamentin jatkuvasti ajan tasalla Turkmenistanin ihmisoikeustilanteesta;
5. pitää valitettavana, että monilla aloilla, erityisesti ihmisoikeus- ja demokratiakysymyksissä, tilanne on edelleen epätydyttävä; kiinnittää erityistä huomiota tarpeeseen saada kaikki poliittiset vangit vapautetuiksi ehdoitta; korostaa, että on tärkeää poistaa kaikki vapaan liikkuvuuden esteet ja päästää maahan puolueettomia tarkkailijoita, myös Kansainvälisen Punaisen Ristin edustajia; kehottaa lisäämään kansalaisvapauksia ja kansalaisjärjestöjen vapauksia; korostaa tarvetta toteuttaa uudistuksia kaikilla hallinnon aloilla ja tasoilla;
6. korostaa kauppaa- ja taloussuhteiden merkitystä Turkmenistanin yhteiskunnan avautumiselle ja maan demokratian ja kansalaisten taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen parantumiselle;
7. katsoo, että väliaikainen kauppasopimus, jolla luodaan taloudellisten suhteiden pelisäännöt, voi toimia ponnahduslautana Euroopan unionin ja Turkmenistanin vakaille ja kestäville suhteille ja auttaa lujittamaan Turkmenistanin uudistusprosessia;
8. korostaa, että väliaikainen kauppasopimus ei ole Turkmenistanille annettava avoin sekki; kehottaa sen vuoksi seuraamaan Turkmenistanin keskeisten alojen kehitystä ja keskeyttämään tarvittaessa sopimuksen soveltamisen, jos käy ilmi, että sopimusvelvoitteet eivät täyty; kehottaa komissiota ja neuvostoa pitämään parlamentin ajan tasalla tästä seurannasta;
9. kehottaa neuvostoa ja komissiota sisällyttämään kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen selkeän lykkäävän ihmisoikeuslausauksen; korostaa, että on kunnioitettava Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta; kehottaa neuvostoa hyväksymään sopimuksen täytäntöönpanon keskeyttämisen, jos parlamentti sitä pyytää;
10. kehottaa neuvostoa ja komissiota sisällyttämään kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen tarkistuslausauksen; pyytää tulla kuulluksi, jos sopimusta tarkistetaan;
11. korostaa, että kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen voimaantuloon tarvitaan parlamentin hyväksyntä; katsoo, että koska väliaikaisen kauppasopimuksen tekemiseen ei valitettavasti tarvita parlamentin hyväksyntää, tässä päätöslauselmassa esitetyt seikat olisi otettava täysimääräisesti huomioon, sillä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tekemistä koskevan parlamentin hyväksynnän antaminen voi muuten vaarantua; aikoo näin ollen perustaa väliaikaisesta kauppasopimuksesta antamansa lausunnon neuvoston ja komission julkilausumissaan antamiin vastauksiin;
12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Turkmenistanin hallitukselle ja parlamentille.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Euroopan yhteinen maahanmuuttopolitiikka

P6_TA(2009)0257

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 Euroopan yhteisestä maahanmuuttopolitiikasta: periaatteet, toimet ja välineet (2008/2331(INI))

(2010/C 184 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Euroopan yhteinen maahantulo-
politiikka: periaatteet, toimet ja välineet” (KOM(2008)0359),
- ottaa huomioon alueiden komitean 26. marraskuuta 2008 antaman lausunnon aiheesta Euroopan
yhteinen maahantulo-
politiikka ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 15. ja 16. lokakuuta 2008 hyväksymän Euroopan maahanmuutto-
ja turvapaikkasopimuksen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oles-
kelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (Palauttamisdirektiivi) 16. joulukuuta 2008
annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon nopeiden rajainterventoryhmien perustamista koskevan mekanismin käyttöön ottami-
sesta 11. heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o
863/2007 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kolmannen maan kansa-
laisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua kos-
kevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen
vahvistamisesta (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0820),
- ottaa huomioon komission 17. lokakuuta 2008 antaman tiedonannon ”Afrikan ja EU:n kumppanuus
vuosi Lissabonin jälkeen” (KOM(2008)0617),
- ottaa huomioon komission 13. helmikuuta 2008 antaman tiedonannon Euroopan unionin rajaturvalli-
suuteen liittyvien tulevien toimien valmistelusta (KOM(2008)0069),
- ottaa huomioon komission valmisteluasiakirjan ”Ihmiskaupan estämisen ja torjumisen parhaista käytän-
nöistä, vaatimuksista ja menettelyistä laaditun EU:n suunnitelman täytäntöönpanon arviointi ja seuranta”
(KOM(2008)0657),
- ottaa huomioon Afrikka-EU-huippukokouksessa Lissabonissa 8.–9. joulukuuta 2007 tehdyn yhteisen
Afrikka-EU-strategian ja sen täytäntöönpanoa koskevan ensimmäisen toimintasuunnitelman
(2008–2010) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission 30. marraskuuta 2006 antaman tiedonannon ”Siirtolaisuutta koskevan ko-
konaisvaltaisen lähestymistavan ensimmäinen soveltamisvuosi – tavoitteena kattava eurooppalainen maa-
hanmuuttopolitiikka” (KOM(2006)0735),

⁽¹⁾ EUVL C 76, 31.3.2009, s. 34.

⁽²⁾ Neuvoston asiakirja 13440/08.

⁽³⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

⁽⁴⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 30.

⁽⁵⁾ Neuvoston asiakirja 7204/08.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 4.–5. marraskuuta 2004 hyväksymän Haagin ohjelman vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittamisesta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 15. ja 16. lokakuuta 1999 hyväksymän Tampereen työohjelman, jolla vahvistettiin maahanmuutto- ja turvapaikka-asioiden johdonmukainen lähestymistapa,
- ottaa huomioon on 10. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuudesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 19. helmikuuta 2009 vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 2003/9/EY täytäntöönpanosta Euroopan unionissa: kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan tutustumiskäynnit vuosina 2005–2008 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n rajaturvallisuusviraston (Frontex) ja Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) arvioinnista ja jatkokehityksestä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2008 vahvistamansa kannan ehdotukseen neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2008 vahvistamansa kannan ehdotukseen neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 2. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman Dublinin yleissopimukseen perustuvan järjestelmän arvioinnista ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2008 vahvistamansa kannan ehdotukseen neuvoston direktiiviksi direktiivin 2003/109/EY muuttamisesta sen soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman laillista maahanmuuttoa koskevasta toimintapoliittisesta suunnitelmasta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman politiikan ensisijaisista tavoitteista kolmansien maiden kansalaisten laittoman maahanmuuton torjunnassa ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman maahanmuuttajien kotouttamista Euroopan unionissa koskevasta strategiasta ja välineistä ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Amsterdamin sopimuksen, jonka mukaisesti toimivalta ja vastuu maahanmuutto- ja turvapaikka-asioissa kuuluu yhteisölle, ja EY:n perustamissopimuksen 63 artiklan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2009)0087.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0069.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0047.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0633.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0557.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0558.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0385.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0168.

⁽⁹⁾ EUVL C 219E, 28.8.2008, s. 215.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 219E, 28.8.2008, s. 223.

⁽¹¹⁾ EUVL C 303E, 13.12.2006, s. 845.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0251/2009),

- A. ottaa huomioon, että maahanmuutto tulee olemaan eurooppalaista todellisuutta niin kauan kuin Euroopan ja maailman muiden alueiden vaurauden ja elämänlaadun välillä vallitsee huomattavia eroja,

- B. katsoo, että EU:n maahanmuuttoa koskeva yhteinen lähestymistapa on välttämätön etenkin sen vuoksi, että yhteisen alueen sisärajoilla ei ole tarkastuksia, joten yhden jäsenvaltion toiminnalla tai toimimattomuudella on suora vaikutus muihin jäsenvaltioihin ja Euroopan unioniin kokonaisuudessaan,

- C. ottaa huomioon, että huonosti hoidettu maahanmuutto saattaa heikentää kohdemaiden sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja olla haitaksi myös lähtömaille ja maahanmuuttajille itselleen,

- D. katsoo, että laillinen maahanmuutto tarjoaa mahdollisuuden, josta maahanmuuttajat ja lähtömaat, koska ne hyötyvät maastamuuttajiensa rahalahetyksistä, sekä jäsenvaltiot voivat hyötyä; katsoo kuitenkin, että laillisen maahanmuuton edistämisessä on edettävä samaa tahtia kuin laittoman maahanmuuton torjuntatoimissa ottaen huomioon ennen kaikkea sen, että tämä maahanmuutto vahvistaa ihmiskauppaa käyvien rikollisjärjestöjen olemassaoloa,

- E. katsoo, että todellisen yhteisen maahanmuuttopolitiikan on perustuttava laittoman maahanmuuton torjuntaan mutta myös yhteistyöhön kolmansien ja kauttakulkumaiden kanssa ja maahanmuuttajille soveliaan kotouttamispolitiikan olemassaoloon,

- F. katsoo, että Euroopan maahanmuuttopolitiikkojen on oltava yhdenmukaisia etenkin ihmisoikeuksia, ihmisarvoa ja turvapaikkaoikeutta koskevien kansainvälisen lainsäädännön sääntöjen kanssa,

- G. katsoo, että EU on ja sen on oltava edelleenkin viihtyisä ympäristö henkilöille, jotka saavat oikeuden jäädä, olivat he sitten työn perässä tulleita maahanmuuttajia, yhdistettyjä perheitä tai opiskelijoita tai kansainvälistä suojelua tarvitsevia henkilöitä,

- H. katsoo, että maahanmuuttajilla on ollut hyvin tärkeä rooli Euroopan unionin ja Euroopan rakentamisen kehityksessä viimeisten vuosikymmenten aikana ja että on olennaista tunnustaa tämä merkitys ja myöntää myös, että Euroopan unioni tarvitsee edelleenkin maahanmuuttajien työpanosta,

- I. ottaa huomioon, että Eurostatin mukaisesti Euroopan unionin väestö ikääntyy keskipitkällä aikavälillä, minkä vuoksi työvoiman uskotaan vähenevän lähes 50 miljoonalla vuoteen 2060 mennessä, jolloin maahanmuuttajat voivat antaa merkittävän sysäyksen, jolla varmistetaan EU:n hyvä taloudellinen suori-tuskyky,

- J. ottaa huomioon, että Lissabonin strategian kasvua ja työllisyyttä koskevia näkökohtia voi haitata työvoiman puute, mikä voi estää strategian tavoitteiden saavuttamisen, ja ottaa huomioon, että työttömyys lisääntyy tällä hetkellä; katsoo, että sitä voidaan lyhyellä aikavälillä lieventää asianmukaisen ja jäsenneilyn taloudellisista syistä tapahtuvan muuttoliikkeen hallinnan avulla,

- K. ottaa huomioon, että maahanmuuttajien täytyy usein työskennellä epävarmoissa tai vähäistä ammattitaitoa vaativissa työpaikoissa tai työpaikoissa, joihin he ovat ylipäteviä,

- L. katsoo, että EU:n olisi myös lisättävä ponnisteluitaan käsitelläkseen työvoimapulaa ja ammattitaitoisen työvoiman puutetta koskevaa ongelmaa sisäisesti hyödyntämällä tällä hetkellä alityöllistettyjä ryhmiä kuten vammaisia, puutteellisesti koulutettuja tai maassa jo asuvia pitkäaikaistyöttömiä turvapaikanhakijoita,

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- M. ottaa huomioon, että naisten osuus maahanmuuttajista kasvaa koko ajan Euroopan unionissa ja että heidän osuutensa on 54 prosenttia kaikista maahanmuuttajista,
- N. ottaa huomioon, että useimmat maahanmuuttajanaiset kohtaavat huomattavia integroitumisongelmia ja heillä on vaikeuksia päästä työmarkkinoille alhaisen koulutustasonsa ja heidän lähtömaastaan tuotujen kielteisten stereotyyppien ja käytäntöjen vuoksi sekä jäsenvaltioissa vallalla olevien kielteisten stereotyyppien ja syrjinnän vuoksi; ottaa lisäksi huomioon, että monet korkeasti koulutetut nuoret naiset saavat Euroopan unioniin saavuttuaan vain suhteellisen vähäistä koulutusta vaativaa työtä,

Yleisiä huomioita

1. tukee vahvasti korkean tason poliittiseen ja toiminnalliseen solidaarisuuteen, keskinäiseen luottamukseen, avoimuuteen, kumppanuuteen, jaettuun vastuuseen ja yhteisiin toimiin perustuvan eurooppalaisen maahanmuuttopolitiikan laatimista yhteisten periaatteiden ja konkreettisten toimien sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjaan kirjattujen arvojen pohjalta;
2. toistaa, että maahanmuuttovirtojen hallinnan on perustuttava koordinoituun lähestymistapaan, jossa otetaan huomioon EU:n ja sen jäsenvaltioiden väestötieteellinen ja taloudellinen tilanne;
3. katsoo, että yhteisen maahanmuuttopolitiikan kehittäminen voisi hyötyä suuresti kansalaisyhteiskunnan edustajien, kuten siirtolaisyhteisöjen hyväksi tai niiden kanssa työskentelevien organisaatioiden, säännöllisestä kuulemisesta;
4. pahoittelee, että yhteisen laillisen maahanmuuttopolitiikan täytäntöönpano on tähän mennessä ollut liian vähäistä, ja pitää myönteisenä, että yhteisessä eurooppalaisessa laillisessa maahanmuuttopolitiikassa on otettu käyttöön uusia oikeudellisia välineitä;
5. korostaa, että yhtenäinen ja tasapainoinen Euroopan yhteinen maahanmuuttopolitiikka lisää EU:n uskottavuutta kolmansien maiden silmissä;
6. toistaa, että maahanmuuton tehokas hallinta edellyttää alue- ja paikallisviranomaisten osallistumista ja todellista kumppanuutta ja yhteistyötä lähtö- ja kauttakulkumaina toimivien kolmansien maiden kanssa, koska niistä tuntuu usein, että ne pakotetaan hyväksymään päätökset yksipuolisesti; painottaa, että tällainen yhteistyö voi tapahtua vain, jos kolmas maa kunnioittaa kansainvälistä lainsäädäntöä ihmisoikeuksista ja niiden suojelemisesta ja jos se on allekirjoittanut vuoden 1951 pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen;
7. katsoo, että muutto EU:n alueelle ei ole ratkaisu kehitysmaiden kohtaamiin haasteisiin ja että yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa on tuettava tehokkaan lähtömaihin sovellettavan kehitysyhteistyöpolitiikan avulla;
8. on tyytyväinen edellä mainittuun Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimukseen sekä toimenpiteisiin, välineisiin ja ehdotuksiin, joita komissio esittää edellä mainitussa tiedonannossaan Euroopan yhteisen maahanmuuttopolitiikka: periaatteet, toimet ja välineet; kehottaa neuvostoa ja komissiota aloittamaan nopeasti sitoumustensa toteutusvaiheen;
9. on tyytyväinen Lissabonin sopimuksen toimeenpääntä koskeviin vaikutuksiin, ja erityisesti yhteispäätös-menettelyn ja määränemistöpäätösten laajentamiseen kattamaan maahanmuuttopolitiikka, EU:n toimivaltuuksien selventämiseen viisumien ja rajavalvonnan osalta, EU:n toimivaltuuksien laajentamiseen turvapaikka-asioiden osalta sekä EU:n toimivaltuuksien laajentamiseen laillista ja säännönvastaista maahanmuuttoa koskevilla kysymyksillä;
10. katsoo, että yhteinen maahanmuuttopolitiikka edellyttää välttämättä myös yhteisen turvapaikkapolitiikan laadintaa, ja suhtautuu myönteisesti selvitykseen yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuudesta sekä komission ehdotukseen asetukseksi Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta;

Vauraus ja maahanmuutto*Laillinen maahanmuutto*

11. katsoo, että laillinen maahanmuutto on edelleen tarpeen Euroopan väestöä, työmarkkinoita ja osaamista koskevia tarpeita varten, kun otetaan huomioon väestön vähenemisen ja ikääntymisen vaikutukset talouteen; katsoo, että se edistää myös kolmansien maiden kehittymistä, kun otetaan huomioon tietämyksen ja osaamisen vaihto sekä maastamuuttajien rahälähetykset; vaatii, että käyttöön otetaan turvallisia järjestelmiä, jotka helpottavat rahälähetysten tekemistä kolmansiin maihin;
12. katsoo, että sääntöjen mukaisen maahanmuuton, joka tarjoaa laillisen, turvallisen ja organisoidun saapumisreitit Euroopan unioniin, pitää olla vaihtoehto laittomalle maahanmuutolle;
13. palauttaa mieliin, että komission esittämässä arvioissa vuoteen 2050 mennessä tarvitaan 60 miljoonaa siirtotyöläistä ja että tämä edellyttää laillisen maahanmuuton kanavien avaamista;
14. korostaa, että EU:n osaamisen ja markkinoiden tarpeet on arvioitava kattavasti; katsoo kuitenkin, että jäsenvaltioiden pitäisi voida määrittää itse työmarkkinoidensa työntekijöiden määrä ja ottaa huomioon yhteisön etuuskohteluperiaate niin pitkään kuin siirtymäkauden toimia sovelletaan;
15. kannattaa kansallisten "maahanmuuttoprofiilien" kehittämistä siten, että kunkin jäsenvaltion maahanmuutosta annetaan kyseisellä hetkellä kokonaisvaltainen kuva ja että työmarkkinoiden tarpeet muodostavat näiden profiilien keskeisen näkökannan;
16. toistaa, että EU:n houkuttelevuutta korkeasti koulutettujen työntekijöiden silmissä on lisättävä jopa antamalla tietoja määränpäästä ja kohdevaltion työmarkkinoista, jolloin huomioon on otettava aivovuodon mahdolliset vaikutukset lähtömaissa; katsoo, että aivovuotoa voidaan lieventää väliaikaisen muuton tai kiertomuuton avulla ja järjestämällä koulutusta lähtömaissa, jotta avainalojen, etenkin koulutus- ja terveydenhuoltoalan, ammatillaiset voivat pysyä maassaan, sekä tekemällä yhteistyösopimuksia lähtömaiden kanssa; pyytää jäsenvaltioita pidättäytymään rekrytoinnista kehitysmaissa aloilla, joilla on liian vähän henkilöresursseja, erityisesti terveydenhuollon ja koulutuksen kaltaisilla avainaloilla;
17. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita luomaan mekanismeja, suuntaviivoja ja muita välineitä, joilla helpotetaan kiertomuuttoa ja tilapäistä muuttoa, sekä toimenpiteitä lähtömaiden kanssa inhimillisten resurssien korvaamiseksi tarjoamalla konkreettista apua ammattilaisten kouluttamiseksi avainaloilla, joilla ammatillaiset ovat vähentyneet lahjakkaiden henkilöiden joukkopaon vuoksi;
18. pitää tervetulleena sinistä korttia koskevan asiakirjan avaamaa tietä yhteisen laillisen maahanmuuttopolitiikan alalla, mutta kehottaa jäsenvaltioita pyrkimään enemmän sellaisen maahanmuuttopolitiikan yhteisiin sääntöihin, jossa ei rajoituta pelkästään korkeasti koulutettuihin työntekijöihin;
19. ilmaisee tyytyväisyytensä kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksiä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten luodun sinisen kortin hyväksymiseen ja vaatii komissiota esittämään mahdollisimman pian aloitteita muille työkategorioidelle pyrkien samalla torjumaan laitonta maahanmuuttoa ja rekisteröimättömien maahanmuuttajien hyväksikäyttöä;
20. vaatii uusia toimia, joilla helpotetaan entisestään opiskelijoiden ja tutkijoiden vastaanottoa ja heidän liikkumistaan EU:n alueella;
21. kiinnittää huomiota siihen, että on tärkeää tunnustaa maahanmuuttajan osaaminen, ja kiinnittää erityistä huomiota lähtömaassa hankittuihin muodollisiin, epämuodollisiin ja epävirallisiin ammattipätevyyksiin; katsoo, että näin torjutaan osaamisen haaskausta, mikä on tätä nykyä yleinen ilmiö etenkin maahanmuuttajien keskuudessa, sillä etenkin naispuolisille maahanmuuttajille annetaan usein töitä, jotka eivät vastaa heidän pätevyyttään;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

22. pyytää, että komissio ottaa tulevissa asioita koskevilla asiakirjoillaan huomioon osaamisen tunnustamista koskevan asiakohdan sekä elinikäiseen oppimiseen kannustamisen, jonka avulla varmistettaisiin myös, että jäsenvaltiot antavat maahanmuuttajille mahdollisuuden vastaanottavan maan kielen opiskeluun, jotta varmistettaisiin heidän sosiaalinen, ammatillinen ja kulttuurinen integroitumisensa Euroopan unioniin ja tehostettaisiin heidän valmiuksiaan tukea lastensa kehittymistä; kehottaa komissiota myös hyödyntämään pohdintojen tuloksia, jotka koskevat maahanmuuttajien lasten kielenopetusta sekä lähtömaan kielen ja kulttuurin opettamista asuinvaltiossa, ja kehottaa, että ehdotettavissa puitteissa noudatetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta;

23. toistaa, että Euroopan työnvälitysverkosto (Eures) on yksi asianmukaisista välineistä, joilla tarjonnan ja kysynnän tasapaino varmistetaan avoimesti, luotettavasti ja tehokkaasti työmarkkinoilla; ehdottaa näin ollen Eures-verkoston käsitteen laajentamista, jolloin edistettäisiin tietyn pätevyyden omaavia työntekijöitä etsivien Euroopan työnantajien ja kolmansista maista kotoisin olevien työnhakijoiden kohtaamista; ehdottaa, että (nykyisiä tai perustettavia) erityiskeskustoja tai EU:n kolmansien maiden edustustoja käytetään forumina, jolla Eures-verkostoa laajennetaan ja jolla varmistetaan edistävänä jatkuva ja laajeneva ohjaustyö, joka koskee välineitä ja jolla tuetaan itsenäistä ammatinharjoittamista tai mikrolainojen hakemista; korostaa, että korkeasti koulutetun työvoiman tarve Euroopassa ei saisi johtaa kolmansissa maissa "aivovuotoon", josta aiheutuu vahinkoa niiden kehittyville talouksille ja yhteiskunnalliselle infrastruktuurille;

24. katsoo, että niin sanotuista kolmansista maista tuleville maahanmuuttajille olisi myönnettävä oikeus liikkua EU:n sisällä, jotta he voivat – kuten jäsenvaltiossa laillisesti asuvat – tehdä rajatyöntekijöinä töitä toisessa jäsenvaltiossa ilman, että heidän on anottava työlupaa, ja että tällaisille maahanmuuttajille olisi annettava täysi liikkumavapaus työntekijöinä sen jälkeen, kun he ovat asuneet laillisesti viiden vuoden ajan jäsenvaltiossa;

25. korostaa paikallisen ja alueellisten viranomaisten, joilla on erityinen vastuu koulutuksesta, sekä kansallisen ja yhteisön viranomaisten välisen koordinoinnin merkitystä huolehdittaessa työmarkkinoiden tarpeista yhteisön etuuskohteluperiaatteen mukaisesti; korostaa, että tämänkaltaisen yhteistyön on välttämätöntä sellaisen maahanmuuttopolitiikan tehokkaaksi täytäntöönpanemiseksi, jonka avulla voidaan vastata tietyillä aloilla ja tietyissä jäsenvaltioissa vallitsevaan työvoiman puutteeseen ja integroida maahanmuuttajat tehokkaasti ja asianmukaisesti;

26. kehottaa komissiota lisäämään lähtömaissa tiedotusta laillisesta maahanmuutosta ja maahanmuuttajien oikeuksista ja velvollisuuksista heidän saapuessaan EU:n alueelle;

27. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tyydyttävällä tavalla maahanmuuttopolitiikkaan liittyviä yhteisön rahoitusmekanismeja entistä useampien ja parempien työpaikkojen luomiseksi maahanmuuttajille;

Kotouttaminen

28. korostaa, että kotouttaminen laajentaa EU:n kulttuurista monipuolisuutta ja että sen olisi perustuttava yhteiskunnalliseen osallisuuteen, syrjinnän torjumiseen ja yhdenvertaisiin mahdollisuuksiin huolehtimalla terveydenhoitopalvelujen, koulutuksen, kielenopetuksen ja työllisyyden saavutettavuudesta; katsoo, että kotouttamispolitiikan olisi myös perustuttava asianmukaisesti innovoiiviin ohjelmiin ja tunnustaa alue- ja paikallisviranomaisten, ammattiliittojen, maahanmuuttajajärjestöjen, ammattiyhdistysten avainaseman maahanmuuttajien kotouttamisessa;

29. kannattaa jäsenvaltioiden, laillisten maahanmuuttajien ja kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden kotouttamistoimia, joissa kunnioitetaan EU:n ja sen jäsenvaltioiden identiteettiä ja arvoja, ihmisoikeudet, oikeusvaltio, demokratia, suvaitsevaisuus ja tasa-arvo, mielipiteen ilmaisemisen vapaus ja lasten pakollinen koulunkäynti mukaan luettuina; muistuttaa, että kotouttaminen on kaksisuuntainen prosessi, joka edellyttää sopeutumista sekä maahanmuuttajilta että vastaanottavan maan kantaväestöltä, kuten neuvoston hyväksymissä yhteisissä perusperiaatteissa todetaan, ja että parhaiden käytäntöjen vaihtamisesta saattaa olla tässä hyötyä; myöntää, että kotouttaminen on vaikeampaa jäsenvaltioissa, joissa maahanmuuttopaineet ovat merkittäviä niiden erityisestä maantieteellisestä sijainnista johtuen, mutta sen on kuitenkin oltava tavoite, josta ei voida luopua; kehottaa muita jäsenvaltioita pyrkimään solidaarisuuden hengessä kyseisten paineiden lievittämiseen ja helpottamaan EU:n jäsenvaltioissa olevien kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden kotouttamista samalla kun edistetään laillista maahanmuuttoa;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

30. tähdentää, että toimiva kotouttamisprosessi on paras väline luottamuspuolan ja epäluulojen karistamiseksi kansalaisten ja maahanmuuttajien välillä ja että se on oleellisen tärkeä muukalaisvihaa koskevien ajatusten tai toimien hävittämiseksi;
31. kannustaa kehittämään keskinäisiä oppimismekanismeja ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista jäsenvaltioiden välillä, jotta isäntämaiden kykyä hallita kasvavaa monimuotoisuutta helpotettaisiin ja että samoin helpotettaisiin yhteisten indikaattorien järjestelmää ja jäsenvaltioiden maahanmuuttopolitiikan tulosten arviointiin käyttämiä riittäviä tilastollisia valmiuksia;
32. palauttaa mieleen, että maahanmuuttajajärjestöjen, joilla on ainutlaatuinen asema kotouttamisprosessissa, ottaminen mukaan on keskeisen tärkeää, koska ne antavat maahanmuuttajille mahdollisuuksia demokraattiseen osallistumiseen; kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan kotouttamisprosessin yhteydessä kansalaisyhteiskuntaa tukevien järjestelmien luomista mahdollistamalla maahanmuuttajien osallistumisen isäntävaltion yhteiskuntaan ja politiikkaan, vaikuttamisen poliittisissa puolueissa ja ammattiyhdistysliikkeessä sekä äänestämisen paikallisvaaleissa;
33. panee tyytyväisenä merkille komission ja talous- ja sosiaalikomitean aloitteen vahvistaa kotouttamispolitiikkojen johdonmukaisuutta perustamalla Euroopan kotouttamisfoorumin, johon osallistuvat ja jossa vaikuttavat sosiaaliset järjestöt ja maahanmuuttajien yhdistykset ja jonka tavoitteena on vaihtaa kokemuksia ja laatia suosituksia; pyytää jäsenvaltioita koordinoimaan kotouttamistoimiaan vaihtamalla kansallisiin kotouttamissuunnitelmiinsa sisältyviä parhaita käytäntöjä;
34. kehottaa komissiota asianmukaisella tavalla varmistamaan taloudellisen tuen maahanmuuttajien rakenteelliselle ja kulttuuriselle kotouttamiselle myös sellaisten Euroopan unionin ohjelmien avulla kuten "Elinikäinen oppiminen", "Kansalaisten Eurooppa", "Youth in Action" ja "Kulttuuri 2007"; panee merkille, että useimmissa tapauksissa opettajat ovat huonosti valmistautuneita siihen, että heillä on suuri määrä maahanmuuttajalapsia luokassaan ja pyytää antamaan opettajille paremman koulutuksen ja riittävän taloudellisen tuen;
35. painottaa sitä tosiasiaa, että koulujen opetusohjelmilla ja elinikäisellä oppimisella on keskeinen rooli kotouttamisprosessissa taitojen, erityisesti kielitaidon, kehittämisen kautta; katsoo myös, että esteettömän koulutusohjelmiin ja elinikäiseen oppimiseen osallistumisen olisi oltava tuoreiden maahanmuuttajien oikeus ja mahdollisuus;
36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan syrjinnän kieltävien politiikkojen edistämistä, julkisten viranomaisten täytäntöönpanemat politiikat mukaan luettuina;
37. vaatii jäsenvaltioita noudattamaan asiaa koskevia direktiivejä ja antamaan tukensa niille: direktiivit 2000/78/EY ⁽¹⁾, 2000/43/EY ⁽²⁾ sekä 2004/113/EY ⁽³⁾, joiden tavoitteena on syrjinnän torjuminen;
38. kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta, jonka Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous hyväksyi 18 päivänä joulukuuta 1990 ⁽⁴⁾;
39. kehottaa komissiota keräämään sukupuoleen liittyviä tietoja Euroopan unioniin suuntautuvasta maahanmuutosta ja määrittämään Euroopan tasa-arvoinstituutin analysoimaan näitä tietoja, jotta korostettaisiin enemmän maahanmuuttajanaisten erityisiä tarpeita ja ongelmia ja parhaita menetelmiä heidän kotouttamiseensa vastaanottajamaiden yhteiskuntiin;
40. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan kotouttamispolitiikkoja laatiessaan asianmukaisesti huomioon sukupuolikielisyksen ja maahanmuuttajanaisten erityisen tilanteen ja tarpeet;
41. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että ne kunnioittavat maahanmuuttajanaisten perusoikeuksia riippumatta siitä, onko näillä laillisen maahanmuuttajan asema vai ei;

⁽¹⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.

⁽⁴⁾ A/RES/45/158.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

42. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan maahanmuuttajanasille suunnattuja tiedotuskampanjoita, joiden tarkoituksena on antaa heille tietoa heidän oikeuksistaan, mahdollisuuksistaan koulutukseen, kieliopetukseen ja ammatilliseen koulutukseen sekä pääsystä työmarkkinoille, ja estämään pakkoavioliittoja, naisten sukupuolielinten silpomista ja muita henkisen ja fyysisen pakottamisen muotoja;

Turvallisuus ja maahanmuutto*Yhdenmety rajavalvonta*

43. painottaa sellaisen kokonaisvaltaisen yleissuunnitelman tarvetta, jossa esitettäisiin EU:n rajavalvontastrategian yleiset tavoitteet sekä kokonaisrakenne ja havainnollistettaisiin, kuinka kaikki asiaan liittyvät ohjelmat ja järjestelmät voidaan optimoida; katsoo, että komission olisi EU:n rajavalvontastrategiaa harkittaessa analysoitava ensin jäsenvaltioiden nykyisten rajavalvontajärjestelmien tehokkuutta niiden välisen synergian optimaaliseksi tuottamiseksi ja annettava lisätietoja uusien ehdotettujen järjestelmien (maahantulon ja maastapoistumisen kirjaaminen, sähköinen matkustuslupajärjestelmä, automaattinen rajavalvonta ja matkustajien rekisteröintiohjelma) kustannustehokkuudesta EU:n integroidun rajavalvonnan yhteydessä;

44. korostaa, että yhdenmety rajaturvallisuuden yhteydessä pitäisi oikealla tavalla tasapainottaa lukumäärältään kasvavien, rajoja ylittävien ihmisten vapaa liikkuvuus sekä EU:n kansalaisten turvallisuuden parempi varmistaminen; ei kiistä, etteikö tietojen käyttämisestä olisi etuja; on samalla sitä mieltä, että yleisön luottamus hallinnon toimiin voidaan säilyttää vain, jos säädetään riittävästä tietosuojatoimista, valvonnasta ja oikeussuojakeinoista;

45. kehottaa arvioimaan sellaisen integroidun nelivaiheisen lähestymistavan toteuttamiskelpoisuutta, jossa tarkastuksia suoritettaisiin jokaisessa vaiheessa, kun maahanmuuttaja on matkustamassa unionin alueelle;

46. korostaa, että EU:n rajavalvontastrategiaa olisi täydennettävä konkreettisilla toimilla, joilla pyritään lujittamaan Afrikan ja EU:n kumppanuuden ja Euroopan naapuruuspolitiikan (Itäinen kumppanuus, Euro-med) piiriin kuuluvien kolmansien maiden rajoja;

47. vaatii, että nykyiset kansalliset Schengen-viisumit korvataan yhtenäisillä eurooppalaisilla Schengen-viisumeilla, mikä mahdollistaa kaikkien viisuminhakijoiden tasavertaisen kohtelun; haluaa saada tiedot sekä poliittisen tutkimuksen että sen teknisen tutkimuksen aikataulusta ja yksityiskohdista, jonka komissio toteuttaa ja joissa arvioidaan järjestelmän, jossa kolmansien maiden kansalaisten on hankittava sähköinen matkustuslupa ennen EU:n alueelle matkustamista (sähköinen matkustuslupajärjestelmä ESTA), toteuttamiskelpoisuutta sekä käytännön seurauksia ja vaikutuksia; kehottaa parantamaan jäsenvaltioiden konsulaattien välistä yhteistyötä ja perustamaan vaiheittain ja yhteisiä konsulaattipalveluja viisumien myöntämiseksi;

48. pyytää neuvostoa hyväksymään järjestelyjä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden keskinäiseen solidaarisuuteen, jotta rajavalvonnasta aiheutuva taakka jaettaisiin ja jäsenvaltioiden kansallisia politiikkoja koordinoitaisiin;

Laiton siirtolaisuus

49. pitää laittoman maahanmuuton torjuntaa keskeisenä osana EU:n kattavaa maahanmuuttopolitiikkaa ja pahoittelee siksi, että tällä alalla tehokkaan päätöksenteon esteenä on jäsenvaltioiden kyvyttömyys työskennellä yhdessä keskinäisten etujensa mukaisesti;

50. on järkyttynyt laittomiin merimuuttoreitteihin etenkin EU:n eteläisillä merirajoilla liittyvistä humanitaarisista tragedioista, kun ihmiset lähtevät Afrikan rannikoilta veneellä vaaralliselle matkalle kohti Eurooppaa; vaatii painokkaasti nopeaa toimintaa tämän humanitaarisen tragedian päättämiseksi lopullisesti ja vahvistamaan vuoropuhelua ja yhteistyötä lähtömaiden kanssa;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

51. muistuttaa, että laitonta maahanmuuttotoimintaa harjoittavat usein rikollisverkostot, joiden toiminta on toistaiseksi ollut tehokkaampaa kuin yhteinen eurooppalainen toiminta; on vakuuttunut, että tällaiset verkostot ovat vastuussa satojen ihmisten hukkumiskuolemista vuosittain; palauttaa mieliin, että jäsenvaltioilla on kansainvälisten velvoitteidensa kunnioittamiseksi yhteinen vastuu henkien pelastamisesta merellä; kehottaa näin ollen komissiota ja neuvostoa kaksinkertaistamaan ponnistuksensa järjestäytyneen rikollisuuden, ihmiskaupan ja EU:n eri osissa ilmenevän ihmissalakuljetuksen torjunnassa sekä pyrkimään erityisesti verkostojen hajottamiseen ryhtymällä toimiin paitsi salakuljettajia, jotka ovat vain operaatioiden näkyvä osa, myös niitä henkilöitä vastaan, jotka rikollisjärjestöjen johdossa saavat suurimman hyödyn rikollisesta toiminnasta;
52. kehottaa komissiota tehostamaan laittoman maahanmuuton vaaroja koskevia tiedotuskampanjoitaan kauttakulkumaissa ja lähtömaissa;
53. pitää myönteisenä uutta direktiiviä laittomasti maassa oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajien rankaisemisesta ja pitää sitä tehokkaana välineenä siirtotyöläisten hyväksikäytön hillitsemisessä ja yhden laittoman maahanmuuton tärkeimmän houkuttimen vähentäjänä;
54. vaatii jäsenvaltioita olemaan viivyttämättä saattaessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä uutta direktiiviä, jossa säädetään sanktioista työnantajille, jotka ottavat työhön laittomasti maassa oleskeleviä maahanmuuttajia;
55. pitää ehdottoman tarpeellisena vahvistaa vuoropuhelukanavia ja tehdä yhteistyösopimuksen lähtömaiden kanssa, jotta lopetettaisiin epäinhimillinen ja dramaattinen laiton maahanmuutto;
56. katsoo, että vaikka Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (Frontex) talousarviovaroja on Euroopan parlamentin vaatimuksesta toistuvasti lisätty, virasto ei vielä kykene valvontatoiminnan tehokkaaseen koordinointiin EU:n ulkorajoilla rajoitetuista valtuuksistaan johtuen ja siksi, että kolmansia maita ei ole pyritty saamaan mukaan toimintaan etenkin merialueilla toteutettaviin toimiin;
57. on tyytyväinen komission aloitteeseen ehdottaa Frontexin valtuuksien uudelleenarviointia ja katsoo, että Frontexin valtuuksia on vahvistettava nopeasti etenkin laajentamalla sen koordinoitavuutta ja kykyä koordinoida asianosaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä jatkuvasti tehtäviä alueilla, joihin kohdistuvat maahanmuuttopaineet ovat suuret, ja kykyä yhteistoimintaan kolmansien maiden kanssa; katsoo, että lisäksi olisi lisättävä Frontexin valmiuksia riskianalyysoimisen ja tiedustelutietojen keräämiseen;
58. katsoo, että Frontexin tehtävien tarkoituksenmukainen hoitaminen edellyttää asianmukaisia, muun muassa taloudellisia resursseja ja kehottaa laittoman maahanmuuton torjunnassa käytettävän uuden teknikan ottamista käyttöön ja että jäsenvaltiot lisäävät teknisten keinojen yhdistämistä ja että komissio antaa pakollisesta yhteisvastuullisuudesta lainsäädäntöehdotuksia samoin perustein kuin suunnitelluista nopeista rajainterventioyryhmistä (Rabit);
59. kehottaa Frontexia ja komissiota tekemään tutkimuksen, joka sisältää arvioita Frontexin mahdollisuudesta saada käyttöönsä oma kalusto sekä tarvittavista edellytyksistä, jotta Frontexin merialueiden toiminta voitaisiin korottaa EU:n rannikkovartiolaitokseksi vesittämättä jäsenvaltioiden harjoittamaa rajavalvontaa;
60. katsoo, että Frontex voi toimia täydellä teholla vain, mikäli täydennystoimia, kuten takaisinottoa ja yhteistyötä kolmansien maiden kanssa tehostetaan; kehottaa komissiota tukemaan Frontexia tässä suhteessa;
61. kannattaa sitä, että Frontexiin perustetaan erikoistuneita toimistoja, joissa otetaan huomioon ja arvioidaan paremmin erityistilanteet erittäin haavoittuvilla rajoilla, etenkin itäisillä maarajoilla ja eteläisillä merirajoilla;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

62. panee merkille, että juridisten termien erilaiset tulkinnat, kansainvälisten merilakien tulkinta ja eroavaisuudet kansallisissa lainsäädännöissä ja menettelyissä ovat kaikki haitanneet Frontexin toimintaa; kehottaa laatimaan perinpohjaisia tutkimuksia yhteisen lähestymistavan löytämiseksi ja keskenään ristiriitaisten kansallisten lainsäädäntöjen ja menettelyjen selvittämiseksi;

63. kehottaa Frontexia ja kansallisia elimiä ja virastoja tiivistämään jatkuvaa yhteistyötään;

64. kehottaa kehittämään edelleen Eurosurin konseptia ja myös parantamaan jäsenvaltioiden välistä koordinoitua;

65. toteaa, että kalastajat, yksityisalukset ja merellä työskentelevät henkilöt kohtaavat usein laittomat maahanmuuttajat ennen kyseisen valtion merivoimia; korostaa, että näille tahoille olisi tiedotettava selkeämmin heidän kansainvälisen oikeuden mukaisista velvollisuuksistaan auttaa hädässä olevia maahanmuuttajia, ja kehottaa luomaan mekanismin, jolla korvataan pelastustoimien vuoksi menetetty työaika;

66. korostaa, että luotettavia tilastotietoja tarvitaan laittoman maahanmuuton torjunnassa käytettävien konkreettisten välineiden luomiseksi EU:n tasolla, ja kehottaa komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin näiden tilastotietojen toimittamiseksi;

Palauttaminen

67. katsoo, että maahanmuuttajia, joita ei suojella kansainvälisesti ja jotka oleskelevat laittomasti jäsenvaltioiden alueella, on vaadittava poistumaan Euroopan unionin alueelta; panee näin ollen merkille palauttamisdirektiivin hyväksymisen ja vaatii jäsenvaltioita saattaessaan sitä osaksi kansallista lainsäädäntöä säilyttämään omaan lainsäädäntönsä jo sisältyvät suosiollisemmat säännökset; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että palauttaminen tapahtuu lainsäädäntöä ja asianosaisten henkilöiden ihmisarvoa kunnioittaen ja että etusijalle asetetaan vapaaehtoinen paluu;

68. kehottaa perustamaan palauttamista koskevan neuvontapalvelujärjestelmän suljettuihin ja avoimiin vastaanottokeskuksiin, jotta palautuspalveluista lisää tietoa haluaville olisi yhteyspiste;

69. kehottaa komissiota toteuttamaan sosiaalisten ja ammatillisten uudelleenkotittamismekanismien seurantaan ja tukitoimintaa niissä lähtömaissa, joihin maahanmuuttajat ovat palanneet;

70. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan mieluummin etusijalle takaisinottopolitiikkansa perustamisen yhteiseen politiikkaan kuin kahdenvälisiin sopimuksiin;

71. vaatii takaisinottosopimusten osalta, että Euroopan parlamentille ja sen toimivaltaisille valiokunnille tiedotetaan säännöllisesti kolmansien maiden kanssa käytävien neuvottelujen ajan neuvottelijoiden edistymisestä ja heidän mahdollisesti kohtaamistaan esteistä;

72. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltioilla on kahdenväliset takaisinottosopimukset vain sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka turvaavat täysin palautettavan henkilön ihmisoikeudet ja jotka ovat allekirjoittaneet vuoden 1951 Geneven yleissopimuksen;

73. kehottaa komissiota varmistamaan, että kolmansien maiden velvollisuus ottaa takaisin EU:n alueella laittomasti oleskelevat kansalaisensa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun Cotonoun sopimuksen 13 artiklan mukaisesti pannaan tehokkaasti täytäntöön; vaatii näiden säädösten vahvistamista uutta AKT (Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot) -sopimusta koskevissa neuvotteluissa;

74. korostaa, että palauttamispolitiikkaan on lisättävä palauttamispäätösten vastavuoroista tunnustamista koskeva aito eurooppalainen ulottuvuus; pyytää jäsenvaltioita lisäämään yhteistyötä palauttamispäätösten täytäntöönpanossa ja vahvistamaan Frontexin roolia yhteisissä palauttamisoperaatioissa;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

75. kehottaa vahvistamaan yhteistyötä lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa esimerkiksi konsuliyhteistyötä lisäämällä takaisinottomenettelyiden helpottamiseksi ja kehottaa komissiota arvioimaan nykyiset takaisinottosopimukset niiden täytäntöönpanon helpottamiseksi ja huomioimiseksi tulevilla sopimusneuvotteluissa;

76. kehottaa neuvostoa harkitsemaan lainsäädäntömääräyksiä eurooppalaisen kulkuluvan käyttöön ottamiseksi, jolloin laittomasti oleskelevat kolmannen maan kansalaiset voisivat helpommin palata kolmansiin maihin; näkee välttämättömänä käynnistää toimia eurooppalaisen kulkuluvan sisällyttämiseksi unionin takaisinottosopimuksiin, jotta se olisi sitova kyseisissä kolmansissa maissa;

Solidaarisuus ja maahanmuutto*Jäsenvaltioiden välinen koordinointi*

77. on erittäin pahoillaan siitä, että jäsenvaltiot eivät ole osoittaneet riittävästi solidaarisuuttaan kasvavan maahanmuuttohaasteen edessä; kehottaa, että yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa puiteohjelmaa vuosille 2007–2013 ⁽¹⁾ ja sen neljää rahoitusvälinettä tarkastellaan nopeasti uudelleen, jotta välineet vastaisivat lisääntyvien maahanmuuttopaineiden mukanaan tuomiin uusiin realiteetteihin ja jotta niiden avulla voitaisiin vastata kiireellisiin tarpeisiin esimerkiksi silloin, kun maahanmuuttajia on kerralla suuri määrä;

78. panee merkille jäsenvaltioiden sitoutumisen edellä mainittuun Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimukseen solidaarisuuden nimessä; on erityisen tyytyväinen, että käyttöön on otettu vapaaehtoinen vastuun jakamisen mekanismi, jonka avulla jäsenvaltioissa, joiden kansallinen turvapaikkajärjestelmä on erityisen ja kohtuuttoman paineen alla etenkin maantieteellisen tilanteensa tai väestötilanteensa vuoksi, oleskelevat kansainvälistä suojelua saavat henkilöt voidaan sijoittaa EU:n sisällä uudelleen toisiin jäsenvaltioihin, ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan nämä sitoumuksensa täytäntöön; on niin ikään tyytyväinen, että tähän tarkoitukseen on EU:n vuoden 2009 talousarvioissa varattu 5 miljoonaa euroa Euroopan pakolaisrahastoon liittyvinä varoina; vaatii kuitenkin oikeudellisesti sitovien välineiden ottamista käyttöön; kehottaa komissiota panemaan mekanismin täytäntöön viipymättä ja antamaan välittömästi lainsäädäntöaloitteen vastaavan pysyvän mekanismin perustamisesta Euroopan tasolla;

79. pitää myönteisenä Dublin-asetuksen uudelleenlaadintaa sekä ehdotettuja säännöksiä, jotka koskevat Dublinin menettelyn mukaisesti tehtävien siirtojen lykkäämistä, jos ollaan huolestuneita siitä, että niiden seurauksena hakijat eivät nauttisi riittävien suojelunormien turvaa vastuussa olevissa jäsenvaltioissa erityisesti vastaanotto-olosuhteiden ja turvapaikkamenettelyyn pääsyn osalta, sekä tapauksissa, joissa Dublinin menettelyn mukaisesti tehtävät siirrot voisivat lisätä sellaisten jäsenvaltioiden taakkaa, joihin kohdistuu, erityisesti niiden maantieteellisen tilanteen tai väestötilanteen vuoksi, erityisiä ja suhteettoman suuria paineita; korostaa kuitenkin, että nämä säännökset olisivat lopulta vain poliittinen kannanotto, eivätkä tehokas väline, jolla merkittävästi tuettaisiin jäsenvaltiota, ellei käyttöön oteta kaikkien jäsenvaltioiden kohdalla sitovaa kaksiosaista välinettä;

80. pitää myönteisenä komission ehdotusta sormenjälkien vertailujärjestelmän (Eurodac) perustamista koskevan asetuksen uudelleen laatimiseksi ja muistuttaa jäsenvaltioita niiden nykyisen Eurodac-asetuksen mukaisista velvoitteista ottaa sormenjäljet ja lähettää tiedot eteenpäin; katsoo, että sormenjälkien kaltaisia biometrisiä tietoja on käytettävä hyväksi rajavalvontatoiminnan tehokkuuden lisäämiseksi;

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

81. on pahoillaan, että lukuun ottamatta Espanjan merkittävää yhteistyötä kolmansien maiden, kuten Senegalin ja muiden Saharan eteläpuolisen Afrikan ja Pohjois-Afrikan maiden, kanssa yhteistyö kolmansien maiden kanssa ei ole tuottanut riittävästi tuloksia; kehottaa, että kolmansia kauttakulku- ja lähtömaita tuetaan kohdennetusti, jotta ne voivat luoda tehokkaat rajavalvontajärjestelmät, joihin Frontex osallistuu toteuttamalla rajavalvonnan avustusoperaatioita kyseisissä maissa;

82. muistuttaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita, että on välttämätöntä jatkaa lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa aloitettua vuoropuhelua Tripolissa, Rabatissa ja Lissabonissa järjestettyjen muuttoliikettä ja kehitystä koskevien EU:n ja Afrikan ministerikonferenssien esimerkin mukaisesti;

⁽¹⁾ KOM(2005)0123.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

83. kehottaa panemaan täytäntöön toimintavälineet, jotka on kehitetty "Siirtolaisuutta koskevan kokonaisvaltainen lähestymistapa" -hankkeessa ⁽¹⁾ ja maahanmuuttoa ja kehitystä koskevassa vuoden 2006 "Rabatin prosessissa" sekä Lissabonissa joulukuussa 2007 sovitussa EU:n ja Afrikan kumppanuudessa muutto-liikkeen, liikkuvuuden ja työllisyyden aloilla;

84. korostaa kehitysyhteistyöpolitiikan merkitystä kolmansissa lähtö- ja kauttakulkumaissa keinona vastata maahanmuuttohaasteeseen jo sen syntysijoilla; kehottaa parantamaan EU:n maahanmuutto- ja kehitysyhteistyöpolitiikkojen koordinoitua ja ottamaan siinä huomioon strategiset tavoitteet, kuten YK:n vuosittain julkaistuihin sisältyvät kehitystavoitteet (Millennium Development Goals);

85. huomauttaa kuitenkin, että kehitysyhteistyöpolitiikka ei voi olla ainoa vaihtoehto maahanmuutolle, koska solidaarisuuteen perustuvaa kehitystä ei voi olla ilman pysyvää liikkuvuutta;

86. kehottaa lujittamaan yhteistyötä kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa uusien aluetuimistojen perustamiseksi hankalille alueille, joissa tarvitaan käytännön apua esimerkiksi laillisen maahanmuuton tai maahanmuuttajien vapaaehtoisen paluun järjestämiseksi;

87. korostaa, että on tärkeää perustaa maahanmuuttajien tiedotus- ja hallintokeskuksia, kuten Malissa lokakuussa 2008 tehtiin; katsoo, että tällaiset keskuksat voisivat osaltaan auttaa merkittävästi maahanmuutto-ongelmien torjumisessa ottamalla huomioon mahdollisten maahanmuuttajien, palaavien maahanmuuttajien ja EU:ssa oleskelevien maahanmuuttajien huolenaiheet; kehottaa komissiota antamaan tarvittavat tiedot EU:n ja Afrikan kumppanuuden piirissä toteutettavien keskustusten perustamishankkeista ja pyytää komissiota tutkimaan olisiko tällaisten keskustusten perustaminen mahdollista itäisiin naapurimaihin;

88. korostaa, että kaikissa lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa tehtävissä sopimuksissa on oltava maahanmuuttoyhteistyötä koskeva kohta, ja vaatii, että kolmansien maiden kanssa toteutetaan kunnianhimoista poliisi- ja oikeudellisen yhteistyön politiikkaa ihmiskauppaa harjoittavien kansainvälisten rikollisjärjestöjen torjumiseksi ja syyllisten saattamiseksi oikeuden eteen Europolin ja Eurojustin avulla; kehottaa komissiota vahvistamaan kolmansille maille osoittamaansa tukea, myös taloudellista ja teknistä avustamista, koska täten luotaisiin taloudelliset ja sosiaaliset olosuhteet, jotka torjuvat laitonta maahanmuuttoa, huumeita ja järjestäytyneitä rikollisuutta;

89. pyytää komissiota edistämään neuvotteluja kattavista eurooppalaisista sopimuksista, kuten Kap Verden kanssa allekirjoitettu sopimus, etenemään globaaleissa neuvotteluissa, joita se käy Marokon, Senegalin ja Libyan kanssa, ja edistämään sopimusten tekemistä tärkeimpien maahanmuuton lähtömaiden kanssa;

90. kehottaa tukemaan kolmansia maita niiden kehittäessä kansallisia lainsäädäntöpuutteitaan ja perustaessa täysin kansainvälisen oikeuden mukaisia maahanmuutto- ja turvapaikkajärjestelmiä; kehottaa myös kolmansia kauttakulkumaita allekirjoittamaan vuoden 1951 Geneven yleissopimuksen ja noudattamaan sitä;

91. kehottaa jäsenvaltioita miettimään "ympäristöpakolaisia" koskevaa kysymystä, eli maahanmuuttajia, joita ei tällä hetkellä voida pitää taloudellisina maahanmuuttajina ja joita ei ole myöskään tunnustettu pakolaisiksi Geneven yleissopimuksessa;

*

* *

92. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ KOM(2006)0735.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Vihreä kirja Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevasta politiikasta tulevaisuudessa

P6_TA(2009)0258

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 vihreästä kirjasta Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevasta politiikasta tulevaisuudessa (2008/2218(INI))

(2010/C 184 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 4. helmikuuta 2009 päivätyn tiedonannon ”Vihreä kirja – Euroopan laajuinen liikenneverkko: Katsaus politiikkaan” (KOM(2009)0044),
- ottaa huomioon komission 26. marraskuuta 2008 päivätyn tiedonannon ”Euroopan talouden elvytys-suunnitelma” (KOM(2008)0800),
- ottaa huomioon ympäristöystävällisempää liikennettä koskevat neuvoston päätelmät, jotka liikenne-, televiestintä- ja energianeuvosto antoi 8. ja 9. joulukuuta 2008 pidetyssä istunnessaan,
- ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2006 päivätyn komission tiedonannon ”Kestävää liikkuvuutta Eurooppaan – Euroopan komission vuoden 2001 liikennepolitiikan valkoisen kirjan väliarviointi” (KOM(2006)0314),
- ottaa huomioon komission 23. tammikuuta 2008 päivätyn tiedonannon ”Kaksi kertaa 20 vuonna 2020 – Ilmastomuutostoimet – mahdollisuus Euroopalle” (KOM(2008)0030),
- ottaa huomioon 18. lokakuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon ”Tavaraliikenteen logistiikkaa koskeva toimintasuunnitelma” (KOM(2007)0607),
- ottaa huomioon komission 14. toukokuuta 2008 päivätyn tiedonannon koheesiopolitiikan strategioita ja ohjelmia ohjelmakaudella 2007–2013 koskevien neuvottelujen tuloksista (KOM(2008)0301),
- ottaa huomioon komission 20. tammikuuta 2009 antaman kertomuksen Euroopan laajuisista liikenneverkkoja koskevien suuntaviivojen toteuttamisesta vuosina 2004–2005 (KOM(2009)0005),
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Lissabonin strategiasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 5. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan tavaraliikenteen logistiikasta kestävästä liikkuvuudesta avaintekijänä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön ja aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A6-0224/2009),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0120.

⁽²⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 154.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- A. katsoo, että Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskeva poliittinen määritelmä, sellaisena kuin se on määriteltynä yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23. heinäkuuta 1996 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1692/96/EY ⁽¹⁾ ja yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi tehdyn päätöksen N:o 1692/96/EY muuttamisesta 29. huhtikuuta 2004 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 884/2004/EY ⁽²⁾, johti 30 ensisijaisen hankkeen ”toivelistaan”, joka syntyi lähinnä kansallisten etujen pohjalta,
- B. katsoo, että rautateiden ja merten tavaraliikenteen ulkoista kilpailukykyä tieliikenteeseen verrattuna on parannettava, jotta taataan moottoriteiden, merireittien ja rautateiden tavaraliikennekäytävien tasapainoinen käyttö,
- C. ottaa huomioon, että näiden 30 ensisijaisen hankkeen takia komissio ehdotti noin 20 000 000 000 euron EU:n rahoituksen myöntämistä rahoituskehysten 2007–2013 puitteissa koko Euroopan laajuiselle liikenneverkolle ja että kyseistä määrää vähennettiin neuvoston vaatimuksesta lopulta noin 8 000 000 000 euroon, mistä määrästä vain 5 300 000 000 euroa osoitettiin 30 ensisijaiselle hankkeelle,
- D. ottaa huomioon Euroopan unionin tunnetun kyvyttömyyden noudattaa Euroopan laajuisen liikenneverkkojen rahoitusta koskevia sääntöjä, joista on säädetty yleisistä säännöistä yhteisön rahoitustuelle Euroopan laajuisen liikenne- ja energiaverkkojen alalla 20 päivänä kesäkuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 680/2007 ⁽³⁾, sekä tämän aiheuttaman epävarmuuden hankkeiden rahoituksen suunnittelussa,
- E. katsoo, että on tarpeen tehostaa komission valmiuksia edistää etenkin rautatiealan suuria rajatylittäviä hankkeita, jotka edellyttävät jatkuvaa tiivistä yhteistyötä osallistuvien jäsenvaltioiden välillä sekä monivuotista rahoitusta, joka ulottuu monivuotisen rahoituskehysten kattamaa aikaväliä pidemmälle,
- F. toteaa, että edellä mainitun 14. toukokuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon liitteet osoittavat, että noin 49 prosenttia liikennehankkeiden määrärahoista käytetään teihin, noin 31 prosenttia rautateihin ja noin 9 prosenttia kaupunkiliikenteeseen, mutta ei ole aivan selvää, millaiset erityiset hankkeet saavat yhteisrahoitusta,
1. tunnustaa, että ensimmäiset pyrkimykset EU:n liikenneinfrastruktuuria koskevan politiikan kehittämiseksi saivat alkunsa Euroopan johtavien teollisuusjohtajien yhteenliittymän (European Roundtable of Industrialists, ERT) toteamien puutteiden pohjalta ja että niitä vauhditti komission 2. joulukuuta 1992 päivätty tiedonanto yhteisen liikennepoliittikan kehittämisestä, jossa kyseisiä pyrkimyksiä perusteltiin talouskasvun saavuttamisella sekä kilpailukykyä ja työllisyyden parantamisella, ja että ne saattoi alkuun entinen liikenteestä vastaava komission jäsen Karel Van Miert; panee merkille, että Euroopan laajuisen verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 18. syyskuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2236/95 ⁽⁴⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 884/2004/EY pyrittiin suuntautumaan edellä mainittuja tavoitteita kohti; kiinnittää huomiota liikenteestä ja energia-asioista vastaavan komission varapuheenjohtajan Loyola de Palacion tälle politiikalle antamiin virikkeisiin;
 2. pitää Euroopan laajuisen liikenneverkkojen koordinaattoreiden raportteja kiinnostavina esimerkkeinä tärkeiden, mutta määrältään rajoitettujen hankkeiden koordinoinnin ja yhtenäistämisen jatkamisesta; kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan ponnistelujaan nykyisten ensisijaisen hankkeiden kehittämiseksi; katsoo, että keskipitkän ja pitkän aikavälin investointeja olisi jatkettava koko verkon lopunsaattamista koskevan tavoitteen mukaisesti;
 3. suhtautuu myönteisesti edellä mainittuun 4. helmikuuta 2009 päivättyyn komission tiedonantoon, jossa tavoitteena on arvioida perusteellisesti EU:n liikenneinfrastruktuuria ja Euroopan laajuisia verkkoja koskevaa politiikkaa nykyisten ja tulevien liikenteeseen, rajatylittävään liikkuvuuteen, rahoitukseen, talouteen, alueisiin (pysyvästi muita huonommassa asemassa olevat alueet mukaan lukien), sosiaalisiin kysymyksiin, turvallisuuteen sekä ympäristöön liittyvien haasteiden kannalta;

⁽¹⁾ EYVL L 15, 17.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 167, 30.4.2004, s. 1,

⁽³⁾ EUVL L 162, 22.6.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 228, 23.9.1995, s. 1.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

4. ei tässä yhteydessä ymmärrä, mitä mieltä on ottaa käyttöön epämääräinen Euroopan laajuisten liikenneverkkojen "käsiteosio", joka tekisi ensisijaisten hankkeiden luettelosta liian raskaan; katsoo, että nimenomaisesti käsitteellisenä esitetty osio ei komission ilmoittaman tavoitteen vastaisesti kykene lisäämään Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevan politiikan uskottavuutta, joka saavutetaan pikemminkin konkreettisia hankkeita toteuttamalla;
5. on siksi samaa mieltä siitä, että on kehitettävä yhtenäisempi verkostolähestymistapa, jossa otetaan huomioon kansalaisten ja rahdin tarvitsemat intermodaaliset yhteydet; painottaa siksi, että etusija on annettava rautateille, satamille, kestäville meri- ja sisävesiväylille ja niiden yhteyksille sisämaahan tai infrastruktuurin intermodaalille solmukohdille uusissa jäsenvaltioissa tai niiden kanssa ja että erityistä huomiota on kiinnitettävä myös rajatylittäviin liikenneyhteyksiin sekä entistä parempiin lentokenttä- ja merisatamayhteyksiin Euroopan laajuisissa verkoissa; korostaa, että tulisi kiinnittää huomiota sekä matkustajien että rahdin erilaisiin mutta toisiaan täydentäviin tarpeisiin; suosittelee, että jäsenvaltiot ja paikalliset viranomaiset parantavat väliasemia ja paikallisia yhteyksiä yhteyksinä Euroopan laajuiseen verkkoon, jotta voidaan minimoida syrjäiseen sijaintiin liittyvät kustannukset;
6. kehottaa komissiota antamaan erityistä tukea usean jäsenvaltion kautta kulkeville ensisijaisille hankkeille, jotka sisältävät intermodaalisia yhteyksiä ja johdonmukaista yhteentoimivuutta; huomauttaa, että näiden ensisijaisten hankkeiden varrella sijaitsevien talousalueiden yhdistäminen on kansallinen tehtävä;
7. panee tyytyväisenä merkille, että ympäristöä säästävät liikennemuodot saavat ensisijaisten hankkeiden luettelossa suhteellisesti hyvin paljon huomiota; kehottaa komissiota tässä yhteydessä varmistamaan, että tämä suhde säilytetään tulevaisuudessa hankkeita toteutettaessa;
8. korostaa tarvetta integroida ilmastonsuojelu sekä kaikkien liikennemuotojen kestävä kehitys Euroopan infrastruktuuria koskevaan politiikkaan, jotta se vastaa EU:n tavoitteita hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi;
9. kehottaa komissiota pyrkimään saamaan jäsenvaltiot sisällyttämään Euroopan laajuisiin verkkoihin liittyviä hankkeita koskevaan päätöksentekoon ja suunnittelutyöhön EU:n ympäristölainsäädäntö, muun muassa Natura 2000, strateginen ympäristöarviointi, ympäristövaikutusten arviointi, ilman laatu, vesipolitiikan puitedirektiivi, luontotyyppi- ja lintudirektiivi sekä liikenne- ja ympäristöraportoinnin järjestelmän (TERM) raportit, jotka koskevat Euroopan ympäristökeskuksen kehittämää liikenteen ja ympäristön ilmaismia;
10. kehottaa komissiota minimoimaan yhteistä etua koskevien ilmoitusten ja ympäristölainsäädännön soveltamiseen liittyviä epäselviä tai ristiriitaisia säännöksiä; katsoo myös, että kun hankkeille on myönnetty Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevan hankkeen asema, jäsenvaltioiden ei tulisi käyttää väärin 9 kohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien hankkeiden estämiseksi;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan liikenneinfrastruktuuria koskevan politiikan oleellisina tekijöinä huomioon uudet seikat, kuten maailmanlaajuisen rahoituskriisin, demografiset muutokset, laajentumisen, uudet naapurimaat ja entistä tiiviimmät yhteydet Itä-Euroopan ja Välimeren maihin;
12. korostaa, että etenkin nykyisessä talouden kriisissä Euroopan laajuisten liikenneverkkojen kehittäminen ja EU:n liikenteen integrointi sen naapurimaiden liikenteeseen on luotettavin keino varmistaa sekä sisämarkkinoiden pitkän aikavälin kestävyys että unionin taloudellinen ja sosiaalinen koheesio;
13. kehottaa komissiota tehostamaan ponnistelujaan alueellisen kehityksen (Euroopan unionin alueellinen agenda ja alueellisen yhteenkuuluvuuden periaate) ja liikennesuunnittelun paremman koordinoinnin varmistamiseksi EU:ssa siten, että alueellinen saavutettavuus otetaan huomioon parempien alueiden välisten verkkojen avulla; katsoo, että on otettava huomioon suuret erot vuoristoalueiden, rannikkoalueiden ja saarten, keskeisten ja syrjäisten alueiden sekä muiden rajatylittävien alueiden välillä samoin kuin tarve liittää kaupunkiliikenteen järjestelmät nykyistä paremmin Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin;
14. kehottaa komissiota asettamaan tärkeimpiä rautatie-, maantie- ja sisävesireittejä koskevat keskeiset hankkeet erityiselle etusijalle, jotta taataan rajatylittävät yhteydet uusiin jäsenvaltioihin ja kolmansiiin maihin;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

15. ehdottaa tässä yhteydessä, että Euroopan aluesuunnittelun ja aluekehityksen suuntaviivat (ESDP) otetaan suunnittelun perustaksi ja että saatavilla olevia ESPONin tutkimuksia käytetään aluesuunnittelupainotteisena tieteellisenä taustatietona liikenteen kehityksestä;
16. korostaa tarvetta sisällyttää sekä Lissabonin strategian että elvytyssuunnitelman tavoitteet Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien toimien toteuttamiseen, koska liikkuvuus, saavutettavuus ja logistiikka ovat EU:n kilpailukyvyyn kannalta keskeisen tärkeitä tekijöitä, sekä parantaa alueellista yhteenkuuluvuutta;
17. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita integroimaan intermodaaliseen Euroopan laajuisten verkkojen konseptiin ympäristöä säästävät käytävät, rautateiden tavaraliikenneverkot, Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) käytävät, merten "valtatiet", kuten lyhyet merikuljetukset, olemassa olevat sisävesiväylät, joilla on rajallinen kapasiteetti tai kapasiteetiltaan riittämättömiä sulkuja, kuivasatamat, logistiikkakeskukset ja kaupunkiliikenteen solmukohtat samoin kuin Euroopan laajuisten verkkojen suunnitellun laajentamisen Euroopan naapuruuspolitiikkaan kuuluviin maihin sekä itäisiin ja Välimeren maihin niin, että se perustuu suunniteltuihin ympäristöystävällisempiä, vähemmän öljyä kuluttavia ja turvallisempia liikennemuotoja suosiviin toimiin, ja kehottaa huolehtimaan eri liikennemuotojen optimaalisesta käytöstä ja kehottaa edistämään eri liikennemuotojen välisiä yhteyksiä ja etenkin satamien rautatieyhteyksiä; kehottaa lisäksi huolehtimaan johdonmukaisuudesta Euroopan laajuisten liikenneverkkojen nykyisen ja tulevan kehityksen sekä rautateiden tavaraliikennekäytäviä koskevan ehdotetun lainsäädännön välillä;
18. huomauttaa, että uusimpien tutkimusten mukaan viime aikoihin asti vain yhtä prosenttia Euroopan infrastruktuurivaroista on käytetty sisävesiväyliin; katsoo, että Euroopan sisävesi-infrastruktuurin kehittämiseen tarvitaan riittävää unionin tukea, jotta sisävesiväyliin kestävä ja luotettava liikennemuotona tarjoamat mahdollisuudet voidaan hyödyntää täysimittaisesti;
19. kehottaa komissiota toimimaan sen varmistamiseksi, että rautateiden tavaraliikenteen laajentamista tehostetaan verkon tehostamiseksi ja kuljetusten nopeuttamiseksi;
20. ilmaisee tässä yhteydessä tyytyväisyytensä ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta (KOM(2008)0852) sekä edellä mainittuun 18. lokakuuta 2007 päivättyyn komission tiedonantoon;
21. korostaa, että monivälinekuljetuksissa on tärkeää mahdollistaa tiedonjakaminen, jotta edistetään ja tuetaan pehmeän ja kovan infrastruktuurin vuorovaikutusta (tietojärjestelmät kuten ETMS/RIS/ITS/SESAR/Galileo), kehitetään yhteentoimivuutta, rautateiden liikkuvaa kalustoa (ERTMS:n laitteistot ja ohjelmistot junissa sekä tavaravaunujen aiheuttaman melun vähentäminen), vihreää logistiikkaa, intermodaalisia yhteyksiä ja solmukohtia, hajautettuja ovelta ovelle toimivia toimitusketjupalveluja sekä liikkuvuuden hallintaa;
22. korostaa, että on tärkeää kehittää yhdenmukaistettuja ja standardoituja älykkäitä liikennejärjestelmiä Euroopan laajuisia liikenneverkkoja varten tehokkaamman, sujuvamman, turvallisemman ja ympäristöä säästävemmän liikenteenohjauksen aikaansaamiseksi;
23. suosittelee, että Euroopan laajuisten liikenneverkkojen toteutusta parannetaan parantamalla tiedon saatavuutta TENtec -tietojärjestelmän kaltaisten järjestelmien avulla ottamalla käyttöön avoin koordinoitimenetelmä, johon sisältyvät vertailuanalyysi ja parhaiden käytäntöjen vaihto;
24. keskittyy tarpeeseen parantaa olemassa olevan infrastruktuurin tehokkuutta Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien hankkeiden puitteissa lyhyellä aikavälillä, varsinkin jos hankkeiden toteutus on jo alkanut, jotta liikennekäytävistä saataisiin toimivampia ja tehokkaampia ilman, että vain odotettaisiin erittäin suurten hankkeiden toteuttamista pitkällä aikavälillä kyseisillä liikennekäytävillä;
25. tukee vihreän kirjan rakennevaihtoehtoa C Euroopan laajuisten liikenneverkkojen muodoksi eli kattavasta verkosta koostuvaa kaksinkertaista rakennetta, joka perustuu nykyisiin Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskeviin suunnitelmiin, ja intermodaaliseen ydinverkkoon, joka on vielä määriteltävä ja jossa rautatiet, kestävä vesiväylät ja satamat sekä niiden yhteydet logistiikkakeskuksiin ovat ensisijaisina tavoitteina;
26. kannattaa "maantieteellisestä osiosta" ja "käsiteosiosta" koostuvaa "ydinverkon" mallia, jossa "käsiteosio" sisältää perusteet ja tavoitteet, joiden avulla hankkeet, liikennekäytävät ja verkon osat voidaan yksilöidä joustavasti ajan mittaan eikä jäykästi koko budjettikaudeksi sen alussa; katsoo, että Euroopan laajuisia liikenneverkkoja olisi voitava laajentaa budjettikauden aikana, jotta voidaan mukautua muuttuviin markkinaolosuhteisiin;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

27. tunnustaa jäsenvaltioiden, jotka kuulevat alueellisia ja paikallisia viranomaisiaan, kansalaisyhteiskunnan sidosryhmiä sekä paikallisväestöä, ratkaisevan aseman päädettyä liikenneinfrastruktuurista sekä suunniteltaessa ja rahoitettaessa sitä, samoin kuin eurooppalaisessa rajatylittävässä koordinoinnissa ja yhteistyössä; odottaa Euroopan unionin neuvostolta johdonmukaisempaa toimintaa Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien hankepyyntöjen ja Euroopan laajuisien liikenneverkkojen talousarvioiden välillä; pyytää jäsenvaltioita EU:n rahoituskehityksen välitarkistusta ja myös EU:n elvytysuunnitelmasta käytävää nykyistä keskustelua silmälläpitäen harkitsemaan perusteellisesti tarvittavaa rahoitustukea Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin kuuluville liikenneinfrastruktuureille ensisijaisena kysymyksenä tähänastisen EU:n politiikan mukaisesti;
28. yhtyy täysin hallintotaakan vähentämistä koskevaan yhteisön tavoitteeseen ja rohkaisee näin ollen komissiota tarkistamaan Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien ensisijaisten hankkeiden rahoitus-kehitykset byrokratian karsimiseksi edelleen;
29. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tehostamaan kansallisella tasolla harjoitetun politiikan koordinaatiota, jotta Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevan ohjelman yhteisrahoituksesta ja toteutuksesta tehdään johdonmukaista EY:n perustamissopimuksen 154 ja 155 artiklan mukaisesti;
30. korostaa tässä suhteessa, että rahoituskriisi painostaa Euroopan unionia, jäsenvaltioita ja alueita perustamaan päätökset liikenneinfrastruktuuria koskevista hankkeista perusteellisiin kustannus-hyötyanalyysiin, kestävyys- ja eurooppalaiseen rajatylittävään lisäarvoon;
31. katsoo kuitenkin, että liikenneinfrastruktuuriin investoiminen on yksi keskeinen tapa talous- ja rahoituskriisin voittamiseksi, ja kehottaa näin ollen komissiota vauhdittamaan Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin liittyviä ja rakenne- tai koheesiorahastoista rahoitettuja infrastruktuurihankkeita; kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan uudelleen investointiensä painopisteet tämän lähestymistavan valossa niiden vastuulla olevien Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien hankkeiden vauhdittamiseksi erityisesti raja-alueilla;
32. muistuttaa komissiota siitä, että liikenneinfrastruktuuria koskevien hankkeiden, joille myönnetään EU:n yhteisrahoitusta Euroopan laajuisista liikenneverkoista, koheesio- ja aluekehitysrahastoista sekä Euroopan investointipankilta, on oltava seuraavien perusteiden mukaisia: taloudellinen elinkelpoisuus, kilpailukykyyn kohentuminen, yhtenäismarkkinoiden edistäminen kestävyys ympäristön kannalta, avoimuus veronmaksajia kohtaan sekä kansalaisten osallistuminen (kumppanuusperiaate); painottaa tässä yhteydessä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kehittämisen merkitystä Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien hankkeiden rahoittamiseksi sekä tarvetta löytää joustavia ratkaisuja tämän mittakaavan hankkeiden yhteydessä esiintyviin ongelmiin (maantieteelliset ja tekniset ongelmat, kansalaisten vastustus jne.);
33. kehottaa komissiota tässä yhteydessä varmistamaan, että EU:n rahoitusohjelmien yhteydessä arvioitavissa hankkeissa otetaan huomioon niiden mahdolliset vaikutukset muiden tarpeellisten investointien, jotka eivät saa EU:n rahoitusta, kansalliseen rahoitukseen; katsoo erityisesti, että EU:n rahoittamia hankkeita täydentävä jäsenvaltioiden rahoitus ei saa tapahtua syöttölinjojen ylläpidon tai niihin tehtävien investointien kustannuksella; katsoo, että hankkeet olisi näin ollen pikemmin laadittava ja niitä olisi arvioitava ainakin osittain sen perusteella, kuinka hyvin niihin voidaan sisällyttää tarvittavan uuden syöttöinfrastruktuurin kehittäminen ja ylläpito (sen sijaan että tämä laiminlyödään);
34. korostaa, että Euroopan lentoliikennemarkkinoiden investointitarpeet kasvavat erityisesti yhtenäisen eurooppalainen ilmatila II -paketin sekä ehdotetun ”kokonaisvaltaista ilmailujärjestelmää koskevan lähestymistavan” vuoksi; kehottaa komissiota tästä syystä harkitsemaan lentoasemille sekä ilmaliikenteen hallinnalle ja lennonvarmistuspalveluille myönnettävän rahoituksen osuuden lisäämistä Euroopan laajuisien liikenneverkkojen budjettikehityksen tarkistuksen yhteydessä;
35. panee merkille, että tarvitaan lisää tutkimus- ja kehittämistoimintaa liikenneinfrastruktuurin rahoittamisen parhaista ja tehokkaimmista käytännöistä sekä rahoituksen myönteisistä vaikutuksista kilpailukykyyn ja työllisyyden määrään ja laatuun, julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyöstä saadut kokemukset mukaan lukien, kuten komission nykyisissä tutkimuksissa on jo alettu tehdä;
36. korostaa tarvetta perustaa Euroopan laajuisien liikenneverkkojen toimeenpanovirastoon työryhmä, jonka tehtävänä on lisätä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien käyttöä eräiden ensisijaisten hankkeiden tai osuuksien rahoittamisessa sekä levittää ratkaisuja parhaina käytäntöinä;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

37. korostaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja Euroopan investointipankin lisääntyvällä käytöllä ei voida korvata merkittävää osaa sellaisten suurhankkeiden budjettirahoituksesta, joiden kuoletusaika kattaa useita sukupolvia;
38. katsoo, että jäsenvaltioiden tulisi harkita uudelleen Euroopan laajuisten liikenneverkkojen budjettia vuosien 2009–2010 rahoitusnäköymien väliarvioinnin yhteydessä pikemmin kuin tehdä rajuja leikkauksia muihin hankkeisiin ja tavoitteisiin kehittää niiden kanssa käsi kädessä kulkevia rautateitä ja vesiliikenneväyliä;
39. korostaa, että tietullituloista olisi osoitettava tietty osuus Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien hankkeiden rahoitukseen lainojen vipuvaikutuksen lisäämiseksi;
40. pyytää komissiota laatimaan esimerkkejä alueellisista rajatylittävistä rautatieyhteyksistä, jotka on purettu tai hylätty, ja suosimaan erityisesti niitä reittejä, jotka voisivat yhdistyä Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin;
41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pitämään Eurovelo-verkostoa ja Iron Curtain Trail -reittiä mahdollisuutena edistää eurooppalaisia rajatylittäviä polkupyöräilyyn tarkoitettuja verkkoja, tukien siten pehmeää liikkuvuutta ja kestävä matkailua;
42. kehottaa komissiota tekemään koko Euroopan laajuisen rautatieverkon kilpailukyvyyn lisäämiseksi toimikautensa loppuun mennessä lainsäädäntöaloitteen rautateiden kotimaisen matkustajaliikenteen markkinoiden avaamisesta kilpailulle 1. tammikuuta 2012 lähtien;
43. pahoittelee raja-alueilla ja etenkin Pyreneillä toteutettavien Iberian niemimaan ja Ranskan kannalta erittäin tärkeiden ensisijaisten hankkeiden toteutuksen hitautta;
44. kannustaa komissiota pitämään Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston osallisina (monivuotisista ja) vuosittaisista ehdotuksistaan ja valinnoistaan, jotka koskevat Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin liittyvien hankkeiden yhteisrahoitusta;
45. kehottaa komissiota raportoimaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa kaikkien ensisijaisten hankkeiden tilanteesta, niiden kustannusten luotettavuudesta, niiden toteuttamiskelpoisuudesta sekä hankkeiden toteutuksen ajoituksesta;
46. kehottaa komissiota ja EIP:tä esittämään parlamentille ja neuvostolle vuosittain luettelon aluerahastoista, koheesiorahastoista ja EIP:ltä yhteisrahoitusta saavista Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevista hankkeista, kuten Euroopan laajuisista liikenneverkoista yhteisrahoitusta saavien hankkeiden osalta jo tapahtuu;
47. korostaa, että ekologiselta ja taloudelliselta kannalta tulevaisuuteen suuntautuneita ja kestäviä ovat usein vain eri liikennemuotoja yhdistävät mallit, jotka mahdollistavat eri liikennevälineiden käytön samalla reitillä;
48. korostaa, että äskettäin laajentuneella Schengen-alueella Länsi- ja Itä-Euroopan välinen liikenneinfrastruktuuri on äärimmäisen tärkeä tekijä, kun otetaan huomioon siihen liittyvä taloudellinen kasvupotentiaali erityisesti uusissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään ja edistämään rajat ylittäviä maantie- ja rautatieyhteyksiä Itä- ja Länsi-Euroopan välillä ja tukemaan erityisesti rajat ylittävää liikenneinfrastruktuuria erityisellä toimintaohjelmalla, jota toteutetaan yhteistyössä paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten kanssa; muistuttaa myös, että Euroopan laajuisten liikenneverkkojen parempi yhdistäminen kolmansien maiden liikenneverkkoihin parantaisi erityisesti rajaseutujen asemaa ja antaisi lisäarvoa alueiden väliselle yhteistyölle ja koko EU:lle;
49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen

P6_TA(2009)0306

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjumisesta ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi

(2010/C 184 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. lokakuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjuminen ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi” (KOM(2008)0645),
 - ottaa huomioon Varsovassa (Puolassa) marraskuussa 2007 järjestetyssä metsien suojelua Euroopassa käsitelleessä ministerikokouksessa tehdyt päätökset, jotka koskevat ilmastonmuutosten aiheuttamien, metsien tilaan kohdistuvien vaikutusten arviointia ja kestävä metsänhoitopolitiikan täytäntöönpanoa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,
 - A. ottaa huomioon, että EU haluaa pysäyttää maailman ilmaston lämpenemisen 2 celsiusasteeseen ja vähentää puoleen biologisen monimuotoisuuden pienentymisen; ottaa huomioon Eliasch Review -aikausikirjassa esitetyn arvion, jonka mukaan metsäkadon puolittaminen vuoteen 2030 mennessä maksaisi vuosittain 17–33 miljardia dollaria,
 - B. ottaa huomioon, että kestävällä metsänhoidolla on keskeinen merkitys metsäkadon hillitsemisen kannalta ja että se on tärkeä talouskehitykseen liittyvä tekijä,
 - C. ottaa huomioon, että metsäkato aiheuttaa noin 20 prosenttia maailman kasvihuonekaasupäästöistä, että se on merkittävä tekijä biologisen monimuotoisuuden vähenemisessä ja että se muodostaa vakavan uhan kehitykselle ja erityisesti vähävaraisten toimeentulolle,
 - D. ottaa huomioon, että metsäkato on hälyttävällä 13 miljoonan hehtaarin vuositasolla ja että suurin osa menetetyistä metsistä sijaitsee trooppisilla alueilla, mutta katoa esiintyy jossain määrin myös Euroopassa, erityisesti Keski- ja Itä-Euroopassa,
 - E. ottaa huomioon, että metsäkato aiheuttaa vaikeasti korjaantuvia ympäristövahinkoja, kuten vesitilanteen pysyvän häiriytymisen, arojen muodostumisen ja aavikoitumisen ja biologisen monimuotoisuuden menetyksen, joiden taloudelliset kokonaiskustannukset ylittävät selvästi ehkäisevien ja korjaavien toimenpiteiden kustannukset,
 - F. ottaa huomioon, että metsien tila voi heikentyä usealla eri tavalla ja että sitä on vaikea määrittellä, mutta ilmiö vaikuttaa merkittävästi ilmastoon, biologiseen monimuotoisuuteen sekä tavaroihin ja palveluihin,
 - G. ottaa huomioon, että hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin neljännen arviointiraportin mukaan sen lisäksi, että teollisuusmaiden on saavutettava 25–40 prosentin päästöjen vähennys vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna, kehitysmaissa on saatava aikaan merkittävä poikkeama totunnaisesta päästöjen kasvusta (”business as usual”-skenaario) siten, että tähän sisältyy myös metsäkatoon liittyvien päästöjen vähennys, jotta maapallon lämpeneminen rajoitetaan 2 celsiusasteeseen,
 - H. ottaa huomioon, että metsien katoamisen vähentäminen on tärkeä tekijä niin ilmastonmuutoksen lieventämisessä kuin siihen sopeutumisessa,
1. korostaa tarvetta parantaa metsien säilyttämistä ja kestävä hoitoa koskevien politiikkojen ja EU:n muiden sisäisten ja ulkoisten politiikkojen välistä johdonmukaisuutta; kehottaa laatimaan määrällisen arvion energian (erityisesti biopolttoaineet), maatalouden, kestävä tuotannon ja kulutuksen, julkisten hankintojen, kaupan ja kehitys yhteistyön kaltaisia kysymyksiä koskevien EU:n politiikkojen vaikutuksista metsiin;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2. pyytää komissiota esittämään parlamentille ja neuvostolle ehdotuksia tiukkojen yhteisön tason kestävyysvaatimusten asettamiseksi kaikelle metsästä korjatulle puulle ja siitä valmistetuille tuotteille;
3. kehottaa komissiota julkaisemaan vuoteen 2009 mennessä kattavan tutkimuksen, jossa arvioidaan EU:n elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden tuotannon, kulutuksen ja kaupan vaikutusta metsäkatoon ja metsien tilan heikentymiseen; kehottaa arvioimaan ja erittelemään tässä tutkimuksessa eri teollisuudenalojen kaikki kielteiset vaikutukset ja antamaan tulevaa politiikkaa ja innovointia koskevia suosituksia tällaisten vaikutusten vähentämiseksi;
4. kiinnittää huomiota siihen, että vesitilannetta koskevien ongelmien huolellinen käsittely on välttämätöntä metsätalouden yhteydessä, mikä osoittaa, että on todella tarpeen kehittää metsä- ja vesivarantoja yhdessä ja yhdenmukaistaa vastaavat EU-politiikat, jotta voidaan palauttaa ekosysteemin keinot veden säilyttämiseen ja lisätä niitä;
5. pitää ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevia politiikkoja ja ympäristömerkkien ja metsien sertifiointijärjestelmien kaltaisten välineiden edistämistä tervetulleina; kehottaa hyväksymään puutuotteita koskevia ympäristöä säästäviä julkisia hankintapolitiikkoja kaikkialla EU:ssa ja panemaan ne nopeasti täytäntöön; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan korkeat kestävyysnormit julkisia hankintoja koskevan politiikkansa lähtökohdaksi ja asettamaan vastaavasti realistiset tavoitteet kyseisten normien saavuttamiselle;
6. katsoo, että kehitysmaille on tarjottava merkittävää rahoitustukea trooppisten metsien bruttokadon pysäyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä ja että tämän sitoutumisen osoittamisella tulee olemaan ratkaiseva merkitys kansainvälisissä neuvotteluissa kattavasta maailmanlaajuisesta, vuoden 2012 jälkeisestä ilmastopimuksesta;
7. toteaa, että riittävän rahoituksen hankkiminen maailmanlaajuisen ilmastopimuksen avulla on ehdottoman keskeinen edellytys sille, että maailman metsien häviäminen voidaan puolittaa ja lopulta pysäyttää kokonaan; tukee tässä yhteydessä komission ehdotusta luoda pysyvään rahoitusjärjestelmään perustuva maailmanlaajuinen metsähiilimekanismi (GFCM) YK:n ilmastomuutoksen puitesopimuksen yhteydessä; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan sitoutumistaan maailman metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen hillitsemiseen varaamalla merkittävän osan EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisista huutokaupoista saamistaan tuloista metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen vähentämiseen kehitysmaissa, ja keskittymällä neuvotteluissa rahoituslähteisiin, sellaisina kuin ne on hahmoteltu 28. tammikuuta 2009 päivytyssä komission tiedonannossa "Kohti kattavaa ilmastopimusta Kööpenhaminassa" (KOM(2009)0039); kehottaa jäsenvaltiota myös tukemaan komission ehdotusta, jonka mukaan Norjan rahoitusehdotus olisi hyväksyttävä ja osa tulevista päästömääräyksiköiden huutokaupasta saaduista tuloista olisi varattava GFCM-mekanismille;
8. kannattaa sitä, että maailmanlaajuisen metsähiilimekanismin kautta tarjottavan tuen olisi oltava suoritukseen perustuvaa ja sitä olisi tarjottava metsien bruttokadon ja metsien tilan heikkenemisen vähentämisessä aikaansaatuun, todennettujen tulosten perusteella; korostaa, että tämän tuen olisi myös tuotettava lisähyötyjä biologisen monimuotoisuuden suojelemisen, suuremman kestäväyden ja paremman toimeentulon muodossa metsäalueilla;
9. korostaa tarvetta kunnioittaa täysin paikallisten metsäkansojen oikeuksia, myös alkuperäiskansojen oikeutta vapaaehtoiseen ja tietoon perustuvan ennakkosuostumuksen antamiseen tavallisesti niiden käytössä olevien metsien käytölle; pitää olennaisena, että paikallisyhteisöt ja alkuperäiskansat ovat mukana mielekäällä ja monipuolisella tavalla kaikissa vaiheissa, kun metsien tilan heikkenemisen ja metsäkadon aiheuttamien päästöjen vähentämiseen tarkoitettuja toimenpiteitä arvioidaan, suunnitellaan ja pannaan täytäntöön;
10. korostaa, että metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen kehitysmaissa aiheuttamia päästöjä koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yhteistyöohjelman alaisten mekanismien, joista päätetään osana vuoden 2012 jälkeistä kansainvälistä ilmastopimusta, olisi ennen kaikkea taattava, että aarniometsiä suojellaan;
11. toteaa, että Itä-Euroopassa tapahtuva metsäkato edistää luonnonympäristön tilan heikentymistä ja vaikuttaa muun muassa ihmisten elämään;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

12. toteaa, että jos voidaan varmistaa metsien hiilen laskentamenetelmien täsmällisyys ja seurantamekanismien luotettavuus, hiilimarkkinoiden metsähyvitykset voivat keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä olla yksi niistä politiikoista, joilla torjutaan metsäkatoa; painottaa, että lopullinen päätös metsähyvitysten sisällyttämisestä päästökauppajärjestelmään olisi tehtävä sen jälkeen, kun on arvioitu perusteellisesti kaikkien mahdollisten rahoitusmekanismien toteutettavuus, osapuolten Kööpenhaminan konferenssin tulokset sekä pilottihankkeiden jälkeen tehdyt johtopäätökset;

13. muistuttaa, että metsähankkeista koituvia hyvityksiä, joita käytetään kompensoimaan kasvihuonekaasupäästöjä teollisuusmaissa, ei voida ottaa toista kertaa huomioon totunnaisista päästöistä ("business as usual"-skenaariosta) poikkeamista koskevien tavoitteiden yhteydessä, joihin kehitysmaiden odotetaan sitoutuvan vuoden 2012 jälkeisessä ilmastopimuksessa;

14. toteaa, että tulevaan ilmastopimukseen mahdollisesti sisältyvässä metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen vähentämisen korvaamista koskevassa järjestelmässä on otettava huomioon hiilinielujen ohella myös metsiin liittyvät ekosysteemipalvelut ja sosiaaliset hyödyt;

15. kehottaa EU:ta edistämään korkeiden sosiaalisten ja ympäristönormien soveltamista metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä aiheutuvien päästöjen vähentämiseen; kehottaa EU:ta tukemaan sellaisia REDD-järjestelmiä, jotka ulottuvat nykyistä puhtaan kehityksen mekanismeissa sovellettua hankepohjaista lähestymistapaa laajemmalle ja joissa puututaan metsäkadon taustalla oleviin syihin, kuten huonoon hallintoon, köyhyyteen, lahjontaan ja lainvalvonnan puutteellisuuteen, tukemalla politiikkojen ja instituutioiden uudistamista sekä paikallisella että kansallisella tasolla;

16. pitää valitettavana, että otsikostaan huolimatta tiedonannossa ei käsitellä metsien tilan heikentymistä; kehottaa komissiota laatimaan toimintasuunnitelmia ja pilottihankkeita sekä osoittamaan omassa metsäpolitiikassaan sitoutumisensa ei ainoastaan metsäkadon, vaan myös metsien tilan heikentymisen pysäyttämiseen (myös Euroopan unionissa) kehittämällä ja vahvistamalla lisäksi asianmukaisia seurantajärjestelmiä, jotta metsien maaperästä ja biomassasta saadaan riittävästi tietoa;

17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Kaupunkiliikennettä koskeva toimintasuunnitelma

P6_TA(2009)0307

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 kaupunkiliikennettä koskevasta toimintasuunnitelmasta (2008/2217(INI))

(2010/C 184 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2007 annetun komission vihreän kirjan "Uutta ajattelua kaupunkiliikenteeseen" (KOM(2007)0551),
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2001 annetun komission valkoisen kirjan "Eurooppalainen liikennepoliittikka vuoteen 2010: valintojen aika" (KOM(2001)0370),
- ottaa huomioon 18. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Tavaraliikenteen logistiikkaa koskeva toimintasuunnitelma" (KOM(2007)0607),
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Kohti turvallisempaa, puhtaampaa ja älykkäämpää Euroopan laajuista liikkuvuutta: Ensimmäinen raportti älyautoaloitteesta" (KOM(2007)0541),

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Kilpailukykyisen autoteollisuuden sääntelykehystä 2000-lukua varten: Komission kanta korkean tason CARS 21 -työryhmän loppuraporttiin: EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiaan liittyvä tiedonanto” (KOM(2007)0022),
- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Euroopan tavaraliikenteen logistiikka – kestävä liikkuvuuden avaintekijä” (KOM(2006)0336),
- ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Kestävää liikkuvuutta Eurooppaan – Euroopan komission vuoden 2001 liikennepoliittikan valkoisen kirjan väliarviointi” (KOM(2006)0314),
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Älyautoaloite – Tieto- ja viestintäteknikkaa älykkäämpiä, turvallisempia ja puhtaampia autoja varten” (KOM(2006)0059),
- ottaa huomioon 11. tammikuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Kaupunkiympäristöä koskeva teemakohtainen strategia” (KOM(2005)0718),
- ottaa huomioon komission ehdotukset ja suuntaviivat sekä Euroopan parlamentin kannat rakennerahastoista ja koheesiorahastosta sekä tutkimuksen seitsemännessä puiteohjelmasta,
- ottaa huomioon muutetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi puhtaiden ja energiatehokkaiden maantieajoneuvojen edistämiseksi (KOM(2007)0817),
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Uutta ajattelua kaupunkiliikenteeseen” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Kohti turvallisempaa, puhtaampaa ja älykkäämpää Euroopan laajuista liikkuvuutta: Ensimmäinen raportti älyautoaloitteesta” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kevään 2008 Eurooppa-neuvostolle tiedotettavista Euroopan parlamentin Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 12. lokakuuta 1988 antamansa päätöslauselman jalankulkijoiden suojelemisesta ja eurooppalaisesta peruskirjasta jalankulkijoiden oikeuksista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman CARS 21: kilpailukykyisen autoiteollisuuden sääntelykehystä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 5. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan tavaraliikenteen logistiikasta kestävä liikkuvuuden avaintekijänä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan kestävästä liikkuvuudesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21. toukokuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0356.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0311.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0057.

⁽⁴⁾ EYVL C 290, 14.11.1988, s. 51.

⁽⁵⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 154.

⁽⁷⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 556.

⁽⁸⁾ EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista 23. lokakuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon yhteisön rautateiden turvallisuudesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY ⁽²⁾ (rautatieturvallisuudisdirektiivi),
 - ottaa huomioon moottoriajoneuvojen etuallajosuojasta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 26. kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/40/EY ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean kaupunkiliikennettä koskevasta toimintasuunnitelmasta 21. huhtikuuta 2009 antaman lausunnon ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon komission lupauksen kaupunkiliikenteen toimintasuunnitelman julkaisemisesta, jota on lykätty useaan kertaan ja jolle ei ole annettu tarkkaa määräaika,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 70–80 artiklan muodostaman oikeusperustan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A6-0199/2009),
- A. ottaa huomioon, että kaupunkiliikenteellä on huomattava asema koko liikennekentässä ja että EY:n perustamissopimuksen 70–80 artikla muodostaa oikeusperustan, jossa Euroopan unionille myönnetään jäsenvaltioiden kanssa jaettu toimivalta tällä alalla,
- B. ottaa huomioon, että lukuisat monialaiset tai eri liikennemuotoja koskevat yhteisön direktiivit ja asetukset vaikuttavat kaupunkiliikenteeseen ja että niiden johdonmukaisuus on varmistettava kaupunkiliikenteen ongelmiin sovellettavalla erityisellä lähestymistavalla,
- C. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvoston 8. ja 9. maaliskuuta 2007 hyväksymässä Euroopan ilmastosuunnitelmassa asetetaan kunnianhimoiset tavoitteet, joiden mukaan energiankulutusta ja kasvihuonepäästöjä vähennetään 20 prosenttia ja uusiutuvan energian osuus energian kokonaiskulutuksesta nostetaan 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, ja että näitä tavoitteita ei voida saavuttaa ilman kaupunkiliikenteeseen mukautettua strategiaa,
- D. ottaa huomioon, että tutkimus- ja kehitysohjelma Civitas on onnistunut erinomaisesti ja on saanut paikalliset päättäjät ja liikenteen järjestäjät kiinnostumaan eurooppalaisista investoinneista innovatiivisiin kaupunkiliikenneohjelmiin,
- E. ottaa huomioon, että koheesiorahasto ja rakennerahastot rahoittavat kaupunkiliikenneohjelmia, mutta niillä on kaksi haattapuolta: niillä ei ole eurooppalaista kaupunkiliikennestrategiaa eikä -tavoitteita, ja ne toimivat lisäksi epätasaisesti unionin alueella,
- F. ottaa huomioon, että kaupunkialueet toimivat ensisijaisina liikennemuotoja yhdistävinä keskuksina ja yhteispisteinä Euroopan laajuisten liikenneverkkojen välillä, joiden on edistettävä niiden yleisiä tavoitteita, jotka tähtäävät kestäväan eurooppalaiseen liikkuvuuteen ja unionin kaupunkiverkon kestäväan kilpailukykyyn,
- G. ottaa huomioon, että kaupungit ovat merkittäviä talouselämän keskuksia ja että tavaraliikenne on toisaalta elintärkeää väestön elintarvike- ja muun huollon kannalta, mutta että siihen toisaalta kohdistuu haasteita pienten varastointitilojen ja lyhyiden toimitusaikojen takia,

⁽¹⁾ EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44.

⁽³⁾ EYVL L 203, 10.8.2000, s. 9.

⁽⁴⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- H. ottaa huomioon, että toissijaisuusperiaatteen ja kunnallista kaavoitusvapautta koskevan oikeuden tiukka noudattaminen ei anna mahdollisuutta rajoittavaan yhteisön politiikkaan vaan antaa unionille mahdollisuuden noudattaa alue- ja koheesipolitiikkansa kaltaista kannustusstrategiaa, ilman että pakotetaan toteuttamaan ylhäältä annettavia ratkaisuja,
- I. katsoo, että kaupunkialueiden ongelmia ei voida lähteä ratkomaan liikennemuotokohtaisella politiikalla vaan niitä on lähestyttävä käyttäjien ja yhdennettyjen liikennejärjestelmien näkökulmasta,
- J. katsoo, että tehokas ja kestävä kaupunkiliikenne, josta hyötyvät sekä Euroopan kansalaiset että Euroopan talous, voidaan taata vain varmistamalla tavaraliikenteen ja matkustajaliikenteen sekä eri liikennemuotojen yhtäläinen kohtelu,
- K. katsoo, että kaupunkisuunnittelu, jossa otetaan huomioon yhteiskunnan demografinen muutos esimerkiksi rakentamalla senioreille asuntoja kaupungin keskustaan ja huolehtimalla siitä, että väestöllä on käytettävissään lähellä sijaitsevia palveluja ja ostosmahdollisuuksia, voi osaltaan merkittävästi vähentää liikennettä,
- L. ottaa huomioon, että on oltava käytössä vahvat kaupunkiliikennestrategiat niihin kuuluvien välineiden optimoimiseksi kehittämällä eri liikennemuotojen yhteisiä terminaleja ja liittämällä eri matkustusjärjestelmät toisiinsa,
- M. ottaa huomioon, että on oltava käytössä luotettavat ja entistä järjestelmällisemmät tilastotiedot, joiden avulla on mahdollista arvioida paikallistason julkista politiikkaa ja vaihtaa parhaita käytäntöjä kaupunkiliikenteen alalla,
- N. ottaa huomioon kaupunkiliikenteessä käytettyjen tekniikoiden taloudellisen ja teknisen merkityksen unionin kilpailukyvyyn ja ulkoisen kaupan kannalta,
- O. katsoo, että tulevien Euroopan parlamentin vaalien läheisyyden vuoksi parlamentin on noudatettava komission lupaamasta kaupunkiliikenteen toimintasuunnitelmasta parlamentissa järjestettävälle keskustelulle asetettua alkuperäistä aikataulua,

1. pitää valittavana, ettei komission lupaamaa kaupunkiliikennettä koskevaa toimintasuunnitelmaa ole julkaistu, ja voi kyllä hyväksyä erillisiä aloitteita, mutta pitää edelleen välttämättömänä yhtenäistä lähestymistapaa; päättää näin ollen valiokunta-aloitteisen mietintönsä jatkoksi ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta kunnioittaen tehdä ehdotuksia kaupunkiliikennettä koskevaksi eurooppalaiseksi toimintasuunnitelmaksi;

2. palauttaa mieliin, että kaupunkiliikenteestä päätetään toissijaisuusperiaatetta noudattaen, mutta korostaa silti, että paikallisviranomaiset eivät voi vastata näihin haasteisiin ilman Euroopan tason yhteistyötä ja koordinoitua; komission on siksi toteutettava asiaa koskevat selvitykset ja oikeudellinen kehys, rahoitettava tutkimuksia ja edistettävä ja levitettävä parhaita käytäntöjä kaikille helposti saatavassa muodossa kaikilla unionin virallisilla kielillä;

3. kehottaa komissiota julkaisemaan yhteenvedon tämän alan sitovista Euroopan tason säännöksistä ja ehdottamaan alueille ja kaupungeille yhteistä viitekehystä, jolla voitaisiin helpottaa niiden päätöksentekoa kehitysstrategioiden suunnittelussa ja toteutuksessa;

Kaupunkiliikennettä koskevan eurooppalaisen tutkimuksen ja innovoinnin vauhdittaminen

4. ehdottaa, että käynnistetään välittömästi ohjelma, jonka tarkoituksena on parantaa kaupunkiliikennettä koskevia Eurostatin tilastoja ja tietokantoja sisällyttämällä niihin erityisesti seuraavat seikat:

- tiedot eri liikennemuodoista, mukaan lukien ”pehmeät” liikennemuodot (pyöräily, jalankulku jne.),
- tilastotiedot ilmansaasteista ja melusta, liikenneonnettomuuksista, liikenteen ylikuormituksesta ja liikenneuuhkista,
- määrälliset ja laadulliset tilastotiedot ja indikaattorit tarjonnasta ja liikennepalveluista;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

5. ehdottaa, että avataan välittömästi eurooppalainen kaupunkiliikenneportaali ja internetfoorumi tietojen, parhaiden käytäntöjen ja innovatiivisten kokemusten vaihdon ja levittämisen helpottamiseksi, etenkin ”pehmeisiin” liikennemuotoihin liittyvissä asioissa;

6. ehdottaa, että perustetaan vuosittain jaettava, Civitas-palkinnot Euroopan liikkuvuusviikkoon yhdistävä eurooppalainen palkinto, jolla palkittaisiin huomattavat ja siirrettävissä olevat kaupunkiliikennealoitteet ja hankkeet;

7. ehdottaa uuden sukupolven Civitas-hankkeiden kehittämistä (Civitas IV) hanke-ehdotuspyynnöin, joihin sisältyisivät muun muassa seuraavat osa-alueet:

- intermodaaliliikenteeseen liittyvät oheispalvelut (hinnoittelu jne.)
- kaupunkiliikenteen ergonomiohjelmat (matkustusmukavuus)
- eri liikennemuotojen esteettömään käyttöön liittyvät innovaatiot, etenkin liikuntarajoitteisia henkilöitä ajatellen
- kaupunkiliikenneverkon käyttäjille suunnatut yhdenmetyt tiedotusohjelmat, joiden avulla liikenteen käyttäjät voivat suunnitella matkansa optimaalisesti ja muuttaa reittiään liikenneverkon riskitekijöiden mukaan;

8. ehdottaa, että vahvistetaan älykkäitä liikennejärjestelmiä (Intelligent Transport Systems, ITS) koskevaa tutkimus- ja kehitystoimintaa, että sitä koordinoidaan paremmin vastaamaan kaupunkien asukkaiden ja paikallisten viranomaisten tarpeita ja tavoitteita ja että se suunnataan seuraaville aloille:

- yhdenmetyt tiedon- ja liikenteenhallinnan järjestelmät
- häiriötekijöiden ja onnettomuuksien vähentäminen
- yhteentoimivien uusien tieto- ja viestintätekniikoiden, kuten satelliittiteknologian ja NFC-tekniikan (¹), käyttö matkapuhelimen avulla tiedonvälitykseen liikenteen käyttäjille ja yhdenmetyjen matkalippujen myyntiin
- julkisen liikenteen turvallisuus ja varmuus
- kaupunkiautojen uuden sukupolven kehittäminen
- innovatiiviset ratkaisut tehokasta tavaraliikennettä ja erityisesti vähittäiskauppiaille kaupungeissa tapahtuvaa tavaroiden jakelua varten;

9. kehottaa lisäämään jäsenvaltioiden ja EU:n ITS-sovelluksille myöntämää rahoitusta, jotta paikallisviranomaiset voivat käyttää niitä laajemmin;

Eri liikennemuotojen optimaalisen käytön edistäminen kaupunkisuunnittelua parantamalla

10. vaatii, että yhdenmukaistetun lähestymistavan periaatetta edistettäisiin hallintokumppanuuden kehyksessä, jossa yhdistetään kaupungeissa ja lähialueilla, kansallisella tasolla ja Euroopan tasolla olevia toimijoita ja jossa otetaan huomioon liikenteeseen liittyvät asiakokonaisuudet, kuten seuraavat: sosiaalinen yhteenkuuluvuus, melu, turvallisuus, kilpailukyky, ympäristö jne.; toistaa vaatimuksensa, että yhdenmukaistetun lähestymistavan mukainen täytäntöönpano olisi pakollinen rakennerahastohankkeiden ohjelmoinnissa ja valinnassa;

(¹) NFC, joka tulee sanoista Near Field Communication, on lähitiedonsiirtotekniikka, joka mahdollistaa etätunnistuksen.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

11. suosittelee sellaisten yhdenntettyjen, kestävien kaupunkiliikennesuunnitelmien toteuttamista yli 100 000 asukkaan taajamissa, joihin sisältyvät:

- liikkumista koskevat diagnoosit, indikaattorit ja tavoitteet ja arvio niiden taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristöön liittyvistä vaikutuksista
- alueellisen liikennesuunnitelman ja kaupunkisuunnittelupolitiikan kanssa koordinoitu liikenneverkkojen kehittämis- ja yhteenliittämissuunnitelma
- julkiseen liikenteeseen täydellisesti integroidun ”pehmeän” liikenteen kehittämissuunnitelma (pyörätiet, jalankulkualueet jne.)
- paikoitusalueita ja eri liikennemuotojen yhteisiä terminaaleja koskeva yleissuunnitelma
- ohjelma, jolla kaupunkiliikenneverkkojen ja jatkoyhteyksien hallinta mukautetaan liikuntarajoitteisten liikenteen käyttäjien tarpeisiin
- kaupunkilogistiikkaa koskeva yleissuunnitelma, joka sisältää mahdollisuuden käyttää julkista infrastruktuuria tavarakuljetuksiin
- menettely, joka mahdollistaa kansalaisten suoran osallistumisen;

12. suositaa liikenteen järjestämisestä vastaavien tahojen, joissa ovat edustettuina myös liikenteen käyttäjät ja kansalaiset ja liikenteenharjoittajien ammattiliitot, välisen pysyvän, kaupunkiliikenteen hallintoa käsittelevän eurooppalaisen foorumin perustamista hyvien käytäntöjen vaihtamiseksi ja levittämiseksi;

13. ehdottaa, että kaupunkiliikenteelle myönnettävän eurooppalaisen rahoituksen ehdoksi asetetaan yhdenntettyjen kaupunkiliikennesuunnitelmien olemassaolo;

14. kannattaa yli 250 000 asukkaan eurooppalaisten suurkaupunkien julkisesta liikenteestä, liikenteen kulusta ja pysäköinnistä vastaavien viranomaisten yhteistyötä ja toiminnallista yhdentymistä keskenään samankaltaisilla alueilla, ihmisten ja tavaroiden liikkuvuus huomioon ottaen ja paikallisia erityispiirteitä kunnioittaen;

15. kannustaa liikenteestä vastaavia viranomaisia vahvistamaan päättäväisiä ja johdonmukaisia tavoitteita kasvihuonekaasujen vähentämiseksi edellä mainituissa yhdenntetyissä, kestävässä kaupunkiliikennesuunnitelmissa vahvistettujen liikennepoliittisten toimien avulla ja muuntamaan nämä tavoitteet julkisille tai yksityisille liikennepalvelujen tarjoajille asetetuiksi erityisten tulosten saavuttamista koskeviksi velvoitteiksi;

16. ehdottaa, että kokemukset, joita on saatu lipunhintojen yhdentämisestä (muun muassa ”Interoperable Fare Management” -hanke), liikennemuotojen välisestä tiedonkulusta ja unionin taajamien liikenteen järjestäjien keskinäisestä tiedonkulusta, arvioidaan, jotta voitaisiin helpottaa parhaiden käytäntöjen vaihtoa;

Unionin lisäarvo: kannustaminen kestävään liikkuvuuteen kaupunkialueilla

17. kannattaa kaupunkiliikenteen seurantakeskuksen perustamista komissioon, mutta ei kannata uuden viraston perustamista;

18. pitää valittavana, että kuluvalle tukikaudella 2007–2013 vain noin 9 prosenttia (8 000 000 000 euroa) kaikista liikennealan rakennearahastovaroista (82 000 000 000 euroa) on tarkoitettu kaupunkiliikenteelle; pitää tätä osuutta liian pienenä, jotta voitaisiin reagoida Euroopan kaupunkiliikenteen ongelmiin ja täyttää ympäristö- ja ilmastonsuojelutavoitteet;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

19. kehottaa painokkaasti tutkimaan vuosien 2014–2020 rahoituskehityksen yhteydessä mahdollisuuksia ottaa käyttöön kaupunkiliikennettä varten tarkoitettu yhteisön rahoitusväline (Marco Polo -ohjelman kaltainen yhdenmukainen ohjelma), joka antaisi mahdollisuuden osarahoittaa

— kaupunkiliikennetutkimuksia ja -suunnitelmia niiden käyttöönoton yleistämiseksi

— investointeja liikennemuotoihin, jotka vastaavat unionin ympäristötavoitteita ja sosioekonomisia tavoitteita;

ja ehdottaa, että tällainen kannustimeksi tarkoitettu rahoitus myönnetään yhteisön sopimusehtoja noudattavien tarjouspyyntöjen perusteella;

20. pyytää komissiota laatimaan kertomuksen niistä kaupunkialueista, joille on rajoitettu pääsy, jotta voidaan arvioida niiden vaikutus liikkuvuuteen, elämän laatuun, päästöihin ja ulkoisiin vaikutuksiin sekä terveyteen ja turvallisuuteen, ottaen huomioon, että tarvitaan järjestelmä, jolla rangaistaan rikosoikeuden ja muun oikeuden piiriin kuuluvista rajat ylittävistä liikenneriikkomuksista;

21. ehdottaa, että perustetaan unionin tärkeimpien kohdekaupunkien kaupunkiliikenteen tiedotus- ja lipunmyyntiverkosto, joka toimisi unionin alueella sijaitsevien lähtöpaikkojen rautatie- ja lentoasemilla;

22. suosittaa kaupunkiliikenteen käyttäjien, joihin kuuluvat myös jalankulkijat ja pyöräilijät sekä tavaroiden ja palvelujen jakelu, perusoikeuksien ja liikenne-etiketin määrittämistä vallitsevien eroavuuksien häivyttämiseksi;

23. katsoo, että kaupunkirakenteellisesti paras tapa toteuttaa ympäristö- ja ilmastoystävällinen kaupunkiliikkuvuus on lyhyiden etäisyyksien kaupunki;

24. kannustaa komissiota ja paikallisviranomaisia voimistamaan ja laajentamaan autottomiin päiviin liittyviä aloitteitaan, jollaisia on toteutettu osana Euroopan vuosittaista autotonta päivää;

25. pyytää komissiota esittämään mahdollisimman pikaisesti yhdenmukaistetun strategian vihreiden vyöhykkeiden luomiseksi ja eurooppalaisen vihreiden vyöhykkeiden merkin kehittämiseksi, jotta vältetään siltä, että kaupungit tai jäsenvaltiot kehittävät erilaisia strategioita, joista aiheutuu haittaa kansalaisille ja yrityksille;

26. katsoo, että kaupunkiliikenteen käsitteen olisi katettava myös kaupunkienväliset verkot, jotka mahdollistavat suurten kaupunkien väliset yhteydet, niiden taloudellisen kehityksen sekä sujuvan ja nopean henkilö- ja tavaraliikenteen;

Kaupunkiliikenne: Lissabonin strategian ja Euroopan talouden elvytysuunnitelman yhteydessä huomioon otettava teollisuudenala ja eurooppalainen tekniikka

27. ehdottaa, että otetaan käyttöön eri välineiden eurooppalainen standardointi- ja sertifiointipolitiikka, jossa keskitytään turvallisuuteen ja terveyteen, mukavuuteen (melu, värinä), verkkojen yhteentoimivuuteen (ns. busway-linjat, tram-train-liikenne), esteettömyyteen liikuntarajoitteisten tai lastenvaunujen kanssa liikkuvien henkilöiden kannalta, ”pehmeisiin” liikennemuotoihin ja puhtaisiin moottoriajoneuvoihin (bussit, taksit jne.), ja että tämä tehdään hiilidioksiditaseen sekä toimijoille ja käyttäjille aiheuttuvia kustannuksia koskevan vaikutustenarvioinnin perusteella;

28. pyytää aina huolehtimaan kustannusten ja hyödyn oikeasuhtaisuudesta ja ottamaan huomioon ne käyttäjät, joilla on rajalliset taloudelliset mahdollisuudet;

29. suosittelee, että osana kaupunkiliikenneverkkojen avaamista kilpailulle laaditaan yleisohjeet palvelujen laatua, arviointia ja liikenteen käyttäjien ja kansalaisten osallistumista koskevista vähimmäissuosituksista asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukaisesti;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

30. ehdottaa, että huomattava osa Euroopan talouden elvytysuunnitelman avulla vapautuvista määrärahoista kohdennetaan sellaisten meneillään olevien kaupunkiliikenteen ja julkisen liikenteen investointien ja hankkeiden rahoittamiseen, jotka voidaan rahoittaa välittömästi ja toteuttaa 31. joulukuuta 2009 mennessä;

31. panee merkille, että Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa on annettu etusija kestäviin infraruktuurihankkeisiin tarkoitetuille rakennerahastovaroille; kehottaa jäsenvaltioita ja alueita käyttämään merkittävän osan kyseisistä varoista ilmastoystävällisen kaupunkiliikenteen kehittämiseen;

32. pyytää komissiota ottamaan huomioon tässä päätöslauselmassa tehdyt ehdotukset sekä Euroopan parlamentin toiveen siitä, että se olisi aloitteellinen tällä alalla saadakseen mahdollisimman pian aikaan toimintasuunnitelman;

*

* *

33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Älykkäitä liikennejärjestelmiä koskeva toimintasuunnitelma

P6_TA(2009)0308

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevasta toimintasuunnitelmasta (2008/2216(INI))

(2010/C 184 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Toimintasuunnitelma älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottamiseksi Euroopassa" (KOM(2008)0886),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tieliikennealan älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista (KOM(2008)0887),
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2001 annetun komission valkoisen kirjan "Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika" (KOM(2001)0370),
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Ympäristöystävällisempi liikenne" (KOM(2008)0433),
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Strategia ulkoisten kustannusten sisällyttämiseksi hintoihin" (KOM(2008)0435),
- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2007 annetun komission vihreän kirjan "Uutta ajattelua kaupunkiliikenteeseen" (KOM(2007)0551),
- ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2006 annetun komission tiedonannon "Kestävää liikkuvuutta Eurooppaan: Euroopan komission vuoden 2001 liikennepolitiikan valkoisen kirjan väliarviointi" (KOM(2006)0314),
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Kohti turvallisempaa, puhtaampaa ja älykkäämpää Euroopan laajuista liikkuvuutta: ensimmäinen raportti älyautoaloitteesta" (KOM(2007)0541),

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2007 annetun komission tiedonannon kilpailukykyisen autoteollisuuden sääntelykehyksestä 2000-lukua varten – Komission kanta korkean tason CARS 21 -työryhmän loppu-raporttiin, EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiaan liittyvä tiedonanto (KOM(2007)0022),
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Älyautoaloite: Tieto- ja vies-tintäteknikkaa älykkäämpiä, turvallisempia ja puhtaampia autoja varten” (KOM(2006)0059),
- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Euroopan tavaraliikenteen logis-tiikka – kestävän liikkuvuuden avaintekijä” (KOM(2006)0336),
- ottaa huomioon 18. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Tavaraliikenteen logistiikkaa koskeva toimintasuunnitelma” (KOM(2007)0607),
- ottaa huomioon 11. tammikuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Kaupunkiympäristöä koskeva teemakohtainen strategia” (KOM(2005)0718),
- ottaa huomioon rakennerahastoja, koheesiorahastoa ja tutkimuksen seitsemättä puiteohjelmaa koskevat komission ehdotukset ja suuntaviivat ja Euroopan parlamentin kannat,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2008 vahvistamansa kannan muutetusta ehdotuksesta Euroopan parla-mentin ja neuvoston direktiiviksi puhtaiden ja energiatehokkaiden maantieajoneuvojen edistämisestä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kevään 2008 Eurooppa-neuvostolle tiedotettavista Euroopan parlamentin Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2008 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen energia- ja ympäris-töpolitiikan huomioon ottavasta kestävästä eurooppalaisesta liikennepolitiikasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”CARS 21: kilpailukykyisen auto-teollisuuden sääntelykehyksestä” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Kohti tur-vallisempaa, puhtaampaa ja älykkäämpää Euroopan laajuista liikkuvuutta: Ensimmäinen raportti äly-autoaloitteesta” ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Kestävää liikkuvuutta Eurooppaan” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 5. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan tavaraliikenteen logistiikasta kestävän liikkuvuuden avaintekijänä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 2007 antamansa päätöslauselman tieliikenneturvallisuuden eurooppa-laisesta toimintaohjelmasta – väliarviointi ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupunkiympäristön teemakohtaisesta strategiasta ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0509.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0057.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0087.

⁽⁴⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0311.

⁽⁶⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 556.

⁽⁷⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 154.

⁽⁸⁾ EUVL C 244 E, 18.10.2007, s. 220.

⁽⁹⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 182.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön ja aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A6-0227/2009),
- A. toteaa, että älykkäät liikennejärjestelmät ovat edistyneitä sovelluksia, jotka hyödyntävät tieto- ja viestintätekniikkaa liikenteessä sekä liikennemuotoja ja liikenteen hallintaa koskevien innovatiivisten palvelujen tarjonnassa,
- B. ottaa huomioon, että älykkäät liikennejärjestelmät tarjoavat paljon mahdollisuuksia tehostaa kaikkien Euroopan liikennepolitiikan tarpeita ja haasteita vastaavien liikennemuotojen käyttöä,
- C. ottaa huomioon, että ruuhkia arvioidaan esiintyvän 10 prosentissa tieverkosta, ja niiden vuosikustannukset vastaavat yhtä prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta, että liikennekuolemien määrä oli vuonna 2006 edelleen 42 953 eli huomattavasti enemmän kuin asetettu välitavoite, jolla päästäisiin 25 000 liikennekuolemaan vuoteen 2010 mennessä, että tieliikenne aiheuttaa 72 prosenttia kaikista liikenteeseen liittyvistä hiilidioksidipäästöistä ja että 40 prosenttia Euroopan tieliikenteen hiilidioksidipäästöistä johtuu kaupunkiliikenteestä,
- D. toteaa älykkäiden liikennejärjestelmien osoittautuneen keskeisen tärkeiksi energiankulutuksen vähentämisessä ja liikenteen ekologisen kestävyuden parantamisessa,
- E. ottaa huomioon, että älykkäitä sovelluksia on kehitetty eri liikennemuodoille, kuten rautatieliikenteeseen (ERTMS ja TAF-TSI), meri- ja sisävesiliikenteeseen (LRITS, SafeSeaNet, VTMS), lentoliikenteeseen (SESAR) ja maaliikenteeseen, esim. karjankuljetuksia varten,
1. korostaa, että älykkäät liikennejärjestelmät ovat keskeinen väline, kun pyritään tehostamaan olemassa olevan infrastruktuurin käyttöä ja tekemään liikenteestä tehokkaampaa, turvallisempaa ja ympäristön kannalta puhtaampaa ja sitä kautta edistämään kansalaisten kestävän liikkuvuuden ja talouden kehitystä;
 2. korostaa, että älykkäillä liikennejärjestelmillä on myönteinen vaikutus kaikkien alueiden, myös kaupunkialueiden, taloudellisen suorituskyvyn parantamiseen, niillä määritellään vastavuoroisen saatavuuden edellytykset, lisätään paikallista ja alueiden välistä kauppaa, kehitetään Euroopan unionin sisämarkkinoita ja lisätään työllisyyttä, joka kytkeytyy älykkäiden liikennejärjestelmien toteuttamiseen;
 3. katsoo, että älykkäillä liikennejärjestelmillä voidaan parantaa Euroopan kansalaisten ja erityisesti kaupunkien asukkaiden elinolosuhteita, ja ne myös osaltaan parantavat liikenneturvallisuutta, vähentävät haitallisia päästöjä ja ympäristön pilaantumista, lisäävät liikenteen tehokkuutta, helpottavat pääsyä syrjäisille alueille ja vähentävät liikennettä;
 4. pahoittelee viivettä älykkäiden liikennejärjestelmien yhteisen täytäntöönpanokehityksen luomisessa unionissa sekä sitä, ettei älykkäitä liikennejärjestelmiä selkeine tavoitteineen ole otettu käyttöön koordinoitusti, mikä johtuu pääasiassa yhteentoimivuuden esteistä, kaikkien toimijoiden tehokkaan yhteistyön puutteesta sekä ratkaisemattomista tietosuoja- ja vastuukysymyksistä;
 5. on tyytyväinen komission älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevaan toimintasuunnitelmaan (jäljempänä "toimintasuunnitelma"), sillä se muodostaa yhteiset puitteet toimille ja ohjelmille, ja siinä määritetään selkeät määräajat tulosten tuottamiselle;
 6. uskoo vahvasti, että on perustettava väline älykkäiden liikennejärjestelmien käytön edistämiseksi liikennepolitiikassa; kannattaa säädöstä, jossa vahvistettaisiin älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton puitteet, ja kehottaa komissiota toimittamaan parempia tietoja toimintasuunnitelman toimien, rahoituksen ja ohjelmasuunnittelun nykytilasta sen varmistamiseksi, että älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottokehityksestä annettavaan direktiiviin sisällytetään selkeitä toimia määräaikaan;
 7. on tietoinen vähäisestä yhteisön rahoitustuesta (vuonna 2008) EasyWay-toimelle, joka on Euroopan laajuinen älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottoa Euroopan laajuisen tieverkon (TERN) keskeisillä käytävillä 21:ssä unionin jäsenvaltiossa koskeva hanke, josta vastaavat kansalliset tieviranomaiset ja tieliikenteen toimijat julkisten ja yksityisten sidosryhmien kanssa;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Laaja-alaiset kysymykset

8. korostaa, että älykkäät liikennejärjestelmät olisi otettava kaikkien liikennemuotojen ja kaikkien eurooppalaisten matkustajien käyttöön Galileo-sovellusten kanssa koordinoitua lähestymistavan avulla; kannattaa vankasti älykkäiden liikennejärjestelmien välitöntä käyttöönottoa julkisen ja yksityisen sektorin ja julkisen liikenteen intermodaalisuuden lisäämiseksi parantamalla yleisesti tiedotusta ja tehostamalla kuljetuskapasiteetin hallintaa;
9. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan vastuukysymyksiä, jotka muodostavat merkittävän esteen älykkäiden liikennejärjestelmien sujuvalle ja johdonmukaiselle käyttöönotolle Euroopassa;
10. katsoo, että yhteentoimivuus on älykkäiden liikennejärjestelmien kehittämisessä keskeinen tekijä järjestelmien sujuvan ja johdonmukaisen käyttöönoton kannalta Euroopassa; korostaa, että Euroopan laajuiseen tietoverkkoon (rakentamiseen tai ylläpitoon) investoitaessa tulisi pyrkiä ottamaan huomioon älykkäiden liikennejärjestelmien palveluiden tarpeellinen kehittäminen;
11. ottaa huomioon, että eurooppalaisilla älykkäiden liikennejärjestelmien markkinoilla on jo merkittävä tarjonta, ja pyytää siksi komissiota määrittämään vaatimukset älykkäiden liikennejärjestelmien sovellusten ja palveluiden vähimmäistasolle, joka on kaikkien jäsenvaltioiden saavutettavissa ja joka on tarpeen älykkäiden liikennejärjestelmien sovellusten tehokkaan kehittämisen, toteutuksen ja käytön kannalta;
12. pitää tärkeänä valmistella markkinoiden kysyntää koskeva arvio, jossa arvioidaan todellista tarvetta, joka ylittää älykkäiden liikennejärjestelmien sovellusten ja palveluiden määritetyn vähimmäistason, ja vahvistaa älykkäiden liikennejärjestelmien sisämarkkinoita koskevia näkökohtia standardoinnin ja asianmukaisen sääntelykehityksen avulla;
13. pitää tärkeänä rajat ylittävää sekä teknisen että hallinnollisen tason yhteistyötä unionin ulkorajoilla, mikä on keskeistä älykkäiden liikennejärjestelmien sovellusten tehokkaan toteutuksen kannalta unionissa;

Tie-, liikenne- ja matkatietojen optimaalinen käyttö (toiminta-alue nro 1)

14. korostaa tarvetta saada kriittinen tietomassa vähintään seuraavilla viidellä keskeisellä alalla älykkäiden liikennejärjestelmien tehokkaan käyttöönoton varmistamiseksi: tosiaikaiset liikenne- ja matkatiedot; tieverkkoa koskevat tiedot; julkiset tiedot digitaalista kartoitusta varten; tiedot yleisten liikennetietopalvelujen ja multimodaalisten, ovelta ovelle ulottuvien kansallisten reittisuunnittelupalvelujen vähimmäistason tarjontaa varten;
15. toteaa, että yleisten liikennetietopalvelujen vähimmäistason on katettava Euroopan laajuinen tieverkko (TEN-T);
16. korostaa, että älykkäiden liikennejärjestelmien hyväksyminen ja käyttöönotto suuressa mittakaavassa edellyttää, että huomioon otetaan sekä liikennepalveluja koskevat tiedot että eri liikennemuotojen aikataulut;
17. korostaa, että on tärkeää tarjota tosiaikaisia tietoja matkustajille ja infrastruktuurille ja että tietojen on oltava entistä tarkempia, luotettavampia ja yhdenmukaisia kunnioittaen samalla eurooppalaisia (maantieteellisiä, kulttuurisia ja kielellisiä) erityispiirteitä ja takaamalla maantieteellinen jatkuvuus;
18. katsoo, että älykkäiden liikennejärjestelmien kehityksen kannalta on olennaista taata tie-, liikenne- ja matkatietojen saatavuus yksityiselle sektorille kunnioittaen samalla yksityisyyden suojaa ja käsittelemällä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia kysymyksiä;

Liikenteen ja rahtitoimintojen hallintaan liittyvien älykkäiden liikennejärjestelmien palvelujen jatkuvuus eurooppalaisilla liikennekäytävillä ja kaupunkikokonaisuuksissa (toiminta-alue nro 2)

19. katsoo, että on tärkeää varmistaa älykkäiden liikennejärjestelmien yhdenmukaisuus, yhteentoimivuus ja luotettavuus säilyttämällä samalla käyttäjien valinnanvapaus älykkäiden liikennejärjestelmien suhteen;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita koordinoimaan ja linkittämään älykkäät liikennejärjestelmät unionin kaupunkiliikennettä koskeviin aloitteisiin liikenteen tehostamiseksi ja sen hallinnan sujuvoittamiseksi sekä teiden, TEN-T-käytävien, rahtikäytävien ja kaupunkikokonaisuuksien ruuhkautumisen vähentämiseksi;
21. katsoo, että rajat ylittävä yhteistyö ja EasyWay-hankkeen kaltaisten ohjelmien kehittäminen älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton tehostamiseksi on tärkeää;
22. kehottaa komissiota määrittämään ensisijaiset tiedotusta, kuljetuskalustoa ja ajoneuvoja koskevat standardit älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton ja entistä yhdenmukaisempaa valtatieinfrastruktuuria koskevien toimenpiteiden edistämiseksi;
23. pitää tärkeänä, että älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönotosta seuraavien ajoneuvokohtaisten ja infrastruktuuria koskevien kustannusten arviointi perustetaan kustannus-hyötyanalyysiin, joka kattaa kaikki liitännäiskulut (taloudelliset, yhteiskunnalliset ja ympäristöä koskevat);

Älykkäät liikennejärjestelmät ja liikkuvuuden edistäminen kaupungeissa (toiminta-alue nro 2 a)

24. suosittaa, että kehitetään käyttäjille suunnattuja tiedotusmenettelyjä ja tietojärjestelmiä, jotka koskevat kaupunkien liikennepalvelutarjontaa ja kaupunkien liikenneverkkojen laatua ja joissa hyödynnetään esimerkiksi gsm-tekniikkaa;
25. suosittaa, että selvitetään tietyn alueen viranomaisten koordinoimia maksujen yhtenäistämisyjärjestelmiä ja erityisesti niiden teknisiä näkökohtia;
26. kehottaa kehittämään intermodaalitekniikkaa, jonka avulla helpotetaan liikuntarajoitteisten henkilöiden mahdollisuutta hyödyntää liikennepalveluja ja kaupunkiliikennettä;

Tieliikenteen turvallisuus ja turvatoimet (toiminta-alue nro 3)

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita valmistelemaan yleiseurooppalaisen hätäanomajärjestelmän (eCall) yhdenmukaista käyttöönottoa kaikissa unionin jäsenvaltioissa vuoteen 2010 mennessä, heti standardointitestiä loppuunsaattamisen jälkeen;
28. katsoo, että älykkäiden liikennejärjestelmien sovelluksilla ja käyttöönotolla olisi
- edistettävä sellaisten kehittyneiden kuljettajan apujärjestelmien (ADAS) käyttöönottoa, joilla on riittävä potentiaali parantaa liikenneturvallisuutta, kuten ajonvakautusjärjestelmä (ESC) ja eCall, jolla yksistään voitaisiin täysimääräisesti käyttöönotettuna pelastaa unionissa jopa 6 500 ihmishenkeä vuodessa;
 - lisättävä liikenneturvallisuutta ehkäisemällä ylinopeuksia, alkoholin vaikutuksen alaisena ajamista ja ajamista ilman turvavyötä;
 - edistettävä terveyttä ja turvallisuutta tukemalla valvottujen ja turvallisten pysäköintialueiden käyttöä tarjoamalla kuljettajille asianmukaisia palveluja truckinform-portaalin⁽¹⁾ kautta sekä
 - edistettävä kuljettajien turvallisuutta ja rahtikuljetusten lastin suojaa varkauksilta, ryöstöiltä ja kaappauksilta ja torjuttava näin järjestäytyneitä rikollisuutta erityisesti rajaseuduilla sekä kolmansia maita käsittävässä kansainvälisessä rahtiliikenteessä;
29. kehottaa komissiota vähentämään viestintäkustannuksia entisestään niin, että televiestintään perustuvaa viestintä- ja tiedotuslaitteistoa voitaisiin käyttää nykyistä kattavammin;

⁽¹⁾ www.truckinform.eu

Torstai 23. huhtikuuta 2009

30. pitää myönteisenä ehdotettua eFreight-aloitetta ja kehottaa komissiota ottamaan käyttöön ”älykkään rahdin” periaatteen tavoitteena saavuttaa eri liikennemuotoja yhdistävät rahtiliikenteen älykkäät palvelut, joissa keskitytään vaarallisiin tavaroihin;
31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota kiinnittämään yhtäläistä huomiota sekä matkustajiin että rahtiin, jotta vältetään matkustajaliikenteen syrjimin, mikä on erityisen haitallista henkilöiden liikkuvuuden kannalta;
32. kannattaa käyttöliittymiä (HMI) ja muita älykkäiden liikennejärjestelmien yhteyskäytäntöjä koskevan asianmukaisen sääntelykehityksen luomista ja korostaa tarvetta tarkastella vastuukysymyksiä;
33. kehottaa komissiota tarkastelemaan suojattomiin liikennepalvelujen käyttäjiin, kuten liikuntarajoitteisiin, liittyviä kysymyksiä, ja laajentamaan kehittyneiden kuljettajan apujärjestelmien ja muiden älykkäiden liikennejärjestelmien ja käyttöliittymien edistämistoimia kaksipyöräisiin ajoneuvoihin toimintasuunnitelman toimituksessa;
34. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuuksia hyödyntää täysin älykkäiden liikennejärjestelmien potentiaalia ehkäistä savusumua ja korkeita otsonipitoisuuksia sekä vähentää melua ja pienhiukkas-, typpioksi- ja hiilidioksidipäästöjä;

Ajoneuvon yhteydet tieinfrastruktuuriin (toiminta-alue nro 4)

35. korostaa tarvetta määrittää yhteinen järjestelmäalusta vakiorajapintoihin ja yhteyskäytäntöihin, joilla helpotetaan älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöä infrastruktuurien välistä (I2I), ajoneuvon ja infrastruktuurin välistä (V2I) ja ajoneuvojen välistä (V2V) viestintää varten;
36. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevan etenemissuunnitelman yhteisine alustoineen älykkäiden liikennejärjestelmien sovelluksia ja käyttöönottoa varten ottaen mukaan toimintaan yksityisen ja julkisen sektorin sekä määrittämään asianmukaisen kehyksen älykkäiden liikennejärjestelmien vastuukysymysten ratkaisemiseksi;
37. toteaa, että on edistettävä älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevaa koulutusta käyttäjien liikennekapasiteetin lisäämiseksi sekä ihmisen ja koneen vuorovaikutuksen helpottamiseksi;
38. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan avoimen foorumin tietojen vaihtoa ja älykkäisiin liikennejärjestelmiin liittyvien kysymysten tarkastelua varten;

Tietoturva, tietosuoja ja vastuukysymykset (toiminta-alue nro 5)

39. korostaa tarvetta kunnioittaa yksityisyyttä ja tarkastella tietoturvaa ja tietosuojaa älykkäiden liikennejärjestelmien suunnittelun varhaisista vaiheista alkaen ja katsoo, että yksityisyyteen liittyviä kysymyksiä olisi käsiteltävä määritettäessä arkkitehtuuria ja täytäntöönpanotoimia (”yksityisyyttä suunnittelulla”);
40. kehottaa kaikkia älykkäiden liikennejärjestelmien sovelluksiin osallistuvia osapuolia noudattamaan henkilötietojen ja viestinnän suojelusta annettuja EY:n direktiivejä (direktiivit 95/46/EY⁽¹⁾ ja 2002/58/EY⁽²⁾) ja pyytää komissiota varmistamaan tietojen asianmukaisen käytön älykkäistä liikennejärjestelmiä koskevissa sovelluksissaan ja näiden käyttöönotossa;
41. katsoo, että anonymien tietojen käyttö älykkäiden liikennejärjestelmien sovelluksissa on tarpeen älykkäiden liikennejärjestelmien esteettömän käytön kannalta, koska se takaa yksityisyyden suojan ja tietosuojaa koskevan EY:n oikeudellisen kehyksen noudattamisen;

Eurooppalainen älykkäisiin liikennejärjestelmiin liittyvä yhteistyö ja koordinointi (toiminta-alue nro 6)

42. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään vahvaa johtoa ja selkeää hallintoa älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottamiseksi Euroopassa;

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

43. kehottaa edistämään kansallisten ja eurooppalaisten multimodaalisten, ovelta ovelle ulottuvien reittisuunnittelupalvelujen kehittämistä ottaen asianmukaisesti huomioon julkisen liikenteen tarjoamat vaihtoehdot sekä näiden palvelujen yhteenliittämisen Euroopan laajuisesti;
44. kehottaa komissiota hyödyntämään paremmin maailmanlaajuisen satelliittipaikannusjärjestelmän (GNSS) EGNOS- ja Galileo-ohjelmien unionille tarjoamia valmiuksia ja edistämään multimodaalista yhteenliitettävyyttä;
45. korostaa, että tätä tekniikkaa tulisi soveltaa niin, että vältetään eri liikennemuotojen yhteensopivuuden ongelmat, ja että kaiken tällaisen tekniikan käyttöä koskeva valinnanvapaus olisi taattava;
46. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon, että paikallisten ja alueellisten viranomaisien sekä Euroopan alueella toimivien eturyhmien on oltava aktiivisesti mukana älykkäiden liikennejärjestelmien suunnittelussa ja toteuttamisessa;
47. painottaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien merkitystä älykkäiden liikennejärjestelmien toteuttamisessa ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan aktiivisia toimia niiden käytön edistämiseksi ja helpottamiseksi;
48. kehottaa komissiota antamaan täydellisen selvityksen toimintasuunnitelman rahoituksesta ja suunnittelusta sekä neuvostoa varmistamaan riittävän rahoituksen;
49. suosittelee, että jäsenvaltiot käsittelevät rakennerahastovarojen käytön puolivälin tarkastelun yhteydessä kaupunkien sisäistä liikkuvuutta ja liikenneuhkien vähentämistä älykkäiden liikennejärjestelmien avulla ja että ne lisäävät nämä kysymykset vuosien 2010–2013 prioriteettien luetteloon;
50. korostaa, että kaupunkialueiden huomattavat mahdollisuudet on määriteltävä ja hyödynnettävä paremmin, ja painottaa merkitystä, joka maaseutualueilla ja syrjäisillä alueilla voi olla pitkän ja keskipitkän aikavälin tavoitteiden savuttamisessa;
51. katsoo, että on oleellisen tärkeää soveltaa älykkäitä liikennejärjestelmiä suosituilla matkailualueilla, jotta voidaan helpottaa liikennevirtoja, vähentää onnettomuuksia ja lisätä turvallisuutta; katsoo, että älykkäät liikennejärjestelmät osaltaan edistävät alueiden ja myös syrjäisten alueiden talouskehitystä;
52. korostaa, että alueiden välinen, rajat ylittävä ja monikansallinen yhteistyö on älykkäiden liikennejärjestelmien kehityksen ja toteuttamisen kannalta tärkeää, ja kehottaa komissiota kehittämään laajasti saatavilla olevan järjestelmän kaikilla unionin kielillä hyvien toimintatapojen vaihtamiseksi, mutta kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että alueet itse jakavat ja vaihtavat parhaita toimintatapoja keskenään, jotta voidaan yhtäältä turvata älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevan tiedon siirtyminen ja toisaalta välttää järjestelmän sisäinen pirstoutuminen.
- *
- * *
53. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Naisten oikeudet Afganistanissa

P6_TA(2009)0309

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 naisten oikeuksista Afganistanissa

(2010/C 184 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Afganistanin tilanteesta ja erityisesti 15. tammikuuta 2009 annetun päätöslauselman EU:n varojenkäytön valvonnasta Afganistanissa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin suhteista Afganistaniin vastaavan valtuuskunnan ja Wolesi Jirgan (Afganistanin parlamentin alahuone) 12. helmikuuta 2009 antaman yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon Haagissa 31. maaliskuuta 2009 pidetyn Afganistania koskevan kansainvälisen konferenssin loppujulistuksen,
 - ottaa huomioon Naton huippukokouksen Afganistania koskevan julkilausuman, jonka Pohjois-Atlantin liiton kokoukseen osallistuneet valtion- ja hallitusten päämiehet antoivat Strasbourgissa/Kehlissä 4. huhtikuuta 2009,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen ulkoasiainministerien 6. huhtikuuta 2009 antaman yhteisen julkilausuman Afganistanin lainsäädännöstä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Afganistan on useiden kansainvälisten ihmisoikeus- ja perusoikeussopimusten, erityisesti kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja lasten oikeuksia koskevan yleissopimuksen sopimusosapuoli,
- B. ottaa huomioon, että Afganistanin 4. tammikuuta 2004 säädetyin perustuslain 22 artiklassa säädetään, että ”Afganistanin kansalaisilla, sekä miehillä että naisilla, on samat tasa-arvoiset oikeudet ja velvollisuudet lain edessä”, ja että se on Afganistanin ratifioimien kansainvälisten sopimusten mukaista,
- C. ottaa huomioon Afganistanin perhelaissa on 1970-luvun lopusta lähtien ollut eräitä määräyksiä, joilla tunnustetaan naisten terveyttä jo koulutusta koskevat oikeudet, ja että kyseistä lakia ollaan uudistamassa, jotta se saataisiin vuoden 2004 perustuslain mukaiseksi,
- D. muistuttaa, että kesäkuussa 2002 perustettiin 5.12.2001 tehdyn Bonnin sopimusten perusteella riippumaton ihmisoikeuskomissio, jonka puheenjohtajana toimii Sima Samar, ja että ihmisoikeuskomissiolla on avainrooli ihmisoikeuksien puolustamisessa,
- E. ottaa huomioon uuden lakiesityksen shia-naisten asemasta, jonka Afganistanin parlamentin molemmat huoneet äskettäin hyväksyivät ja jolla rajoitetaan vakavasti naisten liikkumisvapautta ja kielletään heiltä oikeus poistua kodistaan muuten kuin ”oikeutetussa tarkoituksessa”, edellyttäen heiltä alistumista puolisonsa seksuaalisiin haluihin, mikä merkitsee ”avioliitossa tapahtuvan raiskauksen” laillistamista, ja kannustetaan naisten syrjintää avioliitossa, avioerossa, perintöasioissa ja pääsyssä koulutukseen, mikä on kansainvälisten ihmisoikeusnormien ja varsinkin naisten oikeuksia koskevien normien vastaista,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0023.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- F. ottaa huomioon, että tätä lakiesitystä, joka koski 15-20 prosenttia väestöstä, ei vielä sovelleta, koska sitä ei ole vielä julkaistu hallituksen virallisessa lehdessä, vaikka Afganistanin presidentti Hamid Karzai on se jo allekirjoittanut,
- G. ottaa huomioon, että tämä sama lakiesitys lähetettiin Afganistanissa ja ulkomailla nousseen arvostelun takia maan oikeusministeriöön, jotta voitaisiin tarkistaa, onko se niiden sitoumusten mukainen, joita Afganistanin hallitus on tehnyt naisten oikeuksia ja yleensä ihmisoikeuksia koskevien kansainvälisten sopimusten sekä perustuslain osalta,
- H. ottaa huomioon, että aktivisteihin ja varsinkin naisten oikeuksien puolustajiin kohdistuu yhä väkivaltaa, jota harjoittavat militantit ja erityisesti radikaalit elementit, ja että monet näistä aktivisteista ovat joutuneet heidän uhreikseen, kuten Sitara Achakzai, naisten oikeuksia puolustanut afgaaninainen ja Kandaharin provinssin neuvoston jäsen, joka murhattiin kotinsa edessä, Gul Pecha ja Abdul Aziz, jotka tapettiin sen jälkeen, kun heitä oli ensin syytetty epämoraalisista teoista ja kun uskonnollisten konservatiivien neuvosto oli tuominnut heidät kuolemaan, Malai Kakar, Kandaharin ensimmäinen naispoliisi, joka johti naisiin Kandaharissa kohdistuneita rikoksia tutkinutta poliisin yksikköä,
- I. ottaa huomioon, että 23-vuotiaan afgaanijournalistin Perwiz Kambakhshin, joka tuomittiin kuolemaan julkaistuaan artikkelin naisten oikeuksista islamilaisessa maailmassa, tuomio muutettiin 20 vuoden vankeusrangaistukseksi kansainvälisesti ilmaistujen voimakkaiden protestien seurauksena,
- J. ottaa huomioon, että yhä raportoidaan uhkailusta ja pelottelusta, jota kohdistuu julkisessa elämässä aktiivisiin tai kodin ulkopuolella työskenteleviin naisiin, ja että Yhdistyneet Kansakunnat on vahvistanut nämä raportit; ottaa huomioon äskettäiset raportit vaikeuksista lisätä tyttöjen osallistumista koulutusjärjestelmään, jota militantit ja radikaalit elementit vastustavat,
- K. ottaa huomioon, että viime vuosina on raportoitu useista tapauksista, joissa nuoret naiset ovat syyttäneet itsensä tuleen välttääkseen pakkoavioliittoja ja aviollista väkivaltaa,
1. kehottaa tarkistamaan Afganistanin shia-naisten asemaa koskevan lainsäädäntöluonnosta, koska on selvää, että sen sisältö ei ole miesten ja naisten välistä tasa-arvoa koskevan periaatteen mukainen, kuten Afganistanin perustuslaissa ja kansainvälisissä sopimuksissa säädetään;
 2. korostaa vaaroja, joita liittyy lainsäädännön hyväksymiseen, jonka soveltaminen rajoittuu tiettyihin väestönosiin ja joka määritelmänsä mukaisesti kannustaa syrjintään ja epäoikeudenmukaisuuteen;
 3. suosittelee Afganistanin oikeusministeriölle kaikkien sellaisten lakien kumoamista, joilla otetaan käyttöön naisiin kohdistuvaa syrjintää ja jotka ovat sellaisten kansainvälisten sopimusten vastaisia, joiden osapuolena Afganistan on;
 4. pitää oleellisen tärkeänä maan demokraattisen kehityksen kannalta, että Afganistan sitoutuu puolustamaan ihmisoikeuksia yleensä ja erityisesti naisten oikeuksia, sillä naisilla on keskeinen tehtävä maan kehittämisessä ja heidän on voitava käyttää täysimääräisesti perusoikeuksiaan ja demokraattisia oikeuksiaan; vahvistaa tukevansa kaikenlaisen syrjinnän, myös uskontoon ja sukupuoleen liittyvän syrjinnän, vastustamista;
 5. muistuttaa, että Euroopan unionin Afganistania koskevassa strategisessa asiakirjassa vuosille 2007-2013 pidetään miesten ja naisten tasa-arvoa ja naisten oikeuksia ensisijaisina seikkoina Afganistanin kansallisessa kehitysstrategiassa;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

6. kunnioittaa rohkeutta, jolla afgaaninaiset osoittivat mieltä Kabulissa uutta lakiesitystä vastaan, ja tukee heitä; tuomitsee heihin kohdistuneen väkivallan näiden mielenosoitusten aikana ja vaatii Afganistanin viranomaisia takaamaan heille suojan;
7. tuomitsee ihmisoikeuksien ja Afganistanin naisten vapautuksen puolustajien murhat, erityisesti äskettäisen alueparlamentin jäsenen Sitara Achikzain murhan;
8. on huolissaan kuultuaan, että Afganistanin korkein oikeus on vahvistanut Perwiz Kambakhshille juma-lanpilkasta langetetun 20 vuoden vankeusrangaistuksen ja kehottaa presidentti Karzaita armahtamaan hänet ja sallimaan hänen vapauttamisensa;
9. kehottaa Afganistanin viranomaisia, myös paikallisia viranomaisia, tekemään kaikkensa naisten suojelemiseksi seksuaaliselta väkivallalta ja muunlaiselta sukupuoleen perustuvalta väkivallalta ja tuomaan näihin tekoihin syyllistyneet oikeuden eteen;
10. arvioi, että naisten ja miesten tasa-arvon alalla viime vuosina suurin uhrauksin saavutettua edistystä ei missään tapauksessa saa uhrata puolueiden välisessä vaaleja edeltävässä kaupankäynnissä;
11. kannustaa naisia asettumaan ehdolle presidentinvaaleissa, jotka on määrä pitää 20. elokuuta 2009, ja vaatii, että afgaaninaisten on voitava osallistua täysimääräisesti päätöksentekoprosessiin, mikä on oikeus muiden joukossa, kuten myös oikeus tulla valituksi ja nimitetyksi korkeisiin valtiollisiin virkoihin;
12. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita edelleen ottamaan esiin kysymyksen shia-naisten asemaa koskevasta laista ja kaikenlaisesta naisiin ja lapsiin kohdistuvasta syrjinnästä, ja korostamaan, että niitä ei voida hyväksyä ja että ne eivät sovi yhteen pitkän aikavälin sitoumusten kanssa, joita kansainvälinen yhteisö on tehnyt auttaakseen Afganistania sen eheyttämis- ja jälleenrakentamisponnistuksissa;
13. kehottaa komissiota antamaan rahoitus- ja ohjelmansuunnitteluapua suoraan Afganistanin naisasiain-ministeriölle ja edistämään sukupuoleen liittyvän ulottuvuuden järjestelmällistä sisällyttämistä kaikkeen kehityspolitiikkaansa Afganistanissa;
14. kehottaa Yhdistyneiden Kansakuntien naisten kehitysrahastoa (Unifem) erityiseen valppauteen;
15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Afganistanin islamilaisen tasavallan hallitukselle ja parlamentille sekä riippumattoman ihmisoikeuskomission puheenjohtajalle.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Tuki Sierra Leonen erityistuomioistuimelle

P6_TA(2009)0310

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Sierra Leonen erityistuomioistuimen tukemisesta

(2010/C 184 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon tästä aiheesta aiemmin antamansa päätöslauselmat, 6. syyskuuta 2007 annettu päätöslauselma Sierra Leonen erityistuomioistuimen rahoittamisesta ⁽¹⁾ mukaan lukien,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja AKT-maiden välillä tehdyn Cotonoun sopimuksen sekä sopimuspuolten sitoutumisen rauhaan, turvallisuuteen ja vakauteen, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, demokraattisiin periaatteisiin ja oikeusvaltioon,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Yhdistyneet kansakunnat ja Sierra Leonen hallitus perustivat Sierra Leonen erityistuomioistuimen vuonna 2000 YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1315 mukaisesti, jotta vakavia kansainvälisen humanitaarisen oikeuden vastaisia rikkomuksia ja erityisesti sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan tehneet henkilöt saataisiin oikeuden eteen,
- B. ottaa huomioon, että Sierra Leonen erityistuomioistuin luo monta merkittävää ennakkotapausta kansainvälisen rikosoikeuden alalla, kun pidetään mielessä, että se on ensimmäinen vapaaehtoisvaroin rahoitettu kansainvälinen tuomioistuin, ensimmäinen tuomioistuin, joka on perustettu maahan, jossa rikosten väitetään tapahtuneen, ja Liberian entisen presidentin tapauksessa se on ensimmäinen tuomioistuin, jossa istuvaa afrikkalaista valtionpäämiestä syytetään sotarikoksista ja rikoksista ihmisyyttä vastaan,
- C. ottaa huomioon, että Sierra Leonen erityistuomioistuimen toimivaltuudet päättyvät vuonna 2010 ja että Sierra Leonen hallitus on ilmoittanut olevansa voimaton panemaan erityistuomioistuimen langettamat tuomiot täytäntöön,
- D. katsoo, että tuomioiden täytäntöönpano on kansainvälisen oikeuden olennainen osatekijä, jolla on huomattava merkitys rauhan ja oikeusvaltion kehittymisen kannalta kyseisessä maassa,
- E. ottaa huomioon, että politiikan, turvallisuuden ja instituutioiden näkökulmalta katsoen on tällä haavaa ongelmallista saada tuomitut kärsimään rangaistuksensa Sierra Leonessa,
- F. ottaa huomioon Sierra Leonen erityistuomioistuimen tehneen Yhdistyneen kuningaskunnan, Ruotsin ja Itävallan kaltaisten valtioiden kanssa sopimuksia sen varmistamiseksi, että eräät tuomituista kärsivät rangaistuksensa näissä valtioissa, ja että muitakin vastaavia sopimuksia on tehtävä, jotta varmistetaan, että kaikki jo tuomitut henkilöt sekä henkilöt, joita vastaan on nostettu syyte ja jotka voivat saada tuomion, kärsivät tosiasiallisesti rangaistuksensa,
- G. ottaa huomioon, että rankaisemattomuuden torjunnan tarkoituksenmukaista täytäntöönpanoa koskevat kansainvälisen yhteisön ponnistelut kärsisivät vakavan takaiskun, mikäli kaikkein törkeimmistä rikoksista tuomitut henkilöt ei kyetä sulkemaan asianmukaisesti vankiloihin,
- H. ottaa huomioon, että rankaisemattomuuden torjunta on yksi Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikan kulmakivistä ja että kansainvälinen yhteisö kantaa vastuun käyttöön otettujen vastuumekanismien tukemisesta,

⁽¹⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 242.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- I. ottaa huomioon, että muut tuomioistuimet, kuten entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin ja Ruandan kansainvälinen rikostuomioistuin, kärsivät samoista ongelmista, ja katsoo, että kansainvälisen rikostuomioistuimen, Libanonin erityistuomioistuimen ja Kambodžan tuomioistuinten erityisjaostojen kaltaiset kansainväliset elimet joutuvat todennäköisesti lähitulevaisuudessa kohtaamaan saman ongelman, mikäli valtiot eivät sitoudu voimakkaammin kansainvälisen oikeudenkäytön täytäntöönpanon tukemiseen,
- J. ottaa huomioon, että kaikilla kansainvälisillä tuomioistuimilla on tärkeä merkitys rauhalle ja oikeudelle niiden omilla alueilla ja että kukin niistä on sitoutunut huolehtimaan pysyvän perinnön jättämisestä sekä oikeusvaltion edelleen kehittymisen tukemisesta alueella, jossa rikokset tehtiin,
1. pitää tervetulleena kansainvälisten tuomioistuinten saavuttamaa edistystä hirmutekoihin syyllistyneiden saattamisessa oikeuden eteen, ja katsoo, että kyseiset oikeudenkäynnit lähettävät johtajille ja muille sotarikollisille ympäri maailman sen selkeän viestin, että räikeiden ihmisoikeusrikkomusten ei enää suvaita jäädä ilman rangaistusta;
 2. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita etsimään yhdessä Sierra Leonen erityistuomioistuimen kanssa ratkaisun, jolla varmistetaan, että tuomitut kärsivät saamansa rangaistuksen, sillä ilman tällaista ratkaisua Sierra Leonen erityistuomioistuimen toiminta ja kansainvälisen yhteisön uskottavuus, Euroopan unioni mukaan lukien, heikkenee vakavasti;
 3. kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita lisäämään tukeaan kansainvälisten tuomioistuinten toiminnalle niiden pyrkiessä tekemään lopullisen päätöksen tuomioiden täytäntöönpanoa koskevasta kestävästä ratkaisusta joko sopimalla suoraan kyseisten tuomioistuinten kanssa tuomioiden täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden omilla oikeudenkäyttöalueilla tai avustamalla niitä löytämään vaihtoehtoisia ratkaisuja, joilla varmistetaan tuomioiden täytäntöönpano itse asianomaisella alueella;
 4. pyytää EU:n jäsenvaltioita ja muita kansainvälisiä instituutioita lisäämään rahoitustukea Sierra Leonen erityistuomioistuimelle, jotta sen tuomitsemat henkilöt voivat kärsiä rangaistuksensa maissa, joilla on valmiudet panna tuomiot täytäntöön kansainvälisten normien mukaisesti, mutta joilla ei ole siihen tarvittavia taloudellisia voimavaroja;
 5. katsoo, että avun ja tuen puute muodostaa vakavan uhan kansainvälisten tuomioistuinten toiminnalle, jos ne eivät voi varmistaa, että tuomitut joutuvat tosiasiallisesti kärsimään niille määrätyn rangaistuksen;
 6. pyytää toteuttamaan kattavan tutkimuksen, jossa arvioidaan kansainvälisten rikostuomioistuinten toimintaa, otetaan siitä saatavat opetukset talteen ja annetaan suosituksia siitä, miten niiden toimintaa ja tulevaa rahoitusta voidaan parantaa;
 7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Sierra Leonen erityistuomioistuimelle, kansainväliselle rikostuomioistuimelle, entisen Jugoslavian alueen kansainväliselle rikostuomioistuimelle, Ruandan kansainväliselle rikostuomioistuimelle, Kambodžan tuomioistuinten erityisjaostoille, Libanonin erityistuomioistuimelle, YK:n turvallisuusneuvostolle, kaikille Afrikan unionin jäsenvaltioille sekä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Ashrafin leirin asukkaiden humanitaarinen tilanne

P6_TA(2009)0311

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Ashrafin leirin asukkaiden humanitaarisesta tilanteesta

(2010/C 184 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Geneven yleissopimukset ja etenkin siviilihenkilöiden suojelemisesta sota-aikana tehdyn Geneven neljännen yleissopimuksen 27 artiklan suojeltujen henkilöiden laillisesta asemasta,
 - ottaa huomioon pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen vuodelta 1951 ja sen pöytäkirjan vuodelta 1967,
 - ottaa huomioon Yhdysvaltojen ja Irakin hallitusten marraskuussa 2008 allekirjoittaman sopimuksen joukkojen asemasta (SOFA),
 - ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman irakilaispakolaisten humanitaarisesta tilanteesta ⁽¹⁾ ja 4. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman Iranin teloituksista ⁽²⁾, johon sisältyy viittauksia siihen, että Ashrafin leirin asukkailla on Geneven neljännen yleissopimuksen nojalla suojeltujen henkilöiden laillinen asema,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Ashrafin leiri perustettiin Pohjois-Irakiin 1980-luvulla iranilaisen oppositioryhmän Kansan Mużahidin -järjestön (PMOI) jäseniä varten,
- B. ottaa huomioon, että vuonna 2003 Yhdysvaltojen Irakin-joukot riisuivat Ashrafin leirin asukkaat aseista ja tarjosivat heille suojelua, koska nämä asukkaat oli määritelty Geneven yleissopimuksen nojalla ”suojelluiksi henkilöiksi”,
- C. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusvaltuutettu kehotti 15. lokakuuta 2008 päivätyssä kirjeessä Irakin hallitusta suojelemaan Ashrafin asukkaita pakkokarkotukselta, maastakarkotukselta tai kotiuttamiselta palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti ja pidättäytymään kaikista toimista, jotka saattaisivat vaarantaa heidän henkensä tai turvallisuutensa,
- D. ottaa huomioon, että Yhdysvaltojen ja Irakin välisen joukkojen asemaa koskevan sopimuksen tekemisen jälkeen Ashrafin leiri palautettiin irakilaisien turvallisuusjoukkojen valvontaan 1. tammikuuta 2009 alkaen,
- E. ottaa huomioon, että Irakin kansallisen turvallisuusneuvonantajan kerrotaan hiljattain antaneen lausunnon, jonka mukaan viranomaiset pyrkivät asteittain tekemään Ashrafin leirin asukkaiden olot ”sietämättömiksi”, ja että hänen kerrotaan myös viittanneen asukkaiden maastakarkotukseen/luovuttamiseen ja/tai heidän pakkosiirtämiseensä Irakin sisällä,
1. kehottaa Irakin pääministeriä varmistamaan, että Irakin viranomaiset eivät toteuta mitään toimia, jotka ovat Ashrafin leirin asukkaiden ihmisoikeuksien vastaisia, ja selventämään leirin asukkaisiin kohdistuvia Irakin hallituksen aikeita; kehottaa Irakin viranomaisia suojelemaan Ashrafin leirin asukkaiden henkeä sekä fyysistä ja moraalista koskemattomuutta ja kohtelemaan heitä Geneven yleissopimusten mukaisten velvoitteiden mukaisesti, etenkin siten, ettei heitä pakkosiirretä, karkoteta, karkoteta maasta tai kotiuteta palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti;

⁽¹⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 609.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0412.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

2. kunnioittaa jokaisen Ashrafin leirillä asuvan henkilökohtaisia tulevaisuudentoiveita ja katsoo, että tällaiset henkilöt ja muut Iranin kansalaiset, jotka oleskelevat tällä hetkellä Irakissa ja jotka ovat lähteneet Iranista poliittisista syistä, saattaisivat olla vaarassa joutua vakavien ihmisoikeusrikkomusten uhreiksi, jos heidät palautettaisiin vasten heidän tahtoaan Iraniin, ja vaatii, että ketään ei saisi palauttaa suoraan eikä kolmannen maan kautta tilanteeseen, jossa he saattaisivat joutua kidutuksen tai muun vakavan ihmisoikeusrikkomuksen uhreiksi;

3. kehottaa Irakin hallitusta lopettamaan leirin saarron, kunnioittamaan Ashrafin leirin asukkaiden asemaa Geneven yleissopimusten nojalla "suojeltuina henkilöinä" ja pidättäytymään kaikista toimista, jotka saattaisivat vaarantaa heidän henkensä tai terveytensä, toisin sanoen turvaamaan heille täyden elintarvikke- ja vesihuollon, sairaanhoidon ja hoitotarvikkeet, polttoaineen saannin sekä perheenjäsenten ja kansainvälisten humanitaaristen järjestöjen pääsyn leirille;

4. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä Irakin ja Yhdysvaltojen hallitusten sekä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun ja Punaisen Ristin kansainvälisen komitean kanssa pyrkimään löytämään tyydyttävän pitkäaikaisen laillisen aseman Ashrafin leirin asukkaille;

5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle, Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle, Yhdysvaltojen hallitukselle sekä Irakin hallitukselle ja parlamentille.

Yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2007

P6_TA(2009)0315

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta – vuosikertomus 2007 (2008/2242(INI))

(2010/C 184 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2008 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle "Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2007" (KOM(2008)0475) sekä sen liitteet (SEC(2008)2300 ja SEC(2008)2301),
- ottaa huomioon OLAFin toimintakertomuksen vuodelta 2007 ⁽¹⁾ ja sen 19. kesäkuuta 2008 päivätyn toisen kertomuksen komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 soveltamisesta sekä ohjeet, jotka korvaavat OLAFin käsikirjan,
- ottaa huomioon OLAFin valvontakomitean toimintakertomuksen kaudelta kesäkuu 2007–toukokuu 2008 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 276 artiklan 3 kohdan ja 280 artiklan 5 kohdan,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁽³⁾ EUVL C 286, 10.11.2008, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 muuttamisesta 13. joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1995/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön ja aluekehitysvaliokunnan sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A6-0180/2009),

Ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien laajuus

1. pitää myönteisenä suoria menoja koskevan luvun mukaan ottamista, mutta korostaa odottavansa sen parantamista ja kattavampia tietoja seuraavissa kertomuksissa;

2. toistaa kehotuksensa sisällyttää neuvoston asialistalle vuosittaiset yhteisöjen taloudellisten etujen suojaa koskevat kertomukset (PIF-kertomukset) ja niitä koskevat Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä kehottaa jälleen neuvostoa lähettämään tämän jälkeen huomautuksensa parlamentille ja komissiolle; on erittäin pettynyt, että neuvosto ei ole vielä toiminut näin parlamentin kehotuksesta ja komission vaatimuksesta huolimatta;

3. toteaa, että omien varojen, maatalousmenojen, rakennepoliittisten toimien ja suorien menojen alalla ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien arvo on vuonna 2007 yhteensä 1 425 miljoonaa euroa (vuonna 2006: 1 143 miljoonaa euroa); toteaa, että jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamien tietojen mukaan summa voidaan jakaa seuraavasti:

- Omat varat: 377 miljoonaa euroa (353 miljoonaa euroa vuonna 2006),
- Maatalousmenot: 155 miljoonaa euroa (87 miljoonaa euroa vuonna 2006),
- Rakennetoimet: 828 miljoonaa euroa (703 miljoonaa euroa vuonna 2006),
- Liittymistä valmisteleva tuki: 32 miljoonaa euroa (14 miljoonaa euroa vuonna 2006),
- Suorat menot: 33 miljoonaa euroa;

4. pitää myönteisenä, että parlamentin viimevuotisen mietinnön jälkeen komissio on määritellyt kertomuksessaan erot sääntöjenvastaisuuden ja petoksen välillä; katsoo kuitenkin, että ”petosepäilyn” määritelmä aiheuttaa hankaluuksia jäsenvaltioille;

Yleisiä huomioita

5. panee tyytyväisenä merkille jäsenvaltioiden jo toteuttamat ponnistelut, mutta korostaa jälleen kerran, että niiden pitäisi varmistaa rahoitusta koskevien valvontamekanismiensa toimivuus, ja korostaa jäsenvaltioiden ehkäisevien toimien merkitystä, jotta väärinkäytösten havaitseminen tehostuu ennen kuin edunsaajille tosiasiaa suoritetaan maksuja; korostaa, että petoksen ja korruption torjuminen on kaikkien jäsenvaltioiden jatkuva velvollisuus ja että tarvitaan myös yhteisiä ponnisteluja todellisten parannusten saavuttamiseksi;

6. korostaa tarvetta yhdenmukaistaa entisestään tiedon keräys- ja käyttötapoja, niin että voidaan luoda standardoidut puitteet, joiden avulla voidaan arvioida entistä tehokkaammin petosriskejä osana tehostettua petostentorjuntastrategiaa;

⁽¹⁾ EUVL L 390, 30.12.2006, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

7. panee tyytyväisenä merkille, että tietyt jäsenvaltiot esittävät hallinnointia koskevia ilmoituksia, jotka käsittelevät kansallisella tasolla hallinnoituja yhteisön varoja; kehottaa muita jäsenvaltioita tekemään vastavia aloitteita ja kehottaa komissiota tekemään kaiken tarvittavan, jotta tällaiset kansalliset hallinnointia koskevat ilmoitukset otetaan käyttöön kaikkialla Euroopan unionissa;

Omat varat

8. toteaa, että sääntöjenvastaisuuksien arvioitu summa nousi kuudella prosentilla; toteaa, että suurin osa sääntöjenvastaisuuksista liittyi edellisten vuosien tapaan televisioihin ja tupakkaan;

9. pahoittelee viivytystä ehdotuksen asetukseksi keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisessa petoksilta ja muulta laittomalta toiminnalta (KOM(2006)0473) hyväksymisessä ja kehottaa siksi neuvostoa hyväksymään pikaisesti tämän asetuksen;

10. pitää myönteisenä, että koordinoidusta strategiasta veropetosten torjunnan tehostamiseksi antamansa tiedonannon (KOM(2006)0254) mukaisesti komissio antoi tiedonannon koordinoidusta strategiasta alv-petosten torjunnan tehostamiseksi Euroopan unionissa (KOM(2007)0758), ja seuraa erityisellä mielenkiinnolla sekä komission ehdotusta neuvoston direktiiviksi keskinäisestä avunannosta veroihin, tulleihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (KOM(2009)0028) että komission ehdotusta neuvoston direktiiviksi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla (KOM(2009)0029);

11. katsoo, että tarvitaan uusi poliittinen sysäys, jotta arvonlisäveropetosten torjunnassa tehtävää yhteistyötä voidaan merkittävästi parantaa;

12. pahoittelee, että koska OLAFilla ei ole pääsyä hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla 7. lokakuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1798/2003 ⁽¹⁾ mukaisen jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon sisältöön, se ei voi tuottaa lisäarvoa arvonlisäveropetosten torjunnan ja ehkäisemisen sekä jäsenvaltioiden petostentorjuntaoperaatioiden tukemisen alalla; pahoittelee tähän liittyen, että OLAFilla ei ollut vuonna 2007 yhtään arvonlisäveropetostapausta;

13. muistuttaa jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota rajatylittävien arvonlisäveropetostapausten huomattavaan määrään;

14. pahoittelee sellaisten petosten lisääntymistä, joissa on kyse tuotteiden alkuperästä ja jotka koskevat tullietuustoimenpiteiden lisäksi myös GATT-sopimuksen tariffikiintiöitä;

15. kehottaa komissiota arvioimaan erityisesti petosten mahdollisuutta tuotteittain sekä maittain ja harjittamaan samalla mahdollisuutta tehdä tarkastuksia systemaattisesti ja kohdennetusti sekä tarvittaessa pysyvästi sekä huolehtimaan siitä, että tarkastuksia tehdään tällöin niin lähtömaassa kuin tulomaassakin kiinnittäen erityistä huomiota karuselli- eli ketjupetoksiin;

Maatalousmenot

16. palauttaa mieleen, että 1. tammikuuta 2007 alkaen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yli 10 000 euron suuruisia summia koskevista sääntöjenvastaisuuksista ja että tämä raja-arvo otettiin käyttöön yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen yhteydessä esiintyvistä sääntöjenvastaisuuksista ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperinnästä sekä tätä alaa koskevan tiedotusjärjestelmän järjestämisestä 14. joulukuuta 2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1848/2006 ⁽²⁾; toteaa, että ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien lukumäärä on pienentynyt 53 prosenttia (tapauksia oli 1 548, kun niitä vuonna 2006 oli 3 249); huomauttaa, että tähän suhteellisen alhaiseen määrään sääntöjenvastaisuuksia voi olla syynä korkeampi ilmoituskynnys;

⁽¹⁾ EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 355, 15.12.2006, s. 56.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

17. huomauttaa, että arvioitu summa kasvoi 44 prosenttia ja että osa kasvusta liittyy aikaisempina vuosina tapahtuneisiin tai havaittuihin sääntöjenvastaisuuksiin, joista on ilmoitettu vasta vuonna 2007 ja joiden taloudellinen vaikutus on huomattava; toteaa, että suurin osa sääntöjenvastaisuuksista liittyi maitoon ja maitotuotteisiin, hedelmiin ja vihanneksiin, sokeriin, maaseudun kehittämiseen ja naudan- ja vasikanlihaan;

18. huomauttaa, että maidon, hedelmien ja vihannesten, sokerin sekä maaseudun kehittämisen osuus on yhteensä noin 77 prosenttia kaikista säännönvastaisuuksista ja että maaseudun kehittämisen osuus yksinään on noin 38 prosenttia kaikista ilmoitetuista säännönvastaisuuksista; toteaa lisäksi, että maaseudun kehittämisen piirissä säännönvastaisuuksien summa on suurin metsätalouden toimenpiteiden alalla ja että eniten säännönvastaisuustapauksia ilmoitetaan maatalouden ympäristötoimenpiteiden alalla; pyytää näin ollen OLAFia kiinnittämään seuraavassa vuosikertomuksessaan erityistä huomiota maaseudun kehittämiseen liittyviin säännönvastaisuuksiin;

19. huomauttaa, että ilmoitusvelvollisuuden noudattamisen taso, varsinkin oikea-aikaisen ilmoittamisen osalta, vaihtelee huomattavasti jäsenvaltioiden välillä; pahoittelee, että Itävallassa ja Ruotsissa ajanjakso säännönvastaisuuksien toteamisen ja niistä ilmoittamisen välillä on huomattavasti keskimääräistä (1,2 vuotta) pidempi: 3,4 vuotta (Itävalta) ja 2,3 vuotta (Ruotsi);

20. yhtyy tilintarkastustuomioistuimen edellä mainitun kertomuksen 5.20 kohdassa esitettyyn toteamukseen, että yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä rajoittaa tehokkaasti sääntöjenvastaisten menojen riskiä, jos sitä käytetään asianmukaisesti ja jos siihen tallennetaan tarkkoja ja luotettavia tietoja; kannattaa järjestelmän soveltamisen laajentamista uusille aloille, joita se ei toistaiseksi kata; huomauttaa kuitenkin, että tehtävien tarkastusten määrää on vielä lisättävä ja laatua parannettava, jotta petoksia vastaan saataisiin voimakkaampi pelote;

21. kehottaa komissiota tekemään tiukan poliittisen päätöksen, jos Kreikan viranomaiset eivät noudata uuden viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän / maantieteellisen tietojärjestelmän perustamista koskevassa toimintasuunnitelmassa asetettuja määräaikoja;

22. kehottaa jälleen komissiota arvioimaan viljelijöille maksettavien summien seurantajärjestelmien tehokkuutta ja avoimuutta seuraavassa vuosikertomuksessaan;

Rakennetoimet

23. pitää myönteisenä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽¹⁾ yksinkertaistettuja ja selkeytettyjä sääntöjä ja komission asetuksen (EY) N:o 1828/2006 ⁽²⁾ täytäntöönpanoa; on kuitenkin huolissaan tilintarkastustuomioistuimen edellä mainitun kertomuksen 6.31 kohdassa esitetystä toteamuksesta, jonka mukaan jäsenvaltioiden hallinto- ja valvontajärjestelmät sekä komission toteuttama niiden valvonta toimii vain osittain;

24. myöntää, että suuressa osassa jäsenvaltioita ilmenee huonosta hallinnosta ja joskus jopa petoksista johtuvia EU:n varojen käyttöön liittyviä säännönvastaisuuksia; toteaa, että vuonna 2007 jäsenvaltiot ilmoittivat 3 832 väärinkäytöksestä (mikä vastaa 19,2 prosentin kasvua vuoteen 2006 verrattuna), että vuonna 2007 väärinkäytösten kohteena olleen rahoituksen kokonaismäärä oli noin 828 miljoonaa euroa (mikä on hieman alle 1,83 prosenttia maksusitoumusmäärärahoista), että epäiltyjen petosten prosenttiosuus ilmoitetujen väärinkäytösten kokonaismäärästä oli noin 12–15 prosenttia vuonna 2007 ja että Euroopan aluekehitysrahastosta sääntöjenvastaisesti saadun rahoituksen kokonaismäärä on noussut 48 prosenttia vuoteen 2006 verrattuna;

25. painottaa komission 19. helmikuuta 2008 hyväksymän, komission valvontatehtävän vahvistamista rakennetoimien yhteisen hallinnoinnin yhteydessä koskevan toimintasuunnitelman, jolla on tarkoitus vähentää jäsenvaltioiden esittämistä maksuvaatimuksissa ilmeneviä virheitä, merkitystä; on luottavainen sen suhteen, että tällä uudella toimintaohjelmalla parannetaan merkittävästi tilannetta erityisesti auttamalla jäsenvaltioita kehittämään valmiuksiaan tarkistaa hankkeiden menojen tukikelpoisuus; toteaa, että tähän toimintaohjelmaan liittyvässä ensimmäisessä väliraportissa esitetään joitakin myönteisiä alustavia tuloksia;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006, annettu 11. heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25),

⁽²⁾ EUVL L 371, 27.12.2006, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

26. yhtyy komission kantaan siitä, että vakavia väärinkäytöksiä havaittaessa ryhdytään korjaaviin toimiin, joihin sisältyy maksujen keskeyttäminen ja perusteettomien tai virheellisten maksujen perintä; palauttaa mieliin, että komission olisi raportoitava neljästi vuodessa toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevasta edistyksestä; kehottaa komissiota kuitenkin tehostamaan ponnisteluja, joilla tuetaan jäsenvaltioita säännönvastaisuuksien estämiseksi ja tarvittavan asiantuntemuksen siirtämiseksi toimivaltaisille kansallisille ja alueellisille viranomaisille;

27. panee tyytyväisenä merkille saavutettujen tulosten laadun lähes kaikissa hankkeissa ja, jotta rakennerahastojen varojen asianmukaista käyttöönottoa ei haitata, kiinnittää huomiota siihen, että on tarpeen olla sekoittamatta seuraavia asioita:

— hallinnolliset säännönvastaisuudet, jotka on korjattava,

— petokset (toisin sanoen 0,16 prosenttia komission vuosina 2000–2007 suorittamista maksuista), joista on rangaistava;

28. tunnustaa, että tehokas rakennerahastojen käyttö on asettanut merkittäviä haasteita erityisesti uusille jäsenvaltioille, koska niitä kehoitetaan noudattamaan rahastojen käyttöä koskevia tiukkoja ja usein monimutkaisia vaatimuksia; suhtautuu sen vuoksi myönteisesti näiden jäsenvaltioiden toteuttamiin toimenpiteisiin, joiden avulla ne parantavat täytäntöönpanokapasiteettiaan, ja kehottaa niitä nopeuttamaan tätä työtä, jotta ne voivat osoittaa konkreettisia tuloksia asianmukaisen aikakehyksen puitteissa;

29. kehottaa komissiota ottamaan huomioon hallinnolliset kustannukset, joista jäsenvaltioiden kansalliset, alueelliset ja paikalliset hallinnot vastaavat, kun ne soveltavat usein monimutkaisia ja kalliita vaatimuksia, jotka liittyvät valvontaan ja yhteisrahoitettujen hankkeiden valvontaan;

30. kehottaa tämän vuoksi sekä komissiota että jäsenvaltioita tekemään järjestelmällisesti työtä antaakseen neuvoja tavoista välttää säännönvastaisuuksia sekä hallinnollisia virheitä ja puutteita;

31. kehottaa tämän vuoksi komissiota edelleen yksinkertaistamaan rakennerahasto-ohjelmien hallinto- ja valvontamenettelyjä, koska ne ovat jossain määrin johtaneet näiden ohjelmien täytäntöönpanon yhteydessä esiintyviin sääntöjenvastaisuuksiin jäsenvaltioissa;

32. on järkyttynyt siitä, kuinka puutteellisesti jäsenvaltiot noudattavat vuosienkin jälkeen ilmoittamisvelvollisuutta; ei voi hyväksyä sitä, että kuusi jäsenvaltiota ⁽¹⁾ ei edelleenkään käytä sähköistä ilmoittamista, neljätoista ⁽²⁾ ei noudata ilmoittamisen määräaikoja ja jotkut ⁽³⁾ eivät luokitelleet lainkaan ilmoitettuja sääntöjenvastaisuustapauksia; kehottaa komissiota etsimään rikkomismenettelyn ohella toimivia muita ratkaisuja tilanteen korjaamiseksi sekä harkitsemaan vakavasti tehokkaan taloudellisten seuraamusten järjestelmän perustamista, joka sisällytettäisiin tuleviin asetuksiin ja jota sovellettaisiin järjestelmällisesti;

33. korostaa, että väärinkäytösten luokittelu (ilmoitus siitä, onko kyse epäilystä petoksesta vai ei) on jäsenvaltioiden ilmoituksia koskeva tekijä, jota on tehostettava, koska useat jäsenvaltiot eivät ole vieläkään toimittaneet mitään luokittelua, ja muut jäsenvaltiot ovat kyetneet luokittelemaan vain rajallisen osan ilmoittamistaan väärinkäytöksistä;

34. kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä käytä petostentorjunnan tietojärjestelmän (AFIS) tai sähköisen tiedonantojärjestelmän (ECR) moduuleja sähköiseen ilmoittamiseen, ryhtymään pikaisesti käyttämään kyseisiä järjestelmiä tietojensa laadun ja ilmoittamisen täsmällisyyden parantamiseksi ennen vuoden 2009 loppua; toteaa, että komissio kehittää uutta verkkopohjaista ilmoitusjärjestelmää, sääntöjenvastaisuuksien hallintajärjestelmää (IMS), jota on tarkoitus soveltaa kesästä 2009 alkaen ja joka luultavasti parantaa ilmoitusvelvollisuuden noudattamista;

⁽¹⁾ Ranska, Irlanti, Ruotsi, Espanja, Latvia, Luxemburg; marraskuun 2008 jälkeen tilanne on parantunut, kun Saksa ja Viro käyttävät sähköisiä tiedostoja eivätkä paperilla tehtävää ilmoitusta.

⁽²⁾ Oikea-aikainen ilmoittaminen on ongelma erityisesti seuraavissa maissa: Espanja, Ranska ja Alankomaat.

⁽³⁾ Espanja, Ranska, Irlanti ja Luxemburg.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

35. katsoo, että on lisättävä pyrkimyksiä sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamisen yhdenmukaistamiseksi, eritoten koheesiorahaston suhteen;

36. pahoittelee, että huolimatta siitä, että hallintoviranomaisten on julkaistava kaikkia EU:n koheesiopolitiikan edunsaajia koskevat yksityiskohdat vuosien 2007–2013 rakennerahastojen täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen nojalla (komission asetus (EY) N:o 1828/2006), komission verkkosivuilla oleva tietokanta on puutteellinen; kehottaa siksi komissiota tekemään jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä, jotta tietojen virtaa nopeutettaisiin, niin että tietokannan toiminnasta tulee tehokkaampaa ja avoimempaa; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita ja komissiota noudattamaan täydellisesti ja oikea-aikaisesti tätä avoimuutta koskevaa velvoitetta nimenomaisesti ennen kesäkuuta 2009, joka on parlamentin 19. helmikuuta 2008 antamassa päätöslauselmassa seurattavuudesta taloudellisissa kysymyksissä ⁽¹⁾ asetettu määräaika;

37. tukee ajatusta, että Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25. toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ⁽²⁾ ehdotetun tarkistuksen yhteydessä jäsenvaltioita pyydetäisiin järjestelmällisesti tiedottamaan OLAFille sen toimittamiin tapauksiin liittyvistä jatkotoimista; huomauttaa, että tämä voisi parantaa ilmoittamisvelvollisuuden noudattamista rakennerahastovarojen väärinkäyttöä koskevista kansallisten tuomioistuinten päätösten suhteen;

Liittymistä valmisteleva tuki

38. kehottaa kiinnittämään huomiota siihen seikkaan, että vaikka sääntöjenvastaisuuksien määrä on laskenut, niiden taloudellinen vaikutus on lisääntynyt 2,2-kertaiseksi ja että petosepäilyjen taloudellinen vaikutus on lisääntynyt kolminkertaiseksi suurelta osin ei-tukikelpoisten menojen vuoksi;

39. panee merkille, että komissio on julkaissut useita yksityiskohtaisia ja perusteellisia kertomuksia, joissa arvioidaan kriittisesti Bulgarian ja Romanian oikeudellisten uudistusten edistymistä sekä lahjonnan torjuntaa yhteistyö- ja tarkastusmekanismien nojalla, ja että komissio on julkaissut erillisen kertomuksen yhteisön varojen hallinnasta Bulgariassa; toteaa, että kyseisissä kertomuksissa korostetaan tarvetta kestävään poliittiseen sitoutumiseen ja toteuttamiseen ruohonjuuritasolla, mikäli liittymisen aikaan asetetut tavoitteet aiotaan saavuttaa täysimääräisesti; panee merkille myös, että Bulgarian tapauksessa komissio on pysyvästi keskeyttänyt osan EU:n Phare-ohjelmaan sisältyvästä rahoituksesta, koska sen valvonta- ja tilintarkastusjärjestelmä havaitsi väärinkäytöksiä; kehottaa siksi jäsenvaltioita ryhtymään pikaisiin toimiin näissä kertomuksissa ehdotettujen erityisten seurantatoimenpiteiden toteuttamiseksi; tukee lopuksi näiden jäsenvaltioiden tähän asti toteuttamia ponnisteluja ja kehottaa niitä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet tähän liittyen;

40. suhtautuu epäillen siihen, että OLAFin mukaan ISPan osalta ei vuonna 2007 ollut petosepäilyjä; panee merkille, että Kypros ja Liettua eivät ilmoittaneet yhdestäkään tapauksesta vuonna 2007;

41. korostaa, että ilmoitettujen tietojen riittämätön laatu on edelleenkin ongelmana; toteaa, että ilmoitettujen tietojen luotettavuus on heikointa Bulgariassa ja Romaniassa; toteaa kuitenkin, että suhteellisesti katsottuna Unkarin ilmoitukset ovat vähiten luotettavia; panee merkille, että oikea-aikainen ilmoittaminen aiheuttaa myös ongelmia eritoten neljässä jäsenvaltiossa ja yhdessä ehdokasvaltiossa ⁽³⁾;

42. koska joissakin EU-12-jäsenvaltioissa (eli jäsenvaltioissa, jotka ovat liittyneet vuosina 2004 ja 2007) on vakavia ongelmia ilmoitettujen tietojen paikkansapitävyyden ja yleisen vaatimustennoudattamisen asteen kanssa, mikä osoittaa, onko ilmoitusmekanismiin hallinnollinen välineistö avunsaajajamaassa vahva vai erittäin heikko, arvioi, että samanlaisia ongelmia tulee myös rakenne- ja koheesiorahaston täytäntöönpanossa; kehottaa näin ollen kyseisiä jäsenvaltioita tekemään komission kanssa yhteistyötä tämän tilanteen korjaamiseksi;

Suorat menot

43. huomauttaa, että ulkoisen avun alalla tapahtuu yhä enemmän sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0051.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ Kroatia, Unkari, Slovakia, Bulgaria ja Puola eivät noudattaneet ilmoittamisen määräaikoja.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

44. on huolissaan OLAFin vuotuisessa toimintakertomuksessa esiin tulleista seikoista, joiden mukaan ulkoisen avun alalla OLAFin tutkijat törmäivät usein järjestäytyneelle petoksenteolle tyypilliseen toimintatapaan, joka johtuu eri kansainvälisten avunantajajärjestöjen puutteellisesta yhteistyöstä;

45. vaatii komissiota kiinnittämään huomiota hankkeiden kaksinkertaista rahoitusta koskevaan ongelmaan; pyytää eritoten komissiota sen tehdessä tai tarkistaessa sopimuksia kansainvälisten järjestöjen hankkeiden täytäntöönpanosta ja hallinnoinnista lähettämään järjestelmällisesti kaikki niiden yhteisön varojen käyttöä koskevat sisäiset ja ulkoiset tilintarkastukset Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle sekä komission sisäiselle tarkastajalle;

Takaisinperintä

46. pahoittelee, että takaisinperinnän taso on edelleen hyvin matala, eritoten aloilla, joilla jäsenvaltiot hoitavat takaisinperinnän; huomauttaa, että OLAFin kertomuksen mukaan tällä hetkellä noin 3,75 miljardia on edelleen perimättä takaisin;

47. kannattaa sitä, että takaisinperityt rahamäärät pysyvät samassa budjettikohdassa kuin mistä ne perusteettomasti maksettiin;

48. pitää myönteisenä yhteisön varoja väärin käyttäneitä ja hankintamenettelyn ulkopuolelle suljettuja ehdokkaita tai tarjoajia koskevan uuden keskustietokannan julkistamista⁽¹⁾; huomauttaa, että sen on oltava toimintakunnossa 1. tammikuuta 2009 alkaen ja pyytää komissiolta arviointikertomusta vuoden 2010 alkuun mennessä;

49. huomauttaa, että tarvitaan nopeampaa ja asianmukaisempaa takaisinperintämenettelyä; kehottaa tämän vuoksi jälleen komissiota sisällyttämään yhteistä hallinnointia koskevaan tulevaan lainsäädäntöön sitovia ja ehkäiseviä elementtejä niin, että sääntöjenvastaiset maksut saadaan takaisin takaisinperintämenettelyn päätteeksi;

50. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön varmistusjärjestelmä, kuten laittamaan tietty rahamäärä varaukseen tai korvamerkitsemään sen, jäljellä olevien rahamäärien takaisinperinnän nopeuttamiseksi;

OLAFin suhde Europoliin ja Eurojustiin

51. panee tyytyväisenä merkille, että Eurojust ja OLAF allekirjoittivat 24. syyskuuta 2008 yhteistyöjärjestelyjä koskevan sopimuksen⁽²⁾, jossa vahvistetaan yhteistyön lähentämistä ja lisäämistä koskevat säännöt sekä yleisten tietojen ja henkilötietojen vaihdon säännökset; kannattaa samanlaisen sopimuksen tekemistä Europolin kanssa;

52. katsoo, että on olennaisen tärkeää luoda kestävä perusta toiminnalliselle ja tutkinnalliselle synergialle Eurojustin ja Europolin kanssa, esimerkiksi yhteisen toiminta- ja tutkintatiimin avulla, sillä se toisi varmasti lisäarvoa petostentorjuntaan;

53. huomauttaa myös, että olisi selkeytettävä näiden elinten tällä hetkellä päällekkäisiä toimivaltuuksia;

OLAFin yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa

54. tukee ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta (KOM(2006)0244) ilmaisua tärkeintä tavoitetta, joka on OLAFin riippumattomuuden vahvistaminen; muistuttaa kuitenkin, kuinka tärkeää on liittää yhteen OLAFin, komission yksiköiden ja jäsenvaltioiden viranomaisten työ ja tulokset toimivien viestintäkanavien kautta, jotta vältetään työn päällekkäisyys ja tiedon puute;

⁽¹⁾ EUVL L 344, 20.12.2008, s. 12.

⁽²⁾ EUVL C 314, 9.12.2008, s. 3.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

55. huomauttaa, että OLAF on ainoa viranomainen, jolla on kaikki tutkintavaltuudet Euroopan unionin yleiselle talousarviolle haitallisten petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi ja ehkäisemiseksi; korostaa täten, että eritoten rakennerahastojen ja ulkoisen avun aloilla, joilla on eniten ilmoituksia sääntöjenvastaisuuksista, olisi vahvistettava edelleen OLAFin tutkintatehtävää;

56. huomauttaa, että jatkotoimenpiteitä aiheuttaneet tapaukset ovat lisääntyneet tasaisesti vuodesta 2003 ja että vuonna 2007 OLAFin tapausten käsittely päättyi useimmiten varojen takaisinperintään tai suositukseen oikeudellisista seuraamuksista; päätelee tästä, että OLAFin tutkimukset ovat tuloksellisia jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten kannalta;

57. toteaa, että OLAFin suositukset eivät ole sitovia, vaan että kansalliset viranomaiset tekevät asiaa koskevat päätökset ja määräävät seuraamukset itsenäisesti; katsoo, että Euroopan syyttäjänviraston perustaminen auttaisi voittamaan vaikeudet, jotka aiheutuvat tapausten rajatylittävästä luonteesta;

58. korostaa tarvetta sovittaa yhteen lainsäädäntövälineet, sillä petoksen, petosepäilyjen ja muiden sääntöjenvastaisuuksien määritelmät ovat hajallaan useissa eri lainsäädäntövälineissä, huolimatta parlamentin toistuvista kehotuksista laatia uudelleen petostentorjuntasäännöt;

59. panee merkille jäsenvaltioiden asemaa koskevan ongelman niiden soveltaessa Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽¹⁾ 4 ja 5 artiklaa; katsoo, että ristiriitatapauksissa kansallisten tuomioistuinten olisi pyydettävä yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkopäätöstä;

60. pitää myönteisenä edellä mainitun paikan päällä suoritettuja tarkastuksia ja todentamisia koskevan OLAFin toisen kertomuksen julkaisemista, jossa esitetään hyvät käytännöt jokaiselle paikan päällä suoritettavan tarkastuksen vaiheelle, sekä OLAFin käsikirjan uutta versiota (ohjeet); kehottaa komissiota lähettämään parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ajantasaistetun ja kattavan version OLAFin käsikirjasta syyskuuhun 2009 mennessä;

61. kannattaa selkeämpiä säännöksiä menettelyistä ja sitovista määräajoista toimivaltaisille viranomaisille niiden antaessa tarvittavaa apua ja yleensäkin sitovampia yhteistyötä koskevia säännöksiä sen kansallisen viranomaisen määrittelemiseksi, jonka toimivaltaan avustaminen kuuluu; on vahvasti sitä mieltä, että parlamentin 20. marraskuuta 2008 vahvistama kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta⁽²⁾ olisi hyödyksi tämän ongelman ratkaisemisessa;

62. pyytää komissiota toteuttamaan aiheellisia toimenpiteitä, myös käynnistämään jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevia menettelyjä, niiden jäsenvaltioiden suhteen, jotka eivät avusta komission yksikköjä niiden suorittaessa komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11. marraskuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2185/96⁽³⁾ tarkoitettuja paikan päällä tehtäviä tarkastuksia;

63. toteaa, että koska tapauksilla on laajalti oikeudellista seuranta mutta kansalliset tuomioistuimet ovat hyväksyneet OLAFin keräämiä todisteita hyvin niukasti, tavoitteena on parantaa OLAFin tutkintatehtävän oikeudellista tukea; katsoo myös, että Eurojustille olisi tiedotettava aina, kun tietoa ja tapausten loppukertomuksia toimitetaan oikeusviranomaisille, jos kyseessä ovat rajat ylittävien rikosten vakavat muodot, jotka koskevat kahta tai useampaa jäsenvaltiota;

64. muistuttaa komissiota parlamentin vaatimuksesta sisällyttää vuoden 2008 PIF-kertomukseen analyysi jäsenvaltioiden rakenteista sääntöjenvastaisuuksien torjumiseksi;

65. pahoittelee, että jäsenvaltiot eivät ilmoita asiaankuuluvasti OLAFin toimittamien tietojen tai tapausten loppukertomusten johdosta toteutetuista toimista; pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden toimivaltaiset viranomaiset lähettävät OLAFille raportin edistymisestä OLAFin niille toimittamien tietojen tai suositusten johdosta toteutetuissa toimissa;

⁽¹⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0553.

⁽³⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

66. toteaa, että kansallisilla tilintarkastusviranomaisilla on huomattavaa toimivaltaa Euroopan unionin varoja koskevissa tilintarkastuksissa ja että ne ovat ensimmäinen tiedonlähde sekä kansallisille syyttäväviranomaisille että unionin toimielimille; uskoo täten, että yhteistyön ja tiedonkulun maksimointi tilintarkastusviranomaisten, kansallisten syyttäväviranomaisten ja OLAFin välillä lujittaisi entisestään yhteisön taloudellisten intressien suojelua;

67. toteaa, että edellä mainitun, ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta 20. marraskuuta 2008 vahvistetun kannan mukaisesti jäsenvaltioiden on järjestelmällisesti tiedotettava OLAFille sen toimittamiin tapauksiin liittyvistä jatkotoimista; pyytää näin ollen OLAFia raportoimaan tästä aiheesta seuraavassa vuosikertomuksessaan;

68. huomauttaa, että OLAFia avustavat petostentorjunnan koordinoituvirastot (AFCOS) ovat hyvin tärkeitä tiedotus- ja yhteydenpitoelimiä OLAFille vuoden 2004 jälkeen Euroopan unioniin liittyneissä jäsenvaltioissa; toteaa kuitenkin, että niin kauan kuin nämä virastot eivät ole riippumattomia kansallisesta hallinnosta, niiden toiminnan tuoma lisäarvo on hyvin vähäistä (eritoten mitä tulee säännönvastaisuuksien ilmoittamisesta komissiolle); pyytää siksi komissiota tekemään toimivaltaiselle parlamentin valiokunnalle ehdotuksen näiden virastojen työn arvon lisäämiseksi ja katsoo lisäksi, että on välttämätöntä parantaa yhteistyötä ehdokasvaltioiden kanssa;

Tupakka – sopimus Philip Morrisin kanssa

69. pahoittelee, että komissio ei kyennyt antamaan kattavaa kertomusta toimista, joita on toteutettu parlamentin 11. lokakuuta 2007 Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ja Philip Morrisin välisen, savukkeiden salakuljetuksen torjumiseen tähtäävän sopimuksen seurauksista ja yhteisön passitusjärjestelmän tutkintavaliokunnan suositusten täytäntöönpanossa saavutetusta edistymisestä antaman päätöslauselman ⁽¹⁾ ja eritoten sen 49 kohdan johdosta, jossa yksiselitteisesti kehoitettiin komissiota esittämään tällainen kertomus vuoden 2008 loppuun mennessä; odottaa komission toimittavan tämän kertomuksen ennen vuotta 2007 koskevan vastuuvapausmenettelyn päättymistä;

70. ei voi hyväksyä sitä, että kun yhteisö Philip Morrisin ja Japan Tobaccon kanssa tehtyjen sopimusten johdosta sai 1,65 miljardia Yhdysvaltain dollaria petostentorjuntaan, komissio – sen sijaan että olisi laatinut yhteisen lähestymistavan – lähetti noin 90 prosenttia näistä varoista ilman korvamerkintää suoraan jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöille; kehottaa neuvostoa ja komissiota perustamaan parlamentin kanssa kolmikantatyöryhmän asianmukaisten ratkaisujen löytämiseksi, jotta näitä ja vastaavia unionin tuloja käytetään viisaasti ja paremmin; ei voi hyväksyä, että Euroopan unioni ei taloudellisen laskusuhdanteen aikana käytä niitä miljardeja euroja, jotka yhteisön kilpailusääntöjä unionin kuluttajien vahingoksi rikkoneet suuryhtiöt ovat maksaneet sakkoina, talouden elvyttämiseksi työttömiä hyödyttävällä tavalla ja/tai kriisistä eniten kärsivien kehitysmaiden auttamiseksi, vaan sen sijaan varat lähetetään yksinkertaisesti jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöille;

Järjestäytynyt rikollisuus

71. pitää myönteisenä, että komissio julkaisi 20. marraskuuta 2008 tiedonannon ”Järjestäytyneen rikollisuuden torjunta – Rikoshyödyn takaisinperiminen” (KOM(2008)0766), jossa käsitellään rikoksen tuottaman hyödyn menetetyksi tuomitsemista ja palauttamista, ja on komission kanssa samaa mieltä, että rikollisten varojen menetetyksi tuomitseminen on yksi tehokkaimpia tapoja torjua järjestäytynyttä rikollisuutta ja että olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin niiden tapausten lisäämiseksi, joissa rikoshyöty tuomitaan menetetyksi, ja takaisinperittyjen vaatimattomien summien kasvattamiseksi;

72. korostaa, että on olennaisen tärkeää, että käytettävissä on asianmukaisia ja tehokkaita mekanismeja varojen jäädyttämiseksi ja takavarikoimiseksi ulkomailla, ja että tätä varten olisi harkittava yhteisön nykyisten lainsäädäntöpuiteiden uudelleen laatimista; korostaa, että neuvoston päätös 2007/845/YOS olisi pantava kiireesti täytäntöön, jotta varmistetaan, että kaikki jäsenvaltiot perustavat tai nimittävät varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavia toimistoja (ARO);

73. kehottaa jälleen komissiota toimittamaan parlamentille yksityiskohtaisen analyysin järjestäytyneen rikollisuuden käyttämistä menetelmistä yhteisön taloudellisten etujen horjuttamiseksi; pitää Europolin vuosittaista järjestäytynyttä rikollisuutta koskevaa uhkakuva-arviota (OCTA) hyödyllisenä mutta ei tässä suhteessa riittävänä;

⁽¹⁾ EUVL C 227 E, 4.9.2008, s. 147.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

74. pahoittelee sitä, että Tšekki, Unkari, Malta ja Puola eivät ole vielä ratifioineet vuoden 1995 yleissopimusta Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta ja sen vuosien 1996 ja 2007 pöytäkirjoja, että Viro ja Italia eivät ole ratifioineet kuin yhden näistä pöytäkirjoista ja että seitsemässä jäsenvaltiossa määräysten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on puutteellista;

*

* *

75. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimelle, tilintarkastustuomioistuimelle, OLAFin valvontakomitealle ja OLAFille.

Parlamentaarinen koskemattomuus Puolassa

P6_TA(2009)0316

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 parlamentaarisesta koskemattomuudesta Puolassa (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 9 ja 10 artiklan,
 - ottaa huomioon edustajien valitsemisesta Euroopan parlamenttiin yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 12 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon 2. huhtikuuta 1997 annetun Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän,
 - ottaa huomioon parlamentin jäsenten ja senaattorien tehtävien hoitamisesta 9. toukokuuta 1996 annetun Puolan lain 7b pykälän,
 - ottaa huomioon ottaa huomioon Euroopan parlamentin vaaleista 23. tammikuuta 2004 annetun Puolan lain 9 ja 142 pykälän,
 - ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 4. kesäkuuta 2003 tehdyn päätöksen muuttamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6, 7 ja 45 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0205/2009),
- A. ottaa huomioon, että nykyisellä parlamentin vaalikaudella parlamentti ja sen oikeudellisten asioiden valiokunta, joka on asiasta vastaava valiokunta, ovat käsitelleet Puolassa valittujen jäsenten koskemattomuuden pidättämistä koskevia pyyntöjä ja kohdanneet tiettyjä eräiden näiden jäsenten tapauksissa sovellettavien säännösten tulkintaan liittyviä ongelmia,

(1) EUVL C 133 E, 8.6.2006, s. 48.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- B. ottaa huomioon, että asiasta vastaava valiokunta on pyydetty erityisesti päättämään yksityishenkilöiden suoraan Euroopan parlamentin puhemiehelle esittämien koskemattomuuden pidättämispyyntöjen käsiteltäväksi ottamisesta; ottaa huomioon, että Puolan lainsäädännön mukaan yksityishenkilöillä on oikeus esittää suoraan Puolan parlamentille (sejmille tai senaatille) pyyntö sen jäsenen koskemattomuuden pidättämisestä tapauksissa, joissa on kysymys yksityishenkilön nostamasta syyteestä, ja katsoo, että Puolan lainsäädännön asiaa koskevissa säännöksissä ei selvästikään oteta riittävästi huomioon yksityishenkilön nostamiin syytteisiin liittyvien rikosoikeudenkäyntien kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja,
- C. ottaa huomioon, että mainitut säännökset koskevat myös Puolassa valittuja Euroopan parlamentin jäseniä, mutta tällaisten pyyntöjen käsiteltäväksi ottamiseen liittyy vaikeita kysymyksiä, jotka koskevat työjärjestystä ja etenkin sen 6 artiklan 2 kohtaa, jossa viitataan "toimivaltaiseen viranomaiseen",
- D. ottaa huomioon, että työjärjestyksen 7 artiklan 7 kohdan nojalla asiasta vastaava valiokunta on toimivaltainen tutkimaan koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön käsiteltäväksi ottamisen sekä kansallisen viranomaisen toimivaltaisuuden esittää tällainen pyyntö; katsoo kuitenkin, että nykyisten säännösten nojalla asiaa koskevien Puolan lainsäädännön ja työjärjestyksen säännösten ilmeinen ristiriita tässä suhteessa olisi ratkaistava olemalla ottamatta käsiteltäväksi yksityishenkilöiden esittämiä pyyntöjä koskemattomuuden pidättämisestä,
- E. katsoo, että työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan tarkoituksena on varmistaa, että parlamentille esitetään vain sellaisia menettelyjä koskevia pyyntöjä, jotka on saatettu jäsenvaltion viranomaisten tietoon; katsoo, että tämä antaa parlamentille myös takeet siitä, että sen saamat koskemattomuuden pidättämispyyntöt ovat kansallisen lain mukaisia sekä menettelyn että asian osalta, mikä puolestaan takaa sen, että kun parlamentti tekee koskemattomuuden pidättämistä koskevan päätöksen, se ottaa huomioon sekä jäsenvaltion kansallisen lain että omat valtaoikeutensa; ottaa huomioon, että "viranomaisen" käsitteeseen viitataan selvästi muissa 6 ja 7 artiklan säännöksissä koskemattomuutta koskevien menettelyjen yhteydessä,
- F. katsoo, että yksityishenkilöiden esittämien koskemattomuuden pidättämistä koskevien pyyntöjen jättäminen ottamatta käsiteltäväksi olisi epätydyttävä ratkaisu, sillä se voisi haitata näiden henkilöiden oikeuksien kunnioittamista oikeudenkäynneissä ja estää eräiden rikosten syyttäjiä pyytämästä koskemattomuuden pidättämistä; katsoo, että tämän voidaan katsoa aiheuttavan pyyntöjen esittäjien epäoikeudenmukaista ja epäyhdenvertaista kohtelua,
- G. katsoo kuitenkin, että on jäsenvaltioiden vastuulla huolehtia tällaisten oikeuksien käyttämisestä suhteessa Euroopan parlamentin jäseniin parlamentin toimintaa sääntelevien sääntöjen ja menettelyjen valossa,
- H. ottaa huomioon, että 29. syyskuuta 2004 ja 9. maaliskuuta 2005 lähetetyillä kirjeillä 25 jäsenvaltiota kehoitettiin työjärjestyksen 7 artiklan 12 kohdan nojalla ilmoittamaan, mitkä viranomaiset ovat toimivaltaisia esittämään pyynnön Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättämisestä; ottaa huomioon, että toistaiseksi vain Alankomaat, Belgia, Italia, Itävalta, Kreikka, Kypros, Liettua, Portugali, Ruotsi, Saksa, Slovenia, Suomi, Tanska, Tšekin tasavalta, Unkari, Viro ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat vastanneet kirjeisiin,
- I. ottaa huomioon, että asiasta vastaava valiokunta käsitteli keskusteluissaan myös kysymystä Puolassa valittujen Euroopan parlamentin jäsenten koskemattomuuden pidättämisen mahdollisista seurauksista,
- J. katsoo, että mikäli Euroopan parlamentin jäsen saa tuomioistuimelta langettavan tuomion ja rangaistuksen tahalliseen rikokseen, josta virallinen syyttäjä on nostanut syytteen, koskemattomuuden pidättäminen saattaa johtaa siihen, että jäsen menettää automaattisesti vaalikelpoisuutensa, mikä puolestaan johtaa siihen, että jäsen menettää paikkansa parlamentissa,
- K. katsoo, että tämä automatiikka muodostaa *de facto* varsinaisen tuomion rinnalla langetettavan ylimääräisen rikosoikeudellisen seuraamuksen,
- L. katsoo, että käytännössä lievätkin rikokset saattavat johtaa vaalikelpoisuuden menettämiseen huolimatta ehdosta, jonka mukaan vaalikelpoisuuden menettämisen edellytyksenä on, että virallinen syyttäjä on nostanut syytteen rikoksesta ja että rikos on tahallinen,

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- M. ottaa huomioon, että ei ole olemassa vastaavaa Puolan seimin tai senaatin jäseniin sovellettavaa säännöstä ja nämä eivät menetä tällaisissa tapauksissa vaalikelpoisuuttaan,
- N. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot voivat säätää Euroopan parlamentin jäsenen toimikauden päättymisestä, jolloin jäsenen paikka vapautuu; katsoo kuitenkin, että yhdenvertaisen kohtelun periaate, joka on yksi EU:n lainsäädännön peruseriaatteista, edellyttää, että samanlaisia tilanteita käsitellään samalla tavalla, ja että vaalikelpoisuuden menettämisen suhteen yhtäältä Puolan seimin ja senaatin jäseniä ja toisaalta Puolassa valittuja Euroopan parlamentin jäseniä kohdellaan selvästi eri tavoin; katsoo, että vaalikelpoisuuden menettäminen johtaa välittömästi ja automaattisesti siihen, että kyseinen parlamentin jäsen menettää paikkansa, ja estää hänen uudelleenvalintansa,
- O. ottaa huomioon, että tämä eriarvoinen kohtelu tuotiin komission tietoon oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtajan kyseisen valiokunnan puolesta esittämällä suullisella kysymyksellä ja siitä keskusteltiin Euroopan parlamentissa; ottaa huomioon, että tästä huolimatta oikeudellinen tilanne on yhä ennallaan,
- P. katsoo, että kansallisten parlamenttien jäsenten ja Euroopan parlamentin jäsenten yhdenvertainen kohtelu olisi varmistettava mahdollisimman pian erityisesti vuonna 2009 pidettäviä vaaleja silmälläpitäen,
1. kehottaa komissiota tutkimaan yhtäältä Puolassa valittujen Euroopan parlamentin jäsenten ja toisaalta Puolan seimin ja senaatin jäsenten oikeudellisen tilanteen eroja ja ottamaan pikaisesti yhteyttä Puolan toimivaltaisiin viranomaisiin selvittääkseen, miten näiden parlamenttien jäsenten ilmeinen eriarvoinen kohtelu vaalikelpoisuuden suhteen voidaan korjata;
 2. pyytää erikseen Puolan tasavaltaa tarkastelemaan uudelleen nykyistä tilannetta, jossa kahden parlamentaarisen elimen jäsenten vaalikelpoisuutta ja toimikauden päättymistä koskevat edellytykset ovat selvästi epäyhdenvertaiset, sekä toteuttamaan toimia tämän syrjivän kohtelun lopettamiseksi;
 3. kehottaa komissiota tekemään vertailevan tutkimuksen, jolla selvitetään, kohdellaanko Euroopan unionin jäseniksi 1. toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneissä jäsenvaltioissa kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin jäseniä eri tavoin, ja tiedottamaan parlamentille tutkimuksen tuloksista;
 4. kehottaa jäsenvaltioita kunnioittamaan EU:n kansalaisuudesta johtuvia oikeuksia, myös oikeutta äänestää ja olla ehdokkaana Euroopan parlamentin vaaleissa, mikä on erityisen tärkeää valmistauduttaessa vuoden 2009 vaaleihin, sekä periaatetta, jonka mukaan samanlaisessa tilanteessa olevia henkilöitä on kohdeltava yhdenvertaisesti;
 5. pyytää jäsenvaltioita ja etenkin Puolan tasavaltaa toteuttamaan menettelyihin liittyviä toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että Euroopan parlamentin jäsenten koskemattomuuden pidättämistä koskevat pyynnöt esittää aina "toimivaltainen viranomainen" työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti; näin taataan kansallisen lainsäädännön asiasisältöä koskevien säännösten ja prosessioikeuden säännösten oikeudellisissa menettelyissä noudatettavat yksityishenkilöiden oikeudet mukaan luettuna, sekä parlamentin valtaoikeuksien noudattaminen;
 6. kehottaa jäsenvaltioita ilmoittamaan kaikkien epäselvyyksien poistamiseksi parlamentille, mitkä viranomaiset ovat toimivaltaisia esittämään jäsenten koskemattomuuden pidättämistä koskevia pyyntöjä;
 7. toistaa, että on tarpeen luoda yhtenäinen Euroopan parlamentin jäsenten ohjesääntö, ja muistuttaa tässä yhteydessä jäsenvaltioiden edustajien neuvoston kokouksessa 3. kesäkuuta 2005 tekemästä sitoumuksesta tarkastella parlamentin pyyntöä Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista vuonna 1965 tehdyn pöytäkirjan Euroopan parlamentin jäseniä koskevan osan asiaa koskevien määräysten tarkistamisesta, jotta asia saataisiin päätökseen mahdollisimman pian;
 8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle, Euroopan oikeusasiamiehelle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Hallinto YKP:n puitteissa: Euroopan parlamentti, alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat ja muut toimijat

P6_TA(2009)0317

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 hallinnosta YKP:n puitteissa: Euroopan parlamentti, alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat ja muut toimijat (2008/2223(INI))

(2010/C 184 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2002 elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2000 vuoropuhelun vahvistamisesta kalastusalan sekä yhteisen kalastuspolitiikan vaikutuspiiriin kuuluvien tahojen kanssa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 657/2000 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission päätökset 71/128/ETY, 1999/478/EY ja 2004/864/EY,
 - ottaa huomioon komission päätöksen 93/619/EY, joka on uudistettu komission päätöksellä 2005/629/EY,
 - ottaa huomioon komission päätökset 74/441/ETY ja 98/500/EY,
 - ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2004 alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien perustamisesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla annetun neuvoston päätöksen 2004/585/EY ⁽³⁾ sellaisena kuin se on tarkistettuna 11. kesäkuuta 2007 annetulla neuvoston päätöksellä 2007/409/EY ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Arvio alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien toiminnasta” (KOM(2008)0364),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A6-0187/2009),
- A. ottaa huomioon, että yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) institutionaaliseen hallintoon osallistuvat komissio, Euroopan parlamentti, neuvosto, alueiden komitea, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea, neuvoo-antava kalatalous- ja vesiviljelykomitea (ACFA), tieteellis-teknis-taloudellinen kalastustoimikunta (STEFEC), merikalastusalan yhteiskunnallisen vuoropuhelun komitea (SSDC) ja alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat,
- B. ottaa huomioon, että YKP:n hallintoon osallistuu myös jäsenvaltioiden kansallinen ja alueellinen hallinto,
- C. ottaa huomioon, että yhteisö osallistuu useisiin alueellisiin kalastusjärjestöihin ja että kalastuskumppanuussopimuksia tehdään myös kolmansien maiden kanssa,
- D. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti parlamentti jätettäisiin edelleen suurimpien sallittujen saaliiden ja kiintiöiden vahvistamismenettelyn ulkopuolelle,

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.⁽²⁾ EYVL L 80, 31.3.2000, s. 7.⁽³⁾ EUVL L 256, 3.8.2004, s. 17.⁽⁴⁾ EUVL L 155, 15.6.2007, s. 68.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- E. ottaa huomioon, että parlamentin jäsenten osallistuminen alueellisten kalastusjärjestöjen kokouksiin tapahtuu tällä hetkellä ad hoc -pohjalta,
- F. katsoo, että kalastuskumppanuussopimusten nykyistä toimintaa, yhteisten valvontakomiteoiden toimet mukaan luettuina, koskeva tiedonanto voisi olla tyydyttävämpi ratkaisu,
- G. ottaa huomioon, että vuonna 1993 perustettiin tieteellis-teknis-taloudellinen kalastustoimikunta vuonna 1971 neuvoo-antava kalatalouskomitea, joka nimettiin vuonna 1999 uudelleen neuvoo-antavaksi kalatalous- ja vesiviljelykomiteaksi, ja vuonna 1999 merikalastusalan yhteiskunnallisen vuoropuhelun komitea, joka korvaa vuodesta 1974 toimineen yhteisen komitean,
- H. ottaa huomioon, että kaikki seitsemän alueellista neuvoo-antavaa toimikuntaa ovat nyt toiminnassa,
- I. ottaa huomioon, että alueellisten toimikuntien välinen komitea on perustettu ja että se osallistuu komission kanssa pidettäviin koordinoitukokouksiin,
- J. ottaa huomioon, että komissio on alkanut äskettäin arvioida neuvoo-antavaa kalatalous- ja vesiviljelykomiteaa ja neuvoo-antavia toimikuntia, mutta tähän mennessä ei vielä tieteellis-teknis-taloudellisen kalastustoimikunnan työtä,
- K. katsoo, että neuvoo-antavan kalatalous- ja vesiviljelykomitean arvioinnin perusteella on tehty lukuisia toimintaa koskevia suosituksia ja ehdotettu sen pitkän aikavälin tulevaisuutta koskevia useita vaihtoehtoja,
- L. katsoo, että neuvoo-antavien toimikuntien arviointi on ollut myönteistä, mutta ottaa huomioon, että komissio on luetellut useita niiden toiminnan tehostamista koskevia toimenpiteitä, jotka eivät vaadi uutta lainsäädäntöä,
- M. ottaa huomioon, että kaikki osapuolet ovat yhtä mieltä siitä, että tarvitaan entistä tehokkaampaa tieteenharjoittajien ja kalastajien välistä vuoropuhelua ja että neuvoo-antavat komiteat ovat myös vaatineet entistä suurempaa sosioekonomista panosta päätöksentekoon,
- N. ottaa huomioon, että tietyt neuvoo-antavat komiteat ja Euroopan parlamentin jäsenet ovat ilmaisseet haluavansa tehdä suhteesta entistä virallisemmän,
- O. ottaa huomioon, että rahoituksen rajallisuus sekä alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien käyttöön annettujen varojen hallintoon ja valvontaan liittyvä komission liiallinen byrokraatia ja jäykkyys haittaavat entistä enemmän niiden toimintaa,
- P. ottaa huomioon, että komissio on sanonut, että se kuulee parlamentin, neuvoston ja sidosryhmien näkemykset ennen uusien oikeudellisten säännösten käyttöönottoa,
- Q. ottaa huomioon, että komission edustajat ovat olleet toistuvasti poissa alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien työryhmien kokouksista,
- R. katsoo, että jo nyt on kuitenkin jo näyttöä siitä, että YKP:n sääntöjen entistä tunnollisempi noudattaminen johtuu siitä, että sidosryhmät ovat osallistuneet niiden laatimiseen ja täytäntöönpanoon,
- S. ottaa huomioon, että yhteisössä lukuisia erilaisia kalastusaloja, joista kullakin on omat erityispiirteensä,
- T. ottaa huomioon, että YKP:n uudistamista koskevia selvityksiä ollaan parhaillaan tekemässä,
- U. ottaa huomioon, että aina ei kiinnitetä asianmukaista huomiota alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien suosituksiin etenkin, kun niitä ei hyväksytä yksimielisesti täytäntöönpanokomiteoissa,

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

1. kehottaa, että parlamentin kalatalousvaliokunnan jäsenille myönnetään tarkkailijan asema kalatalousneuvoston kokouksiin;
2. kehottaa neuvostoa, komissiota ja parlamenttia saattamaan työnsä päätökseen, jotta saataisiin aikaan toimiva sopimus, jolla normalisoidaan parlamentin kalatalousvaliokunnan jäsenten osallistuminen alueellisiin kalastusjärjestöihin ja muihin kansainvälisiin elimiin, joiden kokouksissa keskustellaan yhteiseen kalastuspolitiikkaan (YKP) vaikuttavista asioista, sanotun kuitenkin vaikuttamatta siihen, että täysimääräisesti kunnoitetaan heidän nykyistä asemaansa tarkkailijoina kokouksissa, joissa näin on sovittu;
3. kehottaa myös, että neuvosto sopii yhdessä komission ja Euroopan parlamentin kanssa Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunnan jäsenten osallistumisesta kalastuskumppanuussopimusten nojalla järjestettäviin sekavaliokuntien kokouksiin siten, että he voivat harjoittaa kyseisten sopimusten asianmukaista seuranta; muistuttaa tähän liittyen, että Lissabonin sopimuksen voimaantulo lisää huomattavasti Euroopan parlamentin vastuuta, koska kalastuskumppanuussopimukset tulisi hyväksyä hyväksyntämenettelyllä;
4. korostaa, että on tärkeää varmistaa komission edustajien entistä ahkerampi osallistuminen alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien täytäntöönpanokomiteoiden työryhmien kokouksiin;
5. kehottaa komissiota ilmoittamaan parlamentille kaikista selvityksistä, joita YKP:stä ja meripolitiikasta tehdään parhaillaan;
6. kehottaa komissiota aloittamaan tieteellis-teknis-taloudellisen kalastustoimikunnan arvioimisen;
7. panee merkille neuvoo-antavaa kalatalous- ja vesiviljelykomiteaa koskevan arvioinnin tuloksen ja sen, että komissio odottaa mainitun komitean omia suosituksia, jotka koskevat
 - sen tehtävien ja tavoitteiden entistä selvempää määrittelyä siten, että edustuksellinen kokoonpano heijastelee niitä aidosti sekä siten, että uudet jäsenvaltiot ovat asianmukaisesti edustettuina ja että niiden osallistumista tehostetaan;
 - sen työmenetelmiä sen suhteen, miten toiminta jaetaan täysistuntojen kokousten ja työryhmien välillä ja mikä on niiden lukumäärä, mitä asioita ne käsittelevät ja mitkä ovat niiden menettelyt;
 - niiden käsiteltäväksi annettavien kysymysten entistä parempaa muotoilua;
 - viestinnän ja tiedottamisen tehostamista sähköisten viestintävälineiden avulla, entistä suurempaa pääsyä tietoihin sekä kääntämis- ja tulkkauksipalveluiden parantamista;
 - riittävää rahoitusta ja parhaita tapoja ylläpitää tukitoimintoja;
8. korostaa, että on tärkeää välttää päällekkäisyyksiä erityisesti alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien työn suhteen;
9. muistuttaa, että kalastusalan osallistumisastetta itseensä vaikuttaviin päätöksiin on edelleen pidettävä riittämättömänä, ja korostaa neuvoo-antavan kalatalous- ja vesiviljelykomitean ja alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien toimien ja toiminnan eroja, koska ensiksi mainitun tehtävän ollessa koko YKP:aa koskeva neuvonanto alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien tehtävänä on asiantuntijaneuvojen antaminen vaikutusalueillaan; katsoo tämän vuoksi, että eri neuvontaelinten rinnakkaiselo edistää sitä, että varmistetaan merenkulku- ja meripolitiikan sekä yhtenäistetyin rannikkoalueiden hallinnon yhteensopivuus;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

10. kehottaa komissiota toteuttamaan seuraavat alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia koskevat toimet:
 - niiden näkyvyyden lisääminen ja entistä suuremman sidosryhmien joukon osallistumisen rohkaiseminen;
 - niiden tieteellisten tietojen käyttömahdollisuuksien ja tieteellis-teknis-taloudellista kalastustoimikuntaa koskevien yhteyksien parantaminen;
 - niiden ottaminen mukaan kuulemismenettelyyn mahdollisimman aikaisessa vaiheessa;
 - vertailukohtien tarjoaminen, jotta ne voivat arvioida YKP:n tavoitteita koskevia tietojaan ja jotta ne saavat tietoja niiden käytöstä;
11. katsoo, että alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien rahoitus on tällä hetkellä alimitoitettua ottaen huomioon niiden tekemä työmäärä; panee merkille, että komissio on antanut varainhoitoa koskevat suunnaviivat, mutta katsoo, että tätä koskevaa vuoropuhelua tarvitaan edelleen ja että nykyisen järjestelmän vaihtoehtoja olisi selvitettävä;
12. katsoo, että alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien entistä laajempi osallistuminen vaatii niiden kokoonpanon tarkistamista, mutta nykyistä tasapainoa kalastusteollisuuden ja muiden järjestöjen välillä ei saisi järkyttää;
13. ilmaisee huolestuneisuutensa, koska tietyt järjestöt, jotka ovat osa alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia "muita eturyhmiä" koskevan luvun perusteella, käyttävät mahdollisuutta osallistua, vaikkakin vähemmistönä, kalastusalan enemmistön edustajien tukemien ja konsensusmenettelyllä hyväksytyjen päätösten estämiseen;
14. kehottaa lähentämään alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien ja parlamentin, alueiden komitean sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitean välisiä yhteyksiä;
15. kehottaa erottamaan tekniset ja poliittiset päätökset toisistaan; katsoo, että poliittisissa päätöksissä olisi sovellettava alueellista lähestymistapaa ja tekniset päätökset olisi tehtävä tieteellisten seikkojen perusteella;
16. pyytää parlamentin kalatalousvaliokuntaa säädetyin hyväksyntämenettelyn mukaisesti
 - nimittämään valiokunnan jäsenen tai jäseniä yhteyshenkilöiksi kuhunkin alueelliseen neuvoo-antavaan toimikuntaan ja raporttoimaan sen toimista;
 - varmistamaan, että alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat kutsutaan osallistumaan parlamentin kalatalousvaliokunnan työskentelyyn säännöllisin väliajoin ja erityisesti silloin, kun esityslistalla on asioita, joista niiden on annettava neuvoja tai tehtävä suosituksia, jotta ne voivat esittää neuvonsa tai suosituksensa;
 - ottamaan käyttöön menettelyn, jotta kalatalousvaliokunnan, alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien sekä toimikuntien välisen komitean sihteeristöt voivat pitää toisiinsa normaalisti yhteyttä vaihtaakseen ja kerätäkseen niiden toimintoja koskevia tietoja, neuvoja ja suosituksia;
 - isännöimään vuotuista konferenssia, johon osallistuvat alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat ja komissio;
17. kehottaa budjettivallan käyttäjiä myöntämään riittävän rahoituksen edellä esitetyle;
18. pyytää alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia pitämään kalatalousvaliokunnan jäsenet tietoisina niiden toimista, tiedoista ja suosituksista sekä kutsumaan heitä osallistumaan kokouksiin;
19. kehottaa, että kaikessa alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia koskevassa tulevassa lainsäädännössä myönnetään Euroopan parlamentin jäsenille virallinen tarkkailijan asema niiden kokouksiin;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

20. pyytää komissiota ja toimikuntien välistä komiteaa sopimaan parlamentin kalatalousvaliokunnan jäsenten osallistumisesta niiden koordinoitinkokouksiin;
21. korostaa YKP:n merkitystä keinona varmistaa sellaisten standardien, periaatteiden ja sääntöjen olemassaolo, joita sovelletaan kaikilla yhteisön vesialueilla ja kaikkiin yhteisön aluksiin;
22. pyytää komissiota hyväksymään alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien neuvoo-antavan roolin ja kunnioittamaan sitä täysimääräisesti sekä ehdottamaan YKP:n uudistamisen yhteydessä, että niiden osallistumista hallinnolliseen vastuuseen lisätään;
23. katsoo lisäksi, että YKP:n tulevan uudistamisen yhteydessä olisi hyödynnettävä täysimääräisesti alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien lujittamista YKP:n hajauttamiseksi entisestään, jotta hyväksytyt yhteisiä toimenpiteitä voidaan soveltaa eri alueilla eri kalastusmuotojen ja -olosuhteiden erityispiirteiden mukaisesti;
24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueellisille neuvoo-antaville toimikunnille, neuvoo-antavalle kalatalous- ja vesiviljelykomitealle, tieteellis-teknis-taloudelliselle kalatalouskomitealle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, merikalastuksen yhteiskunnallisen vuoropuhelun komitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskipitkän ajan rahoitustuki jäsenvaltioiden maksutaseille

P6_TA(2009)0327

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille

(2010/C 184 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 8. huhtikuuta 2009 antaman ehdotuksen neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille annetun asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta (KOM(2009)0169),
- ottaa huomioon järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille 18. helmikuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 ⁽¹⁾ sekä parlamentin 6. syyskuuta 2001 ottaman kannan ⁽²⁾ ehdotukseen neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2008 ottamansa kannan ⁽³⁾ ehdotukseen neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta sekä samana päivänä antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾ järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 100 ja 119 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,

⁽¹⁾ EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 72 E, 21.3.2002, s. 312.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0560.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0562.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- A. ottaa huomioon, että antamalla 2. joulukuuta 2008 asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 1360/2008 ⁽¹⁾, neuvosto on jo kaksinkertaistanut keskipitkän ajan rahoitustuen enimmäismäärän alkuperäisestä 12 000 000 000 eurosta 25 000 000 000 euroon perustamissopimuksen 119 ja 308 artiklan nojalla,
- B. ottaa huomioon, että yhteisö myönsi samanaikaisesti muiden kansainvälisten rahoituslaitosten toteuttamien järjestelyjen kanssa Unkarille 6 500 000 000 sekä Latvialle 3 100 000 000 euron lainan ja että eräät yksittäiset jäsenvaltiot ovat lisäksi sitoutuneet myöntämään Latvialle 2 200 000 000 euroa luottoa,
- C. ottaa huomioon, että yhteisö on päättänyt myöntää Romanian keskipitkän ajan rahoitustukea enintään 5 000 000 000 euroa maailmanlaajuisen rahoituskriisin Romanian talous- ja rahoitustilanteelle aiheuttamien kielteisten vaikutusten johdosta,
- D. katsoo, että on suositeltavaa omaksua tapauskohtainen lähestymistapa jäsenvaltioille myönnettävään keskipitkän ajan rahoitustukeen, jotta kunkin jäsenvaltion erityiset olosuhteet voidaan ottaa huomioon,
- E. katsoo, että nykyisen maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutukset olisi otettava huomioon,
- F. katsoo, että Euroopan unioniin hiljattain liittyneitä jäsenvaltiota kohtaan on oltava tinkimättömän solidaarisia,
- G. katsoo, että on tarpeen laatia politiikkoja kyseisten jäsenvaltioiden erityisten ongelmien ratkaisemiseksi maailmanlaajuinen rahoituskriisi ja Euroopan unionissa leviävä taantuma mielessä pitäen,
1. pitää nykytilannetta uutena osoituksena euron merkityksestä euroalueen jäsenvaltioiden suojelemisessa ja kehottaa muita jäsenvaltioita liittymään euroalueeseen heti kun ne täyttävät Maastrichtin sopimuksen kriteerit;
 2. vaatii komissiota noudattamaan Euroopan parlamentin aikaisempia kehotuksia laatia arvio niiden pankkien toimien vaikutuksista, jotka siirsivät varansa pois äskettäin unioniin liittyneistä jäsenvaltioista;
 3. kehottaa komissiota välittämään kyseisen selvityksen tulokset mahdollisimman pian Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnalle;
 4. katsoo, että asetuksessa (EY) N:o 332/2002 vahvistettua jäsenvaltioille myönnettyjen lainojen enimmäismäärää on tarpeen korottaa merkittävästi nykyisen maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin johdosta ottaen asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin vaalikauden aikataulun; korostaa, että kyseinen korotus lisäisi myös yhteisön kykyä vastata joustavammin tuleviin keskipitkän ajan rahoitusta koskeviin pyyntöihin;
 5. suhtautuu myönteisesti pankkien ja hiljattain Euroopan unioniin liittyneiden jäsenvaltioiden välisiin vapaaehtoisin sopimuksiin, joiden mukaisesti nämä pankit pidättäytyvät luotonannon vähentämisestä (esimerkiksi Romanian tapaus ja Wienin sopimus), ja rohkaisee tekemään lisää tällaisia aloitteita;
 6. toteaa, että tämä lainojen enimmäismäärän huomattava nostaminen mahdollistaa sen, että komission mahdollisuudet ottaa lainaa pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta maksimoidaan; toteaa myös, että ei ole olemassa mitään nimenomaista oikeusperustaa sille, että yhteisö laskee liikkeelle joukkovelkakirjoja maailmanmarkkinoilla, mutta että komissio tekee valmistelemaa työtä sen mahdollistamiseksi, että kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio voi yhdessä laskea liikkeelle euromääräisiä joukkovelkakirjoja;

(1) EUVL L 352, 31.12.2008, s. 11.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

7. kehottaa komissiota tutkimaan yhdessä Euroopan investointipankin kanssa, miten reaalityalouden "luottolama" voidaan ratkaista uusien innovatiivisten rahoitusinstrumenttien avulla; huomauttaa, että useita rahoitusinstrumentteja voitaisiin käyttää jäsenvaltioiden maksutaseille myönnettävää keskipitkän ajan rahoitustukea koskevan järjestelyn joustavuuden varmistamiseen;
8. toteaa, että lainojen enimmäismäärän korottamisella ei olisi talousarviovaikutuksia, koska yhteisö hankkisi lainat rahoitusmarkkinoilta ja lainoja vastaanottaneilta jäsenvaltioilta edellyttäisi, että ne maksavat luotot takaisin; korostaa, että luottojen enimmäismäärän nostaminen voi aiheuttaa seurauksia talousarviolle vain siinä tapauksessa, että jäsenvaltio jättää saamansa luoton hoitamatta;
9. pitää myönteisenä edellä mainitussa komission ehdotuksessa Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimelle tarvittaessa osoitettavaa tehtävää;
10. katsoo, että rahoitustuen myöntämiseen liittyvien ehtojen olisi oltava sopusoinnussa julkisten menojen laatua, kestävä kasvua ja kestäviä sosiaaliturvajärjestelmiä, täystyöllisyyttä, ilmastonmuutoksen torjumista ja energiatehokkuutta koskevien yhteisön tavoitteiden kanssa ja edistettävä niiden saavuttamista;
11. muistuttaa, että perustamissopimuksen 100 artiklaa sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin, ja kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen asetukseksi kyseisen määräyksen täytäntöönpanon edellytysten määrittämisestä; palauttaa mieleen perustamissopimuksen 103 artiklan, jossa määrätään, että "yhteisö ei ole vastuussa eikä ota vastatakseen sitoumuksista, joita jäsenvaltioiden keskushallinnoilla, alueellisilla, paikallisilla tai muilla viranomaisilla, muilla julkisoikeudellisilla laitoksilla tai julkisilla yrityksillä on, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta vastavaroisten taloudellisten takuiden antamista tietyn hankkeen yhteiseksi toteuttamiseksi" ja että "neuvosto voi 252 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen tarvittaessa täsmentää 101 artiklassa ja tässä artiklassa tarkoitettujen kieltojen soveltamiseksi tarvittavat määritelmät";
12. pyytää, että Euroopan parlamentille tiedotetaan komission ja asianomaisten jäsenvaltioiden välillä tehdyistä yhteisymmärryspöytäkirjoista, joissa esitetään lainaehdot;
13. pyytää komissiota varmistamaan yhteisönlaajuisen talouspolitiikan koordinoinnin talouden laskusuhdanteiden aikana ja asettamaan yhdessä Euroopan parlamentin kanssa asiantuntijaryhmän ja valmistelemaan puitteet ja suuntaviivat komission ja asianomaisten jäsenvaltioiden välillä tehtäville yhteisymmärryspöytäkirjoille, joissa esitetään lainaehdot;
14. muistuttaa, että Euroopan parlamentti pyysi edellä mainituissa 6. syyskuuta 2001 ja 20. marraskuuta 2008 ottamissaan kannoissa neuvostoa tarkastelemaan joka toinen vuosi komission kertomuksen perusteella ja parlamenttia kuultuaan sekä talous- ja rahoituskomitean annettua asiasta lausunnon, täyttääkö perustettu järjestely edelleen ne tarpeet, jotka johtivat sen luomiseen; tiedustelee neuvostolta ja komissiolta, onko kyseisiä kertomuksia laadittu asetuksen (EY) N:o 332/2002 hyväksymisen jälkeen;
15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan keskuspankille, euroryhmälle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.
-

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Nanomateriaaleja koskeva sääntely

P6_TA(2009)0328

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 nanomateriaaleja koskevasta sääntelystä (2008/2208(INI))

(2010/C 184 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Nanomateriaaleja koskeva sääntely”(KOM(2008)0366) sekä tiedonannon liitteenä olevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2008)2036),
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2004 päivätyn komission tiedonannon ”Tavoitteena eurooppalainen nanotekniikkastrategia” (KOM(2004)0338),
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2005 päivätyn komission tiedonannon ”Nanotiede ja nanotekniikka: Toimintasuunnitelma Euroopalle 2005–2009” (KOM(2005)0243), jäljempänä ”toimintasuunnitelma”, ja toimintasuunnitelmasta 28. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 6. syyskuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon ”Nanotiede ja nanotekniikka: Toimintasuunnitelma Euroopalle 2005–2009. Ensimmäinen täytäntöönpanokertomus 2005–2007” (KOM(2007)0505),
- ottaa huomioon kehityksessä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevän tiedekomitean lausunnot nanomateriaalien määrittämisestä ja niitä koskevasta riskinarvioinnista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon kulutustavaroita käsittelevän tiedekomitean lausunnon kosmeettisissa valmisteissa käytettävien nanomateriaalien turvallisuudesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission suosituksen vastuullista nanotieteen ja nanotekniikan tutkimusta koskevista käytännönsäännöistä (KOM(2008)0424), jäljempänä ”käytännönsäännöt”,
- ottaa huomioon luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän komissiolle laatiman lausunnon nanolääketieteen eettisistä näkökohdista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelystä ja rajoituksista 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 426.

⁽²⁾ Lausunto ”The Scientific Aspects of the Existing and Proposed Definitions relating to Products of Nanoscience and Nanotechnologies”; 29. marraskuuta 2007; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_012.pdf ja komission yksiköiden laatimaa lisäinformaatiota SCENIHR:n lausunnosta ”The Scientific Aspects of Existing and Proposed Definitions relating to Products of Nanoscience and Nanotechnologies”; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_oc_012.pdf Lausunto ”The Appropriateness of the Risk Assessment methodology in accordance with the technical guidance documents for new and existing substances for assessing the risks of nanomaterials”; 21.–22. kesäkuuta 2007; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_010.pdf Muutettu lausunto (julkisen kuulemisen jälkeen) ”The appropriateness of existing methodologies to assess the potential risks associated with engineered and adventitious products of nanotechnologies”; 10. maaliskuuta 2006; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_003b.pdf Lausunto ”Risk Assessment of Products of Nanotechnologies”; 19. tammikuuta 2009; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_023.pdf

⁽³⁾ Lausunto kosmeettisissa valmisteissa käytettävien nanomateriaalien turvallisuudesta; 18. joulukuuta 2007; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_sccp/docs/sccp_o_123.pdf.

⁽⁴⁾ Lausunto nro 21, 17. tammikuuta 2007.

⁽⁵⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16. helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY ⁽²⁾ ja sen tytärdirektiivit,
- ottaa huomioon yleisestä tuoteturvallisuudesta 3. joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ⁽³⁾ sekä erityisen tuotelainsäädännön, erityisesti kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27. heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽⁵⁾, elintarvikelisiä aineista 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ⁽⁶⁾, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ⁽⁷⁾, muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä 22. syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1830/2003 ⁽⁸⁾ ja uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27. tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon yhteisön ympäristölainsäädännön, erityisesti ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä 15. tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY ⁽¹¹⁾, yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽¹²⁾ ja jätteistä 5. huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A6-0255/2009),

⁽¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169.

⁽⁵⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁷⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁸⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24.

⁽⁹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.

⁽¹²⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽¹³⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽¹⁴⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- A. ottaa huomioon, että nanomateriaalien ja nanoteknologian (jäljempänä "nanomateriaalit") käytöllä ennustetaan saavutettavan merkittäviä edistysaskeleita ja saatavan moninaisia etuja lukemattomissa eri kuluttaja-, potilas- ja ympäristösovelluksissa, sillä nanomateriaaleilla voidaan tuottaa ominaisuuksia, jotka ovat erilaisia tai uusia verrattuina samaan aineeseen tai materiaaliin sen tavanomaisessa muodossa,
- B. ottaa huomioon, että nanomateriaalien avulla saavutetulla edistyksellä odotetaan olevan merkittävä vaikutus päätöksentekoon eri aloilla, kuten kansanterveys, työllisyys, työterveys ja -turvallisuus, tietoyhteiskunta, energia, liikenne, turvallisuus ja avaruus,
- C. katsoo, että vaikka on laadittu yhteisön nanoteknologiastategia ja myönnetty Euroopan yhteisön seitsemännessä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmassa (2007–2013) noin 3 500 000 000 euroa nanotieteiden tutkimukseen, Euroopan unioni on edelleen jäljessä nykyisiä pääkilpailijoitaan eli Yhdysvaltoja, Japania ja Etelä-Koreaa, jotka vastaavat yli puolesta kaikista investoinneista ja hallitsevat kahta kolmasosaa maailmanlaajuisesti jätetyistä patenttihakemuksista,
- D. toteaa, että nanomateriaaleihin voi niiden äärimmäisen pienen koon takia liittyä myös merkittäviä uusia riskitekijöitä, kuten suurempi reaktiokyky ja liikkuvuus, mikä voi lisätä myrkyllisyyttä materiaalien päästessä kulkeutumaan kaikkialle ihmiskehoon, ja että niihin voi liittyä kokonaan erilaisia ihmisen ja eliöstön fysiologiaan vaikuttavia häiriömekanismia,
- E. ottaa huomioon, että nanomateriaalien turvallinen kehittäminen voi osaltaan edistää merkittävästi Euroopan unionin talouden kilpailukykyä ja Lissabonin strategian toteutumista,
- F. toteaa, että nanomateriaaleista nykyään käytävälle keskustelulle on tunnusomaista huomattava tiedon puute, joka synnyttää erimielisyyttä aina määritelmistä lähtien:
- koko: koon likimääräinen ilmoittaminen ("suuruusluokkaa 100 nm tai sitä pienempiä") vs. tarkkan skaalan käyttäminen ("1–100 nm"),
 - erilaiset/uudet ominaisuudet: koosta johtuvien erilaisten/uusien ominaisuuksien, kuten hiukkasmäärän, pintarakenteen ja pinta-aktiivisuuden, käyttäminen omana riippumattomana kriteerinään vs. näiden ominaisuuksien käyttäminen ylimääräisenä kriteerinä nanomateriaaleja määriteltäessä,
 - ongelmalliset ominaisuudet: nanomateriaalien määritelmän rajoittaminen tiettyihin ominaisuuksiin (esim. liukenemattomat tai hajoamattomat) vs. tällaisten rajoitusten välttäminen,
- G. panee merkille, että vaikka käytettävissä ei ole yhdenmukaisia määritelmiä, on kuitenkin olemassa tai kehitteillä joukko kansainvälisiä standardeja, joissa "nanoskaala" on määritelty sellaiseksi, jonka "jokin ulottuvuus on noin 100 nm tai alle", ja joissa tehdään usein seuraavanlainen ero:
- nanokappaleet on määritelty "erillisiksi materiaaleiksi, joilla on yksi, kaksi tai kolme ulkoista ulottuvuutta nanoskaalassa" eli erittäin pienistä erillisistä kappaleista muodostuviksi materiaaleiksi,
 - nanorakenteiset materiaalit on määritelty materiaaleiksi, "joilla on sisäinen rakenne tai pintarakenne nanoskaalassa", esim. joissa näkyy pieniä onkaloita,
- H. toteaa, että ei ole selkeää tietoa nanomateriaalien nykykäytöstä kulutustuotteissa:
- kun nimekkäiden laitosten luetteloissa esitetään yli 800 valmistajien ilmoittamaa nanoteknologiaan perustuvaa markkinoilla olevaa kulutustuotetta, samoja valmistajia edustavat kaupalliset tahot kyseenalaistavat nämä luvut väittäen niitä yliarvioiduiksi mutta esittämättä kuitenkaan itse konkreettisia lukuja,

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- vaikka yritykset käyttävät mielellään ”nanoväittämiä”, koska termillä ”nano” näyttää olevan myönteisiä markkinavaikutuksia, ne vastustavat jyrkästi puolueettomia merkintävaatimuksia,
- I. katsoo, että nanomateriaalien käytölle on asetettava selkeitä ilmoitusvaatimuksia, kuluttajille on annettava tietoa ja direktiivi 2006/114/EY on pantava täysimääräisesti täytäntöön, jotta voidaan tarjota luotettavia tietoja nanomateriaalien käytöstä,
- J. toteaa, että nanoteknologian mahdollisten etujen kuvauksissa ennustetaan lähes rajattomia mahdollisuuksia soveltaa nanomateriaaleja tulevaisuudessa, mutta niissä ei pystytä tarjoamaan luotettavia tietoja nykyisistä käyttötavoista,
- K. ottaa huomioon, että käynnissä on laaja keskustelu nanomateriaalien turvallisuuden arviointimahdollisuuksista; toteaa, että Euroopan unionin tiedekomiteat ja virastot viittaavat suuriin puutteisiin sekä avaintiedoissa että menetelmissä tällaisten tietojen saamiseksi; katsoo, että EU:n on investoitava enemmän nanomateriaalien asianmukaiseen arviointiin tietämyksessä olevien puutteiden korjaamiseksi ja kehitettävä sekä pantava mahdollisimman pian yhteistyössä virastojensa ja kansainvälisten kumppaneidensa kanssa täytäntöön arviointimenetelmiä sekä asianmukainen ja yhdenmukainen metrologia ja tieteellinen nimikkeistö,
- L. ottaa huomioon, että kehityksessä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea (SCENIHR) on tunnistanut joidenkin nanomateriaalien erityisiä terveysriskejä ja myrkyllisiä vaikutuksia ympäristön eliöstöön; ottaa lisäksi huomioon, että SCENIHR totesi, ettei käytettävissä ylipäänsä ole korkealaatuisia altistustietoja ihmisistä eikä ympäristöstä ja että on kehitettävä edelleen sekä altistumisen arviointia että riskien tunnistamista ja vahvistettava ja standardoitava niissä käytettävät menetelmät,
- M. katsoo, että tutkimuksen seitsemännessä puiteohjelmassa nanomateriaalien ympäristö-, terveys- ja turvallisuuskäsitteitä koskevalle tutkimukselle varattu rahoitus on selvästi riittämätön; katsoo lisäksi, että tutkimuksen seitsemännnen puiteohjelman mukaiset arviointikriteerit, jotka koskevat tutkimushankkeita nanomateriaalien turvallisuuden arvioimiseksi, ovat liian rajoittavat (niissä on vähän tilaa innovoinnille), minkä vuoksi niillä ei voida edistää tehokkaasti nanomateriaalien arvioimiseksi pikaisesti tarvittavien tieteellisten menetelmien kehittämistä; katsoo, että on välttämätöntä myöntää riittävät resurssit nanomateriaalien turvallista kehittämistä ja käyttöä koskevalle tutkimukselle,
- N. katsoo, että tietämys nanomateriaalien mahdollisista terveys- ja ympäristövaikutuksista on selvästi jäljessä markkinakehityksen tahdista nanomateriaalien alalla tapahtuvan hyvin nopean kehityksen vuoksi, mikä antaa aiheen pohtia perinpohjaisesti sitä, kyetäänkö nykyisissä sääöksissä käsittelemään nanomateriaalien kaltaisia uusia teknologioita reaaliajassa,
- O. toteaa kehottaneensa nanotieteestä ja nanoteknologiasta 28. syyskuuta 2006 antamassaan päätöslauselmassa tutkimaan vaikeasti liukenevien tai biohajoamattomien nanohiukkasten vaikutuksia ennalta varautumisen periaatetta noudattaen ennen tällaisten hiukkasten saattamista tuotantoon ja markkinoille,
- P. katsoo, että edellä mainitun komission tiedonannon ”Nanomateriaaleja koskeva sääntely” arvo on melko vähäinen, koska siinä ei anneta mitään tietoa nanomateriaalien erityisominaisuuksista eikä nanomateriaalien nykyisistä käyttötarkoituksista, mahdollisista riskeistä ja eduista ja koska siinä ei näin ollen oteta huomioon nanomateriaalien erityisluonteesta aiheutuvia lainsäädännöllisiä ja poliittisia haasteita, joten se on vain lainsäädäntöä koskeva yleiskatsaus, joka osoittaa, että yhteisön nykyisessä lainsäädännössä ei ole erityisiä säännöksiä nanoteknologiasta,
- Q. katsoo, että nanomateriaalit olisi koottava moniulotteiseen, eriytettyyn ja mukautuvaan lainsäädäntökehykseen, joka perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen⁽¹⁾, tuottajan vastuun periaatteeseen ja aiheuttajaperiaatteeseen, jotta varmistetaan nanomateriaalien tuotannon, käytön ja hävittämisen turvallisuus ennen teknologian saattamista markkinoille ja samalla vältetään järjestelmällinen turvautuminen yleisiin kieltoihin ja nanomateriaalien eri sovellusten kohtelu samalla tavalla,

(1) Komission 2. helmikuuta 2000 päivätty tiedonanto tiedonanto ennalta varautumisen periaatteesta (KOM(2000)0001).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- R. katsoo, että koska nanoteknologiaa voidaan soveltaa lähes rajattomasti niinkin erilaisilla aloilla kuin elektroniikka, tekstiiliala, biolääketiede, henkilökohtaiseen hygieniaan tarkoitetut tuotteet, puhdistusaineet, elintarvikeala ja energia-ala, sille on mahdotonta luoda yhtä ainoaa yhteisön säädöskehystä,
- S. toteaa, että REACH-asetuksen yhteydessä on jo sovittu, että tarvitaan lisäohjeistusta nanomateriaaleista ja erityisesti aineiden identifioimisesta ja että riskinarviointimenetelmiä on mukautettava; toteaa REACH-asetuksen lähemmän tarkastelun paljastavan useita muita puutteita nanomateriaalien suhteen,
- T. toteaa, että nanomateriaalisäännösten puuttuminen uhkaa vaarantaa jätehuoltolainsäädännön asianmukaisen soveltamisen,
- U. toteaa, että nanomateriaalit aiheuttavat koko elinkaarensa ajan suuria haasteita työterveyden ja -turvallisuuden alalla, koska monet tuotantoketjun työntekijöistä altistuvat näille materiaaleille tietämättä, ovatko toteutetut turvallisuusjärjestelyt ja suojatoimenpiteet asianmukaisia ja tehokkaita; panee merkille, että nanomateriaalien vaikutuksille altistuvien eri alojen työntekijöiden määrän odotetaan kasvavan tulevaisuudessa,
- V. katsoo, että nanomateriaaleja koskevat tärkeät tarkistukset, joiden hyväksymisestä neuvosto ja parlamentti pääsivät yhteisymmärrykseen ensimmäisessä käsittelyssä kosmeettisista valmisteista annetun direktiivin uudelleenlaadinnan yhteydessä ⁽¹⁾, ja tärkeät tarkistukset, jotka Euroopan parlamentti hyväksyi uuselintarvikkeista annetun asetuksen tarkistamisen ensimmäisen käsittelyn yhteydessä ⁽²⁾, ovat osoitus siitä, että asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä on muutettava niin, että se kattaa asianmukaisesti nanomateriaaleihin liittyvät näkökohdat,
- W. toteaa, että nanomateriaalien sääntelystä käytävä nykykeskustelu rajoittuu pääasiassa asiantuntijapiireihin, vaikka nanomateriaalit saattavat aiheuttaa paljon laajakantoisemman yhteiskunnallisen muutoksen, joka edellyttää kansalaisten kattavaa kuulemistä,
- X. katsoo, että laajat nanomateriaalipatentit ja suuret patentointikustannukset sekä erittäin pienten ja pienten ja keskisuurten yritysten olemattomat mahdollisuudet hakea patenteja voivat tukahduttaa innovoinnin,
- Y. katsoo, että nanoteknologian mahdollinen lähentyminen bioteknologian, biologian, kognitiotieteiden ja tietotekniikan kanssa nostaa esiin vakavia eettisiä kysymyksiä sekä turvallisuus- ja perusoikeuskysymyksiä, joiden analysoimiseksi luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän olisi syytä antaa uusi lausunto,
- Z. katsoo, että käytännesäännöt ovat tärkeä väline nanomateriaalien turvallisen, kokonaisvaltaisen ja vastuullisen tutkimuksen varmistamisessa; katsoo, että kaikkien tuottajien, jotka aikovat valmistaa tai saattaa markkinoille nanomateriaaleja, on hyväksyttävä käytännesäännöt ja noudatettava niitä,
- AA. katsoo, että kaiken asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön tarkistamisen yhteydessä olisi pantava täytäntöön periaate ”ei tietoja, ei markkinoita”,
1. on vakuuttunut siitä, että nanomateriaalien käytöllä olisi vastattava kansalaisten todellisiin tarpeisiin ja että niiden etujen pitäisi toteutua turvallisesti ja vastuullisesti selkeissä poliittisissa ja säädöspuitteissa (lainsäädäntö ja muut määräykset), joissa otetaan nimenomaisesti huomioon nanomateriaalien nykyiset ja odotettavissa olevat soveltamistavat ja niihin mahdollisesti liittyvät terveys-, ympäristö- ja turvallisuusongelmat;
2. pitää valitettavana, että ei ole tehty kunnollista arviota siitä, voidaanko yhteisön oikeuden yleisiä säännöksiä todella soveltaa nykyisiin nanomateriaaleihin;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. maaliskuuta 2009, hyväksytyt tekstit P6_TA(2009)0158.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. maaliskuuta 2009, hyväksytyt tekstit P6_TA(2009)0171.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

3. ei ole ennen nykyisen yhteisön lainsäädännön asianmukaista arviointia ja nanoteknologiaa koskevien erityisten säännösten puuttuessa samaa mieltä komission päätelmästä, että a) nykyinen lainsäädäntö kattaa periaatteessa nanomateriaaleihin liittyvät riskit ja b) terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelua on lähinnä tehostettava parantamalla nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa, kun itse asiassa on niin, että nanoteknologian riskeihin ei pystytä puuttumaan, koska ei ole riittävästi tietoa ja asianmukaisia menetelmiä kyseisten riskien arvioimiseksi;
4. katsoo, että Euroopan unionin tavoittelema turvallinen, vastuullinen ja yhtenäinen tapa lähestyä nanoteknologiaa vaarantuu, koska ei ole tietoa markkinoilla jo olevien nanomateriaalien käytöstä ja turvallisuudesta, varsinkaan aroissa sovelluksissa, joiden yhteydessä kuluttajat altistuvat nanomateriaalille suoraan;
5. kehottaa komissiota tarkistamaan kaiken asiaa koskevan lainsäädännön kahden vuoden sisällä, jotta voidaan taata turvallisuus tuotteissa käytettävien nanomateriaalien kaikissa sovelluksissa, joilla on mahdollisia terveys-, ympäristö- tai turvallisuusvaikutuksia niiden elinkaaren aikana, ja varmistaa, että säännökset ja täytäntöönpanotoimenpiteet ilmentävät nanomateriaalien erityispiirteitä, joille työntekijät, kuluttajat ja/tai ympäristö voivat altistua;
6. korostaa, että lainsäädännön tarkistaminen on tarpeen ensinnäkin ihmisten terveyden ja ympäristön asianmukaisen suojelun kannalta ja toisaalta sen vuoksi, että talouselämän toimijat saavat varmuutta ja ennakoitavuutta ja lisätään suuren yleisön luottamusta;
7. kehottaa ottamaan yhteisön lainsäädännössä käyttöön nanomateriaalien kattavan tieteellisen määritelmän osana asiaa koskevaan horisontaaliseen ja alakohtaiseen lainsäädäntöön tehtäviä muutoksia;
8. kehottaa komissiota edistämään yhdenmukaistetun nanomateriaalien määritelmän hyväksymistä kansainvälisellä tasolla ja mukauttamaan asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntökehystä vastaavasti;
9. pitää erityisen tärkeänä käsitellä nanomateriaaleja nimenomaisesti ainakin kemikaaleja (REACH, biosidit) ja elintarvikkeita (elintarvikkeet, elintarvikelisiä aineita, muuntogeenisistä organismeista valmistetut elintarvikkeet ja rehut) koskevassa lainsäädännössä, aiheellisessa työsuojelulainsäädännössä ja ilman ja veden laatua sekä jätehuoltoa koskevassa lainsäädännössä;
10. kehottaa soveltamaan huolehtimisvelvollisuutta valmistajiin, jotka haluavat saattaa nanomateriaaleja markkinoille; kehottaa valmistajia noudattamaan vastuullista nanotieteen ja nanoteknologian tutkimusta koskevia eurooppalaisia käytännesääntöjä;
11. kehottaa erityisesti komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa REACH-asetusta muun muassa seuraavien osalta:
 - valmistettujen tai maahantuotujen nanomateriaalien yksinkertaistettu rekisteröintimenettely, kun niiden määrä alittaa yhden tonnin,
 - kaikkien nanomateriaalien luokittelu uusiksi aineiksi,
 - kemikaaliturvallisuusraportti, johon sisältyy altistumisen arviointi kaikkien rekisteröityjen nanomateriaalien osalta,
 - ilmoitusvaatimusten soveltaminen kaikkiin nanomateriaaleihin, jotka on saatettu markkinoille sellaisenaan, valmisteissa tai tuotteissa;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

12. kehottaa erityisesti komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa jätehuoltolainsäädäntöä muun muassa seuraavien osalta:

- oma kohta nanomateriaaleille päätöksellä 2000/532/EY ⁽¹⁾ laadittuun jäteluetteloon,
- jätteen hyväksymisestä kaatopaikoille tehdyssä päätöksessä 2003/33/EY ⁽²⁾ vahvistettujen perusteiden tarkistaminen,
- jätteenpolton päästöraja-arvojen tarkistaminen massaan perustuvan mittauksen täydentämiseksi metrisellä mittauksella hiukkasmäärän ja/tai hiukkaspinna-alan pohjalta;

13. kehottaa erityisesti komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa ilman- ja vesiensuojelulainsäädännön päästöraja-arvoja ja ympäristölaatustandardeja massaan perustuvan mittauksen täydentämiseksi metrisellä mittauksella hiukkasmäärän ja/tai hiukkaspinna-alan pohjalta nanomateriaalien ottamiseksi asianmukaisesti huomioon;

14. korostaa, että komission ja/tai jäsenvaltioiden on tärkeää varmistaa, että yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja periaatteita työntekijöiden terveydestä ja turvallisuudesta nanomateriaaleja käsiteltäessä noudatetaan täydellisesti ja että ne pannaan täysimääräisesti täytäntöön, mukaan lukien asianmukaisen koulutuksen tarjoaminen terveys- ja turvallisuusalan asiantuntijoille, jotta voidaan ehkäistä mahdollinen haitallinen altistuminen nanomateriaaleille;

15. kehottaa erityisesti komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa työsuojelulainsäädäntöä muun muassa seuraavien osalta:

- nanomateriaalien käyttö vain suljetuissa järjestelmissä tai muilla tavoin, joilla estetään työntekijöiden altistuminen, niin kauan kuin ei ole mahdollista havaita ja valvoa niille altistumista luotettavasti,
- tuottajien ja työnantajien selkeästi määritelty vastuu nanoteknologiasta ja nanomateriaalien käytöstä,
- se, onko kaikki altistustavat (sisäänhengitys, ihokosketus ja muut tavat) otettu huomioon;

16. kehottaa komissiota laatimaan ennen kesäkuuta 2011 luettelon Euroopan markkinoilla olevien nanomateriaalien tyypeistä ja käyttötarkoituksista, säilyttäen kuitenkin perustellut liikesalaisuudet, kuten valmistusohjeet, ja asettamaan luettelon yleisön saataville; pyytää komissiota lisäksi antamaan samalla selvityksen näiden nanomateriaalien turvallisuudesta;

17. toistaa kehotuksensa antaa kuluttajille tietoa nanomateriaalien käytöstä kulutustuotteissa: kaikki aineissa, seoksissa tai tuotteissa nanomateriaalien muodossa olevat ainesosat olisi ilmoitettava selvästi tuotemerkinnöissä (esim. ainesosaluettelossa lisäämällä ainesosan nimen perään sana "nano" sulkeissa);

18. kehottaa panemaan täysimääräisesti täytäntöön direktiivin 2006/114/EY, jotta varmistetaan, ettei nanomateriaaleista ole harhaanjohtavaa mainontaa;

19. kehottaa kehittämään pikaisesti asianmukaisia monitieteellisiä testausmenetelmiä ja metrologisia standardeja, joilla voidaan arvioida nanomateriaalien koko elinkaareen liittyviä riskejä ja nanomateriaaleille altistumista työntekijöiden, kuluttajien ja ympäristön osalta, myös onnettomuuksissa;

⁽¹⁾ Komission päätös 2000/532/EY, tehty 3. toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2003/33/EY, tehty 19. joulukuuta 2002, direktiivin 1999/31/EY 16 artiklan ja liitteen II mukaisista perusteista ja menettelyistä jätteen hyväksymiseksi kaatopaikoille (EYVL L 11, 16.1.2003, s. 27).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

20. kehottaa lisäämään huomattavasti rahoitusta tutkimukseen, joka kohdistuu nanomateriaalien koko elinkaaren aikaisiin ympäristö-, terveys- ja turvallisuusnäkökohtiin, esimerkiksi perustamalla erityinen EU:n rahasto tutkimuksen seitsemänteen puiteohjelmaan; kehottaa komissiota lisäksi tarkistamaan tutkimuksen seitsemänteen puiteohjelmaan sisältyviä arviointiperusteita, jotta ohjelma vetää puoleensa ja siitä voidaan rahoittaa merkittävästi enemmän tutkimusta, jolla on tarkoitus parantaa nanomateriaalien arvioimiseksi käytettäviä tieteellisiä menetelmiä;
21. kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioiden keskinäistä koordinoitua ja tiedonvaihtoa nanomateriaalien tutkimusta ja kehitystä, riskinarviointia, ohjeistusta ja sääntelyä koskevissa asioissa olemassa olevia mekanismeja käyttämällä (esimerkiksi REACH-asetuksen toimivaltaisten viranomaisten nanomateriaalityöryhmän välityksellä tai perustamalla tarvittaessa uusia mekanismeja);
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ehdottamaan mahdollisimman pian sellaisen pysyvän ja riippumattoman eurooppalaisen verkoston perustamista, jonka tehtävänä on valvoa nanoteknologiaa ja nanomateriaaleja ja laatia ohjelma valvontamenetelmiä koskevaa perustutkimusta ja soveltavaa tutkimusta varten (erityisesti metrologia, havaitseminen, myrkyllisyys ja epidemiologia);
23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään EU:n laajuisen julkisen keskustelun nanoteknologiasta ja nanomateriaaleista sekä nanomateriaaleja koskevasta sääntelystä;
24. pitää tärkeänä erityisesti erittäin pienten sekä pienten ja keskisuurten yritysten patenttien saantia koskevien esteiden poistamista ja kehottaa samalla rajoittamaan mahdolliset patenttioikeudet nanomateriaalien erityissovelluksiin tai erityisiin tuotantomenetelmiin ja myöntämään patenteja itse nanomateriaaleille ainoastaan poikkeustapauksissa, jotta ei tukahduteta innovointia;
25. katsoo, että on luotava hyvissä ajoin ja varsinkin nanolääketieteen osalta eettinen ohjeistus, johon sisältyvät periaatteet, kuten yksityisyyden suoja, vapaaehtoinen ja asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena annettu suostumus, rajat ihmisen ominaisuuksien parantelulle muussa kuin hoitotarkoituksessa, ja kannustettava samanaikaisesti tätä lupaavaa poikkitieteellistä alaa, joka tuottaa uraauurtavaa tekniikkaa, kuten molekyylikuvantaminen ja molekyyli diagnostiikka, joista voi olla merkittävää apua eri sairauksien varhaisdiagnoosissa sekä toimivassa ja tehokkaassa hoidossa; pyytää luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevää eurooppalaista työryhmää laatimaan asiasta lausunnon nanolääketieteen eettisistä näkökohdista 17. tammikuuta 2007 antamansa lausunnon nro 21 pohjalta ja hyödyntäen kansallisten etiikka-toimikuntien lausuntoja ja UNESCO:n kaltaisten kansainvälisten järjestöjen tekemää työtä;
26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota nanoteknologian kehittämiseen liittyvään sosiaaliseen ulottuvuuteen; katsoo edelleen, että asianomaisten työmarkkinaosapuolten aktiivinen osallistuminen on varmistettava mahdollisimman varhaisesta vaiheesta lähtien;
27. kehottaa komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa lainsäädäntöä, jotta voidaan ottaa huomioon kustannustehokkaasti nanomateriaalit, joita syntyy palamisprosessien tahattomina sivutuotteina;
28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Vuotuinen keskustelu vapautteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisesta tapahtuneesta edistymisestä (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla)

P6_TA(2009)0329

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 vuotuisesta keskustelusta vuonna 2008 saavutetusta edistymisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla)

(2010/C 184 E/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 6 ja 39 artiklan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13, 17–22, 61–69, 255 ja 286 artiklan, jotka ovat pääasiallinen oikeusperusta EU:n ja yhteisön kehittämiseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeksi,
- ottaa huomioon neuvostolle (B6-0489/2008) ja komissiolle (B6-0494/2008) esitetyt suulliset kysymykset, joista keskusteltiin täysistunnossa 17. joulukuuta 2008,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan,

A. ottaa huomioon, että kymmenen vuotta Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen

- oikeutta, vapautta ja turvallisuutta koskeva EU:n säännöstö on lisääntynyt merkittävästi, mikä vahvistaa, että jäsenvaltiot tekivät oikean ratkaisun päättäessään ottaa Euroopan unionin toimet laajasti osalliseksi poliittiseen päätöksentekoon tällä alalla, taatakseen vapauden, oikeuden ja turvallisuuden Euroopan unionin kansalaisille
- unionin kansalaisten enemmistö on Eurobarometri-tutkimusten mukaan enenevässä määrin sitä mieltä, että EU:n tasolla toteutetut toimet tuottavat enemmän lisäarvoa kuin pelkästään kansallisella tasolla toteutetut toimet, ja kaksi kolmasosaa kansalaisista tukee sellaisia EU:n tasolla toteutettavia toimia, joilla edistetään ja suojataan perusoikeuksia (lasten oikeudet mukaan lukien) sekä edistetään järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjuntaa, ja vain 18 prosenttia kansalaisista katsoo, että EU:n tasolla toteutetuista toimista ei ole ollut mitään lisähyötyä,

B. katsoo, että yllä mainitut myönteiset tekijät eivät voi korvata seuraavia puutteita:

- EU:n poliittisen päätöksenteon oikeudellinen heikkous ja monimutkaisuus erityisesti rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeusviranomaisten yhteistyössä, josta puuttuu asianmukainen demokraattinen ja oikeudellinen valvonta EU:n tasolla,
- useimpien jäsenvaltioiden haluttomuus vahvistaa perusoikeuksiin ja kansalaisten oikeuksiin liittyviä politiikkoja; samalla vaikuttaa yhä tärkeämmältä keskittyä muuhunkin kuin rajat ylittäviin tapauksiin, jotta vältytään päällekkäisiltä standardeilta yhdessä jäsenvaltioissa,
- jatkuva tarve kehittää entisestään ja soveltaa asianmukaisesti EU:n yhteistä maahanmuutto- ja turva- ja paikkapolitiikkaa, joka on viivästynyt Haagin ohjelmassa ja Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa sovitun aikataulun suhteen,
- komission kohtaamat ongelmat äskettäin hyväksytyjen yhteisön säädösten oikea-aikaisen ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa ja laajan kirjeenvaihdon sekä suuren valitusten määrän ja kasvavan rikkomismenettelyjen määrän hallinnassa,

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- tarve Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien laajemmasta osallistumisesta EU-lainsäädännön todellisten vaikutusten arviointiin,
 - kansalaisyhteiskunnan sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen kaikkien politiikan alojen toimijoiden edustajien verkon kehittymättömyys; on syytä todeta, että jäsenvaltioiden oikeusministerit päättivät juuri äskettäin perustaa verkon, jonka tarkoituksena on kansallisen lainsäädännön keskinäinen vahvistaminen, ja tämä olisi tehtävä myös muilla vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen aloilla,
 - se tosiasia, että myös EU:n virastojen välinen yhteistyö kehittyy hitaasti ja että tilanteesta saattaa tulla jopa monimutkaisempi EU-tasolla toimivien muiden elinten määrän moninkertaistumisen takia,
- C. ottaa huomioon, että on tarpeen palauttaa mieliin

- neuvoston ja komission edelleen varovainen kanta Euroopan parlamentin annettua 25. syyskuuta 2008 päätöslauselman vuotuisesta keskustelusta vuonna 2007 saavutetusta edistymisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla) ⁽¹⁾ sekä perusoikeuksien suojelusta Euroopan unionissa ja vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alueen toteuttamisessa edistymisestä joulukuussa 2008 käytyjen täysistuntokeskustelujen aikana,
- kansallisten parlamenttien laajemmalle parlamenttien väliselle yhteistyölle erityisesti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen alalla antama tuki, jonka ne ilmaisivat osallistuessaan yleisiin keskusteluihin sekä erityisissä tilanteissa, kuten avoimuutta koskevien EU-säännösten tarkistamisen, terrorismin torjunnasta 13. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS ⁽²⁾, matkustajarekisteriä koskevien uusien EU-säästösten ⁽³⁾, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY ⁽⁴⁾ täytäntöönpanon, turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27. tammikuuta 2003 annetun direktiivin 2003/9/EY ⁽⁵⁾ arvioinnin sekä rikos- ja siviiliasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön täytäntöönpanon yhteydessä,

1. kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet Lissabonin sopimusta tekemään niin mahdollisimman pikaisesti, koska sopimuksella voidaan poistaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen pahimmat puutteet

- luomalla johdonmukaisemmat, avoimemmat ja oikeudellisesti vakaammat puitteet,
- vahvistamalla perusoikeuksien suojelua tekemällä Euroopan unionin perusoikeuskirjasta, jäljempänä ”perusoikeuskirja”, oikeudellisesti sitovan ja sallimalla EU:n liittyä yleissopimukseen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi
- antamalla unionin kansalaisille ja kansalaisyhteiskunnalle lisää valtuuksia ottamalla nämä osallisiksi lainsäädäntöprosessiin ja lisäämällä mahdollisuuksia kääntyä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen puoleen
- ottamalla Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit osallisiksi EU:n politiikkojen arviointiin ja lisäämällä siten eurooppalaisten ja kansallisten viranomaisten vastuuta;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0458.

⁽²⁾ EUVL L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi matkustajarekisterin (PNR) käytöstä lainvalvontatarkoituksiin (KOM(2007)0654).

⁽⁴⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽⁵⁾ EUVL L 31, 6.2.2003, s. 18.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

2. Kehottaa Eurooppa-neuvostoa, neuvostoa ja komissiota
 - a) muodollisesti ottamaan vasta valitun Euroopan parlamentin osalliseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevan monivuotisen ohjelman (2010–2014) hyväksymiseen, koska tämän ohjelman panevat Lissabonin sopimuksen jälkeen pääasiallisesti täytäntöön neuvosto ja parlamentti yhteispäätös-menettelyä soveltaen; ottaen huomioon, että tällaisen monivuotisen ohjelman tulisi ulottua neuvoston tulevaisuusryhmän raportteihin sisältyviä ehdotuksia pitemmälle, myös kansalliset parlamentit olisi saatettava osallisiksi, koska niillä olisi oltava merkittävä osuus prioriteettien määrittelemisessä ja niiden täytäntöön panemisessa kansallisella tasolla;
 - b) keskittymään tulevaan monivuotiseen ohjelmaan ja ensisijaisesti perusoikeuksien ja kansalaisten oikeuksien parantamiseen, kuten parlamentti äskettäin suositteli 14. tammikuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004–2008 ⁽¹⁾ kehittämällä perusoikeuskirjaan sisältyviä tavoitteita ja periaatteita, joita toimielimet julistivat kannattavansa Nizzassa vuonna 2000 ja uudelleen Strasbourgissa 12. joulukuuta 2007;
3. Pitää kiireellisenä ja tarkoituksenmukaisena, että komissio
 - a) tekee kiireellisiä aloitteita kansalaisten oikeuksien, kuten tietosuojan, diplomaatti- ja konsuliviranomaisten antaman suojelun sekä vapaan liikkuvuuden ja oleskelun, suojan parantamiseksi;
 - b) kehittää mekanismin, jolla varmistetaan kansalaisten laajempi osallistuminen unionin kansalaisuuden sisällön määrittelyyn kehittämällä kuulemismekanismeja ja tukemalla asianomaisten toimijoiden verkkoja;
 - c) esittää valmiin EU-toimista koostuvan ohjelman, jolla vahvistetaan vastaajan oikeuksia oikeudenkäynnissä sekä ennen oikeudenkäyntiä ja sen jälkeen tarvittavia takuita, erityisesti kun on kyse henkilöstä, joka ei ole kyseisen maan kansalainen, ja kehittää kansalaisten oikeuksien suojelua koskevien EU:n rikosoikeudellisten toimien ja turvallisuustoimien seurantaa;
 - d) kerää ja levittää säännöllisesti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevien tärkeimpien politiikkojen kehittymistä koskevia tärkeitä neutraaleja tietoja, kuten tietoja maahanmuuttovirroista, järjestäytyneen rikollisuuden kehittämisestä ja erityisesti terrorismista (ks. EU:n järjestäytyneen rikollisuuden uhkakuva-arvio vuodelta 2008 (OCTA) ja Europolin julkistama raportti terrorismin tilanteesta ja sen kehityssuunnista EU:ssa vuodelta 2008 (TE-SAT));
 - e) tekee mahdollisimman pian ehdotuksen puuttuvista säädöksistä, jotka koskevat muita kolmannesta maasta tulevia "EU:n sinisen kortin" työntekijäryhmiä kuten kausityöntekijöitä, yrityksen sisällä siirtyviä työntekijöitä ja palkallisia harjoittelijoita, ja Frontexin toimivaltuuksista; varmistaa erityisesti, että Frontexillä on asianmukaiset resurssit, jotta se voi saavuttaa tavoitteensa, ja että parlamentti pidetään täysin tietoisena neuvotteluista, jotka koskevat maahanmuuton alalla kolmansien maiden kanssa tehtäviä sopimuksia;
 - f) kehittää Euroopan sisäisen turvallisuuspolitiikan, joka täydentää kansallisia turvallisuussuunnitelmia siten, että unionin kansalaiset ja kansalliset parlamentit saavat selkeän käsityksen EU:n toimien tuomasta lisäarvosta; vahvistaa erityisesti tietynlaisten järjestäytyneen rikollisuuden muotojen, kuten tietoverkko-rikollisuuden, ihmiskaupan, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja korruption, torjuntaan suunnattua EU:n politiikkaa toteuttamalla tehokkaita toimia ja käyttämällä kaikkia käytettävissä olevia yhteistyökeinoja saavuttaakseen mitattavissa olevia tuloksia, mukaan luettuina toimet, joiden tarkoituksena on hyväksyä säädös rikollisjärjestöjen omaisuuden menetetyksi tuomitsemisesta ja omaisuuden käyttämisestä yhteiskunnallisiin tarkoituksiin;
 - g) noudattaa edelleen sekä siviili- että rikosoikeutta koskevien oikeuden päätösten keskinäisen tunnustamisen periaatetta oikeudenkäyntimenettelyn kaikissa vaiheissa, erityisesti kun on kyse rikosoikeudesta, taatakseen Euroopan laajuisen tunnustamisen ja todisteiden keskinäisen hyväksymisen järjestelmän, jossa otetaan huomioon perusoikeuksien kunnioittaminen;

(1) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0019.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- h) täydentää keskinäisen tunnustamisen kehittämistä toimilla, jotka vahvistavat keskinäistä luottamusta, ja erityisesti lähentämällä jossakin määrin aineellista rikosoikeutta ja prosessirikosoikeutta sekä oikeudenkäyntimenettelyissä noudatettavia oikeuksia, parantamalla oikeusjärjestelmien toimintaa koskevaa keskinäistä arviointia ja parantamalla keinoja lisätä oikeusalan ammattien harjoittajien keskinäistä luottamusta, esimerkiksi lisäämällä oikeusalan koulutusta ja tukemalla alan verkkoja;
- i) laatii vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevan ja uskottavaan politiikkaan perustuvan avoimen ja tehokkaan EU:n ulkoisen strategian erityisesti niitä aloja varten, joilla yhteisöllä on yksinomainen toimivalta, kuten takaisinottosopimukset, ulkorajojen suojeleminen ja viisumipolitiikka (esimerkiksi Yhdysvaltojen viisumivapausohjelma);
- j) kehottaa neuvostoa kuulemaan parlamenttia säännöllisesti myös rikosasioissa tehtävää oikeus- ja poliisiviranomaisten yhteistyötä koskevista kansainvälisistä sopimuksista, koska neuvoston kieltäytyminen tekemästä niin on vastoin lojaalin yhteistyön ja EU:n demokraattisen tilivelvollisuuden periaatetta; kehottaa komissiota erityisesti esittämään kriteerit keskinäistä oikeusapua tai luovuttamista rikosasioissa koskeviin kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin sovellettavan asianmukaisen EU:n politiikan kehittämiseksi ja ottamaan tällöin huomioon EU-kansalaisten ja kyseisen kolmannen maan kansalaisten välisen syrjimättömyyden periaatteen;
- k) ottaa käyttöön erityissäädöksiä, joilla kaikille unionin kansalaisille taataan diplomaatti- ja konsuliviranomaisten antama suojeleminen, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla edustus kolmannen maan alueella;
- l) esittää uusia ehdotuksia perusoikeuksien suojelemaa koskevien Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätösten noudattamiseksi tapauksissa, joissa on kyse luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön omaisuuden jäädyttämisestä, viitaten myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiin henkilöistä, jotka on luettu tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27. joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 ⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi tehtyjen neuvoston päätösten liitteissä;
- m) vahvistaa jäsenvaltioiden viranomaisten välistä keskinäistä luottamusta ja solidaarisuutta
- vahvistamalla yhteistyössä Euroopan neuvoston kanssa korkeammat laatuvaatimukset sekä oikeus ⁽²⁾-että poliisiasioissa tehtävälle yhteistyölle
 - vahvistamalla ja demokratisoimalla Schengen-yhteistyön ja terrorismin torjunnan jo tarjoamia keskinäisen arvioinnin mekanismeja
 - ulottamalla Schengen-yhteistyötä varten laaditun jäsenvaltioiden väliseen keskinäiseen arviointiin ja avunantoon tarkoitetun mallin kaikkiin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeviin politiikkoihin tapauksissa, joissa on kyse muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kansalaisista (esimerkiksi maahanmuutto- ja integraatiopolitiikka ja terrorismin ja radikalismien vastaiset ohjelmat);
- n) lisää nykyisten ja tulevien EU-virastojen, kuten Europolin, Eurojustin, Frontexin ja Cepolin, välistä koordinoitua ja täydentävyyttä, koska näiden elinten olisi tehostettava kehittämätöntä ja horjuvaa yhteistyötään ja luotava tiiviimmät yhteydet asianomaisiin kansallisiin viranomaisiin saavuttamalla korkeammat tehokkuus- ja turvallisuusstandardit ja olemalla avoimempia ja selkeämmin tilivelvollisia Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille;
- o) jatkuvasti kehittää ja vahvistaa EU:n yhteistä rajavalvontapolitiikkaa korostaen kuitenkin tarvetta määrittellä mahdollisimman nopeasti EU:n rajastrategiaa koskeva yleisjärjestelmä ja se, miten kaikki asiaa koskevat ohjelmat ja järjestelmät vaikuttavat toisiinsa, jotta optimoidaan niiden väliset suhteet ja välitetään mahdollinen päällekkäisyys ja epä johdonmukaisuus;

⁽¹⁾ EUVL L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin suositus neuvostolle rikosoikeuden laadusta sekä rikosoikeuden yhdenmukaistamisesta jäsenvaltioissa, (EUVL C 304 E, 1.12.2005, s. 109).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

4. kehottaa komissiota ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin meneillään olevien hankkeiden loppuun saattamiseksi ja varmistamaan, että mahdollisimman nopeasti otetaan käyttöön joko viisumitietojärjestelmä (VIS) tai toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmä (SIS II);
5. suosittelee, että komissio pidättäytyy tekemästä ennenaikaisesti mitään lainsäädäntöehdotusta uusien järjestelmien – erityisesti maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmän – käyttöönottamiseksi, ennen kuin VIS:n ja SIS II:n toiminta on alkanut; korostaa, että on tarpeen tehdä arvio tällaisen järjestelmän todellisesta tarpeesta ja selvästä vuorovaikutuksesta jo olemassa olevien järjestelmien puitteiden kanssa; pitää tärkeänä analysoida muutoksia, jotka on tarpeen tehdä olemassa oleviin järjestelmiin, ja arvioida tarkasti koko prosessin tosiasiallisia kustannuksia;
6. kehottaa komissiota sisällyttämään monivuotista ohjelmaa koskevaan ehdotukseensa yllä esitetyt suositukset ja edellä mainituissa parlamentin 25. syyskuuta 2008 ja 14. tammikuuta 2009 antamissa päätöslauselmissa sekä seuraavissa päätöslauselmissa esittämät suositukset:
 - Euroopan unionin kansalaisuutta koskevista ongelmista ja näkymistä 2. huhtikuuta 2009 annettu päätöslauselma ⁽¹⁾,
 - rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY soveltamisesta 27. syyskuuta 2007 annettu päätöslauselma ⁽²⁾,
 - Euroopan unionin rajaturvallisuuteen liittyvistä tulevista toimista sekä kolmansissa maissa saaduista vastaavista kokemuksista 10. maaliskuuta 2009 annettu päätöslauselma ⁽³⁾ sekä
 - yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuudesta 10. maaliskuuta 2009 annettu päätöslauselma ⁽⁴⁾;
7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0204.

⁽²⁾ EUVL C 219 E, 28.8.2008, s. 317.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0085.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0087.

G20-maiden huippukokouksen päätelmät

P6_TA(2009)0330

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Lontoossa 2. huhtikuuta 2009 pidetystä G20-kokouksesta

(2010/C 184 E/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Lontoossa 2. huhtikuuta 2009 järjestetyn G20-kokouksen johtajien lausuman (Global Plan for Recovery and Reform) sekä heidän rahoitusjärjestelmän lujittamisesta ja resurssien jakamisesta kansainvälisten rahoituslaitosten kautta antamansa julkilausumat,
- ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2009 julkaistun OECD:n yleisfoorumedistyskertomuksen siitä, miten tietyillä lainkäyttöalueilla noudatetaan kansainvälisesti sovittua veronormia, joka edellyttää kaikkien verotukseen liittyvien tietojen vaihtoa pyydettyä hallintoa ja kansallisen verolainsäädännön täytäntöönpanoa varten,
- ottaa huomioon 19. ja 20. maaliskuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon 4. maaliskuuta 2009 päivätyn komission tiedonannon "Euroopan talouden elvytys-suunnitelma" (KOM(2009)0114),
 - ottaa huomioon Jacques De Larosièren johdolla toimineen, EU:n rahoitusvalvontaa käsitelleen korkean tason ryhmän kertomuksen, joka on päivätty 25. helmikuuta 2009,
 - ottaa huomioon 29. lokakuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon "Finanssikriisistä talouden elpymiseen: eurooppalainen toimintakehys" (KOM(2008)0706),
 - ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan talouden elvytys-suunnitelmasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 8. huhtikuuta 2009 päivätyn komission tiedonannon kehitysmaiden tukemisesta kriisistä selviytymisessä (KOM(2009)0160),
 - ottaa huomioon Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) maaliskuussa 2009 julkaiseman raportin maailmanlaajuisen rahoituskriisin vaikutuksista alhaisen tulotason maihin,
 - ottaa huomioon YK:n vuosituhatosen kehitystavoitteet ja EU:n jäsenvaltioiden sitoumukset tarjota apua nälänhädän ja köyhyyden kitkemiseksi,
 - ottaa huomioon 16. helmikuuta 2009 julkaistun YK:n ympäristöohjelman kertomuksen "Out of Crisis – Opportunity", jossa kehoitettiin G20-kokousta esittämään ajatusta maailmanlaajuisesta ympäristöystävällisestä New Deal -strategiasta ("Global Green New Deal"),
 - ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 julkaistun Kansainvälisen työjärjestön (ILO) ja International Institute for Labour Studies -instituutin kertomuksen "The Financial and Economic Crisis: A Decent Work Perspective", jossa kehoitettiin G20-kokousta esittämään sosiaaliturvaan ja työpaikkojen luontiin suunnattu koordinoitu elvytyspaketti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että maailmantalouden taantuma syvenee edelleen eikä yksikään maa eikä toimiala näytä välttävän taantumun vaikutuksilta ja että maailman taloustilanne heikkenee nopeasti vuonna 2009 ja vuonna 2010 on kaikkein optimistisimpien arvioiden mukaan odotettavissa ainoastaan hidasta elpymistä,
- B. ottaa huomioon, että rahoituskriisin talouskriisin vaikutukset reaaliselouteen ovat johtaneet poikkeuksellisiin taloudellisiin oloihin, jotka edellyttävät nopeita, kohdennettuja, väliaikaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä ja päätöksiä, joilla pyritään löytämään ratkaisuja ennennäkemättömän haastavaan maailmanlaajuisen talous- ja työllisyystilanteeseen,
- C. katsoo, että niin kansainvälisen kuin Euroopan talouden taantumun torjunnan tärkeimpiä haasteita ovat nyt rahoitus- ja pääomamarkkinoilla vallitseva luottamuksen puute sekä kasvava työttömyys ja kansainvälisen kaupan supistuminen,
- D. katsoo, että nykyistä taantumaa olisi hyödynnettävä tilaisuutena edistää Lissabonin ja Göteborgin tavoitteita ja vahvistaa kansainvälistä sitoutumista työttömyyden torjuntaan, ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja energiankulutuksen vähentämiseen,
- E. ottaa huomioon, että yleiseen elvytys- ja uudistus-suunnitelmaan sisältyvät seuraavat tavoitteet: (1) luottamuksen, kasvun ja työpaikkojen palauttaminen, (2) rahoitusjärjestelmän korjaaminen luotonannon palauttamiseksi ennalleen, (3) rahoitussäätelyn lujittaminen ja luottamuksen uudelleenrakentaminen; (4) kansainvälisten rahoituslaitosten rahoittaminen ja uudistaminen kriisistä selviytymiseksi ja tulevien kriisien ehkäisemiseksi, (5) maailmankaupan ja investointien edistäminen ja vaurauden vahvistaminen sekä protektionismin estäminen sekä (6) kattavan, ympäristöystävällisen ja kestäväen elvytyksen aikaansaaminen,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0123.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- F. katsoo, että kansainvälinen koordinointi on välttämätöntä maailmantalouden elvyttämiseksi ja uudelleenrakentamiseksi,
- G. ottaa huomioon, että euroalueen jäsenyys on osoittautunut talouden vakautta lisääväksi tekijäksi euroalueeseen kuuluvissa jäsenvaltioissa, mikä johtuu siitä, että ne ovat pyrkineet täyttämään Maastrichtin sopimuksessa asetetut kriteerit sekä noudattamaan vakaus- ja kasvusopimusta, ja siitä, että ne ovat olleet suojassa valuuttakurssiheilahteluilta,
- H. ottaa huomioon, että useilla jäsenvaltioilla on vakavia maksutaseongelmia ja jotkin niistä ovat joutuneet turvautumaan IMF:n tai Euroopan unionin apuun,
- I. katsoo, että vuosituhanen kehitystavoitteiden, erityisesti äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistamisen, on oltava AKT:n ja EU:n välisen, Cotonoun kumppanuussopimuksen nojalla tehtävän yhteistyön perustana,
- J. toteaa, että rahoituskriisin vuoksi jotkut avunantajamaat ovat vähentäneet julkista kehitysapuaan kehitysmailla, mikä vaarantaa vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisen,
- K. ottaa huomioon, että AKT-maat ovat riippuvaisia hyödykkeiden viennistä, joka muodostaa yli 50 prosenttia niiden valuuttatuloista, ja että rahoituskriisi vähentää monien kehitysmaiden vientiä ja niiden ulkomailla asuvien kansalaisten rahälähetystä kotimaihinsa, heikentää luotonsaantia, vähentää suoria ulkomaisia investointeja ja laskee jyrkästi hyödykkeiden hintoja,
- L. toteaa, että offshore-keskukset toimivat siten, että sekä verotuksen että rahoitusalan sääntelyn välttäminen ja kiertäminen on mahdollista,
- M. ottaa huomioon, että kansainvälisen kaupan kasvu hidastuu luottojen ja rahoituksen puutteen sekä maailmantalouden yleisen hidastumisen vuoksi,
- N. katsoo, että rahoitus- ja talouskriisin mahdollisesti aiheuttamien protektionististen toimien estämiseksi tarvitaan vahvaa monenvälistä yhteistyötä,

Yleistä

1. pitää G20-ryhmän yleistä elvytys- ja uudistussuunnitelmaa myönteisenä; panee merkille, että suunnitelma on sopusoinnussa niiden toimien kanssa, joihin on jo ryhdytty Euroopan unionissa, sillä näin vältetään ristiriitaiset toimet, joiden vaikutukset kumoavat toisensa; pitää myönteisenä G20-kokouksen tunnustamaa tosiasiaa, että maailmanlaajuinen kriisi edellyttää kattavia ratkaisuja ja kokonaisvaltaista strategiaa luottamuksen, kasvun ja työllisyyden palauttamiseksi; katsoo, että asia vaatii varteenotettavia jatkotoimia seuraavalta G20-kokoukselta, joka pidetään vuoden 2009 alkusyksyllä;
2. katsoo, että maailman johtajien ei kuulu seuraavaksi paikata nykyistä talous- ja rahoitusjärjestelmää, vaan heidän on tunnustettava, että on saatava uudenlainen tasapaino sääntelykehykseen siten, että huomioidaan ekologinen ja sosiaalinen kestävyys, mahdollisuudet ja maailmantalouden kasvun ja työpaikkojen synnyn elpymineen sekä sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja sosiaalinen osallisuus; kehottaa tehostamaan sääntelyä ja valvontaa sekä luomaan uuden sääntely- ja hallintokehyksen; katsoo, että G20-kokouksessa olisi pitänyt käsitellä kaupan ja rahoituksen maailmanlaajuisia epätasapainoa, joka on ollut merkittävästi vaikuttamassa nykyisen talouskriisin syntyyn;
3. korostaa, että kaikkia annettuja sitoumuksia on noudatettava täydellisesti, ne on pantava täytäntöön nopeasti ja niitä on edelleen tarkennettava kansallisella ja kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan palauttaa luottamus ja maksimoida tehokkuus; panee merkille rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavan elimen (Financial Stability Board, FSB) ja IMF:n tehtävän seurata yleisen elvytys- ja uudistussuunnitelman edistymistä ja kehottaa näitä esittämään kertomuksensa parlamentille;
4. korostaa, että aivan ensisijaista on saada reaalityö toimimaan jälleen, varmistaa toimivat pääomamarkkinat ja luotonanto, tukea ja edistää työllisyyttä ja suojella ihmisiä ja varsinkin köyhimpiä ja heikoimassa asemassa olevia ihmisiä kriisin kielteisiltä vaikutuksilta;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

5. kiittää G20-ryhmää siitä, että se on valinnut pitkälti lainoihin ja takuisiin perustuvia ratkaisuja, joilla maksimoidaan taloudelliset vaikutukset ja autetaan samalla vähentämään yli biljoonan dollarin arvoisten toimenpidekokonaisuuksien pitkän aikavälin vaikutusta valtioiden rahakirstuihin;

Taloukasvun ja työllisyyden elvyttäminen

6. pitää myönteisenä sopimusta 832 miljardin euron lisävarojen myöntämisestä Kansainväliselle valuuttarahastolle, muille rahoituslaitoksille ja kaupan rahoittamiseen sekä sitoumusta toteuttaa pitkäjänteisiä finanssipoliittisia toimenpiteitä maailmantalouden luotonannon, kasvun ja työllisyyden elvyttämiseksi ja samalla pitkän aikavälin finanssipoliittisen vakauden varmistamiseksi; panee kuitenkin merkille, ettei kokouksessa sovittu Euroopan talouden finanssipoliittisesta lisäelvytyksestä; panee merkille, että kullakin maalla on erilainen liikkumavara mutta että jokaisen on toimittava omien mahdollisuuksiensa rajoissa;

7. tunnustaa keskuspankkien keskeisen roolin tässä pyrkimyksessä ja niiden nopeat koronlaskut ja pitää myönteisenä G20-ryhmän sitoutumista pidettyä kilpailemasta kansallisten valuuttojen devalvaatiolla, mikä voisi johtaa haitalliseen noidankehään; pitää myönteisenä sitä, että EKP on toistuvasti laskenut korkoaan kasvun vauhdittamiseksi ja että se on antanut nopeasti käyttöön lyhytaikaisia rahoitusvälineitä pankkien välisen luotonannon elvyttämiseksi; kiinnittää huomiota tarpeeseen luoda edellytykset, joilla helpotetaan koronalennusten siirtämistä hyödyttämään velallisia; kehottaa toteuttamaan kaikki mahdolliset toimenpiteet, joilla rahoitusmarkkinat saadaan jälleen toimimaan moitteettomasti, mukaan lukien kotimaisen luotonannon ja kansainvälisten pääomavirtojen pikainen saattaminen terveelle pohjalle;

8. panee huolestuneena merkille julkisen velan ja budjettivajeiden nopean kasvun; tähdentää, että tärkeää palauttaa mahdollisimman pian valtiontalouden vakaus ja varmistaa julkisen talouden kestävyys pitkällä aikavälillä, jotta tuleville sukupolville ei aiheudu liian suurta rasitetta, ja huomauttaa, että asiaa olisi käsiteltävä maakohtaisesti kokonaisvelkaantumisen yhteydessä;

9. pitää valitettavana, että G20-kokouksessa ei käsitelty rahoituskriisin taustalla olevia kansainvälisiä häiriöitä; toteaa, että tulevien rahoituskriisien estämiseksi on käsiteltävä niiden pohjalla olevia syitä (kuten Yhdysvaltain liiallista kauppataaseen vajetta, jota rahoitetaan Kiinan kauppataaseen ylijäämällä), minkä vaikutukset ulottuvat paljon pankkitoimintaa ja rahoitusalan sääntelyä ja institutionaalista hallintoa laajemmalle; katsoo, että kriisin tehokas monenvälinen hoitaminen edellyttää puuttumista muun muassa vaihtokurssien ja hyödykkeiden hintojen heilahtelujen syihin; kehottaa siksi Eurooppa-neuvostoa hyväksymään yhteisen kannan näiden kysymysten käsittelemiseksi ennen New Yorkissa pidettävää seuraavaa G20-kokousta;

Rahoitusvalvonnan ja sääntelyn tehostaminen

10. pitää myönteisenä yhteistä lähestymistapaa, jolla pyritään tehostamaan rahoitusalan sääntelyä ja rahoitusvalvontaa eri maiden toimien yhdenmukaistamisen ja järjestelmällisen koordinoinnin kautta; kehottaa kaikkia hallituksia toimimaan G20-kokouksessa antamiensa sitoumusten mukaisesti; katsoo, että G20-kokouksessa tehdyt päätökset ja sitoumukset edustavat minimiä eivätkä maksimia; pitää myönteisenä, että Euroopan unioni on asettanut kunnianhimoisempia tavoitteita sääntelyn ja valvonnan laajuudelle ja ehdoille;

11. korostaa, että on tärkeää palauttaa luottamus rahoitusalaan, koska se on avaintekijä pyrittäessä käynnistämään uudelleen kansainväliset pääomavirrät ja lainananto reaalityaloudelle; korostaa tarvetta käsitellä kiireesti pankkien heikentynyttä vakavaraisuutta, koska se vaikeuttaa luotonantoa; kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia ja toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan, että pankit ilmoittavat täydellisesti ja avoimesti taseiden riskierät ottaen huomioon komission tiedonannon arvoltaan alentuneiden omaisuuserien käsitteystä yhteisön pankkisektorilla⁽¹⁾, ja toimimaan koordinoitusti kilpailusääntöjä noudattaen; kehottaa G20-maiden hallituksia ilmoittamaan riskieriä koskevien ohjelmien toimintatavan ja tulokset; suosittaa, että maksimoidaan kansainvälinen yhteistyö ja luovutaan rahoitus- ja sääntelyprotektionismista;

⁽¹⁾ EUVL C 72, 26.3.2009, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

12. pitää myönteisenä päätöstä kaikkien järjestelmän kannalta tärkeiden instituutioiden, markkinoiden ja välineiden (myös hedge-rahastojen) sääntelystä ja valvonnasta, mutta katsoo, että tarvitaan lisätoimia spekulatiivisten ylilyöntien lopettamiseksi ja että sääntelyn ja valvonnan piiriin on sisällytettävä toiminnot, joiden laajuus yksittäisinä toimintoina voidaan katsoa ei-systeemiseksi mutta jotka yhdessä voivat horjuttaa rahoitusalan vakautta; korostaa tarvetta kehittää tehokkaita yhteistyö- ja tiedonvaihtomekanismeja kansallisten viranomaisten kesken, jotta voidaan varmistaa tehokas kansainvälinen valvonta ja samalla ylläpitää avoimia markkinoita;
13. kannattaa G20-ryhmän päätöstä hyväksyä mahdollisimman pian Basel II -sopimuksen pääomaa koskevat puitteet ja sen aiomukset toimet vakavaraisuuden valvontaa koskevien vaatimusten tehostamiseksi;
14. katsoo, että kansainvälistä kriisinhallintayhteistyötä koskevat periaatteet on syytä panna kiireesti täytäntöön; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tekemään kansainvälistä yhteistyötä rahoituskriiseihin valmistautumiseksi ja niiden hallitsemiseksi, koska kansallisten rahoitusjärjestelmien välinen vuorovaikutus lisääntyy;
15. pitää myönteisenä G20-ryhmän päätöstä lisätä rahoitusmarkkinoiden yhtenäisyyttä ja avoimuutta sekä rahoitusalan toimijoiden vastuuta; pitää myönteisenä G20-ryhmän sitoutumista tekemään palkkiojärjestelmistä kestävämpiä osana rahoitusmarkkinoiden sääntelyn uudelleentarkastelua ja korostaa, että tärkeää kytkeä yhteen pitkän aikavälin tuloksiin kannustaminen ja kohtuuttomuuksiin johtavien kannustimien välttäminen sekä huolehtia siitä, että uusia periaatteita noudatetaan koko alalla, jotta voidaan varmistaa yhtäläiset toimintaedellytykset; aikoo seurata erittäin tarkasti niiden periaatteiden täytäntöönpanoa, jotka koskevat rahoituslaitosten palkka- ja palkkiojärjestelmiä, ja kehottaa EU:ta toteuttamaan asiassa tiukempia toimenpiteitä;
16. pitää myönteisinä luottoluokituslaitoksia koskevia toimia, joilla pyritään lisäämään avoimuutta ja tehostamaan kansallisten valvontaviranomaisten yhteistyötä; on edelleen huolissaan alan kilpailun puuttumisesta, ja kehottaa vähentämään huomattavasti markkinoille pääsyn esteitä;
17. pitää myönteisenä kaavailtua sopimusta yhtenäisistä tilinpäätösstandardeista, pitää valitettavana, että Yhdysvaltain FASB on muuttanut käyvän arvon määritelmää amerikkalaisten markkinoimijoiden osalta, ja kehottaa komissiota mukauttamaan IAS 39:n tähän sopimukseen odottamatta kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan (IASB) päätöstä;
18. kehottaa seuraavaa G20-kokousta sopimaan koordinoituista ja konkreettisista toimista, joilla voidaan lakkauttaa kaikki verokeitaat ja löyhän sääntelyn alueet ja tukkia yhteisön sisällä esiintyvät verotukselliset ja sääntelyä koskevat porsaanreiät, jotka mahdollistavat laajamittaisen veronkierron jopa tärkeimmissä finanssikeskuksissa; pitää myönteisenä G20-kokouksen julkilausumaa pankkisalaisuudesta ja pitää automaattista tietojen vaihtoa tehokkaimpana välineenä torjua veronkiertoa; suosittaa, että Euroopan unioni hyväksyisi omalla tasollaan asianmukaisen lainsäädäntökehyksen verokeitaiden osalta, ja kehottaa EU:n kansainvälisiä kumppaneita menettelemään samoin;

Kansainvälisten rahoituslaitosten vahvistaminen

19. kannattaa täysin päätöstä antaa sovitun esityslistan koordinoitua koskeva keskeinen rooli äskettäin uudelleen nimetyille ja laajennetuille FSB:ille; kannattaa G20-ryhmän päätöstä luoda FSB:lle vankempi institutionaalinen perusta ja lisätä sen toimivaltuuksia; korostaa, että on tärkeää noudattaa yhteisiä periaatteita ja varmistaa rahoituspalvelualan sääntöjen lähentäminen, jotta pystytään sääntelemään kansainvälisten markkinoimijoiden toimintaa;
20. b. pitää myönteisenä ja tukee täysin 8. huhtikuuta 2009 pidetyn parlamentaarisen EUROLAT-edustajakokouksen esittämää kehotusta, jonka mukaan EU-LAC-maiden tulisi toimia niin, että ne pyrkivät lakkauttamaan kaikki niiden alueella toimivat verokeitaat ja tekevät yhteistyötä kansainvälisellä tasolla muiden verokeitaiden lakkauttamiseksi kannattaen sellaisiin yrityksiin ja henkilöihin sovellettavia pakotteita, jotka käyttävät tällaisten verokeitaiden palveluita;
21. pitää myönteisenä G20-ryhmän suunnitelmaa uudistaa kansainvälisiä rahoituslaitoksia ja kehottaa käynnistämään nämä uudistukset mahdollisimman pian; edellyttää kansainvälisen talous- ja rahoitushallinnon perusteellista uudistamista, jolla on edistettävä demokratiaa, avoimuutta ja vastuuvetovallisuutta ja varmistettava kansainvälisten talous- ja rahoitusalan laitosten politiikkojen ja menettelyjen johdonmukaisuus, ja kehottaa tarkastelemaan uudelleen IMF:n ja Maailmanpankin lainanantoon sovellettavia ehtoja;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

22. kehottaa parantamaan kehitysmaiden edustusta kansainvälisissä rahoituslaitoksissa; pitää myönteisenä sitoutumista avoimeen ja ansioita korostavaan valintamenettelyyn kansainvälisten rahoituslaitosten johtoa nimitettäessä; kehottaa Euroopan unionia tämän vuoksi puhumaan yhdellä äänellä;

23. kehottaa komissiota arvioimaan IMF:n erityisnosto-oikeuksien mahdollisesti tarpeellista lisäämistä ja kehottaa EKP:tä arvioimaan tällaisen lisäyksen vaikutuksia kansainväliseen hintavakauteen;

Protektionismin torjuminen ja maailmanlaajuisen kaupan ja sijoitusten edistäminen

24. kannattaa G20-ryhmän lupausta lisätä kansainvälisten rahoituslaitosten käyttöön annettavia resursseja 850 miljardilla dollarilla kasvun tukemiseksi nousevan talouden maissa ja kehitysmaissa; pitää myönteisenä IMF:n rahoitusvarojen huomattavaa lisäystä, koska IMF on maksutaseongelmista kärsivien maiden, EU:n jäsenvaltiot mukaan luettuina, suurin rahoittaja ja pyrkii tukemaan nousevan talouden maiden ja kehitysmaiden talouskasvua;

25. pitää myönteisenä IMF:n edistymistä uuden joustavaa luototusta käsittelevän linjansa suhteen, koska IMF on luopumassa aikaisemmista rajoittavista ja jäykistä luotonannon ja ehtojen puitteistaan, mikä käy ilmi maailmanlaajuisen rahoituskriisin vaikutuksia alhaisen tulotason maihin koskevasta IMF:n kertomuksesta, jonka mukaan lainapolitiikkaa laadittaessa etusijalle olisi asetettava sosiaalisten ohjelmien suojaaminen tai laajentaminen tai hyväksytyjen investointien edistäminen ja yleisesti vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisvauhdin ylläpitäminen;

26. pitää myönteisenä yleisessä elvytys- ja uudistussuunnitelmassa vahvistettua sitoutumista vuosituhannen kehitystavoitteisiin ja lupausta antaa käyttöön vielä 50 miljardia dollaria sosiaalisen suojelun tukemiseen, kaupan vauhdittamiseen ja alhaisen tulotason maiden kehityksen turvaamiseen; kehottaa maksamaan tuet pelkkien lainojen sijasta mahdollisuuksien mukaan myös suorina tukina, jotta voidaan tehostaa sosiaalista suojelua ja vauhdittaa kauppaa;

27. pitää valitettavana, että G20-ryhmän kauppaa tukevaa apua (Aid for Trade) ja julkista kehitysapua koskevat lupaukset ovat riittämättömiä; korostaa, että vaikka yleisessä elvytys- ja uudistussuunnitelmassa luetellaan rahoitustoimia kehitysmaiden resurssien lisäämiseksi Maailmanpankin ja IMF:n kautta, siinä ei mainita erityistä sitoutumista sen varmistamiseen, että kauppaa tukevassa avussa olisi kyse lisärahoituksesta;

28. pitää myönteisenä sitoutumista lisätukeen maailmankaupalle ja investoinneille; on kuitenkin huolissaan maailmankaupan supistumisesta, mikä uhkaa entisestään syventää kansainvälistä taantumaa; korostaa Dohan kierroksen pikaisen ja tuloksellisen loppuun saattamisen merkitystä, koska sen tarkoituksena on korjata maailman kauppajärjestelmän epätasapaino, joka on toiminut kehitysmaiden vahingoksi;

29. torjuu kaikenlaisen protektionismin sekä reaalityaloudessa että rahoitussektorilla reaktion talouden laskusuuntaan ja maailmankaupan heikkenemiseen;

30. vaatii, että seuraavassa G20-huippukokouksessa käsitellään myös maailman kauppajärjestelmän ja Maailman kauppajärjestö WTO:n hallinnon uudistamista, jotta voidaan edistää reilua kauppaa ja pysäyttää etelän ja pohjoisen välisen epätasa-arvon kasvaminen, lisätä johdonmukaisuutta kauppaa-, sosiaali- ja ympäristöpolitiikkojen välillä ja tehdä WTO:sta demokraattisempi, avoimempi ja vastuullisempi;

31. kehottaa EU:n jäsenvaltioita esittelemään toimet ja välineet, joita käytetään kriisin torjumiseksi kehitysmaissa, jotta Euroopan unioni voi toimia koordinoitusti; kehottaa arvioimaan näin tunnistettujen toimien toteuttamista seuraavassa Monterreyn kehitysyhteistyön rahoitusta koskevassa raportissa;

32. kiinnittää huomiota edelleen jatkuvaan elintarvikekriisiin, joka vaatii välittömiä toimia ja uudistuksia sen varmistamiseksi, että kehitysmaiden maataloustuotanto saadaan kestäväälle pohjalle;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Syrjimättömän ja kestäväen elvytyksen varmistaminen

33. pitää myönteisenä, että G20-ryhmä tunnusti kestävämmän maailmantalouden merkityksen; korostaa, että tulevassa Kööpenhaminan konferenssissa on erittäin tärkeää saada aikaan sitova ilmastonmuutossopimus; tähdentää kuitenkin, että G20-maiden johtajien olisi otettava huomioon maailmanlaajuisen kestävyysteen liittyvien haasteiden monimuotoisuus, kuten kalastus-, metsä- ja vesikriisit, jotka vaikuttavat eniten kehitysmaiden väestöön;

34. kehottaa komissiota käynnistämään kestäväen kehityksen strategian jatkoa koskevien pohdintojen yhteydessä tarvittavat prosessit, joilla pyritään ottamaan täysimääräisesti huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset kaikkiin olemassa oleviin toimintalinjoihin;

35. korostaa tarvetta panna ilmasto- ja energiapaketti tehokkaasti täytäntöön sekä lisätä investointeja uusiutuviin energialähteisiin, ympäristöalan innovaatioihin, ympäristöystävällisiin energiamuotoihin ja energiatehokkuuteen, joiden olisi oltava keskeinen osa vuosien 2010–2014 energiatoimintasuunnitelmaa;

36. kehottaa seuraavaa G20-kokousta käsittelemään ILO:n ehdottamaa ihmisarvoisen työn toimintaohjelmaa, johon olisi sisällytettävä erityisesti sitoutuminen ihmisoikeuksien ja keskeisten työntekijöiden oikeuksien yleiseen kunnioittamiseen työpaikoilla ja lapsityön poistamiseen;

*

* *

37. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan keskuspankille, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, G20-ryhmään kuuluvien valtioiden hallituksille ja parlamenteille ja Kansainväliselle valuuttarahastolle.

Vakauden ja hyvinvoinnin vakiinnuttaminen Länsi-Balkanilla

P6_TA(2009)0331

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 vakauden ja hyvinvoinnin vakiinnuttamisesta Länsi-Balkanilla (2008/2200(INI))

(2010/C 184 E/21)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Kööpenhaminassa 21. ja 22. kesäkuuta 1993 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,

— ottaa huomioon Thessalonikissa 21. kesäkuuta 2003 pidetyn EU:n ja Länsi-Balkanin maiden huippukokouksen yhteisen julkilausuman,

— ottaa huomioon 27. tammikuuta 2006 päivätyn komission tiedonannon ”Länsi-Balkanin maat matkalla kohti EU:ta: vakauden varmistaminen ja hyvinvoinnin lisääminen” (KOM(2006)0027),

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon kaikkien jäsenvaltioiden sekä Länsi-Balkanin valtioiden ulkoministerien Salzburgissa 11. maaliskuuta 2006 yksimielisesti hyväksymän EU:n ja Länsi-Balkanin julistuksen,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 14. joulukuuta 2007 ja 19.–20. kesäkuuta 2008 pidettyjen kokousten puheenjohtajan päätelmät sekä niiden liitteenä olevan Länsi-Balkania koskevan julkilausuman ja yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston 10. joulukuuta 2007, 18. helmikuuta 2008 ja 8. ja 9. joulukuuta 2008 pidetyissä kokouksissa annetut päätelmät,
 - ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Länsi-Balkan – lähemmäksi EU-jäsenyyttä” (KOM(2008)0127),
 - ottaa huomioon Brdo’n julkilausuman ”Uusi keskittyminen Länsi-Balkanille”, jonka EU:n puheenjohtaja-valtio antoi 29. maaliskuuta 2008 ja jossa korostettiin tarvetta löytää uutta pontta Thessalonikin toimintasuunnitelmalle ja Salzburgin julistukselle,
 - ottaa huomioon komission laajentumisstrategiaa koskevan asiakirjan sekä sen marraskuussa 2008 antamat maakohtaiset edistyskertomukset,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman rauhanrakentamista ja valtiorakenteiden kehittämistä konfliktin jälkeisissä tilanteissa koskevista kehitysnäkymistä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 13. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman kauppaa ja taloussuhteista Länsi-Balkaniin ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A6-0212/2009),
- A. ottaa huomioon, että Länsi-Balkan on erottamaton osa Eurooppaa ja että alueen kaikkien maiden tulevaisuus on Euroopan unionin täysivaltaisessa jäsenyydessä,
- B. katsoo, että ajatus EU-jäsenyydestä ja siitä koituvista eduista on ensisijainen vakauden takaaja ja uudistusten keskeinen vaikutin Länsi-Balkanin maissa, jotka ovat osa Eurooppaa ja jotka ovat lähimenneisyydessä ja aiemminkin kärsineet sodista, etnisistä puhdistuksista ja autoritäärisestä hallinnosta,
- C. katsoo, että 1990-luvun sotien taakka on edelleen merkittävä este kestävän vakauden ja poliittisen turvallisuuden saavuttamiselle alueella; ottaa huomioon, että tilanne asettaa uusia ainutlaatuisia haasteita EU:n laajentumispolitiikalle, ja katsoo, että on käytettävä kaikkia unionin käytössä olevia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) / Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (ETPP) välineitä osana konflikteista toipuvien yhteiskuntien tarpeiden mukaisesti räätälöityä yleistä lähestymistapaa,
- D. ottaa huomioon, että eräillä EU:n alueellisilla kumppaneilla on edelleen ratkaisemattomia kysymyksiä naapureidensa kanssa; ottaa huomioon, että EU ja Länsi-Balkanin maat ovat sopineet, että hyvät naapurussuhteet ja alueellinen yhteistyö pysyvät tärkeimpinä tekijöinä edistymisessä kohti EU-jäsenyyttä,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0639.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0005.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

1. huomauttaa, että Euroopan unionin vaikutusvalta ja kyky toimia vakauden myötävaikuttajana ja Länsi-Balkanin uudistuksen ajajana riippuvat siitä, kuinka uskottava on EU:n sitoutuminen siihen, että alueen Kööpenhaminan kriteerit kokonaisuudessaan täyttävistä maista voi tulla EU:n täysivaltaisia jäsenvaltioita; korostaa näin ollen, että komission ja jäsenvaltioiden on sitouduttava lujasti tulevaan laajentumiseen Länsi-Balkanilla;
2. huomauttaa, että Länsi-Balkanin maiden on otettava itse vastuuta lähentymisestään Euroopan unioniin; korostaa, että lähentymisprosessin on lähdettävä sisältäpäin ja että menestyksekkäs liittyminen edellyttää vahvaa kansalaisyhteiskuntaa, vähäistä korruptioastetta ja kokonaisvaltaista siirtymistä tietopohjaiseen talouteen ja yhteiskuntaan;
3. huomauttaa, että Lissabonin sopimuksen voimaantuloa odottaessa tulevien laajentumisten edellyttämät institutionaaliset mukautukset voidaan teknisesti toteuttaa nykyisten perussopimusten mukaisesti; pitää kuitenkin Lissabonin sopimuksen ratifioimista erittäin tärkeänä;
4. korostaa, että jäsenvaltioiden ei pidä tarpeettomasti viivyttää komission lausunnon laatimista jäsenyyttä hakeneista ehdokasmaista, ja kehottaa neuvostoa ja komissiota käsittelemään nykyiset ja tulevat jäsenyyshakemukset asianmukaisen ripeästi;
5. korostaa, että liittymisprosessissa on sovellettava oikeudenmukaisesti ja tiukasti ehdollisuuden periaatetta, jonka mukaisesti kukin maa arvioidaan yksinomaan sen mukaan, miten maa kykenee täyttämään Kööpenhaminan kriteerit, vakautus- ja assosiaatioprosessin ehdot ja kunkin neuvotteluvaiheen arviointiperusteet, ja että näin ollen niiden maiden liittymisprosessia ei saa hidastaa tai pysäyttää, jotka ovat täyttäneet edellisen vaiheen vaatimukset;
6. huomauttaa, että liittymisprosessin selkeä alueellinen näkökulma on säilytettävä ja että sellaista tilannetta on vältettävä, jossa erot liittymisprosessin etenemisessä muodostavat alueella uusia esteitä etenkin viisumipakon poistamisprosessille; tukee alueellisen yhteistyöneuvoston roolia alueellisen vastuunoton vahvistamisessa ja EU:n keskeisenä keskustelukumppanina kaikissa Kaakkois-Euroopan alueellista yhteistyötä koskevissa asioissa;
7. kehottaa EU:n jäsenvaltioiden parlamentteja ilmaisemaan asianmukaisesti suostumuksensa niihin vakautus- ja assosiointisopimuksiin, joiden ratifiointiprosessi on käynnissä;
8. korostaa, että kaikkien asianosaisten on ponnisteltava jatkuvasti molempia osapuolia tyydyttävien ratkaisujen löytämiseksi ratkaisematta oleviin jäsenvaltioiden ja Länsi-Balkanin maiden kahdenvälisiin kiistoihin ja Balkanin maiden keskinäisiin kiistoihin; korostaa tässä yhteydessä, että hyvät naapuruussuhteet ja kunkin kulttuurisen ja historiallisen perinnön hyväksyminen ovat erittäin tärkeitä rauhan vaalimisen ja vakauden ja turvallisuuden vahvistamisen kannalta; uskoo, että liittymisneuvottelujen käynnistämistä Länsi-Balkanin maiden kanssa ja yksittäisten neuvottelulukujen avaamista ja sulkemista ei pitäisi estää tai jumiuttaa kahdenvälisiä kiistoja koskevilla kysymyksillä ja että tämän vuoksi maiden olisi sovittava kahdenvälisten kysymysten ratkaisemisprosesseista ennen liittymisneuvottelujen käynnistämistä;
9. toteaa tässä yhteydessä, että tietyt Länsi-Balkanin maat ovat päättäneet hakea kahdenvälisiin kiistoihin muutosta Kansainväliseltä tuomioistuimelta tai pyytää siltä neuvoo-antavan lausunnon; katsoo, että EU:n olisi tehtävä kaikkensa avustukseksi ja helpottaakseen avoimina olevien kysymysten kattavaa ja pysyvää ratkaisemista;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

10. katsoo, että etnisten ryhmien ja kulttuurien välistä vuoropuhelua on jatkettava, jotta Balkanin alueen maiden menneisyydestä ja niiden suhteissa ilmenevistä jännitteistä voidaan selvitä; uskoo, että kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ja kansalaisten (sekä Länsi-Balkanin maiden kansalaisten keskinäiset että niiden kansalaisten ja EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten väliset) yhteydet ovat ratkaisevia sovittelun aikaan saamisessa, vastavuoroisen ymmärryksen helpottamisessa ja etnisten ryhmien rauhanomaisen rinnakkaiselon edistämisessä; kehottaa siksi komissiota kiinnittämään enemmän huomiota eri etnisten ryhmien sovittelua, suvaitsevaisuutta ja vuoropuhelua edistäviin aloitteisiin ja myöntämään niille lisärahoitusta sekä tukemaan etnisten ryhmien välisten sopimusten täytäntöönpanoa;

11. antaa täyden tukensa ETPP:n puitteissa toteutettaville operaatioille ja alueelle sijoitettaville EU:n erityisedustajille, jotka ovat edelleen avainasemassa vakauden ylläpitämisessä ja sen varmistamisessa, että Kööpenhaminan kriteerit täyttävien toimivien valtioiden kehittämisprosessissa edistytään; korostaa, että yhtäkään ETPP-operaatiota ei päätetä tai erityisedustajan toimistoa suljeta ennen kuin niiden tehtävä on saatettu yksiselitteisesti päätökseen;

12. antaa täyden tukensa ponnistelulle ottaa Länsi-Balkanin kattava investointikehys käyttöön vuoteen 2010 mennessä komission, kansainvälisten rahoituslaitosten ja yksittäisten lahjoittajamaiden myöntämien tukien ja lainojen koordinoimiseksi; on tyytyväinen infrastruktuurihankkeita koskevaan järjestelyyn ja huomauttaa, että liikenne- ja ympäristöalan ja sosiaalialan infrastruktuurihankkeita olisi kehitettävä selvästi alueellisesta näkökulmasta; korostaa tiiviin yhteistyön tarvetta Länsi-Balkanille annettavan avun täydentävyyden, johdonmukaisuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi; uskoo, että nämä koordinoitujen laina- ja tukijärjestelyt on suunnattava etenkin mahdollisiin hakijamaihin, jotka eivät saa rahoitusta kaikista viidestä liittymistä valmistelevan tukivälineen⁽¹⁾ (IPA) osa-alueesta; korostaa alueellisen yhteistyön merkitystä liittymistä valmistelevien rahastojen käytettävyyttä koskevien parhaiden käytäntöjen yhteydessä;

13. muistuttaa, että tammikuussa 2009 Venäjän ja Ukrainan välille puhjennut kaasutoimituskiista haittasi vakavasti Länsi-Balkanin maiden energiahuoltoa; edellyttää siirtoreittien monipuolistamista ja alueen energiaverkkojen yhteenliitettävyyden parantamista EU-rahoituksen turvin;

14. muistuttaa liikenteen infrastruktuurin merkityksestä talouden kehittämiselle ja yhteiskunnalliselle yhteenkuuluvuudelle; kehottaa siksi komissiota tukemaan asianmukaisen eri liikennemuotoja hyödyntävän liikennejärjestelmän luomista Euroopan unionin ja Länsi-Balkanin alueen maiden välillä ja edistämään tavaroiden ja henkilöiden vapaata ja nopeaa liikkuvuutta kyseisellä alueella erityisesti kehittämällä yleiseurooppalaista liikennekäytävää VII;

15. on tyytyväinen IPA:n alaisuudessa perustettuun uuteen kansalaisyhteiskuntaa koskevaan välineeseen ja tämän seurauksena kansalaisyhteiskuntaa edustaville järjestöille suunnatun rahoituksen kolminkertaistamiseen; kehottaa komissiota vahvistamaan paikallista sitoutumista kansalaisyhteiskunnan kehitykseen ja luomaan mahdollisuuksia olla säännöllisessä vuorovaikutuksessa kansalaisyhteiskuntaa edustavien paikallisyhteisöjen kanssa ja kuulla niitä niiden mielipiteiden ja tarpeiden huomioon ottamiseksi IPA:n alaisuudessa myönnettävän avun suunnittelu- ja ohjelmointivaiheissa; kehottaa komissiota kannustamaan sellaisen kansalaisyhteiskuntaa edistävistä järjestöistä koostuvan alueellisen keskustelufoorumien luomista, jonka avulla levitetään parhaita käytänteitä liittymistä edeltävän tuen käytettävyydestä;

16. kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota pienten ja keskisuurten sekä kaupunkien ulkopuolella kyseisellä alueella toimivien kansalaisyhteiskuntaa edustavien järjestöjen toiminnan edistämiseen etenkin suuntaamalla suuremman osan myöntämästään avusta tämänkaltaisille järjestöille, yksinkertaisella EU-rahoituksen hakumenettelyllä ja tarkistamalla pienten ja keskisuurten kansalaisyhteiskuntaa edustavien järjestöjen hankkeiden yhteisrahoitusta koskevia sääntöjä ja lisäämällä yhteisrahoitusta;

17. korostaa, että Länsi-Balkanin alueen maiden kansalaisia koskeva Schengen-alueen viisumipakko on poistettava, jotta Euroopan unioni tulisi tutuksi alueen asukkaalle; on tyytyväinen keskusteluun viisumipakon poistamisesta ja kehottaa neuvostoa ja komissiota viemään prosessia eteenpäin mahdollisimman avoimesti ja asettamaan selkeät kriteerit ulkoisen valvonnan helpottamiseksi ja prosessin julkisen vastuun lisäämiseksi;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1085/2006, annettu 17. heinäkuuta 2006, liittymistä valmistelevasta tukivälineestä (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 82).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

18. korostaa, että vaivalloiset viisumimenettelyt ja alueen konsulaattien ja suurlähetystöjen henkilöstön puute ovat omiaan lietsomaan alueen asukkaiden vihamielisyyttä EU:ta kohtaan, vaikka unionin suosio on selvästi tärkein kannustin uudistuksiin;

19. kannustaa Länsi-Balkanin maita nopeuttamaan toimiaan yksilöllisten etenemissuunnitelmien toteuttamiseksi, jotta kyseisiä maita koskevat viisumijärjestelyt voidaan lakkauttaa mahdollisimman pian; uskoo näiden ehtojen täyttämisen olevan ratkaisevaa Euroopan unioniin liittymistä koskevan prosessin nopeuttamiseksi; katsoo tässä yhteydessä, että IPA:lla olisi tuettava edunsaajamaiden toimia viisumivapautusta koskevassa etenemissuunnitelmassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi;

20. antaa täyden tukensa Länsi-Balkanin opiskelijoille ja tutkijoille Erasmus Mundus -ohjelman alaisuudessa EU:n alueella tapahtuvaa opiskelua ja tutkimustyötä varten myönnettävän rahoituksen ja apurahojen määrän lisäämiselle, jotta Länsi-Balkanin maiden kansalaiset ja instituutiot voidaan perehdyttää EU:n ohjelmaan ja jotta heidän koulutusvalmiuksiaan voidaan tehostaa; kehottaa edunsaajamaita toteuttamaan kaikki tarvittavat järjestelyt, julkisuustoimet ja tiedotuskampanjat mukaan luettuina, jotta näiden maiden kansalaiset voisivat hyödyntää nämä mahdollisuudet täysimittaisesti; kehottaa kyseisiä maita tehostamaan valmisteltavia hallinnollisia toimia täyttääkseen arviointiperusteet, joita elinikäistä oppimista koskevaan ohjelmaan hyväksyminen edellyttää;

21. korostaa koulutuksen ja ammattikoulutuksen ratkaisevan tärkeää asemaa nykypäivän tietoon perustuvissa talouksissa; korostaa tässä yhteydessä, että koulutuksen eri tasoilla on vahvistettava ja stimuloitava yrittäjyyttä ja innovatiivisia taitoja;

22. antaa täyden tukensa Länsi-Balkanin maiden osallistumiselle yhteisön ohjelmiin ja virastojen toimintaan; toteaa erityisesti maiden osallistumisen energiayhteisön perustamissopimukseen sekä maiden suunnitellun osallistumisen liikenneyhteisösopimukseen olevan malliesimerkkejä hakijamaiden ja mahdollisten hakijamaiden täysipainoisesta integroimisesta yhteisön rakenteisiin ja lainsäädännön yhdenmukaistamisesta yhteisön säännösten kanssa liittymisprosessin alkuvaiheessa;

23. painottaa, että ympäristönsuojelu on Länsi-Balkanin alueen kestävä kehityksen tärkeä osatekijä; kehottaa siksi Länsi-Balkanin maiden hallituksia pitäytymään Kaakkois-Euroopan energiayhteisön periaatteissa ja tavoitteissa, jotta asianmukaista ympäristöpolitiikkaa ja -strategiaa voidaan edistää erityisesti uusiutuvien energialähteiden saralla EU:n ympäristöstandardien ja ilmastomuutospolitiikan mukaisesti;

24. tukee aluetason parlamenttien välistä vuoropuhelua ja korostaa, että Länsi-Balkanin maiden kansalliset parlamentit on otettava täysipainoisesti mukaan Euroopan yhdentymiskehitykseen; uskoo, että Euroopan parlamentti ja jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit ovat merkittävässä asemassa vuoropuhelun ja yhteistyön aloittamisessa Länsi-Balkanin maiden parlamenttien kanssa; uskoo, että Euroopan parlamentin parlamenttien välisten kokousten luonnetta on kohennettava johdonmukaisempia ja käytännönläheisempiä keskustelu- ja työpajamahdollisuuksia koskevan toimivan ja tehokkaan organisoitijärjestelmän luomiseksi;

25. korostaa, että toiminnan keskeisenä tavoitteena on alueen sisäisen sekä Länsi-Balkanin ja EU:n välisen kaupan vapauttaminen tulli- ja muista kuin tulliesteistä taloudellisen kehityksen, alueellisen yhdentymisen ja ruohonjuuritason kanssakäymisen edistämiseksi; korostaa Keski-Euroopan vapaakauppasopimuksen (Cefta) merkitystä alueen kaupan vapauttamisessa ja on tyytyväinen, että komissio on myöntänyt taloudellista tukea Ceftan sihteeristölle;

26. ilmaisee maailmanlaajuisen talouskriisin vuoksi solidaarisuutensa Länsi-Balkanin maille ja vahvistaa tukevuksensa alueen taloudellista ja yhteiskunnallista vakauttamista; pitää siksi myönteisenä, että komissio ehdotti äskettäin Euroopan talouden elvytysuunnitelman laajentamista koskemaan myös Länsi-Balkania, ja kehottaa komissiota pysymään valppaana ja hyväksymään tarvittaessa asianmukaisia toimia vakautus- ja assosiaatioprosessin moitteettoman jatkumisen takaamiseksi;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

27. kannustaa Ceftan osapuolia jatkuviin ponnisteluihin maataloustuotteiden kaupan vapauttamiseksi tulli- ja muista esteistä sekä kiintiöistä; kehottaa Euro-Välimeri-ryhmän jäseniä etsimään edelleen ratkaisua jäljellä oleviin ongelmiin, jotka ovat tällä hetkellä esteenä diagonaalista kumulaatiota koskevan Euro-Välimeri-järjestelmän laajentamiselle Länsi-Balkanin maihin;
28. kehottaa neuvostoa ja komissiota ryhtymään asianmukaisiin toimiin kannustaakseen Länsi-Balkanin maiden tiiviimpää integrointia maailmanlaajuiseen talous- ja kauppajärjestelmään ja etenkin niiden liittymistä WTO:n jäseniksi; korostaa, että kaupan vapauttamiseen on yhdistettävä köyhyyden ja työttömyysasteen vähentäminen, taloudellisten ja yhteiskunnallisten oikeuksien edistäminen ja ympäristönsuojelu; kehottaa komissiota välittämään asianmukaisesti ja ajoissa parlamentin hyväksyttäviksi kaikki uudet Länsi-Balkanin maita koskevat poikkeukselliset talousarvioapuehdotukset;
29. kehottaa alueen maita asettamaan korruption torjumisen etusijalle, koska korruptio haittaa vakavasti yhteiskunnan kehittämistä; kehottaa kyseisiä maita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmis- ja huumekaupan torjumiseksi;
30. kehottaa EU:ta tukemaan edelleen oikeus- ja sisäasioihin liittyviä alueellisia yhteistyöaloitteita sekä lainsäädännön ja oikeusjärjestelmien yhdenmukaistamiseen tähtääviä ponnistuksia, kuten poliisiyhteistyötä Kaakkois-Euroopassa koskevaa sopimusta, Kaakkois-Euroopan lainvalvontakeskusta (Southeast European Law Enforcement Centre, SELEC) ja Kaakkois-Euroopan syyttäjien neuvoo-antavaa ryhmää (Southeast European Prosecutors Advisory Group, SEEPAG); panee merkille jatkuvan ja suunnitellun taloudellisen avun Kaakkois-Euroopan syyttäjaverkostolle (Prosecutors' Network in South-Eastern Europe, PROSECO) ja kansainvälisten lainvalvonnan yhteistyöyksiköiden (International Law Enforcement Coordination Units, ILECU) perustamiselle ja kehottaa komissiota koordinoimaan näitä hankkeita edellä mainittujen aloitteiden avulla;
31. kehottaa komissiota määrittämään ensisijaiset hankkeet ja selkeyttämään erilaisille kansallisille ja alueellisille laitoksille asettamia oikeus- ja sisäasioiden alalla tapahtuvaa valtioiden ja instituutioiden välistä yhteistyötä koskevia vaatimuksia; korostaa, että sähköisen oikeudenkäytön alalla on kehitettävä aloitteita osana EU:n sähköisen hallinnan aloitteisiin osoittamaa tukea yhteistyön kehittämiseksi ja tuomioistuinnemittelyjen ja sisäisten hallintojärjestelmien avoimuuden lisäämiseksi;
32. kritisoi sellaisia kaikissa entiseen Jugoslaviaan kuuluneissa maissa voimassa olevia perustuslakeja ja lainsäädäntöjä, jotka kieltävät alueen toisessa maassa syyteeseenpanoon joutuvien kansalaisten luovuttamisen, sekä oikeudellisia esteitä, jotka vaikeuttavat vakavien rikosoikeudenkäyntien siirtoja alueen eri maiden tuomioistuinten välillä; kehottaa neuvostoa ja komissiota vaatimaan alueen maita toteuttamaan asianmukaisia toimia kaikkien tämänkaltaisten kieltojen ja oikeudellisten esteiden poistamiseksi koordinoitusti;
33. huomauttaa, että nämä luovuttamista rajoittavat säännökset saattavat ruokkia huomattavien rikosten, kuten ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten, sotarikosten ja sodankäyntitapojen rikkomisen, rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden, laittoman salakaupan ja terrorismin rankaisematta jättämistä ja että tällaiset säännökset ovat yksi keskeisistä syistä laajasti kritisoituun mutta jatkuvaan käytäntöön järjestää oikeudenkäynti syytetyn poissa ollessa; tukee kansallisten syyttäjien ponnistuksia voittoa edellä mainitut lakiin perustuvat esteet käytännön yhteistyöjärjestelyjen avulla; kiittää Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) toimintaa yhteistyön lisäämiseksi ja kannustaa alueen valtioita helpottamaan edelleen keskinäistä oikeusapua ja luovuttamisia samalla kun kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja ja kansainvälisen oikeuden normeja kunnioitetaan täysimääräisesti;
34. painottaa, että keskeisenä edellytyksenä liittymisprosessille on täysi yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) kanssa, mikä koskee jäljellä olevien pakoilevien syyteeseen asetettujen henkilöiden kiinni ottamista ja luovuttamista ja näytön siirtämistä sekä täyttää yhteistyötä oikeudenkäynnin valmisteluvaiheessa ja sen aikana; kehottaa komissiota tukemaan yhdessä ICTY:n, Etyjin ja alueen hallitusten kanssa aloitteita, joiden tarkoituksena on vahvistaa niiden kansallisten tuomioistuinten valmiuksia ja tehokkuutta, jotka ovat sitoutuneet asettamaan sotarikoksiin ja vähäisimpiin rikoksiin syyllistyneet henkilöt vastuuseen, ja varmistaa, että oikeudenkäynnit toteutetaan riippumattomasti ja puolueettomasti ja kansainvälisten standardien ja normien mukaisesti;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

35. ottaa huomioon koulutusohjelmien ja -rakenteiden keskeisen roolin osallisuuden edistämässä ja etnisten ryhmien välisten jännitteiden lieventämisessä; kehottaa siksi Länsi-Balkanin maiden hallituksia parantamaan koulutuksen laatua sisällyttämällä kansalaisoikeudet, ihmisoikeudet ja demokraattiset oikeudet Euroopan perusarvoina kulloiseenkin opetusohjelmaan ja lopettamaan kouluissa ilmenevän erottelun; korostaa, että Länsi-Balkanin kouluissa ja yliopistoissa annettavan historianopetuksen on perustuttava dokumentoituun tutkimukseen ja siinä on otettava huomioon alueen eri kansallisten ja etnisten ryhmien näkökulmat, jotta sovittelussa ja etnisten ryhmien välien parantamisessa saataisiin aikaan kestäviä tuloksia; antaa täyden tukensa aloitteille, kuten Kaakkois-Euroopan demokratiaa ja sovintoa edistävän keskuksen yhteisen historian hankkeelle, joilla pyritään jakamaan Balkanin historiaa monesta näkökulmasta valottavaa oppimateriaalia, ja kehottaa alueen asiasta vastaavia ministeriöitä, koulutusviranomaisia ja oppilaitoksia suosimaan yhteistä historiaa koskevan oppimateriaalin käyttöä; kehottaa komissiota tukemaan tällaisia aloitteita taloudellisesti ja poliittisesti;

36. korostaa luonteeltaan monietnisen ja aiemmin laajalle levinneen etnisperäisen väkivallan koetteleman alueen etnisten ja kansallisten vähemmistöjen suojelua ja osallisuutta ja niiden oikeuksien takaamista koskevan tehokkaan järjestelmän merkitystä; kehottaa alueen hallituksia vahvistamaan ponnistuksia, joiden tarkoituksena on varmistaa, että kaikkea vähemmistöjä ja ihmisoikeuksia koskevaa lainsäädäntöä sovelletaan käytännössä, ja toteuttamaan asianmukaisia toimia, kun tätä lainsäädäntöä rikotaan; peräänkuuluttaa lisätoimia sen varmistamiseksi, että vähemmistöjen integroitumisen kehittämistä ja heikoimmassa asemassa olevien vähemmistöryhmien (etenkin romaniväestön) tilanteen parantamista koskevat aloitteet saavat asianmukaisen rahoituksen ja ne pannaan asianmukaisesti täytäntöön;

37. korostaa, että on suunniteltava ja pantava täytäntöön ohjelmia, joilla edistetään sukupuolten tasa-arvoa ja lujitetaan naisten asemaa yhteiskunnassa, millä taataan demokratian henki ja sitoutuminen eurooppalaisiin arvoihin;

38. huomauttaa, että alueen hallitusten on ponnisteltava lujemmin pakolaisten ja maan sisällä siirtymään joutuneiden henkilöiden kestävän paluun sekä omaisuuden ja väliaikaisesti vallattujen talojen palauttamisen varmistamiseksi pakolaisten palaamista käsitelleen alueellisen ministerikonferenssin 31. tammikuuta 2005 antaman Sarajevon julistuksen mukaisesti; kehottaa neuvostoa ja komissiota vaatimaan, että alueen hallitukset laativat ja panevat täytäntöön paluumuuttajien majoituksen ja sosiaalipalvelujen saannin helpottamista koskevia ohjelmia, ja vahvistamaan ponnisteluja palaavien vähemmistöryhmien syrjinnän torjumiseksi; katsoo, että toimia olisi jo sovellettava siinä vaiheessa, kun kyseiset maat pääsevät ehdokasmaan asemaan, ja niitä olisi toteutettava ja vietävä loppuun liittymisprosessin aikana;

39. on huolissaan siitä, että tiedotusvälineiden toimintaan on puututtu poliittisesti kaikissa Länsi-Balkanin maissa, että liike-elämän, politiikan ja tiedotusvälineiden edut sekoittuvat ja että tutkivia toimittajia uhkailaan ja ahdistellaan; kehottaa Länsi-Balkanin valtioita kunnioittamaan täysin demokraattisessa eurooppalaisessa valtiossa legitimiä tahoja toimivien toimittajien ja riippumattomien tiedotusvälineiden oikeuksia;

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Albanian, Bosnia ja Hertsegovinan, Kroatian, Kosovon, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian ja Serbia ja Montenegron hallituksille ja parlamenteille, Etyjin puheenjohtajalle, Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen puheenjohtajalle, Euroopan neuvoston ministerikomitean puheenjohtajalle, Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen puheenjohtajalle, alueellisen yhteistyöneuvoston sihteeristölle, entisen Jugoslavian alueella tehtyjä rikoksia käsittelevälle kansainväliselle sotarikostuomioistuintielle ja Keski-Euroopan vapaakauppasopimuksen sihteeristölle.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Bosnia ja Hertsegovinan tilanne

P6_TA(2009)0332

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Bosnia ja Hertsegovinan tilanteesta

(2010/C 184 E/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston 16. kesäkuuta 2003 tekemät päätelmät Länsi-Balkanista ja sen liitteen ”Länsi-Balkania koskeva Thessalonikin toimintasuunnitelma: kohti yhdenmukaista Eurooppaa”, joka hyväksyttiin Thessalonikin Eurooppa-neuvostossa 19. ja 20. kesäkuuta 2003,
 - ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2008 tehdyn Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen,
 - ottaa huomioon 23. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemisestä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Valentin Inzkon nimittämisen 11. maaliskuuta 2009 EU:n uudeksi erityisedustajaksi Bosnia ja Hertsegovinaa ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon HDZ BiH, SNSD ja SDA -puolueiden johtajien Prudissa 8. marraskuuta 2008 antaman yhteisen julkilausuman perustuslain uudistamisesta, valtion omaisuudesta, väestönlaskennasta ja Brčkon alueesta, ja puoluejohtajien tapaamiset tämän jälkeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Bosnia ja Hertsegovinan poliittisen ilmapiirin jatkuva huonontuminen huolestuttaa suuresti parlamenttia,
- B. ottaa huomioon, että Daytonin rauhansopimuksessa vahvistettu Bosnia ja Hertsegovinan valtio on kouriintuntuva todiste halusta päästä pysyvään sovintoon eri yhteisöjen välillä 1990-luvun raa’an konfliktin jälkeen,
- C. ottaa huomioon, että sovintoprosessi liittyy erottamattomasti maan edistymiseen kohti Euroopan yhdenmukaistamista, sillä se perustuu oleellisesti samoihin arvoihin, joihin Euroopan unionikin nojautuu,
- D. ottaa huomioon, että edellä mainitun EY:n sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekeminen on antanut selkeän viestin maan EU-jäsenyyttä koskevan lupauksen vakavuudesta ja saavutettavuudesta, jos Bosnia ja Hertsegovina noudattaa Kööpenhaminan kriteerejä ja toteuttaa Eurooppa-kumppanuuden ensisijaisissa tavoitteissa esitetyt välttämättömät uudistukset,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0522.

⁽²⁾ Neuvoston yhteinen toiminta 2009/181/YUTP, hyväksytty 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan unionin erityisedustajan nimittämisestä Bosnia ja Hertsegovinaa (EUVL L 67, 12.3.2009, s. 88).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- E. ottaa huomioon, että Bosnia ja Hertsegovinan alueellisen koskemattomuuden kyseenalaistaminen rikkoisi Daytonin rauhansopimusta, jonka mukaan mikään osa ei saa irtautua Bosnia ja Hertsegovinasta, mutta se olisi myös vastoin suvaitsevaisuuden ja etnisten ryhmien rauhanomaisen rinnakkaiselon periaatteita, joille vakaus koko Länsi-Balkanilla perustuu,
- F. katsoo, että tästä syystä kansainvälinen yhteisö ja EU eivät missään olosuhteissa hyväksy Bosnia ja Hertsegovinan jakamista,
1. katsoo, että Euroopan integraatio on koko Länsi-Balkanin väestön etujen mukaista; pahoittelee siksi, että Bosnia ja Hertsegovinan poliitikot eivät ole kyenneet sopimaan yhteisestä poliittisesta näkemyksestä maalleen ja näin haaskaavat lyhytnäköisen kansallismielisyyden vuoksi mahdollisuuden liittyä Euroopan unioniin, mikä tavoitteena toisi rauhaa, vakautta ja vaurautta Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisille;
2. muistuttaa Bosnia ja Hertsegovinan poliittisille johtajille, että liittyminen Euroopan unioniin merkitsee sen perustana olevien arvojen ja sääntöjen hyväksymistä, kuten ihmisoikeuksien, myös vähemmistöjen oikeuksien hyväksymistä, solidaarisuuden, myös kansojen ja yhteisöjen välisen solidaarisuuden hyväksymistä, suvaitsevaisuuden, myös erilaisten perinteiden ja kulttuurien suvaitsemisen hyväksymistä, oikeusvaltioperiaatteen, myös oikeuslaitoksen riippumattomuuden hyväksymistä sekä demokratian, myös enemmistövallan ja ilmaisuvapauden hyväksymistä; kehottaa poliittisia johtajia pidättäytymään vihaa lietsovasta politiikasta, nationalististen asioiden ajamisesta ja separatismista ja tuomitsee yksipuolisen vetäytymisen uudistuksista;
3. palauttaa myös mieliin, että EU:n jäsenysmahdollisuutta on tarjottu yhdelle Bosnia ja Hertsegovinan valtiolle eikä sen osille ja että irtautumista koskevat uhkailut ja muut yritykset valtion suvereniteetin heikentämiseksi ovat täysin poissuljettuja;
4. vetoaa tässä suhteessa kaikkiin viranomaisiin ja poliittisiin johtajiin, että he keskittyisivät entistä paljon enemmän sovintoon, keskinäiseen ymmärrykseen ja rauhanrakennustoimiin maan vakauden ja etnisten väestöryhmien välisen rauhan tukemiseksi;
5. muistuttaa, että jos Bosnia ja Hertsegovina haluaa liittyä Euroopan unioniin, sen olisi täytettävä seuraavat vaatimukset:
- (a) valtion toimielinten on pystyttävä hyväksymään Euroopan unioniin liittymiseksi vaadittavat uudistukset ja panemaan ne tehokkaasti täytäntöön;
- (b) valtion olisi perustettava tätä varten julkisia toimielimiä, jotka perustuvat oikeusvaltion periaatteeseen ja pystyvät tehokkaaseen päätöksentekoon; toimielinten pitää olla toimintakykyisiä, arvovaltaisia, riippumattomia poliittisesta vaikuttamisesta ja niillä pitää olla riittävät resurssit,
6. katsoo, että edellä mainitut vaatimukset voidaan saavuttaa vain uudistamalla Bosnia ja Hertsegovinan perustuslakia seuraavasti:
- (a) valtiolla pitäisi olla riittävästi lainsäädäntö-, budjetti-, toimeenpano- ja tuomiovaltaa, jotta se voi toimia EU:n jäsenenä, perustaa toimivat sisämarkkinat ja ylläpitää niitä, edistää taloudellista ja sosiaalista koheesiota ja edustaa ja puolustaa maan etuja ulkomailla;
- (b) Bosnia ja Hertsegovinan hallitsemiseen osallistuvien hallinnon tasojen määrän pitäisi olla verrannollinen maan taloudellisiin voimavaroihin ja sen olisi perustettava tehokkaaseen ja toimivaan vastuunjakoon;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- (c) elintärkeiden kansallisten etujen turvaamisen Bosnia ja Hertsegovinassa pitää olla maan toimintakyvyn mukaista;
- (d) kaikilla vähemmistöyhteisöillä on oltava samat kansojen oikeudet, ja tähän kuuluu myös etniseen alkuperään perustuvan vaalioikeuden rajoittamisen lopettaminen Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja Euroopan neuvoston alaisen European Commission for Democracy through Law'n (Venetsian komissio) asiaa koskevien lausuntojen mukaisesti;
7. korostaa tässä yhteydessä, että valtion omaisuutta koskevaan kysymykseen tarvitaan selväpiirteistä ratkaisua keskusvallan perustuslaillisten valtaoikeuksien mukaisesti;
8. muistuttaa Bosnia ja Hertsegovinan poliitikkoja, että heidän velvollisuutensa on päästä sopimukseen edellä mainituista asioista, ja jos he eivät siihen pysty, he tuomitsevat maansa ja sen kansalaiset pysähtyneisyyteen ja eristykseen aikana, jolloin rahoitus- ja talouskriisi iskee kipeästi Bosnia ja Hertsegovinaan ja aiheuttaa huomattavaa työttömyyttä;
9. huomauttaa, että maan perustuslakiuudistuksen ja sen eurooppalaisen näkökulman pitäisi olla laaja-alaisen ja syvällisen keskustelun kohteena Bosnia ja Hertsegovinan yhteiskunnan kaikki osat huomioiden, eikä keskustelua pidä jättää suurimpien poliittisten puolueiden ja väestöryhmien yksinoikeudeksi;
10. vaatii Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvostoa ja parlamentaarista edustajakokousta tehostamaan ja parantamaan toimintaansa Euroopan integraation vaatimusten edellyttämän lainsäädännön hyväksymiseksi, ja kannustaa maan eri elimiä ja viranomaisia parantamaan yhteistyötään Euroopan unioniin liittyvissä asioissa;
11. kehottaa nimittämään EU-integraatiotoimistolle vihdoin uuden päällikön ja muistuttaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia, että ehdokkaan valinnan pitäisi olla puolueista riippumatonta ja perustua asiaankuuluvaan työkokemukseen, todelliseen pätevyYTEEN ja syvälliseen tietämykseen Euroopan asioista;
12. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia täyttämään pikaisesti viisumivapautta koskevassa etenemissuunnitelmassa määritellyt vaatimukset nykyisten viisumirajoitusten poistamiseksi vuoden 2009 loppuun mennessä;
13. ilmaisee huolensa poliittisesta painostuksesta Bosnia ja Hertsegovinan tiedotusvälineissä sekä liiketoiminnan, politiikan ja tiedotusvälineiden keskinäisten etujen sekoittumisesta; kehottaa tähän liittyen viranomaisia kunnioittamaan täysimääräisesti toimittajien oikeuksia ja tiedotusvälineiden riippumattomuutta;
14. toistaa samalla, että kansainvälinen yhteisö ja sen korkea edustaja Valentin Inzko tulevat korkean edustajan toimivaltuuksien puitteissa estämään määrätietoisesti Daytonin rauhansopimuksen keskeisten kohtien heikentämisen, erityisesti tämä koskee rauhanomaista rinnakkaiseloa eri etnisistä yhteisöistä koostuvassa yhdessä valtiossa;
15. katsoo täten, että korkean edustajan toimiston pitäisi avustaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia saavuttamaan ja panemaan asianmukaisesti täytäntöön kaikki rauhan täytäntöönpanoneuvoston asettamat viisi tavoitetta ja kaksi ehtoa ja että siihen asti toimiston pitäisi olla toiminnassa ja varmistaa Daytonin rauhansopimuksen asianmukainen täytäntöönpano;
16. korostaa, että edistyminen rauhan täytäntöönpanoneuvoston asettamien viiden tavoitteen ja kahden ehdon saavuttamisessa on tarpeen myös EU:n toimintasuunnitelman etenemisen kannalta;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

17. pahoittelee, että neuvosto on kiinnittänyt niukasti huomiota Bosnia ja Hertsegovinan poliittisen ilmapiirin huonontumiseen ja jäsenvaltiot ovat olleet tähän mennessä haluttomia puuttumaan vakavasti ja koordinoitusti maan tilanteeseen;
18. kehottaa neuvostoa tukemaan tässä päätöslauselmassa mainittuja Bosnia ja Hertsegovinalle asetettuja vaatimuksia ja sitoutumaan niiden täytäntöönpanon edistämiseen; katsoo, että tässä tilanteessa neuvoston olisi varmistettava EU:n uudelle erityisedustajalle:
- (a) vahva ja selkeästi määritelty toimivalta sekä tarpeelliset henkilöstöresurssit edistää tässä päätöslauselmassa esitettyjä uudistuksia ja vuoropuhelua näistä asioista kansalaisyhteiskunnan kanssa, myös kohdennettujen tiedotuskampanjoiden ja sellaisen toiminnan avulla, jossa hyväksytään kulttuurien ja uskontojen välinen vuoropuhelu;
 - (b) keinot kaikkien Euroopan unionin välineiden käyttöönottamiseksi, jotta voidaan tukea todellista edistystä maassa, mukaan lukien rangaistuskeinot (esimerkiksi EU:n taloudellisen tuen katkaiseminen);
 - (c) täysimääräinen ja jatkuva poliittinen tuki ja arvovalta, jotta voidaan varmistaa Bosnia ja Hertsegovinassa olevien EU:n toimijoiden ja välineiden kokonaisvaltainen koordinointi ja siten turvata kaiken unionin toiminnan johdonmukaisuus ja yhtenäisyys; sekä koordinointi Bosnia ja Hertsegovinassa toimivien EU:n ulkopuolisten asiaankuuluvien kansainvälisten toimijoiden kanssa;
 - (d) oikeus saattaa poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea kuukausittain ajan tasalle Bosnia ja Hertsegovinan kehityksestä ja laatia tarkoituksenmukaisia suosituksia kohdennetuista seuraamuksista;
19. kehottaa EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa Javier Solanaa ja laajentumis-komissaari Olli Rehniä ottamaan huomattavasti aktiivisemmän ja näkyvämmän roolin Bosnia ja Hertsegovinassa vierailemalla säännöllisesti maassa ja edistämällä tehokkaammin vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa uudistusten tarpeesta;
20. onnittelee Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisyhteiskuntaa siitä, että se on osoittanut enemmän hyvää tahtoa kuin poliittiset johtajansa ja toiminut myönteisenä tekijänä muutoksen ja sovinnon puolesta;
21. uskoo myös, että kansainvälisen sotilaallisen läsnäolon Bosnia ja Hertsegovinassa pitäisi olla edelleen huomattava ja nopeasti käyttöön otettavissa, jotta osoitetaan kansainvälisen yhteisön sitoutuminen Bosnia ja Hertsegovinan turvallisuuden ja koskemattomuuden takaamiseen;
22. toistaa vaatimuksensa, että entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen edelleen etsimät epäillyt on välittömästi pidätettävä ja että Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisten on toimittava päättäväisesti kyseisiä epäiltyjä suojelevien rikollisverkostojen hävittämiseksi;
23. lopuksi vaatii vahvistamaan vuoropuhelua EU:n ja USAn ja muiden merkittävien kansainvälisten toimijoiden välillä, jotta saavutetaan laaja tuki yhtenäiselle lähestymistavalle Bosnia ja Hertsegovinan tilanteeseen ja estetään maan poliittisen tilanteen huonontuminen entisestään ja alueen vakauden horjuminen; korostaa tarvetta lujittaa alueellista yhteistyötä Bosnia ja Hertsegovinan kehityksen edistämiseksi;
24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Bosnia ja Hertsegovinan ja sen osien hallituksille ja parlamenteille.
-

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus

P6_TA(2009)0334

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ja sen liitteenä olevan valinnaisen pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta

(2010/C 184 E/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0530),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen (jäljempänä ”yleissopimus”) vammaisten henkilöiden oikeuksista, joka on hyväksytty 13. joulukuuta 2006 Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksessa,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan (jäljempänä ”valinnainen pöytäkirja”), joka on hyväksytty 13. joulukuuta 2006 Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksessa,
- ottaa huomioon komission tiedonannosta neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Tavoitteena oikeudellisesti sitova Yhdistyneiden Kansakuntien asiakirja vammaisten oikeuksien ja ihmisarvon edistämiseksi ja suojelemiseksi” 3. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 30. lokakuuta 2003 annetun komission tiedonannon ”Yhtäläiset mahdollisuudet vammaisille: eurooppalainen toimintasuunnitelma” (KOM(2003)0650) ja 20. huhtikuuta 2004 tästä aiheesta antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman vammaisuudesta ja kehityksestä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Vammaisten tilanne laajentuneessa Euroopan unionissa: eurooppalainen toimintasuunnitelma 2006–2007” (KOM(2005)0604) ja 30. marraskuuta 2006 antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾ tästä aiheesta,
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2007 antamansa päätöslauselman vammaisten naisten asemasta Euroopan unionissa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ihmisarvoisesta työstä kaikille ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Vammaisten tilanne Euroopan unionissa: eurooppalainen toimintasuunnitelma 2008–2009” (KOM(2007)0738),
- ottaa huomioon ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodesta (2010) 17. kesäkuuta 2008 antamansa kannan ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 231.

⁽²⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 148.

⁽³⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 336.

⁽⁴⁾ EUVL C 316 E, 22.12.2006, s. 370.

⁽⁵⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 742.

⁽⁶⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0286.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden tilanteesta 17. maaliskuuta 2008 annetun Euroopan unionin neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja syrjimättömyyttä koskevasta edistyksestä EU:ssa (direktiivien 2000/43/EY ja 2000/78/EY saattaminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2009 esittämänsä kannan ehdotukseen komission päätökseksi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2009 esittämänsä kannan ehdotukseen komission päätökseksi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnöt ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A6-0229/2009 ja A6-0230/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet mutta toistaiseksi vain seitsemän jäsenvaltiota on ratifioinut yleissopimuksen ja valinnaisen pöytäkirjan,
- B. katsoo, että yleissopimuksella edistetään ja suojellaan kaikkien vammaisten henkilöiden ihmisoikeuksia, mukaan lukien tehostettua tukea tarvitsevat henkilöt,
- C. toteaa, että valinnaisessa pöytäkirjassa annetaan vammaisille henkilöille ja näiden ryhmille mahdollisuus esittää valituksia komitealle, jos yleissopimuksen allekirjoittaneet sopimuspuolet rikkovat siinä määrättyjä oikeuksia,
1. hyväksyy yleissopimuksen ja valinnaisen pöytäkirjan tekemisen;
 2. kehottaa komissiota ja neuvostoa yhteisön laillisina edustajina jättämään ratifiointiasiakirjan Yhdistyneille Kansakunnille ennen 3. joulukuuta 2009;
 3. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita pikaisesti ratifioimaan yleissopimuksen täysimääräisesti, panemaan sen sisällön täytäntöön sekä luomaan tarvittavan fyysisen infrastruktuurin;
 4. kehottaa jäsenvaltioita liittymään valinnaiseen pöytäkirjaan ja/tai ratifioimaan sen antaakseen vammaisille henkilöille, joiden oikeuksia on loukattu, mahdollisuus torjua tällaisia loukkauksia, ja varmistaakseen heidän suojelemisensa kaikenlaiselta syrjinnältä;
 5. kehottaa komissiota selvittämään yhteisön toimivallan mahdollisen laajuuden YK:n yleissopimuksen suhteen; ehdottaa, että korostetaan ilmoituksissa ⁽⁵⁾ lueteltujen yhteisön säädösten viitteellistä luonnetta; painottaa, että on tärkeää korostaa ilmoituksissa yhteisön toimivaltaa tukea vammaisten henkilöiden oikeuksia ja osallistumista kehitysyhteistyöhön ja humanitaariseen apuun sekä terveydenhuoltoon ja kuluttaja-asioihin;

⁽¹⁾ EUVL C 75, 26.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0212.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0312.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0313.

⁽⁵⁾ Yleissopimuksen 44 artiklan 1 kohdan mukainen Euroopan yhteisön ilmoitus (liite 2 neuvoston päätösluonnokseen VOL I) sekä valinnaisen pöytäkirjan 12 artiklan 1 kohdan mukainen Euroopan yhteisön ilmoitus (liite neuvoston päätökseen VOL II).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

6. kehottaa komissiota käyttämään EY:n perustamissopimuksen 3 artiklaa perustana yleissopimusta koskevan yhteisön sen toimivallan laajuuden määrittelemiselle, joka mainitaan yleissopimuksen 44 artiklan 1 kappaleen mukaisessa Euroopan yhteisön ilmoituksessa ja joka vahvistetaan neuvoston päätösesityksen liitteessä 2; korostaa, että ilmoitusta sovellettaessa on äärimmäisen tärkeää painottaa kehitysyhteistyötä, terveydenhuoltoa ja kuluttaja-asioita;

Yleissopimuksen ja valinnaisen pöytäkirjan soveltaminen

7. antaa tukensa niille jäsenvaltioille, jotka ovat aloittaneet yleissopimuksen ja valinnaisen pöytäkirjan vaiheittaisen täytäntöönpanoprosessin, ja kehottaa myös muita jäsenvaltioita tekemään sen;

8. kehottaa yhteisöä ja jäsenvaltioita sisällyttämään kaikki yleissopimuksen määräykset lainsäädäntöön, toteuttamaan tietyn määräajan kuluessa tarvittavat toimenpiteet ja asettamaan käyttöön tarvittavat määrärahat määräysten täytäntöönpanoa varten sekä asettamaan tähän liittyvät määrälliset tavoitteet; kannustaa jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään täytäntöönpanoa koskevaa tietoa ja parhaita käytänteitä;

9. kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisperiaatetta päätöksissä, joita tehdään vammaisia naisia ja miehiä, tyttöjä ja poikia koskevista toimintatavoista ja toimenpiteistä, ja niiden soveltamisessa kaikilla aloilla, etenkin sopeutumisessa työpaikalla, koulutuksessa ja syrjinnän torjumisessa, sekä ottamaan käyttöön lainsäädännön, jolla suojellaan vammaisten naisten ja tyttöjen oikeuksia tapauksissa, joihin liittyy sukupuolista hyväksikäyttöä ja psyykkistä ja fyysistä väkivaltaa julkisilla paikoilla ja heidän kodeissaan, sekä tukemaan tällaisen väkivallan kohteeksi joutuneiden vammaisten naisten ja tyttöjen toipumista;

10. kehottaa jäsenvaltioita ja yhteisön toimielimiä varmistamaan, että unionin kansalaiset ja vammaisjärjestöt saavat vapaasti tietoa yleissopimuksessa ja valinnaisessa pöytäkirjassa määrätystä oikeuksistaan, sekä varmistamaan, että tätä tietoa levitetään muodossa, jota nämä ihmiset voivat käyttää hyväkseen;

11. korostaa, että on tärkeää tarjota komissiolle tarvittavat taloudelliset voimavarat ja henkilöstöresurssit, jotta se voi toimia yhteystahona yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa, jotka liittyvät yleissopimuksen täytäntöönpanoon; kehottaa laatimaan menettelyn, jonka avulla voitaisiin luoda riittävä yleiskuva kaikista Euroopan ja kansallisen tason toimintalinjoista, joilla on vaikutusta yleissopimuksen täytäntöönpanoon; pyytää komissiota raportoimaan säännöllisesti parlamentille ja neuvostolle täytäntöönpanoprosessin etenemisestä;

12. kehottaa jäsenvaltioita nimeämään organisaationsa mukaisesti yhden tai useamman valtiollisen tahon yleissopimuksen kansalliseen täytäntöönpanoon ja valvontaan liittyviä asioita varten sekä harkitsemaan valtiollisen koordinoitavan perustamista tai nimeämistä helpottamaan eri alojen ja eri tasojen toimia yleissopimuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti; pyytää kiinnittämään erityistä huomiota asianmukaisen riippumattoman valvontaelimen luomiseen yleissopimuksen 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja niiden periaatteiden mukaisesti, jotka koskevat kansallisten instituutioiden asemaa – Pariisin periaatteet – siten kuin asia hyväksyttiin YK:n yleiskokouksen päätöslauselmassa 48/134 20. joulukuuta 1993;

13. kehottaa yhteisöä ja jäsenvaltioita edistämään hyvin koordinoitua työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua asianosaisten välillä ja ottamaan aktiivisesti vammaisjärjestöt mukaan yleissopimuksen seurantaan ja täytäntöönpanoon yleissopimuksen 4 ja 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

*

* *

14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Komission 25. vuosikertomus yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2007)

P6_TA(2009)0335

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 komission 25. vuosikertomuksesta yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2007) (2008/2337(INI))

(2010/C 184 E/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 25. vuosikertomuksen yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2007) (KOM(2008)0777),
- ottaa huomioon komission valmisteluasiakirjat SEC(2008)2854 ja SEC(2008)2855,
- ottaa huomioon komission 5. syyskuuta 2007 päivätyn tiedonannon ”Tulosten Eurooppa – yhteisön lainsäädännön soveltaminen” (KOM(2007)0502),
- ottaa huomioon komission 20. maaliskuuta 2002 päivätyn tiedonannon kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskeissa asioissa (KOM(2002)0141),
- ottaa huomioon 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman komission 23. vuosikertomuksesta yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2005) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan ja 112 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä vetoamusvaliokunnan lausunnon (A6-0245/2009),

1. pahoittelee, että toisin kuin aikaisemmin, komissio ei ole antanut minkäänlaisia vastauksia parlamentin edellisissä päätöslauselmissa ja erityisesti edellä mainitussa 21. helmikuuta 2008 antamassa päätöslauselmassa esittämiin kysymyksiin; panee merkille, että merkittäviä parannuksia ei ole tapahtunut kolmessa keskeisessä asiassa: avoimuudessa, resursseissa ja menettelyjen kestossa;

2. muistuttaa komissiota edellisinä vuosina esitetyistä kehotuksista

- tutkia kiireellisesti mahdollisuuksia sellaisen järjestelmän perustamiseksi, joka esittää selkeästi kansalaisten käytettävissä olevat valitusmekanismit ja joka voitaisiin toteuttaa EU:n yhteisenä portaalina tai perustamalla kansalaisia avustava sähköinen asiointipiste;
- hyväksyä tiedonanto, jossa esitetään komission tulkinta yhteisön lainsäädännön rikkomisesta seuraavasta valtion vastuusta, mukaan luettuina lainkäyttöalaan liittyvät rikkomukset, jolloin kansalaiset voisivat osallistua tehokkaammin yhteisön lainsäädännön soveltamiseen;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0060.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

3. kehottaa komissiota sen vuoksi:
- noudattamaan edellä mainitussa 20. maaliskuuta 2002 antamassaan tiedonannossa tekemäänsä sitoumusta, että kaikki komission päätökset yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa julkaistaan ⁽¹⁾, sillä kyseisten päätösten julkaiseminen kantelun kirjaamisesta alkaen ja kaikkien sitä seuraavien menettelyn vaiheiden aikana on välttämätöntä rikkomistapausten käsittelyn politisoimisen välttämiseksi;
 - antamaan parlamentille, kuten se on useaan otteeseen pyytänyt, selkeät ja kattavat tiedot rikkomistapausten käsittelyyn eri pääosastoissa annetuista varoista;
 - harkitsemaan kevennetyn ja vähemmän byrokraattisen menettelyn ottamista käyttöön velvoitteensa laiminlyöväälle jäsenvaltiolle esitettävien virallisten huomautusten muotoilussa, jotta voidaan nopeasti hyödyntää tämän toimenpiteen tehokkuutta;

kehottaa komissiota lisäksi soveltamaan tiukasti EY:n perustamissopimuksen 228 artiklaa yhteisöjen tuomioistuimen antamien tuomioiden asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi;

4. panee merkille, että komissio, kuten se ilmoitti edellä mainitussa 5. syyskuuta 2007 päivytyssä tiedonannossaan ⁽²⁾, on vuosikertomuksessaan esitellyt ensisijaisia toimia, joihin se aikoo ryhtyä kanteluiden ja rikkomusten käsittelyssä tietyillä aloilla; panee tyytyväisenä merkille lausunnot, joiden mukaan etusijalla ovat edelleen ”ongelmat, joilla on laaja vaikutus perusoikeuksiin ja vapaaseen liikkuvuuteen” ⁽³⁾; korostaa tarvetta kiireellisiin ja määrätietoisiin toimiin näillä aloilla, koska rasismiin ja muukalaisvihaan liittyvä väkivalta on yleistynyt eräissä jäsenvaltioissa; panee myös tyytyväisenä merkille, että etusijalle on asetettu ”rikkomistapaukset, joissa kansalaiset ovat merkittävässä määrin tai toistuvasti alttiina suoranaisella vahingolle tai elämänlaatunsa vakavalle heikennykselle” ⁽⁴⁾; kehottaa komissiota nopeuttamaan sellaisten yhteisön oikeuden rikkomistapausten ratkaisemista ja tarvittaessa päätökseen saattamista, jotka estävät jäsenvaltioita investoimasta infrastruktuuriin, joka saattaisi vaikuttaa Euroopan talouden elvytysuunnitelman täytäntöönpanoon; kehottaa komissiota toimittamaan asiasta vastaaville valiokunnille yksityiskohtaisen suunnitelman, jossa on määrääjat erityistoimille, joita se aikoo toteuttaa näillä aloilla;

5. panee merkille että uusista rikkomistapauksista vuonna 2007 1 196 koski direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annettavan ilmoituksen laiminlyömistä; katsoo, ettei voida hyväksyä sitä, että komissio antaisi itselleen 12 kuukautta ⁽⁵⁾ aikaa käsitellä yksinkertaisia tapauksia, joissa jäsenvaltio on jättänyt antamatta ilmoituksen direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kehottaa komissiota ryhtymään automaattisiin ja välittömiin toimiin tällaisissa tapauksissa, jotka eivät vaadi minkäänlaista analysointia tai tutkimista;

6. katsoo, ettei edelleenkään ole olemassa selkeitä menettelyjä, joiden avulla jäsenvaltio voidaan haastaa yhteisöjen tuomioistuimeen sellaisesta yhteisön oikeuden rikkomisesta, joka on sittemmin korjattu, ja saada hyvitystä aiempiin virheisiin ja laiminlyönteihin; kehottaa komissiota laatimaan (vuoden 2010 loppuun mennessä) uudet ehdotukset nykyisen rikkomismenettelyn täydentämiseksi siten, että tämä eriarvoinen tilanne otetaan huomioon;

⁽¹⁾ 12 kohta: ”Komission päätökset yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa julkaistaan viikon kuluessa niiden tekemisestä komission pääsihteeristön Internet-sivuilla osoitteessa: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_en.htm#infractions. Päätöksistä perustellun lausunnon esittämisestä jäsenvaltiolle tai asian saattamisesta yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi, laaditaan lehdistötiedote, ellei komissio toisin päättä.”

⁽²⁾ 3 kohta: ”komissio kuvaa ja selvittää näihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvää toimintaansa vuodesta 2008 alkaen vuosikertomuksissaan”.

⁽³⁾ KOM(2008)0777, s. 9.

⁽⁴⁾ Ibid.

⁽⁵⁾ ”Niiden toimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä: tavoitteena olisi oltava, että virallisen ilmoituksen lähettämisestä kuluu enintään 12 kuukautta siihen, että asia ratkaistaan tai viedään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen” (KOM(2007)0502).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

7. huomauttaa, että komission vuoden 2007 tiedonannossa ehdottamassa uudessa työmenetelmässä komission vastaanottamat tiedustelut ja valitukset toimitetaan suoraan asianomaiseen jäsenvaltioon "jos asia tosiasioista tai lainsäädännöstä johtuvista syistä edellyttää jäsenvaltion selvitystä. (...) jäsenvaltiolle annettaisiin nopea määräaika tarvittavien selvitysten, tietojen ja ratkaisujen antamiseen suoraan kansalaiselle tai yritykselle, ja se ilmoittaisi näistä komissiolle" (1);

8. panee merkille, että komissio on käynnistänyt EU Pilot -hankkeen uuden työmenetelmän kokeilemiseksi eräissä jäsenvaltioissa, että huhtikuussa 2008 käynnistettyyn hankkeeseen osallistuu 15 jäsenvaltiota ja että sen jälkeen, kun sen toimintaa ensimmäisenä vuonna on arvioitu, hanketta saatetaan laajentaa muihin jäsenvaltioihin;

9. panee merkille, että kyseessä on kuitenkin vapaaehtoisuuteen perustuva hanke, jonka käytännöt ovat jo herättäneet hämmennystä ja nostaneet esiin erityisiä kysymyksiä (kuten edellä mainitussa 21. helmikuuta 2008 annetussa parlamentin päätöslauselmassa mainitaan);

10. kysyy komissiolta erikseen, onko varojen puute jäsenvaltioissa huolestuttava merkki siitä, että yhteisön lainsäädännön soveltamisen valvonnassa on todellisia ongelmia; kehottaa lisäksi komissiota tarkistamaan hankkeen arvioinnissa seuraavat seikat ja raportoimaan niistä parlamentille:

— että kantelun esittäjä on saanut komissiolta selvän ja kattavan selityksen kantelun käsittelystä, että uusi menetelmä on todella auttanut ratkaisemaan asian, eikä kyseessä ole komission vetäytyminen vastuusta ja "sopimusten valvojan" roolistaan;

— että uusi menetelmä ei ennestään viivästytä rikkomismenettelyn aloittamista, sillä menettely on jo erittäin pitkä ja epämääräinen;

— että komissio ei ole sallinut jäsenvaltioille minkäänlaista joustoa määräajoista (10 viikkoa), jotka komissio on asettanut ratkaisun löytämiselle kansalaisen tilanteeseen, ja että määräajan kuluttua komissio on ilmoittanut valtiolle tiedot ja tarkat määräajat tulevista toimistaan;

— että EU Pilot -hankkeen soveltaminen vain 15 vapaaehtoisessa jäsenvaltiossa ei ole johtanut vähäisempään huomioon hankkeeseen osallistumattomien valtioiden rikkomistapausten käsittelyssä;

11. kysyy, onko niin, että EU Pilot -hankkeen soveltamisen ja siitä seuraavan rikkomistapausten lykkäämiseen liittyvän työtaakan pienentymisen ansiosta, komissio on ryhtynyt valvomaan järjestelmällisemmin ja kattavammin direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä;

12. kysyy komissiolta, onko EU Pilot -hanke vaikuttanut komission pakettikokouksiin hankkeeseen osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden jäsenvaltioiden kanssa, koska kokouksia pidetään keskeisenä osana rikkomismenettelyiden käsittelyssä ratkaisemisessa;

13. katsoo, että EU:n kansalaisten tulisi odottaa komissiolta samaa avoimuuden astetta riippumatta siitä, tekevätkö he virallisen valituksen vai käyttävätkö he perustamissopimuksen mukaista oikeuttaan esittää vetoamus; pyytää näin ollen, että vetoamusvaliokunnalle annetaan säännöllisesti selkeät tiedot myös avoimiin vetoamuksiin liittyvien rikkomismenettelyjen vaiheista tai, mikäli tämä ei ole mahdollista, että valiokunnalle annetaan komission asiaa koskevaan tietokantaan neuvoston kanssa tasavertainen pääsy;

(1) KOM(2007)0502, s. 8.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

14. muistuttaa komissiota, että kaikki yhteydenotot, joissa todennäköisesti tuodaan esiin todellinen yhteisön oikeuden rikkomus, on kirjattava kanteluksi, elleivät niitä koske edellä mainitussa, 20. maaliskuussa 2002 annetussa tiedonannossa olevan liitteen 3 kohdassa tarkoitetut poikkeusolosuhteet;

15. panee merkille, että komissio on ilmoittanut, että sellaistaakaan keskeisen tärkeää direktiiviä kuin Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29. huhtikuuta 2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/38/EY⁽¹⁾ ei ole kaikkia käytännön käyttötarkoituksia varten saatettu asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä missään jäsenvaltiossa; panee merkille, että komissio on vastaanottanut yli 1 800 yksittäistä kantelua tästä direktiivistä, joista 115 on rekisteröity kanteluiksi, ja käynnistänyt viisi rikkomismenettelyä direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon laiminlyömistä⁽²⁾; tunnustaa komission parlamenttia kohtaan osoittaman tehokkaan yhteistyön ja avoimuuden direktiivin 2004/38/EY yhteydessä; kannattaa komission ehdottamaa lähestymistapaa, joka perustuu jatkuvaan ja kattavaan seurantaan, jäsenvaltioiden tukemiseen sen varmistamiseksi, että direktiiviä sovelletaan täysimääräisesti ja asianmukaisesti laatimalla suuntaviivat vuoden 2009 ensimmäisellä vuosipuoliskolla sekä rikkomismenettelyn aloittamiseen jäsenvaltioita vastaan, jos niiden kansallinen lainsäädäntö on ristiriidassa direktiivin kanssa; ilmaisee kuitenkin vakavan huolensa komission kyvystä toteuttaa tehtävänsä ”perussopimusten valvojana” ja parlamentille annettusta mahdollisuudesta valvoa komission eri yksiköiden toimia kanteluiden rekisteröinnissä;

16. kehottaa kaikkia komission yksiköitä tiedottamaan kantelun tekijöille kattavasti heidän kantelunsa käsittelyn etenemisestä jokaisen ennalta määrätyn määräajan päättyessä (virallinen huomautus, perusteltu lausunto, tuomioistuimen käsittely tai asian käsittelyn lopettaminen), antamaan tarvittaessa suosituksia asian käsittelemisestä vaihtoehtoisilla riitojenratkaisumenettelyillä, perustelemaan niistä tehdyt päätökset ja ilmoittamaan nämä yksityiskohtaiset perustelut kantelun tekijälle edellä mainitussa komission vuonna 2002 antamassa tiedonannossa esitettyjen periaatteiden mukaisesti;

17. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on ottamassa asteittain käyttöön tärkeimpien ehdotustensa kanssa julkaistavat kansalaisten yhteenvedot; suosittelee näiden yhteenvedojen asettamista käytettäväksi yhden tietopisteen kautta ja katsoo, ettei käytäntöä, jossa yhteenvedot häviävät, kun lainsäädäntöprosessi on saatettu loppuun, voida pitää hyväksyttävänä, sillä niistä olisi eniten hyötyä kansalaisille ja yrityksille juuri tässä vaiheessa;

18. muistuttaa, että neuvosto on sitoutunut kannustamaan jäsenvaltioita laatimaan ja julkaisemaan taulukot, jotka osoittavat direktiivien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välisen vastaavuuden; katsoo, että tällaiset taulukot ovat välttämättömiä, jotta komissio pystyy valvomaan kaikkien jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimenpiteitä tehokkaasti;

19. panee pettyneenä merkille, että tämän vaalikauden aikana ei ole saavutettu olennaista edistystä liittyen parlamentille kuuluvaan keskeiseen rooliin yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnassa; katsoo, että komission rikkomistapauksissa tekemä priorisointi käsittää myös poliittisia päätöksiä eikä ainoastaan puhtaasti teknisiä päätöksiä, joihin ei tällä hetkellä sovelleta minkäänlaista ulkopuolista valvontaa tai avoimuutta; kehottaa toteuttamaan välittömästi Euroopan parlamentin uudistamista käsittelevän työryhmän ehdottamat uudistukset, joilla parannetaan parlamentin valmiuksia valvoa yhteisön oikeuden täytäntöönpanoa; kannattaa tässä asiassa valiokuntien puheenjohtajakokouksen 25. maaliskuuta 2009 tekemää päätöstä;

20. pyytää lisäämään kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin sekä niiden jäsenten yhteistyötä EU-asioiden kansallisen tason valvonnan edistämiseksi ja lisäämiseksi sekä tiedonkulun helpottamiseksi, erityisesti yhteisön säädösten hyväksynnän aikana; katsoo, että kansallisten parlamenttien jäsenillä on tärkeä tehtävä yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnassa ja että ne auttavat lujittamaan Euroopan unionin demokraattista legitimiyyttä sekä lähentämään sitä kansalaisiin;

⁽¹⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ ”Direktiiviä on sovellettu 30 kuukautta ja komissio on tänä aikana saanut sen soveltamisesta yli 1 800 yksittäistä kantelua, 40 kysymystä Euroopan parlamentilta ja 33 vetoomusta. Se on kirjannut 115 kantelua ja aloittanut viisi rikkomismenettelyä, jotka koskevat direktiivin virheellistä soveltamista.” – Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetun direktiivin 2004/38/EY soveltamisesta (KOM(2008)0840), s. 9.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

21. muistuttaa neuvoston sitoumuksesta kannustaa jäsenvaltioita laatimaan ja julkaisemaan taulukoita siitä, miten direktiivit ja niiden saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä vastaavat toisiaan; katsoo, että tällaiset taulukot ovat välttämättömiä, jotta komissio voi valvoa perusteellisesti täytäntöönpanotoimia kaikissa jäsenvaltioissa; päättää, toisena lainsäätäjänä, ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että kyseisiä taulukoita koskevia säännöksiä ei poisteta komission ehdotuksesta lainsäädäntömenettelyn aikana;
22. huomauttaa, että kansalliset tuomioistuimet ovat keskeisessä asemassa yhteisön oikeuden soveltamisessa, ja tukee täysin komission pyrkimyksiä määrittää alat, joilla järjestetään lisäkoulutusta jäsenvaltioiden tuomareille, oikeusosalalla toimiville ja kansallisten hallintoelinten toimihenkilöille ja virkamiehille; korostaa, että tämä tuki on olennaista uusissa jäsenvaltioissa, erityisesti kun on kyse juridisten tietojen ja kirjallisuuden saatavuudesta kaikilla virallisilla kielillä; korostaa, että on tuettava sellaisten tietokantojen saatavuuden parantamista, joihin tallennetaan yhteisön oikeutta koskevia kansallisten tuomioistuinten tuomioita;
23. kannustaa komissiota selvittämään edelleen yhteisön laajuisia ryhmäkannemenettelyjä kuluttaja- ja kilpailulainsäädännön tämänhetkisten aloitteiden loppuun saattamisen kannalta; katsoo, että kansalaiset, vetoomusten esittäjät mukaan lukien, voisivat käyttää tällaisia mekanismeja yhteisön lainsäädännön tehokkaan soveltamisen parantamiseen;
24. kehottaa komissiota varmistamaan, että yhteisön ympäristölainsäädäntöä painotetaan entistä enemmän, kun otetaan huomioon, että kertomuksessa paljastettiin huolestuttavia kehitysuuntia ja että tähän alaan liittyviä vetoomuksia saadaan runsaasti, ja suosittelee tältä osin täytäntöönpanoa koskevien tarkastusten vahvistamista ja asianmukaisten resurssien varaamista kyseisille yksiköille; panee tyytyväisenä merkille 18. marraskuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon Euroopan yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpanosta (KOM(2008)0773) ja pitää sitä ensimmäisenä askelena tähän suuntaan;
25. yhtyy komission arvioon, että yhteisön lainsäädännön rikkomisten, joihin jäsenvaltiot syyllistyvät, estämiseksi olisi toteutettava enemmän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä; kannustaa komissiota hyväksymään vetoomusvaliokunnan tekemät erityiset vaatimukset, jotta peruuttamattoman haitan aiheutuminen ympäristölle voidaan estää; pahoittelee sitä, että komissio vastaa liian usein, että sen täytyy odottaa vastuullisten kansallisten viranomaisten lopullista päätöstä, ennen kuin se on toimivaltainen;
26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimelle, Euroopan oikeusasiamiehelle ja jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

SUOSITUKSET

EUROOPAN PARLAMENTTI

Etniseen alkuperään ja rotuun perustuvan profiloinnin ongelma terrorismin torjunnan, lainvalvonnan, maahanmuuton sekä tulli- ja rajavalvonnan yhteydessä

P6_TA(2009)0314

Euroopan parlamentin suositus 24. huhtikuuta 2009 neuvostolle alkuperään ja rotuun perustuvan profiloinnin ongelmasta terrorismin torjunnan, lainvalvonnan, maahanmuuton sekä tulli- ja rajavalvonnan yhteydessä (2008/2020(INI))

(2010/C 184 E/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Sarah Ludfordin ALDE-ryhmän puolesta tekemän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle etniseen alkuperään ja rotuun perustuvan profiloinnin ongelmasta terrorismin torjunnan, lainvalvonnan, maahanmuuton sekä tulli- ja rajavalvonnan yhteydessä (B6-0483/2007),
- ottaa huomioon kansainväliset, eurooppalaiset ja kansalliset ihmisoikeusvälineet: erityisesti kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä "Euroopan ihmisoikeussopimus"; sopimuksen Euroopan unionista; Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä "perusoikeuskirja" ja jäsenvaltioiden perustuslait sekä oikeudet ja takeet, jotka ne antavat yksityishenkilöille yksityisyyden, tietosuojan, syrjimättömyyden ja vapaan liikkuvuuden aloilla,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston eurooppalaiset tietosuojaan liittyvät toimenpiteet: Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan, yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen nro 108, Euroopan neuvoston ministerikomitean jäsenvaltioille antaman suosituksen R(87) 15 henkilötietojen käytön sääntelemisestä poliisialalla ⁽¹⁾, suosituksen R(97) 18 tilastointitarkoituksiin kerättyjen ja käsiteltyjen henkilötietojen suojasta ⁽²⁾ ja suosituksen R(2001) 10 eurooppalaisesta poliisien eettisestä säännöstöstä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon EU:n tietosuojasäännökset: perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽⁴⁾ sekä rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta 27. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon rotusyrjinnän vastaiset toimet: kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 14 artiklan ja pöytäkirjan 12, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13 artiklan ja rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytty Eurooppa-neuvoston ministerikomiteassa 17. syyskuuta 1987, 410:nnessä ministerivaltuutettujen kokouksessa.

⁽²⁾ Hyväksytty Eurooppa-neuvoston ministerikomiteassa 30. syyskuuta 1997, 602:ssa ministerivaltuutettujen kokouksessa.

⁽³⁾ Hyväksytty Eurooppa-neuvoston ministerikomiteassa 19. syyskuuta 2001, 765:nnessä ministerivaltuutettujen kokouksessa.

⁽⁴⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁽⁶⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon terrorismin torjunnan ja turvallisuuden alan EU:n välineet, mukaan luettuna poliisiyh-teistyö ja oikeudellisen alan yhteistyö sekä jäsenvaltioiden välinen tietojen ja tiedustelutietojen vaihto, kuten terrorismirikoksia koskevasta tiedonvaihdosta ja yhteistyöstä 20. syyskuuta 2005 tehdyn neuvos-ton päätöksen 2005/671/YOS ⁽¹⁾, Euroopan unionin jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten välisen tietojen ja tiedustelutietojen vaihdon yksinkertaistamisesta 18. joulukuuta 2006 tehdyn neuvoston puite-päätöksen 2006/960/YOS ⁽²⁾ sekä rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja raja-tylittävän rikollisuuden torjumiseksi 23. kesäkuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/615/YOS ⁽³⁾ ja sen toimeenpanemiseksi 23. kesäkuuta 2008 tehdyn päätöksen 2008/616/YOS ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon EU:n nykyiset ja suunnitellut tietokannat, kuten Schengenin tietojärjestelmän, Eurodacin ja viisumitietojärjestelmän, ja toimet biometristen tietojen keräämiseksi, esimerkiksi oleskelulupia ja passeja varten, sekä komission 30. marraskuuta 2006 päivätyn tiedonannon Euroopan unionin eteläisten merirajojen hallinnoinnin tehostamisesta (KOM(2006)0733), joka koskee pysyvän rannikkovartioverkos-ton perustamista eteläisille meriulkorajoille, sekä ehdotetut Euroopan rajojen valvontajärjestelmän (Eu-rorur) kaltaiset rajavalvontahankkeet,
- ottaa huomioon komission 13. helmikuuta 2008 päivätysssä tiedonannossa ”Euroopan unionin rajatur-vallisuuteen liittyvien tulevien toimien valmistelu” (KOM(2008)0069) mainitun yhdennetyn teknologisen lähestymistavan (e-borders) perustamista koskevan ehdotuksen, johon liittyy ulkorajojen yhdennetty valvonta automatisoituine rajatarkastuksineen, mukaan lukien rekisteröityjä matkustajia koskeva ohjelma ja maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmä,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen lentoyhtiöiden PNR-eli matkustajarekisteritietojen käsittelemisestä ja siirtämisestä Yhdysvaltojen turvallisuusministeriölle (DHS) (vuoden 2007 PNR-sopimus) ⁽⁵⁾ sekä ehdotuksen neuvoston puitepäätökseksi matkustajarekisterin (PNR) käytöstä lainvalvontatarkoituksiin (KOM(2007)0654) ja EU:n perusoikeusviraston, Euroopan tieto-suojavaltuutetun sekä 29 artiklan mukaisen työryhmän ja poliisi- ja oikeusasioita käsittelevän työryhmän lausunnot tästä ehdotuksesta,
- ottaa huomioon asiaa koskevan kansallisen oikeuskäytännön, kuten Saksan liittotasavallan perustuslaki-tuomioistuimen päätöksen asiassa *polizeiliche präventive Rasterfahndung* ⁽⁶⁾, ja House of Lordsin (Yhdistynyt kuningaskunta) päätöksen tšekkiläisistä romaneista ⁽⁷⁾ sekä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeus-käytännön, erityisesti asiat *Timishev vastaan Venäjä* ⁽⁸⁾, *Nachova ja muut vastaan Bulgaria* ⁽⁹⁾, *D.H ja muut vastaan Tšekin tasavalta* ⁽¹⁰⁾ ja *S. ja Marper vastaan Yhdistynyt kuningaskunta* ⁽¹¹⁾ sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön, erityisesti tapauksessa *Huber vastaan Saksa* ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämistä ja suojelua terrorismia torjuttaessa käsittelevän YK:n erityisraportoijan Martin Scheininin raportin ⁽¹³⁾, Euroopan neuvoston ihmisoikeusval-tuutettu Thomas Hammarbergin kirjoituksen yksityisyyden suojasta terrorismin torjunnassa ⁽¹⁴⁾, Euroo-pan neuvoston Euroopan rasismien ja suvaitsemattomuuden vastaisen komission (ECRI) yleiset poliittiset suositukset nro 8, rasismien vastustaminen terrorismin torjunnan yhteydessä ⁽¹⁵⁾, ja nro 11, rasismien ja rotusyrjinnän torjunta poliisityössä ⁽¹⁶⁾ sekä perusoikeuksia käsittelevän Euroopan unionin riippumatto-man asiantuntijaverkoston raportin etnisestä profiloinnista ⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 253, 29.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 386, 29.12.2006, s. 89.

⁽³⁾ EUVL L 210, 6.8.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 210, 6.8.2008, s. 12.

⁽⁵⁾ EUVL L 204, 4.8.2007, s. 18.

⁽⁶⁾ Saksan perustuslakituoimioistuimen päätös BVerfG, 1 BvR 518/02, 4.4.2006, Absatz-Nr. (1-184).

⁽⁷⁾ House of Lords, 9. joulukuuta 2004, R v. Prahlan lentokentän maahanmuuttovirasto, sekä toinen (vastaajat) European Roma Rights Center ja toinen (valittajat) [2004] UKHL 55, 101 kohta.

⁽⁸⁾ Timishev v. Venäjä, 13. joulukuuta 2005, 55762/00 ja 55974/00, ECHR 2005-XII.

⁽⁹⁾ Nachova ja muut v. Bulgaria [GC], 26. helmikuuta 2004, 43577/98 ja 43579/98, ECHR 2005-VII.

⁽¹⁰⁾ D.H. ja muut v. Tšekin tasavalta, 13. marraskuuta 2007, 57325/00.

⁽¹¹⁾ S. ja Marper v. Yhdistynyt kuningaskunta, 4. joulukuuta 2008, 30562/04 ja 30566/04.

⁽¹²⁾ 16. joulukuuta 2008 annettu tuomio, asia C-524/06, ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽¹³⁾ YK:n asiakirja A/HRC/26, 29. tammikuuta 2007.

⁽¹⁴⁾ Ihmisoikeuskomission muistio (2008)3, Strasbourg, 17. marraskuuta 2008.

⁽¹⁵⁾ CRI (2004) 26, annettu 17. maaliskuuta 2004.

⁽¹⁶⁾ CRI (2007) 39, annettu 29. kesäkuuta 2007.

⁽¹⁷⁾ CFR-CDF, lausunto 4.2006, saatavilla http://ec.europa.eu/justice_home/cfr_cdf/doc/avis/2006_4_en.pdf.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan ja 94 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A6-0222/2009).

Profilointi ja tiedonlouhinta

- A. ottaa huomion, että jäsenvaltiot turvautuvat yhä enemmän uuteen tekniikkaan ja käyttävät ohjelmia ja järjestelmiä, joihin kuuluu henkilötietojen hankintaa, käyttämistä, säilytystä tai vaihtamista osana terrorismin torjuntaa tai vastauksena muihin rikollisuuden torjunnassa ilmeneviin uhkiin;
- B. katsoo, että EU:n tasolla olisi laadittava selkeä määritelmä siitä, mitä profilointi tarkoittaa, ottaen huomioon konkreettisen tavoitteen, johon sillä pyritään; ottaa huomioon, että profilointi on uuden teknologian mahdollistama tutkintateknikka, jota käytetään usein kaupallisella alalla, mutta jota on vähitellen alettu käyttää yhä enemmän lainvalvonnassa, erityisesti rikosten ennaltaehkäisyssä sekä rajavaltionvalvonnassa;
- C. ottaa huomioon, että profilointia, joka tehdään usein tiedon automatisoidulla "louhinnalla" tietokoneiden tiedostoista, on syytä tutkia tarkemmin ja siitä on keskusteltava, koska se eroaa kiistanalaisella tavalla yleissäännöstä, jonka mukaan lainvalvontaa koskevien päätösten on perustuttava ihmisen yksilölliseen käyttäytymiseen; ottaa huomioon, että profilointi on tutkintateknikka, jossa ihmisistä hankitaan tietoja eri lähteistä, jotka saattavat liittyä heidän etniseen taustaansa, rotuun, kansallisuuteen ja uskuntoon, ja tietojen perusteella yritetään tunnistaa ja mahdollisesti käyttää ehkäiseviä toimia heidän keskuudessaan kenties olevia rikollisia tai terroristiepäiltyjä vastaan, ja se voidaan määrittellä seuraavasti:

"eräiden fyysisten, käyttäytymiseen liittyvien tai psyykkisten ominaispiirteiden järjestelmällinen yhdistäminen tiettyihin rikoksiin ja niiden käyttäminen lainvalvontaa koskevien päätösten perustana" ⁽¹⁾

tai tekemällä selväksi tiedonlouhinnan ja profiloinnin välisen suhteen:

"tekniikka, jolla tietyn ihmisryhmän ominaispiirteet johdetaan aiemmista kokemuksista ja tämän jälkeen tietoverannoista etsitään näiden ominaispiirteiden mukaisia ihmisiä" ⁽²⁾;

- D. ottaa huomioon, että etninen profilointi, joka perustuu erityisesti rotuun tai etnisyyteen ja jonka siksi voidaan vakavasti epäillä olevan ristiriidassa syrjinnän vastaisten normien kanssa, voidaan määrittellä seuraavasti:

"rodun' tai etnisen alkuperän, uskonnon tai kansallisen alkuperän järjestelmällinen käyttö lainvalvontaa koskevien päätösten ainoana vaikuttavana tekijänä tai yhtenä tekijöistä riippumatta siitä, tunnistetaanko kyseiset henkilöt automaattisesti" ⁽³⁾

tai

"rodun, ihonvärin, kielen, uskonnon, kansalaisuuden tai kansallisen tai etnisen alkuperän kaltaisten perusteiden käyttö poliisin toiminnassa ilman objektiivista ja riittävää perustetta" ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Euroopan perusoikeusviraston 28. lokakuuta 2008 antama lausunto ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi matkustajarekisterin (PNR) käytöstä lainvalvontatarkoituksiin, 35 kohta.

⁽²⁾ House of Lordsin (Yhdistynyt kuningaskunta) raportti: Clarke R, Profiling: A Hidden Challenge to the Regulation of Data Surveillance, 1993, 33 kohta, alaviite 41.

⁽³⁾ De Schutter, Oliver ja Ringelheim, Julie (2008), "Ethnic Profiling: A Rising Challenge for European Human Rights Law," *Modern Law Review*, 71(3):358–384.

⁽⁴⁾ Edellä mainitut Euroopan rasismin ja suvaitsemattomuuden vastaisen komission (ECRI) yleiset poliittiset suositukset nro 11, 1 kohta.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- E. ottaa huomioon, että profilointia, joko tiedonlouhinnan tai poliisin ja muiden yksiköiden toiminnan avulla, käytetään yhä enemmän lainvalvonnan ja rajavalvonnan keinona, mutta liian vähän kiinnitetään huomiota sen tehokkuuden arvioimiseen ja oikeudellisten takuiden soveltamiseen yksityisyyden suojan ja syrjinnän välttämisen osalta,
- F. ottaa huomioon, että profiilit voivat olla:
- i) kuvailevia, jos ne perustuvat todistajien ja muiden antamiin tietoihin rikoksen tekijöistä tai tehtyjen rikosten ominaisuuksista ja tukevat siten yksilöityjen epäiltyjen kiinnittämistä tai samaa kaavaa noudattavan rikollisen toiminnan pysäyttämistä; tai
 - ii) ennustavia, jos niissä yhdistetään toisiinsa aiemmista tapahtumista havaittuja muuttujia ja nykyisiä tietoja ja tiedustelutietoja sellaisten johtopäätösten tekemiseksi, joiden perusteella uskotaan tunnistettavan henkilöitä, jotka saattavat osallistua tulevaan tai vielä paljastumattomaan rikokseen, ⁽¹⁾
- G. ottaa huomioon, että tiedonlouhinnan ja profiloinnin myötä ei enää kunnolla eroteta sallittua kohdistettua valvontaa ongelmallisesta joukkotarkkailusta, jossa tietoja ei kerätä jotain tiettyä tarkoitusta varten, vaan niiden hyödyllisyyden vuoksi, mikä saattaa johtaa laittomaan yksityisyyden loukkaamiseen;
- H. ottaa huomioon, että perusteettomat matkustusrajoitukset ja hankalat valvontakäytännöt voivat vaikuttaa kielteisesti vilkkaaseen taloudelliseen, tieteelliseen, kulttuuria koskevaan ja sosiaaliseen vaihtoon kolmansien maiden kanssa; tähdentää tämän vuoksi, että on tärkeää minimoida vaara, että tietyt ryhmät, yhteisöt ja kansalaisuudet altistetaan syrjiville käytännöille tai toimille, joille ei ole objektiivisia perusteita,
- I. ottaa huomioon, että syyttömiin ihmisiin saatetaan kohdistaa laittomia pysäytyksiä, kuulusteluja, matkustusrajoituksia, valvontaa ja turvallisuushälytyksiä sillä perusteella, että valtion viranomainen on lisännyt heidän profiiliinsa tietoja, ja että jos tietoja ei poisteta nopeasti, tietojen vaihtamisen ja päätösten vastavuoroisen tunnustamisen takia seurauksena voi olla viisumien, matkustus- tai maahantulo-luvan epääminen, kirjaaminen mustalle listalle, lisääminen tietokantaan, työpaikan tai pankkitilin epääminen, pidätys tai vapaudenmenetys tai muu oikeuksien menettäminen, mahdollisesti ilman min-käänlaisia oikeussuojakeinoja;

Lakisääteiset velvoitteet

- J. ottaa huomioon, että lainvalvonnassa on aina noudatettava perusoikeuksia, mukaan luettuna oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, henkilötietojen suojaa ja syrjimättömyyttä; katsoo, että vaikka tiivis kansainvälinen yhteistyö on välttämätöntä terrorismin ja vakavien rikosten torjunnassa, kaikessa tällaisessa yhteistyössä on noudatettava kansainvälistä oikeutta sekä EU:n yhtäläistä kohtelua ja asianmukaista oikeusturvaa koskevia normeja ja arvoja, erityisesti siksi, että EU ei vaarantaisi uskottavuuttaan kansainvälisten ihmisoikeuksien edistäjänä omien rajojensa sisällä ja kansainvälisesti,
- K. katsoo, että EU:n olisi vältettävä sellaisia tutkinnallisia lähestymistapoja, jotka saattaisivat turhaan haitata diplomaattisuhteita, heikentää tällaista kansainvälistä yhteistyötä tai vahingoittaa EU:sta maailmalla vallitsevaa käsitystä taikka sen uskottavuutta kansainvälisen oikeuden puolestapuhujana; katsoo, että tasavertaista kohtelua, syrjimättömyyttä ja oikeussuojaa koskevia EU:n standardeja olisi jatkossakin pidettävä esimerkkinä;
- L. ottaa huomioon, että sekä kuvaileva että ennustava profilointi voivat olla hyväksyttäviä tutkintakeinoja edellyttäen, että ne perustuvat yksilöityyn, luotettavaan ja oikea-aikaiseen tietoon, eivätkä perusteettomiin yleistyksiin ja stereotyyppioihin ja että tällaisten profiilien perusteella tehtävät toimet täyttävät oikeudelliset tarpeellisuuden ja suhteellisuuden vaatimukset; katsoo kuitenkin, että koska etnistä alkuperää, rotua, uskontoa, kansalaisuutta ja poliittista kantaa koskevien tietojen käytölle ei ole vahvistettu asianmukaisia lainsäädännöllisiä rajoituksia ja turvatakuuta, on olemassa huomattava vaara, että profilointi saattaa johtaa syrjiviin käytäntöihin;

⁽¹⁾ YK:n erityisraportoijan raportti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämisestä ja suojelusta terrorismia torjuttaessa, 33 kohta.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- M. ottaa huomioon, että suosituksessa poliisien eettiseksi säännöstöksi katsotaan, että ”poliisitutkinnan perustana on oltava vähintään perusteltu aihe epäillä tosiasiallista tai mahdollista rikosta” ja että yksilöä ja koko yhteiskuntaa uhkaavan ihmisoikeuksien rikkomisen todennäköisyys ⁽¹⁾ syntyy tällaisen epäilyn puuttuessa, jos profilointi perustuu stereotyyppisiin tai ennakkoluuloihin,
- N. ottaa huomioon, että ennustava profilointi, jossa käytetään tietokantoja ristiin ajamalla saatuja laajoja profiileja ja joka ilmentää toteen näyttämättömiä yleistyksiä tai käyttäytymismalleja, joiden perusteella pidetään todennäköisenä tulevan tai vielä paljastumattoman rikoksen tai terroriteon tekemistä, nostaa esiin tietosuoja koskevia huolenaiheita ja saattaa rikkoa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan ja perusoikeuskirjan 7 artiklan mukaista oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen ⁽²⁾,
- O. ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä tehdään selväksi, että poikkeukset Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaan sallitaan ainoastaan, jos ne ovat lainmukaisia ja tarpeellisia demokraattisessa yhteiskunnassa ⁽³⁾, kuten se vahvisti äskettäisessä tuomiossaan asiassa *S. ja Marper vastaan Yhdistynyt kuningaskunta*, jossa se katsoi, että ”rikoksista epäiltyjen, mutta ei niistä tuomittujen, henkilöiden sormenjälkien, solunäytteiden ja DNA-tunnisteiden säilyttämisvaltuuksissa” oli kyse Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan rikkomisesta,
- P. ottaa huomioon, että edellä mainitussa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöksessä asiassa *S. ja Marper vastaan Yhdistynyt kuningaskunta* viitataan leimautumisriskiin, joka aiheutuu siitä, että Britannian DNA-tietokannassa kohdellaan henkilöitä, joita ei ole tuomittu mistään rikoksesta, samalla tavalla kuin tuomittuja rikollisia, mikä herättää välttämättä myös kysymyksiä henkilöiden, joiden syyllisyyttä ei ole todettu tuomioistuimessa, henkilötietojen käsittelyyn perustuvien profiloitien laillisuudesta ⁽⁴⁾,
- Q. ottaa huomioon, että Saksan perustuslakituomioistuin katsoi edellä mainitussa ratkaisussaan perustuslain vastaiseksi ns. Rasterfahndung-ohjelman, jolla Saksan poliisiviranomaiset keräsivät tuolloin tai aiemmin opiskelleiden oletettavasti islaminuskoisten 18–40-vuotiaiden miesten henkilötietoja julkisista ja yksityisistä tietokannoista yrittäessään (turhaan) löytää terrorismista epäiltyjä, ja kyseisen ratkaisun mukaan tiedonlouhinta merkitsee lainvastaista kajoamista henkilötietoihin ja yksityisyyteen, jota ei voi perustella vastauksena yleiseen uhkatilanteeseen, jollainen on vallinnut terrori-iskujen osalta jatkuvasti 11. syyskuuta 2001 jälkeen,

Vaikuttavuus

- R. ottaa huomion, että tiedonlouhinnan ja profiloinnin hyödyllisyys on asetettu kyseenalaiseksi useissa amerikkalaisissa tutkimuksissa, muiden muassa seuraavissa:

- i) Cato Institutun tutkimuksessa katsottiin, että

”vaikka tiedonlouhinnalla on useita arvokkaita käyttötarkoituksia, se ei sovellu terroristien löytämisen ongelmaan. Olisi onnetonta, jos tiedonlouhintaa käytettäisiin tavanomaisena menetelmänä terroristien löytämiseksi kansallisessa turvallisuudessa, lainvalvonnassa ja teknologiapiireissä, koska tiedonlouhinnan käyttäminen tähän tarkoitukseen merkitsisi veronmaksajien rahojen haaskaamista, loukkaisi turhaan yksityisyyttä ja kansalaisvapauksia sekä haaskaisi kansallisen turvallisuuden parissa toimivien miesten ja naisten arvokasta aikaa ja energiaa” ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Idem., 33 kohta. Ks. myös edellä mainittu Euroopan unionin riippumaton asiantuntijaverkoston raportti etnisestä profiloinnista EU:ssa, s. 9–13.

⁽²⁾ Euroopan perusoikeusviraston 28. lokakuuta 2008 antama lausunto ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi matkustajarekisterin (PNR) käytöstä lainvalvontatarkoituksiin, 4 kohta.

⁽³⁾ Lyhyt katsaus asiaa koskevaan oikeuskäytäntöön ks. E. Brouwer, Towards a European PNR System?, Euroopan parlamentin kansalaisoikeuksien sekä perussopimus- ja työjärjestys- ja toimielinasioiden osasto C:n tutkimus, Asiakirja PE 410.649, tammikuu 2009, 5 kohta, s. 16–17.

⁽⁴⁾ Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio edellä mainitussa asiassa *S. ja Marper v. Yhdistynyt kuningaskunta*, 125 kohta.

⁽⁵⁾ Cato Institutun politiikan analyysi N:o 584, 11. joulukuuta 2006, ”Effective Terrorism and the limited role of predictive data-mining”, Jeff Jonas ja Jim Harper.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ii) Yhdysvaltain kansallisen tutkimusneuvoston (National Research Council) sisäisestä turvallisuudesta vastaavalle virastolle tekemässä tutkimuksessa tiedonlouhinnasta ja käyttäytymisen seurantateknologiasta katsottiin, että

"terroristien automaattinen tunnistaminen tiedonlouhinnan avulla... ei ole toteutettavissa tavoitteena eikä myöskään toivottava tekniikan kehittämisen päämääränä" ⁽¹⁾;

- S. ottaa huomioon, että tiedonlouhinnan tehokkuutta heikentää "neula heinäsuovassa" -ongelma, eli analysoijien on käytävä läpi valtava määrä saatavilla olevaa tietoa, että lainkuuliaisten kansalaisten "digitaaliset jäljet" ovat vielä suuremmat kuin rikollisten ja terroristien, jotka pyrkivät kaikin tavoin peittämään henkilöllisyytensä, ja että "vääriä positiivisia tuloksia" on huomattava määrä, jolloin täysin viattomat ihmiset joutuvat epäilysten kohteeksi ja heidän yksityisyyttään saatetaan loukata, kun taas oikeita epäiltyjä ei pystytä tunnistamaan,
- T. ottaa huomioon, että päinvastainen ongelma ovat mahdolliset piiloon jäävät rikoksen tekijät, jotka eivät sovi profiiliin, heistä esimerkkinä on Lontoossa 7. heinäkuuta 2005 pommi-iskujen pääsuunnittelija, joka oli kiinnittänyt tiedustelupalveluiden huomiota muiden terroristien pommisuunnitelman osalliseksi epäiltyjen kumppanina mutta jota ei otettu kiinni, koska hänellä ei ollut riittävää määrää ennen heinäkuuta 2005 terroriepäillyn profiililta edellytettyjä ominaisuuksia ⁽²⁾,
- U. ottaa huomioon, että profiloinnilla, joka vahingoittaa eri yhteisöjen välisiä hyviä suhteita ja vieraannuttaa tietyt yhteisöt yhteistyöstä lainvalvontaviranomaisten kanssa olisi kielteisiä vaikutuksia, koska se hankaloittaisi tiedustelutietojen keräämistä ja tehokasta rikollisuuden ja terrorismin torjuntaa ⁽³⁾,
- V. ottaa huomioon, että tehokas tietojen hankkiminen yksilöidystä epäilyistä ja yksilöllisten johtolankojen seuraaminen on paras lähestymistapa terrorismin paljastamiseen ja ehkäisemiseen ja tämän lisäksi kaikkiin yhtäläisesti kohdistuvat satunnaiset tarkastukset ja valvonta, joita terroristien on mahdotonta välttää, saattavat olla tehokkaampia kuin profilointi ennaltaehkäisevässä terrorismin torjunnassa ⁽⁴⁾,

Etninen profilointi

- W. ottaa huomioon, että etnisen alkuperän, kansallisen alkuperän tai uskonnon käyttöä lainvalvontaan liittyvässä tutkinnassa ei ole suljettu pois, kunhan käyttö on syrjinnän kieltävien normien mukaista, mukaan lukien Euroopan ihmisoikeussopimuksen 14 artikla, mutta sen on täytettävä tehokkuuden, tarpeellisuuden ja suhteellisuuden kriteerit, voidakseen olla hyväksyttävä syy erilaiselle kohtelulle, joka ei ole syrjintää;
- X. ottaa huomioon, että stereotyyppisiin oletuksiin perustuva profilointi saattaa kärjistää suuressa yleisössä vihamielisyyttä ja muukalaisvihaa tiettyjä etnisiä, kansallisia tai uskonnollisia ryhmiä kohtaan, ⁽⁵⁾
- Y. ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittyvissä oikeustapauksissa on katsottu, että jos rotua käytetään lainvalvontatoimen ainoana perustana, kyseessä on kielletty syrjintä ⁽⁶⁾; ottaa huomioon, että käytännössä ei ole aina selvää, onko rotu tai etninen tausta ainoa tai ratkaiseva peruste tällaiselle toimelle, ja usein vasta lainvalvontatoiminnan käytäntöjen analysoimisen jälkeen saadaan selville näiden tekijöiden keskeinen painoarvo,

⁽¹⁾ Protecting Individual Privacy in the Struggle Against Terrorists: A Framework for Program Assessment. Ilmainen yhteenveto saatavilla osoitteessa <http://www.nap.edu/catalog/12452.html>, sivu 4.

⁽²⁾ "Detectives draw up new brief in hunt for radicals," The Times, 28. joulukuuta 2005.

⁽³⁾ YK:n erityisraportoijan raportti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämisestä ja suojelusta terrorismia torjuttaessa, 62 kohta.

⁽⁴⁾ Idem, 61 kohta.

⁽⁵⁾ Idem, 40 kohta.

⁽⁶⁾ Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio edellä mainitussa asiassa *Timishev v. Venäjä*.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- Z. ottaa huomioon, että vaikka missään kansainvälisessä tai eurooppalaisessa normeissa ei nimenomaisesti kielletä etnistä profilointia, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella tällainen johtopäätös voitaisiin tehdä, ja sekä kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskeva kansainvälisestä yleissopimuksesta että ECRI:n kannanotoista ilmenee, että tällainen toiminta on vastoin syrjinnän kieltoa ⁽¹⁾;
- AA. ottaa huomioon, että vuonna 2000 pidetyssä maailmanlaajuisessa rasismien vastaisessa konferenssissa hyväksytyssä toimintaohjelmassa vaaditaan valtioita laatimaan ja toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä rotuun perustuvan profiloinnin kitkemiseksi ⁽²⁾; ottaa huomioon, että ECRI kehotti edellä mainitussa rasismien vastustamista terrorismin torjunnan yhteydessä koskevassa suosituksessa nro 8 hallituksia varmistamaan, että mistään lainsäädännöstä, asetuksista tai niiden täytäntöönpanosta lainvalvonnassa ei aiheudu syrjintää; ottaa huomioon, että EU:n riippumattomien perusoikeusasiantuntijoiden verkosto katsoo, että sellaisiin ominaispiirteisiin kuin kansallisuuteen, ikään tai syntymäpaikkaan perustuviin terroristiprofileihin liittyy suuri syrjinnän riski ⁽³⁾,
- AB. ottaa huomioon, että EU:n ja jäsenvaltioiden tutkinnallisia käytäntöjä ja tiedonkäsittelymenettelyjä, joissa käytetään profilointitekniikoita tai jotka tarjoavat perustan niille, on arvioitava perinpohjaisesti, jotta taataan kansallisen, EU:n sekä kansainvälisen oikeuden laillisten vaatimusten täysimääräinen noudattaminen ja vältetään perusteettomat syrjivät tai yksityisyyttä loukkaavat vaikutukset;
- AC. ottaa huomioon, että seuraavia suuntaviivoja olisi sovellettava tällaisiin toimiin ja että tarvitaan kaikkien näiden suojoitoimenpiteiden yhdistelmää, jotta saavutettaisiin täysimääräinen ja tehokas suoja;
1. esittää neuvostolle seuraavat suositukset:
- a) lainvalvontaan ja terrorismin torjuntaan liittyvän henkilötietojen käsittelyn pitäisi perustua julkisiin laillisiin sääntöihin, joissa asetetaan käyttörajoituksia ja jotka ovat selkeitä, yksilöityjä ja sitovia ja joihin sovelletaan riippumattomien tietosuojaviranomaisten tiivistä ja tehokasta valvontaa ja ankaria rangaistuksia sääntöjä rikkoville; ennalta varautumiseen perustuva laajamittainen tietojen tallentaminen on suhteeton reaktio terrorismin tehokkaan torjunnan perusvaatimuksiin nähden;
- b) on vahvistettava oikeudelliset puitteet, joissa määritellään selkeästi, mitä profilointi tarkoittaa, tapahtuipa se tietokantojen tiedonlouhinnan kautta tai muilla keinoilla, ja annetaan selkeät säännöt niiden käytön perusteista sekä niille asetetuista rajoista ja samalla laaditaan riittävät takeet henkilöiden oikeuksien suojelemisesta ja vastuujärjestelyistä;
- c) henkilötietojen keräämiseen ja säilyttämiseen ja profilointitekniikoiden käyttämiseen henkilöihin, joita ei epäillä mistään tietystä rikoksesta tai uhkasta, olisi sovellettava erityisen tiukkoja tarpeellisuuden ja suhteellisuuden kriteerejä;
- d) olisi selvästi eroteltava toisistaan tosiseikkoihin ja tiedusteluun perustuvat tiedot ja rekisteröityjen ryhmiä koskevat tiedot;
- e) oikeus tutustua poliisiin ja salaisten palveluiden tiedostoihin olisi myönnettävä tapauskohtaisesti tiettyjä tarkoituksia varten, ja sen on oltava tuomioistuINVALVONNAN alaista jäsenvaltioissa;
- f) profilointitoimien ei pitäisi haitata jäsenvaltioiden poliisivoimien kohdennettua poliisityötä, ja profilointia koskevan rajoittavan lainsäädännön ei pitäisi estää tällaiseen poliisityöhön kuuluvaa oikeutettua pääsyä tietokantoihin;
- g) henkilötietojen säilyttämiselle olisi oltava aikarajoituksia;

⁽¹⁾ Euroopan perusoikeusviraston 28. lokakuuta 2008 antama lausunto neuvoston puitepäätöksestä matkustajarekisterin (PNR) käytöstä lainvalvontatarkoituksiin, 39 kohta.

⁽²⁾ Maailmanlaajuisen rasismien, muukalaisvihan, antisemitismin ja suvaitsemattomuuden vastaisen konferenssin raportti (A/CONF.189/12), toimintaohjelma, kohta 72.

⁽³⁾ EU:n riippumattomien perusoikeusasiantuntijoiden verkosto, "The balance between freedom and security in the response by the European Union and its Member States to the Terrorist Threats" (Vapauden ja turvallisuuden tasapaino Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden vastauksessa terrorismin uhkaan) (2003), s. 21.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- h) etniset tilastot ovat keskeinen työkalu sellaisten lainvalvontaan liittyvien toimien havaitsemiseksi, joissa kohdistetaan kohtuutonta, luvatonta ja perusteetonta huomiota etnisiin vähemmistöihin lainvalvonnan yhteydessä; henkilötietojen (tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön liittyvät tiedot) korkeatasoinen suojele ei siten estä sellaisten nimettömien tilastotietojen laatimista, joihin kuuluu etniseen alkuperään, rotuun, uskontoon ja kansalliseen alkuperään liittyviä muuttujia, joita tarvitaan lainvalvontatoimiin liittyvän syrjinnän tunnistamiseksi; 29 artiklan mukaiselta työryhmältä olisi pyydettävä neuvoja tässä asiassa;
- i) olisi kiellettävä tietojen kerääminen yksityishenkilöistä pelkästään sillä perusteella, että heillä on tietty rodullinen tai etninen alkuperä, uskonnollinen vakaumus, sukupuolinen suuntautuminen tai käyttäytyminen, poliittisia mielipiteitä tai että he kuuluvat tiettyyn liikkeeseen tai järjestöön, joita ei ole kielletty laissa; on vahvistettava suojele koskevat varotoimet ja muutoksenhakukeinot lainvalvontavälineiden syrjivää käyttöä vastaan;
- j) yksityisten tai julkisten elinten ihmisiä koskevien päätösten tekeminen pelkästään tietokoneisiin luottaen ilman ihmisen tekemää arviota pitäisi sallia ainoastaan poikkeustapauksissa tiukkojen turvatoimien alaisena;
- k) laissa olisi säädettävä voimakkaista turvatoimista, joilla turvataan poliisin ja salaisten palveluiden toiminnan asianmukainen ja tehokas oikeudellinen ja parlamentaarinen valvonta, myös terrorismin torjunnassa;
- l) yksilöille mahdollisesti aiheutuvien seurauksien vuoksi oikeussuojan olisi oltava tehokasta ja tietojen kohteena olevalle henkilölle on annettava helposti saatavilla olevaa ja selkeässä muodossa olevaa tietoa sovellettavista menettelyistä sekä tiedonsaantia ja oikaisua koskevista oikeuksista;
- m) olisi otettava käyttöön kriteerit, joilla voidaan arvioida kaikenlaisen profiloinnin tehokkuutta, lainmukaisuutta ja yhdenmukaisuutta Euroopan unionin arvojen kanssa; profiloinnin käyttöön liittyvää nykyistä ja ehdotettua kansallista ja EU:n tason lainsäädäntöä olisi tarkasteltava uudelleen, jotta voitaisiin varmistaa, että se täyttää EU:n lainsäädännön ja kansainvälisten sopimusten oikeudelliset vaatimukset; EU:n lainsäädännön uudistamista olisi tarpeen mukaan harkittava, jotta saataisiin aikaan sitovat säännökset, joilla vältettäisiin perusoikeuksien rikkominen Euroopan neuvoston profilointia koskevan tulevan suosituksen mukaisesti;
- n) olisi tutkittava, missä määrin direktiivissä 2000/43/EY kielletään tai säännellään profilointitoimia ja käytäntöjä, ja harkittava uudistusta lentokenttiä ja satamia koskevan poikkeuksen kumoamiseksi;
- o) neuvoston olisi tilattava asiaankuuluvaan lainsäädäntökehikseen ja nykykäytäntöihin perustuva tutkimus, joka toteutettaisiin komission johtamana ja perusoikeusviraston ja Euroopan tietosuojavaltuutetun kuulemisen jälkeen, sekä lainvalvontaviranomaisten ja tiedustelupalvelujen kuulemisen jälkeen, ja tutkimuksessa olisi käsiteltävä profilointiteknikan nykyisiä ja mahdollisia sovellustapoja, niiden tehokkuutta epäiltyjen havaitsemisessa ja niiden yhteensopivuutta kansalaisvapauksien, ihmisoikeuksien ja yksityisyyttä koskevien vaatimusten kanssa; jäsenvaltioita olisi pyydettävä toimittamaan tietoja pysäytyksistä ja etsinnöistä ja muista profilointiteknikoista johtuvista toimista;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle ja tiedoksi komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Ydinaseiden leviämisen estäminen sekä ydinsulkusopimuksen tulevaisuus

P6_TA(2009)0333

Euroopan parlamentin suositus 24. huhtikuuta 2009 neuvostolle ydinaseiden leviämisen estämisestä sekä ydinsulkusopimuksen tulevaisuudesta (2008/2324(INI))

(2010/C 184 E/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Annemie Neyts-Uyttebroeckin ALDE-ryhmän puolesta ja Angelika Beerin Verts/ALE-ryhmän puolesta esittämän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle ydinaseiden leviämisen estämisestä sekä ydinsulkusopimuksen tulevaisuudesta (B6-0421/2008),
- ottaa huomioon tulevan, vuonna 2010 pidettävän ydinsulkusopimuksen osapuolten tarkistuskonferenssin,
- ottaa huomioon aiemmat, 26. helmikuuta 2004 ⁽¹⁾, 10. maaliskuuta 2005 ⁽²⁾, 17. marraskuuta 2005 ⁽³⁾ ja 14. maaliskuuta 2007 ⁽⁴⁾ antamansa päätöslauselmat ydinaseiden leviämisen estämisestä ja ydinaseriisunnasta,
- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan turvallisuusstrategian ja ETTP:n täytäntöönpanosta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän joukkotuhoaseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian,
- ottaa huomioon neuvoston 8. joulukuuta 2008 antaman lausunnon kansainvälisen turvallisuuden kiristämisestä, etenkin lausunnon 6, 8 ja 9 kohdan, jossa ilmaistaan EU:n päättäväisyys torjua joukkotuhoaseiden ja niiden maaliinsaattamisjärjestelmien leviäminen,
- ottaa huomioon ydinalan viejämäiden ryhmän keskeisen aseman ydinaseiden leviämisen estämisen yhteydessä,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston antamat päätöslauselmat ydinaseiden leviämisen estämiseen ja ydinaseriisuntaan liittyvistä kysymyksistä ja erityisesti päätöslauselman 1540(2004),
- ottaa huomioon täydellisen ydinkoekieltosopimuksen, Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) kattavat ydinmateriaalivalvontasopimukset ja niiden lisäpöytäkirjat, ydinaineiden turvajärjestelyjä koskevista toimista tehdyn yleissopimuksen, ydinterrorismin torjumisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, ballististen ohjusten leviämisen vastaiset Haagin käytännestä, vuonna 2009 raukeavan sopimuksen strategisten aseiden vähentämisestä (START I) sekä sopimuksen strategisten ydinkärkien vähentämisestä (SORT),
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 11. joulukuuta 2008 hyväksymän kertomuksen Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan ja 90 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A6-0234/2009),

⁽¹⁾ EUVL C 98 E, 23.4.2004, s. 152.

⁽²⁾ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 253.

⁽³⁾ EUVL C 280 E, 18.11.2006, s. 453.

⁽⁴⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 146.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0255.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- A. katsoo, että on tarpeen vahvistaa edelleen ydinsulkusopimuksen kaikkia kolmea pilaria, eli leviämisen estämistä, aseriisuntaa ja yhteistyötä ydinvoiman siviilikäytön alalla,
- B. ottaa huomioon hyvin huolestuneena ydinsulkusopimuksen päämäärien toteuttamiseksi edellisissä tarkistuskonferensseissa asetettujen konkreettisten tavoitteiden (kuten niin kutsutut "13 askelta" ⁽¹⁾) saavuttamatta jäämisen, pitäen mielessä erityisesti sen, että nykyään uusia uhkia muodostuu useista eri lähteistä, kuten siitä, että ydinaseiden leviäminen lisääntyy, ydinteknologian ja radioaktiivisen jätteen mahdollisesta päättämisestä rikollisten järjestöjen ja terroristien haltuun ja ydinsulkusopimuksen allekirjoittaneiden ydinasevaltioiden haluttomuudesta pienentää tai poistaa ydinasevarastojaan ja vähentää sitoutumistaan ydinpelotteeseen perustuvaan sotilasoppiin,
- C. katsoo, että joukkotuhoaseiden ja niiden maaliinsaattamisjärjestelmien leviäminen valtioiden ja muiden tahojen haltuun on vakavimpia kansainvälisen vakauden ja turvallisuuden vaaroja,
- D. ottaa huomioon EU:n sitoumuksen turvautua kaikkiin käytettävissä oleviin välineisiinsä maailmanlaajuisista huolta aiheuttavien ydinaseiden leviämistä edistävien ohjelmien ehkäisemiseksi, estämiseksi, pysäyttämiseksi ja mikäli mahdollista lakkauttamiseksi, mikä on todettu selkeästi Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymässä joukkotuhoaseiden leviämisen torjuntaa koskevassa EU:n strategiassa,
- E. katsoo, että EU:n on tehostettava ponnistelujaan ydinaseiden leviämismuotojen ja leviämisen rahoituksen torjumiseksi, kohdistettava seuraamuksia niitä tahoja vastaan, jotka toteuttavat levittämistoimenpiteitä ja kehitettävä toimia tietojen ja tietotaidon näkymättömien siirtojen ehkäisemiseksi kaikkia saatavilla olevia välineitä hyödyntäen, mukaan lukien monenväliset sopimukset ja tarkastusjärjestelmät, kansallisesti ja kansainvälisesti koordinoitu viennin valvonta, uhkien vähentämiseen tarkoitettut yhteistyöohjelmat sekä taloudelliset ja poliittiset painostuskeinot,
- F. ottaa rohkaistuneena huomioon Henry Kissingerin, George P. Shultzin, William J. Perryn ja Sam Nunnin tammikuussa 2007 ja tammikuussa 2008 tekemien esitysten kaltaiset uudet aseriisuntaehdotukset, kansalaisjärjestöjen ja poliittisten johtajien maailmanlaajuisesti edistämät ydinaseita koskevan malliyleissopimuksen ja Hiroshima–Nagasaki-pöytäkirjan ja "Global Zeron" kaltaiset kampanjat, joiden mukaan keskeinen keino ydinaseiden leviämisen estämiseksi ja maailman turvallisuuden varmistamiseksi on pyrkiä ydinaseiden poistamiseen,
- G. ottaa huomioon tässä yhteydessä Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten aloitteet ydinasevarastojensa pienentämiseksi,
- H. ottaa erityisen rohkaistuneena huomioon Yhdysvaltain presidentin Barack Obaman 5. huhtikuuta 2009 Prahassa ilmaiseman selkeän näkemyksen ydinasekysymyksiä koskevasta lähestymistavasta, tämän sitoutumisen edistää ydinaseriisuntaa ja näkemyksen ydinaseettomasta maailmasta; suhtautuu myönteisesti Yhdysvaltojen ja Venäjän väliseen rakentavaan yhteistyöhön START-sopimuksen uusimiseksi ballististen ohjusten valmiustilan alentamiseksi nykyisestä äärimmilleen viritetystä herkkyydestä sekä pyrkimykseen pienentää huomattavasti Yhdysvaltojen ydinase- ja ydinmateriaalivarastoja; suhtautuu myönteisesti Yhdysvaltojen päätökseen osallistua kaikilta osin E3+3-prosessiin Iranin kanssa; on tyytyväinen, että Yhdysvallat ratifioi IAEA:n ydinmateriaalivalvontasopimusten lisäpöytäkirjan, ja pitää tätä myönteisenä ja luottamusta lisäävänä askeleena; panee myös erittäin tyytyväisenä merkille presidentti Obaman aikomuksen saattaa päätökseen Yhdysvaltain ratifiointi täydellisen ydinkoekieltosopimuksen osalta ja aloittaa neuvottelut ydinaseisiin käytettävien halkeamiskelpoisten aineiden tuotantokieltoa koskevasta sopimuksesta,
- I. ottaa huomioon, että Euroopan unionin ja sen kumppaneiden, erityisesti Yhdysvallat ja Venäjä mukaan lukien, on koordinoitava toimensa tiiviisti ja tehtävä läheistä yhteistyötä ydinaseiden leviämisen estämistä koskevan järjestelmän elvyttämiseksi ja vahvistamiseksi,
- J. ottaa huomioon, että on olennaisen tärkeää lujittaa ydinsulkusopimusta maailmanlaajuisen ydinaseiden leviämisen estämistä koskevan järjestelmän kulmakivenä, ja katsoo, että tarvitaan kiireesti rohkeaa poliittista johtajuutta ja lukuisia eteenpäin vieviä ja peräkkäin toteutettavia toimia, jotta palautetaan luottamus ydinsulkusopimuksen tarkoituksenmukaisuuteen ja jotta vahvistetaan niitä sopimuksia ja elimiä, jotka muodostavat nykyisen ydinaseiden leviämistä ja riisumista säätelevän järjestelmän, kuten erityisesti ydinsulkusopimus, täydellinen ydinkoekieltosopimus ja IAEA,

⁽¹⁾ Yhdistyneet Kansakunnat: ydinsulkusopimuksen osapuolten tarkistuskonferenssi vuonna 2008, NPT/CONF 2000/28 (osat I ja II).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- K. pitää tältä osin myönteisenä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Norjan yhteistä aloitetta, jolla on tarkoitus arvioida ydinaseiden mahdollisen purkamisen toteutettavuutta ja vahvistaa tätä koskevat selkeät menettelyvaiheet sekä tähän liittyvät tarkastusmenettelyt; katsoo, että kyseinen aloite on hyvin myönteinen EU:n, Naton ja muiden asianomaisten toimijoiden kannalta,
- L. suhtautuu myönteisesti EU:n puheenjohtajavaltio Ranskan YK:n pääsihteeri Ban Ki-moonille 5. joulukuuta 2008 lähettämään kirjeeseen, jossa vahvistetaan EU:n aseriisuntaehdotukset, jotka hyväksyttiin Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 2008,
- M. ottaa huomioon EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Javier Solanan 9. joulukuuta 2008 "Rauha ja aseriisunta: ydinaseeton maailma" -konferenssissa pitämän puheen, jossa hän piti myönteisenä sitä tosiseikkaa, että ydinaseriisuntaa koskeva kysymys on jälleen nostettu etusijalle kansainvälisellä asialistalla, sekä korosti, että EU:n on valtavirtaistettava ydinaseiden leviämisen estäminen kaikkiin yleisiin politiikkoihinsa,
- N. pitää myönteisenä Yhdysvaltojen presidentin Barack Obaman Prahassa 5. huhtikuuta 2009 pitämää puhetta, jossa hän lausui, että Yhdysvalloilla on moraalinen vastuu johtaa kampanjaa, jolla maailma vapautetaan kaikista ydinaseista, joskin hän myönsi, ettei tätä tavoitetta ehkä saavuteta hänen elinaikanaan, ja jossa hän korosti tarvetta vahvistaa ydinsulkusopimusta yhteistyön ja vaiheittain toteutettavan ratkaisun perustana; katsoo, että Yhdysvaltojen uuden hallinnon olisi otettava Euroopan unioni täysin mukaan tähän kampanjaan ja erityisesti vuonna 2009 pidettäväksi suunniteltuun maailmankokoukseen, jossa on tarkoitus käsitellä ydinaseuhkaa,
- O. ottaa huomioon leviämisen estämistä koskevien lausekkeiden sisällyttämisen yleistymisen EU:n ja kolmansien valtioiden välillä vuoden 2003 jälkeen tehdyissä sopimuksissa,
- P. ottaa huomioon YK:n puitteiden ulkopuolella toteutetut leviämisen estämistä ja aseriisuntaa koskevat aloitteet, joita EU on tukenut, kuten Proliferation Security Initiative -hanke ja G8:n Globaali kumppanuus-ohjelma,
- Q. ottaa huomioon, että komissiolla on tarkkailijan asema ydinalan viejämäiden ryhmässä ja ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssissa ja että myös neuvoston sihteeristö osallistuu ydinsulkusopimuksen konferenssiin joko osana komission valtuuskuntaa tai EU:n puheenjohtajavaltion mukana,
1. Suosittaa neuvostolle, että
- a) tarkistetaan ja saatetaan ajan tasalle joulukuussa 2009 pidettävässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa hyväksymistä varten ydinsulkusopimuksen osapuolten vuoden 2005 tarkistuskonferenssista 25. huhtikuuta 2005 vahvistettu neuvoston yhteinen kanta 2005/329/YUTP⁽¹⁾, millä valmistauduttaisiin siihen, että ydinsulkusopimuksen osapuolten vuoden 2010 tarkistuskonferenssissa saavutetaan menestyksenkäs lopputulos niin, että ydinsulkusopimuksen kaikkia kolmea pilaria vahvistetaan entisestään; sitoutuu tavoitteeseen lopullisesta ydinaseriisunnasta, sellaisena kuin se on sisällytetty ydinaseita koskevaan yleissopimukseen;
- b) tehostetaan ponnisteluja leviämisen estämistä koskevien sääntöjen ja välineiden maailmanlaajuisiksi saattamisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi, erityisesti parantamalla tarkastusmenetelmiä;
- c) tuetaan aktiivisesti yhteistyössä kumppaneiden kanssa konkreettisia ehdotuksia saattaa ydinpolttoaineen tuotanto, käyttö ja jälleenkäsittely kokonaan IAEA:n valvontaan, ja lisäksi kansainvälisen polttoainepankin luomista; kannatetaan lisäksi muita ydinpolttoainesyklin monenvälisistä koskevia aloitteita, joilla pyritään ydinvoiman rauhanomaiseen käyttöön ottaen tässä yhteydessä huomioon, että parlamentti suhtautuu myönteisesti neuvoston ja komission halukkuuteen osallistua 25 miljoonan euron panoksella IAEA:n valvonnassa toimivan ydinpolttoainepankin luomiseen, ja toivoo näkevänsä pikaista parannusta tätä kysymystä koskevassa yhteisessä toiminnassa;

(1) EUVL L 106, 27.4.2005, s. 32.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- d) kannatetaan tulevia pyrkimyksiä vahvistaa IAEA:n valtuuksia, mukaan lukien IAEA:n ydinmateriaalivaltasopimusten lisäpöytäkirjojen yleistämistä, ja muita luottamuksen lisäämiseksi kehitettyjä toimia; varmistetaan, että kyseisellä järjestöllä on käytössään riittävästi voimavaroja, jotta se voi täyttää keskeisen tehtävänsä eli ydinvoima-alan toimintojen turvallisuuden varmistamisen;
 - e) saavutetaan merkittävää edistymistä G8:n kumppanuusaloitteen, Proliferation Security Initiative -hankkeen ja uhkien vähentämistä koskevan maailmanlaajuisen aloitteen osalta, ja pyritään saamaan täydellinen ydinkoekieltosopimus pian voimaan;
 - f) syvennetään vuoropuhelua Yhdysvaltain uuden hallinnon sekä kaikkien ydinasevaltioiden kanssa yhteisten, ydinkärkien varastojen asteittaiseen pienentämiseen pyrkivien tavoitteiden edistämiseksi; tuetaan erityisesti toimia, joita Yhdysvallat ja Venäjä ovat toteuttamassa ydinaseidensa määrän vähentämiseksi huomattavasti, kuten START I ja SORT-sopimuksessa on sovittu; pyritään siihen, että täydellinen ydinkoekieltosopimus ratifioidaan ja START-sopimus uusitaan;
 - g) kehitetään ydinsulkusopimuksen osapuolten vuoden 2010 tarkistuskonferenssissa strategioita, joilla pyritään pääsemään yksimielisyyteen sopimuksesta, jolla aseisiin käytettävien halkeamiskelpoisten aineiden tuotanto pysäytetään syrjimättömällä tavalla, mikä tarkoittaa, että täten neuvotellussa sopimuksessa olisi edellytettävä ydinaseettomien valtioiden ja ydinsulkusopimuksen piiriin tällä haavaa kuulumattomien valtioiden lisäksi myös YK:n turvallisuusneuvoston viittä pysyvää jäsentä, joilla kaikilla on ydinaseita, luopumaan halkeamiskelpoisten aineiden tuottamisesta aseita varten ja purkamaan kaikki nykyiset laitoksensa, joissa tuotetaan halkeamiskelpoisia aineita aseita varten;
 - h) annetaan täysi tuki kaikkien käytössä olevien leviämisen estämiseen tarkoitettujen välineiden noudattamista koskevien tarkastusmenetelmien vahvistamiselle ja parantamiselle;
 - i) kehoitetaan toteuttamaan arviointitutkimus siitä, miten tehokasta joukkotuhoaseiden leviämisen estämistä koskevien lausekkeiden käyttö on ollut EU:n ja kolmansien valtioiden välillä tehdyissä sopimuksissa;
 - j) tiedotetaan säännönmukaisesti Euroopan parlamentille kaikista ydinsulkusopimuksen vuoden 2010 tarkistuskonferenssiin liittyvistä valmistelevista kokouksista ja otetaan asianmukaisesti huomioon parlamentin kannat leviämisen estämistä ja aseriisuntaa koskeviin, mainittuun konferenssiin liittyviin kysymyksiin;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle ja tiedoksi komissiolle, YK:n pääsihteerille, ydinsulkusopimuksen osapuolten vuoden 2010 tarkistuskonferenssin puheenjohtajalle, jäsenvaltioiden parlamenteille, Parliamentarians for Nuclear Non-proliferation and Disarmament -järjestölle (PNND) ja Pormestarit rauhan puolesta -järjestölle.
-

LAUSUNNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Naisiin kohdistuvan väkivallan vastainen kampanja

P6_TA(2009)0259

Euroopan parlamentin kannanotto naisiin kohdistuvan väkivallan vastaiseen ”Say NO to Violence against Women” -kampanjaan

(2010/C 184 E/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan 20. joulukuuta 1993 annetun Yhdistyneiden Kansakuntien julistuksen ja Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 22. joulukuuta 2003 hyväksymän naisiin kohdistuvan perheväkivallan poistamista koskevan päätöslauselman, joissa todetaan, että naisiin kohdistuva väkivalta on kiireesti saatava poistettua,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat 16. syyskuuta 1997 tarpeesta järjestää Euroopan unionin laajuinen kampanja naisiin kohdistuvan väkivallan täydellistä torjumista varten ⁽¹⁾ ja 2. helmikuuta 2006 naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnan nykytilanteesta ja mahdollisista tulevista toimista ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien naistenrahaston UNIFEMin kampanjan ”Say NO to Violence against Women” (Sano EI naisiin kohdistuvalle väkivallalle), jossa korostetaan, että on ryhdyttävä toimiin ja suojeltava naisia väkivallalta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 116 artiklan,
- A. katsoo, että naisiin ja tyttöihin kohdistuva väkivalta on mittasuhteiltaan valtava maailmanlaajuinen ongelma,
- B. ottaa huomioon, että edellä mainituissa päätöslauselmissa parlamentti korosti, että on perustettava naisiin kohdistuvan väkivallan täydelliseen torjumiseen tähtäävä Euroopan unionin laajuinen kampanja,
- C. katsoo, että Euroopan neuvoston äskettäin järjestämässä kampanjassa ”Stop Domestic Violence against Women” (Pysäytä naisiin kohdistuva perheväkivalta) vahvistettiin samaten tarve toimia ja suojella naisia väkivallalta,
1. pyytää komissiota julistamaan seuraavien viiden vuoden kuluessa naisiin kohdistuvan väkivallan täydelliseen torjumiseen tähtäävän eurooppalaisen teemavuoden, kuten parlamentti on toistuvasti pyytänyt;
 2. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan UNIFEMin ”Say NO to Violence against Women” -kampanjaa allekirjoittamalla sen vetoisuus;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton sekä allekirjoittajien nimet neuvostolle, komissiolle ja UNIFEMille.

⁽¹⁾ EYVL C 304, 6.10.1997, s. 55.⁽²⁾ EUVL C 288 E, 25.11.2006, s. 66.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Allekirjoittaneet

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Roberta Angelilli, Rapisardo Antinucci, Kader Arif, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Mariela Velichkova Baeva, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Monika Beňová, Maria Berger, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Šarūnas Birutis, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Josep Borrell Fontelles, Costas Botopoulos, Catherine Boursier, John Bowis, Emine Bozkurt, Mihael Brejč, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Wolfgang Bulfon, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Simon Busuttil, Maddalena Calia, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Carlos Carnero González, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Françoise Castex, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Giulietto Chiesa, Călin Cătălin Chiriță, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Hanne Dahl, Daniel Dăianu, Dragoș Florin David, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Jean-Luc Dehaene, Véronique De Keyser, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marie-Hélène Descamps, Harlem Désir, Christine De Veyrac, Mía De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Bárbara Dührkop Dührkop, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Göran Färm, Markus Ferber, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Roberto Fiore, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Glyn Ford, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Urszula Gacek, Kinga Gál, Milan Gaľa, Vicente Miguel Garcés Ramón, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Evelyne Gebhardt, Eugenijus Gentvilas, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Neena Gill, Monica Giuntini, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Hélène Goudin, Genowefa Grabowska, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Louis Grech, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Mathieu Grosch, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Zita Gurmai, Fiona Hall, Ioan Lucian Hămbășan, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Rebecca Harms, Satu Hassi, Anna Hedh, Jacky Hélin, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Jim Higgins, Jens Holm, Mary Honeyball, Richard Howitt, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Ville Itälä, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Lívia Járóka, Dan Jørgensen, Pierre Jonckheer, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kacmarek, Gisela Kallenbach, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Piia-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Silvana Koch-Mehrin, Jaromír Kohlíček, Eija-Riitta Korhola, Magda Kósáné Kovács, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Aldis Kušķis, Sepp Kussstatscher, Joost Lagendijk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Vytautas Landsbergis, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Henrik Lax, Johannes Lebech, Stéphane Le Foll, Roselyne LeFrançois, Bernard Lehideux, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Marie-Noëlle Lienemann, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Eleonora Lo Curto, Andrea Losco, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Nils Lundgren, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Jules Maaten, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Erika Mann, Catuscia Marini, Helmuth Markov, David Martin, Miguel Angel Martínez Martínez, Jiří Maštálka, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Erik Meijer, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Antonio Mussa, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Alexandru Nazare, Catherine Neris, Ljudmila Novak, Péter Olajos, Gérard Onesta, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Maria Grazia Pagano, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Neil Parish, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Maria Petre, Tobias Pflüger, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Piniór, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Anni Podimata, Samuli Pohjamo, Bernard Poinant, Lydie Polfer, Miguel Portas, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, Teresa Riera Madurell, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Maria Robsahm, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Raül Romeva i Rueda, Dariusz Rosati, Mechtild Rothe, Libor Rouček, Martine Roure, Heide Rühle, Flaviu Călin Rus, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Daciana Octavia Sârbu, Amalia Sartori, Gilles Savary, Christel Schaldemose, Pierre Schapira, Lydia Schenardi, Carl Schlyter, Olle Schmidt, Elisabeth Schroedter, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, Eva-Riitta Siitonen, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Peter Skinner, Nina Škottová, Alyn Smith, Csaba Sógor, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Stroj, Margie Sudre, Eva-Britt Svensson, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Michel Teychenné, Britta Thomsen,

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Marianne Thyssen, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tóké, Ewa Tomaszewska, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Kyriacos Triantaphyllides, Helga Trüpel, Claude Turmes, Feleknas Uca, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Anne Van Lancker, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ari Vatanen, Yannick Vaugrenard, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kyösti Virrankoski, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Renate Weber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Iva Zanicchi, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Roberts Zīle, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Aldo Patriciellon parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö

P6_TA(2009)0233

**Euroopan parlamentin päätös 22. huhtikuuta 2009 Aldo Patriciellon parlamentaarisen
koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2008/2323(IMM))**

(2010/C 184 E/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Aldo Patriciellon esittämän, 11. marraskuuta 2008 päivätyn pyynnön parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamiseksi Campobasson siviilituomioistuimessa häntä vastaan käynnistettyyn rikosoikeudelliseen menettelyyn liittyen, josta ilmoitettiin täysistunnossa 20. marraskuuta 2008,
 - kuultuaan Aldo Patricielloa työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 9 ja 10 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986 ja 21. lokakuuta 2008 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0196/2009),
- A. ottaa huomioon, että Aldo Patriciello on Euroopan parlamentin jäsen, jonka valtakirjan parlamentti tarkasti 15. kesäkuuta 2006,
- B. toteaa, että yhteisöjen tuomioistuimen mukaan Euroopan parlamentin ja kansallisten tuomioistuinten on tehtävä yhteistyötä kaiken ristiriidan välttämiseksi pöytäkirjan määräysten tulkinnassa ja soveltamisessa; katsoo näin ollen, että kun Euroopan parlamentin jäsentä vastaan on pantu vireille oikeudenkäynti kansallisessa tuomioistuimessa ja kun kansalliselle tuomioistuimelle on ilmoitettu, että kyseisen jäsenen erioikeuksien ja koskemattomuuden puolustamista koskeva menettely, sellaisena kuin siitä määrätään työjärjestyksen 6 artiklan 3 kohdassa, on aloitettu, kansallisen tuomioistuimen on lykättävä oikeudenkäyntiä ja pyydettävä Euroopan parlamenttia antamaan lausuntonsa mahdollisimman nopeasti ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, Kok. 1964, s. 383, Kok. Ep I, s. 203, asia 149/85, Wybot v. Faure ym., Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729 ja yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07 Marra v. De Gregorio ja Clemente, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

⁽²⁾ Tuomio yhdistetyissä asioissa C-200/07 ja C-201/07, Marra, 42 ja 43 kohta.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- C. ottaa huomioon, että pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentin istuntojen ajan sen jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus ja että koskemattomuuteen ei voida vedota silloin kun jäsen tavataan itse teosta; ottaa huomioon, että tämä ei estä Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää koskemattomuuden yhden jäsenen osalta,
- D. toteaa täten, että kyseiseen tapaukseen sovelletaan Italian perustuslain 68 artiklan 2 kohtaa, joka mahdollistaa oikeusmenettelyn käynnistämisen parlamentin jäseniä vastaan ilman erityisiä muodollisuuksia, ottaen kuitenkin huomioon sen säännökset, joiden mukaan parlamentin jäsen ei voi ilman sen parlamentin huoneen lupaa, johon hän kuuluu, joutua ruumiintarkastuksen tai kotietsinnän kohteeksi eikä häntä voida pidättää tai vangita taikka hänen liikkumisvapauttaan rajoittaa, paitsi jos kyseessä on lopullinen oikeuden tuomio tai jos jäsen tavataan itse teosta, kun kyseessä on rikos, josta on säädetty välitön pidättäminen,
- E. toteaa, että pöytäkirja ei anna Euroopan parlamentille keinoja ryhtyä sitovaan toimintaan Aldo Patriciellon suojelemiseksi,
1. päättää olla puolustamatta Aldo Patriciellon parlamentaarista koskemattomuutta ja erioikeuksia;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Italian tasavallan toimivaltaisille viranomaisille.

Renato Brunetan parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö

P6_TA(2009)0234

Euroopan parlamentin päätös 22. huhtikuuta 2009 Renato Brunetan parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2008/2147(IMM))

(2010/C 184 E/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Renato Brunetan esittämän, 15. toukokuuta 2008 päivätyn pyynnön parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamiseksi Firenzen piirituomioistuimessa häntä vastaan käynnistetyn rikosoikeudenkäynnin yhteydessä, josta ilmoitettiin täysistunnossa 4. kesäkuuta 2008,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 9 ja 10 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986 ja 21. lokakuuta 2008 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0195/2009),
1. päättää puolustaa Renato Brunetan parlamentaarista koskemattomuutta;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Italian tasavallan asiasta vastaaville viranomaisille.

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, Kok. 1964, s. 383, Kok. Ep. I, s. 203, asia 149/85, Wybot v. Faure ym., Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729 ja yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07 Marra v. De Gregorio ja Clemente, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Antonio Di Pietron koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

P6_TA(2009)0235

Euroopan parlamentin päätös 22. huhtikuuta 2009 Antonio Di Pietron parlamentaarista koskemattomuutta ja erioikeuksia koskevasta tiedustelusta (2008/2146(IMM))

(2010/C 184 E/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Antonio Di Pietron parlamentaarista koskemattomuutta koskevan tiedustelun, jonka esitti Italian tasavallan asiasta vastaava viranomainen 15. toukokuuta 2008 ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 5. kesäkuuta 2008,
 - kuultuaan Antonio Di Pietroa työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 9 ja 10 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä, välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986 ja 21. lokakuuta 2008 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Italian perustuslain 68 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 13 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0197/2009),
1. päättää säilyttää Antonio Di Pietron parlamentaarisen koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Italian tasavallan asiasta vastaaville viranomaisille.

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, Kok. 1964, s. 383, Kok. Ep I, s. 203, asia 149/85, Wybot v. Faure ym., Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729 ja yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07 Marra v. De Gregorio ja Clemente, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Hannes Swoboda parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

P6_TA(2009)0236

Euroopan parlamentin päätös 22. huhtikuuta 2009 Hannes Swoboda parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2009/2014(IMM))

(2010/C 184 E/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Wienin rikosasioiden tuomioistuimen 5. joulukuuta 2008 tekemän ja 20. tammikuuta 2009 jätetyn pyynnön Hannes Swoboda parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiseksi, josta ilmoitettiin täysistunnossa 5. helmikuuta 2009,
 - on kuullut Hannes Swoboda työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 9 ja 10 artiklan sekä edustajien valitsemisesta Euroopan parlamenttiin yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964 ja 10. heinäkuuta 1986 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Itävallan tasavallan perustuslain 57 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0190/2009),
1. päättää säilyttää Hannes Swoboda parlamentaarisen koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Itävallan tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle.

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, Kok. 1964, s. 383, Kok. Ep I, s. 203, asia 149/85, Wybot v. Faure ym., Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Euroopan yhteisön ja Pakistanin välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus *

P6_TA(2009)0218

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Pakistanin islamilaisen tasavallan välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta (KOM(2008)0081 – C6-0080/2009 – 2008/0036(CNS))

(2010/C 184 E/32)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0081),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 80 artiklan 2 kohdan ja 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0080/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan, 83 artiklan 7 kohdan ja 43 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A6-0188/2009),
1. hyväksyy sopimuksen tekemisen;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Pakistanin islamilaisen tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

EY:n sitoutuminen Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sääntöön N:o 61 ***

P6_TA(2009)0219

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön sitoutumisesta soveltamaan Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sääntöä N:o 61 hyötyajoneuvojen hyväksyntää koskevista yhdenmukaisista säännöksistä ohjaamon takaseinän etupuolella olevien ulkonevien osien osalta (KOM(2008)0675 - 7240/2009 - C6-0119/2009 - 2008/0205(AVC))

(2010/C 184 E/33)

(Hyväksyntämenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0675– 7240/2009),
 - ottaa huomioon neuvoston päätöksensä 97/836/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti esittämän pyynnön puoltavasta lausunnosta (C6-0119/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 75 artiklan 1 kohdan ja 43 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A6-0243/2009),
1. antaa puoltavan lausunnon ehdotuksesta neuvoston päätökseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös, tehty 27. marraskuuta 1997, Euroopan yhteisön liittymisestä Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sopimukseen pyöriällä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymisestä sekä näiden vaatimusten mukaisesti annettujen hyväksymisien vastavuoroista tunnustamista koskevista ehdoista (vuoden 1958 tarkistettu sopimus) (EYVL L 346, 17.12.1997, s. 78).

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Eläinten terveyttä koskevat vaatimukset elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta (kodifioitu toisinto) *

P6_TA(2009)0220

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta (kodifioitu toisinto) (KOM(2008)0715 – C6-0479/2008 – 2008/0219(CNS))

(2010/C 184 E/34)

(Kuulemismenettely – kodifointi)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0715),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0479/2008),
 - ottaa huomioon nopeutetusta menetelmästä säädöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20. joulukuuta 1994 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0248/2009),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä olevassa ehdotuksessa ainoastaan kodifioidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositusten perusteella;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettava kauppajärjestelmä (kodifioitu toisinto) *

P6_TA(2009)0221

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä (kodifioitu toisinto) (KOM(2008)0796 – C6-0018/2009 – 2008/0226(CNS))

(2010/C 184 E/35)

(Kuulemismenettely – kodifointi)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0796),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 ja 133 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0018/2009),
 - ottaa huomioon nopeutetusta menetelmästä sääöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20. joulukuuta 1994 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0249/2009),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä olevassa ehdotuksessa ainoastaan kodifoidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositusten perusteella;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen ***II

P6_TA(2009)0222

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 muuttamisesta ja sen liitteiden sisällön määrittämisestä (14518/1/2008 – C6-0003/2009 – 2006/0008(COD))

(2010/C 184 E/36)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (14518/1/2008 – C6-0003/2009),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2006)0007 ja KOM(2007)0376),
 - ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen (KOM(2008)0648),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0207/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 9.7.2008, P6_TA(2008)0349.

P6_TC2-COD(2006)0008

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 muuttamisesta ja sen liitteiden sisällön määrittämisestä

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 988/2009.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen: täytäntöönpanomenettely *II**

P6_TA(2009)0223

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (14516/4/2008 – C6-0006/2009 – 2006/0006(COD))

(2010/C 184 E/37)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (14516/4/2008 – C6-0006/2009),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2006)0016),
 - ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen (KOM(2008)0647),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0204/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 9.7.2008, P6_TA(2008)0348.

P6_TC2-COD(2006)0006

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 987/2009.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Eurooppalainen metrologian tutkimus- ja kehitysohjelma *I**

P6_TA(2009)0224

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden käynnistämään eurooppalaiseen metrologian tutkimus- ja kehitysohjelmaan (KOM(2008)0814 – C6-0468/2008 – 2008/0230(COD))

(2010/C 184 E/38)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0814),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan, 169 artiklan ja 172 artiklan toisen kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0468/2008),
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 7. huhtikuuta 2009 päivätyllä kirjeellä antaman lupauksen ehdotuksen hyväksymisestä muutettuna, EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön (A6-0221/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0230

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2009/EY tekemiseksi yhteisön osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden käynnistämään eurooppalaiseen metrologian tutkimus- ja kehitysohjelmaan

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 912/2009/EY.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuudet *I**

P6_TA(2009)0225

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta (KOM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD))

(2010/C 184 E/39)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0644),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 175 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0373/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä kehitys yhteistyövaliokunnan ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnot (A6-0115/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0198**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

- EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
- ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,
- ottavat huomioon komission ehdotuksen||,

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
- ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,
- noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Metsät tuottavat monenlaisia taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöhyötyjä, kuten puutavaraa ja muita metsätuotteita, ympäristöpalveluja **ja paikallisyhteisöjen elinympäristöjä.**
- (2) **Metsäympäristö on arvokasta perintöä, jota on suojeltava, vaalittava ja tarvittaessa ennallistettava pyrkien viime kädessä elävän luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemitointojen säilyttämiseen, ilmastonsojeluun sekä alkuperäiskansojen, paikallisyhteisöjen ja metsistä riippuvaisten yhteisöjen oikeuksien suojelemiseen.**
- (3) **Metsät ovat taloudellinen resurssi, jonka viljely aikaansaa vaurautta ja työllisyyttä. Metsien viljelyllä on myös myönteisiä vaikutuksia ilmastoon, koska metsätuotteilla voidaan korvata enemmän energiaa kuluttavia tuotteita.**
- (4) **On erittäin tärkeää erityisesti ilmaston kannalta, että yhteisön markkinoilla toimivat alihankkijat markkinoivat ainoastaan laillisesti korjattua puutavaraa, koska sellaisella puutavaralla varmistetaan, että metsien merkittävää tehtävää hiilidioksidinieluna ei keskeytetä. Lisäksi laillisesti korjatun puutavaran käyttö esimerkiksi rakennusmateriaalina puutaloissa auttaa sitomaan hiilidioksidia pitkällä aikavälillä.**
- (5) **Metsätalous on vaikuttanut hyvin suurelta osin kehittyneiden maiden sosiaaliseen ja taloudelliseen kehitykseen, ja ne ovat kyseisissä maissa monen ihmisen ensisijainen tulolähde. Siksi on tärkeää, että tätä kehitystä ja tulonlähdettä ei hillitä, vaan keskitytään siihen, miten kyseisillä alueilla voidaan edistää metsänhoidon kestävämpää kehitystä.**
- (6) Koska puutavaran ja puutuotteiden kysyntä kasvaa maailmanlaajuisesti, samalla kun metsäalaa vaivaavat monissa puuntuottajamaissa institutionaaliset ja hallinnolliset puutteet, laitton puunkorjuu ja siihen liittyvä kauppa ovat yhä huolestuttavampia ilmiöitä.
- (7) **On selvää, että luonnonmetsävaroihin kohdistuva paine ja puutavaran ja puutuotteiden kysyntä on usein liian suurta ja että yhteisön on vähennettävä vaikutustaan metsän ekosysteemeihin riippumatta siitä, missä nämä vaikutukset ilmenevät.**
- (8) **Laittomat hakkuut ja metsäalaa monissa puutavaran tuottajamaissa vaivaavat institutionaaliset ja hallinnolliset puutteet ovat laajalle levinneitä kansainvälisesti merkittäviä ongelmia. Laittomat hakkuut ovat vakava uhka metsille, koska ne lisäävät metsäkatoa ja metsien köyhtymistä, mikä on syynä noin 20 prosenttiin hiilidioksidipäästöistä, vaikuttaa aavikoitumiseen ja arojen muodostumiseen, lisää maaperän eroosiota ja pahentaa äärimmäisiä sääolosuhteita ja niiden seurauksena aiheutuvia tulvia, vaarantaa biologisen monimuotoisuuden, vahingoittaa alkuperäiskansojen elinympäristöä ja horjuttaa metsien kestävää hoitoa ja kehitystä. Niillä on myös sosiaalisia, poliittisia ja taloudellisia vaikutuksia, jotka vaarantavat usein hyvän metsähallinnon tavoitteissa saavutetun edistyksen ja uhkaavat paikallisia metsästä riippuvaisia yhteisöjä ja alkuperäiskansojen oikeuksia.**

⁽¹⁾ EUVL C , , s. .

⁽²⁾ EUVL C , , s. .

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. huhtikuuta 2009.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- (9) Tämän asetuksen tavoitteena on lopettaa laittomasti korjatun puutavaran ja siitä tehtyjen puutuotteiden kauppa EU:ssa ja edistää aavikoitumisen ja metsien tilan heikkenemisen ja niihin liittyvien hiilidioksidipäästöjen ja luonnon monimuotoisuuden vähenemisen lopettamista sekä edistää kestävää talouskasvua, kestävää ihmisen kehitystä ja alkuperäiskansojen ja paikallisväestön kunnioitusta. Tällä asetuksella olisi edistettävä näiden sitoumusten ja velvoitteiden täyttämistä, jotka sisältyvät muun muassa: biologista monimuotoisuutta koskevaan vuonna 1992 tehtyyn yleissopimukseen; uhanalaisten villieläin- ja kasvilajien kansainvälistä kauppaa koskevaan vuonna 1973 tehtyyn yleissopimukseen (CITES); vuosien 1983, 1994 ja 2006 kansainvälisiin trooppista puuta koskeviin sopimuksiin; vuoden 2002 ilmastonmuutosta koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimukseen (UNFCCC); vuoden 1994 aavikoitumisen estämistä koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukseen; vuonna 1992 annettuun ympäristöä ja kehitystä koskevaan Rion julistukseen; Johannesburgin julistukseen ja toimintasuunnitelmaan, sellaisina kuin ne hyväksyttiin 4. syyskuuta 2002 pidetyssä kestäväen kehityksen huippukokouksessa; YK:n hallitustenvälisen metsäpaneelin toimintaehdotuksiin, jotka hyväksyttiin Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen ylimääräisessä istunnossa vuonna 1997, ja YK:n kansainvälisen metsäfoorumin toimintaehdotuksiin; Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristö- ja kehityskonferenssin (UNCED) vuonna 1992 antamaan ei-oikeudellisesti sitovaan arvovaltaiseen kannanottoon maailmanlaajuisen yksimielisyyden saavuttamiseksi kaikentyppisten metsien hoidon, käytön, suojelun ja kestäväen kehityksen periaatteista; UNCED:n kesäkuussa 1992 hyväksymään Agenda 21:een; Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen ylimääräisessä istunnossa vuonna 1997 annettuun päätöslauselmaan, jolla jatketaan Agenda 21:n täytäntöönpanoa; vuoden 2000 vuosituhatjulistukseen; vuonna 1982 tehtyyn maailman ympäristöasiakirjaan; vuoden 1972 Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisen elinympäristöä koskevaan julistukseen; vuoden 1972 ympäristönsuojelua koskevaan toimintasuunnitelmaan; Yhdistyneiden Kansakuntien metsäfoorumin päätöslauselmaan 4/2; vuoden 1979 yleissopimukseen Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta; vuonna 2003 tehtyyn korruption vastaiseen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukseen (UNCAC).
- (10) Kuudennesta ympäristöä koskevasta toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽¹⁾ on ensisijaiseksi toiminta-alueeksi määritelty se, että tutkitaan mahdollisuutta laittomasti korjatun puun kaupan estämistä ja torjumista koskevien aktiivisten toimenpiteiden toteuttamiseen ja jatketaan yhteisön ja jäsenvaltioiden aktiivista osallistumista maailmanlaajuisen ja alueellisten päätöslauselmien ja metsään liittyvistä kysymyksistä tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoon.
- (11) Komission 21 päivänä toukokuuta 2003 päivättyssä tiedonannossa ”Metsälainsäädännön soveltamisen valvonta, metsähallinto ja puukauppa (FLEGT) – ehdotus EU:n toimintasuunnitelmaksi” ehdotetaan toimenpidepakettia sellaisten kansainvälisten toimien tukemiseksi, joilla pyritään ratkaisemaan laittomia hakkuita ja niihin liittyvää kauppaa koskeva ongelma ⁽²⁾ ja edistämään laajemman, kestäväen metsänhoitoa koskevan tavoitteen saavuttamista.
- (12) Neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat suhtautuneet tiedonantoon myönteisesti ja todenneet, että yhteisön olisi osallistuttava kaikkiin toimiin laittomia hakkuita koskevan ongelman ratkaisemiseksi ja laillisten hakkuiden tukemiseksi kestäväen kehityksen, metsien kestäväen hoidon ja käytön, köyhyyden vähentämisen sekä yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja valtioiden suvereeniuden yhteydessä.
- (13) Tiedonannon tavoitteena on varmistaa, että yhteisöön tuodaan ainoastaan tuottajamaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti valmistettuja puutuotteita. Tämän tavoitteen mukaisesti yhteisö on neuvotellut puutavaraa tuottavien maiden (kumppanimaiden) kanssa vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia, joissa sopimuspuolille asetetaan oikeudellisesti sitova velvollisuus toteuttaa lupajärjestelmä ja säännellä vapaaehtoisissa kumppanuussopimuksissa yksilöityjen puutavaran ja puutuotteiden kauppaa.
- (14) Yhteisön olisi myös käytävä kahdenvälisiä neuvotteluja Yhdysvaltain, Kiinan, Venäjän ja Japanin kaltaisten suurten puutavaraa kuluttavien maiden kanssa tästä ongelmasta pyrkien yhdenmukaistamaan toimijoille kulloisillakin puutavaramarkkinoilla asetettavat asianmukaiset velvoitteet ja luomaan esimerkiksi Interpolin ja YK:n asianmukaisen elimen avulla riippumaton ja maailmanlaajuinen laittomia hakkuita koskeva hälytys- ja rekisteröintijärjestelmä, jossa hyödynnetään uusinta satelliittiseurantatekniikkaa.
- (15) Kansainvälisesti ekologisesti merkittäviä metsiä omistavista maista peräisin olevien toimijoiden olisi oltava erityisesti vastuussa puutavaran kestävästä käytöstä.

⁽¹⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.⁽²⁾ KOM(2003)0251, 21.5.2003.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- (16) Ongelman laajuuden ja kiireellisyyden vuoksi on tarpeen aktiivisesti tukea *laittomien hakkuiden ja niihin liittyvän kaupan vastaista toimintaa, vähentää yhteisön vaikutusta metsän ekosysteemeihin*, täydentää ja vahvistaa vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia koskevaa aloitetta sekä tehostaa niiden poliittisten toimenpiteiden yhteisvaikutuksia, joiden tavoitteena on *köyhyyden vähentäminen*, metsien säilyttäminen ja korkean tason saavuttaminen ympäristönsuojelussa, mukaan lukien ilmastomuutoksen torjunta ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen estäminen.
- (17) ***Kaikkien toimitusketjun toimijoiden olisi ehkäisevien toimenpiteiden periaatteen nojalla jaettava vastuu sen riskin poistamisesta, että markkinoille saatetaan laittomasti korjattua puutavaraa ja puutuotteita.***
- (18) Olisi tunnustettava niiden maiden pyrkimykset, jotka ovat tehneet vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia yhteisön kanssa, sekä kyseisiin sopimuksiin sisällytetyt periaatteet erityisesti laillisesti tuotetun puutavaran määritelmän osalta. Lisäksi olisi otettava huomioon, että FLEGT-lupajärjestelmässä yhteisöön saa tuoda ainoastaan sellaista puuta olevaa puutavaraa ja puutuotteita, joka on asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaan laillista. Tätä varten laillisesti korjattua puuta olevina puutuotteina olisi pidettävä Euroopan yhteisöön suuntautuvaa puutavaran tuontia koskevan FLEGT-lupajärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2173/2005⁽¹⁾ liitteissä II ja III lueteltuja puutuotteita, jotka ovat peräisin mainitun asetuksen liitteessä I luetelluista kumppanimaista, sillä edellytyksellä, että kyseiset puutuotteet ovat mainitun asetuksen ja mahdollisten täytäntöönpanosäännösten mukaisia. ***Vapaaehtoisissa kumppanuussopimuksissa asetettujen periaatteiden, erityisesti "laillisesti tuotetun puutavaran" määritelmän, on sisällettävä ja niillä on taattava kestävä metsänhoito, luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen, paikallisten metsästä riippuvaisten yhteisöjen ja alkuperäiskansojen suojeleminen ja niiden oikeuksien turvaaminen.***
- (19) Lisäksi olisi otettava huomioon, että villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevassa yleissopimuksessa (CITES) edellytetään kyseisen yleissopimuksen osapuolilta, että ne myöntävät CITES-vientiluvan ainoastaan siinä tapauksessa, että CITES-yleissopimuksessa mainittu laji on kerätty (muun muassa) viejamaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tätä varten laillisesti korjattua puuta olevina puutuotteina olisi pidettävä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97⁽²⁾ liitteissä A, B ja C luetelluista lajeista saatuja puutuotteita, edellyttäen, että kyseiset puutuotteet ovat mainitun asetuksen ja mahdollisten täytäntöönpanosäännösten mukaisia.
- (20) Ottaen huomioon, että laitton puunkorjuun taustatekijät ja vaikutukset ovat mutkikkaita, laitton käyttäytymisen kannustimia olisi vähennettävä kohdentamalla toimenpiteet toimijoiden käyttäytymiseen. ***Vaatimusten ja velvoitteiden tiukentaminen sekä niiden oikeudellisten keinojen tehostaminen, jotka koskevat toimijoiden asettamista syytteeseen EU:n markkinoille saatettujen laitton puutavaran ja laittomien puutuotteiden hallussapidosta ja tällaisen puutavaran tai puutuotteiden saatamisesta yhteisön markkinoille tai pitämisestä saatavilla yhteisön markkinoilla, ovat tehokkaimpia ratkaisuja, joilla toimijoita estetään käymästä kauppaa laittomien toimittajien kanssa.***
- (21) Kansainvälisesti hyväksytyn määritelmän puuttuessa laitton hakkuu olisi ***ensisijaisesti*** määriteltävä sen maan lainsäädännön pohjalta, jossa puutavara on korjattu. ***Laillisuusstandardien soveltamiseen olisi lisäksi sisällytettävä kansainvälisten standardien harkinta, muun muassa Afrikan puujärjestön, kansainvälisen trooppisen puun järjestön, lauhkeiden ja boreaalisten metsien suojelemaan kestävä hoitoa koskevia kriteerejä ja indikaattoreita käsittelevän Montrealin prosessin ja kestävä hoidon ja käytön yleiseurooppalaisia kriteerejä ja indikaattoreita käsittelevän prosessin standardit. Tällaisessa laillisuusstandardien soveltamisessa pitäisi edistää kansainvälisten sitoumusten, periaatteiden ja suositusten täytäntöönpanoa, mukaan luettuna ilmastomuutoksen lieventämistä, luonnon monimuotoisuuden häviämisen vähentämistä, köyhyyden lieventämistä, aavikoitumisen vähentämistä ja alkuperäiskansojen ja paikallisen ja metsistä riippuvaisen väestön oikeuksien edistämistä koskevat sitoumukset, periaatteet ja suositukset. Puuta korjaavan maan pitäisi antaa luettelo kaikista laillisesta korjatusta puusta sekä yksityiskohtaiset tiedot puulajeista ja puutavaran enimmäistuotannosta.***

⁽¹⁾ EUVL L 347, 30.12.2005, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- (22) Monia puutuotteita käsitellään useissa prosesseissa ennen niiden ensimmäistä markkinoille saattamista sekä sen jälkeen. Jotta ei asetettaisi tarpeettomia hallinnollisia rasitteita, **vaatimusta asianmukaisen huolellisuuden noudattamisesta toimilla ja menettelyillä, joilla minimoidaan laittomasti korjatun puutavaran ja puutuotteiden markkinoille saattamisen riski (due diligence -järjestelmä)**, ei tulisi soveltaa kaikkiin toimitusketjun toimijoihin vaan ainoastaan niihin, jotka saattavat puutavaran ja puutuotteet ensimmäisen kerran markkinoille. **Kaikkia toimitusketjun toimijoita sitoisi kuitenkin ehdoton kielto asettaa markkinoille saataville laittomasti hankittua puutavaraa tai puutuotteita, ja niiden pitäisi täyttää tämä velvoite asianmukaisesti.**
- (23) **Kaikkien puutavaran ja puutuotteiden toimitusketjujen toimijoiden (myyjien ja tuottajien) olisi yhteisön markkinoilla merkittävä selkeästi tarjottaviin tuotteisiin laillinen lähde tai toimittaja, jolta puutavara on peräisin.**
-
- (24) Toimijoiden, jotka saattavat puutavaran ja puutuotteet ensimmäisen kerran yhteisön markkinoille, olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta ja käytettävä tätä varten **||due diligence -järjestelmää ||** minimoidakseen sen riskin, että ne saattavat laittomasti korjattua puuta olevaa puutavaraa tai puutuotteita markkinoille.
- (25) Due diligence -järjestelmän avulla olisi voitava selvittää yhteisön markkinoille saatetun puutavaran ja puutuotteiden lähteet ja toimittajat ja saada tietoja sovellettavan lainsäädännön noudattamisesta.
- (26) **Komission ja jäsenvaltioiden olisi tämän asetuksen täytäntöönpanossa kiinnitettävä erityistä huomiota pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) erityiseen haavoittuvuuteen ja rajoitettuihin resursseihin. On erittäin tärkeää, että kyseisiä yrityksiä ei rasiteta niiden kehitystä estävillä monimutkaisilla säännöillä. Komission pitäisi siksi mahdollisimman paljon ja tulevassa pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa asetettujen mekanismien ja periaatteiden nojalla harkita yksinkertaistettuja järjestelmiä pk-yritysten tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden osalta vaarantamatta sen tavoitetta ja tarkoitusta ja tarjota pk-yrityksille asianmukaisia vaihtoehtoja, jotta ne voivat toimia yhteisön lainsäädännön mukaisesti.**
- (27) **■**On asianmukaista helpottaa tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja edistää hyvien käytäntöjen kehittämistä hyväksymällä organisaatiot, jotka ovat laatineet due diligence -järjestelmien toteuttamista koskevia **sopivia ja tehokkaita** vaatimuksia. Tällaisia hyväksytyjä organisaatioita koskeva luettelo olisi julkaistava **■**.
- (28) **Tätä samaa tarkoitusta varten Euroopan unionin olisi kannustettava edellä mainittuja organisaatioita tekemään yhteistyötä ympäristöjärjestöjen ja ihmisoikeusjärjestöjen kanssa due diligence -järjestelmien ja niiden valvonnan tukemiseksi.**
- (29) Toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava, että toimijat täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut velvollisuutensa. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä virallisia tarkastuksia, **mukaan luettuna tullitarkastukset**, ja tarvittaessa vaadittava toimijoita toteuttamaan korjaavia toimenpiteitä.
- (30) Toimivaltaisten viranomaisten olisi pidettävä tarkastuksista kirjaa ja julkaistava kirjaamistaan tiedoista tiivistelmä ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (31) **Laittomien hakkuiden ja niihin liittyvän kaupan kansainvälisyyden vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa ja ympäristöjärjestöjen, ihmisoikeusjärjestöjen** sekä kolmansien maiden hallintoviranomaisten ja/tai komission kanssa.
- (32) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tämän asetuksen säännösten rikkomisesta koituu seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(1) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- (33) Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (34) Komissio olisi erityisesti valtuutettava antamaan yksityiskohtaiset säännöt due diligence -järjestelmien soveltamiseksi ja ennen kaikkea vahvistamaan perusteet, joilla arvioidaan sitä riskiä, että markkinoille saatetaan laittomasti korjattua puuta olevaa puutavaraa ja puutuotteita. Se olisi myös valtuutettava vahvistamaan valvontaorganisaatioiden kehittämien due diligence -järjestelmien hyväksymisperusteet ja mukauttamaan tämä asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa puutavaraa ja puutuotteita koskevaa luetteloa, kun sen mukauttaminen on tarpeen teknisten ominaisuuksien, loppukäytön tai tuotantoprosessien perusteella. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne olisi hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- I**
- (35) *Kestävän metsänhoidon kehittäminen on jatkuva prosessi, ja tätä asetusta pitäisi siksi arvioida, päivittää ja tarkistaa säännöllisesti uusien tutkimustulosten mukaisesti. Komission pitäisi siksi analysoida viimeisin saatavilla oleva tutkimus ja kehitys ja esittää päätelmät analyysistaan ja ehdottamistaan tarkistuksista kertomuksessa Euroopan parlamentille.*
- (36) *Metsätuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komission pitäisi analysoida tämän asetuksen vaikutusta jatkuvasti. Erityistä huomiota pitäisi kiinnittää asetuksen seurauksiin pk-yrityksille, jotka toimivat yhteisön markkinoilla. Komission pitäisi siksi säännöllisesti tehdä tutkimusta ja vaikutustenarviointia asetuksen vaikutuksista sisämarkkinoihin ja keskittyä erityisesti pk-yrityksiin sekä kestävään metsänhoitoon kohdistuviin vaikutuksiin. Komission pitäisi myöhemmin esittää Euroopan parlamentille kertomus analyysistään, päätelmistään ja toimenpiteitä koskevista ehdotuksistaan.*
- (37) Tämän asetuksen tavoitteita eli nykyisen toimintakehyksen täydentämistä ja vahvistamista sekä laittoiman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan vastaisten toimien tukemista, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteidensaavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja tavoite

Tässä asetuksessa vahvistetaan puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien **tai markkinoille saataville asettavien** toimijoiden velvollisuudet.

Toimijoiden on varmistettava, että markkinoille asetetaan saataville ainoastaan laillisesti korjattuja puuta ja puutuotteita.

Puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden on käytettävä due diligence -järjestelmää.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "puutavaralla ja puutuotteilla" liitteessä mainittuja puutavaraa ja puutuotteita **poikkeuksitta**;
- b) "**asettamisella saataville markkinoilla**" tuotteen toimittamista yhteisön markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;
- c) "markkinoille saattamisella" puutavaran ja puutuotteiden **asettamista** ensimmäistä kertaa saataville yhteisön **markkinoilla**; **puutavaran myöhempi muuttaminen tai jakelu ei ole "markkinoille saattamista"**;
- d) "toimijalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa puutavaraa tai puutuotteita markkinoille **tai asettaa niitä saataville markkinoilla**;
- e) "laillisesti korjattua puuta olevalla" alkuperämaan sovellettavan lainsäädännön mukaisesti korjattua puuta olevaa;
- f) "**riskillä**" sen todennäköisyyttä, että laittomasti hankittua puutavaraa tai puutuotteita tuodaan yhteisön alueelle tai viedään yhteisön alueelta taikka pidetään kaupan yhteisön alueella, ja tällaisen tapahtuman vakavuutta;
- g) "riskienhallinnalla" riskien järjestelmällistä tunnistamista sekä sellaisten toimenpiteiden ja menettelyjen toteuttamista, joilla minimoidaan laittomasti korjattujen puutavaran ja puutuotteiden markkinoille saattamisen riski;
- h) "sovellettavalla lainsäädännöllä" kansallista, alueellista tai kansainvälistä lainsäädäntöä, erityisesti lainsäädäntöä, joka koskee biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä, metsänhoitoa, luonnonvarojen käyttöoikeuksia ja haitallisten ympäristövaikutusten minimoointia; siinä olisi otettava huomioon myös omaisuuden hallintaoikeus, alkuperäiskansojen oikeudet, työlainsäädäntö ja hyvinvointia koskeva yhteisön lainsäädäntö, verot, tuonti- ja vientimaksut sekä puunkorjukseen, kuljetukseen ja markkinoilla pitämiseen liittyvät lisenssimaksut ja palkkiot;
- i) "**metsän kestäväällä hoidolla**" metsien ja metsäisten maiden hoitamista ja käyttöä sellaisella tavalla ja tehokkuudella, että ne säilyttävät biologisen monimuotoisuutensa, tuottavuutensa, uusiutumiskykynsä, elinvoimansa ja kykynsä täyttää nyt ja tulevaisuudessa ekologiset, taloudelliset ja sosiaaliset tehtävänsä paikallisella, kansallisella ja maailmanlaajuisella tasolla aiheuttamatta haittaa muille ekosysteemeille;
- j) "puunkorjuumaalla" maata, jossa puutavara tai puutuotteiden sisältämä puutavara on korjattu;
- k) "valvontaorganisaatiolla" oikeushenkilöä tai jäsenyyteen perustuvaa **sertifioimistaan toimijoista oikeudellisesti riippumatonta** yhdistystä, jolla on oikeuskelpoisuus ja **asiantuntemus** valvoa ja varmistaa, miten toimijat, jotka on sertifioitu due diligence -järjestelmien käyttäjiksi, soveltavat kyseisiä järjestelmiä;
- l) "**jäljitettävyydellä**" mahdollisuutta jäljittää ja seurata puutavaraa ja puutuotteita kaikissa tuotanto-, käsittely- ja jakeluvaiheissa.

3 artikla

Toimijoiden velvollisuudet

1. Toimijoiden on **varmistettava, että ne saattavat markkinoille tai asettavat markkinoille saataville ainoastaan laillisesti korjattua puutavaraa ja puutuotteita.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

2. Toimijoiden, **jotka saattavat puutavaraa ja puutuotteita markkinoille**, on perustettava due diligence -järjestelmä, joka sisältää 4 artiklassa tarkoitetut osatekijät, tai käytettävä 6 artiklan 1 kohdan mukaisen hyväksytyin valvontaorganisaation due diligence -järjestelmää.

Nykyistä kansallista lainsäädännöllistä valvontaa tai jotain vapaaehtoista tämän asetuksen vaatimukset täyttävää valvontaketjujärjestelmää voidaan käyttää due diligence -järjestelmän perustana.

3. **Puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saataville asettavien toimijoiden on koko toimitusketjussa:**

- i) **kyettävä yksilöimään toimija, joka on toimittanut puutavaran ja puutuotteet, ja toimija, jolle puutavara ja puutuotteet on toimitettu;**
- ii) **annettava pyydettyä tietoa puulajista, alkuperämaasta/-maista ja mahdollisuuksien mukaan alkuperää koskevasta luvasta;**
- iii) **tarkistettava tarvittaessa, että toimija, joka on saattanut puutavaran ja puutuotteet markkinoille, on täyttänyt tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa.**

4. Tätä asetusta sovellettaessa laillisesti korjattua puuta olevina puutuotteina pidetään asetuksen (EY) N:o 2173/2005 liitteissä II ja III lueteltuja puutuotteita, jotka ovat peräisin mainitun asetuksen liitteessä I luetteluista kumppanimaista ja jotka ovat tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanosäännösten mukaisia.

5. Tätä asetusta sovellettaessa laillisesti korjattua puuta olevina puutuotteina pidetään asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteissä A, B ja C luetelluista lajeista saatuja puutuotteita, jotka ovat tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanosäännösten mukaisia.

4 artikla**Due diligence -järjestelmä**

1. Edellä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun due diligence -järjestelmän on:

a) **varmistettava jäljitettävyysohjelmien ja valvontaorganisaation suorittaman todentamisen avulla, että markkinoille saatetaan ainoastaan laillisesti korjattua puutavaraa ja puutuotteita;**

b) **koostuttava toimista, joilla varmistetaan seuraavat tekijät:**

- i) **alkuperämaa, alkuperämaasta ja mahdollisuuksien mukaan puunkorjuuta koskeva lupa;**
- ii) **puulajin nimi, tieteellinen nimi mukaan luettuna;**
- iii) **arvo;**
- iv) **tilavuus ja/tai paino;**
- v) **puutavaran tai puutuotteiden sisältämän puutavaran laillinen korjaaminen;**
- vi) **puutavaran ja puutuotteiden toimittaneen toimijan nimi ja osoite;**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

vii) puunkorjuusta vastaava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö;

viii) toimija, jolle puutavara ja puutuotteet on toimitettu;

Toimenpiteitä tuetaan asianmukaisella dokumentoinnilla, joka hoidetaan toimijan tai valvontaorganisaation ylläpitämällä tietokannalla.

c) sisällettävä riskienhallintamenettely, johon kuuluu:

i) järjestelmällinen riskien tunnistaminen muun muassa tietoa keräämällä ja hyödyntämällä kansainvälisiä lähteitä tai yhteisön lähteitä tai kansallisia lähteitä;

ii) kaikkien tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen riskeille altistumisen rajoittamiseksi;

iii) sellaisten menettelyjen käyttöön ottaminen, joita sovelletaan säännöllisesti sen todentamiseksi, että i ja ii alakohdassa tarkoitetut toimet ovat tehokkaita, ja tarvittaessa niiden tarkistaminen;

iv) rekistereiden luominen i–iii alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden tehokkaan soveltamisen todentamiseksi.

d) mahdollistettava auditoinnit, joilla varmistetaan due diligence -järjestelmän tehokas toteutus.

2. Komissio toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi **pyrkien varmistamaan, että toimijat tulkitsevat säännöksiä yhdenmukaisesti ja panevat ne tehokkaasti täytäntöön.** Se vahvistaa erityisesti perusteet sen riskin arvioimiseksi, että markkinoille saatetaan laittomasti korjattua puuta olevaa puutavaraa tai puutuotteita. **Komission on niin tehdessään kiinnitettävä erityistä huomiota pk-yritysten erityisasemaan ja valmiuksiin ja tarjottava kyseisille yrityksille mahdollisimman paljon muokattuja ja yksinkertaistettuja vaihtoehtoja raportointi- ja valvontajärjestelmille, jotta kyseisistä järjestelmistä ei tule liian rasittavia.**

Tietyt puutavaran ja puutuotteiden luokat tai toimittajat katsotaan tuotetyypin, lähteen tai toimitusketjun monimutkaisuuden perusteella suuririskisiksi, ja ne edellyttävät toimijoilta ylimääräisiä due diligence velvoitteita.

Ylimääräisiin due diligence -velvoitteisiin voi kuulua muun muassa:

— lisäasiakirjojen, -aineiston tai -tietojen vaatiminen;

— kolmansien osapuolten suorittamien tarkastusten vaatiminen.

Tämän asetuksen mukaisten toimijoiden on katsottava suuririskisiksi puutavara ja puutuotteet, jotka ovat peräisin

— konfliktialueilta tai maista, jotka YK:n turvallisuusneuvosto on asettanut puunvientikieltoon,

— maista, joissa yhdenmukaisten ja luotettavien tietojen mukaan ilmenee merkittävää metsähallinnon puutetta, metsäalaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon vajetta tai laajan mittakaavan korruptiota,

— maista, joiden metsäalaa on YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) virallisten tilastojen mukaan kutistunut,

— toimituseristä, joiden suhteen tulliviranomaisille tai ulkoisille osapuolille on annettu luotettavan näytön perusteella tietoja mahdollisista säännönvastaisuuksista, mitä ei ole kyetty kiistämään tutkinnassa.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Komissio ottaa käyttöön rekisterin, joka koskee suuririkisiä puutavaran ja puutuotteiden lähteitä tai toimittajia.

Toimenpiteistä, joilla on tarkoitus muuttaa tämän artiklan muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Asiaankuuluvia sidosryhmiä on kuultava ennen täydentävien täytäntöönpanotoimien käyttöönottoa.

3. Yksittäisiä jäsenvaltioita ei saa puutavaran ja puutuotteiden markkinoille pääsyn osalta estää asettamasta puutavaran korjaamiselle ja alkuperälle tiukempia vaatimuksia kuin tässä asetuksessa määrätyt vaatimukset kestävyiden, ympäristönsuojelun, luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemin suojelun, paikallisten yhteisöjen elinympäristöjen suojelun, metsästä riippuvaisten yhteisöjen suojelun ja alkuperäiskansojen suojelun ja niiden oikeuksien ja ihmisoikeuksien osalta.

5 artikla

Merkitseminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ... (*) mennessä kaikki markkinoille saatettu ja markkinoille saataville asetettu puutavara ja puutuotteet merkitään 3 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti.

6 artikla

Valvontaorganisaatioiden hyväksyminen

1. Komission on 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sääntelymenettelyn mukaisesti hyväksyttävä valvontaorganisaatioksi yksityinen tai julkinen elin, joka on perustanut 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kohdat sisältävän due diligence -järjestelmän.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua hyväksymistä hakevan julkisen elimen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) valvontaorganisaatio on oikeushenkilö;

b) siihen sovelletaan julkisoikeutta;

c) se on **perustettu hoitamaan erityisiä metsäalaaan liittyviä tehtäviä;**

d) valtio, alueelliset tai paikalliset viranomaiset tai muut julkisoikeuden alaiset elimet rahoittavat sitä suurimmalta osin;

e) se velvoittaa sertifiointinsa toimijat käyttämään due diligence -järjestelmäänsä;

f) sillä on käytössään valvontamekanismi, jolla varmistetaan, että toimijat, jotka se on sertifiointin due diligence -järjestelmänsä käyttäjiksi, käyttävät kyseistä järjestelmää;

g) se toteuttaa asianmukaisia kurinpitotoimenpiteitä sellaisia sertifiointiaan toimijoita vastaan, jotka eivät noudata sen due diligence -järjestelmää; **kurinpitotoimiin kuuluu asiasta raportointi asiaankuuluvalla kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle;**

h) sillä ei ole eturistiriitaa toimivaltaisiin viranomaisiin nähden.

(*) Kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua hyväksymistä hakevan yksityisen elimen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) valvontaorganisaatio on oikeushenkilö;
- b) siihen sovelletaan yksityisoikeutta;
- c) sillä on asianmukainen asiantuntemus;
- d) se on oikeudellisesti riippumaton toimijoista, joita se sertifioi;
- e) elimen yhtiöjärjestys sitoo elimen sertifioimia toimijoita käyttämään sen due diligence -järjestelmää;
- f) sillä on käytössään valvontamekanismi, jolla varmistetaan, että toimijat, jotka se on sertifioinut due diligence -järjestelmänsä käyttäjiksi, käyttävät kyseistä järjestelmää;
- g) se toteuttaa asianmukaisia kurinpitotoimenpiteitä sellaisia sertifioimiaan toimijoita vastaan, jotka eivät noudata sen due diligence järjestelmää; kurinpitotoimiin voi kuulua asiasta raportointi asiaan-kuuluvalla kansallisella toimivaltaisella viranomaisella.

4. Valvontaorganisaation on toimitettava hyväksyntää koskevan hakemuksensa mukana seuraavat tiedot komissiolle:

- a) valvontaorganisaation säännöt;
- b) niiden henkilöiden nimet, joilla on oikeus toimia sen nimissä;
- c) sen asianmukaisen asiantuntemuksen osoittavat asiakirjat;
- d) yksityiskohtainen kuvaus valvontaorganisaation due diligence järjestelmästä.

5. Komissio päättää 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen hyväksynnän myöntämisestä valvontaorganisaatiolle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun valvontaorganisaatio on jättänyt hakemuksensa tai kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on suositellut valvontaorganisaation hyväksymistä.

Komissio välittää tiedon päätöksestä hyväksynnän myöntämisestä valvontaorganisaatiolle sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka oikeudenkäyttöalueeseen organisaatio kuuluu, sekä jäljennöksen hakemuksesta, 15 päivän kuluessa päätöksentekopäivästä.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä säännöllisin väliajoin tai kolmansien osapuolten esittämien perusteltujen huolenaiheiden perusteella tarkastuksia, mukaan luettuna itse paikalla tehtävät tarkastukset, sen varmistamiseksi, että valvontaorganisaatiot noudattavat 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia. Tarkastuskertomukset on julkistettava.

Mikäli toimivaltaiset viranomaiset varmistuvat kyseisten tarkastusten perusteella, että valvontaorganisaatiot eivät täytä 1 ja 2 kohdassa tai 1 ja 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia, niiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle ja välitettävä sille kaikki tältä osin asiaan kuuluva tieto.

6. Komissio peruu 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun sääntelymenettelyn mukaisesti valvontaorganisaation hyväksynnän, jos todetaan, että 1 ja 2 kohdassa tai 1 ja 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia ei enää täytetä.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa jokaisesta päätöksestä, joka koskee suositusta hyväksynnän myöntämiseksi valvontaorganisaatiolle tai tällaisen hyväksynnän epäämiseksi tai peruuttamiseksi.

8. Komissio toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Toimenpiteistä, joilla on tarkoitus muuttaa tämän artiklan muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

7 artikla**Valvontaorganisaatioita koskeva luettelo**

Komissio julkaisee **hyväksytyjä** valvontaorganisaatioita koskevan luettelon Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa sekä omilla verkkosivuillaan. Luettelo saatetaan säännöllisesti ajan tasalle.

8 artikla**Valvonta- ja seurantatoimenpiteet**

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tarkastuksia sen todentamiseksi, noudattavatko toimijat 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa ja 4 artiklan 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

2. *Seuranta on suoritettava vuosisuunnitelman mukaisesti ja/tai kolmansien osapuolten esittämien perusteltujen huolenaiheiden perusteella tai aina, kun jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on tietoa, jonka perusteella on kyseenalaista, noudattaako toimija tässä asetuksessa tarkoitettuja due diligence -järjestelmiä koskevia vaatimuksia.*

3. Tarkastuksiin voivat sisältyä muun muassa seuraavat:

a) toimijoiden käyttämien due diligence- ja riskienarviointijärjestelmien teknisten ja hallintaan liittyvien järjestelmien ja menettelyjen tutkiminen;

b) järjestelmien ja menettelyjen asianmukaisen toiminnan todistavien rekisterien ja asiakirjojen tutkiminen;

c) satunnaistarkastukset, mukaan luettuna itse paikalla tehtävät tarkastukset.

4. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava luotettava jäljitysjärjestelmä kansainvälisesti kaupan pidettävien puutuotteiden jäljittämiseksi ja julkisia seurantajärjestelmiä, joilla arvioidaan toimijoiden suorituskyyä velvoitteiden täyttämässä ja autetaan toimijoita tunnistamaan suuririskisten puutavaran ja puutuotteiden suuririskiset toimittajat.

5. Toimijoiden on annettava kaikki mahdollinen apu, jolla helpotetaan 1 kohdassa **tarkoitettun valvonnan suorittamista, etenkin toimitiloihin päästämällä ja esittämällä asiakirjat tai rekisterit.**

6. Jos toimijan oletetaan 1 kohdassa tarkoitettun valvonnan jälkeen rikkoneen 3 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat käynnistää kansallisen lainsäädännön mukaisesti täyden tutkinnan rikkomisesta ja toteuttaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tapauksen vakavuudesta riippuen välittömiä toimia, joihin voivat kuulua muun muassa:

a) kaupallisen toiminnan välitön lopettaminen; sekä

b) puutavaran ja puutuotteiden takavarikointi.

7. Toimivaltaisten viranomaisten toteuttamilla välittömillä toimilla on voitava varmistaa, ettei kyseisen rikkomus jatku ja että toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa päätökseen sitä koskevan tutkinnan.

8. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että tekniset järjestelmät, hallintajärjestelmät, due diligence -menettelyt ja riskienarviointimenettelyt eivät ole riittäviä, niiden on edellytettävä toimijalta korjaavia toimenpiteitä.

9 artikla

Toteutettu valvonta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kirjaa 8 artiklan 1 kohdassa **tarkoitettusta valvonnasta** ja ilmoitettava kirjaamisensa tiedoissa erityisesti **valvonnan** luonne ja tulokset sekä mahdollisesti vaaditut korjaavat toimenpiteet. Kaikkea valvontaa koskevia tietoja on säilytettävä vähintään 10 vuotta.
2. Edellä 1 kohdassa **tarkoitettut tiedot** on julkaistava **internetissä** direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

10 artikla

Yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa sekä kolmansien maiden hallintoviranomaisten ja komission kanssa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja 8 artiklan 1 kohdassa **tarkoitettun valvonnan** tuloksista yhden tai useamman muun jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä komission kanssa.

11 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen vastaamaan tämän direktiivin soveltamisesta. **Näille viranomaisille on annettava riittävät valtuudet tämän asetukseen voimaan saattamiseen valvomalla sen soveltamista, tutkimalla epäiltyjä rikkomisia yhteistyössä tulliviranomaisten kanssa ja ilmoittamalla rikoksista ajoissa syyttävöviranomaiselle.**

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisten toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet || 31 päivänä joulukuuta Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista toimivaltaisten viranomaisten nimien tai osoitteiden muutoksista.

2. Komissio julkaisee **internetissä** luettelon kyseisistä toimivaltaisista viranomaisista. **Kyseistä luetteloa on pidettävä ajan tasalla.**

12 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa puukauppaa käsittelevä komitea ||.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
3. **Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

13 artikla

Kestävyysvaatimusten kehittäminen

Komission on annettava ... (*) mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotus kaikkea luonnonmetsistä peräisin olevaa puutavaraa ja puutuotteita koskevasta yhteisön normista, jonka avulla pyritään saavuttamaan korkeimmat mahdolliset kestävyttä koskevat vaatimukset.

14 artikla

Neuvoa-antava ryhmä

1. On perustettava neuvoa-antava ryhmä, joka koostuu asianomaisten sidosryhmien edustajista, muun muassa metsästä riippuvaisen teollisuuden edustajista, metsänomistajista, kansalaisjärjestöistä ja kuluttajaryhmistä ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.
2. Jäsenvaltioiden edustajat voivat osallistua kokouksiin joko omasta aloitteestaan tai neuvoa-antavan ryhmän kutsusta.
3. Neuvoa-antava ryhmä laatii työjärjestyksensä, joka julkaistaan komission internet-sivuilla.
4. Komission on annettava neuvoa-antavalle ryhmälle tarvittavaa teknistä ja logistista tukea ja annettava sihteeristö sen kokousten käyttöön.
5. Neuvoa-antava ryhmän on tutkittava tämän asetuksen soveltamiseen liittyviä asioita, jotka puheenjohtaja ottaa esiin joko omasta aloitteestaan tai neuvoa-antavan ryhmän tai komitean jäsenten aloitteesta, ja annettava niistä lausuntoja.
6. Komission on välitettävä neuvoa-antavan ryhmän lausunnot komitealle.

15 artikla

Muutokset

Komissio voi **täydentää** liitteessä olevaa puutavarasta ja puutuotteista annettua luetteloa ottaen huomioon tekniset ominaisuudet, loppukäytön ja tuotantoprosessit.

Toimenpiteistä, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

16 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. **Seuraamukset voivat olla rikosoikeudellisia tai hallinnollisia, niiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja niihin kuuluvat muun muassa seuraavat:**

a) taloudelliset seuraamukset, jotka liittyv

- ympäristölle aiheutetun haitan asteeseen
- rikkomuksen kohteena olleiden puutuotteiden arvoon
- veronmenetyksiin ja taloudellisiin vahinkoihin, jotka johtuvat rikkomuksesta;

(*) Vuosi tämän asetuksen voimaantulosta.

b) puutavaran ja puutuotteiden takavarikointi;

c) väliaikainen puutavaran ja puutuotteiden markkinointikielto.

Mikäli vireillä on oikeudenkäyntejä, toimijoiden on lykättävä puutavaran ja puutuotteiden hankkimista kyseisiltä alueilta.

Taloudellisten seuraamusten on oltava suuruudeltaan ainakin viisi kertaa vakavan rikkomuksen kautta saatujen puutuotteiden arvo. Mikäli vakava rikkomus toistetaan viiden vuoden kuluessa, taloudellisten seuraamusten suuruuden on asteittain nouseva siihen asti, että ne ovat vähintään kahdeksan kertaa vakavan rikkomuksen kautta saatujen puutuotteiden arvo.

Sanotun vaikuttamatta muihin yhteisön lainsäädännössä esitettyihin julkista rahoitusta koskeviin säännöksiin, jäsenvaltiot eivät saa osoittaa mitään julkista tukea kansallisten tukijärjestelmien tai yhteisön rahastojen nojalla toimijoille, jotka on tuomittu tämän asetuksen vakavasta rikkomuksesta, kunnes korjaavat toimenpiteet on toteutettu ja tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia on sovellettu.

Jäsenvaltioiden on annettava seuraamuksia koskevat säännökset komissiolle tiedoksi 31 päivään joulukuuta ... mennessä sekä ilmoitettava sille viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

17 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on || annettava komissiolle ensimmäisen kerran ... (*) ja sen jälkeen joka toinen vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kertomus, jossa käsitellään tämän asetuksen soveltamista kahden edellisen vuoden aikana.

2. Näiden kertomusten perusteella komissio laatii joka toinen vuosi neuvostolle ja Euroopan parlamentille annettavan kertomuksen.

3. **Komission on 2 kohdassa tarkoitettua kertomusta laatiessaan käsiteltävä asetuksen (EY) N:o 2173/2005 mukaisesti tehtyjen vapaaehtoisuuteen perustuvien FLEGT-kumppanuussopimusten tekemisessä ja toiminnassa saavutettua edistystä. Komission on harkittava, onko tätä asetusta tarkistettava vapaaehtoisuuteen perustuvien FLEGT-kumppanuussopimusten toiminnasta ja niiden tehokkuudesta saatujen kokemusten perusteella laitonta puutavaraa koskevaa ongelmaa käsiteltäessä.**

18 artikla

Direktiivin 2008/99/EY tarkistus

Ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin 19 päivänä marraskuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/99/EY (1) muutetaan ... () lukien seuraavasti:**

1) Lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

”i a) laittomasti korjatusta puusta peräisin olevan puutavaran tai puutuotteiden asettaminen saataville markkinoille.”

(*) Pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on 30 päivä huhtikuuta kolmantena vuonna tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

(1) EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28.

(**) Vuosi tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

2) Lisätään liitteeseen A luetelmakohta seuraavasti:

”– Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o .../2009 , annettu ...päivänä ...kuuta ..., puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta.”

19 artikla

Uudelleentarkastelu

Komission on ... (*) ja joka viides vuosi sen jälkeen tarkistettava tämän asetuksen toiminta suhteessa sen tavoitteeseen ja päämäärään ja tiedotettava Euroopan parlamentille päätelmistään ja niiden perusteella tekemistään ehdotuksista.

Tarkistuksessa keskitytään seuraaviin seikkoihin:

- yksityiskohtainen ja perusteellinen analyysi kestävän metsänhoidon tutkimuksesta ja kehityksestä;
- tämän asetuksen vaikutus sisämarkkinoihin ottaen erityisesti huomioon kilpailutilanne ja uusien toimijoiden valmius päästä markkinoille;
- markkinoilla toimivien pk-yritysten tilanne ja tämän asetuksen vaikutukset niiden toimintaan.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan ... (**).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

(**) Vuosi tämän asetuksen voimaantulosta.

LIITE

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat puutavara ja puutuotteet neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ liitteessä I vahvistetussa yhdistetyssä nimikkeistössä olevan luokittelun mukaisesti

1. Asetuksen (EY) N:o 2173/2005 liitteissä II ja III mainitut tuotteet, joihin sovelletaan FLEGT-lupajärjestelmää
2. Yhdistetyn nimikkeistön (CN) 47, 48 ja 49 ryhmään kuuluva paperi ja massa, lukuun ottamatta bambupohjaisia tuotteita ja keräystuotteita (jätetuotteita)
3. Puuhuonekalut (CN-koodit 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 ja 9403 90 30)
4. Tehdasvalmisteiset rakennukset (CN-koodi 9406 00 20)
5. Polttopuu, rankoina, pölkkyinä, halkoina, oksina, risukimppuina tai niiden kaltaisissa muodoissa; puu lastuina ja hakkeena; sahanpuru ja puujäte, myös pölkyiksi, briketeiksi, rakeiksi tai niiden kaltaiseen muotoon yhteenpuristettu (CN-koodi 4401)
6. Rakennuspuusepän ja kirvesmiehen tuotteet, myös puiset solulevyt, yhdistetyt lattialaatat, päreet ja paanut; puu (myös yhdistämättömät laatat ja rimat parkettilattioita varten), yhdeltä tai useammalta syrjältä, pinnalta tai päästä koko pituudelta muotoiltu (pontattu, puolipontattu, viistottu, pontattu viistotuun syrjin tai päin, helmipontattu, tehty muotolis-toiksi tai -laudoiksi, pyörästetty tai vastaavilla tavoilla työstetty), myös höylätty, hiottu tai päistään jatkettu (CN-koodi 4418)
7. Puusta valmistettu lastulevy ja "oriented strand board" -levy sekä niiden kaltaiset levyt, myös hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella yhteenpuristetut (CN-koodi 4410)
8. Puusta tai muusta puumaisesta aineesta valmistettu kuitulevy, myös hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella yhteenpuristettu (CN-koodi 4411)
9. Tiivistetty puu, möhkäleinä, levyinä, rimoina tai profiileina (CN-koodi 4413 00 00)
10. Puiset maalausten, valokuvien, peilien ja niiden kaltaisten tavaroiden kehykset (CN-koodi 4414 00)
11. Puiset pakkauslaatikot, -rasiat, -häkit, -pytyt ja niiden kaltaiset päällykset; puiset kaapeli- ja johdinkelat; kuormal-avat, laatikkokuormalavat ja muut puiset lastauslavat; puiset kuormauslavojen lavakaulukset; ruumisarkut (CN-koodi 4415)
12. Puiset drittelit, tynnyrit, sammiot, saavit ja muut tynnyriteokset sekä niiden puuosat, myös kimmet (CN-koodi 4416 00 00)
13. Muut CN:n 94 ja 95 ryhmään sisältyvät puutuotteet, mukaan luettuna puulelut ja urheiluvälineet.

(1) Tariffi- ja tilastonimikkeistö ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistaso *

P6_TA(2009)0226

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa (KOM(2008)0775 – C6-0511/2008 – 2008/0220(CNS))

(2010/C 184 E/40)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0775),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 100 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0511/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0214/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1 Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 1 kappale

(1) Raakaöljyn ja öljytuotteiden toimituksilla yhteisöön on jatkuvasti hyvin suuri merkitys erityisesti liikennesektorille ja kemianteollisuudelle.

(1) Raakaöljyn ja öljytuotteiden toimituksilla yhteisöön on jatkuvasti hyvin suuri merkitys erityisesti liikennesektorille ja kemianteollisuudelle **sekä energiateollisuudelle. Raakaöljyn ja öljytuotteiden toimitushäiriö ja/tai riittämättömät varastot voivat aiheuttaa merkittäviä taloudellisia menetyksiä yrityksille ja lamauttaa muita talouden aloja ja unionin kansalaisten jokapäiväisen elämän.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 1 a kappale (uusi)

(1 a) *Raakaöljy on nyt ja myös tulevina vuosikymmeninä tärkeimpiä primaarienergian lähteitä. Samaan aikaan jäsenvaltiot kohtaavat entistä suurempia haasteita kohtuuhintaisen raakaöljyn vakaiden toimitusten varmistamisessa.*

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 2 kappale

(2) Tuotannon lisääntyvä keskittyminen, öljyvarantojen väheneminen sekä öljytuotteiden maailmanlaajuisen kulutuksen kasvu lisäävät osaltaan toimitusvaikeuksien riskiä.

(2) Tuotannon lisääntyvä keskittyminen, öljyvarantojen väheneminen sekä öljytuotteiden maailmanlaajuisen kulutuksen **jatkuva** kasvu lisäävät osaltaan **vakavasti** toimitusvaikeuksien riskiä.

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)

(2 a) *Sen lisäksi, että öljyn varastointi luo sekä Euroopan unionissa että sen ulkopuolella suotuisan investointiympäristön öljyvarojen etsimiselle ja hyödyntämiselle, joka on öljyn saannin pitkän aikavälin turvaamisen kannalta olennaisen tärkeää, se muodostaa hyvän keinon kompensoida toimitushäiriöitä lyhyellä aikavälillä.*

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 2 b kappale (uusi)

(2 b) *Jäsenvaltiot ovat erittäin riippuvaisia öljyn tuonnista energiatarpeidensa tyydyttämiseksi.*

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)

(4 a) *Euroopan unioni on globaali toimija ja sen energiarvarmuuden parantamisen olisi siten oltava osa poliittisia tavoitteita unionin suhteissa ehdokasvaltioihin ja ympäröiviin maihin.*

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 4 b kappale (uusi)

(4 b) *Komission olisi huolehdittava siitä, että ne kahdeksan jäsenvaltiota, joka eivät ole Kansainvälisen energiajärjestön (IEA) ⁽¹⁾ jäseniä, otetaan yhtäläisesti mukaan päätöksiin ja toimiin, joita Euroopan unioni tekee yhdessä IEA:n kanssa.*

⁽¹⁾ Bulgaria, Kypros, Viro, Latvia, Liettua, Malta, Romania ja Slovenia.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 5 a kappale (uusi)

(5 a) *Komission olisi asianmukaisesti edustettava ja puolustettava IEA:han kuulumattomien jäsenvaltioiden etuja.*

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 7 kappale

(7) Brysselissä 8 ja 9 päivänä maaliskuuta 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä tuodaan esiin, että yhteisön on yhä tärkeämpää ja kiireellisempää saada aikaa yhdenmukainen energiapolitiikka, jossa yhdistyvät Euroopan ja jäsenvaltioiden tason toimet. Tämän vuoksi eri jäsenvaltioissa **käytettäviä varastointimekanismeja on yhdenmukaistettava.**

(7) Brysselissä 8 ja 9 päivänä maaliskuuta 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä tuodaan esiin, että yhteisön on yhä tärkeämpää ja kiireellisempää saada aikaa yhdenmukainen energiapolitiikka, jossa yhdistyvät Euroopan ja jäsenvaltioiden tason toimet. Tämän vuoksi **olisi varmistettava** eri jäsenvaltioissa **käytettävien varastointimekanismien keskinäinen yhteensopivuus.**

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 7 a kappale (uusi)

(7 a) *Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä 15 ja 16 päivänä lokakuuta 2008 korostetaan EU:n halua ottaa käyttöön jäsenvaltioiden välinen solidaarisuusmekanismi tilanteissa, joissa energian saanti häiriintyy, sekä ottaa käyttöön kaikki tätä varten tarvittavat välineet. Myös yhteisön tasolla koordinoitu raakaöljyn ja/tai öljytuotteiden varastojen ylläpitämistä koskeva tehokas järjestelmä on tärkeä osatekijä pantaessa täytäntöön energiasolidaarisuuden periaatetta.*

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 8 kappale

(8) Öljyvarastojen käytettävyyden ja energiansaannin turvaaminen ovat olennaisia yleisen turvallisuuden osatekijöitä jäsenvaltioissa ja yhteisössä. Keskusvarastointiyksiköiden tai -palvelujen käyttö yhteisössä auttaa saavuttamaan nämä tavoitteet. Jos öljyvarastoja voidaan pitää missä tahansa paikassa yhteisössä ja minkä tahansa tätä varten perustetun yksikön tai palvelun toimesta, **riittää, että kielletään niiden käyttö kaupallisiin tarkoituksiin, jolloin eri jäsenvaltiot voisivat** hyödyntää parhaiten kansallista lainsäädäntöään oman keskusvarastointilaitoksensa perussäännön **määrittelemiseksi** ja helpottaa näistä varastointitoimista loppukäyttäjille aiheutuvaa taloudellista rasitetta.

(8) Öljyvarastojen käytettävyyden ja energiansaannin turvaaminen ovat olennaisia yleisen turvallisuuden osatekijöitä jäsenvaltioissa ja yhteisössä. Keskusvarastointiyksiköiden tai -palvelujen käyttö yhteisössä **voisi osaltaan** auttaa saavuttamaan nämä tavoitteet **kustannustehokkaasti**. Jos öljyvarastoja voidaan pitää missä tahansa paikassa yhteisössä ja minkä tahansa tätä varten perustetun yksikön tai palvelun toimesta, **jäsenvaltioiden olisi voitava** hyödyntää parhaiten kansallista lainsäädäntöään **määritellesään** oman keskusvarastointilaitoksensa perussäännön ja **ehdot, joilla ne delegoivat varastojen pitämisen muille jäsenvaltioille tai muille varastointiyhteisöille, ja** helpottaa näistä varastointitoimista loppukäyttäjille aiheutuvaa taloudellista rasitetta.

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 8 a kappale (uusi)

(8 a) *Loppukäyttäjien kohdistuvan taloudellisen rasituksen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi huolehdittava keskusvarastointilaitosten yhteistyön tiivistämisestä ja alueellisten varastointilaitosten perustamisesta.*

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 9 kappale

(9) Kun otetaan huomioon öljyvarastoja koskevan yhteisön lainsäädännön tavoitteet, joidenkin jäsenvaltioiden näiden varastojen osalta esittämät turvallisuushuolet sekä pyrkimys lisätä jäsenvaltioiden välisten solidaarisuusmekanismien tiukkuutta ja avoimuutta, kyseisten ilman välittäviä elimiä toimivien keskuslaitosten toiminta on rajoitettava kansalliselle alueelle.

Poistetaan.

Tarkistus 14

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 12 kappale

(12) Jäsenvaltioiden ja yhteisön mahdollisuuksia valvoa varastoja on lisättävä johtuen tarpeista, jotka liittyvät valmiustoimenpiteiden käyttöönottoon, kansallisten varastointimekanismien lähentämiseen sekä siihen, että varastojen tasoista on voitava saada parempi yleiskäsitys erityisesti kriisitilanteessa.

(12) Jäsenvaltioiden mahdollisuuksia valvoa varastoja on lisättävä johtuen tarpeista, jotka liittyvät valmiustoimenpiteiden käyttöönottoon, kansallisten varastointimekanismien yhteensopivuuden varmistamiseen sekä siihen, että varastojen tasoista on voitava saada parempi yleiskäsitys erityisesti kriisitilanteessa.

Tarkistus 15

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 12 a kappale (uusi)

(12 a) Vaikka jäsenvaltioiden olisikin voitava riittävän joustavasti valita varastointijärjestelyt, jotka parhaiten vastaavat niiden maantieteellisiä ja organisatorisia ominaispiirteitä, olisi otettava käyttöön kaikki tarvittavat mekanismit, joiden avulla komissio voi milloin tahansa saada täsmällisiä ja luotettavia tietoja varastojen tasosta.

Tarkistus 16

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 12 b kappale (uusi)

(12 b) Jäsenvaltioiden roolia öljyn pakollisten varmuusvarastojen ylläpitämisessä ja hallinnassa olisi vahvistettava.

Tarkistus 17

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 14 kappale

(14) Toimitusvarmuuden tehostamiseksi yhteisössä jäsenvaltioiden tai keskuslaitosten omistukseen hankittujen ja jäsenvaltioiden tekemien päätösten nojalla perustettujen varastojen eli "erityisvarastojen" olisi vastattava tosiasiallisia tarpeita kriisitapauksessa. Lisäksi niillä tulisi olla erillinen oikeudellinen asema, mikä takaa niiden ehdottoman käytettävyyden kriisitilanteessa. Tätä varten asianomaisten jäsenvaltioiden olisi huolehdittava tarvittavin toimenpitein siitä, että nämä varastot suojataan ehdoitta kaikilta täytäntöönpanotoimenpiteiltä.

(14) Toimitusvarmuuden tehostamiseksi yhteisössä tämän direktiivin mukaisesti perustettujen varastojen olisi voitava kattaa vähintään säädetyn ajan kulutus. Lisäksi niillä tulisi olla erillinen oikeudellinen asema, mikä takaa niiden ehdottoman käytettävyyden kriisitilanteessa. Tätä varten asianomaisten jäsenvaltioiden olisi huolehdittava tarvittavin toimenpitein siitä, että nämä varastot suojataan ehdoitta kaikilta täytäntöönpanotoimenpiteiltä.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 18
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 15 kappale

(15) Keskuslaitosten tai jäsenvaltioiden omistuksessa olevat määrät olisi tässä vaiheessa vahvistettava kunkin asianomaisen jäsenvaltion itsenäisesti ja vapaaehtoisesti määrittämälle tasolle.

(15) Keskuslaitosten tai jäsenvaltioiden omistuksessa olevat määrät olisi tässä vaiheessa vahvistettava kunkin asianomaisen jäsenvaltion itsenäisesti ja vapaaehtoisesti **etukäteen** määrittämälle tasolle.

Tarkistus 19
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 18 kappale

(18) Direktiivissä 2006/67/EY määritetty varastoyhteenvedojen laatimistiheys ja määräajat, joihin mennessä ne on annettava käyttöön, eivät näytä olevan yhdenmukaisia muualla maailmassa käytössä olevien öljyvarastojärjestelmien kanssa. Euroopan parlamentti on energian hinnan nousun makrotaloudellisia vaikutuksia koskevassa päätöslauselmassa ilmaissut tukevansa raportointitiheyden lisäämistä.

(18) Direktiivissä 2006/67/EY määritetty varastoyhteenvedojen laatimistiheys ja määräajat, joihin mennessä ne on annettava käyttöön, eivät näytä olevan yhdenmukaisia muualla maailmassa käytössä olevien öljyvarastojärjestelmien kanssa. Euroopan parlamentti on energian hinnan nousun makrotaloudellisia vaikutuksia koskevassa päätöslauselmassa ilmaissut tukevansa raportointitiheyden lisäämistä. **Olisi kuitenkin huolehdittava siitä, että tiedot ovat myös täsmällisiä eivätkä edellytä viikoittaista tai kuukausittaista korjaamista, kuten Euroopan unionissa tällä hetkellä edelleen usein tapahtuu.**

Tarkistus 20
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 21 kappale

(21) Samoista syistä olisi vaadittava tilastollisten yhteenvedojen laatimista ja toimittamista myös muista varastoista kuin varmuusvarastoista ja erityisvarastoista sekä säädettävä, että nämä yhteenvedot on toimitettava **viikoittain**.

(21) Samoista syistä olisi vaadittava tilastollisten yhteenvedojen laatimista ja toimittamista myös muista varastoista kuin varmuusvarastoista ja erityisvarastoista sekä säädettävä, että nämä yhteenvedot on toimitettava **kuukausittain**. **Kaupallisia öljyvarastoja koskevan viikoittaisen raportoinnin tehokkuudesta laadittavan toteutettavuustutkimuksen tulosten valossa komissiolle olisi annettava valtuudet vaatia jäsenvaltioita esittämään nämä yhteenvedot viikoittain, kunhan voidaan taata, että tarvitaan mahdollisimman vähän mukautuksia ja että tämä tarjoaa selkeitä etuja markkinoiden avoimuuden kannalta.**

Tarkistus 21
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 23 kappale

(23) Komissiolle toimitettavissa yhteenvedoissa voi olla risiiritäisyyksiä tai virheitä. Sen vuoksi komission yksiköiden työntekijöiden tai niiden valtuuttamien henkilöiden olisi voitava tarkastaa varastot sekä jäsenvaltioiden viranomaisten käyttämät asiakirjat.

(23) Komissiolle toimitettavissa yhteenvedoissa voi olla risiiritäisyyksiä tai virheitä. Sen vuoksi komission yksiköiden työntekijöiden tai niiden valtuuttamien henkilöiden olisi **tarkastamiseen valtuutettujen jäsenvaltioiden elinten ohella** voitava tarkastaa varastot sekä jäsenvaltioiden viranomaisten käyttämät asiakirjat **tapauksissa, jotka antavat perustellusti aiheita epäilyyn**.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 22

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 25 kappale

(25) Yksilöiden suojelusta jäsenvaltioiden suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä on voimassa, mitä säädetään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY, ja yksilöiden suojelusta komission suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä on voimassa, mitä säädetään yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001. **Näissä säädöksissä edellytetään muun muassa, että henkilötietojen käsittelyllä on legitiimi peruste ja että kaikki tahattomasti kerätyt henkilötiedot poistetaan välittömästi.**

(25) Yksilöiden suojelusta jäsenvaltioiden suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä on voimassa, mitä säädetään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY, ja yksilöiden suojelusta komission suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä on voimassa, mitä säädetään yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001. **Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännösten soveltamiseen.**

Tarkistus 23

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 29 kappale

(29) **Otaen huomioon** tällä direktiivillä käyttöön otettavien uusien mekanismien lukumäärä sekä se, ettei erityisvarastoja varten ole pakollista yhdenmukaista vähimmäistasoa yhteisön tasolla, tämän direktiivin soveltamista olisi arvioitava **suhteellisen pian** sen voimaantulon jälkeen.

(29) **Kun otetaan huomioon** tällä direktiivillä käyttöön otettavien uusien mekanismien lukumäärä ja **meneillään oleva tutkimus öljymarkkinoiden avoimuuden lisäämiseen tähtäävien toimenpiteiden ja erityisesti kaupallisia öljyvarastoja koskevan viikoittaisen raportoinnin kustannuksista ja hyödyistä**, sekä se, ettei erityisvarastoja varten ole pakollista yhdenmukaista vähimmäistasoa yhteisön tasolla, tämän direktiivin soveltamista olisi arvioitava **kolmen vuoden kuluessa** sen voimaantulon jälkeen.

Tarkistus 24

Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 1 kohta – e alakohta

e) "lainvoimaisella kansainvälisellä päätöksellä varastojen liikkeelle laskemisesta" voimassa olevaa *Kansainvälisen energiajärjestön* hallintoneuvoston päätöstä **jäsenvaltion** öljy- tai öljytuotevarastojen liikkeelle laskemisesta;

e) "lainvoimaisella kansainvälisellä päätöksellä varastojen liikkeelle laskemisesta" voimassa olevaa *IEA:n* hallintoneuvoston päätöstä **IEA:n jäsenmaan** öljy- tai öljytuotevarastojen liikkeelle laskemisesta;

Tarkistus 25

Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 1 kohta – 1 a kohta (uusi)

1 a) "häätätilanteilla" sellaisia olosuhteita, joissa raakaöljyn tai öljytuotteiden toimitus on merkittävästi häiriintynyt;

Tarkistus 26

Ehdotus direktiiviksi
3 artikla – 4 kohta

4. Tässä artiklassa tarkoitettuja varastointivaroitusten laskeentasaantöjä ja -menetelmiä voidaan muuttaa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuja varastointivaroitusten laskeentasaantöjä ja -menetelmiä voidaan muuttaa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen **asiantuntijoiden ja sidosryhmien kuulemisen jälkeen.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 27

Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 3 kohta

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja varastojen tason laske-
ntasääntöjä ja -menetelmiä voidaan muuttaa 24 artiklan
2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Tässä artiklassa tarkoitettuja varastointivelvoitteiden las-
kentasääntöjä ja -menetelmiä voidaan muuttaa 24 artiklan 2
kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen *asiantun-
tijoiden ja sidosryhmien kuulemisen jälkeen*.

Tarkistus 28

Ehdotus direktiiviksi
5 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella sijait-
seviin varmuusvarastoihin ja 9 artiklassa tarkoitettuihin erityis-
varastoihin on kaikkina aikoina fyysinen pääsy ja että ne ovat
kaikkina aikoina käytettävissä. Jäsenvaltioiden on luotava järjes-
telyt mainittujen varastojen yksilöimistä, kirjanpitoa ja valvontaa
varten, jotta niiden olemassaolo voidaan todentaa milloin ta-
hansa. Sellaisista varmuusvarastoista ja erityisvarastoista, jotka
muodostavat osan talouden toimijoiden ylläpitämistä varastoista
tai jotka on sekoitettu tällaisiin varastoihin, on pidettävä erillistä
kirjanpitoa.

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella sijait-
seviin varmuusvarastoihin ja 9 artiklassa tarkoitettuihin erityis-
varastoihin on kaikkina aikoina fyysinen pääsy ja että ne ovat
kaikkina aikoina käytettävissä. Jäsenvaltioiden on luotava järjes-
telyt mainittujen varastojen yksilöimistä, kirjanpitoa ja valvontaa
varten, jotta niiden olemassaolo voidaan todentaa milloin ta-
hansa. *Nämä järjestelyt on luotava komission ennakkosuos-
tumuksella*. Sellaisista varmuusvarastoista ja erityisvarastoista,
jotka muodostavat osan talouden toimijoiden ylläpitämistä va-
rastoista tai jotka on sekoitettu tällaisiin varastoihin, on pidet-
tävä erillistä kirjanpitoa.

Tarkistus 29

Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

1. Jokaisen jäsenvaltion on luotava yksityiskohtainen ja jat-
kuvasti päivitettävä rekisteri kaikista sen hyväksi ylläpidettävistä
varmuusvarastoista, jotka eivät ole 9 artiklassa tarkoitettuja eri-
tyisvarastoja. Rekisterin on sisällettävä *kaikki* tiedot, joiden
avulla voidaan määrittää kyseisten varastojen *tarkka sijainti*,
määrät, omistaja sekä tarkka luonne energiatilastoista [...] an-
netun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o
[...] liitteessä C olevan 3.1 kohdan ensimmäisessä kappaleessa
mainittujen luokkien mukaan.

1. Jokaisen jäsenvaltion on luotava yksityiskohtainen ja jat-
kuvasti päivitettävä rekisteri kaikista sen hyväksi ylläpidettävistä
varmuusvarastoista, jotka eivät ole 9 artiklassa tarkoitettuja eri-
tyisvarastoja. Rekisterin on sisällettävä *erityisesti* tiedot, joiden
avulla voidaan määrittää *varasto, jalostamo tai varastointilai-
tos, jossa kyseiset varastot sijaitsevat, sekä* kyseisten varastojen
määrät, omistaja sekä tarkka luonne energiatilastoista *22 päivänä*
lokakuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1099/2008 (*) liitteessä C olevan 3.1 koh-
dan ensimmäisessä kappaleessa mainittujen luokkien mukaan.

(*) EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1.

Tarkistus 30

Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Jäsenvaltioiden on *30 päivän* kuluessa kunkin kalenterivuoden
lopusta toimitettava komissiolle jäljennös kyseisen kalenterivuo-
den viimeisen päivän varastorekisteristä.

Jäsenvaltioiden on *45 päivän* kuluessa kunkin kalenterivuoden
lopusta toimitettava komissiolle jäljennös kyseisen kalenterivuo-
den viimeisen päivän varastorekisteristä.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 31**Ehdotus direktiiviksi****6 artikla – 1 kohta – 3 a alakohta (uusi)**

Komissio varmistaa rekisterien sisältämien tietojen luottamuksellisuuden.

Tarkistus 32**Ehdotus direktiiviksi****7 artikla – 3 kohta – 2 a alakohta (uusi)**

Jos mainitut velvoitteet siirretään sopimuksen perusteella niille jäsenvaltioille, joiden alueella mainitut varastot sijaitsevat, tai mainitun jäsenvaltion perustamalle keskusvarastointiyksikölle, sopimukseen on sisällytettävä määräykset, joissa määritellään:

- a) jäsenvaltion tai keskusvarastointiyksikön vastuu varastojen tasoa koskevien täsmällisten tietojen antamisesta milloin tahansa;*
- b) määräaika, jonka kuluessa sen alueella hankitut tai muodostetut tai siellä ylläpidetyt tai hallinnoidut varmuusvarastot toimitetaan jäsenvaltiolle, joka on delegoinut mainitut tehtävät;*
- c) tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset siinä tapauksessa, että jäsenvaltio tai keskusvarastointiyksikkö ei täytä sopimuksessa määriteltyjä ehtoja.*

Tarkistus 33**Ehdotus direktiiviksi****7 artikla – 4 kohta – b alakohta**

- b) julkaisemaan vähintään **kuusi kuukautta** etukäteen ehdot, joiden mukaisesti se tarjoaa palvelujaan talouden toimijoille.
- b) julkaisemaan vähintään **kolme kuukautta** etukäteen ehdot, joiden mukaisesti se tarjoaa palvelujaan talouden toimijoille.

Tarkistus 34**Ehdotus direktiiviksi****8 artikla – 1 kohta – 1 alakohta – b alakohta**

- b) yhdelle tai useammalle muulle keskusvarastointilaitokselle, joka pystyy ylläpitämään kyseisiä varastoja, tai
- b) yhdelle tai useammalle muulle keskusvarastointilaitokselle, joka pystyy ylläpitämään kyseisiä varastoja, **sillä edellytyksellä, että kyseinen jäsenvaltio ja varastojen sijaintijäsenvaltio tekevät keskinäisen sopimuksen**, tai

Tarkistus 35**Ehdotus direktiiviksi****9 artikla – 1 kohta – 1 alakohta**

1. Jokainen jäsenvaltio voi antaa **peruuttamattoman** sitoumuksen kulutuspäivien perusteella määritetyn öljyvarastojen vähimmäistason ylläpitämisestä tämän artiklan ehtojen mukaisesti, jäljempänä ”erityisvarastot”.
1. Jokainen jäsenvaltio voi antaa sitoumuksen kulutuspäivien perusteella määritetyn öljyvarastojen vähimmäistason ylläpitämisestä tämän artiklan ehtojen mukaisesti, jäljempänä ”erityisvarastot”.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 36

Ehdotus direktiiviksi

9 artikla – 3 kohta – johdantokappale

3. Erityisvarastot **koostuvat** yksinomaan seuraavista tuoteluokista, jotka määritellään **energiatilastoista [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston** asetuksen(EY) N:o [...] liitteessä B olevassa 4 kohdassa:

3. Erityisvarastot **voivat koostua** yksinomaan seuraavista tuoteluokista, **joiden on noudatettava erityisesti polttoaineiden laatua ja ympäristön suojelua koskevaa yhteisön lainsäädäntöä ja** jotka määritellään asetuksen(EY) N:o **1099/2008** liitteessä B olevassa 4 kohdassa.

Tarkistus 37

Ehdotus direktiiviksi

9 artikla – 5 kohta – 1 alakohta

5. Kunkin jäsenvaltion, joka on päättänyt ylläpitää erityisvarastoja, on toimitettava komissiolle Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistava ilmoitus, jossa täsmennetään niiden erityisvarastojen taso, joita se **peruuttamattomasti** sitoutuu ylläpitämään kunkin luokan osalta ja pysyvästi. Tätä ilmoitettua tasoa sovelletaan ainoana pakollisena vähimmäistasona samalla tavoin kaikkiin erityisvarastojen luokkiin, joita jäsenvaltio käyttää.

5. Kunkin jäsenvaltion, joka on päättänyt ylläpitää erityisvarastoja, on toimitettava komissiolle Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistava ilmoitus, jossa täsmennetään niiden erityisvarastojen taso, joita se sitoutuu ylläpitämään kunkin luokan osalta ja pysyvästi, **mukaan luettuna ajanjakso, jolle sitoumus annetaan.** Tätä ilmoitettua tasoa sovelletaan ainoana pakollisena vähimmäistasona samalla tavoin kaikkiin erityisvarastojen luokkiin, joita jäsenvaltio käyttää.

Tarkistus 38

Ehdotus direktiiviksi

10 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

1. Kunkin jäsenvaltion on **luotava** jatkuvasti päivitettävä yksityiskohtainen rekisteri kaikista sen alueella ylläpidettävistä erityisvarastoista. Rekisterissä on **muun muassa** oltava **kaikki** tiedot, **joiden avulla voidaan määrittää kyseisten varastojen tarkka sijainti.**

1. Kunkin jäsenvaltion on **pidettävä kuukausittain** jatkuvasti päivitettävää yksityiskohtaista rekisteriä kaikista sen alueella ylläpidettävistä erityisvarastoista. Rekisterissä on **erityisesti** oltava tiedot **varastosta, jalostamosta tai varastointilaitoksesta, jossa kyseiset varastot sijaitsevat.**

Tarkistus 39

Ehdotus direktiiviksi

10 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Jäsenvaltioiden on komission yksikköjen pyynnöstä toimitettava komissiolle jäljennös rekisteristä **kahdeksan päivän** kuluessa pyynnön esittämisestä; pyyntöjä voidaan esittää **kymmenen vuoden** ajan päivästä, jota pyydetty tiedot koskevat.

Jäsenvaltioiden on **myös** komission yksikköjen pyynnöstä toimitettava komissiolle jäljennös rekisteristä **kymmenen työpäivän** kuluessa pyynnön esittämisestä; pyyntöjä voidaan esittää **kolmen vuoden** ajan päivästä, jota pyydetty tiedot koskevat.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 40**Ehdotus direktiiviksi
11 artikla – 1 a kohta (uusi)**

Jäsenvaltion ja keskusvarastointilaitoksen väliseen sopimukseen on sisällytettävä määräykset, joissa määritellään

- a) *jäsenvaltion tai keskusvarastointiyksikön vastuu varastojen tasoa koskevien täsmällisten tietojen antamisesta milloin tahansa;*
- b) *määräaika, jonka kuluessa sen alueella hankitut tai muodostetut tai siellä ylläpidetyt tai hallinnoidut varmuusvarastot toimitetaan jäsenvaltiolle, joka on delegoinut maitut tehtävät;*
- c) *tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset siinä tapauksessa, että jäsenvaltio tai keskusvarastointiyksikkö ei täytä sopimuksessa määriteltyjä ehtoja.*

Tarkistus 41**Ehdotus direktiiviksi
15 artikla**

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle **viikoittainen** tilastollinen yhteenveto niiden alueella ylläpidettävien kaupallisten varastojen tasoista. Niiden on huolehdittava tällöin arkaluonteisten tietojen suojaamisesta ja jätettävä nimeämättä kyseisten varastojen omistajat.

2. Komissio julkaisee **viikoittaisen** tilastollisen yhteenveton kaupallisista varastoista yhteisössä jäsenvaltioiden sille toimittamien yhteenvetojen pohjalta ja kokonaistasoja käyttäen.

3. Komissio vahvistaa 1 ja 2 kohdan soveltamissäännöt 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle **kuukausittainen** tilastollinen yhteenveto niiden alueella ylläpidettävien kaupallisten varastojen tasoista. Niiden on huolehdittava tällöin arkaluonteisten tietojen suojaamisesta ja jätettävä nimeämättä kyseisten varastojen omistajat.

2. Komissio julkaisee **kuukausittaisen** tilastollisen yhteenveton kaupallisista varastoista yhteisössä jäsenvaltioiden sille toimittamien yhteenvetojen pohjalta ja kokonaistasoja käyttäen.

3. Komissio vahvistaa 1 ja 2 kohdan soveltamissäännöt 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

3 a. *Komissio voi 23 artiklan mukaisen tarkastelun jälkeen vaatia jäsenvaltioita lähettämään viikoittaisen (kuukausittaisen sijasta) tilastollisen yhteenveton kaupallisten öljyvarastojen tasosta, jos perusteellinen tutkimus viikoittaisten tilastollisten yhteenvetojen toteutettavuudesta ja vaikutuksista osoittaa, että ne tarjoavat markkinoiden avoimuuden kannalta merkittäviä etuja ja että näitä yhteenvetoja varten hankittuja tietoja ei tarvitse myöhemmin merkittävästi korjata.*

Tarkistus 42**Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 1 kohta**

1. Komission yksiköt voivat **milloin tahansa** päättää tehdä jäsenvaltioissa tarkastuksia varmuusvarastoista ja erityisvarastoista. Komission yksiköt voivat pyytää koordinoitiryhmältä neuvoa tarkastusten valmistelussa.

1. Komission yksiköt voivat **tapauksissa, jotka antavat perustellusti aiheita epäilyyn**, päättää tehdä jäsenvaltioissa tarkastuksia varmuusvarastoista ja erityisvarastoista. Komission yksiköt voivat pyytää koordinoitiryhmältä neuvoa tarkastusten valmistelussa.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 43

Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 2 kohta

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tavoitteisiin ei saa kuulua henkilötietojen **kerääminen**. Tarkastusten aikana löydettyjä tai ilmenneitä henkilötietoja ei kerätä eikä oteta huomioon, ja jos ne kerätään vahingossa, ne tuhoetaan viipymättä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tavoitteisiin ei saa kuulua henkilötietojen **käsittely**. Tarkastusten aikana löydettyjä tai ilmenneitä henkilötietoja ei kerätä eikä oteta huomioon, ja jos ne kerätään vahingossa, ne tuhoetaan viipymättä.

Tarkistus 44

Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 4 kohta

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että varmuusvarastojen ja erityisvarastojen ylläpidosta ja hallinnoinnista niiden alueella huolehtivat henkilöt tekevät 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten aikana yhteistyötä komission yksiköiden palveluksessa olevien tai niiden valtuuttamien henkilöiden kanssa.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että varmuusvarastojen ja erityisvarastojen ylläpidosta ja hallinnoinnista niiden alueella huolehtivat henkilöt tekevät 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten aikana yhteistyötä **valtuutettujen** komission yksiköiden palveluksessa olevien tai niiden valtuuttamien henkilöiden kanssa.

Tarkistus 45

Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 7 kohta

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että varmuusvarastoihin ja erityisvarastoihin liittyvät tiedot, yhteenvedot ja asiakirjat säilytetään vähintään **kymmenen vuoden** ajan.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että varmuusvarastoihin ja erityisvarastoihin liittyvät tiedot, yhteenvedot ja asiakirjat säilytetään vähintään **kolmen vuoden** ajan.

Tarkistus 46

Ehdotus direktiiviksi
21 artikla – 3 ja 4 kohta

3. Jos on tehty lainvoimainen kansainvälinen päätös varastojen liikkeelle laskemisesta, kukin asianomainen jäsenvaltio voi käyttää varmuusvarastojaan ja erityisvarastojaan kyseisestä päätöksestä johtuvien kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi. Tällöin jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta välittömästi komissiolle, joka voi kutsua koolle koordinoitiryhmän tai kuulla sen jäseniä sähköisesti muun muassa arvioidakseen liikkeellelaskun vaikutukset.

3. **Komissio toimii läheisessä yhteistyössä muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa, joilla on valtuudet tehdä päätöksiä varmuusvarastojen vapauttamisesta, ja vahvistaa varmuusvarastoja koskevaa maailmanlaajuisia yhteistyötä sekä monenvälisellä että kahdenvälisellä tasolla.** Jos on tehty lainvoimainen kansainvälinen päätös varastojen liikkeelle laskemisesta, kukin asianomainen jäsenvaltio voi käyttää varmuusvarastojaan ja erityisvarastojaan kyseisestä päätöksestä johtuvien kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi. Tällöin jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta välittömästi komissiolle, joka voi kutsua koolle koordinoitiryhmän tai kuulla sen jäseniä sähköisesti muun muassa arvioidakseen liikkeellelaskun vaikutukset.

4. Jos raakaöljyn ja öljytuotteiden saannissa esiintyy vaikeuksia yhteisössä tai jossakin jäsenvaltiossa, komissio kutsuu koordinoitiryhmän mahdollisimman pian koolle joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Koordinoitiryhmä tarkastelee tilannetta. Komissio **arvioi**, onko kyse merkittävästä toimitushäiriöstä.

4. Jos raakaöljyn ja öljytuotteiden saannissa esiintyy vaikeuksia yhteisössä tai jossakin jäsenvaltiossa, komissio kutsuu koordinoitiryhmän mahdollisimman pian koolle joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. **Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että se voi olla edustettuna koordinoitiryhmän kokouksessa henkilökohtaisesti tai sähköisesti 24 tunnin sisällä kokouksen koollekutsumisesta.** Koordinoitiryhmä tarkastelee tilannetta käyttäen perustana sitoutumista jäsenvaltioiden keskinäisen solidaarisuuden periaatteeseen sekä taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten objektiivista arviota, ja komissio **määrittää koordinoitiryhmän arvion pohjalta**, onko kyse merkittävästä toimitushäiriöstä.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Jos kyseessä katsotaan olevan merkittävä toimintahäiriö, komissio voi antaa luvan laskea kokonaan tai osittain liikkeelle kyseisten jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten ehdottamat määrät.

Jos kyseessä katsotaan olevan merkittävä toimintahäiriö, komissio voi antaa luvan laskea kokonaan tai osittain liikkeelle kyseisten jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten ehdottamat määrät.

Tarkistus 47

Ehdotus direktiiviksi
23 artikla

Komissio tekee kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta arvioinnin sen soveltamisesta ja tarkastelee erityisesti, olisiko kaikki jäsenvaltiot velvoitettava ylläpitämään erityisvarastojen pakollista vähimmäistasoa.

Komissio tekee **viimeistään** kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta arvioinnin sen soveltamisesta ja tarkastelee erityisesti:

- a) **ovatko varastoja koskevat tiedot täsmällisiä ja oikea-aikaisesti toimitettuja;**
- b) **raportoidaanko kaupallisten öljyvarastojen tasosta viikoittain vai kuukausittain;**
- c) olisiko kaikki jäsenvaltiot velvoitettava ylläpitämään erityisvarastojen pakollista vähimmäistasoa **pitemmällä aikavälillä.**

Tarkistus 48

Ehdotus direktiiviksi
26 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 20XX. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 20XX, **lukuun ottamatta niitä jäsenvaltioita, joihin sovelletaan öljyn ja öljytuotteiden varastojen perustamisen osalta siirtymäaikaa Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen mukaisesti ja joiden tapauksessa täytäntöönpanon määräaika on siirtymäkauden päättymispäivä.** Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Tarkistus 49

Ehdotus direktiiviksi
Liite III – 11 kohta

Varastojen laskennassa jäsenvaltioiden on vähennettävä **10 prosenttia** edellä esitetyllä tavalla lasketuista varastoistaan. Tätä vähennystä sovelletaan kaikkiin yksittäisessä laskelmassa lukuun otettaviin määriin.

Varastojen laskennassa jäsenvaltioiden on vähennettävä **5 prosenttia** edellä esitetyllä tavalla lasketuista varastoistaan. Tätä vähennystä sovelletaan kaikkiin yksittäisessä laskelmassa lukuun otettaviin määriin.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Elintärkeiden infrastruktuureiden varoitusjärjestelmä (CIWIN) *

P6_TA(2009)0227

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi elintärkeiden infrastruktuureiden varoitusjärjestelmästä (CIWIN) (KOM(2008)0676 – C6-0399/2008 – 2008/0200(CNS))

(2010/C 184 E/41)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0676),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 308 artiklan sekä Euratomin perustamissopimuksen 203 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0399/2008),
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 ja 35 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0228/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa komissiota, Lissabonin sopimuksen tultua voimaan ja jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä asiasta, harkitsemaan mahdollisuutta valita 196 artikla (väestönsuojelu) tämän ehdotuksen oikeusperustaksi ja harkitsemaan tarvittaessa ehdotuksen toimittamista parlamentille;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 1 kappale

(1) Neuvosto hyväksyi joulukuussa 2004 terrori-iskujen ehkäisemistä, niihin varautumista ja niihin reagoimista koskevat päätelmät sekä terroriuhkien ja -iskujen seurauksia koskevan EU:n yhteisvastuuhjelman ja antoi hyväksyntänsä komission aikomukselle esittää Euroopan elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamisohjelma ja perustaa elintärkeiden infrastruktuureiden varoitussjärjestelmä (Critical Infrastructure Warning Information Network, CIWIN) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ 14894/04.

(1) Neuvosto hyväksyi joulukuussa 2004 terrori-iskujen ehkäisemistä, niihin varautumista ja niihin reagoimista koskevat päätelmät sekä terroriuhkien ja iskujen seurauksia koskevan EU:n yhteisvastuuhjelman ja antoi hyväksyntänsä komission aikomukselle esittää Euroopan elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamisohjelma ja perustaa elintärkeiden infrastruktuureiden varoitussjärjestelmä (Critical Infrastructure Warning Information Network, CIWIN) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Neuvoston asiakirja 15232/04.

Tarkistus 2

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 4 kappale

(4) Useissa EU-maissa vuonna 2006 sattuneen sähkökatkoksen lisäksi Euroopassa on esiintynyt useita elintärkeisiin infrastruktureihin kohdistuneita häiriöitä, jotka ovat osoittaneet, kuinka tarpeellista on parantaa ja tehostaa tiedonvaihtoa **tällaisten tapahtumien ehkäisemiseksi tai** niiden **laajuuden rajoittamiseksi**.

(4) Useissa EU-maissa vuonna 2006 sattuneen sähkökatkoksen lisäksi Euroopassa on esiintynyt useita elintärkeisiin infrastruktureihin kohdistuneita häiriöitä, jotka ovat osoittaneet, kuinka tarpeellista on parantaa ja tehostaa tiedonvaihtoa **ja lisätä tietämystä eri jäsenvaltioissa noudatettavista käytännöistä tällaisiin tapahtumiin varautumiseksi ja** niiden **välttämiseksi**.

Tarkistus 3

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 5 kappale

(5) On asianmukaista perustaa tietojärjestelmä, jonka välityksellä jäsenvaltiot ja komissio voivat vaihtaa tietoja **ja häilytyksiä** elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamisen alalla, lujittaa alan keskinäistä vuoropuhelua ja osallistua jäsenvaltioissa hajallaan olevien elintärkeiden infrastruktuureiden tutkimusohjelmien integroimiseen ja koordinoimiseen parantamiseen.

(5) **Sen vuoksi** on asianmukaista perustaa tietojärjestelmä, jonka välityksellä jäsenvaltiot ja komissio voivat vaihtaa tietoja elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamisen alalla, lujittaa alan keskinäistä vuoropuhelua ja osallistua jäsenvaltioissa hajallaan olevien elintärkeiden infrastruktuureiden tutkimusohjelmien integroimiseen ja koordinoimiseen parantamiseen.

Tarkistus 4

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 6 kappale

(6) CIWIN-järjestelmän olisi edistettävä elintärkeiden infrastruktureiden suojaamista EU:ssa tarjoamalla käyttöön tietojärjestelmä, joka voi helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, ja tarjottava tehokas ja nopea vaihtoehto aikaavievillä menetelmille etsiä tietoa yhteisön elintärkeistä infrastruktuureista.

(6) CIWIN-järjestelmän olisi edistettävä elintärkeiden infrastruktureiden suojaamista EU:ssa tarjoamalla käyttöön tietojärjestelmä, joka voi helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä **ja koordinointia**, ja tarjottava tehokas ja nopea vaihtoehto aikaavievillä menetelmille etsiä tietoa yhteisön elintärkeistä infrastruktuureista. **Sen olisi erityisesti edistettävä tietojen, parhaiden käytäntöjen ja kokemusten vaihtoa ja levittämistä jäsenvaltioiden välillä helpottavien asianmukaisten toimien kehittämistä.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 5

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

(6 a) CIWIN-järjestelmän ensimmäisessä arvioinnissa olisi myös analysoitava yksityiskohtaisesti sitä, onko järjestelmään lisättävä uusi toiminto, eli tekninen valmius nopeaan hälytysjärjestelmään (RAS). Tämä toiminto antaisi jäsenvaltioille ja komissiolle mahdollisuuden tehdä hälytyksiä elintärkeisiin infrastruktuureihin kohdistuvista välittömistä riskeistä ja uhkista ottaen huomioon kaikki tarvittavat turvallisuusvaatimukset.

Tarkistus 6

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 7 kappale

(7) CIWIN-järjestelmän olisi erityisesti edistettävä parhaiden käytänteiden vaihtoa helpottavien toimenpiteiden kehittämistä, ja samalla toimittava välineenä välittömiä uhkia ja hälytyksiä koskevalle suojatulle tiedonsiirrolle.

Poistetaan.

Tarkistus 7

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 8 kappale

(8) CIWIN-järjestelmän yhteydessä **olisi vältettävä** päällekkäisyyttä ja **otettava** huomioon nykyisten eri alojen nopeiden hälytysjärjestelmien erityispiirteet, asiantuntemus, järjestelyt ja toimivalta.

(8) **Uuden tietojärjestelmän kehittämisessä ja arvioinnissa jäsenvaltioiden ja komission olisi varmistettava, että** CIWIN-järjestelmän yhteydessä **vältetään** päällekkäisyyttä ja **otetaan** huomioon nykyisten eri alojen nopeiden hälytysjärjestelmien erityispiirteet, asiantuntemus, järjestelyt ja toimivalta.

Tarkistus 8

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 10 kappale

(10) Jäsenvaltioiden elintärkeiden infrastruktuureiden keskinäinen riippuvuus ja elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamisen tasoerot antavat aiheutta olettaa, että luomalla laaja-alainen ja monialainen yhteisötason väline elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamista koskevien tietojen **ja hälytysten** vaihtoa varten parannettaisiin kansalaisten turvallisuutta.

(4 a) Jäsenvaltioiden elintärkeiden infrastruktuureiden keskinäinen riippuvuus ja elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamisen tasoerot antavat aiheutta olettaa, että luomalla laaja-alainen ja monialainen yhteisötason väline elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamista koskevien tietojen vaihtoa varten parannettaisiin kansalaisten turvallisuutta.

Tarkistus 9

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 10 a kappale (uusi)

(10 a) Pelastuspalvelun piiriin kuuluvien toimenpiteiden toteuttaminen on yksi EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan u alakohdassa mainituista yhteisön toimista. CIWIN-järjestelmä on täten perustettava, jotta yhteisö voi saavuttaa perustamissopimuksessa vahvistetun tavoitteen.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 11

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 17 kappale

(17) Tässä päätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa **tunnustettuja** periaatteita,

(17) Tässä päätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti **Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tunnustettuja ja** Euroopan unionin perusoikeuskirjassa **esitettyjä** periaatteita,

Tarkistus 12

Ehdotus päätökseksi
1 artikla

Tällä päätöksellä perustetaan suojattu **tieto-, viestintä- ja hälytysjärjestelmä** – elintärkeiden infrastruktuureiden varoitusjärjestelmä (Critical Infrastructure Warning Information Network, CIWIN, jäljempänä "CIWIN-järjestelmä"), jonka tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita vaihtamaan tietoja **yhteisistä uhkista ja** heikkouksista sekä asianmukaisista toimenpiteistä ja strategioista elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamiseen liittyvien riskien pienentämiseksi.

Tällä päätöksellä perustetaan suojattu **tieto- ja viestintäjärjestelmä** – elintärkeiden infrastruktuureiden varoitusjärjestelmä (Critical Infrastructure Warning Information Network, CIWIN, jäljempänä "CIWIN-järjestelmä"), jonka tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita vaihtamaan tietoja heikkouksista sekä asianmukaisista toimenpiteistä ja strategioista elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamiseen liittyvien riskien pienentämiseksi.

Tarkistus 13

Ehdotus päätökseksi
2 artikla – 2 alakohta

"Elintärkeällä infrastruktuurilla" tarkoitetaan sellaisia jäsenvaltioissa sijaitsevia hyödykkeitä ja järjestelmiä tai niiden osia, jotka ovat tarpeellisia yhteiskunnan välttämättömien toimintojen, terveydenhuollon, turvallisuuden, turvatoimien sekä väestön taloudellisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin ylläpitämiseksi ja joiden vahingoittumisella tai tuhoutumisella olisi merkittävä vaikutus jäsenvaltioon sen vuoksi, että kyseisiä toimintoja ei kyetä ylläpitämään.

"Elintärkeällä infrastruktuurilla" tarkoitetaan sellaisia jäsenvaltioissa sijaitsevia hyödykkeitä ja järjestelmiä tai niiden osia, jotka ovat tarpeellisia yhteiskunnan välttämättömien toimintojen, terveydenhuollon, turvallisuuden, **toimitusketjun**, turvatoimien sekä väestön taloudellisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin ylläpitämiseksi ja joiden vahingoittumisella tai tuhoutumisella olisi merkittävä vaikutus jäsenvaltioon sen vuoksi, että kyseisiä toimintoja ei kyetä ylläpitämään.

Tarkistus 14

Ehdotus päätökseksi
2 artikla – 3 alakohta

"Osallistuvalla jäsenvaltiolla" tarkoitetaan jäsenvaltiota, joka on allekirjoittanut yhteisymmärryspöytäkirjan komission kanssa.

Poistetaan.

Tarkistus 15

Ehdotus päätökseksi
3 artikla

3 artikla

Osallistuminen

CIWIN-järjestelmään voivat osallistua ja sitä voivat käyttää kaikki jäsenvaltiot. CIWIN-järjestelmään osallistumisen ehtona on järjestelmään sovellettavia teknisiä ja turvallisuusvaatimuksia sekä siihen liitettäviä toimintapisteitä koskevia tietoja sisältävän yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittaminen.

Poistetaan.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 16
Ehdotus päätökseksi
4 artikla – otsikko

*Toiminnot**Toiminta ja rakenne*

Tarkistus 17
Ehdotus päätökseksi
4 artikla – 1 kohta

(1) CIWIN-järjestelmä **koostuu seuraavista kahdesta toiminnosta:**

(a) **sähköinen foorumi** elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamiseen liittyvien tietojen vaihtamista varten;

(b) **nopea hälytystoiminto, jonka välityksellä järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot ja komissio voivat tehdä hälytyksiä elintärkeisiin infrastruktuureihin kohdistuvista välittömistä riskeistä ja uhkista.**

(1) CIWIN-järjestelmä **suunnitellaan sähköiseksi foorumiksi** elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamiseen liittyvien tietojen vaihtamista varten.

Tarkistus 18
Ehdotus päätökseksi
4 artikla – 1 a kohta (uusi)

(1 a) CIWIN-järjestelmän teknisen perustan on oltava ainakin yhdessä turvallisessa paikassa kussakin jäsenvaltiossa.

Tarkistus 19
Ehdotus päätökseksi
4 artikla – 2 kohta – 2 alakohta

Kiinteät alueet sisällytetään järjestelmään pysyvästi. Niiden sisältöä voidaan mukauttaa, mutta itse alueita ei voida poistaa eikä nimetä uudelleen, **eikä joukkoon voida lisätä uusia alueita.** Liitteessä I on luettelo kiinteistä alueista.

Kiinteät alueet sisällytetään järjestelmään pysyvästi. Niiden sisältöä voidaan mukauttaa, mutta itse alueita ei voida poistaa eikä nimetä uudelleen. Liitteessä I on luettelo kiinteistä alueista. **Tämä ei sulje pois uusien alueiden sisällyttämistä, jos järjestelmän toiminta osoittaa sen olevan tarpeellista.**

Tarkistus 20
Ehdotus päätökseksi
5 artikla – 1 kohta

(1) **Järjestelmään osallistuvien** jäsenvaltioiden on nimettävä CIWIN-järjestelmän vastuuyksikkö ja ilmoitettava siitä komissiolle. CIWIN-järjestelmän vastuuyksikkö vastaa CIWIN-järjestelmän käyttöoikeuksien myöntämisestä tai epäämisestä asianomaisessa jäsenvaltiossa.

(1) Jäsenvaltioiden on nimettävä CIWIN-järjestelmän vastuuyksikkö ja ilmoitettava siitä komissiolle. CIWIN-järjestelmän vastuuyksikkö vastaa CIWIN-järjestelmän käyttöoikeuksien myöntämisestä tai epäämisestä asianomaisessa jäsenvaltiossa.

(Tämä tarkistus koskee koko tekstiä.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 21

Ehdotus päätökseksi
5 artikla – 2 kohta

(2) **Järjestelmään osallistuvien** jäsenvaltioiden on myönnettävä CIWIN-järjestelmän käyttöoikeus komission **ohjeiden** mukaisesti.

(2) Jäsenvaltioiden on myönnettävä CIWIN-järjestelmän käyttöoikeus komission **käyttöohjeiden** mukaisesti.

Tarkistus 22

Ehdotus päätökseksi
6 artikla – 1 kohta – b alakohta

(b) järjestelmän käyttöehtoja, kuten tietojen luottamuksellisuutta, siirtoa, säilyttämistä, arkistointia ja hävittämistä koskevien **ohjeiden** laatiminen. Komissio myös laatii ehdot ja menettelyt CIWIN-järjestelmän täysien tai osittain rajoitettujen käyttöoikeuksien myöntämiseksi.

(b) järjestelmän käyttöehtoja, kuten tietojen luottamuksellisuutta, siirtoa, säilyttämistä, arkistointia ja hävittämistä koskevien **käyttöohjeiden** laatiminen. Komissio myös laatii ehdot ja menettelyt CIWIN-järjestelmän täysien tai osittain rajoitettujen käyttöoikeuksien myöntämiseksi.

Tarkistus 23

Ehdotus päätökseksi
6 artikla – 3 a kohta (uusi)

(3 a) **Komissio seuraa CIWIN-järjestelmän toimintaa.**

Tarkistus 24

Ehdotus päätökseksi
7 artikla – 2 kohta

(2) Oikeus tutustua asiakirjoihin on annettava vain niille käyttäjille, jotka tosiasiallisesti tarvitsevat kyseisiä tietoja, **ja oikeusasia myönnettäessä** on aina noudatettava asiakirjan laatijan nimenomaisia ohjeita asiakirjan suojaamisesta ja jakelusta.

(2) Oikeus tutustua asiakirjoihin on annettava vain niille käyttäjille, jotka tosiasiallisesti tarvitsevat kyseisiä tietoja. **Käyttäjien** on aina noudatettava asiakirjan laatijan nimenomaisia ohjeita asiakirjan suojaamisesta ja jakelusta.

Tarkistus 25

Ehdotus päätökseksi
7 artikla – 2 a kohta (uusi)

(2 a) **CIWIN-järjestelmään tallennettujen arkaluontoisten tietojen vaihtaminen käyttöoikeuden saaneiden käyttäjien ja kolmansien tahojen välillä edellyttää ennakkoluvan saamista kyseisten tietojen omistajalta, ja vaihdon on tapahduttava sovellettavan yhteisön lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.**

Tarkistus 26

Ehdotus päätökseksi
7 a artikla (uusi)

7 a artikla

CIWIN-järjestelmään sisällytettäviä tietoja koskevat vaatimukset

Automaattinen kääntäminen on mahdollista kaikkien järjestelmään syötettävien tietojen tai asiakirjojen osalta.

Komissio laatii yhdessä elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen yhteyspisteiden kanssa luettelon kunkin alan keskeisistä sanoista, joita voitaisiin käyttää syötettäessä tietoja CIWIN-järjestelmään tai tiedonhaussa.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 27

Ehdotus päätökseksi
8 artikla

Komissio laatii käyttöohjeet, jotka sisältävät yksityiskohtaiset tiedot CIWIN-järjestelmän **toiminnoista** ja tehtävistä, ja päivittää niitä säännöllisesti.

Komissio laatii käyttöohjeet, jotka sisältävät yksityiskohtaiset tiedot CIWIN-järjestelmän **toiminnasta** ja tehtävistä, ja päivittää niitä säännöllisesti.

Tarkistus 28

Ehdotus päätökseksi
8 artikla – 1 a alakohta (uusi)

Käyttöohjeet laaditaan menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY 3 artiklassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Tarkistus 29

Ehdotus päätökseksi
10 artikla – 1 alakohta

Komissio tarkastelee ja arvioi CIWIN-järjestelmän toimintaa joka kolmas vuosi ja esittää jäsenvaltioille säännöllisesti kertomuksia.

Komissio, **joka käyttää edistymisen seurantaan erityisesti kehitettyjä indikaattoreita**, tarkastelee ja arvioi CIWIN-järjestelmän toimintaa joka kolmas vuosi ja esittää **kaikille** jäsenvaltioille, **Euroopan parlamentille, alueiden komitealle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle** säännöllisesti kertomuksia.

Tarkistus 30

Ehdotus päätökseksi
10 artikla – 2 alakohta

Ensimmäisessä kertomuksessa, joka esitetään kolmen vuoden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta, kiinnitetään erityistä huomiota niihin yhteisön verkoston osiin, joita olisi parannettava tai mukautettava. Kertomukseen sisällytetään myös komission tarpeelliseksi katsomat ehdotukset tämän päätöksen muuttamiseksi tai mukauttamiseksi.

Ensimmäisessä kertomuksessa, joka esitetään kolmen vuoden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta, kiinnitetään erityistä huomiota niihin yhteisön verkoston osiin, joita olisi parannettava tai mukautettava, **ja tarkastellaan erityisesti kunkin jäsenvaltion osallistumista CIWIN-järjestelmään ja arvioidaan mahdollisuutta lisätä CIWIN-järjestelmään nopea hälytystoiminto**. Kertomukseen sisällytetään myös komission tarpeelliseksi katsomat ehdotukset tämän päätöksen muuttamiseksi tai mukauttamiseksi.

Tarkistus 31

Ehdotus päätökseksi
11 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tarkistus 32

Ehdotus päätökseksi
Liite II – 3 kohta

(3) hälytysalueet, joita voidaan luoda, jos nopeiden hälytysjärjestelmien kautta annetaan hälytys, ja jotka muodostavat viestintäkanavan elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamiseen liittyvien toimintojen aikana;

Poistetaan.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Julkisuuden henkilöiden eurooppalainen suojeluverkosto *

P6_TA(2009)0228

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 Alankomaiden kuningaskunnan aloitteesta neuvoston päätöksen tekemiseksi julkisuuden henkilöiden eurooppalaisen suojeluverkoston perustamisesta tehdyn päätöksen 2002/956/YOS muuttamisesta (16437/2008 – C6-0029/2009 – 2009/0801(CNS))

(2010/C 184 E/42)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Alankomaiden kuningaskunnan aloitteen (16437/2008),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 30 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan sekä 34 artiklan 2 kohdan c alakohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0029/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 93 ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0193/2009),
1. hyväksyy Alankomaiden kuningaskunnan aloitteen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia Alankomaiden kuningaskunnan aloitteeseen;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä Alankomaiden kuningaskunnan hallitukselle.
-

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Puuvilla-alan kansalliset rakenneuudistusohjelmat *

P6_TA(2009)0229

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 637/2008 muuttamisesta puuvilla-alan kansallisten rakenneuudistusohjelmien osalta (KOM(2009)0037 – C6-0063/2009 – 2009/0008(CNS))

(2010/C 184 E/43)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2009)0037),
 - ottaa huomioon vuoden 1979 liittymisasiakirjan ja erityisesti sen puuvillaa koskevan pöytäkirjan N:o 4 6 kohdan,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0063/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A6-0200/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös Johdanto-osan 1 a kappale (uusi)

(1 a) Tammikuun 1 päivänä 2006 voimaan tullut uudistus on johtanut puuvillan tuotannon rajuun laskuun Espanjassa, mikä on vaarantanut alan tulevaisuuden ja pakottanut välittömään rakenneuudistukseen siementenpoistoteollisuudessa.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Alpeja koskevan yleissopimuksen soveltaminen liikenteen alalla (pöytäkirja liikenteestä) *

P6_TA(2009)0230

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Alpeja koskevan yleissopimuksen soveltamista liikenteen alalla koskevan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (pöytäkirja liikenteestä) (KOM(2008)0895 – C6-0073/2009 – 2008/0262(CNS))

(2010/C 184 E/44)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0895),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 71 artiklan ja 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0073/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A6-0219/2009),
1. hyväksyy pöytäkirjan tekemisen;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Lisätalousarvio nro 2/2009

P6_TA(2009)0231

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 esityksestä Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 2/2009 varainhoitovuodeksi 2009, Pääluokka III – Komissio (6953/2009 – C6-0077/2009 – 2009/2010(BUD))

(2010/C 184 E/45)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 272 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 177 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 37 ja 38 artiklan,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 lopullisesti vahvistetun Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2009 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon komission 2. helmikuuta 2009 esittämän alustavan esityksen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 2/2009 varainhoitovuodeksi 2009 (KOM(2009)0032),
 - ottaa huomioon neuvoston 26. helmikuuta 2009 laatiman esityksen lisätalousarvioksi nro 2/2009 (6953/2009 – C6-0077/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 69 artiklan ja liitteen IV,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A6-0192/2009),
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2009 yleistä talousarviota koskeva lisätalousarvioesitys nro 2 kattaa seuraavat toimenpiteet: yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan ilmaliikenteen hallintajärjestelmän SESAR-yhteisyrityksen ja tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen (ECDC) henkilöstötaulukot, Euroopan rautatieviraston (ERA) henkilöstötaulukoon tehtävät muutokset sekä muutokset talousarvion selvitysosaan ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisista seuranta (GMES-järjestelmä) koskevan valmistelutoimen yhteydessä,
- B. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 2/2009 tarkoituksena on ottaa nämä mukautukset virallisesti vuoden 2009 talousarvioon,
1. panee merkille alustavan lisätalousarvioesityksen nro 2/2009;
 2. hyväksyy lisätalousarvioesityksen nro 2/2009 sellaisenaan;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 69, 13.3.2009.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Lisätalousarvio nro 3/2009

P6_TA(2009)0232

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 esityksestä Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2009 varainhoitovuodeksi 2009, Pääluokka III – Komissio (8153/2009 – C6-0118/2009 – 2009/2017(BUD))

(2010/C 184 E/46)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 272 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 177 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 37 ja 38 artiklan,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 lopullisesti vahvistetun Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2009 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon komission 6. maaliskuuta 2009 esittämän alustavan esityksen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2009 varainhoitovuodeksi 2009 (KOM(2009)0110),
 - ottaa huomioon neuvoston 30. maaliskuuta 2009 laatiman esityksen lisätalousarvioksi nro 3/2009 (8153/2009 – C6-0118/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 69 artiklan ja liitteen IV,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A6-0194/2009),
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2009 yleistä talousarviota koskeva lisätalousarvioesitys nro 3 kattaa taannehtivasti 1. tammikuuta 2007 alkaen seuraavaa: 7. kesäkuuta 2007 tehdyn päätöksen 2007/436/EY, Euratom mukainen omien varojen järjestelmän mukautus,
- B. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 3/2009 tarkoituksena on ottaa nämä mukautukset virallisesti vuoden 2009 talousarvioon,
1. panee merkille alustavan lisätalousarvioesityksen nro 3/2009;
 2. hyväksyy lisätalousarvioesityksen nro 3/2009 sellaisenaan;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 69, 13.3.2009.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Sähkön sisämarkkinat ***II

P6_TA(2009)0241

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD))

(2010/C 184 E/47)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (14539/2/2008 – C6-0024/2009),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0528),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0216/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 18.6.2008, P6_TA(2008)0294.

P6_TC2-COD(2007)0195

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/72/EY.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöelin *II**

P6_TA(2009)0242

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD))

(2010/C 184 E/48)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (14541/1/2008 – C6-0020/2009),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0530),
 - ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen (KOM(2008)0908),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0235/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 18.6.2008, P6_TA(2008)0296.

P6_TC2-COD(2007)0197

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 713/2009.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Verkkoon pääsyn edellytykset rajat ylittävässä sähköön kaupassa ***II

P6_TA(2009)0243

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähköön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD))

(2010/C 184 E/49)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (14546/2/2008 – C6-0022/2009),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0531),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0213/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 18.6.2008, P6_TA(2008)0295.

P6_TC2-COD(2007)0198

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähköön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 714/2009.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Maakaasun sisämarkkinat *II**

P6_TA(2009)0244

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD))

(2010/C 184 E/50)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (14540/2/2008 – C6-0021/2009),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0529),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0238/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 9.7.2008, P6_TA(2008)0347.

P6_TC2-COD(2007)0196

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/73/EY.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyn ehdot ***II

P6_TA(2009)0245

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD))

(2010/C 184 E/51)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (14548/2/2008 – C6-0023/2009),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0532),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0237/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 9.7.2008, P6_TA(2008)0346.

P6_TC2-COD(2007)0199

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 715/2009.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Yhteentoimivuusratkaisut eurooppalaisille julkishallinnoille (ISA) *I**

P6_TA(2009)0246

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteentoimivuusratkaisuista eurooppalaisille julkishallinnoille (ISA) (KOM(2008)0583 – C6-0337/2008 – 2008/0185(COD))

(2010/C 184 E/52)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0583),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 156 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0337/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön (A6-0136/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0185**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2009/EY tekemiseksi yhteentoimivuusratkaisuista eurooppalaisille julkishallinnoille (ISA)***(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 922/2009/EY.)*

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Torjunta-aineiden levityskoneet ***I

P6_TA(2009)0247

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi torjunta-aineiden levityskoneista sekä koneista 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun direktiivin 2006/42/EY muuttamisesta (KOM(2008)0535 – C6-0307/2008 – 2008/0172(COD))

(2010/C 184 E/53)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0535),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0307/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliokunnan mietinnön (A6-0137/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. panee merkille ehdotukseen liitetyn komission lausuman;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0172

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi direktiivin 2006/42/EY muuttamisesta torjunta-aineiden levityskoneiden osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/127/EY.)

LIITE

Komission lausuma torjunta-aineiden levityskoneiden standardoinnista

Liitteessä I olevan 2.4. kohdan olennaisten vaatimusten tueksi komissio antaa Euroopan standardointikomitean tehtäväksi yhdenmukaisten standardien kehittämisen torjunta-aineiden levityskoneiden kullekin luokalle käyttäen niiden pohjana parhaita käytettävissä olevia menetelmiä, joiden avulla vältetään ympäristön tahaton altistuminen torjunta-aineille. Toimeksianto edellyttää erityisesti, että standardien avulla saadaan kriteerejä ja teknisiä eritelmiä, jotka koskevat mekaanisen suojan asentamista, tunneliruiskutusta ja ruiskutuksessa käytettäviä ilma-avusteisia laitteita, jotta voidaan estää vesilähteen saastuminen täytön ja tyhjentämisen yhteydessä. Tarkoituksena on myös saada tarkkoja määritelmiä valmistajan ohjeille, jotta voidaan estää torjunta-aineiden kulkeutuminen niin, että otetaan huomioon kaikki olennaiset tekijät, kuten suuttimet, paine, puomin korkeus, tuulen nopeus, ilman lämpötila ja kosteus sekä ajonopeus.

Renkaiden polttoainetehokkuutta koskeva merkintä *I**

P6_TA(2009)0248

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi renkaiden polttoainetehokkuutta ja muita keskeisiä parametrejä koskevasta merkinnästä (KOM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD))

(2010/C 184 E/54)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0779),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0411/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A6-0218/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0221

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi renkaiden polttoainetehokkuutta ja muita keskeisiä parametrejä koskevasta merkinnästä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOTKA

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ||,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuten komission 8 päivänä heinäkuuta 2008 antamassa tiedonannossa ”Ympäristöystävällisempi liikenne” ⁽⁴⁾ korostetaan, kestävä liikkuvuus on suuri haaste, johon yhteisön on vastattava ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja Euroopan kilpailukyvyyn lisäämiseksi.
- (2) Komission 19 päivänä lokakuuta 2006 antamassa tiedonannossa ”Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen” ⁽⁵⁾ osoitetaan, että kokonaisenergiankulutusta voidaan vähentää 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä tietyillä kohdennetuilla toimilla, muun muassa renkaiden merkintäjärjestelmällä.
- (3) Renkaiden osuus ajoneuvojen polttoainekulutuksesta on 20–30 prosenttia, mikä johtuu ennen kaikkea renkaiden vierintävastuksesta. Sen vuoksi tieliikenteen energiatehokkuutta voidaan lisätä huomattavasti pienentämällä renkaiden vierintävastusta, mikä vähentää myös päästöjä.
- (4) Renkailla on useita parametrejä, jotka liittyvät toisiinsa. Yhden parametrin, esimerkiksi vierintävastuksen, parantamisesta voi olla haittaa muille parametreille, esimerkiksi märkäpidolle, kun taas märkäpidon parantaminen voi lisätä vierintämelua. Rengasvalmistajia olisi kannustettava optimoimaan kaikki rengasparametrit **siten, että ei aliteta jo tähän mennessä saavutettuja turvallisuusstandardeja.**
- (5) Polttoainetehokkaat renkaat ovat kustannustehokas vaihtoehto, sillä niillä saavutettavat polttoainesäästöt enemmän kuin kompensoivat niiden korkeamman ostohinnan, joka johtuu tavallista suuremmista tuotantokustannuksista.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 25. maaliskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C, s. .

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. huhtikuuta 2009.

⁽⁴⁾ KOM(2008)0433.

⁽⁵⁾ KOM(2006)0545.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- (6) [Moottoriajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä niihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista] ... päivänä ...kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../2009 ⁽¹⁾ säädetään renkaiden vierintävastusta koskevista vähimmäisvaatimuksista. Teknologian kehityksen ansiosta renkaiden vierintävastuksesta johtuvaa energiahävikkiä voidaan vähentää huomattavasti enemmän kuin mainitut vähimmäisvaatimukset edellyttävät. Tieliikenteen ympäristövaikutusten vähentämiseksi on aiheellista säätää, että loppukäyttäjille annetaan yhdenmukaisia tietoja tästä parametrusta, ja siten kannustaa loppukäyttäjää ostamaan polttoainetehokkaampia renkaita.
- (7) **Vierintävastusta koskevan tiedon ja tietoisuuden lisäämiseksi polttoainesäästölaskuri, jollainen jo on olemassa C3-renkaita varten, olisi mielekäs väline, jolla osoitetaan mahdolliset polttoaineiden, rahan ja hiilidioksidin säästöt.**
- (8) Liikennemelu on merkittävä häiriötekijä, joka vaikuttaa terveyteen haitallisesti. [Moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista annetussa] asetuksessa (EY) N:o .../2009 säädetään renkaiden vierintämelua koskevista vähimmäisvaatimuksista. Uusilla teknologisilla saavutuksilla renkaiden vierintämelua voidaan vähentää huomattavasti enemmän kuin mainitut vähimmäisvaatimukset edellyttävät. Liikennemelun vähentämiseksi on aiheellista säätää, että loppukäyttäjille annetaan yhdenmukaisia tietoja tästä parametrusta, ja siten kannustaa loppukäyttäjää ostamaan pienen vierintämelun renkaita.
- (9) Antamalla yhdenmukaisia tietoja renkaiden vierintämelusta voitaisiin myös edistää liikennemelun torjuntatoimien täytäntöönpanoa ja lisätä tietoisuutta renkaiden aiheuttamasta liikennemelusta ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (10) [Moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista annetussa] asetuksessa (EY) N:o .../2009 säädetään renkaiden märkäpitoa koskevista vähimmäisvaatimuksista. Teknologian kehityksen ansiosta märkäpitoa voidaan parantaa huomattavasti enemmän kuin mainitut vähimmäisvaatimukset edellyttävät ja siten lyhentää märkäjarrutusmatkaa. Tieliikenneturvallisuuden parantamiseksi on aiheellista säätää, että loppukäyttäjille annetaan yhdenmukaisia tietoja tästä parametrusta, ja siten kannustaa loppukäyttäjää ostamaan renkaita, joilla on hyvä märkäpito.
- (11) Tieliikenneturvallisuuteen vaikuttavat myös muut rengasparametrit, esimerkiksi vesiliirto ja kaarrekäyttäytyminen. Näitä parametrejä varten ei kuitenkaan vielä ole saatavilla yhdenmukaistettuja testimenetelmiä. Siksi on aiheellista säätää mahdollisuudesta antaa myöhemmin tarvittaessa säännöksiä näitä rengasparametrejä koskevien yhdenmukaisten tietojen antamisesta loppukäyttäjille.
- (12) **Talvirenkaiden ja pohjoismaisten talvirenkaiden erityiset parametrit eivät ole täysin verrattavissa normaalien renkaiden parametreihin. Jotta loppukäyttäjät voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, mainittujen renkaiden parametrit olisi esitettävä tavalla, joka asettaa ne samanarvoiseen asemaan normaalien renkaiden kanssa.**
- (13) Antamalla loppukäyttäjille tietoja rengasparametreistä standardimerkinnän muodossa voidaan todennäköisesti vaikuttaa loppukäyttäjien ostopäätöksiin ja siten saada heidät ostamaan turvallisempia, äänentömpämpiä ja polttoainetehokkaampia renkaita. Tämä puolestaan todennäköisesti kannustaisi rengasvalmistajia optimoimaan vastaavat rengasparametrit, mikä edistäisi kestävämpää kulutusta ja tuotantoa.
- (14) **Rengasvalmistajia, toimittajia ja jakelijoita olisi kannustettava noudattamaan tämän asetuksen säännöksiä vuoteen 2012 mennessä, jotta merkintäjärjestelmän hyväksymistä sekä hyödyn aikaansaamista nopeutetaan.**

⁽¹⁾ || EUVL L, s.

⁽²⁾ EYVL L 189, 18.7.2002, s. 12.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- (15) Useiden erilaisten kansallisten rengasmerkintäsääntöjen soveltaminen loisi esteitä yhteisön sisäiselle kaupalle ja lisäisi rengasvalmistajien hallinnollista rasitetta sekä testikuluja.
- (16) Vararenkaiden osuus rengasmarkkinoista on 78 prosenttia. Siksi on perusteltua antaa loppukäyttäjille tietoa sekä vararenkaiden että uusien ajoneuvojen renkaiden parametreista.
- (17) Kuluttajat, myös ajoneuvokantaa hallinnoivat tahot ja kuljetusyrietykset, tarvitsevat enemmän tietoa renkaiden polttoainetehokkuudesta ja muista parametreista, sillä niiden on vaikea vertailla eri rengasmerkkien parametrejä, kun käytössä ei ole renkaiden merkintäjärjestelmää eikä yhdenmukaistettua testijärjestelmää. Siksi on aiheellista sisällyttää luokkien C1, C2 ja C3 renkaat *tämän asetuksen* soveltamisalaan.
- (18) Kuluttajat tuntevat hyvin energiamerkin, jolla kodinkoneet luokitellaan asteikolla A–G kodinkoneiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 22 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 1992/75/EY ⁽¹⁾ mukaisesti, ja energiamerkintä on osoittautunut menestyksekkääksi tavaksi edistää tehokkaampia kodinkoneita. Samaa mallia olisi käytettävä renkaiden polttoainetehokkuuden merkinnässä.
- (19) Renkaiden merkintöjen olisi oltava esillä myyntipisteissä ja teknisessä mainosmateriaalissa, jotta jakelijat ja mahdolliset loppukäyttäjät saisivat yhdenmukaisia tietoja renkaiden polttoainetehokkuudesta, märkäpidosta ja vierintämelusta.
- (20) Jotkin loppukäyttäjät tekevät rengasvalintansa jo ennen myyntipisteessä käyntiä tai ostavat renkaansa postimyyntinä. Jotta myös nämä loppukäyttäjät voisivat perustaa ostopäätöksensä yhdenmukaisiin tietoihin renkaiden polttoainetehokkuudesta, märkäpidosta ja vierintämelusta, merkintöjen olisi oltava esillä kaikessa teknisessä mainosmateriaalissa, myös internetissä.
- (21) **Mahdollisille ostajille olisi annettava täydentäviä standardoituja tietoja, joissa selitetään kaikki merkinnän osat – polttoainetehokkuus, märkäpito ja melupäästöt – ja näiden osien merkitys ja joihin sisältyy polttoainesäästölaskuri, joka osoittaa keskimääräiset polttoaine-, hiilidioksidi- ja kustannussäästöt. Nämä tiedot olisi esitettävä EUn rengasmerkintäsivustolla sekä selittävässä esitteissä ja julisteissa kaikissa myyntipisteissä. Verkkosivuston osoite olisi ilmoitettava selkeästi merkinnässä sekä kaikessa teknisessä mainosmateriaalissa.**
- (22) Tiedot olisi annettava [moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista annetussa] asetuksessa (EY) N:o .../2009 säädettyjen yhdenmukaistettujen testimenetelmien mukaisesti, jotta loppukäyttäjät voisivat tehdä rengasvertailuja ja jotta valmistajille koituvia testikuluja voitaisiin vähentää.
- (23) **Maantielikenteen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevasta haasteesta selviämisen kannalta on aiheellista, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön kannustimia polttoainetehokkaiden renkaiden edistämiseksi. Näiden kannustimien olisi oltava || perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisia. Polttoainetehokkuuden vähimmäisluokat olisi määriteltävä sisämarkkinoiden pirstoutumisen välttämiseksi.**
- (24) Merkintäsääntösten tavoitteet voidaan saavuttaa **ja yhtäläiset toimintaedellytykset yhteisössä voidaan varmistaa** vain, jos valmistajat, toimittajat ja jakelijat noudattavat kyseisiä säännöksiä. Jäsenvaltioiden olisi siksi **määritettävä tehokkaat toimet, kuten markkinoiden valvonta, säännölliset jälkitarkastukset ja tehokkaat seuraamukset, jotka ovat riittävän tehokkaita tämän asetuksen määräysten täytäntöönpanon varmistamiseksi.**
- (25) **Jäsenvaltioiden olisi asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä pyrittävä pidättäytymään toimenpiteistä, joilla pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yritykset) kohdistetaan perusteettomia, byrokraattisia ja joustamattomia veloitteita, sekä ottamaan huomioon pk-yritysten erityistarpeet sekä niihin kohdistuvat taloudelliset ja hallinnolliset rasitteet.**

(1) EYVL L 297, 13.10.1992, s. 16.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- (26) *Tämän asetuksen täytäntöönpanon asianmukaista arviointia varten olisi suoritettava tutkimus, jossa todetaan, ovatko muutokset tarpeen. Tässä tutkimuksessa olisi erityisesti keskityttävä siihen, miten kuluttajat ymmärtävät merkinnän, mukaan luettuna meluparametri, sekä teknologisten muutosten edellyttämään mukauttamiseen.*
- (27) Tämän **asetuksen** täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (28) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä *toimivalta* ottaa käyttöön luokkien C2 ja C3 renkaiden märkäpito-luokitusta koskevia vaatimuksia ja muita keskeisiä rengasparametrejä kuin polttoainetehokkuutta, märkäpitoa ja vierintämelua koskevia vaatimuksia sekä mukauttaa liitteitä tekniikan kehitykseen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa **asetuksen** muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus ja kohde

Tämän **asetuksen** tarkoituksena on **lisätä tieliikenteen turvallisuutta sekä taloudellista ja ympäristöllistä tehokkuutta edistämällä** polttoainetehokkaiden, **turvallisten ja meluttomien** renkaiden käyttöä.

Tällä **asetuksella** luodaan kehys rengasparametrejä koskevien **yhdenmukaistettujen** tietojen antamiseksi merkinnän avulla **siten, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja renkaita ostaessaan.**

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä **asetusta** sovelletaan luokkien C1, C2 ja C3 renkaisiin.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tätä **asetusta** ei sovelleta:
 - a) pinnoitettuihin renkaisiin;
 - b) ammattikäyttöön tarkoitettuihin maastorenkaisiin;
 - c) renkaisiin, jotka on tarkoitettu asennettaviksi yksinomaan ennen 1 päivää lokakuuta 1990 ensirekisteröityihin ajoneuvoihin;
 - d) T-tyyppin väliaikaisesti käytettäviin vararenkaisiin;
 - e) renkaisiin, joiden nopeusluokitus on alle 80 km/h;
 - f) renkaisiin, joiden vanteen nimellishalkaisija on enintään 254 mm tai vähintään 635 mm;
 - g) pito-ominaisuuksia parantavilla lisälaitteilla varustettuihin renkaisiin, kuten nastarenkaisiin.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

3 artikla

Määritelmät

Tässä **asetuksessa** tarkoitetaan:

- 1) "luokkien C1, C2 ja C3 renkailla" rengasluokkia, jotka on määritelty [moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista annetun] asetuksen (EY) N:o .../2009 8 artiklassa;
- 2) "T-tyyppin väliaikaisesti käytettävällä vararenkaalla" väliaikaisesti käytettävää vararengasta, joka on tarkoitettu käytettäväksi vakio renkaille ja vahvistetuille renkaille säädettyjä täyttöpaineita korkeammilla täyttöpaineilla;
- 3) **"talvirenkaalla" rengasta, jonka pintakuvio, pinta-aine tai rakenne on suunniteltu ensisijassa niin, että sen ominaisuudet talviolosuhteissa ovat tavallista rengasta paremmat ajoneuvon liikkeellelähdön ja liikkeellä pysymisen kannalta;**
- 4) "myyntipisteellä" paikkaa, jossa renkaat ovat esillä ■ tai myynnissä, myös sellaista autojen näyttelytilaa, jossa on esillä asentamattomia renkaita;
- 5) "teknisellä mainosmateriaalilla" ■ loppukäyttäjille tai jakelijoille **tarkoitettuja** renkaiden tai ajoneuvojen markkinoimiseen **käytettäviä painettuja tai sähköisiä tai internetissä julkaistavia teknisiä käsikirjoja, esitteitä, lehtisiä ja luetteloita, joissa** kuvataan renkaita koskevia parametrejä, **pois luettuna tiedotusvälineissä tapahtuva mainonta;**
- 6) "teknisellä asiakirja-aineistolla" renkaita koskevia tietoja, mukaan luettuina tiedot renkaan valmistajasta ja merkistä, kuvaus rengastyypistä tai rengasryhmästä, josta on ilmoitettava polttoainetehokkuusluokka, märkäpitoluokka ja vierintämelun mittausarvo, sekä testiraportit ja testaustarkkuus;
- 7) **"polttoainesäästölaskurilla" erityisillä rengasmerkintäsivustoilla olevaa välinettä, jolla osoitetaan mahdolliset keskimääräiset polttoaine-, hiilidioksidi- ja kustannussäästöt luokkien C1, C2 ja C3 renkaille;**
- 8) **"EU:n rengasmerkintäsivustolla" komission hallinnoimaa keskitettyä verkossa olevaa lähdettä, joka tarjoaa selittävää ja täydentävää tietoa kaikista renkaan merkinnän osista ja sisältää polttoainesäästölaskurin;**
- 8) "valmistajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka valmistaa, suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotetta ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillä;
- 10) "tuojalla" yhteisöön sijoittautunutta luonnollista tai oikeushenkilöä, joka saattaa tuotteita kolmannelle maasta yhteisön markkinoille;
- 11) "toimittajalla" valmistajaa tai sen valtuuttamaa edustajaa yhteisössä taikka tuojaa;
- 12) "jakelijalla" toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista tai oikeushenkilöä, joka asettaa renkaan saataville markkinoilla, ei kuitenkaan toimittajaa eikä tuojaa;
- 13) "asettamisella saataville markkinoilla" tuotteen toimittamista yhteisön markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;
- 14) "loppukäyttäjällä" kuluttajaa, muun muassa autokantaa hallinnoivaa tahoa tai maantiekuljetusyritystä, joka ostaa tai jonka oletetaan ostavan renkaita;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- 15) "keskeisellä parametrilla" rengasparametriä, kuten vierintävastusta, märkäpitoa ja vierintämelua, jolla on renkaan käytön aikana huomattavia vaikutuksia ympäristöön, tieliikenneturvallisuuteen ja terveyteen.

4 artikla

Komission velvollisuudet

1. **Komissio perustaa syyskuuhun 2010 mennessä "EU:n rengasmerkintäsivuston" ja ylläpitää sitä referenssinä, josta saa selittävää tietoa kustakin merkinnän osasta.**
2. **Sivustoon sisältyvät:**
 - a) **selvitys merkinnässä käytetyistä kuvamerkeistä;**
 - b) **polttoainesäästölaskuri, joka osoittaa mahdolliset polttoaineen, rahan ja hiilidioksidipäästöjen säästöt, jotka voidaan saavuttaa asentamalla vierintävastukseltaan alhaiset luokkien C1, C2 ja C3 renkaat;**
 - c) **teksti, jossa korostetaan, että todelliset polttoainesäästöt ja liikenneturvallisuus riippuvat voimakkaasti kuljettajien käyttäytymisestä ja erityisesti seuraavista seikoista:**
 - i) **taloudellinen ajotapa, joka voi merkittävästi alentaa polttoaineen kulutusta,**
 - ii) **rengaspaine, joka olisi säännöllisesti tarkistettava paremman märkäpidon ja polttoainetaloudellisuuden varmistamiseksi,**
 - iii) **pysähtymismatkat, joita olisi aina tiukasti noudatettava.**

5 artikla

Rengastoimittajien velvollisuudet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rengastoimittajat noudattavat seuraavia vaatimuksia:

- 1) Toimittajien on varmistettava, että jakelijoille tai loppukäyttäjille toimitettavien luokkien C1 ja C2 renkaiden **mukana toimitetaan merkintä, jossa ilmoitetaan vapaavalintaisella tavalla tai** kulutuspintaan **kiinnitetyllä tarralla polttoainetehokkuus ja märkäpitoluokka sekä vierintämelun mittausarvo** liitteessä I olevan **A, B ja C osan** mukaisesti.
- 2) Edellä 1 kohdassa tarkoitettun tarran **ja merkinnän** on oltava muodoltaan liitteen II mukainen.
- 3) Toimittajien on ilmoitettava polttoainetehokkuusluokka, märkäpitoluokka ja vierintämelun mittausarvo teknisessä mainosmateriaalissa liitteen I mukaisesti ja liitteessä III mainitussa järjestyksessä. **Luokkien C2 ja C3 renkaista on myös ilmoitettava mitattu vierintävastuserroin.**
- 4) Toimittajat ovat viiden vuoden ajan siitä, kun tietyn rengastyypin viimeinen rengas on asetettu saataville markkinoilla, velvollisia saattamaan teknisen asiakirja-aineiston jäsenvaltioiden viranomaisten saataville pyynnöstä. Teknisen asiakirja-aineiston on oltava tarpeeksi yksityiskohtainen, jotta viranomaiset voivat tarkistaa merkinnässä ilmoitettujen polttoainetehokkuutta, märkäpitoa ja vierintämelua koskevien tietojen paikkansapitävyyden.
- 5) **Toimittajien on esitettävä tyyppihyväksyntätestissä mitatut arvot vierintävastuskertoimen (kg/t), märkäpitoindeksin (suorituskykyindeksi G verrattuna standardivertailurenkaaseen) ja melupäästöjen (desibeleinä) osalta julkisesti saatavilla olevassa tietokannassa.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

6 artikla

Rengasjakelijoiden velvollisuudet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rengasjakelijat noudattavat seuraavia vaatimuksia:

- 1) Jakelijoiden on varmistettava, että tarra **tai merkintä**, jonka toimittajat ovat **toimittaneet** 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, **tai liitteessä II olevassa 3 kohdassa kuvattu yksityiskohtaisempi selittävä versio merkinnästä, ovat saatavilla ja** selkeästi näkyvissä **joko renkaassa tai sen välittömässä läheisyydessä** myyntipisteessä.
- 2) Jos myynnissä olevat renkaat eivät ole loppukäyttäjän nähtävillä, jakelijoiden on annettava loppukäyttäjälle **asiakirja-aineistoa** niiden polttoainetehokkuusluokasta, märkäpitoluokasta ja vierintämelun mittausarvosta.
- 3) Jakelijoiden on ilmoitettava loppukäyttäjille luokkien C1, C2 ja C3 renkaiden **osalta** rengasoston yhteydessä annettavassa laskussa **tai sen yhteydessä liitteessä II olevassa 3 tai 4 kohdassa kuvattu merkinnän selittävä versio, jossa ilmoitetaan polttoainetehokkuusluokka, märkäpitoluokka ja vierintämelun mittausarvot sellaisina kuin ne on esitetty liitteessä I olevassa A, B ja C osassa.**

7 artikla

Ajoneuvotoimittajien ja -jakelijoiden velvollisuudet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **ajoneuvotoimittajat** ja -jakelijat noudattavat seuraavia vaatimuksia:

- 1) **Ajoneuvotoimittajien** ja -jakelijoiden on **annettava** tietoa uusien ajoneuvojen renkaista; **tiedoissa** on ilmoitettava polttoainetehokkuusluokka liitteessä I olevan A osan mukaisesti, vierintämelun mittausarvo liitteessä I olevan C osan mukaisesti ja luokan C1 renkaiden märkäpitoluokka liitteessä I olevan B osan mukaisesti **liitteessä III mainitussa järjestyksessä. Nämä tiedot on sisällytettävä vähintään sähköiseen tekniseen mainosmateriaaliin ja annettava loppukäyttäjille ennen ajoneuvon myyntiä.**
- 2) Jos uuteen ajoneuvoon voidaan asentaa erilaisia rengastyyppejä eikä loppukäyttäjälle anneta mahdollisuutta valita **tyyppien välillä, 1 kohdassa tarkoitetuissa tiedoissa** on ilmoitettava kyseisten rengastyyppien polttoainetehokkuudeltaan ja märkäpidoltaan pienin luokka sekä suurin vierintämelun mittausarvo **;**
- 3) Jos loppukäyttäjälle annetaan mahdollisuus valita uuteen ajoneuvoon asennettavat renkaat eri rengastyypeistä, **sovelletaan seuraavaa a tai b kohtaa:**
 - a) **jos loppukäyttäjälle annetaan mahdollisuus valita erikokoisia renkaita tai vanteita mutta ei muita rengastyypin ominaisuuksia, 1 kohdassa tarkoitetuissa tiedoissa on mainittava kunkin renkaan tai vanteen kokoa koskeva polttoainetehokkuudeltaan ja märkäpidoltaan pienin luokka sekä suurin vierintämelun mittausarvo kaikista tähän rengas- tai vannekokoon kuuluvista rengastyypeistä;**
 - b) **lukuun ottamatta a kohdassa tarkoitettuja tapauksia, kaikissa 1 kohdassa mainituissa tiedoissa on mainittava kaikkien loppukäyttäjän valittavana olevien rengastyyppien polttoainetehokkuusluokka, märkäpitoluokka ja vierintämelun mittausarvo.**

8 artikla

Yhdenmukaistetut testimenetelmät

Edellä 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti annettavien, renkaiden polttoainetehokkuus- ja märkäpitoluokkaa sekä vierintämelun mittausarvoa koskevat tiedot on hankittava soveltamalla **liitteessä I** tarkoitettuja yhdenmukaistettuja testimenetelmiä. **Yhdenmukaistetuilla testeillä on voitava tarjota loppukäyttäjälle luokittelu, joka on luotettava ja edustaa täysin testattuja ominaisuuksia.**

9 artikla

Tarkistusmenettely

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava liitteessä IV esitetyn menettelyn mukaisesti, ovatko ilmoitetut polttoainetehokkuus- ja märkäpitoluokat liitteessä I olevien A ja B osan mukaiset ja onko ilmoitettu vierintämelun mittausero liitteessä I olevan C osan mukainen.

2. *Tällaiset arvioinnit eivät vaikuta ajoneuvon tai renkaan tyyppihyväksyntään, joka on saatu puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5 päivänä syyskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY⁽¹⁾ tai [moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista annetun] asetuksen (EY) N:o.../2009 mukaisesti. Vaatimustenmukaisuuden arviointia varten jäsenvaltioiden on myös tarvittaessa viitattava renkaan tyyppihyväksyntäasiakirjoihin ja toimittajan esittämään asiaa koskevaan tausta-aineistoon.*

3. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat myyntipisteitä varten rutiini- ja yllätystarkastusjärjestelmän, jolla varmistetaan tämän asetuksen vaatimusten noudattaminen.*

10 artikla

Sisämarkkinat

1. Tämän **asetuksen** säännöksiä noudatettaessa jäsenvaltiot eivät saa tämän **asetuksen** soveltamisalaan kuuluvien tuotetietojen perusteella kieltää eivätkä rajoittaa renkaiden asettamista saataville markkinoilla.

2. Jäsenvaltioiden on pidettävä merkintöjä ja tuotetietoja tämän **asetuksen** säännösten mukaisina, jollei niillä ole näyttöä päinvastaisesta. Ne voivat vaatia toimittajia esittämään **5 artiklan 4 kohdan mukaisen** teknisen asiakirja-aineiston sen arvioimiseksi, ovatko ilmoitetut arvot paikkansapitävät.

11 artikla

Kannustimet

Jäsenvaltiot eivät saa tarjota kannustimia sellaisten renkaiden edistämiseksi, joiden polttoainetehokkuus **tai märkäpito** on **luokkaa C alemmalla tasolla** liitteessä I olevassa **A ja B osassa tarkoitettulla tavalla**.

12 artikla

Asetuksenmuuttaminen ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen

Seuraavista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän **asetuksen** muita kuin keskeisiä osia, muun muassa sitä täydentämällä, säädetään **14 artiklan 2** kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen:

1) luokkien C2 ja C3 renkaiden märkäpitoluokitusta koskevien vaatimusten käyttöönotto, edellyttäen että saatavilla on soveltuvia yhdenmukaistettuja testimenetelmiä;

2) **talvirenkaita ja pohjoismaisia talvirenkaita koskevien vaatimusten käyttöönotto;**

3) liitteiden I–IV mukauttaminen tekniseen kehitykseen.

(1) EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

13 artikla

Täytäntöönpano ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on jatkuvan tietojen vaihdon avulla varmistettava tiivis yhteistyö markkinoiden valvonnassa tämän asetuksen johdonmukaisen täytäntöönpanon nimissä. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheellisia toimenpiteitä säännöllisen jälkikäteisvalvonnan mahdollistamiseksi, jotta varmistetaan, että sääntöjen vastaisesti merkityt renkaat saatetaan vastaamaan vaatimuksia tai poistetaan markkinoilta.
2. Jäsenvaltioiden on annettava säädöksiä, joissa säädetään tämän asetuksen säännösten rikkomisesta aiheutuvista seuraamuksista, mukaan luettuna säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen mukaisesti annettujen säännösten rikkomiseen, sekä säännökset, joilla varmistetaan niiden täytäntöönpano.
3. Kyseisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle nämä säännökset ja niiden myöhemmät muutokset tiedoksi viipymättä.

14 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

15 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi tämän asetuksen soveltamista viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä ja ottaa huomioon muun muassa seuraavat seikat:
 - a) merkinnän tehokkuus kuluttajien tietoisuuden kannalta,
 - b) olisiko merkintäjärjestelmä ulotettava koskemaan pinnoitettuja renkaita,
 - c) olisiko otettava käyttöön uusia rengasparametrejä tai -luokkia,
 - d) ajoneuvojen toimittajien ja jakelijoiden loppukäyttäjille rengasparametreistä antamat tiedot.
2. Komissio esittää tämän tarkastelun pohjalta sekä vaikutusten arvioinnin ja kuluttajatutkimuksen jälkeen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2012.

Edellä olevaa 5 ja 6 artiklaa sovelletaan renkaisiin kuitenkin vasta 1 päivänä heinäkuuta 2012.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

LIITE I

Rengasparametrien luokitus

A osa: Polttoainetehokkuusluokat

Polttoainetehokkuusluokka on määritettävä vierintävastuskertoimen (RCC) perusteella jäljempänä olevan asteikon A–G mukaisesti ja mitattava || Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission säännön || mukaisesti.

I

Luokan C1 renkaat		Luokan C2 renkaat		Luokan C3 renkaat	
RRC kiloa/tonnia	Energia-tehokkuus-luokka	RRC kiloa/tonnia	Energia-tehokkuus-luokka	RRC kiloa/tonnia	Energia-tehokkuus-luokka
$RRC \leq 6,5$	A	$RRC \leq 5,5$	A	$RRC \leq 4,0$	A
$6,6 \leq RRC \leq 7,7$	B	$5,6 \leq RRC \leq 6,7$	B	$4,1 \leq RRC \leq 5,0$	B
$7,8 \leq RRC \leq 9,0$	C	$6,8 \leq RRC \leq 8,0$	C	$5,1 \leq RRC \leq 6,0$	C
–	D	–	D	$6,1 \leq RRC \leq 7,0$	D
$9,1 \leq RRC \leq 10,5$	E	$8,1 \leq RRC \leq 9,2$	E	$7,1 \leq RRC \leq 8,0$	E
$10,6 \leq RRC \leq 12,0$	F	$9,3 \leq RRC \leq 10,5$	F	$RRC \geq 8,1$	F
$RRC \geq 12,1$	G	$RRC \geq 10,6$	G	–	G

B osa: Märkäpitoluokat

Luokan C1 renkaiden märkäpitoluokka on määriteltävä märkäpitoindeksin (G) perusteella jäljempänä olevan asteikon A–G mukaisesti ja mitattava Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission säännön nro 117 ("Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat renkaiden hyväksyntää vierintämelun ja märkäpidon osalta")⁽¹⁾ mukaisesti.

G	Märkäpitoluokat
$155 \leq G$	A
$140 \leq G \leq 154$	B
$125 \leq G \leq 139$	C
–	D
$110 \leq G \leq 124$	E
$G \leq 109$	F
–	G

C osa: Vierintämelu

Vierintämelun mittausrvo on ilmoitettava desibeleinä ja mitattava Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission säännön nro 117 ("Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat renkaiden hyväksyntää vierintämelun ja märkäpidon osalta") mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 231, 29.8.2008, s. 19.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

D osa: Vähämeluisuuden merkki

Seuraavassa esitetyn luokituksen mukaisesti vähämeluisiksi määriteltyjen renkaiden osalta desibeleinä mitattua vierintämelun mittausrvoa täydennetään "vähämeluisuuden merkillä".

Vierintämeluluokat (dB(A))			
	C1	C2	C3
Vähämeluisuuden merkki (*)	≤68	≤69	≤70

(*) Vähämeluisuuden merkki

**Low
Noise**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

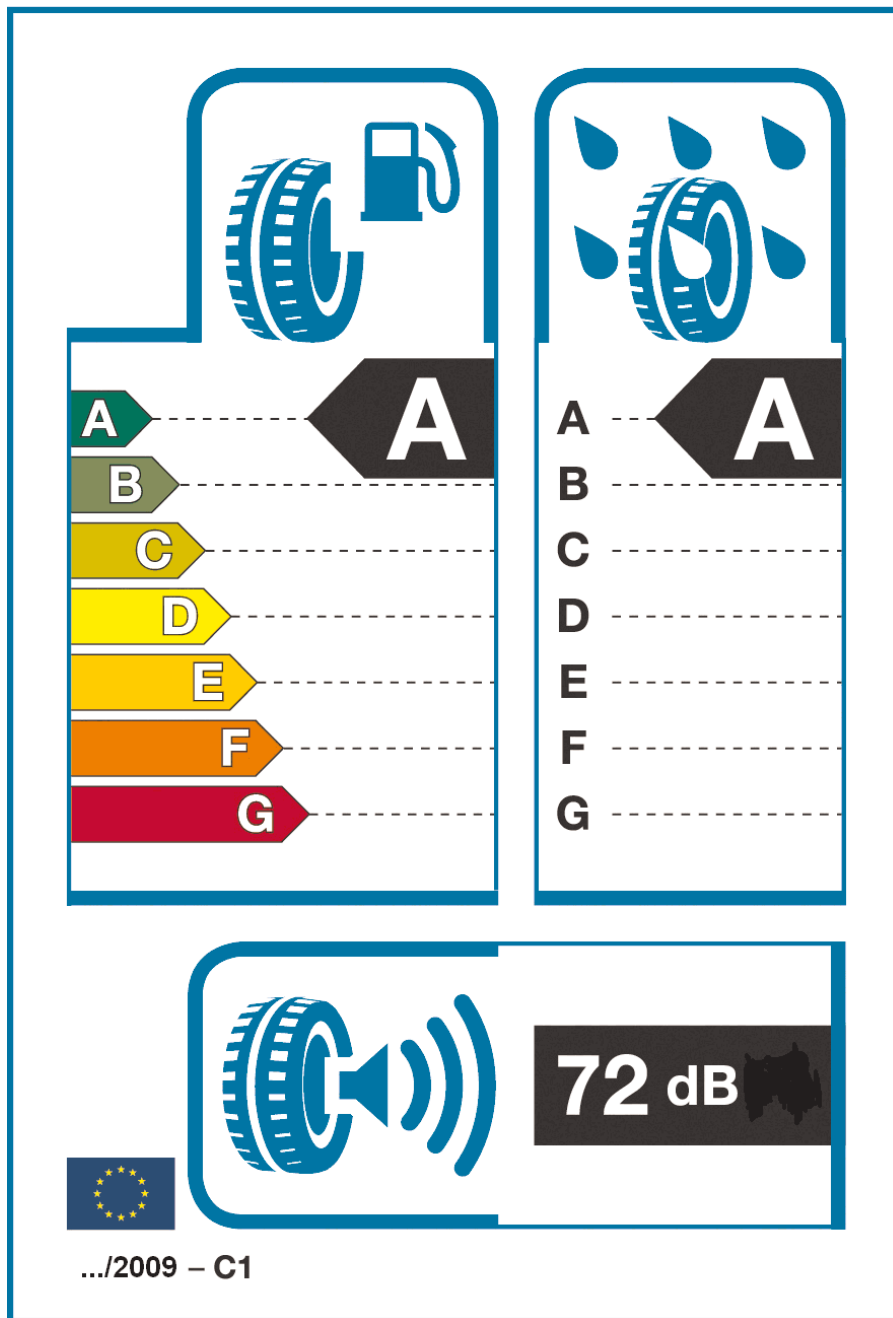
LIITE II

Merkinnän muoto

Edellä 5 artiklan 1 kohdassa ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarra koostuu kahdesta osasta: 1) merkinnästä, joka on painettu jäljempänä esitetyn mallin mukaisesti, ja 2) kentästä, johon on merkitty toimittajan nimi, renkaan merkki, renkaan mitat, kuormitusindeksi, nopeusluokitus ja muita teknisiä eritelmiä, jäljempänä "tuotemerkkikenttä".

1. Merkinnän malli

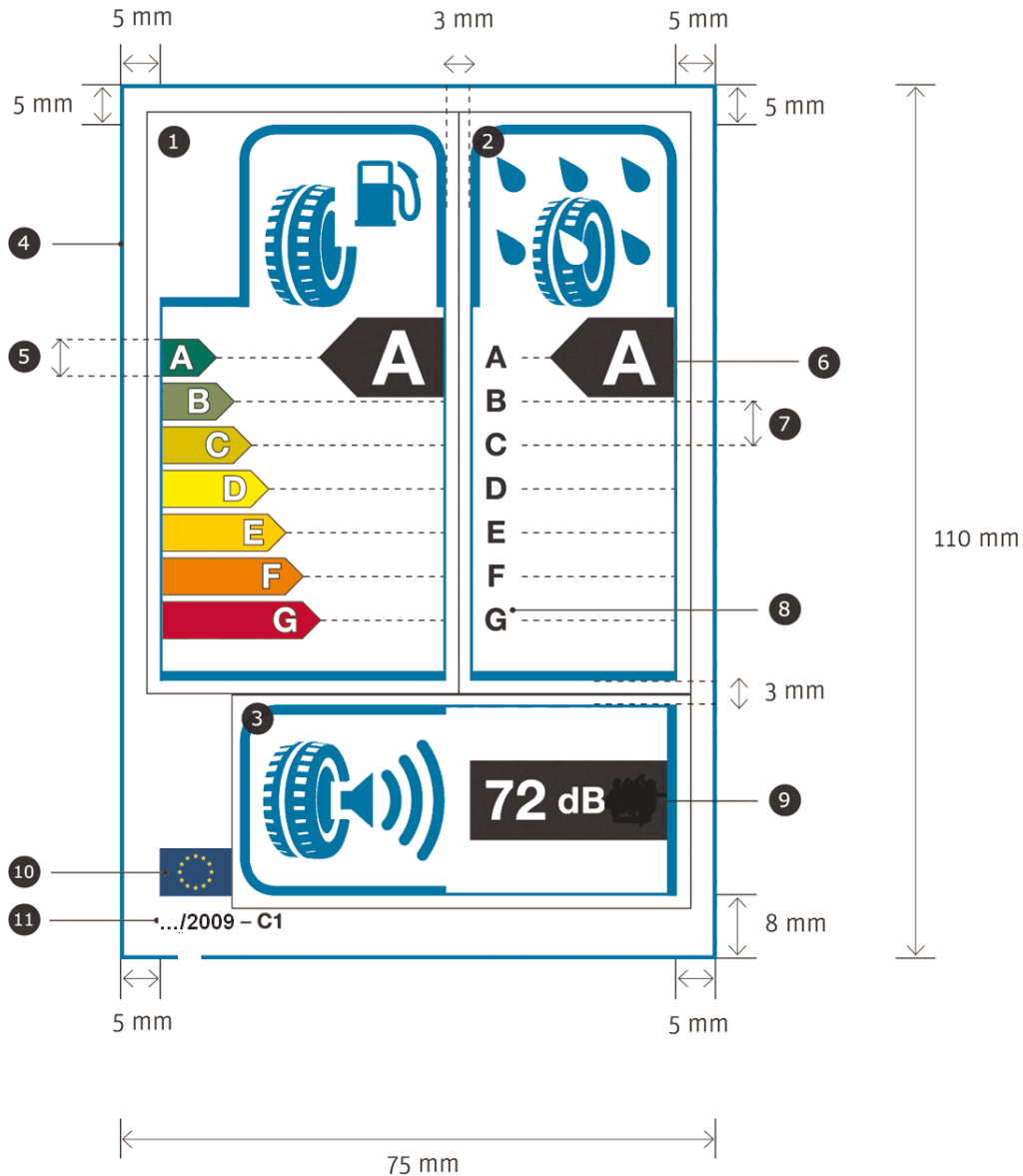
1.1. Merkinnän, joka painetaan 5 artiklan 1 kohdassa ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tarraan, on oltava seuraavan mallin mukainen||:

1.2. Eritelmään lisätään seuraava kohta:

EU:n rengasverkkosivuston osoite suurella kirjaintyypillä merkinnän alaosaan.

1.3. Merkin eritelmät ovat seuraavat:

1.4. Merkin on oltava vähintään 75 mm leveä ja 110 mm korkea. Jos merkintä painetaan suuremmassa koossa, sen on kuitenkin noudatettava edellä olevien eritelmien mukaisia suhteita.

1.5. Merkin on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- Käytettävät värit ovat CMYK – syaani, magenta, keltainen ja musta. Esimerkiksi 00-70-X-00: 0 % syaania, 70 % magentaa, 100 % keltaista ja 0 % mustaa.
- Jäljempänä mainitut luvut viittaavat kohdassa 1.3 esitettyyn malliin.

1 Polttoainetehokkuus

Mallin mukainen kuvamerkki: leveys: 19,5 mm, korkeus: 18,5 mm – Kuvamerkin kehyksen viiva: 3,5 pt, leveys: 26 mm, korkeus: 23 mm – Luokituksen kehys: viiva: 1 pt – Kehyksen loppu: viiva: 3,5 pt, leveys: 36 mm – Väri: X-10-00-05.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009**2** Märkäpito

Mallin mukainen kuvamerkki: leveys: 19 mm, korkeus: 19 mm – Kuvamerkin kehys: viiva: 3,5 pt, leveys: 26 mm, korkeus: 23 mm – Luokituksen kehys: viiva: 1 pt – Kehyksen loppu: viiva: 3,5 pt, leveys: 26 mm – Väri: X-10-00-05.

3 Vierintämelu

Mallin mukainen kuvamerkki: leveys: 23 mm, korkeus: 15 mm – Kuvamerkin kehys: viiva: 3,5 pt, leveys: 26 mm, korkeus: 24 mm – Arvon kehys: viiva: 1 pt – Kehyksen loppu: viiva: 3,5 pt, korkeus: 24 mm – Väri: X-10-00-05.

4 Merkinnän reuna: viiva: 1,5 pt – Väri: X-10-00-05.**5** Asteikko A–G

— Nuolet: korkeus: 4,75 mm, nuolten väli: 0,75 mm, musta viiva: 0,5 pt – Värit:

— A: X-00-X-00

— B: 70-00-X-00

— C: 30-00-X-00

— D: 00-00-X-00

— E: 00-30-X-00

— F: 00-70-X-00

— G: 00-X-X-00.

— Teksti: Helvetica Bold 12 pt, 100 % valkoista, musta ääriiviiva: 0,5 pt.

6 Luokitus

— Nuoli: leveys: 16 mm, korkeus: 10 mm, 100 % mustaa

— Teksti: Helvetica Bold 27 pt, 100 % valkoista.

7 Asteikon rivit: viiva: 0,5 pt, katkoviiva: 5,5 mm, 100 % mustaa.**8** Asteikon teksti: Helvetica Bold 11 pt, 100 % mustaa.**9** Meluarvo

— Kenttä: leveys: 25 mm, korkeus: 10 mm, 100 % mustaa.

— Teksti: Helvetica Bold 20 pt, 100 % valkoista.

— Yksikön teksti: Helvetica Bold Regular (esimerkki "(A)") 13 pt, 100 % valkoista.

10 EU-logo: leveys: 9 mm, korkeus: 6 mm.**11** Asetusviite: Helvetica Regular 7,5 pt, 100 % mustaa.

Rengasluokan tiedot: Helvetica Bold 7,5 pt, 100 % mustaa.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

c) Taustan on oltava valkoinen.

1.6. Rengasluokka (C1, C2 tai C3) on ilmoitettava merkinnässä kohdassa 1.2 esitetyn mallin mukaisessa muodossa.

2. Tuotemerkkikenttä

||Toimittajien on ilmoitettava tarrassa merkinnän ohella nimensä, renkaan merkki, renkaan mitat, kuormitusindeksi, nopeusluokka ja muita teknisiä eritelmiä. Väri, muoto ja malli ovat valinnanvaraiset. Tuotemerkkikentän koon on säilyttävä merkinnän kokoon nähden suhteessa 4:5, eivätkä annetut tiedot saa häiritä merkinnän sanomaa.

3. *Laajennetun selittävän merkinnän muoto*

Edellä 6 artiklassa tarkoitetun selittävän merkinnän on vastattava oheista kuvaa ja teksti on käännettävä myyntipisteen kielille. Tämä merkintäversio on esitettävä asiakkaalle annettavassa laskussa tai sen yhteydessä, jollei tästä aiheudu jakelijalle kohtuutonta rasitusta, jolloin tieto on annettava liitteessä II olevan 4 kohdan mukaisesti.

Savings, safety and comfort

Fuel economy

Improved fuel economy saves fuel and reduces CO₂ emissions. See how much money you could be saving – use our savings calculator at www.energycar.org

Wet grip

Tyre wet grip affects the braking distance on wet roads.

Equipping your car with A class tyres could save you a further €75 over their lifetime. To find out more visit www.energycar.org

Exterior Noise

72 dB(A)

Low Noise tyres give you a quieter ride and reduce noise pollution.

Check your tyres regularly

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

4. Kuitissa annettavien tietojen muoto

Jos liitteessä II olevassa 3 kohdassa esitetyn selittävän merkinnän painatuskustannukset muodostavat kohtuuttoman rasitteen jakelijalle, merkinnän tiedot on esitettävä seuraavan kuvauksen mukaisesti:

TOTAL TO PAY	0.00
CHANGE DUE	0.00

SAVINGS, SAFETY AND COMFORT

FUEL ECONOMY	A
WET GRIP	B
NOISE	72 dB

Performance scores apply only
to correctly inflated tyres.
For more information on tyre care
and savings you can make visit
www.energycar.org

Directive 2009/.../EC-C1

LIITE III

Teknisessä mainosmateriaalissa annettavat tiedot

1. Renkaita koskevat tiedot on annettava seuraavassa järjestyksessä:

- i) Polttoainetehokkuusluokka (||A–G).
- ii) Märkäpitoluokka (||A–G).
- iii) Vierintämelun mittausarvo (dB).

2. Tietojen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- i) Niiden on oltava helposti luettavat.
- ii) Niiden on oltava helposti ymmärrettävät.
- iii) Jos tietty rengastyypin voi mittojen tai muiden parametrien perusteella kuulua eri luokkiin, on ilmoitettava koko skaala suorituskyvyltään huonoimmasta parhaimpaan renkaaseen.

3. Toimittajien on verkkosivustollaan:

i) esitettävä linkki EU:n renkaiden merkintöjä koskevaan verkkosivustoon**ii) selitettävä merkinnässä käytetyt kuvamerkit sekä EU:n rengasmerkintäsivustolla esitetty polttoainetehokkuuslaskuri,****iii) tähdennettävä, että tosiasialliset polttoainesäästöt ja tieliikenneturvallisuus riippuvat erittäin suuresti kuljettajan käyttäytymisestä, erityisesti, että:**

- taloudellisella ajotavalla voidaan vähentää polttoainekulutusta huomattavasti,
- rengaspaine olisi tarkistettava säännöllisin väliajoin, koska oikea rengaspaine parantaa märkäpitoa ja polttoainetehokkuutta,
- pysähtymismatkan edellyttämää turvaväliä olisi aina noudatettava tarkasti.

LIITE IV

Tarkistusmenettely

Ilmoitettujen polttoainetehokkuus- ja märkäpitoluokkien ja ilmoitetun vierintämelun mittausarvon paikkansapitävyys on tarkistettava jokaisen rengastyypin tai rengasryhmän osalta, siten kuin toimittaja on ne määritellyt, seuraavan menettelyn mukaisesti:

- 1) Ensin testataan yksi rengas. Jos mittausarvo vastaa ilmoitettua luokkaa tai ilmoitettua vierintämelun mittausarvoa, testi katsotaan läpäistyksi.
- 2) Jos mittausarvo ei vastaa ilmoitettua luokkaa tai ilmoitettua vierintämelun mittausarvoa, testataan kolme muuta rengasta. Ilmoitettujen tietojen paikkansapitävyyttä arvioidaan kaikista neljästä testatusta renkaasta saatujen mittausarvojen keskiarvon perusteella.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Asetuksen (EY) N:o 717/2007 (matkapuhelimet) ja direktiivin 2002/21/EY (sähköinen viestintä) muuttaminen *I**

P6_TA(2009)0249

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella annetun asetuksen (EY) N:o 717/2007 ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD))

(2010/C 184 E/55)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0580),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0333/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajan-suojavaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A6-0138/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0187

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella annetun asetuksen (EY) N:o 717/2007 ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 544/2009.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevat vaatimukset sulautumisissa ja jakautumisissa *I**

P6_TA(2009)0250

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivien 77/91/ETY, 78/855/ETY ja 82/891/ETY sekä direktiivin 2005/56/EY muuttamisesta tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevien vaatimusten osalta sulautumisissa ja jakautumisissa (KOM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD))

(2010/C 184 E/56)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0576),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 44 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0330/2008),
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 7. huhtikuuta 2009 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus sellaisena kuin se on tarkistettuna EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0247/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0182

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi neuvoston direktiivien 77/91/ETY, 78/855/ETY ja 82/891/ETY sekä direktiivin 2005/56/EY muuttamisesta sulautumis- ja jakautumistapauksissa annettavien tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevien vaatimusten osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/109/EY.)

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittaminen ja harjoittaminen (uudelleenlaatiminen) ***I

P6_TA(2009)0251

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (SOLVENSII II) (uudelleenlaatiminen) (KOM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))

(2010/C 184 E/57)

(Yhteispäätösmenettely – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0361) sekä muutetun ehdotuksen (KOM(2008)0119),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 47 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen parlamentille (C6-0231/2007),
 - ottaa huomioon 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 1. huhtikuuta 2009 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus, sellaisena kuin se on tarkistettuna, EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0413/2008),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna ja mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suosituksiin;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen parlamentin käsiteltäväksi, jos komissio aikoo tehdä ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2007)0143

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (SOLVENSSI II) (uudelleenlaadittu toisinto)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/138/EY.)

Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa *

P6_TA(2009)0253

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston ja komission päätökseksi Euroopan yhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Turkmenistanin kauppaa ja kaupan liitännäistoimenpiteitä koskevan väliaikaisen sopimuksen tekemisestä (5144/1999 – KOM(1998)0617 – C5-0338/1999 – 1998/0304(CNS))

(2010/C 184 E/58)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston ja komission päätökseksi (KOM(1998)0617),
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Turkmenistanin kauppaa ja kaupan liitännäistoimenpiteitä koskevan väliaikaisen sopimuksen (5144/1999),
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2001 antamansa päätöslauselman Turkmenistanin tilanteesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2003 antamansa päätöslauselman Turkmenistanista, Keski-Aasia mukaan lukien ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n Keski-Aasian strategiasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan ja 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C5-0338/1999),

⁽¹⁾ EYVL C 343, 5.12.2001, s. 310.

⁽²⁾ EUVL C 82 E, 1.4.2004, s. 639.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0059.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A6-0085/2006),
- 1. hyväksyy sopimuksen tekemisen;
- 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Turkmenistanin hallituksille ja parlamenteille.

Yhteisön puitteet ydinturvallisuudelle *

P6_TA(2009)0254

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi (Euratom) ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehyksen perustamisesta (KOM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS))

(2010/C 184 E/59)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0790),
- ottaa huomioon Euratomin perustamissopimuksen 31 ja 32 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0026/2009),
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 51 ja 35 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A6-0236/2009),
- 1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
- 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euratomin perustamissopimuksen 119 artiklan toisen kohdan mukaisesti ja varmistamaan, että Euratomin perustamissopimuksessa tämän ehdotuksen hyväksymiselle määrättyjä oikeudellisia edellytyksiä, erityisesti asiantuntijaryhmän kuulemista Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklan mukaisesti, on noudatettu;
- 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
- 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
- 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 6 kappale

(6) Kukin jäsenvaltio voi itse päättää, millaista energialähdemaalikoimaa se käyttää ; ***harkintavaiheen jälkeen on kiinnostus uusien ydinvoimaloiden rakentamiseen kasvanut, ja jotkin jäsenvaltiot ovat päättäneet antaa lupia uusille voimaloille. Lisäksi on odotettavissa, että luvanhaltijat esittävät tulevana vuosina anomuksia ydinvoimaloiden käyttöään pidentämisestä.***

(6) Kukin jäsenvaltio voi itse päättää, millaista energialähdemaalikoimaa se käyttää.

Tarkistus 2
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 7 kappale

(7) Tätä varten olisi kehitettävä parhaita käytäntöjä ohjaamaan valvontaviranomaisia niiden tehdessä päätöksiä ydinlaitosten käyttöään jatkamisesta.

(7) ***Ydinvoiman turvallisuudessa on kyse yhteisön edusta, joka olisi otettava huomioon, kun päätetään luvan myöntämisestä uusien ydinvoimaloiden rakentamiselle ja/tai ydinlaitosten käyttöään pidentämisestä.*** Tätä varten olisi kehitettävä parhaita käytäntöjä ohjaamaan valvontaviranomaisia ***ja jäsenvaltioita niiden päättäessä, annetaanko uusille voimaloille rakennuslupa vai ei, ja*** niiden tehdessä päätöksiä ydinlaitosten käyttöään jatkamisesta.

Tarkistus 3
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 9 kappale

(9) Ydinturvallisuuden jatkuva parantaminen edellyttää, että luvanhaltijat varmistavat hallintojärjestelmien puitteissa korkean turvallisuustason väestölle.

(9) Ydinturvallisuuden jatkuva parantaminen edellyttää, että luvanhaltijat ***ja jätehuollosta vastaavat tahot*** varmistavat hallintojärjestelmien puitteissa ***korkeimman mahdollisen*** turvallisuustason väestölle.

Tarkistus 4
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 10 kappale

(10) Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) laatimat perusteet ***ja*** vaatimukset muodostavat puitteet menettelyille, joille kansallisten turvallisuusvaatimusten olisi perustuttava. Jäsenvaltiot ovat myötävaikuttaneet merkittävästi näiden perusteiden ***ja*** vaatimusten parantamiseen.

(10) Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) laatimat perusteet , vaatimukset ***ja suuntaviivat*** muodostavat ***säännöt ja*** puitteet menettelyille, joille kansallisten turvallisuusvaatimusten olisi perustuttava. Jäsenvaltiot ovat myötävaikuttaneet merkittävästi näiden perusteiden , vaatimusten ***ja suuntaviivojen*** parantamiseen. ***Näissä säännöissä olisi heijastettava turvallisuusvaatimuksia koskevia parhaita kansainvälisiä käytäntöjä ja siksi ne muodostavat hyvän pohjan yhteisön lainsäädännölle. Niitä ei voida ottaa mukaan yhteisön lainsäädäntöön pelkästään viittaamalla tässä direktiivissä olevaan IAEA:n turvallisuusstandardisarjaan No. SF-1 (2006). Tähän direktiiviin olisi siksi lisättävä perusturvallisuutta koskevat periaatteet sisältyvä liite.***

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 5
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 13 kappale

(13) Väestölle on tiedotettava ajoissa ja täsmällisesti tärkeistä ydinturvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä, ja tätä varten ydinlaitosten turvallisuutta koskevista kysymyksistä on annettava tietoja avoimesti.

(13) **Ydinalan työntekijöille ja** väestölle on tiedotettava ajoissa ja täsmällisesti tärkeistä ydinturvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä, ja tätä varten ydinlaitosten turvallisuutta koskevista kysymyksistä on annettava tietoja avoimesti.

Tarkistus 6
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 13 a kappale (uusi)

(13 a) Tiedonsaannin, yleisön osallistumisen ja läpinäkyvyyden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet, joiden avulla pannaan täytäntöön velvoitteet, jotka on määritelty kansainvälisissä yleissopimuksissa, joissa jo määrätään tarvittavista vaatimuksista kansallisissa, kansainvälisissä tai rajat ylittävissä yhteyksissä, kuten tiedon saatavuudesta, yleisön osallistumisesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyssä yleissopimuksessa (Århusin yleissopimus, 25. kesäkuuta 1998) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 17.5.2005, p. 1; EUVL L 164, 16.6.2006, s. 17 ja asetukset (EY) 1367/2006, EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13.

Tarkistus 7
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 15 kappale

(15) Jotta ydinlaitosten **turvallisuusvaatimusten tehokas täytäntöönpano** voidaan varmistaa, jäsenvaltioiden olisi perustettava **itsenäisesti toimivat** valvontaviranomaiset. Valvontaviranomaisilla pitäisi olla asianmukainen toimivalta ja resurssit, jotta ne voivat suoriutua tehtävistään.

(15) Jotta ydinlaitosten **tehokas sääntely** voidaan varmistaa, jäsenvaltioiden olisi perustettava valvontaviranomaiset, **jotka toimivat riippumattomina intresseistä, jotka voisivat epäasianmukaisesti vaikuttaa ydinturvallisuuskysymyksiä koskeviin päätöksiin.** Valvontaviranomaisilla pitäisi olla asianmukainen toimivalta ja resurssit, jotta ne voivat suoriutua tehtävistään.

Tarkistus 8
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 19 kappale

(19) Ydinlaitosten **turvallisuudesta** jäsenvaltioissa vastaavien valvontaviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä pääasiassa ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän eurooppalaisen korkean tason ryhmän puitteissa ; **mainittu ryhmä** on kehittänyt kymmenen periaatetta ydinturvallisuuden sääntelyä varten. Ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän eurooppalaisen korkean tason ryhmän on tarkoitus osallistua ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehityksen kehittämiseen päämääränä sen jatkuva parantaminen,

(19) Ydinlaitosten **valvonnasta** jäsenvaltioissa vastaavien valvontaviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä pääasiassa ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän eurooppalaisen korkean tason ryhmän puitteissa . **Korkean tason ryhmä** on kehittänyt kymmenen **tämän direktiivin sisällön kannalta tärkeitä** periaatetta ydinturvallisuuden sääntelyä varten. Ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän eurooppalaisen korkean tason ryhmän on tarkoitus osallistua ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehityksen kehittämiseen päämääränä sen jatkuva parantaminen,

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 9
Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta

1. Direktiivin tavoitteena on **toteuttaa yhteisössä ydinturvallisuutta koskevat edellytykset sekä ylläpitää ja parantaa niitä** jatkuvasti samoin kuin **vahvistaa** kansallisten valvontaviranomaisten asemaa.

1. Direktiivin tavoitteena on **luoda ydinturvallisuutta Euroopan unionissa koskeva yhteisön kehys. Direktiivissä vahvistetaan perusta ydinturvallisuutta koskevan lainsäädännön ja määräysten antamiselle jäsenvaltioissa ja sillä pyritään saavuttamaan ydinturvallisuus, ylläpitämään sitä ja parantamaan sitä** jatkuvasti samoin kuin **vahvistamaan** kansallisten valvontaviranomaisten asemaa.

Tarkistus 11
Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 2 kohta

2. Direktiiviä sovelletaan ydinlaitosten suunnitteluun, sijoituspaikan valintaan, rakentamiseen, kunnossapitoon, käyttöön ja käytöstäpoistoon, mitä varten vaaditaan turvallisuusnäkökohtien huomioon ottamista kyseisen jäsenvaltion oikeus- ja sääntelykehysten nojalla.

2. Direktiiviä sovelletaan ydinlaitosten suunnitteluun, sijoituspaikan valintaan, rakentamiseen, kunnossapitoon, **käyttöön-ottoon**, käyttöön ja käytöstäpoistoon **sekä toiminnanharjoittajien käyttämien alihankkijoiden tekemään työhön**, mitä varten vaaditaan turvallisuusnäkökohtien huomioon ottamista kyseisen jäsenvaltion oikeus- ja sääntelykehysten nojalla.

Tarkistus 12
Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 1 kohta

(1) "ydinlaitoksella" ydinpolttoaineen valmistuslaitoksia, tutkimusreaktoreita (myös alikriittisiä ja kriittisiä kokoonpanoja), ydinvoimaloita, käytetyn polttoaineen varastoja, rikastuslaitoksia tai jälleenkäsittelylaitoksia;

(1) "ydinlaitoksella" ydinpolttoaineen valmistuslaitoksia, tutkimusreaktoreita (myös alikriittisiä ja kriittisiä kokoonpanoja), ydinvoimaloita, käytetyn polttoaineen **ja radioaktiivisen jätteen** varastoja, rikastuslaitoksia tai jälleenkäsittelylaitoksia, **mukaan lukien laitoksen toiminnan aikana syntyneiden radioaktiivisten aineiden käsittelyyn tarkoitetut laitokset**;

Tarkistus 13
Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 3 kohta

(3) "radioaktiivisella **materiaalilla**" materiaalia, joka sisältää yhtä tai useampaa radionuklidia, jonka aktiivisuutta tai konsentraatiota ei voida säteilysuojelun kannalta jättää huomiotta;

(3) "radioaktiivisella **aineella**" materiaalia, joka sisältää yhtä tai useampaa radionuklidia, jonka aktiivisuutta tai konsentraatiota ei voida säteilysuojelun kannalta jättää huomiotta;

Tarkistus 14
Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 8 kohta

(8) "valvontaviranomaisella" **elintä tai elimiä, joille kukin jäsenvaltio on antanut oikeudellisen toimivallan myöntää kyseisessä jäsenvaltiossa lupia ja säännellä ydinlaitosten sijoituspaikan valintaa ja laitosten suunnittelua, rakentamista, käyttöönottoa, käyttöä tai käytöstäpoistoa**;

(8) "valvontaviranomaisella" **viranomaista tai viranomaisjärjestelmää, jonka jäsenvaltio on nimittänyt lailliseksi viranomaiseksi, joka johtaa sääntelyprosessia, lupien myöntäminen mukaan luettuna, ja sen myötä valvoo ydinjätteiden, säteilyjätteen, radioaktiivisen jätteen ja kuljetusten turvallisuutta**;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 15
Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 9 kohta

(9) "luvalla" lupaa, jonka **valvontaelin** myöntää hakijalle ydinlaitoksen sijoituspaikan valintaa ja laitoksen suunnittelua, rakentamista, käyttöönottoa, käyttöä tai käytöstäpoistoa varten;

(9) "luvalla" lupaa, jonka **hallitus tai kyseisen hallituksen hyväksymä kansallinen viranomainen** myöntää hakijalle ydinlaitoksen sijoituspaikan valintaa ja laitoksen suunnittelua, rakentamista, käyttöönottoa, käyttöä tai käytöstäpoistoa varten;

Tarkistus 16
Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 10 kohta

(10) "uusilla ydinvoimaloilla" ydinvoimaloita, joiden **toimilupa** myönnetään tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.

(10) "uusilla ydinvoimaloilla" ydinvoimaloita, joiden **rakennuslupa** myönnetään tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.

Tarkistus 17
Ehdotus direktiiviksi
3 artikla – otsikko

Ydinlaitosten turvallisuutta koskeva vastuu ja sitä koskeva kehys

Ydinlaitosten turvallisuutta koskeva oikeudellinen kehys

Tarkistus 18
Ehdotus direktiiviksi
3 artikla – 1 kohta

1. Päävastuu ydinlaitosten turvallisuudesta on toimiluvan haltijalla, jota valvoo valvontaviranomainen. Ydinlaitoksessa toteutettavista turvallisuustoimenpiteistä ja tarkastuksista päättää ainoastaan valvontaviranomainen, ja ne toteuttaa luvanhaltija.

Poistetaan.

Luvanhaltijalla on päävastuu turvallisuudesta ydinlaitosten koko elinkierron aikana siihen asti, kun laitos on vapautettu viranomaisvalvonnasta. Tätä luvanhaltijan vastuuta ei voi delegoida.

Tarkistus 19
Ehdotus direktiiviksi
3 artikla – 2 kohta

2. Kunkin jäsenvaltion on luotava ydinlaitosten turvallisuutta koskeva lainsäädäntö- ja sääntelykehys ja ylläpidettävä sitä. Siihen sisältyvät kansalliset turvallisuusvaatimukset, ydinlaitosten toimilupien myöntämis- ja valvontajärjestelmä, niiden toiminnan kieltäminen ilman toimilupaa sekä viranomaisvalvontaa varten järjestelmä, joka kattaa myös tarvittavan täytäntönnäpon valvonnan.

1. Kunkin jäsenvaltion on luotava ydinlaitosten turvallisuutta koskeva, **parhaisiin EU:ssa ja kansainvälisesti käytettävissä oleviin käytäntöihin perustuva** lainsäädäntö- ja sääntelykehys ja ylläpidettävä sitä. Siihen sisältyvät kansalliset turvallisuusvaatimukset, ydinlaitosten toimilupien myöntämis- ja valvontajärjestelmä, niiden toiminnan kieltäminen ilman toimilupaa sekä viranomaisvalvontaa varten järjestelmä, **jolla lupia lykätään, muutetaan tai peruutetaan ja** joka kattaa myös tarvittavan täytäntönnäpon valvonnan.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 20**Ehdotus direktiiviksi**
3 artikla – 2 a kohta (uusi)

2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voimassa on lainsäädäntöä, jossa säädetään ydinlaitosten toimiluvan peruuttamisesta tapauksissa, joissa lupaehtoja rikotaan vakavasti.

Tarkistus 21**Ehdotus direktiiviksi**
3 artikla – 2 b kohta (uusi)

2 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki organisaatiot, jotka ovat mukana suoraan ydinlaitoksiin liittyvissä toiminnoissa, laativat toimintalinjoja, joissa ydinturvallisuus asetetaan etusijalle.

Tarkistus 22**Ehdotus direktiiviksi**
3 artikla – 2 c kohta (uusi)

2 c. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään joka kymmenes vuosi valvontaviranomaiselle ja kansalliselle sääntelyjärjestelmälle tehdään kansainvälinen vertaisarviointi, joka tähtää sääntelyinfrastruktuurin jatkuvaan parantamiseen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kansainvälisen vertaisarvioinnin tulokset komissiolle.

Tarkistus 23**Ehdotus direktiiviksi**
3 artikla – 2 d kohta (uusi)

2 d. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa turvallisuustoimenpiteitä, jotka ovat tiukempia kuin tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet.

Tarkistus 24**Ehdotus direktiiviksi**
4 artikla – otsikko

Valvontaviranomaiset

Valvontaviranomaisten nimeäminen ja niiden vastuut

Tarkistus 25**Ehdotus direktiiviksi**
4 artikla – -1 kohta (uusi)

-1. Jäsenvaltioiden on nimitettävä kansallinen valvontaviranomainen, joka vastaa ydinlaitosten sääntelystä, valvonnasta ja arvioinnista.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 26
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 1 kohta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, **että valvontaviranomainen on tosiasiallisesti riippumaton kaikista organisaatioista**, joille on annettu tehtäväksi edistää tai käyttää ydinlaitoksia tai perustella yhteiskunnalle koituvia hyötyjä, eikä se ole minkään sellaisen vaikutuksen alainen, joka voi vaikuttaa turvallisuuteen.

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava **valvontaviranomaisen tosiasiallinen riippumattomuus**. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, **että hoitaessaan tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä:**

(a) **valvontaelin on oikeudellisesti erillinen ja toiminnallisesti riippumaton kaikista muista julkisista tai yksityisistä elimistä, erityisesti niistä**, joille on annettu tehtäväksi edistää tai käyttää ydinlaitoksia tai perustella yhteiskunnalle koituvia hyötyjä, eikä se ole minkään sellaisen vaikutuksen alainen, joka voi vaikuttaa turvallisuuteen;

(b) **valvontaelimen henkilöstö ja johtohenkilöt toimivat markkinoiden eduista riippumatta eivätkä pyydä eivätkä ota ohjeita milään hallitukselta tai muulta julkiselta elimeltä suorittaessaan sääntelytehtäviään.**

Näillä vaatimuksilla ei kuitenkaan rajoiteta tarvittaessa läheisen yhteistyön tekemistä muiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa.

Tarkistus 27
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 2 kohta

2. Valvontaviranomaisella on **oltava** riittävät valtuudet ja toimivalta sekä taloudelliset ja henkilöstövoimavarat, jotta se voi suoriutua sille määrätystä velvollisuuksista ja tehtävistä. **Sen** tehtävänä on valvoa ja säännellä ydinlaitosten turvallisuutta ja varmistaa **turvallisuusvaatimusten, ehtojen ja turvallisuusmääräysten täytäntöönpano**.

2. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että** valvontaviranomaisella **on** riittävät valtuudet ja toimivalta sekä taloudelliset ja henkilöstövoimavarat, jotta se voi suoriutua sille määrätystä velvollisuuksista ja tehtävistä. **Valvontaviranomaisen** tehtävänä on valvoa ja säännellä ydinlaitosten turvallisuutta ja varmistaa , **että sovellettavia turvallisuusvaatimuksia ja lupaehtoja noudatetaan.**

Tarkistus 28
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 3 kohta

3. **Valvontaviranomainen myöntää lupia ja valvoo niiden soveltamista ydinlaitosten sijoituspaikan valintaan, laitosten suunnitteluun, rakentamiseen, käyttöönottoon, käyttöön tai käytöstäpoistoon.**

Poistetaan.

Tarkistus 29
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 3 a kohta (uusi)

3 a. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomainen tekee ydinturvallisuutta koskevia arviointia ja tutkimuksia ja harjoittaa valvontaa ja tarvittaessa suorittaa täytäntöönpanon valvontaan liittyviä toimia ydinlaitoksissa niiden koko elinkierron aikana, käytöstä poistaminen mukaan luettuna.**

Tarkistus 30
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 3 b kohta (uusi)

3 b. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisella on valtuudet määrätä minkä tahansa ydinlaitoksen toiminta keskeytettäväksi tapauksissa, joissa turvallisuus ei ole taattu.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 31
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 4 kohta

4. *Valvontaviranomaisten on varmistettava, että luvanhaltijoilla on käytettävissään riittävästi pätevää henkilökuntaa.*

Poistetaan.

Tarkistus 32
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 5 kohta

5. *Valvontaviranomaisen on suostuttava vähintään joka kymmenes vuosi siihen, että sille ja kansalliselle sääntelyjärjestelmälle tehdään kansainvälinen vertaisarviointi, joka tähtää sääntelyinfrastruktuurin jatkuvaan parantamiseen.*

Poistetaan.

Tarkistus 33
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 5 a kohta (uusi)

5 a. Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten on vaihdettava parhaita valvontakäytäntöjä ja kehitettävä yhteinen näkemys kansainvälisesti hyväksytyistä ydinturvallisuutta koskevista vaatimuksista.

Tarkistus 34
Ehdotus direktiiviksi
5 artikla

Jäsenvaltioiden on tiedotettava väestölle ydinturvallisuuden valvontatoimien menettelyistä ja tuloksista. Niiden on myös varmistettava, että valvontaviranomaiset tosiasiallisesti tiedottavat väestölle toimivaltaansa kuuluvista asioista. Tietojen saatavuus on varmistettava asiaa koskevien kansallisten ja kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on tiedotettava väestölle **ja komissiolle** ydinturvallisuuden valvontatoimien menettelyistä ja tuloksista **sekä onnettomuustapauksissa ilmoitettava niistä väestölle viipymättä**. Niiden on myös varmistettava, että valvontaviranomaiset tosiasiallisesti tiedottavat väestölle toimivaltaansa kuuluvista asioista. Tietojen saatavuus on varmistettava asiaa koskevien kansallisten ja kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti.

Tarkistus 35
Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

1. Jäsenvaltioiden on **noudatettava** IAEA:n **turvallisuusperusteita** (IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No. SF-1, 2006). Niiden on **noudatettava** ydinturvallisuutta koskevassa yleissopimuksessa määrättyjä velvollisuuksia ja vaatimuksia (**IAEA INFCIRC 449, 5.7.1994**).

1. **Ydinlaitosten sijoituspaikan valinnan, suunnittelun, rakentamisen, käytön ja käytöstä poiston suhteen** jäsenvaltioiden on **sovellettava liitteessä eriteltyjen IAEA:n turvallisuusperusteiden** (IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No. SF-1, 2006) **niitä osia, jotka ovat olennaisia ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehityksen luomiseksi**. Niiden on **sovellettava** ydinturvallisuutta koskevassa yleissopimuksessa määrättyjä velvollisuuksia ja vaatimuksia ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 11.12.1999, s. 20 ja EUVL L 172, 6.5.2004, s. 7.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 36
Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Niiden on erityisesti varmistettava, että IAEA:n turvallisuusperusteissa määrätyt asiassa sovellettavat periaatteet pannaan täytäntöön, jotta voidaan varmistaa ydinlaitosten turvallisuuden korkea taso. Näitä periaatteita ovat muun muassa tehokkaat järjestelyt mahdollisten säteilyvaarojen varalta, onnettomuuksien ehkäisy ja niihin reagointi, ikääntymisen hallinta, kaikkien tuotettujen radioaktiivisten materiaalien hallinta pitkällä aikavälillä sekä tiedottaminen naapurivaltioiden väestölle ja viranomaisille.

Poistetaan.

Tarkistus 37
Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 2 kohta

2. Lisäksi jäsenvaltioiden on pyrittävä kehittämään uusien ydinvoimaloiden **turvallisuutta** varten lisävaatimuksia **sen periaatteen mukaisesti, että turvallisuutta on parannettava jatkuvasti**. Parannuksia tehtäisiin Läntisen Euroopan ydinturvallisuusviranomaisten järjestössä WENRA:ssa kehitettyjen turvallisuustasojen perusteella tiiviissä yhteistyössä ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän eurooppalaisen korkean tason ryhmän kanssa.

2. Lisäksi jäsenvaltioiden on pyrittävä kehittämään uusien ydinvoimaloiden **rakennuslupien myöntämistä** varten lisävaatimuksia **heijastellen olemassa olevista reaktoreista saatuihin kokemuksiin perustuvia käyttökokemuksia, laitosten käyttöä koskevista turvallisuusanalyseistä saatuja näkemyksiä, nykyaikaisia menetelmiä ja tekniikoita ja turvallisuustutkimuksen tuloksia.**

Tarkistus 38
Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 2 a kohta (uusi)

2 a. Komissio varmistaa, että kaikki kolmannet valtiot, jotka haluavat liittyä EU:hun tai jotka parhaillaan neuvottelevat liittymisestä EU:hun noudattavat vähintään tässä direktiivissä vahvistettuja normeja ja sen liitteessä annettuja IAEA:n määrittämiä periaatteita.

Tarkistus 39
Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – otsikko

Luvanhaltijoiden velvollisuudet

Luvanhaltijoiden vastuut

Tarkistus 40
Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – -1 kohta (uusi)

-1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pääasiallinen vastuu ydinlaitosten turvallisuudesta niiden koko elinkierron aikana on luvanhaltijalla. Tätä luvanhaltijan vastuuta ei voi delegoida.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 41
Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – 1 kohta

1. *Luvanhaltijoiden on suunniteltava, rakennettava ja käytettävä ydinlaitoksiaan ja poistettava ne käytöstä 6 artiklan 1 ja 2 kohdan säännösten mukaisesti.*

1. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvanhaltijat vastaavat ydinlaitostensa suunnittelusta, rakentamisesta ja käytöstä ja niiden käytöstä poistamisesta 6 artiklan säännösten mukaisesti.*

Tarkistus 42
Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – 2 kohta

2. *Luvanhaltijoiden on perustettava ja pantava täytäntöön hallintojärjestelmät, ja valvontaviranomaisen on todennettava ne säännöllisesti.*

2. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvanhaltijat perustavat ja panevat täytäntöön hallintojärjestelmät, ja valvontaviranomainen todentaa ne säännöllisesti.*

Tarkistus 44
Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – 3 a kohta (uusi)

3 a. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomainen arvioi ydinturvallisuuden varmistamisen edellytyksenä säännöllisesti toimiluvan haltijan henkilöstön riittävyden ja pätevyyden toimiluvan haltijan työvoimaa koskevista kysymyksistä, jollaisia ovat esimerkiksi terveys ja turvallisuus ja turvallisuuskulttuuri, pätevyys ja koulutus, henkilöstön määrä ja alihankkijoiden käyttö, esittämän kertomuksen perusteella.*

Tarkistus 45
Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – 3 b kohta (uusi)

3 b. *Asianomaisten valvontaviranomaisten on toimitettava kolmen vuoden välein komissiolle ja eurooppalaisille työmarkkinajärjestöille ydinturvallisuutta ja turvallisuuskulttuuria käsittelevä kertomus. Komissio voi eurooppalaisia työmarkkinajärjestöjä kuultuaan ehdottaa parannuksia ydinturvallisuuden varmistamiseksi, mukaan lukien terveyden suojele korkeimmalla mahdollisella tasolla EU:ssa.*

Tarkistus 46
Ehdotus direktiiviksi
8 artikla – 1 kohta

1. *Valvontaviranomaisen on tehtävä ydinturvallisuusarviointeja, tutkimuksia ja tarkastuksia sekä suoritettava tarvittaessa täytäntöönpanon valvontaan liittyviä toimia ydinlaitoksissa niiden koko elinkierron aikana, myös käytöstäpoistoprosessin aikana.*

Poistetaan.

Tarkistus 47
Ehdotus direktiiviksi
8 artikla – 2 kohta

2. *Valvontaviranomaisella on oltava valtuudet peruuttaa toimilupa, jos ydinlaitoksessa rikotaan turvallisuusmääräyksiä vakavasti tai toistuvasti.*

Poistetaan.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 48
Ehdotus direktiiviksi
8 artikla – 3 kohta

3. Valvontaviranomaisella on oltava valtuudet määrätä minkä tahansa ydinlaitoksen toiminta keskeytettäväksi, jos se katsoo, ettei turvallisuus ole täysin taattu.

Poistetaan.

Tarkistus 49
Ehdotus direktiiviksi
9 artikla

Jäsenvaltioiden on **tarjottava erikseen ja** yhteistyössä muiden maiden kanssa mahdollisuuksia **asianmukaiseen ja jatkuvaan, teoreettiseen** ja käytännön **ydinturvallisuuskoulutukseen**.

Jäsenvaltioiden on **varmistettava, että riittävien kansallisten henkilöstövoimavarojen luomiseksi ja ydinvoimaa koskevan tiedon säilyttämiseksi jäsenvaltioissa tarjotaan tarvittaessa** yhteistyössä muiden maiden kanssa mahdollisuuksia **teoreettisen ja käytännön ydinturvallisuuskoulutuksen perus- ja jatkokoulutukseen, vaihto-ohjelmat mukaan lukien.**

Tarkistus 50
Ehdotus direktiiviksi
10 artikla

10 artikla

Turvallisuuden ensisijaisuus

Poistetaan.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa turvallisuustoimenpiteitä, jotka ovat tiukempia kuin tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet.

Tarkistus 51
Ehdotus direktiiviksi
11 artikla

Jäsenvaltioiden on **toimitettava** komissiolle **kertomus** tämän direktiivin täytäntöönpanosta **viimeistään [kolmen vuoden kuluttua voimaantulosta] ja joka kolmas vuosi sen jälkeen**. Komissio toimittaa **ensimmäisen** kertomuksen pohjalta neuvostolle kertomuksen direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

Jäsenvaltioiden on **raportoitava** komissiolle tämän direktiivin täytäntöönpanosta **samaan aikaan ja yhtä usein kuin ydinturvallisuutta koskevan yleissopimuksen mukaiseen tarkastelukokoukseen laaditaan kansallisia kertomuksia**. Komissio toimittaa **tämän** kertomuksen pohjalta **Euroopan parlamentille ja** neuvostolle kertomuksen direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

Tarkistus 52
Ehdotus direktiiviksi
12 artikla – 1 kohta

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [kahden vuoden kuluttua 13 artiklassa tarkoitetusta päivämäärästä]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle **kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko**.

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [kahden vuoden kuluttua 13 artiklassa tarkoitetusta päivämäärästä]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle **kyseisten säännösten teksti**.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 53
Ehdotus direktiiviksi
Liite (uusi)

Liite

TURVALLISUUSTAVOITE

Turvallisuutta koskeva perustavoite on työntekijöiden ja väestön suojeleminen ydinlaitoksista mahdollisesti aiheutuvan ionisoivan säteilyn vahingollisilta vaikutuksilta.

1. Työntekijöiden ja väestön suojelun varmistamiseksi on ydinlaitosten toiminta järjestettävä siten, että saavutetaan sellaiset korkeimmat mahdolliset turvallisuusnormit, jotka voidaan järkevästi saavuttaa ottaen huomioon taloudelliset ja sosiaaliset tekijät.

Euratom-järjestön perusnormeissa (direktiivi 96/29/Euratom) vahvistettujen terveyden suojelua koskevien toimenpiteiden lisäksi on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

- sellaisten tapahtumien todennäköisyyden rajoittaminen, jotka voivat johtaa ydinreaktorin ytimen, ydinketjureaktion, radioaktiivisen lähteen hallinnan menettämiseen ja
- kyseisten tapahtumien seurausten lieventäminen, jos niitä esiintyy.2. Turvallisuutta koskeva perustavoite on otettava huomioon kaikkien ydinlaitosten kohdalla ja ydinlaitoksen elinkierron kaikissa vaiheissa.

TURVALLISUUSPERIAATTEET

Periaate 1: Vastuu turvallisuudesta

Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että päävastuu ydinlaitoksen turvallisuudesta on kullakin luvanhaltijalla, ja toteutettava aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kunkin luvanhaltija täyttää velvollisuutensa.

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että luvanhaltija on pannut täytäntöön säännökset, jotka koskevat:

- tarvittavien valtuuksien antamista ja ylläpitämistä;
- riittävän koulutuksen ja tiedon antamista;
- sellaisten menettelyiden ja järjestelyiden toteuttamista, joilla ylläpidetään turvallisuutta kaikissa olosuhteissa;
- ydinlaitosten asianmukaisen suunnittelun ja riittävän laadun todentamista;
- kaiken käytettävän, tuotettavan tai kuljetettavan radioaktiivisen materiaalin turvallisen valvonnan varmistamista;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

— *kaiken muodostuvan radioaktiivisen jätteen turvallisen valvonnan varmistamista,*

jotta ydinlaitoksen turvallisuutta koskeva velvollisuus täytetään.

Nämä vastuut on täytettävä voimassa olevien turvallisuustavoitteiden ja vaatimusten mukaisesti niin kuin valvontaviranomainen on määrännyt tai hyväksynyt ja niiden täyttämiseen on varmistettava hallintojärjestelmän täytäntönnäpön avulla.

Periaate 2: Turvallisuusjohtaminen

Kaikissa ydinturvallisuuteen liittyvissä organisaatioissa on otettava käyttöön tehokkaat turvallisuutta koskevat johto- ja hallintojärjestelmät ja pidettävä niitä yllä.

2.1 On osoitettava turvallisuusasioita koskevaa johtajuutta organisaation korkeimmilla tasoilla. Tehokas johtajärjestelmä on pantava täytäntöön ja sitä on pidettävä yllä ja siihen on sisällytettävä kaikki johtamiselementit, jotta turvallisuusvaatimukset laaditaan ja niitä sovelletaan johdonmukaisesti muiden vaatimusten kanssa, mukaan luettuina ihmisen toimintaa, laatua ja turvallisuutta koskevat vaatimukset, ja niin, että muut vaatimukset eivät vaaranna turvallisuutta.

Johtamisjärjestelmällä on myös varmistettava turvallisuuskulttuurin edistäminen, turvatoimien säännöllinen arviointi ja kokemuksesta saatujen oppien soveltaminen.

2.2 Turvallisuuskulttuuri, joka koskee asenteita ja käyttäytymistä suhteessa kaikkien organisaatioiden ja yksilöiden turvallisuuteen, on sisällytettävä johtamisjärjestelmään. Turvallisuuskulttuuriin sisältyy:

— *yksilöllinen ja kollektiivinen sitoutuminen turvallisuuteen johtamisen, hallinnon ja henkilöstön kaikilla tasoilla;*

— *organisaatioiden ja yksiköiden vastuu turvallisuudesta kaikilla tasoilla;*

— *toimenpiteet, joilla rohkaistaan epäilevään ja oppivaan asenteeseen ja torjutaan turvallisuutta koskevaa piittaamattomuutta.*

2.3 Johtamisjärjestelmässä tunnustetaan kaikki yksilöiden väliset toimet kaikilla tekniikkaan ja organisaatioon liittyvillä tasoilla. Jotta ehkäistään turvallisuutta koskevia, merkittäviä inhimillisiä ja organisaatiosta johtuvia virheitä, inhimillinen tekijä on otettava huomioon ja asianmukaista toimintaa ja hyviä käytäntöjä on tuettava.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

Periaate 3: Turvallisuuden arvioiminen

Ennen kunkin ydinlaitoksen rakentamista ja käyttöönottoa sekä koko laitoksen olemassaolon ajan tehdään kattavia ja järjestelmällisiä turvallisuusarvioiteja. On käytettävä asteitaitaista lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon ydinlaitoksesta aiheutuvien mahdollisten riskien laajuus.

3.1 Valvontaviranomaisen on vaadittava kaikkia ydinlaitoksia koskevaa turvallisuusarviointia, joka on yhdenmukainen asteittaisen lähestymistavan kanssa. Kyseiseen turvallisuusarviointiin kuuluu systemaattinen normaalia toimintaa ja sen vaikutuksia koskeva analyysi, analyysi tavoista, joissa virheitä saattaisi sattua, ja analyysi tällaisten virheidensuuruksista. Turvallisuusarviointien on katettava turvallisuustoimenpiteet, joita tarvitaan vaaran kontrolloimiseen, ja suunnittelua ja laadittuja turvallisuuspiirteitä arvioidaan, jotta osoitetaan, että ne täyttävät niiltä edellytetyt turvallisuustoiminnot. Siellä missä vaaditaan valvontatoimia tai operaattorin toimia turvallisuuden ylläpitämiseksi, alustava turvallisuusarviointi on tehtävä, jotta osoitetaan, että toteutetut järjestelyt on tehty kunnolla ja että niihin voidaan luottaa. Jäsenvaltio voi myöntää ydinlaitosta koskevan luvan ainoastaan silloin, kun on osoitettu valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että mahdollisen luvanhaltijan ehdottamat turvallisuustoimenpiteet ovat riittäviä.

3.2 Vaadittu turvallisuusarviointi toistetaan kokonaan tai osittain siten kuin on tarpeen myöhemmin laitoksen käytön aikana, jotta voidaan ottaa huomioon muuttuneet olosuhteet (kuten uusien standardien soveltaminen tai tieteellinen ja tekninen kehitys), toimintakokemuksista saatu palaute, muutokset ja ikääntymisen vaikutukset. Toiminnoissa, jotka jatkuvat pitkän ajan, arvioiteja tarkistetaan ja toistetaan tarvittaessa. Kyseisten toimintojen jatkamisen ehtona on, että kyseisissä uudelleenarvioinneissa osoitetaan turvallisuustoimenpiteiden olevan edelleen riittäviä.

3.3 Vaaditun turvallisuusarvioinnin yhteydessä on määritettävä ja analysoitava onnettomuuksista ennalta varoittavat merkit (alkuunpaneva tapahtuma, joka voi johtaa onnettomuudelle suotuisten olojen syntymiseen) ja on toteutettava toimia onnettomuuksien syntymisen ehkäisemiseksi.

3.4 Turvallisuuden parantamiseksi edelleen on otettava käyttöön prosesseja palautteen antamiseksi käyttökokemuksista omassa laitoksessa ja muissa laitoksissa ja niiden analysoimiseksi, mukaan lukien alkuunpaneavat tapahtumat, onnettomuuksista ennalta varoittavat merkit, "vähältä piti" -tilanteet, onnettomuudet ja luvattomat teot, jotta kokemuksista voidaan oppia, niitä voidaan jakaa ja niiden pohjalta voidaan ryhtyä toimiin.

Periaate 4: Turvallisuuden optimointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ydinlaitokset on optimoitu saavuttamaan korkein turvallisuuden taso, joka voidaan järkevästi saavuttaa, ilman että niiden toimintaa rajoitetaan kohtuuttomasti.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

4.1 Turvallisuuden optimointi edellyttää arvioiden tekemistä useiden tekijöiden suhteellisesta merkityksestä, mukaan luettuina:

- ennustettavien tapahtumien toteutumisen todennäköisyys ja niistä johtuvat seuraukset;
- saatujen säteilyannosten suuruus ja jakautuminen;
- säteilyriskeihin liittyvät taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöä koskevat tekijät.

Turvallisuuden optimointi tarkoittaa myös sitä, että hyödynnetään hyviä käytäntöjä ja talonpoikaisjärkeä siinä määrin kuin on käytännöllistä päivittäisissä toiminnoissa.

Periaate 5: Ehkäisy ja lieventäminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ydinlaitoksissa ryhdytään ydinonnettomuuksien ja vaarallisten tilanteiden ehkäisemiseksi ja lieventämiseksi kaikkiin tarkoituksenmukaisiin toimenpiteisiin.

5.1 Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että luvanhaltijat toteuttavat kaikki tarkoituksenmukaiset toimenpiteet

- sellaisten normaalista poikkeavien olojen tai tapahtumien esiintymisen ehkäisemiseksi, jotka voivat johtaa hallinnan menettämiseen;
- tosiasiallisesti esiintyneiden virheiden tai epänormaalien tilanteiden leviämisen estämiseksi; sekä
- onnettomuuden aiheuttamien vahingollisten seurausten lieventämiseksi

panemalla täytäntöön ”syväpuolustus”.

5.2 Soveltamalla syväpuolustuksen käsitettä varmistetaan, että yksittäinen tekninen, inhimillinen tai organisaatiosta johutuva virhe ei voi aiheuttaa haitallisia vaikutuksia ja että virheiden yhdistelmät, jotka voivat lisätä merkittävästi haitallisia vaikutuksia, ovat hyvin epätodennäköisiä.

5.3 Syväpuolustus toteutetaan yhdistelemällä lukuisia peräkkäisiä ja toisistaan riippumattomia suojelutasoja, joiden olisi kaikkien annettava periksi ennen kuin työntekijöille tai väestölle aiheutuisi haitallisia vaikutuksia. Syväpuolustuksen tasoihin on sisällytettävä:

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

-
- *asianmukaisen sijoituspaikan valinta;*
 - *ydinlaitoksen asianmukainen suunnittelu, joka koostuu korkealaatuisesta suunnittelusta ja rakentamisesta; osien ja laitteiston korkeasta luotettavuudesta; valvonta-, rajoittamis- ja suojelujärjestelmistä sekä seurantamenetelmistä*
 - *asianmukainen organisaatio, joka käsittää tehokkaan johtamisjärjestelmän, jossa johto on sitoutunut voimakkaasti turvallisuuskulttuurin vaalimiseen kattavat toiminnalliset menettelyt ja käytännöt kattavat johtamisen menettelyt onnettomuustilanteissa hätävalmiuksia koskevat järjestelyt.*

Periaate 6: Valmius ja toiminta hätätilanteissa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hätätilavalmiutta ja toimintaa ydinlaitosonnettomuuden tapauksessa koskeviin järjestelyihin on ryhdytty direktiivin 96/29/Euratom mukaisesti.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Yhteisön valvontajärjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi *

P6_TA(2009)0255

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisön valvontajärjestelmästä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi (KOM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS))

(2010/C 184 E/60)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0721),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0510/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A6-0253/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi Johdanto-osan 4 kappale

(4) Valvontasäännökset ovat nykyisin hajallaan monissa päällekkäisissä ja monimutkaisissa säädöksissä. Joidenkin valvontajärjestelmän osien täytäntöönpano on jäsenvaltioissa puutteellista, **minkä** vuoksi yhteisen kalastuspolitiikan säännösten rikkomisten johdosta sovellettavat toimenpiteet ovat riittämättömiä ja toisistaan eroavia. Tämä uhkaa koko yhteisön kalastajille tasavertaisten toimintaedellytysten luomista. Nykyistä järjestelmää ja kaikkia siihen liittyviä veloitteita olisi sen vuoksi lujitettava, järjeistettävä ja yksinkertaistettava erityisesti kaksinkertaista sääntelyä ja hallinnollisia rasitteita vähentämällä.

(4) Valvontasäännökset ovat nykyisin hajallaan monissa päällekkäisissä ja monimutkaisissa säädöksissä. Joidenkin valvontajärjestelmän osien täytäntöönpano on jäsenvaltioissa puutteellista **eikä komissio ole esittänyt kaikkia täytäntöönpanoasetuksia, joita tarvitaan asetusta (ETY) N:o 2847/93 varten.** **Tämän** vuoksi yhteisen kalastuspolitiikan säännösten rikkomisten johdosta sovellettavat toimenpiteet ovat riittämättömiä ja toisistaan eroavia. Tämä uhkaa koko yhteisön kalastajille tasavertaisten toimintaedellytysten luomista. Nykyistä järjestelmää ja kaikkia siihen liittyviä veloitteita olisi sen vuoksi lujitettava, järjeistettävä ja yksinkertaistettava erityisesti kaksinkertaista sääntelyä ja hallinnollisia rasitteita vähentämällä.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 14 a kappale (uusi)

(14 a) *Yhteisön kalastuspolitiikka kattaa elävien vesiluonnonvarojen säilyttämisen, hallinnan ja hyödyntämisen siten, että näitä luonnonvaroja hyödyntäviä toimintoja kohdellaan yhdenvertaisesti riippumatta siitä, ovatko ne kaupallisia vai ei-kaupallisia. Olisi syrjivää kohdistaa kaupalliseen kalastukseen tiukkaa valvontaa ja rajoituksia, jos ei-kaupallinen kalastus suurelta osin vapautetaan niistä.*

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 19 kappale

(19) Valvontatoimien ja -menetelmien olisi perustettava riskinhallintaan, johon liittyy systemaattisten ja kattavien ristiintarkastusmenettelyjen käyttö.

(19) Valvontatoimien ja -menetelmien olisi perustettava riskinhallintaan, johon liittyy **jäsenvaltioiden** systemaattisten ja kattavien ristiintarkastusmenettelyjen käyttö. **Jäsenvaltioiden olisi myös vaihdettava asiaa koskevia tietoja.**

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 24 kappale

(24) Yhdennetty merivalvontaverkosto olisi perustettava sellaisten tarkkailu-, seuranta-, tunnistus- ja jäljitysjärjestelmien välille, joiden tavoitteena on meriturvallisuus, merellisen ympäristön suojeleminen, kalastuksenvalvonta, rajavalvonta, yleinen lainvalvonta ja kaupan helpottaminen. Verkosto pystyy jatkuvasti tarjoamaan tietoa merialan toimista oikea-aikaisen päätöksentekomenettelyn tueksi. Valvontatoimintaa harjoittavat viranomaiset voisivat sen ansiosta tarjota vaikuttavampia ja kustannustehokkaampia palveluja. Tätä varten automaattisten tunnistusjärjestelmien, alusten satelliittiseurantajärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä joulukuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2244/2003 tarkoitettujen alusten satelliittiseurantajärjestelmien ja alusten paikantamisjärjestelmien tiedot, jotka kerätään tämän asetuksen mukaisesti, olisi toimitettava muiden, edellä mainittuja valvontatoimia harjoittavien viranomaisten käyttöön.

(24) Yhdennetty merivalvontaverkosto olisi perustettava sellaisten tarkkailu-, seuranta-, tunnistus- ja jäljitysjärjestelmien välille, joiden tavoitteena on meriturvallisuus, merellisen ympäristön suojeleminen, kalastuksenvalvonta, rajavalvonta, yleinen lainvalvonta ja kaupan helpottaminen, **ja sitä olisi mukautettava jäsenvaltioiden erilaisiin tilanteisiin.** Verkosto pystyy jatkuvasti tarjoamaan tietoa merialan toimista oikea-aikaisen päätöksentekomenettelyn tueksi. Valvontatoimintaa harjoittavat viranomaiset voisivat sen ansiosta tarjota vaikuttavampia ja kustannustehokkaampia palveluja. Tätä varten automaattisten tunnistusjärjestelmien, alusten satelliittiseurantajärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä joulukuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2244/2003 tarkoitettujen alusten satelliittiseurantajärjestelmien ja alusten paikantamisjärjestelmien tiedot, jotka kerätään tämän asetuksen mukaisesti, olisi toimitettava muiden, edellä mainittuja valvontatoimia harjoittavien viranomaisten käyttöön.

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 29 kappale

(29) Komissiolle olisi annettava valtuudet kieltää kalastus, kun jäsenvaltion kiintiö tai TAC tulee täyteen. **Lisäksi komissiolle olisi oltava valtuudet alentaa kiintiöitä ja kieltää kiintiöiden siirrot tai vaihdot varmistaakseen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamisen jäsenvaltioissa.**

(29) Komissiolle olisi annettava valtuudet kieltää kalastus, kun jäsenvaltion kiintiö tai TAC tulee täyteen.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 34 kappale

(34) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti. Kaikki toimenpiteet, jotka komissio hyväksyy tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

(34) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti, **sellaisena kuin se on muutettuna 17 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/512/EY**. Kaikki toimenpiteet, jotka komissio hyväksyy tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 39 kappale

(39) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on välttämätöntä ja tarkoituksenmukaista perustaa kattava ja yhtenäinen valvontajärjestelmä, jotta saavutetaan yhteisen kalastuspolitiikan tehokasta täytäntöönpanoa koskeva perustavoite. Tässä asetuksessa ei perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

(39) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on välttämätöntä ja tarkoituksenmukaista perustaa kattava ja yhtenäinen valvontajärjestelmä, jotta saavutetaan yhteisen kalastuspolitiikan tehokasta täytäntöönpanoa koskeva perustavoite, **ottaen huomioon sen tosiseikan, että pienimuotoinen kalatalous eroaa selvästi teollisesta ja virkistys- ja kotitarvekalastuksesta ja että valvontajärjestelmässä kyseiset eroavaisuudet olisi otettava asianmukaisesti huomioon**. Tässä asetuksessa ei perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi
1 artikla

Tällä asetuksella perustetaan yhteisön **järjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen valvontaa, seurantaa, tarkkailua, tarkastamista ja täytäntöönpanon valvontaa varten, jäljempänä "yhteisön valvontajärjestelmä"**.

Tällä asetuksella perustetaan yhteisön **valvontajärjestelmä, jonka tavoitteena on taata yhteisen kalastuspolitiikan sääntösten noudattaminen**.

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 1 alakohta

(1) "kalastustoiminnalla" tarkoitetaan kalojen etsimistä, pyydysten laskemista, asettamista ja nostamista, saaliin ottamista alukselle, jälleenlaivausta, aluksella pitämistä, aluksella jalostamista sekä kalojen ja kalastustuotteiden siirtämistä **ja** altaaseen panemista;

(1) "kalastustoiminnalla" tarkoitetaan kalojen etsimistä, pyydysten laskemista, asettamista ja nostamista, saaliin ottamista alukselle, jälleenlaivausta, aluksella pitämistä, **aluksesta purkamista, aluksella jalostamista sekä kalojen ja kalastustuotteiden siirtämistä, altaaseen panemista tai kasvattamista;**

Tarkistus 10

Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 6 a alakohta (uusi)

(6 a) **"vakavalla rikkomuksella" neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan 1 kohdassa lueteltuja toimintoja;**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 11**Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 7 a kohta (uusi)**

(7 a) ”*virikistyskalastuksella*” ei-kaupallista kalastustoimintaa, jossa elollisia vesiluonnonvaroja käytetään virikistystai urheilutarkoituksiin ja joka käsittää muun muassa vapakalastuksen, urheilukalastuksen, urheilukalastusturnaukset ja muut virikistyskalastuksen muodot;

Tarkistus 12**Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 8 alakohta**

(8) ”kalastusluvalla” tarkoitetaan yhteisön kalastusalukselle kalastuslisenssin lisäksi myönnettyä kalastuslupaa, joka antaa alukselle oikeuden harjoittaa kalastustoimintaa *yhteisön vesillä yleensä* ja/tai erityistä kalastustoimintaa määrättyllä kaudella tietyllä alueella tai erityisedellytysten alaisen kalastuksen osalta;

(8) ”kalastusluvalla” tarkoitetaan yhteisön kalastusalukselle kalastuslisenssin lisäksi myönnettyä kalastuslupaa, joka antaa alukselle oikeuden harjoittaa kalastustoimintaa ja/tai erityistä kalastustoimintaa määrättyllä kaudella tietyllä alueella tai erityisedellytysten alaisen kalastuksen osalta;

Tarkistus 13**Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 17 alakohta**

(17) ”jalostuksella” tarkoitetaan tarjontamuodon valmisteluprosessia. Siihen kuuluu *puhdistaminen*, fileointi, *pakkaaminen jäihin*, pakkaaminen, purkittaminen, jäädyttäminen, savustus, suolaus, kypsennys, suola- tai etikkaliemeen säilöminen, kuivaaminen tai millä tahansa muulla tavalla toteutettu kalan kauppakunnostus;

(17) ”jalostuksella” tarkoitetaan tarjontamuodon valmisteluprosessia. Siihen kuuluu fileointi, pakkaaminen, purkittaminen, jäädyttäminen, savustus, suolaus, kypsennys, suola- tai etikkaliemeen säilöminen, kuivaaminen tai millä tahansa muulla tavalla toteutettu kalan kauppakunnostus;

Tarkistus 14**Ehdotus asetukseksi
5 artikla – 1 kohta**

1. Jäsenvaltioiden on valvottava luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön niiden alueella tai niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toteuttamia yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvia toimia, erityisesti kalastusta, jälleenlaivausta, kalojen siirtämistä altaisiin tai vesiviljelylaitoksiin, lihotuslaitokset mukaan luettuina, ja kalastustuotteiden purkamista, tuontia, kuljetusta, kaupan pitämistä ja varastointia.

1. Jäsenvaltioiden on valvottava luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön niiden alueella tai niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toteuttamia yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvia toimia, erityisesti kalastusta, *vesiviljelytoimintoja*, jälleenlaivausta, kalojen siirtämistä altaisiin tai vesiviljelylaitoksiin, lihotuslaitokset mukaan luettuina, ja kalastustuotteiden purkamista, tuontia, kuljetusta, kaupan pitämistä ja varastointia.

Tarkistus 15**Ehdotus asetukseksi
5 artikla – 4 kohta**

4. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valvonta, tarkastus, seuranta, tarkkailu ja täytäntöönpanon valvonta toteutetaan *tarkastukseen valittuja* aloja, aluksia tai henkilöitä syrjimättä ja riskinhallinnan pohjalta.

4. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valvonta, tarkastus, seuranta, tarkkailu ja täytäntöönpanon valvonta toteutetaan aloja, aluksia tai henkilöitä syrjimättä ja riskinhallinnan pohjalta.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 16**Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 3 kohta**

3. Lippujäsenvaltion on keskeytettävä tilapäisesti sellaisen aluksen kalastuslisenssin voimassaolo, joka on tilapäisesti poistettu käytöstä jäsenvaltion päätöksellä ja jonka kalastuslupa on keskeytetty asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan **1 kohdan d alakohdan** mukaisesti.

3. Lippujäsenvaltion on keskeytettävä tilapäisesti sellaisen aluksen kalastuslisenssin voimassaolo, joka on tilapäisesti poistettu käytöstä jäsenvaltion päätöksellä ja jonka kalastuslupa on keskeytetty asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan **4 alakohdan** mukaisesti.

Tarkistus 17**Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 4 kohta**

4. Lippujäsenvaltion on peruutettava lopullisesti sellaisen aluksen kalastuslisenssi, johon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kalastuskapasiteetin mukauttamistoimenpidettä tai jonka kalastuslupa on peruutettu asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan **1 kohdan d alakohdan** mukaisesti.

4. Lippujäsenvaltion on peruutettava lopullisesti sellaisen aluksen kalastuslisenssi, johon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kalastuskapasiteetin mukauttamistoimenpidettä tai jonka kalastuslupa on peruutettu asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan **4 alakohdan** mukaisesti.

Tarkistus 18**Ehdotus asetukseksi
7 artikla – 1 kohta – f alakohta**

f) pohjapyydyksillä kalastaminen **alueilla**, jotka eivät kuulu alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vastuulle;

f) pohjapyydyksillä kalastaminen **kansainvälisillä vesillä**, jotka eivät kuulu alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vastuulle; **tässä säännöksessä tarkoitetuista pyydyksistä laaditaan luettelo;**

Tarkistus 19**Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 2 kohta**

2. Kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkillä kalastusaluksilla on oltava asennettuna täysin toimiva laite, jonka säännöllisesti lähettämien paikkatietojen ansiosta kyseinen alus voidaan paikantaa ja tunnistaa automaattisesti satelliittiseurantajärjestelmää käyttäen. Sen ansiosta myös lippujäsenvaltion kalastuksen seurantakeskuksella on oltava mahdollisuus määrittää kalastusaluksen sijainti. Kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkien mutta enintään 15 metriä pitkien alusten osalta tätä kohtaa sovelletaan **1 päivästä tammikuuta 2012.**

2. Kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkillä kalastusaluksilla on oltava asennettuna täysin toimiva laite, jonka säännöllisesti lähettämien paikkatietojen ansiosta kyseinen alus voidaan paikantaa ja tunnistaa automaattisesti satelliittiseurantajärjestelmää käyttäen. Sen ansiosta myös lippujäsenvaltion kalastuksen seurantakeskuksella on oltava mahdollisuus määrittää kalastusaluksen sijainti. Kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkien mutta enintään 15 metriä pitkien alusten osalta tätä kohtaa sovelletaan **1 päivästä heinäkuuta 2013.**

Tarkistus 20**Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 2 a kohta (uusi)**

2 a. Satelliittiseurantajärjestelmän laitteiden asentamista varten voidaan myöntää rahoitustukea asetuksen (EY) N:o 861/2006 8 artiklan a alakohdan mukaisesti. Yhteisön talousarviosta otettavan yhteisrahoituksen osuus on 80 prosenttia.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 21**Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 6 kohta – a alakohta**

a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan lippujäsenvaltion alu-
emerillä; **tai**

a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan lippujäsenvaltion alu-
emerillä; **ja**

Tarkistus 22**Ehdotus asetukseksi
11 artikla – 2 kohta**

2. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota käyttämään alusten pai-
kantamisjärjestelmää tietyn kalastuksen osalta ja tietyssä aikana.

2. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota käyttämään alusten pai-
kantamisjärjestelmää tietyn kalastuksen osalta ja tietyssä aikana
**esittämällä kirjallista näyttöä valvontaa tai tieteellisiä raport-
teja koskevien toimenpiteiden noudattamatta jättämisestä.**

Tarkistus 23**Ehdotus asetukseksi
14 artikla – 3 kohta**

3. Kalastuspäiväkirjaan merkittyjen aluksella pidettyjen kalo-
jen määrää kilogrammoina arvioitaessa sallittu poikkeama on **5
prosenttia.**

3. Kalastuspäiväkirjaan merkittyjen aluksella pidettyjen kalo-
jen määrää kilogrammoina arvioitaessa sallittu poikkeama on
10 prosenttia.

Tarkistus 24**Ehdotus asetukseksi
15 artikla – 1 a kohta (uusi)**

**1 a. Sähköisten kalastuspäiväkirjojen asentamista varten
voidaan myöntää rahoitustukea asetuksen (EY) N:o 861/
2006 8 artiklan a alakohdan nojalla. Yhteisön talousarviosta
otettavan yhteisrahoituksen osuus on 80 prosenttia.**

Tarkistus 25**Ehdotus asetukseksi
15 artikla – 2 kohta**

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan kokonaispituudeltaan yli
15 metriä mutta enintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusa-
luksiin 1 päivästä heinäkuuta 2011 sekä kokonaispituudeltaan
yli 10 metriä mutta enintään 15 metriä pitkiin yhteisön kalas-
tusaluksiin **1 päivästä tammikuuta 2012.** Kokonaispituudeltaan
enintään 15 metriä olevat yhteisön alukset voidaan vapauttaa
1 kohdan säännöksistä, jos ne

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan kokonaispituudeltaan yli 15
metriä mutta enintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusalu-
ksiin 1 päivästä heinäkuuta 2011 sekä kokonaispituudeltaan yli
10 metriä mutta enintään 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusa-
luksiin **1 päivästä heinäkuuta 2013.** Kokonaispituudeltaan
enintään 15 metriä olevat yhteisön alukset voidaan vapauttaa
1 kohdan säännöksistä, jos ne

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan lippujäsenvaltion aluemerillä; **tai**
- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia lasketuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan lippujäsenvaltion aluemerillä; **ja**
- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia lasketuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

Tarkistus 26

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 1 kohta – johdantokappale

1. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta yhteisön kalastusalusten päälliköiden tai heidän edustajiensa on ilmoitettava vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaantuloaikaa seuraavat tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka satamia he haluavat käyttää, elleivät toimivaltaiset viranomaiset ole antaneet lupaa aikaisemmalle saapumiselle:

1. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta yhteisön kalastusalusten päälliköiden tai heidän edustajiensa, **joiden aluksella on saalis- tai pyyntiponnistusrajojen piiriin kuuluvia lajeja**, on ilmoitettava vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaantuloaikaa seuraavat tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka satamia he haluavat käyttää, elleivät toimivaltaiset viranomaiset ole antaneet lupaa aikaisemmalle saapumiselle:

Tarkistus 27

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 1 kohta – d alakohta

d) kalastusmatkan päivämäärät ja alueet, joilta saaliit pyydettiin;

d) kalastusmatkan päivämäärät ja alueet, joilta saaliit pyydettiin; **alue on ilmoitettava yhtä yksityiskohtaisesti kuin 14 artiklan 1 kohdassa säädetään;**

Tarkistus 28

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 1 kohta – f alakohta

f) kunkin aluksella pidetyn saalislajin määrät **ja myös se, jos saalista ei ole;**

f) kunkin aluksella pidetyn saalislajin määrät;

Tarkistus 29

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 4 kohta

4. **Komissio voi 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vapauttaa tietyt kalastusaluoluokat 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai asettaa toisen määräajan ilmoituksen tekemiselle** ottaen huomioon muun muassa kalastustuotteiden lajin sekä kalavesien, purkamispaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity.

4. **Neuvosto voi komission ehdotuksesta asettaa tietyille kalastusaluoluokille toisen määräajan 1 kohdassa säädetylle ilmoituksen tekemistä koskevalle velvollisuudelle** ottaen huomioon muun muassa kalastustuotteiden lajin sekä kalavesien, purkamispaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity.

Tarkistus 30

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 4 a kohta (uusi)

4 a. **Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jonka satama- tai purkamiskalustoa kalastusaluksen päällikkö haluaa käyttää esitettyään asiaa koskevan pyynnön vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaan saapumisaikaa, on hyväksyttävä pyyntö kahden tunnin kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 31**Ehdotus asetukseksi
19 artikla – 3 kohta**

3. Jälleenlaivausilmoituksessa on ilmoitettava jälleenlaivattujen kalastustuotteiden määrä lajeittain, jokaisen saaliin pyyntipäivä ja -paikka, asiaan liittyvien alusten nimet sekä jälleenlaivaus- ja määräsatamat. Molempien asianomaisten alusten päälliköt vastaavat kyseisten ilmoitusten paikkansapitävyydestä.

3. Jälleenlaivausilmoituksessa on ilmoitettava jälleenlaivattujen kalastustuotteiden määrä lajeittain, jokaisen saaliin pyyntipäivä ja -paikka, asiaan liittyvien alusten nimet sekä jälleenlaivaus- ja määräsatamat. Molempien asianomaisten alusten päälliköt vastaavat kyseisten ilmoitusten paikkansapitävyydestä. **Alue on ilmoitettava yhtä yksityiskohtaisesti kuin 14 artiklan 1 kohdassa säädetään.**

Tarkistus 32**Ehdotus asetukseksi
19 artikla – 4 kohta**

4. *Komissio voi 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vapauttaa tietyt kalastusaluksluokat 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai asettaa toisen määräajan ilmoituksen tekemiselle ottaen huomioon muun muassa kalastustuotteiden lajin sekä kalavesien, purkamispaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity.*

*Poistetaan.***Tarkistus 33****Ehdotus asetukseksi
20 artikla – 4 kohta**

4. *Purkamislupaa myöntäessään toimivaltaisten viranomaisten on annettava purkamistoimelle yksilöllinen purkamisnumero ja ilmoitettava se aluksen päällikölle. Jos purkamisen keskeytyy, sen jatkamiseksi vaaditaan lupa.*

*Poistetaan.***Tarkistus 34****Ehdotus asetukseksi
21 artikla – 2 kohta**

2. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkän yhteisön kalastusaluksen päällikön tai hänen edustajansa on **2 tunnin** kuluessa purkamisen loppuun saattamisesta toimitettava purkamisilmoituksen tiedot sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkän yhteisön kalastusaluksen päällikön tai hänen edustajansa on **kuuden tunnin** kuluessa purkamisen loppuun saattamisesta toimitettava purkamisilmoituksen tiedot sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Tarkistus 35**Ehdotus asetukseksi
21 artikla – 4 kohta**

4. Edellä 2 kohtaa sovelletaan kokonaispituudeltaan yli 15 metriä mutta enintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin 1 päivästä heinäkuuta 2011 sekä kokonaispituudeltaan yli 10 metriä mutta enintään 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin **1 päivästä tammikuuta 2012**. Kokonaispituudeltaan enintään 15 metriä olevat yhteisön alukset voidaan vapauttaa 2 kohdan soveltamisesta, jos ne

4. Edellä 2 kohtaa sovelletaan kokonaispituudeltaan yli 15 metriä mutta enintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin 1 päivästä heinäkuuta 2011 sekä kokonaispituudeltaan yli 10 metriä mutta enintään 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin **1 päivästä heinäkuuta 2013**. Kokonaispituudeltaan enintään 15 metriä olevat yhteisön alukset voidaan vapauttaa 2 kohdan soveltamisesta, jos ne

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMMISSION TEKSTI

TARKISTUS

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan lippujäsenvaltion aluemerillä; **tai**
- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia lasketuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan lippujäsenvaltion aluemerillä; **ja**
- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia lasketuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

Tarkistus 36

Ehdotus asetukseksi
21 artikla – 5 kohta

5. Edellä 2 kohdassa säädetystä vaatimuksesta vapautettujen alusten päällikön tai hänen edustajansa on purkamisen yhteydessä kirjattava ja toimitettava mahdollisimman pian ja viimeistään 24 tuntia purkamisen jälkeen purkamisilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa saalis on purettu aluksesta.

5. Edellä 2 kohdassa säädetystä vaatimuksesta vapautettujen alusten päällikön tai hänen edustajansa on purkamisen yhteydessä kirjattava ja toimitettava mahdollisimman pian ja viimeistään 24 tuntia purkamisen jälkeen purkamisilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa saalis on purettu aluksesta, **ja näiden on viipymättä toimitettava se lippujäsenvaltiolle.**

Tarkistus 37

Ehdotus asetukseksi
23 artikla – 1 kohta

1. Kunkin jäsenvaltion on kirjattava kaikki tässä luvussa tarkoitettuja kalastusmahdollisuuksia koskevat olennaiset tiedot, jotka ilmoitetaan **sekä** saaliina **että** pyyntiponnistuksena, ja säilytettävä alkuperäisasikirjat kansallisten sääntöjen mukaisesti vähintään kolmen vuoden ajan.

1. Kunkin jäsenvaltion on kirjattava kaikki tässä luvussa tarkoitettuja kalastusmahdollisuuksia koskevat olennaiset tiedot, jotka ilmoitetaan saaliina, **pois heitettyinä määrinä ja** pyyntiponnistuksena, ja säilytettävä alkuperäisasikirjat kansallisten sääntöjen mukaisesti vähintään kolmen vuoden ajan. **Sähköisessä muodossa olevat tiedot on säilytettävä vähintään kymmenen vuoden ajan.**

Tarkistus 38

Ehdotus asetukseksi
23 artikla – 3 kohta

3. Kaikki yhteisön kalastusalusten tietystä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä saamat saaliit on luettava osaksi lippujäsenvaltioon kyseisen kalakannan tai kalakantaryhmän osalta sovellettavaa kiintiötä purkamispaikasta riippumatta.

3. Kaikki yhteisön kalastusalusten tietystä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä saamat saaliit **ja pois heitetty määrät** on luettava osaksi lippujäsenvaltioon kyseisen kalakannan tai kalakantaryhmän osalta sovellettavaa kiintiötä purkamispaikasta riippumatta.

Tarkistus 39

Ehdotus asetukseksi
26 artikla – 3 kohta

3. Kyseisen jäsenvaltion on julkistettava 2 kohdassa tarkoitettu päätös ja ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle **ja** muille jäsenvaltioille. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä (C-sarja). Siitä päivästä alkaen, jona kyseinen jäsenvaltio on julkistanut päätöksen, jäsenvaltioiden on **varmistettava**, ettei niiden vesillä tai alueella olevilla, kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla pidetä asianomaisten kalojen saaliita eikä toteuteta saaliiden purkamisia, altaaseen siirtämisä tai jälleenlaivauksia.

3. Kyseisen jäsenvaltion on julkistettava 2 kohdassa tarkoitettu päätös ja ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle, **joka ilmoittaa siitä muille jäsenvaltioille. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä (C-sarja). Siitä päivästä alkaen, jona kyseinen jäsenvaltio on julkistanut päätöksen, jäsenvaltioiden on tarkistettava asiaan liittyvistä asiakirjoista, ettei niiden vesillä tai alueella olevilla, kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla pidetä kieltämispäivämäärän jälkeen asianomaisten kalojen saaliita eikä toteuteta saaliiden purkamisia, altaaseen siirtämisä tai jälleenlaivauksia.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 40**Ehdotus asetukseksi
28 artikla – 3 kohta**

3. Vähennykset ja niiden seurauksena tehtävät jaot on tehtävä ottaen huomioon ensisijaisesti ne lajit ja alueet, joille kalastusmahdollisuudet on vahvistettu. Ne voidaan tehdä sinä vuonna, jona vahinko on syntynyt, taikka sitä seuraavana vuonna ***tai seuraavina vuosina.***

3. Vähennykset ja niiden seurauksena tehtävät jaot on tehtävä ottaen huomioon ensisijaisesti ne lajit ja alueet, joille kalastusmahdollisuudet on vahvistettu. Ne voidaan tehdä sinä vuonna, jona vahinko on syntynyt, tai sitä seuraavana vuonna.

Tarkistus 41**Ehdotus asetukseksi
28 a artikla (uusi)****28 a artikla****Käyttämättömien kiintiöiden siirtäminen**

1. Jos jäsenvaltion kiintiöitä ei käytetä kokonaan tai osittain sinä vuonna, jota varten ne on myönnetty, muut jäsenvaltiot voivat käyttää ne samana vuonna. Komissio ilmoittaa asiasta ensin jäsenvaltioille, joita asia koskee, ja pyytää niitä vahvistamaan, etteivät ne aio käyttää kyseisiä kalastusmahdollisuuksia. Kun komissio on saanut vahvistuksen, se arvioi käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien kokonaismäärän ja antaa sen tiedoksi jäsenvaltioille, ennen kuin se tekee päätöksen kalastusmahdollisuuksien uudelleenjaosta tiiviissä yhteistyössä niiden jäsenvaltioiden kanssa, joita asia koskee.

2. Pyyntöjen toimittaminen tämän artiklan mukaisesti ei vaikuta millään tavoin kalastusmahdollisuuksien jakoon eikä niiden vaihtoon jäsenvaltioiden välillä asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan mukaisesti.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti kiintiöiden käyttöä tai siirtoa koskevista edellytyksistä vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tarkistus 42**Ehdotus asetukseksi
33 artikla****33 artikla****Jälleenlaivaus satamassa**

Yhteisön alukset, jotka harjoittavat kalastustoimintaa monivuotisen suunnitelman alaisissa kalastuksissa, eivät saa siirtää aluksella olevia saaliitaan mihinkään toiseen alukseen tai kulkuneuvon, elleivät ne ensin pura saaliitaan punnittaviksi huutokauppakeskuksessa tai muussa jäsenvaltioiden hyväksymässä elimessä.

Poistetaan.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 43**Ehdotus asetukseksi
34 artikla – 4 a kohta (uusi)**

4 a. Jäsenvaltiot voivat nimetä sataman, joka ei täytä 4 kohdan vaatimuksia, jotta vältetään se, että alusten on purjehdettava yli 50 meripeninkulman matka satamaan.

Tarkistus 44**Ehdotus asetukseksi
37 artikla – 2 kohta – johdantokappale**

2. Kalastuksissa, joissa aluksella on sallittua pitää useampaa kuin **kahta** pyydystyppiä, pyydys, jota ei käytetä, on säilytettävä siten, ettei se ole käyttövalmiina, mikä edellyttää seuraavaa:

2. Kalastuksissa, joissa aluksella on sallittua pitää useampaa kuin **yhtä** pyydystyppiä, pyydys, jota ei käytetä, on säilytettävä siten, ettei se ole käyttövalmiina, mikä edellyttää seuraavaa:

Tarkistus 45**Ehdotus asetukseksi
41 artikla – 1 kohta**

1. Kalastusaluksen päällikön on kirjattava kaikki pois heitetyt määrät, jotka ylittävät elopainona ilmaistuna 15 kilogrammaa, ja toimitettava nämä tiedot viipymättä toimivaltaisille viranomaisilleen mahdollisuuksien mukaan sähköisesti.

1. Kalastusaluksen päällikön on kirjattava kaikki pois heitetyt määrät, jotka ylittävät elopainona ilmaistuna 15 kilogrammaa **pyydyksen käyttökertaa ja matkaa kohden**, ja toimitettava nämä tiedot viipymättä toimivaltaisille viranomaisilleen mahdollisuuksien mukaan sähköisesti. **Komissio tarkastelee järjestelmää, jossa videovalvontalaitteita käytetään tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Tätä asetusta sovellettaessa virkistyskalastuksen alalla vapautettuja kaloja ei oteta huomioon pois heitetyissä määrissä tai kuolleisuudessa.**

Tarkistus 46**Ehdotus asetukseksi
42 artikla**

Satelliittiseurantajärjestelmällä varustettujen alusten osalta jäsenvaltioiden on systemaattisesti tarkistettava, että kalastusseurantakeskuksen saamat tiedot vastaavat kalastuspäiväkirjaan kalastuksesta satelliittiseurantajärjestelmän tietoja käyttäen kirjattuja tietoja ja tapauksen mukaan tarkkailijoilta saatuja tietoja. Nämä ristiintarkastukset on säilytettävä atk-tiedostona **kolmen vuoden** ajan.

Satelliittiseurantajärjestelmällä varustettujen alusten osalta jäsenvaltioiden on systemaattisesti tarkistettava, että kalastusseurantakeskuksen saamat tiedot vastaavat kalastuspäiväkirjaan kalastuksesta satelliittiseurantajärjestelmän tietoja käyttäen kirjattuja tietoja ja tapauksen mukaan tarkkailijoilta saatuja tietoja. Nämä ristiintarkastukset on säilytettävä atk-tiedostona **kymmenen vuoden** ajan.

Tarkistus 47**Ehdotus asetukseksi
Luku IV – jakso 4**

4 jakso
Reaaliaikainen kalastuskielto

4 jakso poistetaan.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 48

Ehdotus asetukseksi
47 artikla – 1 kohta

1. Yhteisön *vesillä olevalla aluksella harjoitettava, johonkin monivuotisen suunnitelman kattamaan kantaan kohdistuva virkistyskalastus edellyttää lippujäsenvaltion kyseiselle alukselle myöntämää lupaa.*

1. Yhteisön *merialueilla olevalta alukselta harjoitettavaa, johonkin monivuotisen elvytysuunnitelman kattamaan kantaan kohdistuvaa virkistyskalastusta voi arvioida se jäsenvaltio, jonka vesillä sitä harjoitetaan. Vavalla ja siimalla rannalta tapahtuva kalastus ei sisälly tähän.*

Tarkistus 49

Ehdotus asetukseksi
47 artikla – 2 kohta

2. *Lippujäsenvaltion on kirjattava monivuotisen suunnitelman kattamiin kantoihin kohdistuvassa virkistyskalastuksessa saadut saaliit.*

2. *Jäsenvaltiot voivat kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä arvioida alueellaan harjoitetun virkistyskalastuksen vaikutuksia ja toimittaa tiedot komissiolle. Kyseinen jäsenvaltio ja komissio päättävät tieteellis-tekniis-taloudellisen kalastuskomitean neuvojen valossa, millä virkistyskalastuksella on merkittävä vaikutus kalakantoihin. Jäsenvaltion, jota asia koskee, on tiiviissä yhteistyössä komission kanssa kehitettävä niitä kalastuksia varten, joilla on merkittävä vaikutus kalakantoihin, seurantajärjestelmä, jonka avulla voidaan arvioida täsmällisesti virkistyskalastuksella saadun kutakin kalakantaa koskevan kokonaissaaliin määrä. Virkistyskalastuksen on oltava yhteisen kalastuspolitiikan mukaista.*

Tarkistus 50

Ehdotus asetukseksi
47 artikla – 3 kohta

3. *Virkistyskalastuksessa saatujen monivuotisen suunnitelman kattamien lajien saaliit on luettava lippujäsenvaltion vastaaviin kiintiöihin. Asianomaisten jäsenvaltioiden on vahvistettava tällaisista kiintiöistä tietty osuus, joka käytetään yksinomaan virkistyskalastukseen.*

3. *Jos virkistyskalastuksella todetaan olevan merkittävä vaikutus, saaliit on luettava lippujäsenvaltion vastaaviin kiintiöihin. Jäsenvaltio voi vahvistaa tällaisesta kiintiöstä tietyn osuuden, joka käytetään yksinomaan kyseiseen virkistyskalastukseen.*

Tarkistus 51

Ehdotus asetukseksi
48 artikla – 3 kohta

3. *Jos tietyille lajille on vahvistettu vähimmäiskoko, myynnistä, varastoinnista tai kuljetuksesta vastaavien toimijoiden on voitava todistaa tuotteiden maantieteellinen alkuperä, joka ilmoitetaan viittaamalla suuralueeseen ja alueeseen, osa-alueeseen tai tarvittaessa tilastoruutuun, jolla yhteisön lainsäädännön mukaisesti sovelletaan saalisrajoituksia.*

3. *Myynnistä, varastoinnista tai kuljetuksesta vastaavien toimijoiden on voitava todistaa tuotteiden maantieteellinen alkuperä, joka ilmoitetaan yhtä yksityiskohtaisesti kuin 14 artiklan 1 kohdassa säädetään.*

Tarkistus 52

Ehdotus asetukseksi
50 artikla – 2 kohta – d a alakohta (uusi)

d a) pyyntialue on ilmoitettava yhtä yksityiskohtaisesti kuin 14 artiklan 1 kohdassa säädetään;

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 53

Ehdotus asetukseksi
54 artikla – 1 kohta

1. Rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai muiden elinten tai henkilöiden, jotka vastaavat jäsenvaltiossa purettujen kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille, on **kahden tunnin** kuluessa ensimyyntistä toimitettava sähköinen myynti-ilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimyynti tapahtuu. Jos tämä jäsenvaltio ei ole kalat purkaneen aluksen lippuvaltio, sen on varmistettava, että myynti-ilmoituksen jäljennös toimitetaan lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, kun asiaa koskevat tiedot on saatu. Kyseiset ostajat, huutokaupat, elimet tai henkilöt ovat vastuussa myynti-ilmoituksen paikkansapitävyydestä.

1. Rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai muiden elinten tai henkilöiden, jotka vastaavat jäsenvaltiossa purettujen kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille, on **kuuden tunnin** kuluessa ensimyyntistä toimitettava sähköinen myynti-ilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimyynti tapahtuu. Jos tämä jäsenvaltio ei ole kalat purkaneen aluksen lippuvaltio, sen on varmistettava, että myynti-ilmoituksen jäljennös toimitetaan **vii-pymättä** lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, kun asiaa koskevat tiedot on saatu. Kyseiset ostajat, huutokaupat, elimet tai henkilöt ovat vastuussa myynti-ilmoituksen paikkansapitävyydestä.

Tarkistus 54

Ehdotus asetukseksi
55 artikla – e alakohta

e) kunkin lajin nimi tai FAO-kirjainkoodi ja maantieteellinen alkuperä, joka ilmoitetaan **viittaamalla suuralueeseen ja alueeseen tai osa-alueeseen, jolla yhteisön lainsäädännön mukaisesti sovelletaan saalisrajoituksia;**

e) kunkin lajin nimi tai FAO-kirjainkoodi ja maantieteellinen alkuperä, joka ilmoitetaan **yhtä yksityiskohtaisesti kuin 14 artiklan 1 kohdassa säädetään;**

Tarkistus 55

Ehdotus asetukseksi
55 artikla – e a alakohta (uusi)

e a) kunkin lajin määrä kilogrammoina elopainoa;

Tarkistus 56

Ehdotus asetukseksi
63 artikla – 6 kohta

6. Lippujäsenvaltiot vastaavat kaikista kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän artiklan mukaisesta tarkkailijoiden toiminnasta. **Jäsenvaltiot voivat periä kyseiset kustannukset kokonaan tai osittain lippunsa alla purjehtivien alusten käyttäjiltä.**

6. Lippujäsenvaltiot **ja komissio** vastaavat kaikista kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän artiklan mukaisesta tarkkailijoiden toiminnasta.

Tarkistus 57

Ehdotus asetukseksi
69 artikla

Jäsenvaltioiden on luotava sähköinen tietokanta, johon ne tallentavat kaikki virkamiestensä laatimat tarkastus- ja tarkkailuraportit, ja pidettävä sitä ajan tasalla.

Jäsenvaltioiden on luotava sähköinen tietokanta, johon ne tallentavat kaikki virkamiestensä laatimat tarkastus- ja tarkkailuraportit, **mukaan lukien tarkkailijoiden raportit**, ja pidettävä sitä ajan tasalla.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 58**Ehdotus asetukseksi
78 artikla**

Tarkastuksen tekevä jäsenvaltio voi myös siirtää rikkomisesta johtuvan syytteenpanon **lippu- tai rekisterivaltiona olevan** jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille **taikka sen jäsenvaltion, jonka kansalainen rikkoja on, toimivaltaisille viranomaisille**, yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa ja sillä edellytyksellä, että siirtämisen avulla 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lopputuloksen saavuttaminen on todennäköisempää.

Tarkastuksen tekevä jäsenvaltio voi myös siirtää rikkomisesta johtuvan syytteenpanon **lippujäsenvaltion tai sen** jäsenvaltion, **jonka kansalainen rikkoja on**, toimivaltaisille viranomaisille, yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa ja sillä edellytyksellä, että siirtämisen avulla 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lopputuloksen saavuttaminen on todennäköisempää.

Tarkistus 59**Ehdotus asetukseksi
82 artikla – 1 kohta**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakavaan rikkomiseen syyllistyneelle luonnolliselle henkilölle tai siitä vastuussa pidetylle oikeushenkilölle **voidaan langettaa** tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 1005/2008 IX luvussa säädettyjen seuraamusten ja toimenpiteiden mukaisesti.

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakavaan rikkomiseen syyllistyneelle luonnolliselle henkilölle tai siitä vastuussa pidetylle oikeushenkilölle **lähtökohtaisesti asetetaan** tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 1005/2008 IX luvussa säädettyjen seuraamusten ja toimenpiteiden mukaisesti.

Tarkistus 61**Ehdotus asetukseksi
82 artikla – 6 a kohta (uusi)**

6 a. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimijat, joiden todetaan vakavasti rikkoneen yhteisen kalastuspolitiikan säännöksiä, jätetään Euroopan kalatalousrahastosta myönnettävien tukien, kalastuskumppanuussopimusten ja muun julkisen tuen ulkopuolelle. Tässä luvussa tarkoitettuihin seuraamuksiin liitetään muita seuraamuksia ja toimenpiteitä, mukaan lukien sellaisten julkisten avustusten ja tukien takaisinmaksaminen, joita LIS-kalastusta (laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta) harjoittavat alukset ovat saaneet rahoituskauden aikana.*

Tarkistus 62**Ehdotus asetukseksi
84 artikla – 1 kohta**

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava pisteytysjärjestelmää, jonka perusteella kalastusluvan haltijalle määrätään asianmukaiset rangaistuspisteet yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisesta.

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava pisteytysjärjestelmää, jonka perusteella kalastusluvan haltijalle määrätään asianmukaiset rangaistuspisteet yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen **vakavasta** rikkomisesta.

Tarkistus 63**Ehdotus asetukseksi
84 artikla – 2 kohta**

2. Kun luonnollinen henkilö on syyllistynyt yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomiseen tai kun oikeushenkilöä pidetään tällaisesta rikkomisesta vastuullisena, kalastusluvan haltijalle määrätään rikkomisen seurauksena asianmukainen määrä rangaistuspisteitä. Kalastusluvan haltijalla on oikeus kansallisen lainsäädännön mukaiseen muutoksenhakumenettelyyn.

2. Kun luonnollinen henkilö on syyllistynyt yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen **vakavaan** rikkomiseen tai kun oikeushenkilöä pidetään tällaisesta rikkomisesta vastuullisena, kalastusluvan haltijalle määrätään **vakavan** rikkomisen seurauksena asianmukainen määrä rangaistuspisteitä. Kalastusluvan haltijalla on oikeus kansallisen lainsäädännön mukaiseen muutoksenhakumenettelyyn.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 64

Ehdotus asetukseksi
84 artikla – 2 a kohta (uusi)

2 a. Niin kauan kuin kalastusluvan haltijalla on rangaistus-pisteitä, luvan haltija on suljettava yhteisön tukien ja kansallisen julkisen tuen ulkopuolelle.

Tarkistus 65

Ehdotus asetukseksi
84 artikla – 4 kohta

4. Vakavan rikkomisen yhteydessä määrättävien rangaistus-pisteiden on oltava vähintään puolet 3 kohdassa tarkoitettuista pisteistä.

Poistetaan.

Tarkistus 66

Ehdotus asetukseksi
84 artikla – 5 kohta

5. Jos keskeytetyn kalastusluvan haltija ei kolmen vuoden kuluessa viimeisestä rikkomisesta syyllisty uuteen rikkomiseen, kaikki kalastusluvassa olevat pisteet poistetaan.

5. Jos keskeytetyn kalastusluvan haltija ei kolmen vuoden kuluessa viimeisestä **vakavasta** rikkomisesta syyllisty uuteen **vakavaan** rikkomiseen, kaikki kalastusluvassa olevat pisteet poistetaan.

Tarkistus 67

Ehdotus asetukseksi
84 artikla – 7 kohta

7. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön myös pisteytysjärjestelmä, jonka perusteella aluksen päällikölle **ja päällystön jäsenille** määrätään asianmukaiset rangaistus-pisteet yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisesta, johon he ovat syyllistyneet.

7. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön myös pisteytysjärjestelmä, jonka perusteella aluksen päällikölle **tai kapteenille** määrätään asianmukaiset rangaistus-pisteet yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisesta, johon he ovat syyllistyneet.

Tarkistus 68

Ehdotus asetukseksi
85 artikla – 1 kohta

1. Jäsenvaltioiden on kirjattava kansalliseen tietokantaan kaikki yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomiset, joihin niiden lipun alla **purjehtivat alukset** tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet, mukaan luettuina rikkomisista aiheutuneet seuraamukset ja määrättyjen pisteiden lukumäärä. Jäsenvaltioiden on kirjattava rikkomisia koskevaan kansalliseen tietokantaansa myös rikkomiset, joihin niiden lipun alla purjehtivat alukset tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet ja joita koskevat syytetoimet on toteutettu toisessa jäsenvaltiossa, sen jälkeen kun jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan asia kuuluu, on ilmoittanut lopullisen oikeuden päätöksen 82 artiklan mukaisesti.

1. Jäsenvaltioiden on kirjattava kansalliseen tietokantaan kaikki yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomiset, joihin niiden lipun alla **purjehtivista aluksista vastaavat henkilöt** tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet, mukaan luettuina rikkomisista aiheutuneet seuraamukset ja määrättyjen pisteiden lukumäärä. Jäsenvaltioiden on kirjattava rikkomisia koskevaan kansalliseen tietokantaansa myös rikkomiset, joihin niiden lipun alla purjehtivat alukset tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet ja joita koskevat syytetoimet on toteutettu toisessa jäsenvaltiossa, sen jälkeen kun jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan asia kuuluu, on ilmoittanut lopullisen oikeuden päätöksen 82 artiklan mukaisesti.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 69

Ehdotus asetukseksi
85 artikla – 3 kohta

3. Kun jäsenvaltio pyytää sääntöjen rikkomiseen liittyviä syytetoimia toteuttaessaan toiselta jäsenvaltiolta tietoja, mainitun toisen jäsenvaltion on toimitettava olennaiset tiedot kyseisistä kalastusaluksista ja henkilöistä.

3. Kun jäsenvaltio pyytää sääntöjen rikkomiseen liittyviä syytetoimia toteuttaessaan toiselta jäsenvaltiolta tietoja, mainitun toisen jäsenvaltion on **viipymättä** toimitettava olennaiset tiedot kyseisistä kalastusaluksista ja henkilöistä.

Tarkistus 70

Ehdotus asetukseksi
85 artikla – 3 a kohta (uusi)

3 a. Tiedot rikkomuksista sekä asianomaisten alusten ja niistä vastaavien henkilöiden saamista tuomioista asetetaan saataville 107 artiklassa tarkoitetun verkkosivuston julkisessa osassa.

Tarkistus 71

Ehdotus asetukseksi
91 artikla – 4 kohta

4. Kyseisen jäsenvaltion **virkamiehille on annettava mahdollisuus olla** läsnä tarkastuksessa, ja heidän on komission virkamiesten pyynnöstä avustettava näitä näiden tehtävien suorittamisessa.

4. Kyseisen jäsenvaltion **virkamiesten on aina oltava** läsnä tarkastuksessa, ja heidän on komission virkamiesten pyynnöstä avustettava näitä näiden tehtävien suorittamisessa.

Tarkistus 72

Ehdotus asetukseksi
95 artikla – 1 kohta – a alakohta

a) tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu asianomaisesta jäsenvaltiosta suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena; ja

Poistetaan.

Tarkistus 73

Ehdotus asetukseksi
96 artikla – 1 kohta

1. Jos jäsenvaltio ei noudata monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanoon liittyviä velvoitteitaan ja jos komissiolla on **syitä uskoa**, että kyseisten velvoitteiden laiminlyönti on asianomaiselle kannalle erityisen vahingollista, komissio voi väliaikaisesti kieltää kalastukset, joihin kyseiset puutteet vaikuttavat.

1. Jos jäsenvaltio ei noudata monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanoon liittyviä velvoitteitaan ja jos komissiolla on **näyttöä siitä**, että kyseisten velvoitteiden laiminlyönti on asianomaiselle kannalle erityisen vahingollista, komissio voi väliaikaisesti kieltää kalastukset, joihin kyseiset puutteet vaikuttavat.

Tarkistus 74

Ehdotus asetukseksi
97 artikla – 1 kohta – johdantokappale

1. Jos komissio on todennut, että jäsenvaltio on ylittänyt jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta käytettävissään olevan kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa, se alentaa seuraavana vuonna **tai seuraavina vuosina** kiintiönsä ylittäneen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määrää soveltamalla seuraavan taulukon mukaista kerrointa:

1. Jos komissio on todennut, että jäsenvaltio on ylittänyt jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta käytettävissään olevan kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa, se alentaa seuraavana vuonna kiintiönsä ylittäneen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määrää soveltamalla seuraavan taulukon mukaista kerrointa:

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 75
Ehdotus asetukseksi
97 artikla – 1 kohta – taulukko

Liikakalastuksen laajuus suhteessa sallittuihin purettuihin määriin	Kerroin
Enintään 5 %	Liikakalastus x 1,0
Yli 5 % ja enintään 10 %	Liikakalastus x 1,1
Yli 10 % ja enintään 20 %	Liikakalastus x 1,2
Yli 20 % ja enintään 40 %	Liikakalastus x 1,4
Yli 40 % ja enintään 50 %	Liikakalastus x 1,8
Liikakalastus, jonka laajuus on yli 50 %	Liikakalastus x 2,0

Liikakalastuksen laajuus suhteessa sallittuihin purettuihin määriin	Kerroin
Ensimmäiset 10 prosenttia	Vähennys = Liikakalastus x 1,00
Seuraavat 10–20 prosenttia kokonaisliikakalastuksesta	Vähennys = Liikakalastus x 1,10
Seuraavat 20–40 prosenttia kokonaisliikakalastuksesta	Vähennys = Liikakalastus x 1,20
Liikakalastus, jonka laajuus on yli 40 %	Vähennys = Liikakalastus x 1,40

Huomautus: Korvataan prosentiosuuksien vaihteluvälit TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottamisesta 6 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohdassa olevan taulukon vaihteluväleillä.

Tarkistus 76
Ehdotus asetukseksi
97 artikla – 1 a kohta (uusi)

1 a. Jos jäsenvaltion käytettävissä jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta oleva kiintiö, osuus tai määräosa on enintään 100 tonnia, kiintiön ylittymisestä johtuva kiintiön alentaminen toteutetaan lineaarisesti eikä prosentiosuuksien mukaisesti, paitsi jos on kyse elvytysuunnitelman alaisista lajeista, jolloin sovelletaan 1 kohtaa.

Tarkistus 77
Ehdotus asetukseksi
97 artikla – 2 kohta

2. Jos jäsenvaltio on viimeisten kahden vuoden aikana toistuvasti ylittänyt kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa **tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän osalta, jos liikakalastus on asianomaiselle kannalle erityisen vahingollista tai jos kantaan sovelletaan monivuotista suunnitelmaa, edellä 1 kohdassa tarkoitettu kerroin kaksinkertaistetaan.**

2. Jos jäsenvaltio on viimeisten kahden vuoden aikana toistuvasti ylittänyt kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa **sellaisen kalakannan tai kalakantaryhmän osalta, joka on erityisen alttiina liikakalastukselle tai johon sovelletaan monivuotista suunnitelmaa, edellä 1 kohdassa tarkoitettu kerroin kaksinkertaistetaan.**

Tarkistus 78
Ehdotus asetukseksi
97 artikla – 3 kohta

3. Jos jäsenvaltio pyytää saaliita sellaisesta kiintiön alaisesta kannasta, josta sillä ei ole käytettävissään kiintiötä, osuutta tai määräosaa jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta, komissio voi tehdä seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina 1 kohdan mukaisesti vähennyksiä muiden kalakantojen tai kalakantaryhmien kiintiöistä, jotka ovat kyseisen jäsenvaltion käytettävissä.

Poistetaan.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 79

Ehdotus asetukseksi
98 artikla

98 artikla

Kiintiöiden alentaminen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden laiminlyönnin vuoksi

1. Jos on näyttöä siitä, että jäsenvaltio ei ole yhteistä kalastuspolitiikkaa soveltaessaan noudattanut säilyttämistä, valvontaa, tarkastuksia tai täytäntöönpanon valvontaa koskevia sääntöjä ja että tämä saattaa johtaa vakavaan uhkaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaalle toiminnalle, komissio voi alentaa jonkin kalakanan tai kalakantaryhmän osalta kyseisen jäsenvaltion käytävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määrääosaa.

2. Komissio ilmoittaa havainnoistaan kirjallisesti kyseiselle jäsenvaltiolle ja asettaa enintään 10 työpäivän pituisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi osoittaa, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan, jos jäsenvaltio ei vastaa kyseiseen komission pyyntöön 2 kohdassa asetetussa määräajassa tai jos vastauksen katsotaan olevan epätydyttävä tai osoittavan selvästi, että tarvittavia toimenpiteitä ei ole pantu täytäntöön.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti kyseessä olevien määrien arviointitavasta vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Poistetaan.

Tarkistus 80

Ehdotus asetukseksi
100 artikla

100 artikla

Kiintiöiden vaihdon kieltäminen

Komissio voi evätä asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan 5 kohdan mukaisen mahdollisuuden kiintiöiden vaihtoon

- a) sellaisten asianomaisen jäsenvaltion käytävissä olevien kiintiöiden osalta, joiden on todettu ylittyneen yli 10 prosentilla jompanakumpana välittömästi edeltäneistä kahdesta vuodesta;
- b) jos asianomainen jäsenvaltio ei toteuta asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen kyseisen kannan kalastusmahdollisuuksien moitteettoman hallinnoinnin ja erityisesti laiminlyö 102 artiklassa tarkoitettua tietokonepohjaisen varmentamisjärjestelmän käytön tai käyttää epätydyttävällä tavalla tähän varmentamisjärjestelmään tietoja tarjoavia järjestelmiä.

Poistetaan.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 81**Ehdotus asetukseksi
101 artikla – 1 kohta**

1. Jos muun muassa komission tekemien pistokokeiden tulosten perusteella on olemassa näyttöä siitä, että jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden toteuttamat kalastustoimet ja/tai toimenpiteet heikentävät yhteistä kalastuspolitiikkaa tai uhkaavat meren ekosysteemiä, ja tämä vaatii välitöntä toimintaa, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä, jotka kestävät enintään **yhden vuoden**. Komissio voi tehdä uuden päätöksen kiireellisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.

1. Jos muun muassa komission tekemien pistokokeiden tulosten perusteella on olemassa näyttöä siitä, että jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden toteuttamat kalastustoimet ja/tai toimenpiteet heikentävät yhteistä kalastuspolitiikkaa tai uhkaavat meren ekosysteemiä, ja tämä vaatii välitöntä toimintaa, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä, jotka kestävät enintään **kuusi kuukautta**. Komissio voi tehdä uuden päätöksen kiireellisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.

Tarkistus 82**Ehdotus asetukseksi
101 artikla – 2 kohta – g alakohta**

g) asianomaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiville kalastusaluksille määrättävä kielto kalastaa muiden jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä;

g) asianomaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiville kalastusaluksille määrättävä kielto kalastaa muiden jäsenvaltioiden **tai kolmannen maan** lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä **tai avomerellä**;

Tarkistus 83**Ehdotus asetukseksi
101 artikla – 3 kohta**

3. Jäsenvaltion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö samanaikaisesti komissiolle ja asianomaisille jäsenvaltioille. Muut jäsenvaltiot voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle **viiden työpäivän** kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Komissio tekee päätöksensä 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jäsenvaltion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö samanaikaisesti komissiolle ja asianomaisille jäsenvaltioille. Muut jäsenvaltiot voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle **15 työpäivän** kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Komissio tekee päätöksensä 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Tarkistus 84**Ehdotus asetukseksi
101 artikla – 5 kohta**

5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi **10 työpäivän** kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet sitä koskevan ilmoituksen.

5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi **15 työpäivän** kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet sitä koskevan ilmoituksen.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 85**Ehdotus asetukseksi
104 artikla – 2 kohta**

2. **Luonnollisten henkilöiden nimiä** ei saa antaa tiedoksi komissiolle tai toiselle jäsenvaltiolle, ellei tässä asetuksessa erityisesti toisin säädetä tai ellei se ole tarpeen rikkomusten ehkäisemiseksi tai syytteeseen panemiseksi taikka oletettujen rikkomusten toteen näyttämiseksi. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa välittää muutoin kuin aggregoituina muihin tietoihin siten, että kyseessä olevia luonnollisia henkilöitä ei voida välittömästi tai välillisesti tunnistaa.

2. **Henkilötietoja** ei saa antaa tiedoksi komissiolle tai toiselle jäsenvaltiolle, ellei tässä asetuksessa erityisesti toisin säädetä tai ellei se ole tarpeen rikkomusten ehkäisemiseksi tai syytteeseen panemiseksi taikka oletettujen rikkomusten toteen näyttämiseksi. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa välittää muutoin kuin aggregoituina muihin tietoihin siten, että kyseessä olevia luonnollisia henkilöitä ei voida välittömästi tai välillisesti tunnistaa.

Tarkistus 86**Ehdotus asetukseksi
105 artikla – 1 kohta**

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen mukaisesti kerättyjä ja vastaanotettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina ja että ne ovat kaikkien ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuuteen liittyvien sääntöjen mukaisia.

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen mukaisesti kerättyjä ja vastaanotettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina ja että ne ovat kaikkien ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuuteen liittyvien sääntöjen mukaisia **siten, että noudatetaan kaikkia asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja direktiivin 95/46/EY soveltuvia säännöksiä.**

Tarkistus 87**Ehdotus asetukseksi
105 artikla – 4 kohta**

4. **Toimivaltaisten viranomaisten, tuomioistuinten, muiden julkisten viranomaisten ja komission tai sen nimeämän elimen palveluksessa oleville henkilöille tämän asetuksen mukaisesti toimitettujen tietojen ilmoittaminen, joka tuottaisi vahinkoa**

- a) henkilötietojen suojaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaiselle yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojalle;
- b) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisille eduille, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet;
- c) tuomioistuinkäsittelylle ja oikeudelliselle neuvonannolle;
- d) tarkastus- ja tutkintatoimien soveltamiselle,

sallitaan ainoastaan, jos niiden ilmaiseminen on tarpeellista yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisen lopettamiseksi ja tiedot toimittanut viranomainen antaa suostumuksensa niiden ilmaisemiseen.

Poistetaan.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 88**Ehdotus asetukseksi
108 artikla – 3 kohta**

3. Kunkin jäsenvaltion on annettava komissiolle ja sen nimeämälle elimelle verkkosivustonsa suojatun osion etäkäyttömahdollisuus. Jäsenvaltion on annettava komission virkamiehille käyttöoikeudet, jotka perustuvat komission tai sen nimeämän elimen tuottamiin sähköisiin varmenteisiin.

3. Kunkin jäsenvaltion on annettava komissiolle ja sen nimeämälle elimelle verkkosivustonsa suojatun osion etäkäyttömahdollisuus. Jäsenvaltion on annettava komission virkamiehille käyttöoikeudet, jotka perustuvat komission tai sen nimeämän elimen tuottamiin sähköisiin varmenteisiin.

Kolmansille maille on esitettävä 1 kohdan b, d ja f alakohtaan sisältyvät tiedot yhteisön aluksista, jotka hakevat kalastuslissenssiä niiden vesillä tapahtuvaa kalastusta varten. Tiedot esitetään asianomaisen kolmannen maan pyynnöstä viipymättä edellyttäen, että kolmas maa takaa kirjallisesti käsittelevänsä tietoja luottamuksellisina. Tämän säännöksen nojalla toteutettuja henkilötietojen siirtoja on pidettävä direktiivin 95/46/EY 26 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisina siirtoina.

Tarkistus 89**Ehdotus asetukseksi
112 artikla**

Asetus (EY) N:o 768/2005
17 a artikla – 1 kohta – johdantokappale

1. Virasto avustaa komissiota sen arvioinnissa ja valvonnassa, miten jäsenvaltiot soveltavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, sanotun kuitenkin rajoittamatta komissiolle perustamissopimuksessa annettua täytäntöönpanovaltaa. Virasto voi tehdä jäsenvaltioiden viranomaisia ja yksityisiä toimijoita koskevia tarkastuksia. Tätä tarkoitusta varten se voi asianomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen

1. Virasto avustaa komissiota sen arvioinnissa ja valvonnassa, miten jäsenvaltiot soveltavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, sanotun kuitenkin rajoittamatta komissiolle perustamissopimuksessa annettua täytäntöönpanovaltaa. Virasto voi **omia resurssejaan käyttäen** tehdä jäsenvaltioiden viranomaisia ja yksityisiä toimijoita koskevia tarkastuksia. Tätä tarkoitusta varten se voi asianomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

Kalavarojen säilyttäminen teknisten toimenpiteiden avulla *

P6_TA(2009)0256

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla (KOM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS))

(2010/C 184 E/61)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0324),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0282/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A6-0206/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1**Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 7 a kappale (uusi)**

(7 a) Koska kaikilla alueilla yleisesti sovellettavat yhdenmukaiset säännöt ja erityisesti tietyillä alueilla sovellettavat säännöt ovat yhtä tärkeitä kalatalouden hallinnolle, neuvoston olisi hyväksyttävä ne.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 a kappale (uusi)

(12 a) Lisäselvennyksenä sääntöjen väärästä tulkinnasta aiheutuvien kiistojen välttämiseksi tulevaisuudessa ja äskettäin omaksutun lähestymistavan mukaisesti komission olisi täydennettävä tämän asetuksen säännöksiä julkaisemalla liite, jossa on pyydysten ominaisuuksia selittävät kuvat.

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 a kappale (uusi)

(13 a) On vältettävä tilanteita, jotka vääristävät kilpailua tai aiheuttavat hämmennystä toimijoiden ja kuluttajien keskuudessa ja jotka voisivat johtaa vähimmäiskokoa koskevien säännösten rikkomiseen, ja siksi säännöksiä olisi sovellettava myös tuontituotteisiin. Tätä varten komission olisi annettava mahdollisimman pian ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ⁽¹⁾ muuttamisesta biologisten kokojen ja myyntikokojen yhtenäistämiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22).

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 kappale

(15) Sivusaaliiden enimmäismäärien ylittyessä aluksen on välittömästi siirryttävä toiselle alueelle.

(15) Meriluonnonvarojen riittävän suojelun varmistamiseksi sekä lisääntymisalueiden tai herkkien alueiden suojelemiseksi ja saaliiden poisheittämisen vähentämiseksi kalastustoimintaa olisi rajoitettava tietyillä alueilla, tiettyinä aikoina sekä tietyillä pyydyksillä ja välineillä.

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 kappale

(17) Jos kalavarojen säilyminen on vakavasti uhattuna, komissiolla **ja jäsenvaltioilla** olisi oltava oikeus toteuttaa tilanteen vaatimia tilapäisiä toimenpiteitä, jotka pannaan täytäntöön välittömästi.

(17) Jos kalavarojen säilyminen on vakavasti uhattuna, komissiolla olisi **omasta aloitteestaan tai jäsenvaltioiden perustellusta pyynnöstä** oltava oikeus toteuttaa tilanteen vaatimia tilapäisiä toimenpiteitä, jotka pannaan täytäntöön välittömästi.

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 19 kappale

(19) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä, **myös kunkin alueellisen neuvoo-antavan toimikunnan aluetta koskevista erityissäännöksistä**, olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti.

(19) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi
2 a artikla (uusi)

2 a artikla

Alueelliset säännökset

Neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 37 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen eri alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien piiriin kuuluviin alueisiin erityisesti sovellettavat toimenpiteet.

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – b alakohta

b) "puomitroolilla" tarkoitetaan pohjatroolia, jonka verkko pidetään vaakatasossa avoinna puomin avulla;

b) "puomitroolilla" tarkoitetaan pohjatroolia, jonka verkko pidetään vaakatasossa avoinna puomin avulla **ja jonka puomi on teräksestä valmistettu, kahden luistin tukema pyöreä putki; rakennelmaa vedetään merenpohjaa pitkin;**

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – e alakohta

e) "troolin perällä" tarkoitetaan vedettävän pyydyksen **kahdeksaa** viimeistä metriä sulkuköydestä mitattuna, jos silmäkoko on vähintään 80 millimetriä, ja vedettävän pyydyksen 20:tä viimeistä metriä sulkuköydestä mitattuna, jos silmäkoko on alle 80 millimetriä;

e) "troolin perällä" tarkoitetaan vedettävän pyydyksen **kuutta** viimeistä metriä sulkuköydestä mitattuna, jos silmäkoko on vähintään 80 millimetriä, ja vedettävän pyydyksen 20:tä viimeistä metriä sulkuköydestä mitattuna, jos silmäkoko on alle 80 millimetriä;

Tarkistus 10

Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 3 a kohta (uusi)

3a. **Pieniä pelagisia lajeja (sardiineja, sardelleja, piikkimakrilleja ja makrilleja) koskeva mahdollisuus, että 10 prosenttia saaliista voi koostua määrätyn vähimmäiskoon alittavista yksilöistä, pidetään ennallaan.**

Tarkistus 11

Ehdotus asetukseksi
5 artikla

Yhden verkon sääntö

Aluksella ei saa minkään kalastusmatkan aikana pitää minkäänlaista yhdistelmää eri silmäkokoluokkiin kuuluvia verkkoja.

Verkkojen yhdistelmät

1. Neuvosto säätää komission ehdotuksesta tapauksista, joissa alukset voivat pitää mukanaan yhtä tai useampaa yhdistelmää eri silmäkokoluokkiin kuuluvia verkkoja saman kalastusmatkan aikana.

2. Näissä perusteissa otetaan huomioon

a) asianomaisen aluksen kotisataman ja kalastusalueen välinen etäisyys,

b) missä määrin kalastustoimintaan kuuluu useiden lajien pyytämistä ja mikä on toissijaisten lajien taloudellinen merkitys kohdelajeihin verrattuna,

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

c) *käytetäänkö missään kalastustoiminnassa minkään kalastusmatkan aikana verkkoa, jonka silmäkoko on tässä asetuksessa säädettyä suurempi.*

3. *Tämän artiklan sisällöstä säädetään tämän asetuksen 2 a artiklan mukaisesti.*

Tarkistus 12

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 2 kohta – a alakohta

a) kiinnittää troolin perän ulkopuolelle perän suojus *kalastettaessa vedettävällä pyydyksellä, jonka silmäkoko on alle 80 millimetriä.* Perän suojuksen silmäkoon on oltava vähintään kaksinkertainen troolin perän silmäkokoan verrattuna;

a) kiinnittää troolin perän ulkopuolelle perän suojus. Perän suojuksen silmäkoon on oltava vähintään kaksinkertainen troolin perän silmäkokoan verrattuna;

Tarkistus 13

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 2 kohta – b a alakohta (uusi)

b a) käyttää perän suojuksia troolin perän ulkopuolella aluksilla, joilla on lupa vetää verkkoja, joiden silmäkoko on vähintään 60 millimetriä, ICES-alueilla VIII, IX ja X;

Tarkistus 14

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 3 kohta – d alakohta

d) *vedettävää pyydystä, jonka silmäkoko on vähintään 80 millimetriä ja jossa on yli 100 avointa silmää ja alle 40 avointa silmää missä tahansa kohdassa troolin perän kehää, lukuun ottamatta liitoskohtaa ja jameita;*

Poistetaan.

Tarkistus 15

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 4 kohta

4. *Edellä olevasta 2 kohdan a alakohdasta sekä 3 kohdan b, d ja e alakohdasta poiketen 80 millimetrin silmäkoko korvataan 60 millimetrin silmäkoolla kalastettaessa ICES-alueilla VIII, IX ja X.*

Poistetaan.

Tarkistus 16

Ehdotus asetukseksi

8 artikla – 2 kohta

2. Verkkojen ja riimuverkkojen vedessäoloaika saa olla enintään **48 tuntia**.

2. Verkkojen ja riimuverkkojen vedessäoloaika saa olla enintään **24 tuntia**.

Tarkistus 17

Ehdotus asetukseksi

8 artikla – 3 kohta

3. Kalastettaessa verkoilla ja riimuverkoilla käytettyjen verkkojen pituus ei saa olla enempää kuin **50 kilometriä**.

3. Kalastettaessa verkoilla ja riimuverkoilla käytettyjen verkkojen pituus ei saa olla enempää kuin **40 kilometriä**.

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 18

Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 1 kohta

1. Edellä olevasta 8 artiklasta poiketen verkkojen laskeminen on sallittua leveyspiirin 48° pohjoista leveyttä pohjoispuolella, jos verkkojen silmäkoko on vähintään 120 millimetriä ja alle 150 millimetriä, ja leveyspiirin 48° pohjoista leveyttä eteläpuolella, jos verkkojen silmäkoko on vähintään 100 millimetriä ja alle 130 millimetriä, vesillä, joiden kartan mukainen syvyys on alle **600 metriä**, jos verkkojen korkeus on korkeintaan 100 silmää ja pauloitusmitoitus vähintään 0,5 ja jos ne on varustettu kohoin tai vastaavin kellukkein. Kunkin verkon pituus saa olla enintään 5 meripeninkulmaa, ja kerrallaan käytössä olevien verkkojen kokonaispituus saa olla alusta kohden enintään 25 kilometriä. Vedessäoloaika saa olla enintään 24 tuntia.

1. Edellä olevasta 8 artiklasta poiketen verkkojen laskeminen on sallittua leveyspiirin 48° pohjoista leveyttä pohjoispuolella, jos verkkojen silmäkoko on vähintään 120 millimetriä ja alle 150 millimetriä, ja leveyspiirin 48° pohjoista leveyttä eteläpuolella, jos verkkojen silmäkoko on vähintään 100 millimetriä ja alle 130 millimetriä, vesillä, joiden kartan mukainen syvyys on alle **400 metriä**, jos verkkojen korkeus on korkeintaan 100 silmää ja pauloitusmitoitus vähintään 0,5 ja jos ne on varustettu kohoin tai vastaavin kellukkein. Kunkin verkon pituus saa olla enintään 5 meripeninkulmaa, ja kerrallaan käytössä olevien verkkojen kokonaispituus saa olla alusta kohden enintään 25 kilometriä. Vedessäoloaika saa olla enintään 24 tuntia, **elleivät sääolosuhteet tee verkkojen nostamisesta mahdotonta.**

Tarkistus 19

Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 2 kohta

2. Edellä olevasta 8 artiklasta poiketen verkkojen laskeminen on sallittua, jos niiden silmäkoko on vähintään 250 millimetriä, vesillä, joiden kartan mukainen syvyys on alle 600 metriä, jos verkkojen korkeus on korkeintaan 15 silmää ja pauloitusmitoitus vähintään 0,33 ja jos ne on varustettu kohoin tai vastaavin kellukkein. Kunkin verkon pituus saa olla enintään 10 kilometriä. Kerrallaan käytössä olevien verkkojen kokonaispituus saa olla alusta kohden enintään **100 kilometriä**. Vedessäoloaika saa olla enintään 72 tuntia.

2. Edellä olevasta 8 artiklasta poiketen verkkojen laskeminen on sallittua, jos niiden silmäkoko on vähintään 250 millimetriä, vesillä, joiden kartan mukainen syvyys on alle 600 metriä, jos verkkojen korkeus on korkeintaan 15 silmää ja pauloitusmitoitus vähintään 0,33 ja jos ne on varustettu kohoin tai vastaavin kellukkein. Kunkin verkon pituus saa olla enintään 10 kilometriä. Kerrallaan käytössä olevien verkkojen kokonaispituus saa olla alusta kohden enintään **60 kilometriä**. Vedessäoloaika saa olla enintään 72 tuntia.

Tarkistus 20

Ehdotus asetukseksi
10 artikla – 1 kohta

1. Jos jollakin kalastusalueella pyydettyjen alamittaisten kalojen **määrä** on yli 10 prosenttia minkä tahansa yksittäisen noston kokonaissaaliista, aluksen on ennen kalastuksen jatkamista siirryttävä vähintään viiden meripeninkulman päähän edellisen noston sijainnista.

1. Jos jollakin kalastusalueella pyydettyjen, **liitteessä I tarkoitettujen** alamittaisten kalojen **paino** on yli 10 prosenttia minkä tahansa yksittäisen noston kokonaissaaliista **ja jos tämä toistuu kolmessa peräkkäisessä nostossa**, aluksen on ennen kalastuksen jatkamista siirryttävä vähintään viiden meripeninkulman päähän edellisen noston sijainnista.

Edellä olevasta alakohdasta poiketen, kun kyseessä on paikallinen ja rannikkokalastus, jolla on niin merenpohjan syvyyteen kuin sen muodostukseen ja sen etäisyyteen rannasta liittyviä erityispiirteitä, siirtymisvelvoite voi olla alle viisi meripeninkulmaa edellyttäen, että erityispiirteet on perusteltu teollisella raportilla ja että kalastustoimintaa ei harjoiteta nuorten yksilöiden keskittymissä.

Tarkistus 21

Ehdotus asetukseksi
10 artikla – 2 kohta

2. **Jos kohdelajien, joita on sallittua pyytää kullekin lajille määritellyn silmäkokuokkaan kuuluvalla pyydyksellä ja pitää aluksella, lukuun ottamatta kohdelajiin kuuluvia**

2. **Neuvosto määrää komission ehdotuksesta asianomaiset kalastuskieltoalueet ja -ajat tämän asetuksen 2 a artiklan mukaisesti.**

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

alamittaisia kaloja, vähimmäis- ja/tai enimmäisprosenttiosuudet missä tahansa yksittäisessä nostossa eivät ole 22 artiklan mukaisesti hyväksytyissä yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen prosenttiosuuksien mukaisia, aluksen on välittömästi siirryttävä vähintään 10 meripeninkulman päähän edellisen noston sijainnista ja pysyttävä seuraavan noston aikana vähintään 10 meripeninkulman päässä edellisen noston sijainnista.

Tarkistus 22

Ehdotus asetukseksi
12 artikla

Meren eliöiden pyytäminen, aluksella pitäminen, jälleenlaivaaminen, varastointi, aluksesta purkaminen, myynti, esillä pitäminen ja myyntiin tarjoaminen on kiellettyä, jos ne on pyydetty menetelmillä, joihin kuuluu räjähteiden, myrkyllisten tai huu- maavien aineiden, sähkövirran tai jonkinlaisen ammuksen käyttöä.

Meren eliöiden pyytäminen, aluksella pitäminen, jälleenlaivaa- minen, varastointi, aluksesta purkaminen, myynti, esillä pitä- minen ja myyntiin tarjoaminen on kiellettyä, jos ne on pyydetty menetelmillä, joihin kuuluu räjähteiden, myrkyllisten tai huu- maavien aineiden, sähkövirran tai jonkinlaisen ammuksen käyt- töä, **lukuunottamatta harppuunakalastusta.**

Tarkistus 23

Ehdotus asetukseksi
16 artikla – 1 kohta

1. Jos tiettyjen lajien tai pyyntialueiden säilyminen on vaka- vasti uhattuna, myös silloin, kun nuoria kaloja esiintyy liikaa, ja jos viivyttely aiheuttaisi vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa, jäsenvaltio voi toteuttaa asianmukaisia säilyttämistoimenpiteitä suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesillä. Asi- anomaisen jäsenvaltion on varmistettava, ettei tällaisilla toimen- piteillä syrjitä muiden jäsenvaltioiden kalastusalueita.

1. Jos tiettyjen lajien tai pyyntialueiden säilyminen on vaka- vasti uhattuna, myös silloin, kun nuoria kaloja esiintyy liikaa, ja jos viivyttely aiheuttaisi vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa, jäsenvaltio voi toteuttaa asianmukaisia säilyttämistoimenpiteitä suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesillä. Asi- anomaisen jäsenvaltion on varmistettava, ettei tällaisilla toimen- piteillä syrjitä muiden jäsenvaltioiden kalastusalueita. **Ennen täl- laisten toimenpiteiden toteuttamista on kuultava asianomaisia alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia ja komissiota.**

Tarkistus 24

Ehdotus asetukseksi
18 artikla – 2 kohta

2. Jos viivyttely poisheittäminen vähentämisessä tai lopettami- sessa aiheuttaisi vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa, **jäsen- valtio** voi ryhtyä **16 artiklan mukaisesti** asianmukaisiin ja syr- jimättömiin säilyttämistoimenpiteisiin **suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa** kuuluvilla vesillä.

2. Jos viivyttely poisheittäminen vähentämisessä tai lopettami- sessa aiheuttaisi vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa, **komissio** voi **omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion perustellusta pyyn- nöstä** ryhtyä asianmukaisiin ja syrjimättömiin säilyttämistoi- menpiteisiin **asianomaisen jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan** kuuluvilla vesillä. **Ennen tällaisten toimenpi- teiden toteuttamista on kuultava komissiota ja asianomaista alueellista neuvoo-antavaa toimikuntaa.**

Tarkistus 25

Ehdotus asetukseksi
21 a artikla (uusi)

21 a artikla

Tuleva sääntely

Teknisten toimenpiteiden seuraavien osien sääntelyä koskevat säännöt hyväksytään neuvoston asetuksella:

Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

- a) kohdelajin vähimmäis- ja enimmäisprosenttiosuudet aluksella pidetyistä elollisista vesiluonnonvaroista;
- b) kullekin kohdelajille hyväksyttävät silmäkokoluokat;
- c) poisheittämisen vähentämistä tai lopettamista sekä pyydysten valikoivuuden parantamista koskevat säännökset;
- d) toimenpiteet, jotka koskevat kalastuksen rajoittamista tiettyinä aikoina ja/tai tietyillä 2 artiklassa tarkoitetuilla alueilla parhaiden saatavilla olevien tieteellisten tietojen perusteella, alueiden merellisten luontotyyppien suojelemiseksi.

Tarkistus 26

Ehdotus asetukseksi
22 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen täytäntöönpanosta annetaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. **Näissä säännöissä on mainittava erityisesti**

- a) kohdelajin vähimmäis- ja enimmäisprosenttiosuudet aluksella pidetyistä elollisista vesiluonnonvaroista;
- b) kullekin kohdelajille hyväksyttävät silmäkokoluokat;
- c) poisheittämisen vähentämistä tai lopettamista sekä pyydysten valikoivuuden parantamista koskevat säännökset;
- d) toimenpiteet, jotka koskevat kalastuksen rajoittamista tiettyinä aikoina ja/tai tietyillä 2 artiklassa tarkoitetuilla alueilla parhaiden saatavilla olevien tieteellisten tietojen perusteella, alueiden merellisten luontotyyppien suojelemiseksi;
- e) muut tekniset toimenpiteet merellisten luontotyyppien tai kalavarojen suojelemiseksi.

Muista tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevista teknisistä toimenpiteistä merellisten luontotyyppien tai kalavarojen suojelemiseksi säädetään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tarkistus 27

Ehdotus asetukseksi
24 artikla – 2 a kohta (uusi)

2a. Tämän asetuksen voimaantulo edellyttää laivastojen mukauttamisajan määrittämistä ja täydentävien sääntöjen antamista.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevat yhteiset säännöt (uudelleenlaadittu) *II**

P6_TA(2009)0275

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä (uudelleenlaadittu toisinto) (11786/1/2008 – C6-0016/2009 – 2007/0097(COD))

(2010/C 184 E/62)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (11786/1/2008 – C6-0016/2009) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0264),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0215/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 62 E, 17.3.2009, s. 25.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, 5.6.2008, P6_TA(2008)0249.

P6_TC2-COD(2007)0097

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta (uudelleenlaadittu toisinto)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o ...)

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Maanteiden liikenteenharjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevat yhteiset säännöt *II**

P6_TA(2009)0276

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta (11783/1/2008 – C6-0015/2009 – 2007/0098(COD))

(2010/C 184 E/63)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (11783/1/2008 – C6-0015/2009) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0263),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0210/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 62 E, 17.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, 21.5.2008, P6_TA(2008)0217.

P6_TC2-COD(2007)0098

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o ...)

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevat yhteiset säännöt (uudelleenlaatiminen) *II**

P6_TA(2009)0277

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä (uudelleenlaadittu toisinto) (11788/1/2008 – C6-0014/2009 – 2007/0099(COD))

(2010/C 184 E/64)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (11788/1/2008 – C6-0014/2009) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0265),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0211/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 62 E, 17.3.2009, s. 46.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit 21.5.2008, P6_TA(2008)0218.

P6_TC2-COD(2007)0099

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä (uudelleenlaadittu toisinto)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o ...)

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Rakennusten energiatehokkuus (uudelleenlaatiminen) *I**

P6_TA(2009)0278

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu) (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD))

(2010/C 184 E/65)

(Yhteispäätösmenettely – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0780),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 175 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0413/2008),
- ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle työjärjestyksen 80 a artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 3. helmikuuta 2009 päivätyn kirjeen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0254/2009),

A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoantavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta,

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoantavan ryhmän suositusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0223

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rakennusten energiatehokkuudesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/91/EY ⁽⁴⁾ on muutettu ⁽⁵⁾. Koska siihen tehdään uusia sisältömuutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Luonnonvaroihin, joiden harkittuun ja järkevään käyttöön perustamissopimuksen 174 artiklassa viitataan, kuuluvat öljytuotteet, maakaasu ja kiinteät polttoaineet, jotka ovat keskeisiä energialähteitä, mutta myös suurimpia hiilidioksidipäästöjen lähteitä.
- (3) **Koska rakennukset muodostavat 40 prosenttia EU:n kokonaisenergiankulutuksesta**, energiankulutuksen vähentäminen **ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttö** rakennusalailla **ovat** toimenpiteitä, joita tarvitaan **EU:n energiariippuvuuden ja** kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. **Yhdessä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian lisääntyvän käytön kanssa energiankulutuksen vähentämistoimet EU:ssa mahdollistaisivat, että EU noudattaa** ilmastonmuutosta koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimukseen (UNFCCC) liitetyn Kioton pöytäkirjan **sitoumuksia, pitkän aikavälin sitoumustaan säilyttää maailmanlaajuinen lämpötilan nousu alle 2 °C:ssa ja sitoumustaan vähentää** kasvihuonekaasupäästöjen **kokonaismäärää vähintään 20 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä ja 30 prosenttia, jos saadaan aikaan kansainvälinen sopimus**. Pienemmällä energiankulutuksella **ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian lisääntyvällä käytöllä** on myös tärkeä merkitys energian toimitusvarmuuden ja teknologian kehityksen edistämisessä ja työllistymis- ja aluekehitysmahdollisuuksien luomisessa varsinkin maaseudulla.
- (4) Energian kysynnän hallinta on tärkeä väline, jonka avulla yhteisö voi vaikuttaa maailmanlaajuisiin energiamarkkinoihin ja siten energian toimitusvarmuuteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 13. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 21. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽⁵⁾ Katso liitteessä VI oleva A osa.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (5) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että energiatehokkuutta on parannettava, jotta voitaisiin saavuttaa yhteisön energiankulutukselle asetettu 20 prosentin säästötavoite vuoteen 2020 mennessä, ja vaati komission tiedonannossa Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen ⁽¹⁾ määriteltyjen ensisijaisten toimen perusteellista ja nopeaa täytäntöönpanoa. Tässä toimintasuunnitelmassa todetaan, että rakennusallalla on mahdollista saavuttaa merkittäviä kustannustehokkaita energiansäästöjä. Euroopan parlamentti vaati 31 päivänä tammikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa direktiivin 2002/91/EY säännösten tiukentamista, **ja se on useaan otteeseen, viimeksi toisesta strategisesta energiakatsauksesta 3 päivänä helmikuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa, vaatinut, että 20 prosentin energiatehokkuustavoitteesta vuoteen 2020 mennessä tehdään sitova. Lisäksi jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä 23 päivänä huhtikuuta 2009 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 406/2009/EY. ⁽²⁾ asetetaan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi sitovia kansallisia tavoitteita, joiden kannalta rakennusalan energiatehokkuus on ratkaisevan tärkeää, ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY ⁽³⁾ säädetään energiatehokkuuden edistämiseksi sellaisen sitovan tavoitteen mukaisesti, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus EU:n koko energiankulutuksesta on 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.**
- (6) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti yhteisön sitoutumisen yhteisön laajuiseen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehittämiseen kannattamalla pakollista tavoitetta, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Direktiivissä 2009/28/EY vahvistetaan yhteinen kehys uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistämiseksi. Siinä korostetaan tarvetta ottaa huomioon uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energia direktiivin 2002/91/EY mukaisten energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, jotta voidaan nopeuttaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasojen käyttöön ottoa rakennuksissa.
- (7) Olennaisilta osin rakennuksista koostuvan asunto- ja palvelualan osuus energian loppukulutuksesta yhteisössä on noin 40 prosenttia, ja tämän alan laajentuminen nostaa sen energiankulutusta ja siten myös sen hiilidioksidipäästöjä.
- (8) On tarpeellista vahvistaa nykyistä konkreettisemmat toimet merkittävien mutta vielä toteuttamattomien energian säästömahdollisuuksien saavuttamiseksi rakennuksissa ja jäsenvaltioiden tulosten välillä tällä alalla vallitsevien suurten erojen kaventamiseksi.
- (9) Rakennusten energiatehokkuuden parantamista koskevissa lisätoimenpiteissä olisi otettava huomioon ilmasto- ja paikalliset olosuhteet samoin kuin sisäilmasto-olosuhteet ja kustannustehokkuus. Nämä toimenpiteet eivät saa vaikuttaa muihin rakennuksia koskeviin vaatimuksiin kuten rakennukseen pääsyyn, turvallisuuteen tai suunniteltuun käyttötarkoitukseen.
- (10) Rakennusten energiatehokkuutta laskettaessa perustana olisi käytettävä **yhteistä** menetelmää, **jonka objektiivisissa muuttujissa otetaan huomioon alueelliset ilmastoerot** ja jossa otetaan huomioon lämpöominaisuuksien lisäksi muut yhä merkittävämmiksi käyvät tekijät, kuten **lämmitys-, jäähdytys- ja ilmanvaihtojärjestelmät, lämmön talteenotto, vyöhykesäätö**, uusiutuvien energialähteiden käyttö, passiiviset lämmitys- ja jäähdytyselementit, varjostaminen, sisäilman laatu, **riittävän luonnonvalon mittaukset, eristys- ja valaistusjärjestelmät, seuranta- ja valvontajärjestelmät** ja rakennuksen suunnittelu. Energiatehokkuuden laskentamenetelmän ei pitäisi perustua ainoastaan siihen vuodenaikaan, jona tarvitaan lämmitystä, vaan sen tulisi kattaa rakennuksen vuotuinen energiatehokkuus. **Tässä menetelmässä olisi otettava huomioon nykyiset eurooppalaiset standardit.**
- (11) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava vähimmäisvaatimukset rakennusten energiatehokkuudelle. Nämä vaatimukset olisi asetettava siten, että voidaan saavuttaa kustannusoptimaalinen tasapaino tarvittavien investointien ja rakennuksen elinkaaren aikana säästettyjen energiakustannusten välillä. Olisi säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta tarkistaa säännöllisesti rakennusten energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia tekniikan kehityksen perusteella.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0038.

⁽²⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽³⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (12) Tämä direktiivi ei rajoita EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista. Tästä syystä tässä direktiivissä käytettyä ilmaisua ”kannustin” ei tulisi tulkita niin, että siihen sisältyy valtiontuki.
- (13) Komission olisi määriteltävä **yhteinen menetelmä** energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten. **Menetelmän olisi oltava johdonmukainen sellaisessa yhteisön lainsäädännössä käytetyn menetelmän kanssa, jota sovelletaan rakennuksen muodostavien tuotteiden, komponenttien ja rakennuksen teknisten järjestelmien tehokkuutta koskeviin vaatimuksiin.** Jäsenvaltioiden olisi käytettävä tätä **yhteistä menetelmää vahvistaakseen** energiatehokkuuden vähimmäisvaatimukset. **Laskennan** tulokset ja niiden saavuttamisessa käytetyt tiedot olisi toimitettava säännöllisesti komissiolle. Komission olisi toimitettujen tietojen avulla voitava arvioida ja laatia kertomus jäsenvaltioiden edistymistä energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen saavuttamisessa. Jäsenvaltioiden olisi **sovellettava** tätä **menetelmää** tarkistaessaan ja **vahvistaessaan** energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksiaan.
- (14) Rakennukset vaikuttavat energiankulutukseen **merkittävästi** pitkällä aikavälillä. **Koska olemassa olevia rakennuksia korjataan pitkällä aikavälillä, uusien ja olemassa olevien** rakennusten, **joihin tehdään laajamittaisia korjauksia,** olisi täytettävä energiatehokkuutta koskevat, paikallisen ilmaston mukaan asetetut vähimmäisvaatimukset. Koska kaikkia vaihtoehtoisten energiahuoltojärjestelmien tarjoamia mahdollisuuksia ei yleensä täysimääräisesti tutkita, **vaihtoehtoisia energiahuoltojärjestelmiä uusille ja olemassa oleville rakennuksille** olisi tarkasteltava **niiden** koosta riippumatta **sen periaatteen mukaisesti, että ensin varmistetaan lämmitykseen ja jäähdytykseen tarvittavan energian vähentäminen kustannusoptimaaliselle vähimmäistasolle.**
- (15) Olemassa olevien rakennusten laajamittaiset korjaukset tarjoavat rakennuksen koosta riippumatta mahdollisuuden toteuttaa kustannustehokkaita toimenpiteitä **koko rakennuksen** energiatehokkuuden parantamiseksi. **Kustannustehokkaita toimenpiteitä** koskevien **vaatimusten asettamisella varmistetaan, ettei luoda esteitä, jotka saattaisivat rajoittaa laajamittaisten korjausten aloittamista.**
- (16) Tutkimusten mukaan rakennusala kärsii tehottomuudesta, jonka vuoksi loppukäyttäjien kustannukset ovat huomattavasti optimaalisia kustannuksia korkeammat. Laskelmien mukaan rakennuskustannuksia voitaisiin alentaa jopa 30–35 prosenttia vähentämällä jätteitä useimmissa rakennusprosesseissa ja useimmissa tuotteissa. Rakennusalan tehottomuus on merkittävä uhka direktiivin tavoitteelle ja tarkoitukselle, sillä perusteettoman korkeat rakennus- ja korjauskustannukset vähentävät kustannustehokkuutta ja siten alan energiatehokkuutta. Tämän direktiivin asianmukaisen toimivuuden takaamiseksi komission olisi arvioitava rakennusmarkkinoiden toimintaa ja annettava päätelmistään ja ehdotuksistaan kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan avoin hinnoittelu rakennus- ja korjausalalla ja lisäksi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä uusien tulokkaiden ja erityisesti pk-yritysten, markkinoille pääsyn sekä tarpeellisten palvelujen ja infrastruktuurien saannin esteiden poistamiseksi.
- (17) Kodinkoneiden sekä lämmityksen ja jäähdytyksen energiatehokkuuden parantamiseksi olisi kehitettävä ja otettava käyttöön tietotekniikkaa siten, että tavoitteena ovat ”älykkäät rakennukset”.
- (18) Tarvitaan toimenpiteitä sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, jotka eivät ainoastaan täytä nykyisiä energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia vaan **joissa varmistetaan vähintään kustannusoptimaalinen energiatehokkuuden taso.** Tätä varten jäsenvaltioiden olisi laadittava kansalliset suunnitelmat sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla **on nollatason nettomääräinen energiankulutus,** ja raportoitava tällaisista suunnitelmista säännöllisesti komissiolle.
- (19) Jäsenvaltioiden raportointitapaan keventämiseksi tässä direktiivissä vaaditut raportit olisi voitava sisällyttää energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista || 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY ⁽¹⁾ 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin. Kunkin jäsenvaltion julkisen sektorin tulisi toimia edelläkävijänä rakennusten energiatehokkuuden alalla, ja tästä syystä kansallisissa suunnitelmissa olisi asetettava kunnianhimoisemmat tavoitteet viranomaisten käytössä oleville rakennuksille.

(1) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (20) *Jäsenvaltioita olisi kannustettava toteuttamaan myös muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä rakennusten lisääntyvän energiatehokkuuden edistämiseksi. Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä yrityksille, omistusasunnossa asuville ja vuokraajille myönnettäviä taloudellisia kannustimia ja verokannustimia, mukaan luettuna korjauspalvelujen alennettu arvonlisäverokanta.*
- (21) *Jäsenvaltioiden olisi vältettävä vääristävää kuluttajien energianhintojen sääntelyä, jossa ei tarjota kannustimia energiansäästöön.*
- (22) *Rakennuksen tai sen osien mahdolliselle ostajalle tai vuokraajalle olisi annettava energiatehokkuustodistuksen välityksellä paikkansa pitävää tietoa rakennuksen energiatehokkuudesta ja käytännön ohjeita tämän tehokkuuden parantamiseksi. Myös liikerakennusten omistajat ja vuokraajat olisi veloitettava vaihtamaan tietoja tosiasiallisesta energiankulutuksesta, jotta varmistetaan, että kaikki tiedot ovat saatavilla tietoon perustuvien päätösten tekemiseksi tarvittavista parannuksista. Todistuksessa olisi annettava tietoja myös lämmityksen ja jäähdytyksen tosiasiallisesta vaikutuksesta rakennuksen energiatarpeeseen, sen primäärienergian kulutukseen ja hiilidioksidipäästöihin. Rakennuksen omistajalla olisi oltava mahdollisuus pyytää sertifiointia tai päivitettyä todistusta milloin tahansa, ei ainoastaan rakennuksen vuokraus-, myynti- tai kunnostusajankohtana.*
- (23) *Viranomaisten olisi näytettävä esimerkkiä ja pantava täytäntöön energiatehokkuustodistukseen sisältyvät suositukset sen voimassaoloaikana. Jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä kansallisiin suunnitelmiinsa toimenpiteitä viranomaisten tukemiseksi, jotta nämä toteuttaisivat varhaisessa vaiheessa energiatehokkuuden parannuksia ja panisivat täytäntöön energiatehokkuustodistukseen sisältyvät suositukset sen voimassaoloaikana. Jäsenvaltioiden olisi kansallisia suunnitelmia laatiessaan kuultava paikallisten ja alueellisten viranomaisten edustajia.*
- (24) *Direktiivissä 2006/32/EY vahvistettujen älykkäiden mittareiden asennusta koskevien vaatimusten mukaisesti omistajien ja vuokraajien olisi saatava täsmällisiä ja tosiaikaisia tietoja energiankulutuksesta käytössään olevissa rakennuksissa.*
- (25) *Viranomaisten käytössä olevien rakennusten ja säännöllisesti yleisön käytössä olevien rakennusten olisi annettava esimerkki siitä, kuinka ympäristö- ja energianäkökohdat otetaan huomioon, ja tästä syystä näille rakennuksille olisi suoritettava energiasertifiointi säännöllisin väliajoin. Energiatehokkuutta koskevien tietojen levittämistä kansalaisille olisi tehostettava asettamalla rakennusten energiatodistukset selvästi näkyville. Jos jäsenvaltiot päättävät sisällyttää energiankäytön osaksi energiasertifiointivaatimuksia, paikkakohtaisen lähestymistavan käyttöön ottamisen olisi oltava mahdollista, jossa toistensa läheisyydessä sijaitsevilla ja saman organisaation käytössä olevilla rakennuksilla on yhteiset energiamittarit.*
- (26) *Toisten jäsenvaltioiden antamien energiatehokkuustodistusten vastavuoroisen tunnustamisen varmistamisella on todennäköisesti suuri merkitys kehitettäessä energiatehokkuutta tukevien rahoituspalvelujen ja muiden palvelujen rajat ylittäviä markkinoita. Komission olisi tämän edistämiseksi vahvistettava todistusten sisältöä ja esitystapaa sekä asiantuntijoiden valtuutusta koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset. Energiatehokkuustodistusten pitäisi olla saatavilla sekä omistajan että vuokraajan kielellä, jotta suosituksia olisi helppo ymmärtää.*
- (27) *Viime vuosina on ollut havaittavissa ilmastointilaitteiden käytön voimakas lisääntyminen Euroopan maissa. Tämä aiheuttaa kaikissa jäsenvaltioissa vakavia huippukuormitukseen liittyviä ongelmia, mikä nostaa sähköenergian kustannuksia ja rasittaa maiden energiatasetta. Etusijalle olisi asetettava strategiat, joilla tehostetaan rakennusten lämpöominaisuuksia kesäaikana. Tätä varten olisi kehitettävä edelleen passiivisia jäähdytystekniikoita, ensisijaisesti sellaisia tekniikoita, joilla parannetaan sisäilmasto-olosuhteita ja rakennuksia ympäröivää mikroilmastoa.*

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (28) Pätevän henkilöstön suorittamalla lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien säännöllisellä tarkastuksella varmistetaan osaltaan, että laitteet on säädetty oikein tuotemääritelmien mukaisesti ja että ne toimivat ympäristön, turvallisuuden ja energian kannalta parhaalla mahdollisella tavalla. Koko lämmitys- ja ilmastointijärjestelmästä olisi tehtävä puolueeton arviointi säännöllisin väliajoin järjestelmän elinkaaren aikana, erityisesti ennen järjestelmän korvaamista tai jälkiasennusta. Jotta rakennusten omistajien ja vuokraajien hallinnollinen rasite olisi mahdollisimman vähäinen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että energiatehokkuuden sertifiointi sisältää lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksen ja että lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastukset tehdään mahdollisuuksien mukaan samanaikaisesti.
- (29) Omaksumalla yhteinen lähestymistapa rakennusten energiatehokkuuden sertifiointiin ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastamiseen ja teettämällä ne päteillä ja valtuutetuilla asiantuntijoilla, joiden riippumattomuus taataan objektiivisin perustein, edistetään yhtäläisen toimintakentän luomista jäsenvaltioiden energiansäästöpyrkimyksille rakennusalaalla ja parannetaan yhteisön kiinteistömarkkinoiden avoimuutta, kun rakennusten tulevat omistajat tai käyttäjät saisivat energiatehokkuutta koskevia tietoja. Jotta voitaisiin varmistaa energiatehokkuustodistusten ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusten laatu kaikkialla yhteisössä, kussakin jäsenvaltiossa olisi perustettava riippumaton valvontamekanismi.
- (30) *Paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla on keskeinen merkitys tämän direktiivin onnistuneen täytäntöönpanon kannalta. Niiden edustajia olisi kuultava kaikista sen täytäntöönpanoon kansallisella tai alueellisella tasolla liittyvistä seikoista. Paikallisten suunnittelijoiden ja rakennustarkastajien olisi saatava välttämättömien tehtävien hoitamiseksi riittävät ohjeet ja resurssit.*
- (31) *Siltä osin kuin asentajan ammattiin pääsy tai sen harjoittaminen on säänneltyä, ammattipätevyyden tunnustamisedellytyksistä on säädetty ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/36/EY⁽¹⁾. Tämän direktiivin soveltaminen ei sen vuoksi rajoita direktiivin 2005/36/EY soveltamista. Direktiivissä 2005/36/EY asetetaan vaatimukset muun muassa arkkitehtien ammattitutkintojen vastavuoroisesta tunnustamisesta, mutta sen lisäksi on varmistettava, että arkkitehdit ja suunnittelijat ottavat energiatehokkaan teknologian riittävästi huomioon suunnitelmissaan ja töissään. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen laadittava tähän liittyen selkeät ohjeet. Ohjeistuksessa olisi kaikilta osin otettava huomioon direktiivi 2005/36/EY ja erityisesti sen 46 ja 49 artikla.*
- (32) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (33) Komissiolle olisi erityisesti oltava toimivalta mukauttaa liitteessä I vahvistetun yleisen kehyksen eräät osat tekniikan kehitykseen, määritellä **yhteinen menetelmä** energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten sekä vahvistaa **■** sellaisten rakennusten **määritelmä, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus, ottaen huomioon tavanomaiset alueelliset sääolot ja kyseisiin sääoloihin ajan mittaan ennustetut muutokset**. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä niitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (34) *Koska valaistuksen osuus on nykyisin noin 14 prosenttia EU:ssa käytetystä energiasta ja koska nykyaikaisilla valaistusjärjestelmillä voidaan säästää yli 80 prosenttia energiaa noudattaen kuitenkin eurooppalaisten standardien mukaisia valaistusolosuhteita, mikä on liian vähän käytetty keino, jonka avulla Euroopan unioni voisi saavuttaa vuoden 2020 tavoitteet, komission olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin valaistussuunnittelua koskevan direktiivin antamiseksi, jotta voidaan täydentää tässä direktiivissä vahvistettuja toimenpiteitä ja tavoitteita. Valaistussuunnittelun parantamiseen perustuvaa energiatehokkuuden lisäämistä ja energiatehokkaiden valaistuslähteiden käyttöä [energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (uudelleenlaadittu toisinto)] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY⁽³⁾ säännösten mukaisesti pidetään merkittävänä keinona rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi.*

(1) EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

(2) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(3) EUVL L ...

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen liittyviä tavoitteita, koska rakennusala on monimutkainen ja kansalliset asuntomarkkinat eivät voi riittävällä tavalla vastata energiatehokkuuden asettamiin haasteisiin, vaan tavoitteet voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (36) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempaan direktiiviin.
- (37) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä VI olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa sitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä edistetään rakennusten energiatehokkuuden parantamista yhteisössä ottaen huomioon ulkoiset ilmasto-olosuhteet, paikalliset olosuhteet sekä sisäilmastolle asetetut vaatimukset ja **energiatehokkuuden kustannusoptimaaliset tasot**.

Tässä direktiivissä säädetään vaatimuksista, jotka koskevat

- a) rakennusten ja niiden osien, **rakennuksen komponenttien ja rakennuksen teknisten järjestelmien** kokonaisenergiatehokkuuden **laskentamenetelmää**;
- b) vähimmäisvaatimusten soveltamista uusien rakennusten ja niiden osien energiatehokkuuteen;
- c) vähimmäisvaatimusten soveltamista sellaisten olemassa olevien rakennusten ■ energiatehokkuuteen, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, **sekä rakennuksen komponenttien ja rakennuksen teknisten järjestelmien energiatehokkuuteen, jos niitä korvataan tai jälkiasennetaan**;
- d) kansallisia suunnitelmia **ja tavoitteita** sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla **on nol-latason nettomääräinen energiankulutus**;
- e) rakennusten tai niiden osien energiasertifiointia;
- f) rakennusten lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien säännöllisiä tarkastuksia;
- g) energiatehokkuustodistusten ja tarkastusraporttien riippumattomia valvontajärjestelmiä;
- h) rakennusten energiatehokkuuden sertifioinnista vastaavien henkilöiden sekä lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastajien koulutusta ja vastavuoroista tunnustamista jäsenvaltioiden välillä**;
- i) kansallisia suunnitelmia rakennus-, vuokra- ja rakennussuojelulainsäädännön esteiden poistamiseksi ja taloudellisten kannustimien luomiseksi**.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä käytetään seuraavia määritelmiä:

- 1) ”rakennuksella” tarkoitetaan katettua seinällistä rakennetta, jonka sisäilmaston ylläpitämiseen käytetään energiaa;
- 2) ”*uudella rakennuksella*” tarkoitetaan rakennusta, jota varten saadaan asiaa koskeva rakennuslupa tämän direktiivin voimaantulon jälkeen;
- 3) ”*rakennuksen osilla*” tarkoitetaan samaan rakennukseen kuuluvia, erilliseen käyttöön tarkoitettuja huoneistoja tai yksiköitä;
- 4) ”*rakennuksella, jolla on nollatason nettomääräinen energiankulutus*” tarkoitetaan rakennusta, jonka *primäärienergian* vuotuinen kokonaiskulutus on rakennuksen erittäin korkean energiatehokkuuden tason vuoksi yhtä suuri tai pienempi kuin uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian tuotanto paikan päällä;
- 5) ”rakennuksen teknisillä järjestelmillä” tarkoitetaan teknisiä laitteita, joita käytetään lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon, veden lämmitykseen, valaistukseen tai sähköntuotantoon, *mittaus-, seuranta- ja valvontajärjestelmiin* tai näiden yhdistelmään;
- 6) ”rakennuksen energiatehokkuudella” tarkoitetaan laskettua tai mitattua energiamäärää, joka tarvitaan rakennuksen tyypilliseen käyttöön liittyvän *primäärienergiatarpeen* täyttämiseen ja *ilmaistaan yksikönä kWh/m² vuodessa* ja johon sisältyy muun muassa lämmitykseen, veden lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon ja *kiinteään valaistusjärjestelmään* käytetty energia, *kun otetaan huomioon passiivisesta aurinkoenergiasta saatavat hyödyt, aurinkosuojaus ja päivänvalo*;
- 7) ”primäärienergialla” tarkoitetaan uusiutuvista tai uusiutumattomista lähteistä *peräisin olevaa* energiaa, jota ei ole muunnettu millään prosessilla;
- 8) ”*uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla*” tarkoitetaan uusiutuvista, muista kuin fossiilista energialähteistä peräisin olevaa energiaa: *tuuli-, aurinko-, maalämpö-, ilmalämpö-, vesilämpö- ja valtamerienergia, vesivoima, biomassa, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamoissa syntyvä kaasu ja biokaasu*;
- 9) ”rakennuksen vaipalla” tarkoitetaan rakennuksen *integroituja* osia, jotka erottavat sen sisätilat ulkoympäristöstä **■**;
- 10) ”*rakennuksen komponentilla*” tarkoitetaan rakennuksen yksittäistä osaa, joka vaikuttaa rakennuksen energiatehokkuuteen eikä kuulu rakennuksen tekniseen järjestelmään ja johon sisältyvät *ikkunat, varjostus, ulko-ovet, seinät, perustukset, pohjalaatta, sisäkatto, ulkokatto ja eristysjärjestelmät*;
- 11) ”*laajamittaisella korjauksella*” tarkoitetaan rakennuksen korjausta, jossa
 - a) rakennuksen vaippaan tai rakennuksen teknisiin järjestelmiin liittyvien korjausten kokonaiskustannukset ovat yli **20 prosenttia** rakennuksen arvosta, *jolloin arvon on perustuttava senhetkisiin rakentamiskustannuksiin kyseisessä jäsenvaltiossa*, rakennusmaan arvo pois lukien, tai
 - b) korjaus koskee yli 25:tä prosenttia rakennuksen vaipasta, *ja sillä on suora vaikutus rakennuksen energiatehokkuuteen*;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- 12) "eurooppalaisella standardilla" tarkoitetaan Euroopan standardointikomitean, Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean tai Euroopan telealan standardointilaitoksen hyväksymää, julkiseen käyttöön saatettua standardia;
- 13) "energiatehokkuustodistuksella" tarkoitetaan jäsenvaltion tai sen nimeämän oikeushenkilön tunnustamaa todistusta, jossa ilmoitetaan 3 artiklan mukaisesti hyväksytyllä menetelmällä laskettu rakennuksen tai sen osien energiatehokkuus;
- 14) "yhteistuotannolla" tarkoitetaan lämpöenergian ja sähkö- ja/tai mekaanisen energian samanaikaista tuottamista samassa prosessissa;
- 15) "kustannusoptimaalisella tasolla" tarkoitetaan **tasoa, jolla rakennuksen elinkaaren aikana laskettu kustannus-hyötyanalyysi on positiivinen, kun otetaan huomioon vähintään investointi- ja käyttökustannusten** (mukaan luettuina energiakustannukset), **ylläpidon, tuotetusta energiasta saatavien tuottojen ja** tapauksen mukaan **käytöstäpoistokustannusten nettohyötyarvo**;
- 16) "ilmastointijärjestelmällä" tarkoitetaan sisäilman käsittelyn edellyttämien osatekijöiden yhdistelmää, mukaan luettuna ilmanvaihto;
- 17) "lämmityskattilalla" tarkoitetaan lämmityskattilan rungosta ja polttimesta muodostuvaa yksikköä, joka on suunniteltu siirtämään palamisessa vapautuva lämpö nesteeseen;
- 18) "nimellisteholla" tarkoitetaan valmistajan vahvistamaa ja takaamaa suurinta mahdollista kilowatteina ilmaistua lämpötehoa, joka voidaan jatkuvassa käytössä tuottaa valmistajan ilmoittamalla hyötysuhteella;
- 19) "lämpöpumpulla" tarkoitetaan **konetta**, laitetta tai järjestelmää, joka **siirtää** lämpöä **luonnonympäristöstä, kuten** ilmasta, vedestä tai **maasta, rakennuksiin tai teollisuusovelluksiin kääntämällä** lämmön **luonnollisen virtauksen siten, että se virtaa alhaisemmasta lämpötilasta korkeampaan. Tässä direktiivissä uusiutuvana energiana pidettävän lämpöpumppujen keräämän ympäröivän energian määrän on oltava sama kuin direktiivin 2009/28/EY mukainen määrä**;
- 20) "**energiaköyhyydellä**" tarkoitetaan tilannetta, jossa kotitalouden on käytettävä yli 10 prosenttia tuloistaan energialaskuihin kotinsa lämmittämiseksi Maailman terveysjärjestön suosittelemiin tasoihin perustuvan hyväksyttävän tason mukaisesti;
- 21) "**valaistusjärjestelmällä**" tarkoitetaan tietyn valaistustason tuottamisen edellyttämien osatekijöiden yhdistelmää;
- 22) "**kaukolämmityksellä tai -jäähdytyksellä**" tarkoitetaan termisen energian jakelua höyryn, kuuman veden tai jäähdytetyn nesteen muodossa keskitetystä tuotantolähteestä verkoston välityksellä useisiin rakennuksiin käytettäväksi lämmitykseen tai jäähdytykseen sisätiloissa tai prosesseissa tai veden lämmitykseen;
- 23) "**valaistussuunnittelulla**" tarkoitetaan kaaviota tai piirustusta, jossa esitetään yksityiskohtaisesti valaisinyksikköjen ja niihin liittyvien säätölaitteiden kokoonpano ja sijoittelu.

3 artikla

Menetelmän vahvistaminen rakennusten energiatehokkuuden laskentaa varten

1. Komissio vahvistaa asiaankuuluvia sidosryhmiä ja erityisesti paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten edustajia kuultuaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 rakennusten energiatehokkuuden yhteisen laskentamenetelmän liitteessä I esitetyn yleisen kehyksen mukaisesti.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

2. **Jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön yhteinen menetelmä** **■**.

3. **Rakennusten energiatehokkuus on ilmaistava avoimella tavalla, ja siihen on sisällyttävä indikaattori primäärienergiatarvetta varten.**

4 artikla

Energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten laadinta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vahvistetaan rakennusten **sekä rakennuksen komponenttien ja rakennuksen teknisten järjestelmien ja niiden osien** energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset **vähintään** kustannusoptimaalisten tasojen saavuttamiseksi ja että vaatimukset lasketaan 3 artiklassa tarkoitetun **yhteisen** menetelmän mukaisesti.

Vaatimuksia vahvistaessaan **jäsenvaltioiden on kuultava viranomaisia ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä, ja ne** voivat tehdä eron uusien ja olemassa olevien rakennusten sekä rakennusten eri luokkien välillä.

Näiden vaatimusten on oltava johdonmukaisia muun sovellettavan yhteisön lainsäädännön kanssa, ja niissä on otettava huomioon yleiset sisäilmasto-olosuhteet **sekä sisä- ja ulkovalaistusolosuhteet**, jotta voidaan välttää mahdolliset haittavaikutukset kuten riittämätön ilmanvaihto **ja riittämätön päivänvalo**, sekä paikalliset olosuhteet ja rakennuksen käyttötarkoitus ja ikä.

Nämä vaatimukset on tarkistettava säännöllisesti enintään **neljän** vuoden välein ja **■** ajantasaistettava, jotta ne vastaavat tekniikan kehitystä rakennusalalla.

Tämän artiklan säännökset eivät estä jäsenvaltioita tukemasta uusien rakennusten rakentamista, laajamittaisia korjauksia tai komponenttien ja teknisten järjestelmien päivityksiä, jotka ylittävät tässä direktiivissä säädetyt vähimmäisvaatimukset.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää vahvistamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraaviin rakennusten luokkiin:

a) rakennukset, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisten arkkitehtonisten tai historiallisten ansioiden vuoksi, **siltä osin kuin** niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi energiatehokkuutta **koskevan tietyn vähimmäisvaatimuksen** noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä;

b) rakennukset, joita käytetään hartauden harjoittamiseen ja uskonnolliseen toimintaan;

c) väliaikaiset rakennukset, joiden suunniteltu käyttöaika on **alle 18 kuukautta**, teollisuuslaitokset, korjaamot ja muut kuin asuinkäyttöön tarkoitetut maalarakennukset, joissa energian tarve on alhainen, sekä muut kuin asuinkäyttöön tarkoitetut maalarakennukset, joita käytetään alalla, jota koskee kansallinen alakohtainen energiatehokkuussopimus;

■

d) yksittäiset rakennukset, joiden kokonaishyötypinta -ala on **||** alle 50 m².

3. Jäsenvaltiot **saavat 30 päivästä kesäkuuta 2012** alkaen tarjota kannustimia **vain** sellaisten rakennusten tai niiden osien, **rakennuksen komponentit mukaan luettuina**, rakentamiseen tai **laajamittaiseen** korjaamiseen, **joiden tulokset täyttävät vähintään** 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tuloksiin **johtavat** energiatehokkuutta **koskevat vähimmäisvaatimukset**.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

4. **Jäsenvaltioiden on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015 tarkastettava** uudelleen || 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksiaan **ja** varmistettava, että vaatimukset vastaavat **vähintään** 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tuloksia.

5. **Jäsenvaltioiden on tarjottava tukea ja teknistä neuvontaa, jotta historiallisissa rakennuksissa tai keskustoissa voidaan toteuttaa erityisohjelmia energiatehokkuutta koskevia mukautuksia varten.**

6. **Historiallisissa keskustoissa sijaitsevia energiantuotanto- ja eristysjärjestelmiä koskevista toimenpiteistä on tehtävä visuaalisten vaikutusten arviointi.**

5 artikla

Energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskenta

1. Komissio vahvistaa **asiaankuuluvia sidosryhmiä ja erityisesti paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten edustajia kuultuaan sekä liitteessä IV a esitettyjen periaatteiden perusteella** viimeistään **31 päivänä maaliskuuta 2010 yhteisen menetelmän** rakennusten tai niiden osien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten. **Tässä yhteisessä menetelmässä voidaan viitata asiaankuuluviin eurooppalaisiin standardeihin, ja siinä**

— tehdään ero uusien ja olemassa olevien rakennusten sekä rakennusten eri luokkien välillä,

— **otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset ilmasto-olot ja todennäköinen muutos kyseisissä oloissa asianomaisen rakennuksen elinkaaren aikana ja**

— **vahvistetaan energiakustannuksia koskevat yhteiset oletukset tai laskentamenetelmät.**

Komissio tarkastelee uudelleen ja tarvittaessa päivittää yhteistä menetelmää joka viides vuosi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua **valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä** noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on laskettava energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaaliset tasot käyttäen 1 kohdan mukaisesti vahvistettua **yhteistä menetelmää** ja asiaankuuluvia parametreja, kuten ilmasto-olosuhteita **┆**.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki näissä laskelmissa käytetyt syöttötiedot ja oletukset ja laskelmien tulokset. Tiedot **on sisällytettävä** direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot komissiolle joka kolmas vuosi. Ensimmäinen ilmoitus on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011.

3. Komissio julkaisee kertomuksen jäsenvaltioiden edistymisestä **tämän artiklan täytäntöönpanossa.**

6 artikla

Uudet rakennukset

1. || Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uudet rakennukset täyttävät 4 artiklan mukaisesti vahvistetut energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset **ja ovat 9 artiklan säännösten mukaisia.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Jäsenvaltioiden on **edistettävä** uusien rakennusten osalta **tehokkaiden** vaihtoehtoisten järjestelmien **käyttöä**. **Vaihtoehtoisiin järjestelmiin voivat sisältyä esimerkiksi seuraavat :**

- a) **uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian** käyttöön perustuvat hajautetut energiahuoltojärjestelmät;
- b) yhteistuotanto;
- c) kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät, jos niitä on saatavilla, **erityisesti kokonaan tai osittain uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöön perustuvat järjestelmät**;
- d) lämpöpumput;
- e) **atk-laitteistot seurantaan ja valvontaan.**

7 artikla

Olemassa olevat rakennukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun rakennuksiin tehdään laajamittaisia korjauksia **tai kun rakennuksen komponentteja ja rakennuksen teknisiä järjestelmiä tai niiden osia jälkiasennetaan tai korvataan**, niiden energiatehokkuutta parannetaan siten, että ne täyttävät vähintään energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset sikäli kuin tämä on teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Jäsenvaltioiden on määritettävä nämä energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset 4 artiklan mukaisesti **ja otettava huomioon 9 artiklan säännökset**. Vaatimukset **on vahvistettava sekä korjatuille järjestelmille ja rakennuksen komponenteille, jos niitä jälkiasennetaan tai korvataan, että koko korjatulle rakennukselle, jos kyse on laajamittaisesta korjauksesta.**

Jäsenvaltioiden on sellaisen rakennuksen osalta, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, kannustettava siihen, että arvioidaan ja otetaan huomioon seuraavat erittäin tehokkaat vaihtoehtoiset järjestelmät:

- a) **uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian** käyttöön perustuvat hajautetut energiahuoltojärjestelmät;
- b) yhteistuotanto;
- c) kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät, jos niitä on saatavilla, **erityisesti kokonaan tai osittain uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöön perustuvat järjestelmät**;
- d) lämpöpumput;
- e) **atk-laitteistot seurantaan ja valvontaan.**

8 artikla

Rakennuksen tekniset järjestelmät **ja rakennuksen komponentit**

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset **rakennuksen komponenteille sekä** rakennukseen asennetuille **ja siinä käyttöön otetuille** teknisille järjestelmille **silloin, kun [puitteiden säätämisestä energiaa käyttäviä tuotteita koskevien ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista varten annettu] direktiivi 2009/.../EY ja sen täytäntöönpanotoimenpiteet eivät kata niitä**. Vaatimukset on vahvistettava uusille, korjatuille ja jälkiasennetuille **käyttölaitteille**, rakennuksen teknisille järjestelmille ja **rakennuksen komponenteille sekä** niiden osille, **ja niitä on sovellettava sikäli kuin ne ovat teknisesti ja toiminnallisesti toteutettavissa.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Vaatimusten on katettava erityisesti seuraavat osat:

- a) lämmitysjärjestelmän lämmityskattilat, muut lämmönkehittimet **tai lämmönvaihtimet, mukaan luettuina kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät;**
- b) lämminvesijärjestelmän vedenlämmittimet;
- c) ilmastointijärjestelmien keskusilmastointiyksiköt tai jäähdytysyksiköt ;
- d) **asennettu valaistus;**
- e) **rakennuksen komponentit.**

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten on oltava johdonmukaisia järjestelmän **ja rakennuksen komponentit** muodostaviin tuotteisiin sovellettavan lainsäädännön kanssa ja perustuttava siihen, että tuotteet on asennettu oikein ja rakennuksen teknistä järjestelmää säädetään ja ohjataan asianmukaisesti. Vaatimuksissa on **rakennuksen teknisten järjestelmien osalta** varmistettava, **että ne säädetään asianmukaisesti käyttöönoton yhteydessä**, että vesikiertoisissa lämmitysjärjestelmissä saavutetaan oikea hydraulinen tasapaino ja että asennuksessa on käytetty oikeankokoisia ja -tyyppisiä tuotteita ottaen huomioon rakennuksen teknisen järjestelmän aiottu käyttötarkoitus.

3. [Sähkön sisämarkkinoita koskevia yhteisiä sääntöjä koskevassa] ... annetussa Euroopan parlamentin direktiivissä 2009/.../EY⁽¹⁾ olevan liitteen I mukaisesti jäsenvaltioiden on varmistettava, että **älykäitä mittareita asennetaan kaikkiin uusiin rakennuksiin ja kaikkiin rakennuksiin, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, ja aina mittarin korvaamisen yhteydessä, ja edistettävä tarvittaessa aktiiviohjausjärjestelmien, kuten automaatio-, valvonta- ja seurantajärjestelmien, asentamista.**

9 artikla

Rakennukset, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus

1. Jäsenvaltioiden on laadittava kansalliset suunnitelmat sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla **on nollatason nettomääräinen energiankulutus.**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki uudet rakennukset ovat rakennuksia, joilla on vähintään nollatason nettomääräinen energiankulutus, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

Jäsenvaltioiden on rakennusten kokonaismäärän osalta vuoteen 2015 mennessä ja kokonaishyötypinta-alan osalta vuoteen 2020 mennessä asetettava ■ tavoitteet sille, minkä osuuden tällaisista rakennuksista prosentteina mitattuna on vähintään oltava **rakennuksia, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus.**

Erilliset tavoitteet on asetettava

- a) uusille ja kunnostetuille asuinrakennuksille;
- b) uusille ja kunnostetuille muille kuin asuinrakennuksille;
- c) viranomaisten käytössä oleville rakennuksille.

Asettaessaan c alakohdassa tarkoitettuja **uusille ja nykyisille rakennuksille erillisiä** tavoitteita, **joita sovelletaan vähintään kolme vuotta ennen tässä artiklassa asetettuja vastaavia tavoitteita**, jäsenvaltioiden on otettava huomioon, että viranomaisilla tulisi olla edelläkävijän asema rakennusten energiatehokkuuden alalla.

(1) EUVL L ...

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2. Edellä 1 kohdassa **tarkoitettut kansalliset suunnitelmat on laadittava kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, paikalliset ja alueelliset viranomaiset mukaan luettuina, kuulemisen jälkeen, ja niihin on sisällyttävä muun muassa seuraavat osatekijät:**

■

a) välitavoitteet || prosentteina rakennusten kokonaismäärästä ja kokonaishyötypinta-alasta **vuotta 2015 ja vuotta 2020 varten;**

b) **tiedot kansallisista vaatimuksista, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasoa uusissa rakennuksissa ja olemassa olevissa rakennuksissa, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, kuten direktiivissä 2009/28/EY ja tämän direktiivin 6 ja 7 artiklassa edellytetään;**

c) **yhteenveto kaikista toimintalinjoista ja tiedoista, jotka koskevat** tällaisten rakennusten osuuden kasvattamiseksi **toteutettuja toimenpiteitä;**

d) **kansalliset, alueelliset tai paikalliset ohjelmat tällaisten rakennusten osuuden kasvattamista koskevien toimenpiteiden, kuten verokannustimien, rahoitusvälineiden tai alennetun arvonalisäverokannan, tukemiseksi.**

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettut kansalliset suunnitelmat komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011 ja raportoitava sille kolmen vuoden välein kansallisten suunnitelmien toteuttamisesta saavutetusta edistyksestä. Kansalliset suunnitelmat ja edistymisraportit **on sisällytettävä** direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin.

4. **Komissio voi kahden kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut kansallisen suunnitelman 3 kohdan mukaisesti, toissijaisuusperiaatteen täysimääräisesti huomioon ottaen hylätä suunnitelman tai jonkin sen osan sillä perusteella, ettei se täytä kaikkia tämän artiklan vaatimuksia. Asianomaisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ehdotettava muutoksia. Komissio hyväksyy muutokset tai pyytää muita erityismuutoksia kuukauden kuluessa kyseisten ehdotusten vastaanottamisesta. Komissio ja asianomainen jäsenvaltio toteuttavat kaikki kohtuulliset toimenpiteet päästäkseen sopimukseen kansallisesta suunnitelmasta viiden kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on alun perin toimittanut suunnitelman.**

5. Komissio vahvistaa 2 artiklassa esitetyn määritelmän mukaisesti sellaisten rakennusten **yksityiskoh-taisen yhteisen määritelmän, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.**

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelyä noudattaen.

6. Komissio julkaisee **viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi** kertomuksen jäsenvaltioiden edistymisestä sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamisessa, joilla **on nol-latason nettomääräinen energiankulutus.** Komissio laatii tämän kertomuksen perusteella **toimintasuunnitelman** ja ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä tällaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi.

10 artikla

Taloudelliset kannustimet ja markkinoiden esteet

1. **Jäsenvaltioiden on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011 laadittava kansallisia toimintasuunnitelmiä, joihin sisältyy ehdotettuja toimenpiteitä, tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi vähentämällä olemassa olevia oikeudellisia ja markkinoiden esteitä sekä kehittämällä olemassa olevia ja uusia rahoitus- ja verotusvälineitä uusien ja olemassa olevien rakennusten energiatehokkuuden lisäämiseksi.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Ehdotettujen toimenpiteiden on oltava riittäviä, tehokkaita, avoimia ja syrjimättömiä, niiden on tuettava energiatehokkuustodistukseen sisältyvien suositusten täytäntöönpanoa, niillä on pyrittävä edistämään rakennusten energiatehokkuuden huomattavia parannuksia silloin, kun parannus ei muuten olisi taloudellisesti toteutettavissa, ja niihin on sisällyttävä toimenpiteitä energiaköyhyysriskin alaisina olevien kotitalouksien tukemiseksi.

Jäsenvaltioiden on verrattava rahoitus- ja verotusvälineitään liitteessä V lueteltuihin välineisiin ja pantava täytäntöön vähintään kaksi kyseisen liitteen toimenpidettä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset kansalliset toimintasuunnitelmat komissiolle sisällyttämällä ne direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin ja päivitettävä niitä joka kolmas vuosi.

3. Komissio tekee viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 vaikutusten arvioinnin jälkeen aiheellisia lainsäädäntöehdotuksia, jotta voidaan vahvistaa olemassa olevia ja ottaa käyttöön uusia yhteisön rahoitusvälineitä tämän direktiivin täytäntöönpanon tukemiseksi.

Ehdotuksissa on otettava huomioon seuraavat toimenpiteet:

- a) seuraavaa ohjelmakautta koskevan Euroopan aluekehitysrahastosta 5 päivänä heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006 ⁽¹⁾ tarkistamisen yhteydessä on merkittävästi lisättävä Euroopan aluekehitysrahaston määrärahoja, joita voidaan käyttää energiatehokkuuden parantamiseen, kaukolämpö ja asuntojen jäähdytystä ja lämmitystä sekä uusiutuvan energian käyttöä koskevat investoinnit ja mainittujen hankkeiden tukikelpoisuuden laajentaminen mukaan luettuna;
- b) muita yhteisön varoja käytetään energiatehokkuuteen liittyvien tutkimuksen ja kehittämisen, tiedotuskampanjoiden tai koulutuksen tukemiseksi;
- c) perustetaan yhteisön talousarviosta, Euroopan investointipankista ja jäsenvaltioista saatavien rahoitusosuuksiin perusteella energiatehokkuusrahasto, jonka avulla voidaan lisätä yksityisiä ja julkisia investointeja rakennusten energiatehokkuutta, mukaan luettuina uusiutuvat energialähteet rakennuksissa tai rakennuksen komponenteissa, lisäksi hankkeisiin vuoteen 2020 mennessä. Energiatehokkuusrahasto on sisällytettävä muuta yhteisön rakennetukea koskevaan ohjelmasuunnitteluun. Sen rahoitusosuuksia koskevat perusteet on määriteltävä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽²⁾ mukaisesti, ja se on pantava täytäntöön viimeistään vuonna 2014;
- d) energiatehokkuuteen, mukaan luettuina uusiutuvat energialähteet rakennuksissa tai rakennuksen komponenteissa, liittyvien palvelujen ja tuotteiden arvonlisäverokantaa alennetaan.

11 artikla

Energiatehokkuustodistukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet rakennusten energiatehokkuuden sertifiointijärjestelmän perustamiseksi. Energiatehokkuustodistuksessa on esitettävä rakennuksen energiatehokkuus ja vertailuarvoja, kuten energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset, jotta rakennuksen tai sen osien omistajat tai vuokraajat voivat arvioida sen energiatehokkuutta ja vaivattomasti verrata sitä muihin asuinrakennuksiin ja muihin kuin asuinrakennuksiin. Siinä voidaan muiden kuin asuinrakennusten osalta tarvittaessa esittää myös liitteessä I tarkoitettu vuosittain kulutettava tosiasiallinen energiamäärä.

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Jos rakennus myydään tai vuokrataan ennen sen rakentamista, myyjän on esitettävä kirjallinen arvio rakennuksen energiatehokkuudesta.

2. Todistukseen on sisällyttävä suosituksia rakennuksen tai sen osien energiatehokkuuden parantamiseksi **kustannusoptimaalisesti**.

Energiatehokkuustodistukseen sisältyvien suositusten on katettava:

a) rakennuksen vaipan, **eristysjärjestelmät mukaan luettuina**, tai rakennuksen teknisten järjestelmien laajamittaisen korjauksen yhteydessä toteutettavat toimenpiteet; ja

b) rakennuksen yksittäisiä osia tai osatekijöitä koskevat toimenpiteet, jotka eivät liity rakennuksen vaipan, **eristysjärjestelmät mukaan luettuina**, tai rakennuksen teknisten järjestelmien laajamittaiseen korjaukseen.

3. Energiatehokkuustodistukseen sisältyvien suositusten on oltava teknisesti toteuttamiskelpoisia kyseessä olevassa rakennuksessa, ja suosituksissa on annettava avointa tietoa, **mukaan luettuina vähimmäisvaatimuksina selkeät tiedot säästötoimen arvioidusta energiansäästöpotentialista, nykyisestä nettoarvosta ja erityisen rakennuksen tai rakennustyyppin investointikustannuksista. Kustannusten** arvioinnin on perustuttava tiettyihin vakioedellytyksiin, **joihin on sisällytettävä vähintään** energiansäästöjen **arviointi** ja suositusten toteuttamiseksi tarvittavien investointien pohjana olevien energianhintojen, **taloudellisten kannustimien tai verokannustimien** ja korkotasojen **arviointi**.

4. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viranomaiset ja muut rakennusten hankintaan tai korjaukseen rahoitusta tarjoavat laitokset ottavat ilmoitetun energiatehokkuuden ja energiatehokkuustodistukseen sisältyvät suositukset huomioon määrittäessään taloudellisten kannustimien, verotustoimenpiteiden ja lainojen tason ja ehdot.**

5. Energiatehokkuustodistuksessa on ilmoitettava, mistä omistaja tai vuokralainen voi saada yksityiskohdaisempia tietoja todistuksessa annetuista suosituksista. Lisäksi siinä on annettava tietoja suositusten toteuttamiseksi toteutettavista toimenpiteistä, **mukaan luettuina tiedot saatavilla olevista verokannustimista ja taloudellisista kannustimista sekä rahoitusmahdollisuuksista.**

6. **Kun otetaan huomioon, että viranomaisilla tulisi olla edelläkävijän asema rakennusten energiatehokkuuden alalla, viranomaisten on toteutettava käytössään oleville rakennuksille annettuihin energiatehokkuustodistukseen sisältyvät suositukset niiden voimassaoloaikana.**

7. Samaan rakennukseen kuuluvien, erilliseen käyttöön tarkoitettujen huoneistojen tai yksikköjen sertifiointi voi perustua

a) koko rakennuksen yhteissertifiointiin, jos erillisistä huoneistoista koostuva rakennus on varustettu yhteisellä lämmitysjärjestelmällä; tai

b) **kyseisen huoneiston tai yksikön energiatehokkuuden** arviointiin.

8. Omakotitalojen sertifiointi voi perustua toisen suunnittelultaan ja kooltaan samanlaisen ja tosiasialliselta energiatehokkuuslaadultaan vastaavan rakennuksen arviointiin, jos energiatehokkuustodistuksen antava asiantuntija voi taata tämän vastaavuuden.

9. Energiatehokkuustodistus voi olla voimassa enintään kymmenen vuotta.

10. **Komissio hyväksyy 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä suuntaviivat, joissa täsmennetään energiatehokkuustodistusten sisältöä, kieltä ja esitystapaa koskevat vähimmäisvaatimukset.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

11. Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava toisessa jäsenvaltiossa kyseisten suuntaviivojen mukaisesti annetut todistukset, eikä se saa rajoittaa rahoituspalvelujen tarjoamisen vapautta tuossa jäsenvaltiossa annettuihin todistuksiin liittyvistä syistä.

12. Vuoteen 2011 mennessä komission on otettava käyttöön vapaaehtoinen, muiden kuin asuinrakennusten energiatehokkuuden yhteinen Euroopan unionin sertifiointijärjestelmä jäsenvaltioista saatujen tietojen ja asianomaisten alojen kuulemisen perusteella.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on viimeistään vuonna 2012 otettava alueillaan käyttöön ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu Euroopan unionin vapaaehtoinen sertifiointijärjestelmä, joka toimii kansallisen sertifiointijärjestelmän rinnalla.

12 artikla

Energiatehokkuustodistusten antaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energiatehokkuustodistus annetaan rakennettaville, myytävälle tai vuokrattaville rakennuksille tai niiden osille, rakennuksille, **jotka ovat säännöllisesti yleisön käytössä ja joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m², sekä viranomaisten käytössä oleville rakennuksille.**

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että rakennuksia tai niiden osia rakennettaessa myyjä tai 17 artiklassa tarkoitettu energiatehokkuustodistuksen laatinut riippumaton asiantuntija || luovuttaa todistuksen omistajalle.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kun rakennuksia tai niiden osia tarjotaan myytäväksi, energiatehokkuustodistuksessa annettu numeroarvoinen energiatehokkuusindikaattori mainitaan kaikissa rakennuksen tai sen osien myynti-ilmoituksissa, ja että energiatehokkuustodistus näytetään mahdolliselle ostajalle.

Myyjän on luovutettava energiatehokkuustodistus ostajalle viimeistään rakennusta tai sen osaa koskevaa myyntisopimusta tehtäessä.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kun rakennuksia tai niiden osia tarjotaan vuokralle, energiatehokkuustodistuksessa annettu numeroarvoinen energiatehokkuusindikaattori mainitaan kaikissa rakennuksen tai sen osien vuokrausilmoituksissa, ja että energiatehokkuustodistus näytetään mahdolliselle vuokralaiselle.

Omistajan on luovutettava energiatehokkuustodistus vuokralaiselle viimeistään vuokrasopimusta tehtäessä.

5. Rakennuksen omistaja voi milloin tahansa pyytää valtuutettua asiantuntijaa laatimaan, laskemaan uudelleen ja päivittämään energiatehokkuustodistuksen riippumatta siitä, onko kyseessä rakennettava, kunnostettava, vuokrattava tai myytävä rakennus.

6. Jäsenvaltiot voivat jättää 4 artiklan 2 kohdassa mainitut rakennusluokat tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

13 artikla

Energiatehokkuustodistusten asettaminen näytteille

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos **rakennus on viranomais-**
ten käytössä tai jos rakennuksen kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m² **ja se on säännöllisesti yleisön**
käytössä, asetetaan energiatehokkuustodistus näkyvälle paikalle, jossa se on selvästi yleisön nähtävissä.

█

14 artikla

Lämmitysjärjestelmien tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavat toimenpiteet **uusiutumattomalla nestemäisellä tai kiinteällä**
polttoaineella toimiville, nimellistehoaltaan yli 20 kW:n lämmityskattiloilla varustettujen lämmitysjärjestel-

2. Jäsenvaltiot voivat säätää erilaisista tarkastustiheyksistä lämmitysjärjestelmän █ tyyppin ja nimellistehon
mukaan. Tarkastustiheyksiä määriteltessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon lämmitysjärjestelmän tar-

3. Lämmitysjärjestelmät, joissa on yli 100 kW:n nimellistehon lämmityskattilat, on tarkastettava vähin-

Kaasulla toimivien lämmityskattiloiden osalta kyseinen jakso voidaan pidentää neljäksi vuodeksi.

4. Poiketen siitä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää toteuttaa toimenpiteitä sen
varmistamiseksi, että käyttäjät saavat neuvoja lämmityskattilan vaihtamisesta, muista lämmitysjärjestelmän

Jos jäsenvaltiot soveltavat || ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, niiden on toimitettava
komissiolle selvitys siitä, että nämä toimenpiteet vastaavat 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä,

Jos komissio katsoo, ettei toisessa alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltion selvitys osoita ensimmäisessä
alokohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden vastaavuutta, se voi kuuden kuukauden kuluessa selvityksen vas-
taanottamisesta kehottaa jäsenvaltiota joko esittämään lisätodisteita tai toteuttamaan erityisiä lisätoi-
menpiteitä. Jos komissio ei vuoden kuluessa pyynnön esittämisestä ole tyytyväinen toimitettuihin todis-
teisiin tai toteutettuihin lisätoimenpiteisiin, se voi peruuttaa poikkeuksen.

15 artikla

Ilmastointijärjestelmien tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä **ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmien sekä**
sellaisten vaihtosuuntaisten lämpöpumppujen säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi, joiden nimellis-

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Jäsenvaltiot voivat peruuttaa mainitut tarkastukset tapauksissa, joissa laitokset käyttävät sähköistä seuranta- ja valvontajärjestelmää, joka mahdollistaa järjestelmien tehokkuuden ja turvallisuuden kaukovalvonnan.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää erilaisista tarkastustiheyksistä ilmastointijärjestelmän, **ilmanvaihtojärjestelmän tai vaihtosuuntaisten lämpöpumppujen** tyyppin ja nimellistehon mukaan. Tarkastustiheyksiä määritellään jäsenvaltioiden on otettava huomioon ■ tarkastuksen kustannukset ja tarkastuksesta mahdollisesti aiheutuvat arvioidut energiakustannusten säästöt.

3. **Jäsenvaltioiden on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä säätäessään varmistettava, sikäli kuin tämä on taloudellisesti ja teknisesti toteutettavissa, että tarkastukset tehdään tämän direktiivin 14 artiklassa tarkoitettujen lämmitysjärjestelmien ja muiden teknisten järjestelmien tarkastusten sekä tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista 17 päivänä toukokuuta 2006 annetussa asetuksessa (EY) N:o 842/2006 ⁽¹⁾ säädetyin vuotojen tarkastusten mukaisesti.**

4. **Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että käyttäjät saavat neuvoja ilmastointijärjestelmän vaihtamisesta tai muista ilmastointijärjestelmän muutoksista, mukaan luettuina tarkastukset ilmastointijärjestelmän hyötysuhteen ja mitoituksen arvioimiseksi. Tämän lähestymistavan kokonaisvaikutusten on oltava vastaavat kuin 1 ja 2 kohdan säännöksiä noudatettaessa.**

Jos jäsenvaltiot soveltavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, niiden on toimitettava komissiolle selvitys siitä, että nämä toimenpiteet vastaavat 1 ja 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä, viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011. Jäsenvaltioiden on annettava tällainen selvitys komissiolle joka kolmas vuosi. Selvitykset voidaan sisällyttää direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin.

Jos komissio katsoo, ettei toisessa alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltion selvitys osoita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden vastaavuutta, se voi kuuden kuukauden kuluessa selvityksen vastaanottamisesta pyytää jäsenvaltiota joko esittämään lisätodisteita tai toteuttamaan erityisiä lisätoimenpiteitä. Jos komissio ei vuoden kuluessa pyynnön esittämisestä ole tyytyväinen toimitettuihin todisteisiin tai toteutettuihin lisätoimenpiteisiin, se voi peruuttaa poikkeuksen.

16 artikla

Lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraportit

1. Tätä artiklaa sovelletaan lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraportteihin.
2. Kustakin tarkastetusta järjestelmästä on annettava tarkastusraportti säännöllisin väliajoin. Tarkastusraportissa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) tarkastetun järjestelmän energiatehokkuuden vertailu suhteessa
 - i) parhaaseen saatavilla olevaan toteuttamiskelpoiseen järjestelmään; ja
 - ii) samantyyppiseen järjestelmään, jonka kaikki asianomaiset osat saavuttavat sovellettavassa lainsäädännössä vaaditun energiatehokkuustason;
 - b) suosituksia järjestelmän energiatehokkuuden kustannustehokkaasta parantamisesta rakennuksessa tai sen osissa.

⁽¹⁾ EUVL L 161, 14.6.2006, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen suositusten on oltava kyseistä järjestelmää koskevia, ja niissä on annettava avointa tietoa suositusten kustannustehokkuudesta. Kustannustehokkuuden arvioinnin on perustuttava tiettyihin vakioedellytyksiin, kuten energiansäästöjen arviointiin ja tarvittavien investointien pohjana olevien energianhintojen ja korkotasojen arviointiin.

3. Tarkastajan on annettava tarkastusraportti rakennuksen omistajalle tai vuokraajalle.

17 artikla

Riippumattomat asiantuntijat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rakennusten energiatehokkuuden sertifiointin ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksen suorittavat riippumattomalla tavalla pätevät ja valtuutetut asiantuntijat, olivat he sitten itsenäisiä ammatinharjoittajia tai julkisyhteisön taikka yksityisyhtiöitä edustavan elimen palveluksessa.

Asiantuntijoiden valtuutuksessa on otettava huomioon heidän pätevyytensä ja riippumattomuutensa.

2. **Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisen pätevyyden ja valtuutuksen vastavuoroinen tunnustaminen.**

3. **Komissio vahvistaa vuoteen 2011 mennessä suuntaviivat, jotka sisältävät suosituksia asiantuntijoiden säännöllistä koulutusta koskevia vähimmäisvaatimuksia varten.**

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. **Jäsenvaltioiden on annettava yleisön saataville koulutusta ja valtuutusta koskevia tietoja. Jäsenvaltioiden on myös perustettava ja annettava saataville pätevien ja valtuutettujen asiantuntijoiden rekisteri.**

18 artikla

Riippumaton valvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energiatehokkuustodistuksille ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraporteille perustetaan riippumaton valvontajärjestelmä liitteen II mukaisesti. **Jäsenvaltioiden on perustettava erillisiä täytäntöönpanojärjestelyjä organisaatioille, jotka vastaavat energiatehokkuustodistusten sekä lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraporttien täytäntöönpanosta.**

2. Jäsenvaltiot voivat siirtää vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta edellyttäen, että ne varmistavat, että tämä järjestelmä toteutetaan liitteen II mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niin pyydettyä 1 kohdassa tarkoitettujen energiatehokkuustodistukset ja tarkastusraportit rekisteröidään tai asetetaan toimivaltaisten viranomaisten tai niiden elinten saataville, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta.

19 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen 22 artiklassa perustetun komitean avustamana direktiiviä **ja harkitsee sen tarkistamista vuoteen 2015 mennessä** sen soveltamisesta saadun kokemuksen **ja tapahtuneen edistymisen** perusteella ja tekee tarvittaessa ehdotuksia, jotka koskevat muun muassa

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- a) menetelmiä rakennusten energiatehokkuuden luokitteluksi primäärienergian kulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen perusteella;
- b) yleisiä kannustimia rakennusten energiatehokkuutta lisääviin toimenpiteisiin ;
- c) **sellaisen yhteisön laajuisen vaatimuksen asettamista, että olemassa olevien rakennusten on oltava rakennuksia, joilla on nollassa nettomääräinen energiankulutus.**

20 artikla

Tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tiedottaakseen rakennusten tai niiden osien omistajille **ja vuokralaisille** eri keinoista ja menetelmistä, joilla energiatehokkuutta voidaan parantaa.

2. Jäsenvaltioiden on annettava rakennusten omistajille **ja vuokralaisille** tietoja erityisesti energiatehokkuustodistuksista ja tarkastusraporteista, niiden tarkoituksesta ja tavoitteista, kustannustehokkaista tavoista parantaa rakennuksen energiatehokkuutta sekä keskipitkän ja pitkän aikavälin *taloudellisista* seurauksista, jos mitään ei tehdä, **sekä saatavilla olevista rahoitusvälineistä** rakennuksen energiatehokkuuden parantamiseksi. **Tiedotuskampanjoilla on pyrittävä kannustamaan omistajia ja vuokralaisia täyttämään vähintään 4 ja 9 artiklassa vahvistetut vähimmäisvaatimukset.**

Komissio avustaa 1 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan tarkoituksessa jäsenvaltioita niiden pyynnöstä tiedotuskampanjoiden järjestämisessä, jotka voivat kuulua yhteisön ohjelmiin.

3. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että paikalliset ja alueelliset viranomaiset osallistuvat sellaisten ohjelmien kehittämiseen, joissa annetaan tietoja ja koulutusta ja lisätään tietoisuutta.**

4. **Jäsenvaltioiden on myös varmistettava paikallisten ja alueellisten viranomaisten avulla, että tämän direktiivin täytäntöönpanosta kaavoituksen ja rakennusstandardien valvonnan kautta vastaavien henkilöiden käyttöön annetaan sopivia ohjeita ja koulutusta. Tällaisissa ohjeissa ja koulutuksessa on erityisesti korostettava energiatehokkuuden parantamisen merkitystä, ja niiden avulla on pystyttävä harkitsemaan energiatehokkuuden parannusten, uusiutuvien energialähteiden käytön ja kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen käytön optimaalista yhdistelmää kaavoitettaessa, suunniteltaessa, rakennettaessa ja kunnostettaessa teollisuus- ja asuinalueita.**

5. **Liikerakennusten omistajat ja vuokralaiset on vaihdettava tosiasiallista energiankulutusta koskevia tietoja.**

6. **Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedot**

a) **kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason tukijärjestelmistä, joilla edistetään energiatehokkuutta ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä rakennuksissa**

b) **rakennusalalla käytetyn uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudesta kansallisella ja alueellisella tasolla, mukaan luettuina erityistiedot siitä, onko uusiutuva energia peräisin paikalla olevista laitteista, kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmästä vai yhteistuotannosta.**

Kyseiset tiedot on sisällytettävä direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin.

7. **Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet entistä useamman asentajan kouluttamiseksi sekä tarvittavan energiatehokkaan ja uusiutuvia energialähteitä käyttävän teknologian asennuksen ja integroinnin pätevyystasoa lisäävän koulutuksen varmistamiseksi, jotta niillä olisi keskeinen asema rakennusten energiatehokkuuden parantamisen tukemisessa.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

8. **Komissio perustaa vuoteen 2010 mennessä verkkosivuston, joka sisältää seuraavat tiedot:**
- a) **uusin versio kustakin direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua energiatehokkuutta koskevasta toimintasuunnitelmasta;**
 - b) **tiedot yhteisön tasolla tuolloin käytössä olevista toimenpiteistä rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi, mukaan luettuina sovellettavat rahoitus- tai verotusvälineet, asianmukainen soveltamisala tai yhteystiedot;**
 - c) **tiedot kussakin jäsenvaltiossa tuolloin käytössä olevista kansallisista toimintasuunnitelmista sekä kansallisista, alueellisista ja paikallisista toimenpiteistä rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi, mukaan luettuina sovellettavat rahoitus- tai verotusvälineet, asianmukainen soveltamisala tai yhteystiedot;**
 - d) **esimerkkejä rakennusten energiatehokkuuden parantamista koskevista parhaista käytännöistä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.**

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava muodossa, jota tavallisten vuokralaisten, omistajien ja yritysten kaikissa jäsenvaltioissa sekä kaikkien paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten on helppo käyttää ja ymmärtää. Niiden on oltava muodossa, jonka avulla kyseiset henkilöt ja organisaatiot voivat helposti käyttää näiden saatavilla olevaa tukea rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi ja vertailla jäsenvaltioiden välisiä tukitoimenpiteitä.

21 artikla

Liitteen I mukauttaminen tekniikan kehitykseen

Komissio mukauttaa liitteessä I olevan 3 ja 4 kohdan tekniikan kehitykseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

22 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

23 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Kyseisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 ja niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä. **Jäsenvaltioiden on esitettävä näyttöä seuraamuksia koskevien sääntöjen vaikuttavuudesta direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa energiatehokkuutta koskevissa toimintasuunnitelmissa.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

24 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 2– 18, 20 ja 23 artiklan ja liitteiden I ja II noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 2, 3, 9, 11 – 13, 17, 18, 20 ja 23 artiklan säännöksiä viimeistään 31 päivästä joulukuuta 2010.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 4–8, 14 – 16 j a 18 artiklan säännöksiä viranomaisten käytössä oleviin rakennuksiin viimeistään 31 päivästä joulukuuta 2010 ja muihin rakennuksiin viimeistään 31 päivästä tammikuuta 2012.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

25 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2002/91/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainitulla asetuksella, 1 päivästä helmikuuta 2012, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavaa, liitteessä III olevassa B osassa asetettua määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa sitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE I

Rakennusten energiatehokkuuden laskennan yleinen kehys (3 artiklassa tarkoitettu)

1. Rakennuksen energiatehokkuus on määritettävä sen lasketun tai tosiasiallisen **primäärienergiämäärän** perusteella, joka vuosittain kulutetaan rakennuksen **tavanomaiseen** käyttöön liittyvien tarpeiden täyttämiseen, ja sen on vastattava lämmitysenergiaa ja jäähdytysenergiaa (liikalämmön välttämiseksi tarvittavaa energiaa), joka tarvitaan rakennuksen suunniteltujen lämpötilaolosuhteiden ylläpitämiseen. **Kulutus on soveltuvin osin tasapainotettava paikan päällä tuotetun, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian avulla.**
2. Rakennuksen energiatehokkuus on ilmaistava avoimella tavalla, ja siihen on sisällyttävä myös **yksikkönä kWh/m² vuodessa ilmaistu** numeroarvoinen indikaattori **■** primäärienergian käytöstä.

Rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmässä **on sovellettava eurooppalaisia standardeja ja asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, mukaan luettuna direktiiviä 2009/28/EY.**

Rakennuksen sähkönkulutuksen energiatehokkuutta arvioitaessa loppuenergian muuntamista primäärienergiaksi koskevassa muutokertoimessa on otettava huomioon asianmukaisten sähkön energialähteiden vuotuinen painotettu keskiarvo.

3. Menetelmä on määriteltävä siten, että huomioon otetaan ainakin seuraavat näkökohdat:
 - a) seuraavat rakennuksen, sisätilan seinät mukaan luettuina, tosiasialliset lämpöominaisuudet:
 - i) lämpökapasiteetti;
 - ii) eristys, **sellaisena kuin se saavutetaan vähiten lämpöä johtavilla saatavilla olevilla materiaaleilla;**
 - iii) passiivinen lämmitys;
 - iv) jäähdytyslementit; ja
 - v) lämpösillat;
 - b) lämmityslaitteet ja lämpimän veden jakelu, niiden eristysominaisuudet mukaan lukien;
 - c) ilmastointilaitteet, **jäähdytysjärjestelmät mukaan luettuina;**
 - d) painovoimainen ja koneellinen ilmanvaihto, johon voi sisältyä ilmatiiviys;
 - e) **kiinteät valaistusjärjestelmät, joiden valaistussuunnittelussa otetaan huomioon huoneen käyttötarkoitusten kannalta asianmukaiset valaistustasot, paikalla olevat henkilöt, päivänvalon asianmukaisen tason saatavuus, käyttötarkoitusten erojen mukainen valaistustasojen joustava säätö sekä se, käytetäänkö järjestelmää asuinrakennuksessa vai muissa kuin asuinrakennuksissa;**
 - f) rakennuksen suunnittelu, sijainti ja suuntaus, mukaan lukien ilmasto-olosuhteet;
 - g) passiiviset aurinkoenergiajärjestelmät ja aurinkosuojaus;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- h) sisäilmasto-olosuhteet, suunniteltu sisäilmasto mukaan lukien;
 - i) sisäiset kuormitukset.
4. Laskennassa on aiheellisissa tapauksissa otettava huomioon seuraavien näkökohtien myönteinen vaikutus:
- a) paikallinen auringonvalon määrä, aktiiviset aurinkoenergiajärjestelmät ja muut uusiutuvien energialähteiden käyttöön perustuvat lämmitys- ja sähköjärjestelmät;
 - b) yhteistuotannolla tuotettu sähkö;
 - c) kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät;
 - d) päivänvalo.
5. Tätä laskelmaa varten rakennukset olisi asianmukaisesti jaettava seuraaviin luokkiin:
- a) erityyppiset yhden asunnon asuinrakennukset;
 - b) kahden tai useamman asunnon asuinrakennukset;
 - c) toimistot;
 - d) koulutusrakennukset;
 - e) sairaalat;
 - f) hotellit ja ravintolat;
 - g) urheilutilat;
 - h) vähittäiskaupan rakennukset;
 - i) **tukkukaupan ja keskusvarastojen rakennukset;**
 - j) muun tyyppiset energiaa kuluttavat rakennukset.
-

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE II

Energiatehokkuustodistusten ja tarkastusraporttien riippumattomat valvontajärjestelmät

1. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta, on valittava satunnaisesti vähintään 0,5 prosenttia kaikista **kunkin asiantuntijan** vuosittain **antamista** energiatehokkuustodistuksista ja tarkastettava **näiden todistusten** tiedot. **Jos riippumaton asiantuntija antaa vain muutamia todistuksia, toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on valittava satunnaisesti vähintään yksi todistus ja tarkastettava sen tiedot.** Tarkastus on tehtävä jollain seuraavista kolmesta vaihtoehtoisesta tasosta, ja jokaista tarkastustasoa on sovellettava vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen valituista todistuksista:
 - a) energiatehokkuustodistuksen antamisessa käytettyjen rakennuksen syöttötietojen ja todistuksessa esitettyjen tulosten paikkansapitävyyden tarkastus;
 - b) syöttötietojen tarkastus ja todistuksessa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, todentaminen;
 - c) energiatehokkuustodistuksen antamisessa käytettyjen rakennuksen syöttötietojen täydellinen tarkastus, todistuksessa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, täydellinen todentaminen ja paikan päällä tehtävä tarkastus rakennuksessa sen varmistamiseksi, että energiatehokkuustodistuksessa annetut eritelmät vastaavat sertifioitua rakennusta.
2. **Jos tarkastuksissa ilmenee, ettei sääntöjä ole noudatettu, toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on valittava satunnaisesti vielä vähintään viisi saman asiantuntijan antamaa todistusta ja tarkastettava näiden todistusten tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on määrättävä asiantuntijalle seuraamuksia, jos lisätarkastuksissa todetaan, ettei sääntöjä ole noudatettu; vakavimmissa rikkomisissa asiantuntijaa voidaan rangaista peruuttamalla tämän valtuutus.**
3. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta, on valittava satunnaisesti vähintään 0,1 prosenttia kaikista **kunkin asiantuntijan** vuosittain **antamista** tarkastusraporteista ja tarkastettava **näiden raporttien** tiedot. **Jos riippumaton asiantuntija antaa vain muutamia tarkastusraportteja, toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on valittava satunnaisesti vähintään yksi tarkastusraportti ja tarkastettava sen tiedot.** Tarkastus on tehtävä jollain seuraavista kolmesta vaihtoehtoisesta tasosta, ja jokaista tarkastustasoa on sovellettava vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen valituista tarkastusraporteista:
 - a) tarkastusraportin antamisessa käytettyjen rakennuksen teknisen järjestelmän syöttötietojen ja tarkastusraportissa esitettyjen tulosten paikkansapitävyyden tarkastus;
 - b) syöttötietojen tarkastus ja tarkastusraportissa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, todentaminen;
 - c) tarkastusraportin antamisessa käytettyjen rakennuksen teknisen järjestelmän syöttötietojen täydellinen tarkastus, tarkastusraportissa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, täydellinen todentaminen ja paikan päällä tehtävä tarkastus rakennuksessa sen varmistamiseksi, että tarkastusraportissa annetut eritelmät vastaavat tarkastettua rakennuksen teknistä järjestelmää.
4. **Jos tarkastuksissa ilmenee, ettei sääntöjä ole noudatettu, toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on valittava satunnaisesti vielä vähintään viisi saman asiantuntijan antamaa tarkastusraporttia ja tarkastettava näiden raporttien tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on määrättävä asiantuntijalle seuraamuksia, jos lisätarkastuksissa todetaan, ettei sääntöjä ole noudatettu; Vakavimmissa rikkomisissa asiantuntijaa voidaan rangaista peruuttamalla tämän valtuutus.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE III

A osa

Kumottu direktiivi ja sen muutokset

(25 artiklassa tarkoitettu)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/91/EY
(EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65)Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1137/2008
(EUVL L 311, 21.11.2008, s. 1)

Ainoastaan liitteen 9.9 kohta

B osa

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle

(25 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
2002/91/EY	4. tammikuuta 2006	4. tammikuuta 2009 ainoastaan 7, 8 ja 9 artiklan osalta

LIITE IV

Kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa koskevan yhteisen menetelmän periaatteet

Komissio ottaa kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa koskevaa yhteistä menetelmää vahvistaessaan huomioon vähintään seuraavat periaatteet:

- määritetään vertailurakennukset, jotka ovat luonteeltaan erilaisia ja jotka tyypillisesti edustavat käyttötarkoitusta ja maantieteellistä sijaintia, sisätilojen ja ulkoalueiden ilmasto-olosuhteet mukaan luettuina; vertailurakennusten on katettava sekä uudet että olemassa olevat asuinrakennukset ja muut kuin asuinrakennukset;
- määritellään arvioitavien energiatehokkuutta ja energiahuoltoa koskevien toimenpiteiden tekniset kokonaisuudet (esimerkiksi rakennuksen vaipan tai sen osien eristys tai energiatehokkaammat rakennuksen tekniset järjestelmät);
- määritellään kattavat tekniset kokonaisuudet, joiden tavoitteena on saada aikaan rakennuksia, joilla on nollassa nettomääräinen energiankulutus;
- arvioidaan vertailurakennusten lämmityksen ja jäähdytyksen energiatarve, toimitettu energia, paikalla tuotettu uusiutuva energia, käytetty primäärienergia ja hiilidioksidipäästöt (mukaan luettuina sovellettavat määritellyt tekniset kokonaisuudet);
- arvioidaan vastaavia energialle koskevia investointikustannuksia, energiakustannuksia ja muita juoksevia kuluja, joita vertailurakennuksissa sovellettavista teknisistä kokonaisuuksista aiheutuu yhteiskunnan kannalta sekä kiinteistön omistajan tai investoijan kannalta;
- alueelliset/paikalliset työvoimakustannukset, materiaalit mukaan luettuina.

Energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten eri tasojen kustannustehokkuus on arvioitava laskemalla rakennuksen elinkaarikustannukset vertailurakennuksessa sovellettavien toimenpiteiden teknisten kokonaisuuksien perusteella ja suhteuttamalla ne energiatehokkuuteen ja hiilidioksidipäästöihin.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE V

Rahoitusvälineet rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi

Jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön vähintään kaksi seuraavan luettelon rahoitusvälinettä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista:

- a) arvonlisäverokannan alennukset energiaa säästäville, energiatehokkaille ja uusiutuvia energialähteitä käyttäville tavaroille ja palveluille;
- b) muut veronalennukset energiaa säästäville tavaroille ja palveluille tai energiatehokkaille rakennuksille, mukaan luettuina veronalennukset tulo- tai varallisuusverosta;
- c) suorat tuet;
- d) korkotukilainajärjestelyt tai edulliset lainat;
- e) avustusjärjestelyt;
- f) lainatakausjärjestelyt;
- g) energiantoimittajia koskevat vaatimukset tai niiden kanssa tehdyt sopimukset, joiden mukaan kaikille kuluttajaryhmille on tarjottava taloudellista apua.

LIITE VI

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2002/91/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla, johdantolause	2 artikla, johdantolause
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
-	2 artiklan 5 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 6 kohta ja liite I
-	2 artiklan 7, 9, 11 ja 12 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 13 kohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 14 kohta
-	2 artiklan 15 kohta
2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 16 kohta
2 artiklan 6 kohta	2 artiklan 17 kohta
2 artiklan 7 kohta	2 artiklan 18 kohta
2 artiklan 8 kohta	2 artiklan 19 kohta
3 artikla	20 artikla ja liite I
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	-
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 2 kohta
-	4 artiklan 3 kohta
-	4 artiklan 4 kohta
-	5 artikla
5 artikla	6 artiklan 1 kohta

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Direktiivi 2002/91/EY	Tämä direktiivi
-	■
6 artikla	7 artikla
-	8 artikla
-	9 artikla
7 artiklan 1 kohta	11 artiklan 7 kohta, 12 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 6 kohta
7 artiklan 2 kohta	11 artiklan 1 ja 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	13 artikla
-	12 artiklan 4, 7 ja 8 kohta
8 artikla, johdantolause	14 artikla, johdantolause
8 artiklan a alakohta	14 artiklan 1 ja 3 kohta
-	14 artiklan 2 kohta
8 artiklan b alakohta	14 artiklan 4 kohta
9 artikla	15 artiklan 1 kohta
-	15 artiklan 2 kohta
-	16 artikla
10 artikla	17 artikla
-	18 artikla
11 artikla, johdantolause	19 artikla, johdantolause
11 artiklan a alakohta	-
-	19 artiklan a alakohta
11 artiklan b alakohta	19 artiklan b alakohta
12 artikla	20 artikla
13 artikla	21 artikla
14 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohta
-	23 artikla
15 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 ja 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	-
-	25 artikla
16 artikla	26 artikla
17 artikla	27 artikla
Liite	Liite I
-	Liitteet II–VI

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Luottoluokituslaitokset *I**

P6_TA(2009)0279

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista (KOM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD))

(2010/C 184 E/66)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0704),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0397/2008),
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 23. huhtikuuta 2009 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus sellaisena kuin se on tarkistettuna EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luettelukohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0191/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0217

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009/EY antamiseksi luottoluokituslaitoksista

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o ...)

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Matkustajien oikeudet meri- ja sisävesiliikenteessä *I**

P6_TA(2009)0280

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD))

(2010/C 184 E/67)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0816),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan, 71 artiklan 1 kohdan ja 80 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0476/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0209/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0246

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan ja 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen^{||},

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vesiliikenteen alalla toteutettavalla yhteisön toiminnalla olisi pyrittävä muun muassa varmistamaan matkustajien suojan yhtä korkea taso kuin muissa liikennemuodoissa. Lisäksi olisi otettava kaikilta osin huomioon kuluttajansuojan yleiset vaatimukset.
- (2) Koska vesiliikenteen matkustaja on kuljetussopimuksen heikompi osapuoli, matkustajien oikeudet olisi turvattava tässä suhteessa riippumatta siitä, mikä on heidän kansallisuutensa tai asuinpaikkansa yhteisössä.
- (3) Meri- ja sisävesiliikenteen yhtenäismarkkinoista pitäisi voida hyötyä kaikkien kansalaisten. Siksi myös vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä, oli liikuntarajoitteisuuden syy sitten vamma, ikä tai jokin muu tekijä, olisi oltava sama mahdollisuus käyttää kaupallisia vesiliikennepalveluja kuin muillakin kansalaisilla. Vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä on samat oikeudet vapaaseen liikkuvuuteen, valinnanvapauteen ja syrjimättömyyteen kuin kaikilla muillakin kansalaisilla.
- (4) Vammaisten oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen 9 artikla huomioon ottaen ja jotta vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä olisi samat mahdollisuudet matkustamiseen meri- ja sisävesiliikenteessä kuin muillakin kansalaisilla, on syytä vahvistaa säännöt tällaisten henkilöiden syrjimättömyydestä ja avustamisesta matkan aikana. Kyseiset henkilöt olisi näin ollen hyväksyttävä kuljetettavaksi eikä heitä saisi kieltäytyä kuljettamasta heidän vammansa tai liikuntarajoituksensa perusteella. Heillä olisi oltava oikeus saada apua satamissa ja alukseen nousuun tai aluksesta poistumiseen tarkoitetuissa paikoissa satamien ulkopuolella sekä matkustaja-aluksilla. Yhteiskunnallisen osallisuuden edistämiseksi kyseisten henkilöiden olisi saatava tätä apua lisämaksutta. Liikenteenharjoittajien olisi vahvistettava esteettömyyttä koskevat säännöt mieluummin eurooppalaisen standardointijärjestelmän pohjalta.

⁽¹⁾ EUVL C ...

⁽²⁾ EUVL C ...

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (5) Satamien hallintoelinten ja liikenteenharjoittajien olisi mahdollisia uusia satamia ja terminaaleja koskevista suunnitelmista päättäessään ja laajojen kunnostustöiden yhteydessä otettava huomioon vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeet. Samoin liikenteenharjoittajien olisi otettava nämä tarpeet huomioon, kun päätetään uusien matkustaja-alusten suunnittelusta tai alusten korjauksista matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä 17 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/18/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (6) Perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla jäsenvaltioiden alueella sijaitsevilla satamissa annettavan avun pitäisi antaa vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille muun muassa mahdollisuus siirtyä määrätystä satamaan saapumispisteestä matkustaja-alukseen ja matkustaja-aluksesta määrättyyn satamasta poistumispisteeseen, alukseen nousu ja siitä poistuminen mukaan luettuina.
- (7) Avunanto olisi rahoitettava siten, että taakka jaetaan tasapuolisesti kaikkien liikenteenharjoittajan matkustajien kesken ja vältetään houkutus kieltäytyä vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden kuljettamisesta. Liikenteenharjoittajan kultakin matkustajalta perimä maksu, joka sisältyy lipun perushintaan, vaikuttaa tehokkaimmalta *avunannon* rahoitustavalta. Maksuista olisi päätettävä ja niitä olisi sovellettava täysin avoimesti.
- (8) Liikenteenharjoittajien olisi vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille annettavaa apua ja henkilökuntansa koulutusta järjestäessään otettava huomioon Kansainvälisen merenkulkujärjestön suositus *Design and Operation of Passenger Ships to Respond to Elderly and Disabled Persons' Needs* (2).
- (9) **Vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden alukseen nousua koskevat säännökset eivät rajoitaisi voimassa olevissa kansainvälisissä, yhteisön tai kansallisissa määräyksissä vahvistettujen, matkustajien alukseen nousemista koskevien yleisten määräysten soveltamista.**
- (10) Matkustajille olisi tiedotettava riittävästi minkä tahansa palvelun peruuttamisesta tai viivästyisestä, jotta he voivat tehdä tarvittavia järjestelyjä ja hankkia tarpeen vaatiessa tietoa vaihtoehtoisista yhteyksistä.
- (11) Matkan peruuttamisesta tai pitkäaikaisesta viivästyisestä matkustajille aiheutuvia haittoja olisi vähennettävä. Tätä varten matkustajista olisi huolehdittava asianmukaisesti ja heidän olisi voitava peruuttaa matkansa ja saada lippunsa hinta takaisin taikka saada tyydyttävä uusi matkareitti.
- (12) Jos palvelu peruutetaan tai se viivästy, liikenteenharjoittajien olisi maksettava matkustajille korvaus, joka perustuu prosentiosuuteen lipun hinnasta, paitsi jos viivästyminen tai peruutus on johtunut poikkeuksellisista olosuhteista, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuulliset toimenpiteet olisi toteutettu.
- (13) Liikenteenharjoittajien olisi tehtävä yhteistyötä ottaakseen käyttöön kansalliset tai eurooppalaiset järjestelyt matkustajista huolehtimisen ja heille annetun avun parantamiseksi matkan keskeytyessä ja etenkin pitkäaikaisten viivästysten yhteydessä.
- (14) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista annetussa direktiivissä 90/314/ETY⁽³⁾ vahvistettuihin matkustajien oikeuksiin. Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tapauksiin, joissa valmismatka peruutetaan muista syistä kuin vesiliikennepalvelun peruuntumisen takia.
- (15) Matkustajille olisi tiedotettava kaikista heidän tämän asetuksen mukaisista oikeuksistaan, jotta he voivat käyttää niitä tehokkaasti. Meri- ja sisävesiliikenteen matkustajien oikeuksiin olisi kuuluttava palvelua koskevien tietojen saanti ennen matkaa ja matkan aikana. Kaikki meri- ja sisävesiliikenteen matkustajille annettavat tiedot olisi annettava myös **vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden saatavissa olevissa** muodoissa.

(1) EYVL L 144, 15.5.1998, s. 1.

(2) IMO:n meriturvallisuuskomitean kiertokirje 735, 24.6.1996, sellaisena kuin se on tämän asetuksen antamisajankohdaksi.

(3) EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (16) Jäsenvaltioiden olisi valvottava ja varmistettava, että tämän asetuksen säännöksiä noudatetaan, ja nimettävä asianmukainen elin tätä valvontatehtävää suorittamaan. Tämä valvonta ei saisi vaikuttaa matkustajien oikeuteen turvautua tuomioistuimenmenettelyyn kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (17) Matkustajien olisi voitava käyttää oikeuksiaan liikenteenharjoittajien toteuttamien asianmukaisten valitusmenettelyjen kautta tai tapauksen mukaan tekemällä valitus asianomaisen jäsenvaltion nimeämälle elimelle **1**.
- (18) Satamassa tai alukseen nousuun tai aluksesta poistumiseen tarkoitetussa paikassa annettua apua koskevat valitukset olisi osoitettava sen jäsenvaltion nimeämälle tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaavalle elimelle **1**, jossa satama sijaitsee. Liikenteenharjoittajan merellä antamaa apua koskevat valitukset olisi osoitettava tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaavalle elimelle **1**, jonka **1** kyseiselle liikenteenharjoittajalle liikenneluvan myöntänyt jäsenvaltio on nimennyt. Tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten nimetyllä elimellä pitäisi olla valtuudet ja valmiudet tutkia yksittäisiä valituksia ja helpottaa riitojen ratkaisua tuomioistuinten ulkopuolella.
- (19) Komission olisi ehdotettava matkustajien oikeuksia koskevia selviä sääntöjä vastuusta, vastuuvollisuudesta, esteettömyydestä ja saavutettavuudesta sekä vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksista, joita sovelletaan matkustajien siirtymiseen maista meri- ja sisävesiliikenteeseen tai päinvastoin.**
- (20) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että seuraamuksia sovelletaan. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin voi kuulua velvoite maksaa korvauksia *matkustajalle*, jota asia koskee.
- (21) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat korkean ja yhtäläisen suojelun ja avunannon tason takaaminen kaikissa jäsenvaltioissa sekä yhdenmukaisten olosuhteiden takaaminen taloudellisten toimijoiden toiminnalle yhtenäismarkkinoilla, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (22) Mahdollisissa myöhemmissä eurooppalaisissa lainsäädäntöaloitteissa matkustajien oikeuksista olisi mielekäästä soveltaa kaikki liikennemuodot kattavaa horisontaalista lainsäädännöllistä lähestymistapaa, kun otetaan huomioon tarve yhdistää eri liikennemuotoja.**
- (23) Tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonnan olisi perustuttava kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 2006/2004 ⁽¹⁾ (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä). Kyseistä asetusta olisi sen vuoksi muutettava.
- (24) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY ⁽²⁾ olisi pantava tiukasti täytäntöön, jotta voidaan taata meri- ja sisävesiliikenteen matkustajien yksityisyyden suoja ja varmistaa, että pyydetty tiedot palvelevat ainoastaan sitä tarkoitusta, että täytetään tässä asetuksessa vahvistetut avustusvelvoitteet, eikä niitä käytetä matkustajia vastaan.
- (25) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita,

⁽¹⁾ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt seuraavista seikoista:

- 1) matkustajien syrjimätön kohtelu liikenteenharjoittajien tarjoamissa kuljetusehdoissa;
- 2) vammaisten ja liikuntarajoitteisten syrjimättömyys ja avustusvelvollisuus;
- 3) liikenteenharjoittajien velvollisuudet matkustajia kohtaan peruutus- tai viivästymistapauksissa;
- 4) tiedot, jotka matkustajille on vähintään annettava;
- 5) valitusten käsittely;
- 6) matkustajien oikeuksien täytäntöönpanon valvonta.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan **matkustaja-aluksilla tapahtuvaan** merten ja sisävesien **kaupalliseen matkustajaliikenteeseen**, risteilyt mukaan luettuina, satamissa tai alukseen nousuun tai aluksesta poistumiseen tarkoitetuissa paikoissa tai niiden välillä perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla jäsenvaltion alueella.

2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten piiriin kuuluvan liikennepalvelun tämän asetuksen soveltamisesta, jos näissä sopimuksissa taataan tässä asetuksessa vaadittua tasoa vastaavat matkustajien oikeudet.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää kaupunki- ja esikaupunkiliikenteen palvelut tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, jos ne antavat takeet siitä, että tämän asetuksen tavoitteet voidaan saavuttaa sääntelytoimilla, ja varmistavat tässä asetuksessa vaadittua tasoa vastaavat matkustajien oikeudet.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "vammaisella" tai "liikuntarajoitteisella henkilöllä" henkilöä, jonka liikuntakyky on hänen kulkuneuvoja käyttäessään rajoittunut (pysyvän tai väliaikaisen sensorisen tai motorisen) fyysisen vamman, kehitysvamman **tai psykososiaalisen vamman** tai älyllisen vajavaisuuden tai jonkin muun vamman tai iän takia ja jonka tilanne edellyttää asianmukaista huomiota ja kaikille matkustajille tarjolla olevien palvelujen mukauttamista kyseisen henkilön erityisiin tarpeisiin;
- b) "peruuttamisella" sitä, että aikataulun mukainen palvelu, jolle ainakin yksi paikka oli varattu, ei toteudu;
- c) "viivästymisellä" eroa sen ajan, jolloin matkustajan oli julkaistun aikataulun mukaisesti määrä lähteä tai saapua, ja hänen tosiasiallisen tai arvioidun lähtö- tai saapumisaikansa välillä;
- d) "liikenteenharjoittajalla" henkilöä, joka tekee kuljetussopimuksen tai jonka puolesta se tehdään, tai kuljetuksesta vastaavaa liikenteenharjoittajaa riippumatta siitä, toteuttaako kuljetuksen kyseinen henkilö vai kuljetuksesta vastaava liikenteenharjoittaja; sillä ei tarkoiteta matkanjärjestäjää;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- e) "kaupallisella matkustajavesiliikennepalvelulla" liikenteenharjoittajan säännöllisessä tai epäsäännöllisessä liikenteessä tarjoamaa matkustajien kuljetuspalvelua, jota tarjotaan suurelle yleisölle vastiketta vastaan joko itsenäisenä kokonaisuutena tai osana suurempaa kokonaisuutta;
- f) "kuljetuksesta vastaavalla liikenteenharjoittajalla" henkilöä, joka ei ole liikenteenharjoittaja eikä matkanjärjestäjä ja joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain;
- g) "satamalla" maa- ja vesialuetta, jolla on tehty sellaisia parannustöitä ja joka on varustettu siten, että kyseisellä alueella voidaan pääasiallisesti ottaa vastaan aluksia, lastata niitä ja purkaa niiden lasteja, varastoida tavaroita, vastaanottaa ja toimittaa tavaroita sisämaan liikenteessä sekä ottaa aluksiin matkustajia ja laskea matkustajia maihin;
- h) "alukseen nousuun tai aluksesta poistumiseen tarkoitettulla paikalla" maa- ja vesialuetta, joka ei ole satama ja jossa matkustajia nousee säännöllisesti alukseen tai poistuu aluksesta;
- i) "aluksella" meri- ja **sisävesialuksia**, lukuun ottamatta ilmatyynyaluksia;
- j) "kuljetussopimuksella" liikenteenharjoittajan ■ matkustajan kanssa tekemää sopimusta, joka koskee yhden tai useamman kuljetuspalvelun suorittamista, **riippumatta siitä, onko lippu ostettu liikenteenharjoittajalta, matkanjärjestäjältä, lipunmyyjältä vai internetistä**;
- k) "lipulla" matkustamiseen oikeuttavaa voimassa olevaa asiakirjaa tai vastaavaa paperittomassa muodossa, myös sähköisessä muodossa, olevaa asiakirjaa, jonka liikenteenharjoittaja tai sen valtuuttama edustaja on kirjoittanut tai hyväksynyt;
- l) "lipunmyyjällä" **välittäjää**, joka ■ myy **vesiliikennepalveluja, osana suurempaa kokonaisuutta myydyt palvelut mukaan lukien**, liikenteenharjoittajan **tai matkanjärjestäjän** puolesta ■;
- m) "matkanjärjestäjällä" direktiivin 90/314/ETY 2 artiklan 2 **kohdassa** tarkoitettua matkanjärjestäjää ■, joka ei ole liikenteenharjoittaja;
- n) "varauksella" asiakirjan muodossa olevaa tai sähköistä vahvistusta, joka oikeuttaa matkustamiseen edellyttäen, että aiemmin on vahvistettu henkilökohtaiset matkustusjärjestelyt;
- o) "matkustaja-aluksella" alusta, joka kuljettaa enemmän kuin kaksitoista matkustajaa;
-
- p) "satamaviranomaisella" tai "sataman hallintoelimellä" elintä, jonka tavoitteena on kansallisen lain tai *kansallisten määräysten* nojalla joko pelkästään tai muiden tehtävien ohella hallinnoida ja hoitaa sataman infrastruktuureja sekä koordinoita ja valvoa satamassa tai satamajärjestelmässä toimivien toiminnanharjoittajien toimintaa; se voi koostua useista erillisistä elimistä tai vastata useammasta kuin yhdestä satamasta;
- q) "risteilyllä" matkustajalaivaliikennetoimintaa, johon kuuluu majoitus ja muita palveluja yli vuorokauden ajalta (yöpyminen) ja joka ei ole säännöllistä tai aikataulunmukaista matkustajaliikennepalvelua kahden tai useamman sataman välillä vaan jonka päätteeksi matkustajat tavallisesti palaavat lähtösatamaan.
- r) "**saavutettavissa olevalla muodolla**" **muotoa, jonka ansiosta samat tiedot ovat kaikkien matkustajien saatavilla tekstinä, sokeainkirjoituksena, äänitallenteena, kuvatallenteena ja/tai sähköisessä muodossa. Esimerkkejä saavutettavissa olevista muodoista, jotka voivat vaihdella tekniikan kehityksen mukaan, ovat muun muassa kuvat, kuulutukset ja tekstitys.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- s) ”matkustajalla” henkilöä, joka matkustaa kuljetussopimuksen mukaisesti, ei kuitenkaan henkilöä, joka matkustaa rahtina tai kauppatarvikkeina kuljetettavien ajoneuvojen, perävaunujen tai tavaroiden mukana;
- t) ”saapumisella” ajankohtaa, jolloin alus on kiinnitetty tulostatamaan;
- u) ”lähdöllä” ajankohtaa, jolloin alus on valmis lähtemään satamasta;
- v) ”lipun hinnalla” kuljetuksesta ja aluksella majoituksesta maksettuja kustannuksia. Lipun hintaan eivät kuulu ateroista, muista toiminnoista tai aluksella tehdystä ostoksista aiheutuvat kustannukset;
- w) ”ylivoimaisella esteellä” tapahtumaa tai olosuhdetta, jota ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohdulliset toimenpiteet olisi toteutettu, kuten sotaa, maahanhyökkäystä, ulkomaisten vihollisten toimintaa, vihollisuuksia (riippumatta siitä, onko sota julistettu vai ei), sisällissotaa, kapinaa, vallankumousta, kansannousua, sotilasvaltaa tai kaapattua valtaa taikka sotilaallista tai laitonta takavarikointia, terroristien toimintaa, kansallistamista, hallituksen langettamia seuraamuksia, saartoa, kauppasaartoa, työriitaa, lakkoa, työsulkuja, sähkönjakelun keskeytymistä tai toimintahäiriötä taikka tulipalon, tulvan, maanjäristyksen, myrskyn ja hurrikaanin kaltaisia luonnonilmiöitä tai muita luonnonkatastrofeja. Ylivoimaisen esteen voivat aiheuttaa myös rajut vuorovesiolosuhteet, voimakas tuuli, merkittävien aallonkorkeuksien ylittyminen ja jääolosuhteet.

4 artikla

Kuljetussopimus ja syrjimättömät kuljetusehdot

1. Liikenteenharjoittajien on annettava matkustajille todiste kuljetussopimuksen tekemisestä kirjoittamalla näille yksi tai useampi lippu. Liput ovat riittävä alustava näyttö sopimuksen tekemisestä, ja ne antavat siten matkustajille tässä asetuksessa säädetty oikeudet.
2. Liikenteenharjoittajien tai lipunmyyjien soveltamia sopimusehtoja ja hintoja on tarjottava suurelle yleisölle ilman minkäänlaista asiakkaan kansalaisuuteen tai asuinpaikkaan taikka liikenteenharjoittajan tai lipunmyyjien sijoittautumispaikkaan yhteisössä perustuvaa syrjintää, sanotun kuitenkin rajoittamatta sosiaalista hinnoittelua edellyttävien julkisen palvelun velvoitteiden soveltamista.

5 artikla

Velvollisuuksista luopumista koskeva kieltö

1. Tämän asetuksen mukaisia velvollisuuksia ei voida rajoittaa eikä niistä voida luopua esimerkiksi kuljetussopimukseen sisältyvällä vapauttavalla tai rajoittavalla lausekkeella.
2. Liikenteenharjoittajat voivat tarjota sopimusehtoja, jotka ovat matkustajan kannalta suotuisampia kuin tässä asetuksessa asetetut ehdot.

II luku

Vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeudet

6 artikla

Kuljettamisesta kieltäytymisen estäminen

1. Liikenteenharjoittajat, lipunmyyjät ja matkanjärjestäjät eivät saa vammaisuuden tai liikuntarajoitteisuuden perusteella kieltäytyä:
 - a) hyväksymästä varausta tai kirjoittamasta lippua tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla matkalla;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- b) ottamasta vammaista tai liikuntarajoitteista henkilöä alukseen satamassa tai alukseen nousuun tai aluksesta poistumiseen tarkoitettussa paikassa, jos kyseisellä henkilöllä on voimassaoleva lippu tai varaus.
2. Vammaisille tai liikuntarajoitteisille henkilöille on tarjottava varauksia ja lippuja ilman lisäkustannuksia.

7 artikla

Poikkeukset ja erityisehdot

1. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa säädetään, liikenteenharjoittajat, lipunmyyjät tai matkanjärjestäjät voivat kieltäytyä hyväksymästä varausta tai kirjoittamasta lippua ■ tai evätä vammaiselta tai liikuntarajoitteiselta henkilöltä pääsyn alukseen, jos vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön alukseen nousu ja kuljettaminen on matkustaja-aluksen rakenteen vuoksi fyysisesti mahdotonta **ja jos hänelle ei voida tarjota tavanomaisen tasoista palvelua turvallisesti, ihmisarvon mukaisesti ja toiminnan kannalta toteuttamiskelpoisesti.**

Jos varausta on kieltäydytty hyväksymästä ensimmäisen alakohdan ■ mukaisten syiden perusteella, liikenteenharjoittajien, lipunmyyjien tai matkanjärjestäjien on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet, jotta kyseiselle henkilölle voidaan tarjota hyväksyttävissä oleva vaihtoehto.

Vammaiselle tai liikuntarajoitteiselle henkilölle, jolta evätään pääsy alukseen ■, sekä hänen seurassaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti olevalle henkilölle on tarjottava oikeus varatun lipun hinnan palautukseen tai uuteen matkareittiin liitteen I mukaisesti. ■

2. Liikenteenharjoittaja, lipunmyyjä tai matkanjärjestäjä voi ■ edellyttää, että vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden seurassa matkustaa toinen henkilö, joka kykenee antamaan kyseisen henkilön tarvitsemaa apua, jos tämä on ehdottoman välttämätöntä.

3. Kun liikenteenharjoittaja, lipunmyyjä tai matkanjärjestäjä soveltaa edellä 1 tai 2 kohdassa säädettyä poikkeusta, sen on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle vammaiselle tai liikuntarajoitteiselle henkilölle poikkeusjärjestelyn syyt. Liikenteenharjoittajan, lipunmyyjän tai matkanjärjestäjän on pyynnöstä ilmoitettava nämä syyt vammaiselle tai liikuntarajoitteiselle henkilölle kirjallisesti viiden työpäivän kuluessa pyynnön esittämisestä.

8 artikla

Esteettömyys ja tiedotus

1. Liikenteenharjoittajien on sovellettavien turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi laadittava **kansallisten täytäntöönpanoelinten valvonnassa sekä satamia**, vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä edustavien järjestöjen ■ aktiivisella myötävaikutuksella palvelun esteettömyyttä ja syrjimättömyyttä koskevat säännöt, joita sovelletaan vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden **ja heidän seurassaan matkustavien henkilöiden** kuljetukseen, sekä kyseisten henkilöiden tai liikkumisvälineiden kuljettamista koskevat mahdolliset rajoitukset, jotka johtuvat matkustaja-aluksen rakenteesta. Näissä säännöissä on säädettävä kaikki kyseisen vesiliikennepalvelun esteettömyyttä koskevat ehdot, mukaan luettuina pääsy käytettyihin aluksiin ja mahdollisuus käyttää aluksissa olevia tiloja **ja henkilökohtaisia apuvälineitä.**

2. Liikenteenharjoittajien tai lipunmyyjien on asetettava 1 kohdassa tarkoitettut säännöt yleisesti saataville **joko fyysisesti tai internetissä** vähintään varausta tehtäessä **saavutettavissa olevissa muodoissa**, asianmukaisin tavoin ja samoilla kielillä kuin muut kaikille matkustajille yleensä annettavat tiedot. Näitä tietoja annettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin.

3. Liikenteenharjoittajien on pyynnöstä asetettava **saavutettavissa olevissa muodoissa** saataville ne kansainvälisissä, yhteisön tai kansallisissa säädöksissä vahvistetut turvallisuusvaatimukset, joihin palvelun esteettömyyttä ja syrjimättömyyttä koskevat säännöt perustuvat.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

4. Matkanjärjestäjien on asetettava saataville 1 kohdassa tarkoitetut säännöt, joita sovelletaan niiden järjestämiin, myymiin tai myytäväksi tarjoamiin matkapaketteihin, pakettilomiin ja pakettikiertomatkoihin sisältyviin matkoihin.

5. Liikenteenharjoittajien, niiden lipunmyyjien tai matkanjärjestäjien on varmistettava, että kaikki kuljetusehtoja koskevat tarpeelliset tiedot, matkatiedot ja palvelujen esteettömyyttä koskevat tiedot **sekä kirjallinen vahvistus avunannosta** ovat saatavilla **vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden saavutettavissa olevissa** muodoissa, myös verkkovaraus- ja verkkotietopalveluissa.

9 artikla

Oikeus avunsaantiin satamissa

1. Vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön lähtiessä satamasta, matkustaessa sataman kautta tai saapuessa satamaan liikenteenharjoittajan vastuulla on tarjota vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille sellaista liitteessä II tarkoitettua apua, että nämä voivat nousta lähtevään kulkuneuvoon tai poistua saapuvasta kulkuneuvosta matkalla, jota varten he ovat ostaneet lipun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen esteettömyyttä koskevien sääntöjen soveltamista. **Apu on mukautettava vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön yksilöllisiin tarpeisiin.**

2. Liikenteenharjoittaja voi antaa apua itse tai tehdä sopimuksen avun antamisesta yhden tai useamman muun osapuolen kanssa. Liikenteenharjoittaja voi tehdä tällaisia sopimuksia omasta aloitteestaan tai esimerkiksi satamaviranomaisen pyynnöstä, ottaen huomioon satamassa jo olevat palvelut.

Vastuu avun antamisesta ja 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laatuvaatimusten noudattamisesta säilyy liikenteenharjoittajalla, vaikka se tekisi sopimuksen avun antamisesta yhden tai useamman muun osapuolen kanssa.

3. Liikenteenharjoittajat voivat syrjimättömin perustein periä kaikilta matkustajilta erityismaksun satamissa annettavan avun rahoittamiseksi. Erityismaksun on oltava kohtuullinen, kustannusperusteinen ja avoin.

I

4. Liikenteenharjoittajien on asetettava 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn täytäntöönpanoelimen tai -elinten saataville tarkastettu vuotuinen kooste vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden avustamisesta saaduista maksuista ja siitä aiheutuneista kuluista.

5. Sataman hallintoelimen on 12 artiklan mukaisesti tarvittaessa tehtävä satamasta esteetön vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille.

10 artikla

Oikeus avunsaantiin alukseen nousuun tai aluksesta poistumiseen tarkoitetuissa paikoissa

Jos jossakin määräpaikassa tai matkan osuudella ei ole satamaa, liikenteenharjoittajan on järjestettävä avunanto alukseen nousuun tai aluksesta poistumiseen tarkoitettu paikka 9 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Oikeus avunsaantiin aluksessa

Liikenteenharjoittajien on annettava vähintään liitteessä III määriteltyä apua korvauksetta vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille, jotka lähtevät satamasta, saapuvat satamaan tai kulkevat sataman kautta, johon tätä asetusta sovelletaan.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

12 artikla

Avunannon edellytykset

Liikenteenharjoittajien, satamien hallintoelinten, lipunmyyjien ja matkanjärjestäjien on toimittava yhteistyössä 9, 10 ja 11 artiklan mukaisen avun antamiseksi vammaisille tai liikuntarajoitteisille henkilöille seuraavien alakohtien mukaisesti:

- a) Apua annetaan sillä ehdolla, että liikenteenharjoittajalle, lipunmyyjälle tai matkanjärjestäjälle, jolta lippu on ostettu, on ilmoitettu kyseisen henkilön avuntarpeesta **varausta tehtäessä tai** vähintään 48 tuntia ennen kuin apua tarvitaan, **paitsi jos avun antaja ja matkustaja ovat sopineet lyhyemmästä ilmoitussajasta, ja lukuun ottamatta risteilymatkoja, joiden yhteydessä avuntarpeesta on ilmoitettava varausta tehtäessä.** Silloin kun samalla lipulla voidaan matkustaa useita matkoja, yksi ilmoitus riittää, edellyttäen, että seuraavien matkojen aikataulusta annetaan asianmukaiset tiedot;
- b) liikenteenharjoittajien, lipunmyyjien ja matkanjärjestäjien on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden avuntarvetta koskevien ilmoitusten **pyytämiseksi ja** vastaanottamiseksi. **Matkustajan on saatava vahvistus sille, että avuntarve on otettu huomioon. Näitä velvollisuuksia** sovelletaan kaikissa myyntipisteissä, puhelin- ja internet-myynti mukaan luettuina;
- c) jos ilmoitusta ei ole tehty a alakohdan mukaisesti, liikenteenharjoittajien, lipunmyyjien ja matkanjärjestäjien on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet järjestääkseen avun antamisen siten, että vammaisen tai liikuntarajoitteinen henkilö voi nousta lähtevään kulkuneuvoon, vaihtaa kulkuneuvoa tai poistua määräaikaan saapuvasta kulkuneuvosta matkalla, jota varten hän on ostanut lipun;
- d) sataman hallintoelimen tai muun valtuutetun henkilön on ilmoitettava tapauksen mukaan terminaalirakennuksissa ja/tai niiden ulkopuolella sataman alueella sijaitsevat saapumis- ja lähtöpisteet, joissa vammaiset tai liikuntarajoitteiset henkilöt voivat ilmoittaa tulostaan rautatieasemalle ja pyytää tarvitsemaansa apua, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden tahojen toimivaltaa sataman tilojen ulkopuolella sijaitsevien alueiden suhteen; nämä pisteet on merkittävä selvästi ja niissä on annettava soveltuvassa muodossa perustiedot satamasta ja annettavasta avusta;
- e) apua annetaan sillä edellytyksellä, että vammaisen tai liikuntarajoitteinen henkilö saapuu ilmoitettuun pisteeseen:
- viimeistään liikenteenharjoittajan ilmoittamana määräaikaana, joka ei saa olla enemmän kuin 60 minuuttia ennen *aikataulun mukaista* lähtöaikaa,
 - jos määräaikaa ei ole ilmoitettu, viimeistään 30 minuuttia ennen ilmoitettua **alukseennousuaikaa, paitsi jos matkustaja ja avun antaja ovat toisin sopineet; tai**
 - **kun kyse on risteilystä, viimeistään liikenteenharjoittajan ilmoittamana määräaikaana, joka ei saa olla enemmän kuin 60 minuuttia ennen lähtöselvitysaikaa.**
- f) jos vammaisen tai liikuntarajoitteinen henkilö tarvitsee **avustajakoiraa**, kyseinen **koira** on päästettävä kulkuneuvoon, edellyttäen, että liikenteenharjoittajalle, lipunmyyjälle tai matkanjärjestäjälle on ilmoitettu tästä niiden kansallisten sääntöjen mukaisesti, jotka koskevat hyväksytyjen **avustajakoirien** kuljettamista matkustaja-aluksilla, jos tällaisia sääntöjä on olemassa.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

13 artikla

Tietojen välittäminen muille osapuolille

1. Kun avunanto teetetään alihankintana ja liikenteenharjoittaja ■ saa ilmoituksen avuntarpeesta vähintään 48 tuntia ennen matkan *aikataulun mukaista* lähtöaikaa, sen on välitettävä kyseinen ilmoitus alihankkijalle siten, että tämä saa sen **mahdollisimman pian ja joka tapauksessa** vähintään 36 tuntia ennen matkan *aikataulun mukaista* lähtöaikaa.
2. Kun avunanto teetetään alihankintana ja liikenteenharjoittaja ■ ei saa ilmoitusta avuntarpeesta vähintään 48 tuntia ennen matkan *aikataulun mukaista* lähtöaikaa, liikenteenharjoittajan ■ on välitettävä tieto alihankkijalle niin pian kuin se on mahdollista.

14 artikla

Avunannon laatuvaatimukset

1. Liikenteenharjoittajien on asetettava laatuvaatimukset liitteessä II ja III tarkoitetulle avunannolle ja määriteltävä näiden vaatimusten noudattamiseksi tarvittavat voimavarat yhteistyössä vammaisia ja liikuntarajoitteisia matkustajia edustavien järjestöjen kanssa.
2. Laatuvaatimuksia asetettaessa on otettava täysimääräisesti huomioon kansainvälisesti hyväksytyt toimintatavat ja käytännesäännöt, jotka koskevat vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden kuljettamisen helpottamista, erityisesti Kansainvälisen merenkulkujärjestön suositus Design and Operation of Passenger Ships to Respond to Elderly and Disabled Persons' Needs.
3. Liikenteenharjoittajien on julkistettava laatuvaatimuksensa **saavutettavissa olevissa muodoissa**.

15 artikla

Koulutus

Liikenteenharjoittajien on:

- a) varmistettava, että kaikki henkilöstö, mukaan luettuna mahdollisten alihankkijoiden palveluksessa oleva henkilöstö, joka antaa suoraa apua vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille, tietää, miten kohdata erilaisten vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden yksilölliset tarpeet;
- b) tarjottava kaikelle henkilöstölleen, joka on suoraan tekemisissä matkustajien kanssa, liitteessä IV kuvailtua vammaisten avustamista koskevaa ja vammaisuuteen liittyvää tietoisuutta lisäävää koulutusta;
- c) varmistettava, että kaikki uudet työntekijät, **joita ovat suorassa vuorovaikutuksessa matkustajien kanssa**, osallistuvat työhönoton yhteydessä vammaisuuteen liittyvään koulutukseen ja että henkilöstölle järjestetään tarvittaessa täydennyskoulutusta.

16 artikla

Pyörätuolien ja liikkumisvälineiden korvaaminen

1. **Lukuun ottamatta tapauksia, joissa välineen omistavalle matkustajalle on jo maksettu korvaus merten matkustajaliikenteen harjoittajien vastuusta onnettomuustapauksissa 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 392/2009 ⁽¹⁾ nojalla**, jos pyörätuoli tai jokin muu liikkumisväline tai sellaisen osa katoaa tai vahingoittuu satamassa tapahtuvan käsittelyn tai aluksella kuljettamisen aikana ennen matkaa, sen kuluessa tai matkan jälkeen, välineen omistavalle matkustajalle on maksettava korvaus **sen mukaan, kuka** oli vastuussa välineestä katoamisen tai vahingoittumisen tapahtuessa.

(¹) EUVL L 131, 28.5.2009, s. 24.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Tarvittaessa on tehtävä kaikki mahdollinen **kyseisen matkustajan tarpeita vastaavan** korvaavan välineen saamiseksi pikaisesti **hänen käyttöönsä**.

2. Tämän artiklan nojalla maksettavalla korvauksella ei ole ylärajaa.

III luku

Liikenteenharjoittajien velvollisuudet matkan keskeytyessä

17 artikla

Tiedottaminen

1. Viivästymistapauksessa liikenteenharjoittajan tai tapauksen mukaan sataman hallintoelimen on tiedotettava matkustajille ■ viimeistään 30 minuuttia aikataulun mukaisen lähtöajan jälkeen tai yksi tunti ennen aikataulun mukaista saapumisaikaa. **Liikenteenharjoittajan on tiedotettava matkustajille arvioituista lähtö- ja saapumisaajoista, jos kyseiset tiedot ovat saatavilla.**

2. Jos matkustajat menettävät jatkoyhteyden viivästymisen takia, kuljetuksesta vastaavan liikenteenharjoittajan on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tiedottaakseen asianomaisille matkustajille vaihtoehtoisista yhteyksistä.

3. **Liikenteenharjoittajan tai sataman hallintoelimen on varmistettava, että vammaiset tai liikuntarajoitteiset matkustajat saavat 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot saavutettavissa olevissa muodoissa.**

18 artikla

Oikeus avunsaantiin

1. Kun liikenteenharjoittaja perustellusti arvioi olevan todennäköistä, että matkustajavesiliikennepalvelu viivästyy enemmän kuin 60 minuuttia aikataulun mukaisesta lähtöajastaan, matkustajille on tarjottava veloituksetta aterioita ja virvokkeita kohtuullisessa suhteessa odotusaikaan, jos niitä on saatavissa aluksella tai satamassa tai niitä voidaan kohtuudella toimittaa sinne.

2. Jos viivästymisen yhteydessä on välttämätöntä majoittua yhdeksi tai useammaksi yöksi tai jos matkustajan aikomusta pitempi oleskelu osoittautuu välttämättömäksi, matkustajille on 1 kohdassa säädettyjen aterioiden ja virvokkeiden lisäksi tarjottava ■ veloituksetta hotelli- tai muu majoitus sekä sataman ja majoituspaikan välinen kuljetus. **Liikenteenharjoittajan maksamat ylimääräiset majoitus- ja kuljetuskustannukset eivät saa olla suuremmat kuin lipun kaksinkertainen hinta.**

3. Jos vesiliikennepalvelua ei voida enää jatkaa, liikenteenharjoittajien on mikäli mahdollista järjestettävä matkustajille mahdollisimman nopeasti vaihtoehtoinen kuljetuspalvelu.

4. Kuljetuksesta vastaavan liikenteenharjoittajan on 1, 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa kiinnitettävä erityistä huomiota vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden sekä mahdollisten saattajien tarpeisiin.

19 artikla

Uusi matkareitti ja lipun hinnan palautus

1. Kun liikenteenharjoittaja perustellusti arvioi olevan todennäköistä, että matkustajavesiliikennepalvelu viivästyy enemmän kuin 120 minuuttia aikataulun mukaisesta lähtöajastaan, matkustajalle on viipymättä:

- a) tarjottava vaihtoehtoisia liikennepalveluja kohtuullisin ehdoin tai, jos tämä ei ole käytännössä mahdollista, annettava tietoja muiden liikenteenharjoittajien soveltuvista vaihtoehtoisista liikennepalveluista;

- b) **tarjottava lipun hinnan palautusta, jos matkustaja päättää olla käyttämättä liikenteenharjoittajaa matkallaan.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Edellä b alakohdassa tarkoitettu lipun hinnan palautus on suoritettava samoilla ehdoilla kuin 20 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen korvauksen maksaminen.

2. **Edellä 1 kohdasta poiketen risteilymatkustajille tarjotaan uusi matkareitti tai palautetaan lipun hinta direktiivin 90/314/ETY mukaisesti.**

20 artikla

Lipun hinnan korvaaminen

1. Matkustaja voi kuljetusoikeutta menettämättä vaatia liikenteenharjoittajalta korvausta, jos saapumisaika viivästyy ■. Korvauksen vähimmäismäärät ovat seuraavat:

- a) 25 prosenttia matkalipun hinnasta 60–119 minuutin viivästymisestä,
- b) 50 prosenttia matkalipun hinnasta 120 minuutin tai sitä pidemmästä viivästymisestä,
- c) 100 prosenttia lipun hinnasta, jos liikenteenharjoittaja ei tarjoa vaihtoehtoisia palveluja tai anna 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tietoja.

2. **Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta risteilymatkustajiin. Risteilymatkustajat voivat hakea korvausta direktiivin 90/314/ETY nojalla.**

3. Korvaus on maksettava kuukauden kuluessa korvausvaatimuksen esittämisestä. Korvaus voidaan maksaa matkakuponkeina ja/tai muina palveluina, jos niiden ehdot ovat joustavat erityisesti voimassaoloajan ja määräraikan osalta. Korvaus on matkustajan pyynnöstä maksettava rahana.

4. **Oikeutta korvauksiin ei synny, jos liikenteenharjoittaja on ilmoittanut vähintään kolme päivää ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa matkan peruuttamisesta tai viivästymisestä tai matkan keston pidentymisestä.**

21 artikla

Ylivoimainen este

Edellä 18, 19 ja 20 artiklassa säädettyjä velvollisuuksia ei sovelleta, kun kyse on ylivoimaisesta esteestä, joka häiritsee liikennepalvelun suorittamista.

22 artikla

Lisävaateet

Tämä asetus ei estä matkustajia hakemasta korvausta liikennepalvelujen peruuntumisesta tai viivästymisestä aiheutuneesta vahingosta kansalliselta tuomioistuimelta. **Tämän asetuksen nojalla myönnetty korvaus voidaan vähentää mahdollisesti myönnettävästä täydentävästä korvauksesta.**

23 artikla

Lisätoimenpiteet matkustajien hyväksi

Liikenteenharjoittajien on tehtävä yhteistyötä **kansallisten täytäntöönpanoelinten valvonnassa** ottaakseen käyttöön kansalliset tai eurooppalaiset järjestelyt sidosryhmien, **ammattiala- ja toimialajärjestöjen sekä kuluttajia, matkustajia, satamia ja vammaisia henkilöitä edustavien järjestöjen** myötävaikutuksella. Näillä toimenpiteillä on pyrittävä parantamaan matkustajista huolehtimista etenkin pitkäaikaisten viivästysten ja matkan keskeytymisen tai peruuntumisen yhteydessä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

IV luku

Tiedottaminen matkustajille ja valitusten käsittely

24 artikla

Oikeus saada matkatietoja

Satamien hallintoelinten ja liikenteenharjoittajien on annettava matkustajille riittävästi tietoja koko heidän matkansa ajan **saavutettavissa olevissa muodoissa ja tavanomaisilla kielillä**. Erityistä huomiota on kiinnitettävä vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin.

25 artikla

Tiedottaminen matkustajien oikeuksista

1. Liikenteenharjoittajien on varmistettava, että matkustajille annetaan viimeistään lähtöhetkellä asianmukaista ja ymmärrettävää tietoa heille tämän asetuksen nojalla kuuluvista oikeuksista. Jos joko liikenteenharjoittaja tai kuljetuksesta vastaava liikenteenharjoittaja on antanut kyseiset tiedot, toisella näistä ei ole velvollisuutta antaa niitä. Tieto on annettava **saavutettavissa olevissa muodoissa ja tavanomaisilla kielillä**. Näitä tietoja annettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin.

2. Liikenteenharjoittajien ja satamien hallintoelinten on varmistettava, että tietoja matkustajille tämän asetuksen nojalla kuuluvista oikeuksista on yleisesti saatavissa aluksissa ja satamissa. Näihin tietoihin on sisällyttävä jäsenvaltion 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämän täytäntöönpanoelimen yhteystiedot.

26 artikla

Valitukset

1. **Jäsenvaltioiden viranomaisten** on perustettava **riippumaton ja kaikkien matkustajien, vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt mukaan lukien, saavutettavissa oleva** valitusten käsittelymenettely tämän asetuksen kattamia oikeuksia ja velvoitteita varten.

2. Matkustaja voi tehdä valituksen liikenteenharjoittajalle kuukauden kuluessa siitä, kun palvelu suoritettiin tai se olisi pitänyt suorittaa. Valituksen vastaanottajan on 20 työpäivän kuluessa joko annettava perusteltu vastaus tai perustelluissa tapauksissa ilmoitettava matkustajalle, mihin päivään mennessä vastausta voidaan odottaa. Vastausaika saa olla enintään kaksi kuukautta valituksen vastaanottamisesta.

3. Jos vastausta ei saada 2 kohdassa asetetuissa määräajoissa, || on katsottava, että valitus on hyväksytty.

V luku

Täytäntöönpano ja kansalliset täytäntöönpanoelimet

27 artikla

Kansalliset täytäntöönpanoelimet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä || elin, joka vastaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Kunkin elimen on **tarpeellisin toimin varmistettava, että** 8 artiklassa **tarkoitettut esteettömyyssäännöt laaditaan ja niitä noudatetaan, sekä turvattava matkustajien oikeudet**. Kunkin elimen on oltava organisaatioltaan, rahoituspäätöksiltään, oikeudelliselta rakenteeltaan ja päätöksenteoltaan riippumaton **kaupallisista eduista**.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti nimetty elin || sekä sen || vastuualueet.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

3. Matkustaja voi valittaa **jäsenvaltion** 1 kohdan mukaisesti **nimeämälle** asianmukaiselle elimelle tämän asetuksen väitetystä rikkomisesta.
4. Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet vapauttaa tietyt palvelut tämän asetuksen soveltamisesta 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on huolehdittava siitä, että matkustajien oikeuksien täytäntöönpanoa varten on olemassa vastaava järjestelmä.

28 artikla

Täytäntöönpanoa koskeva kertomus

1. Tämän asetuksen 27 artiklan mukaisesti nimetyn täytäntöönpanoelimen on julkaistava kunkin vuoden kesäkuun 1 päivänä edellisen vuoden toiminnastaan kertomus, johon on sisällyttävä muun muassa seuraavat tiedot:

- a) kuvaus tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimista,
- b) tiedot yksittäisten valitusten käsittelyyn sovellettavasta menettelystä,
- c) yhteenveto kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavista, vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden esteettömyyttä koskevista säännöistä,
- d) koostetiedot valituksista, **niiden tuloksista ja ratkaisujen aikatauluista**,
- e) yksityiskohtaiset tiedot sovelletuista seuraamuksista,
- f) muut tämän asetuksen paremman täytäntöönpanon kannalta olennaiset seikat.

2. Voidakseen laatia tällaisen kertomuksen täytäntöönpanoelinten on koottava tilastoja yksittäisistä valituksista aiheen ja asianomaisten yritysten mukaan. Nämä tiedot on voitava antaa pyynnöstä komission tai kansallisten tutkintaviranomaisten käyttöön kolmen vuoden ajan tapahtuman jälkeen.

29 artikla

Täytäntöönpanoelinten yhteistyö

Tämän asetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen kansallisten täytäntöönpanoelinten on vaihdettava tietoja työskentely- ja päätöksentekoperiaatteistaan ja -käytännöistään matkustajien suojan yhdenmukaistamiseksi koko yhteisössä. Komissio tukee niitä tässä tehtävässä.

30 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava sääntöjä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säännöt pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, **ja niihin voi kuulua velvollisuus maksaa korvauksia matkustajalle, jota asia koskee**. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kyseiset säännökset ja ilmoitettava sille viipymättä niiden muutoksista.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

VI luku

Loppusäännökset

31 artikla

Kertomus

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen toimivuudesta ja vaikutuksista viimeistään ... (*). Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tämän asetuksen säännösten yksityiskohtaisemmasta täytäntöönpanosta tai sen muuttamisesta.

32 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteeseen || kohta seuraavasti:

"19. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o .../2009, annettu [...] [matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta] ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUVL C"

33 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan ... (**). Sen 6, 7, 26, 27 ja 30 artiklaa sovelletaan ... (***)

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty || [...]

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puhemies

^(*) || Kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.
^(**) || Kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen julkaisemisesta.
^(***) || Vuoden kuluttua tämän asetuksen julkaisemisesta.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE I

Vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeus varatun lipun hinnan palautukseen tai uuteen matkareittiin

1. Jos tähän liitteeseen viitataan, vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille on annettava mahdollisuus valita jokin seuraavista:
 - a) — lipun ostohinnan palauttaminen kokonaisuudessaan seitsemän päivän kuluessa käteisenä, sähköisenä pankkisiirtona, pankkisiirtona tai sekillä kultakin matkan osalta, joka jää tekemättä, sekä jo tehdyiltä osilta matkaa, jos matkasta ei ole enää matkustajan alkuperäisen matkasuunnitelman kannalta hyötyä, sekä tarvittaessa:
 - paluumatka mahdollisimman pian ensimmäiseen lähtöpaikkaan; tai
 - b) uusi matkareitti siten, että matkustaja pääsee vastaavilla kuljetusehdoilla mahdollisimman pian lopulliseen määräraikkaansa; tai
 - c) uusi matkareitti siten, että matkustaja pääsee vastaavilla kuljetusehdoilla lopulliseen määräraikkaansa hänelle sopivana myöhempänä ajankohtana edellyttäen, että lippuja on saatavilla.
2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan myös matkustajiin, joiden matka on osa valmismatkaa, lukuun ottamatta oikeutta saada lipun hinta palautetuksi, jos matkustajilla on tämä oikeus direktiivin 90/314/ETY || nojalla.
3. Jos kaupunkia tai aluetta palvelevat useat satamat ja kuljetuksesta vastaava liikenteenharjoittaja tarjoaa matkustajalle matkaa toiseen satamaan kuin siihen, jota varaus koskee, kuljetuksesta vastaavan liikenteenharjoittajan on vastattava kustannuksista, joita aiheutuu matkustajan siirtymisestä tästä toisesta satamasta joko satamaan, jota varaus koskee, tai muuhun lähellä sijaitsevaan määräraikkaan, josta on sovittu matkustajan kanssa.

LIITE II

Avunanto satamissa

Tarvittava apu ja järjestelyt, jotta vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt voivat:

- ilmoittaa saapumisestaan satamaan ja avuntarpeestaan
- siirtyä saapumispaikasta mahdolliselle lähtöselvitystiskille tai alukseen
- tehdä lähtöselvityksen ja kirjata tarvittaessa matkatavarat
- siirtyä mahdolliselta lähtöselvitystiskiltä alukseen ja läpäistä maastapoistumis- ja tullimuodollisuudet ja turvatarkastukset
- nousta alukseen siten, että käytössä on **tarvittavat välineet**
- siirtyä aluksen ovelta istumapaikalle tai -alueelle
- viedä matkatavaroita alukseen ja tuoda ne pois aluksesta
- siirtyä istumapaikaltaan aluksen ovelle
- poistua aluksesta siten, että käytössä on hissi, pyörätuoli tai muuta tarvittavaa apua tarpeen mukaan
- noutaa mahdolliset matkatavaransa sekä läpäistä maahantulo- ja tullimuodollisuudet
- siirtyä matkatavara-aulasta tai aluksesta poistumiseen tarkoitettua paikasta määrättyyn poistumispiisteeseen
- päästä tarvittaessa WC-tiloihin.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Jos vammaisella tai liikuntarajoitteisella henkilöllä on mukanaan saattaja, tämän on sallittava antaa pyydettyä tarvittava apu satamassa sekä alukseen nousussa ja sieltä poistumisessa.

Kaikkien tarvittavien liikkumisvälineiden käsittely, sähköpyörätuolit mukaan luettuina.

Vaurioituneiden tai kadonneiden liikkumisvälineiden tilapäinen korvaaminen, ■ ei välttämättä aivan vastaavilla välineillä, **mutta kuitenkin sellaisilla välineillä, joilla on samanlaiset tekniset ja toiminnalliset ominaisuudet.**

Hyväksytyjen **avustajakoirien** maahuolinta tarvittaessa.

Alukseen nousuun ja aluksesta poistumiseen tarvittavien tietojen ilmoittaminen soveltuvasa muodossa.

LIITE III**Avunanto aluksilla**

Hyväksytyjen avustajaeläinten kuljettaminen aluksessa kansallisia määräyksiä noudattaen.

Lääketieteellisten tarvikkeiden lisäksi enintään kahden liikkumisvälineen kuljettaminen kutakin vammaista tai liikuntarajoitteista henkilöä kohden, sähköpyörätuolit mukaan luettuina.

Reittiä koskevien olennaisten tietojen antaminen soveltuvasa muodossa.

Kaikkiin mahdollisiin toimiin ryhtyminen istumapaikan järjestämiseksi vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden || tarpeiden mukaisesti pyynnöstä, turvallisuusvaatimuksia noudattaen ja jos tilaa on.

Tarvittaessa apu WC-tiloihin siirtymisessä.

Jos vammaisella tai liikuntarajoitteisella henkilöllä on mukanaan saattaja, liikenteenharjoittajan on tehtävä parhaansa antaakseen tällaiselle henkilölle istumapaikan kyseisen vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön vierestä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE IV

Vammaisuuteen liittyvä koulutus

Vammaisuuteen liittyvää tietoisuutta lisäävä koulutus

Suoraan matkustajien kanssa tekemisissä olevan henkilöstön koulutuksessa käsitellään muun muassa seuraavia aiheita:

- tietoisuus matkustajista, joilla on fyysinen, sensorinen (kuulo tai näkö), henkinen tai älyllinen vamma, ja asianmukainen suhtautuminen tällaisiin matkustajiin, mukaan luettuna se, kuinka tunnistaa sellaisten yksittäisten henkilöiden kyvyt, joiden liikkuvuus, suuntavaisto tai viestintä voi olla heikentynyt;
- liikuntarajoitteisten henkilöiden kohtaamat esteet, mukaan luettuina asenteet, ympäristöön liittyvät ja fyysiset esteet sekä organisatoriset esteet;
- hyväksytyt *avustajakoirat*, mukaan luettuina niiden tehtävä ja tarpeet;
- odottamattomien tilanteiden käsittely;
- ihmissuhdetaidot ja kommunikointimenetelmät kuurojen ja kuulovammaisten, näkövammaisten, puhevammaisten ja älyllisesti vammaisten henkilöiden kanssa;
- yleinen tietoisuus IMO:n ohjeista, jotka liittyvät suositukseen *Design and Operation of Passenger Ships to Respond to Elderly and Disabled Persons' Needs*;
- pyörätuolien ja muiden liikkumisen apuvälineiden huolellinen käsittely niiden vahingoittumisen estämiseksi (*tarvittaessa* kaikelle matkatavaroiden käsittelystä vastaavalle henkilöstölle ||).

Vammaisten avustamista koskeva koulutus

Suoraan liikuntarajoitteisia henkilöitä avustavan henkilöstön koulutuksessa käsitellään muun muassa seuraavia aiheita:

- kuinka pyörätuolin käyttäjiä autetaan nousemaan pyörätuoliin ja pois siitä;
- taidot avun antamiseksi *avustajakoiran* kanssa matkustaville liikuntarajoitteisille henkilöille, mukaan luettuina näiden *koirien* tehtävä ja tarpeet;
- tekniikat sokeiden ja *heikkonäköisten* matkustajien saattamista ■ varten;
- käsitys siitä, minkä tyyppisillä laitteilla liikuntarajoitteisia henkilöitä voidaan avustaa, ja tällaisten laitteiden käsittelyn tuntemus;
- alukseen nousussa ja siitä poistumisessa avustavien laitteiden käyttö ja sellaisten tässä yhteydessä käytettävien menetelyjen tuntemus, jotka turvaavat liikuntarajoitteisten henkilöiden turvallisuuden ja arvokkuuden;
- riittävä ymmärrys luotettavan ja ammattitaitoisen avun tarpeesta; myös tietoisuus siitä, että eräät vammaiset matkustajat saattavat tuntea olonsa haavoittuvaksi matkan aikana, koska he ovat riippuvaisia annetusta avusta;
- ensiaputaidot.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Linja-autoliikenteen matkustajien oikeudet ***I

P6_TA(2009)0281

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD))

(2010/C 184 E/68)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0817),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 71 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0469/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A6-0250/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0237

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ||,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Linja-autoliikenteen alalla toteutettavalla yhteisön toiminnalla olisi pyrittävä muun muassa varmistamaan matkustajien suojelun yhtä korkea taso kuin muissa liikennemuodoissa riippumatta siitä, missä he matkustavat. Lisäksi olisi otettava kaikilta osin huomioon kuluttajansuojelun yleiset vaatimukset.
- (2) Koska linja-automatkustaja on kuljetussopimuksen heikompi osapuoli, matkustajien oikeudet olisi turvattava tässä suhteessa riippumatta siitä, mikä on heidän kansallisuutensa tai asuinpaikkansa yhteisössä.
- (3) *Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus vapauttaa kaupunki- ja esikaupunkiliikenne tämän asetuksen säännösten soveltamisesta, jos ne takaavat matkustajien oikeuksien vastaavan tason muilla sääntelytoimilla. Näissä toimissa olisi otettava huomioon multimodaalisen julkisen liikenteen verkkojen matkustajia koskevat peruskirjat, joissa käsitellään tämän asetuksen 1 artiklassa vahvistettuja seikkoja. Komission olisi tarkasteltava mahdollisuutta luoda sellaiset yhteiset matkustajia koskevat oikeudet kaupunki-, esikaupunki- ja alueellisen liikenteen osalta, jotka kattaisivat kaikki liikennemuodot, ja annettava parlamentille kertomus sekä tarvittaessa myös lainsäädäntöehdotus.*
- (4) *Jäsenvaltioiden olisi tuettava sellaisten matkustajia koskevien peruskirjojen kehittämistä kaupunki-, esikaupunki- ja alueellisissa linja-autoliikennepalveluissa, joissa vahvistetaan linja-autoyritysten sitoutuminen lisäämään palvelun tasoa ja vastaamaan paremmin matkustajien tarpeisiin.*
- (5) *Euroopan unionin toimissa linja-automatkustajien oikeuksien parantamiseksi olisi otettava huomioon liikennealan erityispiirteet, koska suurin osa alan yrityksistä on pieniä ja keskisuuria yrityksiä.*
- (6) Matkustajilla olisi kuolemaan tai loukkaantumiseen johtavissa onnettomuustapauksissa oltava samanlainen oikeus korvaukseen kuin muissa liikennemuodoissa.

⁽¹⁾ EUVL C ...

⁽²⁾ EUVL C ...

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (7) Matkustajilla olisi oltava oikeus ennakkomaksuihin, jotta he voisivat kattaa välittömät taloudelliset tarpeensa onnettomuuden jälkeen.
- (8) **Matkustajien, jotka vahingoittuvat vakuutuksen piiriin kuuluvassa onnettomuudessa, olisi ensin toimitettava tässä asetuksessa tarkoitettu korvaushakemus linja-autoyrittäjälle, ja he voivat tehdä hakemuksen vakuutusyhtiölle vain, jos kyseinen yritys ei maksa korvausta.**
- (9) Linja-autoyrittäjillä olisi oltava muita liikennemuotoja vastaava korvausvastuu matkustajien matkatarvojen katoamisesta tai vahingoittumisesta.
- (10) Linja-autoliikenteen palvelujen tulisi hyödyttää kansalaisia yleisesti. Siksi myös vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä, oli liikuntarajoitteisuuden syy sitten vamma, ikä tai jokin muu tekijä, olisi oltava samat mahdollisuudet käyttää linja-autoliikennepalveluja kuin muillakin kansalaisilla. Vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä on samat oikeudet vapaaseen liikkuvuuteen, valinnanvapauteen ja syrjimättömyyteen kuin kaikilla muillakin kansalaisilla.
- (11) Vammaisten oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen 9 artikla huomioon ottaen ja jotta vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä olisi samat mahdollisuudet linja-automat-kustamiseen kuin muillakin kansalaisilla, on syytä vahvistaa säännöt tällaisten henkilöiden syrjimättömyydestä ja avustamisesta matkan aikana. Tällaiset henkilöt olisi näin ollen hyväksyttävä kuljetettavaksi eikä heiltä saisi evätä pääsyä ajoneuvoon heidän vammansa tai liikuntarajoituksensa perusteella lukuun ottamatta tapauksia, joissa se on perusteltua lakisääteisten turvallisuussyiden takia. Heillä olisi oltava oikeus saada apua linja-autoterminaaleissa ja ajoneuvoissa, ajoneuvoon nousu ja siitä poistuminen mukaan luettuina. Yhteiskunnallisen osallisuuden edistämiseksi kyseisten henkilöiden tulisi saada tätä apua korvauksetta. Linja-autoyrittäjien olisi vahvistettava esteettömyyttä koskevat säännöt mieluummin eurooppalaisen standardointijärjestelmän pohjalta.
- (12) **Linja-autoliikenteen harjoittajien olisi järjestettävä erityiskoulutusta henkilöstölleen, jotta se voisi asianmukaisesti avustaa vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä. Koulutus olisi järjestettävä maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta 15 päivänä heinäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/59/EY⁽¹⁾ puitteissa. Jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan tuettava linja-autoyrittäjiä soveltuvien koulutusohjelmien perustamisessa ja toteuttamisessa.**
- (13) Terminaalien pitäjien olisi uusia terminaaleja koskevista suunnitelmista päättäessään ja osana laajoja kunnostustöitä otettava **poikkeuksetta** huomioon vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeet. Linja-autoterminaalien pitäjien olisi joka tapauksessa osoitettava pisteet, joissa tällaiset henkilöt voivat ilmoittaa tulostaan terminaaliin ja pyytää tarvitsemaansa apua.
- (14) **Linja-autoyrittäjien olisi vastaavasti otettava mahdollisuuksien mukaan nämä tarpeet huomioon uusia ja äskettäin kunnostettuja ajoneuvoja koskevista suunnitelmista päättäessään.**
- (15) Jäsenvaltioiden olisi parannettava nykyistä infrastruktuuria, milloin se on tarpeen, jotta linja-autoyrittäjät takaisivat vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille esteettömän pääsyn linja-autoihin sekä järjestäisivät heille asianmukaista apua.
- (16) Euroopan unionin toimilla esteettömän liikkuvuuden varmistamiseksi olisi ensisijaisesti tuettava esteetöntä pääsyä linja-autoterminaaleihin ja -pysäkeille.
- (17) Esteetöntä pääsyä linja-autoihin koskeneen COST 349 -hankkeen päätelmien mukaan komission pitäisi ehdottaa toimia sellaisen helppopääsyisen infrastruktuurin rakentamiseksi linja-autoterminaalien ja -pysäkeille, joka olisi koko Euroopan unionissa yhteentoimiva.

(1) EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (18) Linja-automatkestajien oikeuksiin olisi kuuluttava palvelua koskevien tietojen saanti ennen matkaa ja matkan aikana. Kaikki linja-automatkestajille annettavat tiedot olisi annettava myös vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille soveltuvissa vaihtoehtoisissa muodoissa.
- (19) Tällä asetuksella ei tulisi rajoittaa linja-autoyrittysten oikeutta hakea asiaa koskevan lainsäädännön nojalla korvausta keneltä tahansa henkilöltä, kolmannet osapuolet mukaan luettuina.
- (20) Matkan peruuttamisesta tai pitkäaikaisesta viivästyisestä matkestajille aiheutuvia haittoja olisi vähennettävä. Tätä varten matkestajista olisi huolehdittava asianmukaisesti ja heille olisi annettava riittävästi tietoa. Matkestajien olisi voitava peruuttaa lippunsa tai saada lippunsa hinta takaisin taikka saada uudelleenreititys tyydyttävissä olosuhteissa tai tietoja vaihtoehtoisista liikennepalveluista. Jos linja-autoyrittäjä ei pysty antamaan matkestajille tarvittavaa apua, matkestajilla olisi oltava oikeus rahalliseen korvaukseen.
- (21) Linja-autoyrittysten olisi tehtävä yhteistyötä vahvistaakseen kansalliset tai eurooppalaiset järjestelyt matkestajista huolehtimisen ja heille annetun avun parantamiseksi matkan keskeytyessä ja etenkin pitkäaikaisten viivästysten yhteydessä.
- (22) Tämä asetus ei vaikuta matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/314/ETY⁽¹⁾ vahvistettuihin matkestajien oikeuksiin. Tätä asetusta ei olisi sovellettava tapauksiin, joissa valmistamisaika peruutetaan muista syistä kuin linja-autoliikennepalvelun peruuntumisen takia.
- (23) Matkestajille olisi tiedotettava kaikista heille tämän asetuksen nojalla kuuluvista oikeuksista, jotta he voivat käyttää niitä tehokkaasti.
- (24) Matkestajien olisi voitava käyttää oikeuksiaan linja-autoyrittysten toteuttamien asianmukaisten valitusmenettelyjen kautta tai tapauksen mukaan tekemällä valitus asianomaisen jäsenvaltion nimeämälle elimelle tai elimille.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava ja valvottava, että linja-autoyrittäjät noudattavat yleisesti tämän asetuksen säännöksiä, ja nimettävä asianmukainen elin tätä valvontatehtävää suorittamaan. Valvonta ei saisi vaikuttaa matkestajien oikeuteen turvautua tuomioistuinmenettelyyn kansallisten menettelyjen mukaisesti.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että seuraamuksia sovelletaan. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (27) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on korkean ja yhtäläisen suojelun ja avunannon tason takaaminen linja-autoliikenteen matkestajille kaikissa jäsenvaltioissa, vaan se voidaan toiminnan merkittävän kansainvälisen ulottuvuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (28) Tämä asetus ei saisi rajoittaa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽²⁾ soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (29) Tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonnan olisi perustuttava kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 2006/2004 ⁽¹⁾ (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä). Kyseistä asetusta olisi sen vuoksi muutettava.
- (30) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt seuraavista seikoista:

- 1) matkustajien syrjimätön kohtelu linja-autoyrittysten tarjoamissa kuljetusehdoissa;
- 2) linja-autoyrittysten vastuu kuolemaan tai loukkaantumiseen johtavissa onnettomuustapauksissa taikka matkatavaroiden katoamisen tai vahingoittumisen yhteydessä;
- 3) linja-autolla matkustavien vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden syrjimättömyys ja avustusvelvollisuus;
- 4) linja-autoyrittysten velvollisuudet matkustajiin nähden peruutus- tai viivästymistapauksissa;
- 5) tiedot, jotka matkustajille on vähintään annettava;
- 6) valitusten käsittely;
- 7) matkustajien oikeuksien täytäntöönpanon valvonta.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan linja-autoyrittysten harjoittamaan matkustajien kuljetukseen säännöllisessä liikenteessä.
2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten piiriin kuuluvan kaupunki- **ja esikaupunkiliikenteen** tämän asetuksen soveltamisesta, jos näissä sopimuksissa taataan tässä asetuksessa vaadittua tasoa vastaavat matkustajien oikeudet.
3. Satunnaiseen liikenteeseen sovelletaan ainoastaan II lukua.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

⁽¹⁾ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- 1) "linja-autoyrittäjällä" liikenneyrittäjä, jolla on oikeus harjoittaa sijoittautumisvaltiossa liikennettä linja-autoilla kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen markkinoille pääsyä koskevien edellytysten mukaisesti, ja liikenneyrittäjä, jolla on yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autolla 16 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 684/92 ⁽¹⁾ mukaisesti myönnetty voimassa oleva yhteisön liikennelupa kansainvälisen henkilöliikenteen harjoittamista varten;
- 2) "satunnaisliikenteellä" asetuksen (ETY) N:o 684/92 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua liikennettä;
- 3) "säännöllisellä liikenteellä" asetuksen (ETY) N:o 684/92 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua liikennettä;
- 4) "kuljetussopimuksella" linja-autoyrittäjän ja matkustajan kanssa tekemää sopimusta, joka koskee yhden tai useamman kuljetuspalvelun suorittamista **riippumatta siitä, ostettiinko lippu linja-autoyrittäjältä, matkanjärjestäjältä vai lipunmyyjältä;**
- 5) "lipulla" matkustamiseen oikeuttavaa voimassa olevaa asiakirjaa tai vastaavaa paperittomassa muodossa, myös sähköisessä muodossa, olevaa asiakirjaa, jonka linja-autoyrittäjä tai sen valtuuttama lipunmyyjä on kirjoittanut tai hyväksynyt;
- 6) "lipunmyyjällä" **välittäjää**, joka myy **linja-autoliikennepalveluja** linja-autoyrittäjän tai matkanjärjestäjän puolesta, **mukaan lukien liput, jotka myydään paketin osana;**
- 7) "matkanjärjestäjällä" direktiivin 90/314/ETY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua matkanjärjestäjää;
- 8) "vammaisella" tai "liikuntarajoitteisella henkilöllä" henkilöä, jonka liikuntakyky on hänen kulkuneuvoja käyttäessään rajoittunut (pysyvän tai väliaikaisen sensorisen tai motorisen) fyysisen vamman, kehitysvamman tai älyllisen vajavaisuuden tai jonkin muun vamman tai iän takia ja jonka tilanne edellyttää asianmukaista huomiota ja kaikille matkustajille tarjolla olevien palvelujen mukauttamista kyseisen henkilön erityisiin tarpeisiin;
- 9) "varauksella" asiakirjan muodossa olevaa tai sähköistä vahvistusta, joka oikeuttaa matkustamiseen edellyttäen, että aiemmin on vahvistettu henkilökohtaiset matkustusjärjestelyt;
- 10) "terminaalin pitäjällä" jäsenvaltiossa olevaa organisaatioyksikköä, jolle on annettu vastuu linja-autoterminaalien hallinnasta;
- 11) "peruuttamisella" sitä, että **tietty** aikataulun mukainen palvelu, jolle ainakin yksi paikka oli **tosiasiallisesti** varattu, ei toteudu;
- 12) "viivästymisellä" eroa sen ajan, jolloin matkustajan oli julkaistun aikataulun mukaisesti määrä lähteä tai saapua, ja hänen tosiasiallisen tai arvioitun lähtö- tai saapumisaikansa välillä;
- 13) **"soveltuvalla muodolla", että matkustajat voivat saada samat tiedot esimerkiksi tekstinä, sokeainkirjoituksena, ääni- ja kuvatallenteena ja/tai sähköisessä muodossa.**

4 artikla

Kuljetussopimus ja syrjimättömät kuljetusehdot

1. Linja-autoyrittäjien on annettava matkustajille todiste kuljetussopimuksen tekemisestä kirjoittamalla näille yksi tai useampi lippu. Liput ovat riittävä alustava näyttö sopimuksen tekemisestä, ja ne antavat siten matkustajille tässä asetuksessa säädetty oikeudet.

⁽¹⁾ EYVL L 74, 20.3.1992, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2. Linja-autoyriyten tai lipunmyyjien soveltamia sopimusehtoja ja hintoja on tarjottava suurelle yleisölle ilman minkäänlaista asiakkaan kansalaisuuteen tai asuinpaikkaan taikka linja-autoyriyten tai lipunmyyjien sijoittautumispaikkaan yhteisössä perustuvaa syrjintää, sanotun kuitenkin rajoittamatta sosiaalista hinnoittelua edellyttävien julkisen palvelun velvoitteiden soveltamista.

5 artikla

Velvollisuuksista luopumista koskeva kieltö

1. Tämän asetuksen mukaisia velvollisuuksia ei voida rajoittaa eikä niistä voida luopua esimerkiksi kuljetussopimukseen sisältyvällä vapauttavalla tai rajoittavalla lausekkeella.

2. Linja-autoyriykset voivat tarjota sopimusehtoja, jotka ovat matkustajan kannalta suotuisampia kuin tässä asetuksessa asetetut ehdot.

II luku

Linja-autoyriyten vastuu matkustajista ja näiden matkatavaroista

6 artikla

Vastuu matkustajien kuolemasta tai loukkaantumisesta

1. Tämän luvun mukaisesti linja-autoyriykset ovat vastuussa vahingosta, joka on aiheutunut matkustajan kuolemasta **tai** ruumiinvammasta ■ linja-autoliikennepalvelujen käyttöön liittyvän onnettomuuden seurauksena matkustajan oleskellessa ajoneuvossa, noustessa siihen tai siitä poistuessa.

2. Linja-autoyriyten **sopimussuhteen ulkopuolista** vahingonkorvausvastuuta eivät koske mitkään lainsäädännössä, yleissopimuksessa tai sopimusperusteisesti määritellyt rahamäärää koskevat rajat.

3. Linja-autoyriyten ei voi vapautua korvausvastuusta tai rajoittaa sitä niiden *korvausvaatimusten* osalta, joiden määrä on enintään 220 000 euroa **matkustajaa kohti**, näyttämällä, että se on noudattanut vaadittua huolellisuutta 4 kohdan a alakohdan mukaisesti, **paitsi jos korvausvaatimuksen kokonaissumma ylittää summan, jolle vaaditaan moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30 päivänä joulukuuta 1983 annetun toisen neuvoston direktiivin 84/5/ETY⁽¹⁾ mukaisesti pakollista vakuutusta sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa linja-auto tavallisesti on. Tällaisessa tilanteessa korvausvastuu rajoittuu kyseiseen summaan.**

4. Linja-autoyriyten ei ole vastuussa 1 alakohdan mukaisesti:

a) jos onnettomuus on aiheutunut linja-autoliikennepalvelujen käyttöön kuulumattomasta seikasta **tai seikasta**, jota **liikenteenharjoittaja** ei tapauksen laadun edellyttämästä huolellisuudesta huolimatta ole voinut välttää **tai** jonka seurauksia se ei ole voinut estää;

b) siltä osin kun onnettomuus on aiheutunut matkustajan virheestä tai huolimattomuudesta.

5. Tämä asetus ei:

a) merkitse, että linja-autoyriyten olisi ainoa korvausvastuussa oleva osapuoli; tai

b) rajoita linja-autoyriyksen oikeutta hakea korvausta miltä tahansa kolmannelta osapuolelta jäsenvaltion sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

(¹) EYVL L 8, 11.1.1984, s. 17.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

7 artikla

Vahingonkorvaukset

1. Jos matkustaja on saanut surmansa, 6 artiklassa säädettyyn vastuuseen liittyvä vahingonkorvaus käsittää:
 - a) matkustajan kuolemasta aiheutuvat välttämättömät kustannukset, erityisesti kustannukset ruumiin kuljetuksesta ja hautauksesta;
 - b) ellei kuolema ole seurannut välittömästi, || 2 kohdassa määrätyt korvaukset.
2. Jos matkustaja on saanut ruumiinvamman tai hänen fyysistä tai henkistä koskemattomuuttaan on muuten loukattu, vahingonkorvaus käsittää:
 - a) korvauksen välttämättömistä kuluista, erityisesti hoidosta ja kuljetuksesta;
 - b) korvauksen joko täydellisestä tai osittaisesta työkyvyttömyydestä tai tarpeiden lisääntymisestä aiheutuneesta taloudellisesta menetyksestä.
3. Jos matkustajan kuoleman johdosta henkilöt, joita matkustaja lain nojalla oli tai olisi ollut tulevaisuudessa velvollinen elättämään, menettävät toimeentulonsa, on myös tämän menetys korvattava.

8 artikla

Ennakkomaksut

1. Jos matkustaja saa surmansa tai saa ruumiinvamman || linja-autoliikennepalvelujen käyttöön liittyvän onnettomuuden seurauksena **ja jos matkustaja ei ole ottanut muuta matkavakuutusta**, linja-autoyrittäjän on viipymättä ja viimeistään 15 päivän kuluessa siitä, kun korvaukseen oikeutetun luonnollisen henkilön henkilöllisyys on todettu, suoritettava ennakkomaksu, joka kattaa kyseisen henkilön välittömät taloudelliset tarpeet ja joka on *oikeassa* suhteessa siihen, mitä vahinkoa hän on kärsinyt, **edellyttäen että on olemassa alustavaa näyttöä siitä, että onnettomuus johtuu liikennöintiyrityksestä**.
2. Kuolemantapauksessa kyseisen ennakkomaksun on oltava vähintään 21 000 euroa matkustajaa kohti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.
3. Ennakkomaksun suorittaminen ei merkitse korvausvastuun tunnustamista, ja se voidaan vähentää tämän asetuksen perusteella maksettavista myöhemmistä määristä, mutta se on maksettava takaisin ainoastaan, jos vahinko on aiheutunut matkustajan huolimattomuudesta tai virheestä tai jos henkilö, jolle ennakkomaksu suoritettiin, ei ollut korvaukseen oikeutettu henkilö **tai jos todelliset vahingot ovat jääneet ennakkomaksun määrää vähäisemmiksi**.

9 artikla

Vastuu kadonneista ja vahingoittuneista matkatavaroista

1. Linja-autoyrittäjät ovat vastuussa niiden vastuulle annettujen matkatavaroiden katoamisesta tai vahingoittumisesta. Enimmäiskorvaus on 1 800 euroa matkustajaa kohti.
2. Linja-autoliikennepalvelujen käyttöön liittyvien onnettomuuksien yhteydessä linja-autoyrittäjät ovat vastuussa matkustajien päällä olleiden tai heidän mukanaan käsimatkatavaroina olleiden henkilökohtaisten tavaroiden katoamisesta tai vahingoittumisesta. Enimmäiskorvaus on 1 300 euroa *matkustajaa kohden*.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

3. ■ Linja-autoyrittäjä *ei ole vastuussa edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista vahingoista:*
- a) jos vahinko on aiheutunut linja-autoliikennepalvelujen käyttöön kuulumattomasta seikasta, jota linja-autoyrittäjä ei tapauksen laadun edellyttämästä huolellisuudesta huolimatta ole voinut välttää ja jonka seurauksia se ei ole voinut estää;
- b) siltä osin kuin vahinko on aiheutunut matkustajan virheestä tai huolimattomuudesta.

III luku

Vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeudet

10 artikla

Kuljettamisesta kieltäytymisen estäminen

1. Linja-autoyrittäjät tai niiden lipunmyyjät ja matkanjärjestäjät eivät saa vammaisuuden tai liikuntarajoitteisuuden perusteella kieltäytyä:
- a) hyväksymästä varausta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan liikennepalveluun tai kirjoittamasta lippua tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla matkalla;
- b) ottamasta ajoneuvon vammaista tai liikuntarajoitteista henkilöä edellyttäen, että tällä on voimassaoleva lippu tai varaus.
2. Vammaisille tai liikuntarajoitteisille henkilöille on tarjottava varaukset ja liput ilman lisäkustannuksia.

11 artikla

Poikkeukset ja erityisehdot

1. Se estämättä, mitä 10 artiklassa säädetään, linja-autoyrittäjät tai niiden lipunmyyjät ja matkanjärjestäjät voivat kieltäytyä hyväksymästä varausta tai kirjoittamasta lippua vammaisuuden tai liikuntarajoitteisuuden perusteella tai evätä vammaiselta tai liikuntarajoitteiselta henkilöltä pääsyn ajoneuvon

■

- a) jos ajoneuvon rakenne tekee vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön ajoneuvon nousun ja kuljettamisen fyysisesti *tai tosiasiallisesti* mahdottomaksi;
- b) jos ajoneuvo tai lähtö- tai tulopaikkakunnan tai reitin infrastruktuuri ei ole riittävästi varustettu vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden turvallista kuljettamista varten.

Jos varausta on kieltäydytty hyväksymästä ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdan mukaisten syiden perusteella, liikenteenharjoittajien, lipunmyyjien tai matkanjärjestäjien on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet, jotta kyseiselle henkilölle voidaan tarjota hyväksyttävissä oleva vaihtoehto.

2. Vammaiselle tai liikuntarajoitteiselle henkilölle, jolta on evätty pääsy ajoneuvon vammaisuuden tai liikuntakyvyttömyyden perusteella, on tarjottava *mahdollisuus valita joko* oikeus korvaukseen *tai* kohtuullisia vaihtoehtoisia liikennepalveluja määräpaikkaan vastaavissa aikarajoissa.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

3. Linja-autoyrittäjä, lipunmyyjä tai matkanjärjestäjä voi edellyttää, että vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden seurassa matkustaa toinen henkilö, joka kykenee antamaan kyseisen henkilön tarvitsemää apua, jos tämä on ehdottoman välttämätöntä, **mikäli**

a) edellä 1 kohdan b tai b a alakohdan mukaiset ehdot täyttyvät, tai

b) kyseisen ajoneuvon henkilökuntaan kuuluu vain yksi henkilö, joka kuljettaa ajoneuvoa, eikä hänen ole mahdollista antaa vammaiselle tai liikuntarajoitteiselle henkilölle liitteessä 1 kuvattua apua.

4. Kun linja-autoyrittäjä, lipunmyyjä tai matkanjärjestäjä soveltaa 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, sen on viipymättä ilmoitettava kyseiselle vammaiselle tai liikuntarajoitteiselle henkilölle poikkeusjärjestelyn syyt tai pyynnöstä ilmoitettava tälle perustelunsa kirjallisesti viiden arkipäivän kuluessa **pyynnön esittämisestä**.

12 artikla

Esteettömyys ja tiedotus

1. Linja-autoyrittäjien on sovellettavien turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi laadittava vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä edustavien järjestöjen ja 27 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanoelinten **kanssa yhteistyössä** palvelun esteettömyyttä ja syrjimättömyyttä koskevat säännöt, joita sovelletaan vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden **ja heitä saattavien henkilöiden** kuljetukseen. Näissä säännöissä on **esitettävä** kaikki kyseisen linja-autopalvelun esteettömyyttä koskevat ehdot, mukaan luettuina pääsy käytettyihin ajoneuvoihin ja mahdollisuus käyttää ajoneuvoissa olevia tiloja **ja soveltuvia apuvälineitä**.

2. Linja-autoyrittäjien tai lipunmyyjien on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt yleisesti saataville vähintään varausta tehtäessä **soveltuvissa muodoissa** ja samoilla kielillä kuin muut kaikille matkustajille yleensä annettavat tiedot. Näitä tietoja annettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin.

3. Linja-autoyrittäjien on pyynnöstä asetettava **välittömästi** saataville ne kansainvälisissä, yhteisön tai kansallisissa säädöksissä vahvistetut turvallisuusvaatimukset, joihin palvelun esteettömyyttä ja syrjimättömyyttä koskevat säännöt perustuvat. **Nämä vaatimukset on esitettävä soveltuvissa muodoissa**.

4. Matkanjärjestäjien on asetettava saataville 1 kohdassa tarkoitetut säännöt, joita sovelletaan niiden järjestämiin, myymiin tai myytäväksi tarjoamiin matkapaketteihin, pakettilomiin ja pakettikiertomatkoihin sisältyviin matkoihin.

5. Linja-autoyrittäjien tai niiden lipunmyyjien ja matkanjärjestäjien on varmistettava, että kaikki kuljetusehtoja koskevat tarpeelliset tiedot, matkatiedot ja palvelujen esteettömyyttä koskevat tiedot **ja verkko- ja verkkotietopalvelut** ovat saatavilla vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille soveltuvissa muodoissa, **myös henkilöille, jotka eivät voi matkustaa ilman avustajia iäkkyytensä tai nuoruutensa vuoksi, sekä heitä saattaville henkilöille**.

13 artikla

Oikeus avunsaantiin

1. Terminaalien pitäjien ja linja-autoyrittäjien on varmistettava, että vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille annetaan korvausta liitteessä I määriteltyä asianmukaista apua ennen matkaa, **mahdollisuuksien mukaan** matkan aikana ja matkan jälkeen. **Apu on mukautettava vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön yksilöllisiin tarpeisiin**.

2. Terminaalien pitäjät ja linja-autoyrittäjät voivat antaa apua itse tai tehdä sopimuksen avun antamisesta yhden tai useamman muun osapuolen kanssa. Ne voivat tehdä tällaisia sopimuksia omasta aloitteestaan tai pyynnöstä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Vastuu avun antamisesta säilyy terminaalin pitäjillä ja linja-autoyrittäjillä, vaikka ne tekisivät sopimuksen avun antamisesta yhden tai useamman muun osapuolen kanssa.

3. Tämän luvun säännökset eivät estä terminaalin pitäjiä tai linja-autoyrittäjiä antamasta korkeatasoisempaa apua kuin liitteessä I määritellään tai antamasta muuta apua mainitussa liitteessä määritellyn avun lisäksi.

14 artikla

Oikeus avunsaantiin terminaaleissa

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä linja-autoterminaalit, joissa vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille olisi annettava apua, viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta, ja otettava tässä huomioon tarve varmistaa palvelujen esteettömyys useimmilla paikkakunnilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. **Komissio laatii internetissä saatavilla olevan luettelon nimetyistä linja-autoterminaaleista.**

2. Jäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti nimeämän terminaalin pitäjä on vastuussa liitteessä I olevassa a osassa määritellyn avun järjestämisestä korvauksetta vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille sillä edellytyksellä, että kyseiset henkilöt täyttävät 16 artiklassa säädetyt ehdot.

3. **Jos hyväksytyä avustuskohdasta tarvitaan, siihen annetaan lupa edellyttäen, että linja-autoyrittäjälle tai lipunmyyjälle tai matkanjärjestäjälle on ilmoitettu siitä asiaan sovellettavien kansallisten, avustuskohdista koskevien sääntöjen mukaisesti.**

15 artikla

Oikeus avunsaantiin ajoneuvossa

Linja-autoyrittäjien on annettava vähintään liitteessä I olevassa b osassa määriteltyä apua korvauksetta vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille **linja-autoon** noustaessa ja siitä poistuttaessa sillä edellytyksellä, että kyseiset henkilöt täyttävät 16 artiklassa säädetyt ehdot.

16 artikla

Avunannon edellytykset

1. Linja-autoyrittäjien, terminaalin pitäjien, lipunmyyjien ja matkanjärjestäjien on toimittava yhteistyössä avun antamiseksi vammaisille tai liikuntarajoitteisille henkilöille sillä edellytyksellä, että kyseisen henkilön avuntarpeesta ilmoitetaan linja-autoyrittäjälle, terminaalin pitäjälle, lipunmyyjälle tai matkanjärjestäjälle vähintään **24 tuntia** ennen kuin apua tarvitaan, **paitsi jos avun antaja ehdottaa lyhyempää ilmoitusaikaa tai jos siitä sovitaan avun antajan ja matkustajan kesken.**

2. Linja-autoyrittäjien, lipunmyyjien ja matkanjärjestäjien on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet helpottaakseen vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden avuntarvetta koskevien ilmoitusten vastaanottamista. **Matkustajan on saatava vahvistus siitä, että avuntarve on otettu huomioon.** Tätä velvollisuutta sovelletaan kaikissa myyntipisteissä, puhelin- ja internet-myynti mukaan luettuina.

3. Jos ilmoitusta ei ole tehty 1 kohdan mukaisesti, linja-autoyrittäjien, terminaalin pitäjien, lipunmyyjien ja matkanjärjestäjien on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet järjestääkseen avun antamisen siten, että vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilö voi nousta lähtevään linja-autoon, vaihtaa linja-autoa tai nousta määräpaikkaan saapuvasta linja-autosta matkalla, jota varten hän on ostanut lipun.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

4. Apua annetaan sillä edellytyksellä, että kyseinen henkilö saapuu ilmoitettuun pisteeseen:
- linja-autoyrittäjän etukäteen ilmoittamassa määräajassa, joka ei saa olla aikaisempi kuin 60 minuuttia ennen *aikataulun mukaista* lähtöaikaa, tai
 - jos määräaikaa ei ole ilmoitettu, viimeistään 30 minuuttia ennen *aikataulun mukaista* lähtöaikaa, **paitsi jos avun antaja muuta ehdottaa tai jos avun antajan ja matkustajan kesken muuta sovitaan.**
5. Jäsenvaltion 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämän terminaalin pitäjän on määrättävä, ottaen huomioon paikalliset olosuhteet, terminaalin alueella tai terminaalin pitäjän välittömässä valvonnassa olevissa pisteissä sekä terminaalarakennuksessa että sen ulkopuolella olevat saapumis- ja poistumispisteet, joissa vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt voivat ilmoittaa saapumisestaan terminaaliin ja pyytää apua, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden yhteisöjen toimivaltaa terminaalin tilojen ulkopuolella sijaitsevien alueiden suhteen.
6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetut **nimetyt** pisteet on merkittävä selvästi **opasteella, vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä on oltava niihin esteetön pääsy ja heidän on voitava tunnistaa ne helposti** ja niissä on annettava soveltuvassa muodossa **tarvittavat tiedot** terminaalista ja annettavasta avusta.

17 artikla

Tietojen välittäminen kolmannelle osapuolelle

1. Kun avunanto teetetään alihankintana ja linja-autoyrittäjä, lipunmyyjä tai matkanjärjestäjä saa ilmoituksen avuntarpeesta vähintään 48 tuntia ennen matkan *aikataulun mukaista* lähtöaikaa, sen on välitettävä kyseinen ilmoitus **sillä tavoin, että alihankkija vastaanottaa sen** vähintään 36 tuntia ennen matkan *aikataulun mukaista* lähtöaikaa.
2. Kun avunanto teetetään alihankintana ja linja-autoyrittäjä, lipunmyyjä tai matkanjärjestäjä ei saa ilmoitusta avuntarpeesta vähintään 48 tuntia ennen matkan *aikataulun mukaista* lähtöaikaa, linja-autoyrittäjän tai lipunmyyjän taikka matkanjärjestäjän on välitettävä ilmoitus **siten, että alihankkija vastaanottaa sen** heti kun mahdollista.

18 artikla

Koulutus

Linja-autoyrittäjien ja terminaalin pitäjien on

- a) varmistettava, että niiden henkilöstö, mukaan luettuna mahdollisten alihankkijoiden palveluksessa oleva henkilöstö, joka antaa suoraa apua vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille, tietää, miten kohdata erilaisten vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden yksilölliset tarpeet;
- b) tarjottava kaikelle henkilöstölleen, joka on suoraan tekemisissä matkustajien kanssa, liitteessä II kuvattua vammaisten avustamista koskevaa ja vammaisuuteen liittyvää tietoisuutta lisäävää koulutusta;
- c) varmistettava, että kaikki uudet työntekijät osallistuvat työhönoton yhteydessä vammaisuuteen liittyvään koulutukseen ja että henkilöstölle järjestetään tarvittaessa täydennyskoulutustilaisuuksia.

19 artikla

Pyörätuolien ja liikkumisvälineiden korvaaminen

1. Jos pyörätuoli tai jokin muu liikkumisväline tai sellaisen osa katoaa tai vahingoittuu terminaaliin tapahtuvan käsittelyn tai linja-autokuljetuksen aikana, välineen omistavalle matkustajalle on maksettava korvaus, jonka maksaa linja-autoyrittäjä tai terminaalin pitäjä riippuen siitä, kumpi oli vastuussa välineestä katoamisen tai vahingoittumisen tapahtuessa.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Tarvittaessa on tehtävä kaikki mahdollinen **sellaisen** korvaavan välineen saamiseksi pikaisesti kyseisen matkustajan käyttöön, **jolla on samankaltaiset tekniset ja toiminnalliset ominaisuudet kuin kadonneella tai vahingoittuneella välineellä.**

2. **Linja-autoyritys ei ole vastuussa 1 alakohdan mukaisesti:**

a) **jos vahinko on aiheutunut linja-autoliikennepalvelujen käyttöön kuulumattomasta seikasta, jota linja-autoyritys ei tapauksen laadun edellyttämästä huolellisuudesta huolimatta ole voinut välttää ja jonka seurauksia se ei ole voinut estää;**

b) **siltä osin kuin vahinko on aiheutunut matkustajan virheestä tai huolimattomuudesta.**

3. Tämän artiklan nojalla **maksettavan korvauksen on oltava samantasoinen kuin todellinen kärsitty menetys.**

IV luku

Linja-autoyritysten velvollisuudet matkan keskeytyessä

20 artikla

Vastuu peruutuksista ja pitkäaikaisista viivästymisistä

1. Linja-autoyritykset ovat vastuussa peruutuksista, **ylivarauksista** sekä lähdön viivästymisistä yli kahdella tunnilla. **Linja-autoyritykset ovat vastuussa ainoastaan peruutuksista ja myöhästymisistä, jotka aiheutuvat olosuhteista, joihin ne voivat vaikuttaa. Vastuu ei ulotu myöhästymiseen ruuhkien tai rajatarkastusten ja/tai ajoneuvon tarkastusten vuoksi. Kaikissa vastuutapauksissa**

a) matkustajille on tarjottava vaihtoehtoisia liikennepalveluja **lisäkustannuksitta ja** kohtuullisin ehdoin tai, jos tämä ei ole käytännössä mahdollista, annettava tietoja muiden liikenteenharjoittajien soveltuvista vaihtoehtoisista liikennepalveluista;

b) matkustajille on palautettava lipun hinta, paitsi jos he hyväksyvät a alakohdassa tarkoitetut vaihtoehtoiset liikennepalvelut;

c) **edellä b alakohdassa tarkoitetun palautuksen lisäksi** matkustajilla on oikeus korvaukseen, joka on **50 prosenttia** lipun hinnasta, jos linja-autoyritys ei tarjoa a alakohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia palveluja tai tietoja. Korvaus on maksettava kuukauden kuluessa korvausvaatimuksen esittämisestä;

d) **matkustajilla on oikeus 50 prosentin korvaukseen lipun hinnasta menettämättä matkustusoikeuttaan, jos he valitsevat tarjotun vaihtoehtoisen liikennepalvelun. Lipun hinta on matkustajan maksama täysi hinta matkan viivästyneeltä osalta. Korvaus on maksettava kuukauden kuluessa korvausvaatimuksen esittämisestä;**

e) **matkustajille on tarjottava odotusajan mukaan aterioita ja virvokkeita, mikäli sitä voidaan kohtuudella odottaa;**

f) **matkustajille on tarjottava hotelli- tai muu majoitus ja kuljetus terminaalin ja majoituspaikan välillä, jos yöpyminen on tarpeen, ennen kuin matkaa voidaan jatkaa;**

g) **jos linja-autosta tulee kulkukelvoton, matkustajille on tarjottava kuljetus kulkukelvottoman ajoneuvon sijaintipaikalta sopivaan odotuspaikkaan ja/tai terminaaliin, josta matka voi jatkua.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2. Muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa linja-autoyrietykset ovat korvausvastuussa viivästyksistä, jotka ovat saapumisaikaan verrattuna enemmän kuin kaksi tuntia, jos viivästys johtuu

— kuljettajan huolimattomuudesta tai virheestä tai

— ajoneuvon teknisestä viasta.

Tällaisissa tapauksissa

a) matkustajilla on vähintään oikeus korvaukseen, jonka määrä voi olla 50 prosenttia lipun hinnasta; lipun hinnan on oltava matkustajan maksama täysi hinta matkan viivästyneeltä osalta. Korvaus on maksettava kuukauden kuluessa korvausvaatimuksen esittämisestä;

b) matkustajille on vähintään tarjottava apua tämän artiklan 1 kohdan e, f ja g alakohdissa tarkoitetuilla tavoilla.

3. Linja-autoyritys ei ole vastuussa, jos peruutus tai myöhästyminen johtuu jostakin seuraavasta syystä:

a) linja-autoliikennepalvelujen tarjoamisesta erilliset seikat, joita linja-autoyritys ei siitä huolimatta, että se on noudattanut tapauksen laadun edellyttämää huolellisuutta, ole voinut välttää ja joiden seurauksia se ei ole voinut estää,

b) matkustajan virhe tai

c) kolmannen osapuolen käyttäytyminen, jota linja-autoyritys ei siitä huolimatta, että se on noudattanut tapauksen laadun edellyttämää huolellisuutta, ole voinut välttää ja jonka seurauksia se ei ole voinut estää.

21 artikla

Tiedottaminen

1. Viivästymistapauksessa linja-autoyritysten tai tapauksen mukaan terminaalien pitäjiä on tiedotettava matkustajille arvioidusta lähtö- ja saapumisaikasta heti, kun kyseiset tiedot ovat saatavissa, mutta viimeistään 30 minuuttia aikataulun mukaisen lähtöajan jälkeen tai yksi tunti ennen aikataulun mukaista saapumisaikaa. Nämä tiedot on toimitettava soveltuvisissa muodoissa myös vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille.

2. Jos matkustajat menettävät jatkoyhteyden viivästymisen takia, linja-autoyritysten on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tiedottaakseen kyseisille matkustajille vaihtoehtoisista yhteyksistä.

22 artikla

Lisävaateet

Tämän asetuksen säännöksiä on sovellettava siten, ettei rajoiteta matkustajan oikeutta muuhun korvaukseen. Tämän asetuksen nojalla myönnetty korvaus voidaan vähentää tällaisesta korvauksesta.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

23 artikla

Lisätoimenpiteet matkustajien hyväksi

Liikenteenharjoittajien on tehtävä yhteistyötä vahvistaakseen kansalliset tai eurooppalaiset järjestelyt sidosryhmien, ammattijärjestöjen ja asiakas-, matkustaja- ja vammaisjärjestöjen myötävaikutuksella. Näillä toimenpiteillä olisi pyrittävä parantamaan matkustajista huolehtimista etenkin pitkäaikaisten viivästysten ja matkan keskeytymisen tai peruuntumisen yhteydessä **siten, että annetaan etusija niille matkustajille, joilla on erityistarpeita, jotka johtuvat vammasta, liikuntarajoitteesta, sairaudesta, korkeasta iästä, raskaudesta ja pienten lasten mukanaolosta sekä saattavien henkilöiden läsnäolosta.**

Pitkäaikaisten viivästysten ja matkan keskeytymisen tai peruuntumisen yhteydessä on huolehdittava erityisesti matkustajien hoitoavusta ja tarpeen mukaan ruoasta ja juomasta, säännöllisistä tiedoista ja tarvittaessa vaihtoehtoisista matkajärjestelyistä ja majoituksesta.

V luku

Tiedottaminen matkustajille ja valitusten käsittely

24 artikla

Oikeus saada matkatietoja

Terminaalien pitäjien ja linja-autoyhtyritysten on annettava matkustajille riittävästi tietoja koko heidän matkansa ajan **soveltuviissa muodoissa.**

25 artikla

Tiedottaminen matkustajien oikeuksista

|| Linja-autoyhtyritysten ja terminaalien pitäjien on varmistettava, että matkustajille annetaan viimeistään lähtöhetkellä sekä matkan aikana asianmukaista ja ymmärrettävää tietoa heille tämän asetuksen nojalla kuuluvista oikeuksista. Tieto on annettava **soveltuviissa muodoissa.** Näihin tietoihin on sisällyttävä jäsenvaltion 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämän täytäntöönpanoelimen yhteystiedot.

26 artikla

Valitukset

1. Linja-autoyhtyritysten on perustettava valitusten käsittelymenettely tämän asetuksen kattamia oikeuksia ja velvoitteita varten, **jos tällaista menettelyä ei vielä ole, ja sen on oltava kaikkien matkustajien käytettävissä, mukaan lukien vammaiset ja liikuntarajoitteiset matkustajat.**

2. Matkustaja voi tehdä valituksen linja-autoyhtyritykselle kuukauden kuluessa siitä, kun palvelu suoritettiin tai se olisi pitänyt suorittaa. Valituksen vastaanottajan on 20 arkipäivän kuluessa joko annettava perusteltu vastaus tai perustelluissa tapauksissa ilmoitettava matkustajalle, mihin päivään mennessä vastausta voidaan odottaa. Vastausaika saa olla enintään kaksi kuukautta valituksen vastaanottamisesta.

3. Jos vastausta ei saada 2 kohdassa asetetuissa määräajoissa, valitus on katsottava hyväksytyksi.

4. **Linja-autoyhtyritysten on esitettävä vuosittain kertomus, johon sisältyy vastaanotettujen valitusten määrä ja aiheet, keskimääräinen vastaamiseen kulunut aika päivinä sekä tilanteen korjaamiseksi toteutetut toimet.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

VI luku

Täytäntöönpano ja kansalliset täytäntöönpanoelimet

27 artikla

Kansalliset täytäntöönpanoelimet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi elin, joka vastaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Kunkin elimen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että matkustajien oikeuksia kunnioitetaan, mukaan luettuna 12 artiklassa tarkoitettujen esteettömyyssääntöjen noudattaminen. Kunkin elimen on oltava organisaatioltaan, rahoituspäätöksiltään, oikeudelliselta rakenteeltaan ja päätöksenteoltaan riippumaton ■.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti nimetystä elimestä tai elimistä sekä sen tai niiden vastuualueista.
3. **Nämä elimet toimivat yhteistyössä linja-autoyrityksiä ja kuluttajia edustavien järjestöjen kanssa, mukaan lukien vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä edustavat järjestöt.**
4. Matkustaja voi valittaa 1 kohdan mukaisesti nimetyille asianmukaiselle elimelle tämän asetuksen väitetyistä rikkomisista.
5. Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet vapauttaa tietyt palvelut tämän asetuksen soveltamisesta 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on huolehdittava siitä, että matkustajien oikeuksien täytäntöönpanoa varten on olemassa vastaava järjestelmä.

28 artikla

Täytäntöönpanosta raportointi

1. Tämän asetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn täytäntöönpanoelimen on julkaistava kunkin vuoden kesäkuun 1 päivänä edellisen vuoden toiminnastaan kertomus, johon on sisällyttävä muun muassa seuraavat tiedot:
 - a) kuvaus tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimista,
 - b) tiedot yksittäisten valitusten käsittelyyn sovellettavasta menettelystä,
 - c) yhteenveto kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavista, vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden esteettömyyttä koskevista säännöistä,
 - d) koostetiedot valituksista, **mukaan lukien niiden tulokset ja päätösten aikataulut,**
 - e) yksityiskohtaiset tiedot sovelletuista seuraamuksista,
 - f) muut tämän asetuksen paremman täytäntöönpanon kannalta olennaiset seikat.
2. Voidakseen laatia tällaisen kertomuksen täytäntöönpanoelinten on koottava tilastoja yksittäisistä valituksista aiheen ja asianomaisten yritysten mukaan. Nämä tiedot on voitava antaa pyynnöstä komission tai kansallisten tutkintaviranomaisten käyttöön kolmen vuoden ajan tapahtuman jälkeen.

29 artikla

Täytäntöönpanoelinten välinen yhteistyö

Tämän asetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen kansallisten täytäntöönpanoelinten on vaihdettava tietoja työskentely- ja päätöksentekoperiaatteistaan ja -käytännöistään matkustajien suojan yhdenmukaistamiseksi koko yhteisössä. Komissio tukee niitä tässä tehtävässä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

30 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säädökset pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, **ja niihin voi kuulua velvoite maksaa korvauksia matkustajalle, jota asia koskee**. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle ja ilmoitettava niiden muutoksista viipymättä.

VII luku

Loppusäännökset

31 artikla

Kertomus

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen toimivuudesta ja vaikutuksista viimeistään ... (*). Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tämän asetuksen säännösten yksityiskohtaisemmasta täytäntöönpanosta tai sen muuttamisesta.

32 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteeseen kohta seuraavasti:

"18. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o ..., annettu ..., matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) muuttamisesta (EUVL L ...)."

33 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
2. Sitä sovelletaan ... (**).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Virallinen lehti: kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

(**) Virallinen lehti: kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

LIITE I

Vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille annettava apu

a) Avunanto terminaaleissa

Tarvittava apu ja järjestelyt, jotta vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt voivat:

- ilmoittaa määrätyissä pisteissä saapumisestaan terminaaliin ja avuntarpeestaan;
- siirtyä määrätystä pisteestä *lipunmyyntitiskille*, odotustiloihin ja lähtölaiturille.

b) Avunanto ajoneuvoissa

Tarvittava apu ja järjestelyt, jotta vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt voivat:

- nousta ajoneuvon siven, että käytössä on hissi, pyörätuoli tai muita asianmukaisia laitteita;
 - kuormata matkatavaransa;
 - hakea matkatavaransa;
 - nousta ajoneuvosta;
 - päästä **mahdollisuuksien mukaan** WC-tiloihin;
 - kuljettaa hyväksytyä avustuskoiraa linja-autossa **mahdollisuuksien mukaan**;
 - siirtyä istumapaikalleen;
 - saada olennaisia matkatietoja soveltuviin muotoihin;
 - nousta ajoneuvosta/ajoneuvoon taukojen aikana, jos mahdollista.
-

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE II

Vammaisuuteen liittyvä koulutus

a) Vammaisuuteen liittyvää tietoisuutta lisäävä koulutus

Suoraan matkustajien kanssa tekemisissä olevan henkilöstön koulutuksessa käsitellään muun muassa seuraavia aiheita:

- tietoisuus matkustajista, joilla on fyysinen, sensorinen (kuulo tai näkö), henkinen tai älyllinen vamma, ja asianmukainen suhtautuminen tällaisiin matkustajiin, mukaan luettuna se, kuinka tunnistaa sellaisten yksittäisten henkilöiden kyvyt, joiden liikkuvuus, suuntaaisto tai viestintä voi olla heikentynyt;
- vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden kohtaamat esteet, mukaan luettuina asenteet, ympäristöön liittyvät ja fyysiset esteet sekä organisatoriset esteet;
- hyväksytyt *avustajakoirat*, mukaan luettuina niiden tehtävä ja tarpeet;
- odottamattomien tilanteiden käsittely;
- ihmissuhdetaidot ja kommunikointimenetelmät kuurojen ja kuulovammaisten, näkövammaisten, puhevammaisten ja *oppimisvaikeuksista kärsivien* henkilöiden kanssa;
- pyörätuolien ja muiden liikkumisen apuvälineiden huolellinen käsittely niiden vahingoittumisen estämiseksi (kaikele matkatavaroiden käsittelystä vastaavalle henkilöstölle, jos sellaista on).

b) Vammaisten avustamista koskeva koulutus

Suoraan vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä avustavan henkilöstön koulutuksessa käsitellään muun muassa seuraavia aiheita:

- kuinka pyörätuolin käyttäjiä autetaan nousemaan pyörätuoliin ja pois siitä;
- taidot avun antamiseksi hyväksytyin *avustajakoiran* kanssa matkustaville vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille, mukaan luettuina näiden *koirien* tehtävä ja tarpeet;
- tekniikat sokeiden ja näkövammaisten matkustajien saattamista ja hyväksytyjen **avustajakoirien** käsittelyä ja kuljetusta varten, **kun otetaan huomioon, että avustajakoirat on koulutettu tottelemaan pelkästään omistajansa komentoja ja että työvuorossa olevan henkilöstön ei pitäisi käsitellä niitä;**
- käsitys siitä, minkä tyyppisillä laitteilla vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä voidaan avustaa, ja tällaisten laitteiden käsittelyn tuntemus;
- ajoneuvoon nousussa ja siitä poistumisessa avustavien laitteiden käyttö ja sellaisten tässä yhteydessä käytettävien menettelyjen tuntemus, jotka turvaavat vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden turvallisuuden ja arvokkuuden;
- riittävä ymmärrys luotettavan ja ammattitaitoisen avun tarpeesta; myös tietoisuus siitä, että eräät vammaiset matkustajat saattavat tuntea olonsa haavoittuvaksi matkan aikana, koska he ovat riippuvaisia annetusta avusta;
- ensiaputaidot.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloaika *I**

P6_TA(2009)0282

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta (KOM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD))

(2010/C 184 E/69)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0464),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan, 47 artiklan 2 kohdan ja 55 ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0281/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A6-0070/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0157

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan sekä 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen||,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (1),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä (2),

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/116/EY (3) mukaan esittäjien ja äänitetuottajien oikeuksien suoja-aika on 50 vuotta.
- (2) Esittäjillä tämä suoja-aika alkaa esitystapahtumasta, tai jos esityksen tallenne julkaistaan tai välitetään yleisölle 50 vuoden kuluessa esitystapahtumasta, se **alkaa** näistä tapahtumista ensimmäisestä.
- (3) Äänitetuottajilla tämä suoja-aika alkaa äänitteen tallentamisesta tai sen julkaisemisesta 50 vuoden kuluessa tallentamisesta, tai jos äänitettä ei julkaista, sen yleisölle välittämisestä 50 vuoden kuluessa tallentamisesta.
- (4) Koska esittäjien luovalla ja taiteellisella panoksella on tunnustettu olevan yhteiskunnallista merkitystä, sille on annettava asianmukainen suoja.
- (5) Koska esittäjät aloittavat uransa yleensä nuorena, ■ esitysten **tallenteisiin sovellettava** nykyinen 50 vuoden suoja-aika ei useinkaan riitä suojaamaan heidän esityksiään koko eliniän ajan. Siksi **joitain** esittäjiä uhkaa myöhempinä elinvuosina tulonmenetys. He eivät usein myöskään kykene käyttämään oikeuksiaan estääkseen tai rajoittaakseen esitystensä **mahdollista** ei-toivottua käyttöä elinaikanaan.
- (6) Esittäjien pitäisi saada vähintään elinikensä ajan ne tulot, jotka saadaan yksinoikeudesta kappaleiden valmistamiseen ja saattamiseen yleisön saataviin, siten kuin näistä yksinoikeuksista säädetään tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/29/EY (4), sekä kohtuullinen korvaus kyseisessä direktiivissä tarkoitettua kappaleiden valmistamisesta yksityiskäyttöön, sekä tulot, jotka on saatu yksinoikeudesta levitykseen ja vuokraukseen, siten kuin näistä yksinoikeuksista säädetään vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/115/EY (5).

(1) Lausunto annettu 14. tammikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(2) Euroopan parlamentin kanta vahvistettu 23. huhtikuuta 2009.

(3) EUVL L 372, 27.12.2006, s. 12.

(4) EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

(5) EUVL L 376, 27.12.2006, s. 28.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (7) Esitysten tallenteiden ja äänitteiden suoja-aika olisi siksi pidennettävä **70 vuoteen suojan voimassaolon alkamisen aiheuttaneesta tapahtumasta.**
- (8) Oikeuden esityksen tallenteeseen olisi palauduttava esittäjälle, jos äänitetuottaja pidättäytyy tarjoamasta myyntiin **esittävien taiteilijoiden, äänitteiden valmistajien sekä radioyritysten suojaamisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen mukaisina** riittävinä määrinä kopioita äänitteestä, joka ilman suoja-ajan pidentämistä olisi vapaasti käytettävissä, tai saattamasta tällaista äänitettä yleisön saataviin. **Tämän mahdollisuuden olisi oltava olemassa äänitetuottajalle mainituilla tavoilla tapahtuvaan hyödyntämiseen annetun kohtuullisen ajan kuluttua.** Äänitetuottajan pitäisi menettää **tämän seurauksena** oikeutensa äänitteeseen, jotta vältetään tilanne, jossa nämä oikeudet olisivat voimassa samaan aikaan kuin esityksen tallennetta koskevat esittäjän oikeudet, jotka eivät enää ole äänitetuottajalle luovutettuja tai siirrettyjä oikeuksia.
- (9) Kun esittäjä tekee sopimuksen äänitetuottajan kanssa, hänen on yleensä siirrettävä **tai luovutettava** äänitetuottajalle yksinoikeudet esitystensä tallennekappaleiden valmistamiseen, levitykseen, vuokraukseen ja yleisön saataviin saattamiseen. Korvauksena tästä **jotkut esittäjät saavat** rojaltiennakon. Sen jälkeen **heille** maksetaan maksuja vasta, kun äänitetuottaja on saanut katettua alkuperäisen ennakon kustannukset ja tehnyt mahdolliset sopimusperusteiset vähennykset. **Toiset esittäjät siirtävät tai luovuttavat yksinoikeutensa kertakorvausta vastaan. Näin tekevät varsinkin** taustamuusikot, joita ei mainita nimeltä (muut kuin nimeltä mainitut pääesiintyjät), **mutta toisinaan myös nimeltä mainitut esiintyjät (nimeltä mainitut pääesiintyjät).**
- (10) Sen varmistamiseksi, että esittäjä, joka on siirtänyt yksinoikeutensa äänitetuottajalle, tosiasiassa hyötyy suoja-ajan pidentämisestä, olisi otettava käyttöön joitakin **liitännäistoimenpiteitä.**
- (11) Ensimmäisenä **liitännäistoimenpiteenä** äänitetuottajille olisi asetettava velvollisuus siirtää erilliseen rahastoon ainakin kerran vuodessa **summa, joka vastaa 20:tä prosenttia** tuloista, jotka ovat peräisin yksinoikeudesta äänitteiden levitykseen, kappaleiden valmistamiseen ja yleisön saataviin saattamiseen. **"Tuloilla" tarkoitetaan äänitetuottajan saamia tuloja ennen kustannusten vähentämistä.**
- █
- (12) Rahaston **maksut** olisi jaettava yksinomaan sellaisille esittäjille, joiden esitykset on tallennettu äänitteeseen ja jotka ovat siirtäneet **tai luovuttaneet** oikeutensa äänitetuottajalle kertakorvausta vastaan. Tällä tavoin varatut **maksut** olisi jaettava muille kuin nimeltä mainituille pääesiintyjille vähintään kerran vuodessa yksilöllisin perustein. Jakaminen **olisi annettava** yhteisvalvontajärjestöjen tehtäväksi, ja asiaan voidaan soveltaa jakokelvottomista tuloista annettuja kansallisia sääntöjä. **Jotta vältetään kyseisten tulojen keruusta ja hallinnoinnista aiheutuvaa suhteetonta taakkaa, jäsenvaltiot voivat säännellä sitä, missä määrin mikroyrityksillä on velvollisuus suorittaa maksuosuuksia, jos maksut vaikuttaisivat tulojen keruusta ja hallinnoinnista aiheutuvaan taakkaan nähden kohtuuttomilta.**
- (13) Direktiivin 2006/115/EY 5 artiklan mukaan esittäjillä on kuitenkin jo luovuttamaton oikeus kohtuulliseen korvaukseen muun muassa äänitteiden vuokrauksesta. Vastaavasti esittäjä ei yleensä siirrä **tai luovuta** sopimuksella äänitetuottajalle direktiivin 2006/115/EY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua oikeuttaan kohtuulliseen kertakorvaukseen yleisradioimisesta tai yleisölle välittämisestä eikä direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua oikeuttaan sopivaan hyvitykseen yksityiseen käyttöön valmistetuista kappaleista. Siksi laskettaessa sitä kokonaismäärää, joka äänitetuottajan on varattava täydentävän korvauksen maksamista varten, ei olisi otettava huomioon äänitetuottajan äänitteiden vuokrauksesta saamia tuloja **eikä** yleisradioimisesta ja yleisölle välittämisestä maksettavia kohtuullisia kertakorvauksia eikä yksityisestä kopioinnista saatuja sopivia hyvityksiä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (14) *Toisena liitännäistoimenpiteenä olisi niiden sopimusten tasapainottamiseksi, joilla esittäjät siirtävät yksinoikeutensa äänitetuottajalle rojaltilin perusteella, säädettävä "nollaamisesta" niiden esittäjien osalta, jotka ovat luovuttaneet edellä mainitut yksinoikeutensa äänitetuottajille rojalteja tai korvausta vastaan. Jotta esittäjät voisivat hyötyä täysimääräisesti suoja-ajan pidentämisestä, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rojaltit tai korvaukset, ilman ennakkomaksuja tai sopimuksissa määriteltyjä vähennyksiä, maksetaan esittäjille suoja-ajan aikana äänitetuottajien ja esittäjien välisten sopimusten mukaisesti.*
- (15) Oikeusvarmuussyistä olisi säädettävä, että esityksen tallennetta koskevien oikeuksien siirto- tai luovutussopimus, joka on tehty ennen päivämäärää, johon mennessä jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi, on voimassa myös pidennettynä suoja-aikana, ellei **sopimuksessa** ole selvästi mainittu **toisin**.
- (16) *Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että toistuvia korvauksia koskevien sopimusten tietyistä ehdoista voidaan neuvotella uudelleen esittäjien hyväksi. Jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään menettelyjä siltä varalta, että näissä neuvotteluissa ei päästä sopimukseen.*
- I**
- (17) Koska ehdotettujen liitännäistoimenpiteiden tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, *sillä kansallisten toimenpiteiden toteuttaminen tällä alalla joko vääristäisi kilpailua tai vaikuttaisi yhteisön lainsäädännössä määriteltyjen äänitetuottajan yksinoikeuksien soveltamisalaan, ja koska ne näin ollen voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteet perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.*
- (18) *Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisten kansallisten säännösten ja sopimusten soveltamista, jotka ovat sopusoinnussa direktiivin säännösten kanssa; tällaisia sopimuksia ovat esimerkiksi jäsenvaltioissa tehdyt esittäjiä edustavien järjestöjen ja tuottajia edustavien järjestöjen väliset kollektiiviset sopimukset.*
- (19) Sanoitetulle sävellykselle myönnetään joissakin jäsenvaltioissa vain yksi suoja-aika, joka lasketaan viimeisenä elossa olleen tekijän kuolemasta, kun taas toisissa jäsenvaltioissa sävellykselle ja sanoitukselle myönnetään erilliset suoja-ajat. Sanoitetut sävellykset ovat useimmiten useamman tekijäkumppanin yhteisteoksia. Esimerkiksi *ooppera* on usein *libreton kirjoittajan ja säveltäjän yhteinen työ*. Myös jazzin, rockin ja popmusiikin kaltaisissa musiikkilajeissa luomisprosessi on usein luonteeltaan yhteistyötä.
- (20) Sanoitettujen sävellysten, *joiden teksti ja musiikki on tarkoitettu käytettäväksi yhdessä*, suoja-aika ei tämän seurauksena ole yhdenmukainen, mikä *aiheuttaa esteitä* tavaroiden ja palveluiden, esimerkiksi rajatylittävien kollektiivisten hallinnointipalvelujen, *vapaalle liikkuvuudelle. Jotta varmistetaan tällaisten esteiden poistaminen, kaikilla tällaisilla sinä päivänä, johon mennessä jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään, suojaa nauttivilla teoksilla on oltava sama yhdenmukaistettu suoja-aika kaikissa jäsenvaltioissa.*
- (21) Sen vuoksi direktiivi 2006/116/EY olisi muutettava,
- (22) *Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita olisi kannustettava laatimaan omia tarpeitaan varten ja yhteisön edun vuoksi omia taukukoitaan, joista ilmenee tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,*

Torstai 23. huhtikuuta 2009

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/116/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/116/EY seuraavasti:

(1) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”7. Sanoitetun sävellyksen suojan voimassaoloaika päättyy 70 vuoden kuluttua seuraavista henkilöistä viimeisenä elossa olleen kuolemasta, riippumatta siitä, onko nämä henkilöt nimetty tekijäkumppaneiksi: sanoittaja ja säveltäjä, **jos sekä sanoitus että sävellys luotiin erityisesti kyseistä sanoitettua sävellystä varten.**”

(2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos esityksen tallenne kuitenkin

— muussa muodossa kuin äänitteenä julkaistaan laillisesti tai välitetään laillisesti yleisölle kyseisenä aikana, oikeudet lakkaavat 50 vuoden kuluttua näistä tapahtumista ensimmäisestä,

— äänitteenä julkaistaan laillisesti tai välitetään laillisesti yleisölle kyseisenä aikana, oikeudet lakkaavat **70 vuoden** kuluttua näistä tapahtumista ensimmäisestä.”

b) Korvataan || 2 kohdan toisessa ja kolmannessa virkkeessä luku ”50” luvulla ”70”

c) Lisätään kohdat seuraavasti:

”2 a. Jos äänitteiden tuottaja 50 vuotta äänitteen laillisesta julkaisusta tai, jos tällaista julkaisua ei ole tapahtunut, äänitteen laillisesta välittämisestä yleisölle ei enää tarjoa äänitettä myyntiin riittävinä määrinä taikka saada äänitettä yleisön saataviin johtimitse tai johtimitta siten, että yleisöllä on mahdollisuus saada teos saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana, esittäjä voi irtisanoa sopimuksen, jolla hän on siirtänyt tai luovuttanut oikeutensa esityksensä tallenteeseen äänitteiden tuottajalle (jäljempänä ’siirto- tai luovutus sopimus’). Oikeutta irtisanoa sopimus voidaan käyttää, jos tuottaja ei vuoden kuluessa siitä, kun esittäjä on ilmoittanut aikomuksestaan irtisanoa sopimus edellä olevan lauseen nojalla, ole hyödyntänyt äänitettä molemmilla kyseisessä lauseessa tarkoitetulla tavalla. Esittäjä ei voi luopua irtisanomis-oikeudestaan. Jos äänitteeseen on tallennettu esitys, jonka ovat tehneet useat esittäjät yhdessä, esittäjät voivat irtisanoa siirto- tai luovutus sopimuksensa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jos siirto- tai luovutus sopimus irtisanoaan tämän kohdan mukaisesti, äänitteiden tuottajan oikeudet äänitteeseen lakkaavat.

2 b. Jos siirto- tai luovutus sopimus antaa esittäjälle oikeuden kertakorvaukseen, esittäjällä on oltava oikeus saada äänitteiden tuottajalta vuosittainen lisäkorvaus kultakin täydeltä vuodelta välittömästi sen jälkeen, kun 50 vuotta on kulunut äänitteen laillisesta julkaisusta tai, jos tällaista julkaisua ei ole tapahtunut, kun 50 vuotta on kulunut äänitteen välittämisestä laillisesti yleisölle. Esittäjä ei voi luopua oikeudestaan tällaiseen vuosittaiseen lisäkorvaukseen.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2 c. Kokonaissumman, joka äänitteiden tuottajan on varattava 2 b kohdassa tarkoitetun lisäkorvauksen maksamista varten, on oltava 20 prosenttia tuloista, jotka äänitteiden tuottaja on saanut mainitun korvauksen maksamisvuotta edeltävänä vuonna äänitekappaleiden valmistamisesta, levityksestä ja yleisön saataviin saattamisesta, sen jälkeen, kun 50 vuotta on kulunut äänitteen laillisesta julkaisusta tai, jos tällaista julkaisua ei ole tapahtunut, kun 50 vuotta on kulunut julkaisun välittämisestä laillisesti yleisölle.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että äänitteiden tuottajat veloitetaan toimittamaan esittäjille, jotka ovat oikeutettuja 2 b kohdassa tarkoitettuun vuotuisen lisäkorvaukseen, pyynnöstä kaikki tieto, joka voi olla tarpeen kyseisen korvauksen maksamisen varmistamiseksi.

2 d. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestöt hallinnoivat 2 b kohdassa tarkoitettua oikeutta vuotuisen lisäkorvaukseen.

2 e. Jos esittäjällä on oikeus toistuviin maksuihin, esittäjälle suoritettavista maksuista ei pidetä ennakkomaksuja tai sopimuksissa määriteltyjä vähennyksiä sen jälkeen, kun 50 vuotta on kulunut äänitteen laillisesta julkaisusta tai, jos tällaista julkaisua ei ole tapahtunut, kun 50 vuotta on kulunut äänitteen välittämisestä laillisesti yleisölle.”

(3) Lisätään 10 artiklaan kohdat seuraavasti:

”5. Tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohtaa ja 2 e kohtaa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivillä .../.../EY (*), sovelletaan sellaisiin esitysten tallenteisiin ja äänitteisiin, joiden suhteen esittäjällä ja äänitteiden tuottajalla on edelleen suoja näiden säännösten nojalla ... (**) || sekä sellaisiin esitysten tallenteisiin ja äänitteisiin, jotka luodaan kyseisen päivämäärän jälkeen.

6. 1 artiklan 7 kohtaa, sellaisena kuin se lisätään direktiivillä .../.../EY (*), sovelletaan sanoitettuihin sävellyksiin, jos ainakin niiden sävellys tai sanat on suojattu vähintään yhdessä jäsenvaltiossa ennen ... (**), ja sanoitettuihin sävellyksiin, jotka on luotu kyseisen päivämäärän jälkeen.

Ensimmäisen alakohdan säännösten soveltaminen ei rajoita ennen ... (**) tapahtunutta hyödyntämistä. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tarvittavat säännökset erityisesti kolmansien osapuolten oikeuksien suojaamiseksi.

(*) EUVL L ...

(**) Kaksi vuotta tämän muutosdirektiivin voimaantulosta.”

(4) Lisätään || artikla seuraavasti:

”10 a artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka liittyvät direktiivin .../.../EY (*) saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Ellei toisin ole selvästi **sopimuksessa** mainittu, **siirto- tai luovutusopimuksen**, joka on tehty ennen ... (**), katsotaan olevan voimassa myös sen ajankohdan jälkeen, jona esittäjä **menettäisi suojan 3 artiklan 1 kohdan** nojalla, **sellaisena** kuin s e oli ennen **sen** muuttamista direktiivillä .../.../EY (*) ||.

||

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että siirto- tai luovutusopimuksia, joiden nojalla esittäjällä on oikeus toistuviin maksuihin ja jotka on tehty ennen ... (**), voidaan muuttaa, kun 50 vuotta on kulunut äänitteen laillisesta julkaisusta tai, jos tällaista julkaisua ei ole tapahtunut, kun 50 vuotta on kulunut äänitteen välittämisestä laillisesti yleisölle.

(*) Kaksi vuotta tämän muutosdirektiivin voimaantulosta.

(**) Viisi vuotta tämän muutosdirektiivin voimaantulosta.”

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2 artikla**Kertomus**

Komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle viimeistään ... (*) kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ottaen huomioon digitaalisten markkinoiden kehityksen ja antaa tarvittaessa ehdotuksen direktiivin 2006/116/EY muuttamiseksi uudelleen.

3 artikla**Arviointi**

Komissio arvioi mahdollisen tarpeen pidentää audiovisuaalialan esittäjien ja tuottajien oikeuksien suoja-aikaa ja antaa arvioinnin tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2010. Tarvittaessa komissio antaa ehdotuksen direktiivin 2006/116/EY muuttamiseksi.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on **saatettava voimaan** tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... (**). Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset ■

■

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla**Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan **20 päivän kuluttua siitä päivästä**, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

6 artikla**Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty||

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Viisi vuotta tämän muutosdirektiivin voimaantulosta.

(**) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Tieliikennealan älykkäät liikennejärjestelmät sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapinnat *I**

P6_TA(2009)0283

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tieliikennealan älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista (KOM(2008)0887 – C6-0512/2008 – 2008/0263(COD))

(2010/C 184 E/70)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0887),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 71 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen parlamentille (C6-0512/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A6-0226/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0263

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi tieliikennealan älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ||,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan talouden kasvuun ja kansalaisten liikkumistarpeisiin liittyvä tieliikenteen lisääntyminen on keskeinen syy tieinfrastruktuurin ruuhkautumiseen ja energiankulutuksen kasvuun ja aiheuttaa ympäristöongelmia ja yhteiskunnallisia ongelmia.
- (2) Näihin mittaviin haasteisiin ei pystytä vastaamaan pelkästään perinteisin toimenpitein, kuten nykyistä tieliikenneinfrastruktuuria laajentamalla. Yhteisössä tarvittavia ratkaisuja on haettava innovaatioista.
- (3) **Älykkäät liikennejärjestelmät ovat kehittyneitä sovelluksia, joihin ei varsinaisesti sisälly älyä ja jotka pyrkivät tarjoamaan liikennemuotoja ja liikenteen hallintaa koskevia innovatiivisia palveluja ja mahdollistavat, että useat käyttäjät saavat paremmin tietoa liikenneverkoista ja voivat hyödyntää niitä turvallisemmin, koordinoitummin ja "älykkäämmin".**
- (4) Tieto- ja viestintätekniikan hyödyntäminen tieliikennealalla ja tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapinnoilla auttaa merkittävästi parantamaan tieliikenteen ja henkilö- ja rahtikuljetusten ympäristövaiikutuksia, tehokkuutta, energiatehokkuus mukaan luettuna, sekä turvallisuutta ja varmuutta, samalla kun varmistetaan sisämarkkinoiden toiminta sekä kilpailukyvyyn ja työllisyystilanteen kohentuminen.
- (5) **Useita älykkäitä sovelluksia on kehitetty eri liikennemuotoja varten, kuten rautatieliikennettä (ERTMS ja TAF-TSI), meri- ja sisävesiliikennettä (LRITS, SafeSeaNet, VTMS, RIS), lentoliikennettä (SESAR) ja maaliikennettä varten, esimerkiksi karjankuljetuksiin.**
- (6) Tieto- ja viestintätekniikan hyödyntämisessä muissa liikennemuodossa on tapahtunut edistystä, jonka olisi nyt näyttävä myös tieliikennealalla varsinkin kun pyrkimyksenä on lisätä yhteyksiä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen välillä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 13. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C ...

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (7) Joidenkin jäsenvaltioiden tieliikenteessä on käytössä tällaisen teknologian kansallisia sovelluksia, mutta käyttöönotto on hajanaista ja koordinoimatonta, eikä sen avulla pystytä tarjoamaan teknologian mahdollistamien palvelujen maantieteellistä jatkuvuutta koko yhteisössä.
- (8) Jotta voitaisiin varmistaa tällaisten ns. älykkäiden liikennejärjestelmien eli ITS-järjestelmien (Intelligent Transport System) koordinoitu ja tuloksellinen käyttöönotto koko yhteisön laajuisesti, tarvitaan yhteisiä eritelmiä. Ensi vaiheessa olisi painotettava neljää ITS-järjestelmien kehityksen ja käyttöönoton osaluuetta.
- (9) Yhteisissä eritelmissä olisi otettava huomioon ja hyödynnettävä muun muassa kokemuksia ja tuloksia, joita alalla on jo saatu esimerkiksi komission huhtikuussa 2002 tekemän eSafety-aloitteen⁽¹⁾ yhteydessä. Komissio on perustanut aloitteen puitteissa eSafety-foorumin, joka edistää ja panee täytäntöön suosituksia älykkäiden turvajärjestelmien kehityksen, käyttöönoton ja hyödyntämisen tueksi.
- (10) Tämän direktiivin säännöt ja menettelyt eivät koske ajoneuvoja, joita käytetään pääasiallisesti niiden historiallisen merkityksen vuoksi ja jotka on alun perin rekisteröity ja/tai tyyppihyväksytyt ja/tai otettu käyttöön ennen tämän direktiivin ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden voimaantuloa.**
- (11) ITS-järjestelmien olisi rakennuttava yhteentoimiville ratkaisuille, jotka perustuvat avoimiin ja julkisiin standardeihin ja ovat syrjimättömästi kaikkien sovelluskehittäjien, palveluntarjoajien ja käyttäjien saatavilla.
- (12) Tulevaisuudessa on varmistettava sovellusten ja älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton tarjoamien palvelujen yhteentoimivuus ja katettava tarvittaessa ITS-sovellusten ja -palvelujen yhteensopivuus aiempien järjestelmien kanssa.**
- (13) ITS-sovellusten ja -palvelujen käyttöön ja hyödyntämiseen liittyy henkilötietojen käsittelyä. Henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava yhteisön sääntöjä, jotka on vahvistettu muun muassa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽²⁾ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY⁽³⁾.
- (14) ITS-sovellusten ja -palvelujen, erityisesti liikenne- ja matkatiepalvelujen, käyttöön ja hyödyntämiseen liittyy sellaisten tie-, liikenne- ja matkatieojien käsittelyä ja käyttöä, jotka ovat jäsenvaltioiden julkisen sektorin elinten hallussa. Näiden tietojen käsittelyssä ja käytössä olisi noudatettava yhteisön sääntöjä, jotka on vahvistettu julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17 päivänä marraskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/98/EY⁽⁴⁾.
- (15) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/46/EY⁽⁵⁾ luodaan puitteet moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle, kun taas Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivit 2002/24/EY⁽⁶⁾ ja 2003/37/EY⁽⁷⁾ liittyvät kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen sekä maatalous- tai metsätraktoreiden, niiden perävaunujen ja vedettävien, vaihdettavissa olevien koneiden tyyppihyväksyntään. Näiden direktiivien säännökset kattavat ajoneuvoihin asennettavat ITS-laitteet, mutta niitä ei sovelleta ajoneuvon ulkopuolisiin, tieinfrastruktuuriin liitettäviin laitteistoihin ja ohjelmistoihin, joihin näin ollen olisi sovellettava kansallisia tyyppihyväksyntämenettelyjä.

(1) http://www.esafetysupport.org/download/European_Commission/048-esafety.pdf.

(2) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

(4) EUVL L 345, 31.12.2003, s. 90.

(5) EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1.

(6) EYVL L 124, 9.5.2002, s. 1.

(7) EUVL L 171, 9.7.2003, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (16) ITS-sovelluksissa ja -palveluissa, jotka edellyttävät tarkkaa ja varmennettua aika- ja sijaintitietoa, olisi käytettävä satelliittipohjaisia järjestelmiä tai muuta teknologiaa, joka pystyy vastaavaan tarkkuuteen ⁽¹⁾, kuten lyhyen matkan DSRC- tiedonsiirtoa (*Dedicated short range communication*).
- (17) Keskeisillä sidosryhmillä, kuten alan palveluntarjoajilla, käyttäjäjärjestöillä, liikenteen ja infrastruktuurialan toimijoilla, valmistusteollisuudella, työmarkkinaosapuolilla, ammattijärjestöillä ja paikallisviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus neuvoa komissiota älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottoon EU:ssa liittyvissä kaupallisissa ja teknisissä kysymyksissä.
- (18) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (19) Komissiolle olisi erityisesti annettava valtuudet toteuttaa toimenpiteitä, joilla muutetaan tämän direktiivin liitteitä ja joilla vahvistetaan yksityiskohtaisempia sääntöjä yhteentoimivien älykkäiden liikennejärjestelmien kehittämistä, toteuttamista ja käyttöä varten. Koska kyseiset toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (20) Koordinoidun lähestymistavan takaamiseksi komission olisi varmistettava, että tällä direktiivillä perustettavan komitean toiminta on johdonmukaista suhteessa toimintaan *komiteassa, joka on perustettu sähköisten tiemaksujärjestelmien yhteentoimivuudesta yhteisössä* 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/52/EY ⁽³⁾, *komiteassa, joka on perustettu tieliikenteen valvontalaitteista* 20 päivänä joulukuuta 1985 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3821/85 ⁽⁴⁾ ja puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5 päivänä syyskuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/46/EY ⁽⁵⁾ tarkoitetussa *komiteassa*.
- (21) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin *tavoitteita*, eli yhteentoimivien älykkäiden liikennejärjestelmien koordinointua käyttöönottoa ja käyttöä koko yhteisössä, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä direktiivillä luodaan puitteet ITS-järjestelmien koordinoidulle **ja yhtenäiselle** käyttöönotolle ja käytölle yhteisössä, **yhteentoimivat ITS-järjestelmät mukaan lukien**, sekä tätä varten tarvittavien eritelmien laatimiseksi.

Sitä sovelletaan kaikkiin **matkustajiin, ajoneuvoihin ja infrastruktuuriin ja niiden vuorovaikutukseen liittyviin** tieliikennealan, **kaupunkiliikenne mukaan lukien**, ITS-järjestelmiin sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen välisiin rajapintoihin.

Tämän direktiivin soveltaminen ja 4 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet eivät rajoita jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen liittyviä vaatimuksia.

⁽¹⁾ Ks. neuvoston asetus (EY) N:o 1/2005 || (EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 683/2008 || (EUVL L 196, 24.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 124.

⁽⁴⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8.

⁽⁵⁾ EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- (a) "älykkäällä liikennejärjestelmällä" ja "ITS-järjestelmällä" järjestelmää, jossa sovelletaan tieto- ja viestintätekniikkaa ja joka tukee tieliikennettä (infrastruktuuri, ajoneuvot ja käyttäjät mukaan luettuina) **ja liikenteenhallintaa ja liikkuvuuden hallintaa** ja tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen välisiä liittymiä, **multimodaalinen yhteentoimiva lippujärjestelmä mukaan luettuna**;
- (b) "yhteentoimivuudella" järjestelmien ja niiden osana toimivien prosessien kykyä vaihtaa, jakaa ja yhteiskäyttää dataa ja tietoa;
- (c) "ITS-sovelluksella" toiminnallista välinettä, jolla älykästä liikennejärjestelmää käytetään;
- (d) "ITS-palvelulla" ITS-sovelluksen hyödyntämistä tarkoin määritellyissä organisatorisissa ja toiminnallisissa puitteissa tavoitteena parantaa käyttäjäturvallisuutta, tehokkuutta tai mukavuutta ja/tai helpottaa tai tukea kuljetus- ja matkustustoimintoja;
- (e) "ITS-palveluntarjoajalla" mitä tahansa julkista tai yksityistä ITS-palvelun tarjoajaa;
- (f) "älykkään liikennejärjestelmän käyttäjällä" mitä tahansa ITS-sovelluksen tai -palvelun käyttäjää, mukaan luettuina matkustajat, **suojattomat tienkäyttäjät**, tieinfrastruktuurin käyttäjät ja ylläpitäjät, ajoneuvokalustoa hallinnoivat tahot ja hätäpalveluorganisaatiot;
- (g) "mukana kulkevalla laitteella" tieto- tai viestintätekniistä laitetta, kuten matkapuhelinta, navigointilaitetta tai kämmentietokonetta, jonka kuljettaja voi ottaa ajoneuvoon mukaan ajon aikana käytettäväksi;
- (h) "järjestelmäalustalla" koko toiminnallista, teknistä ja käytännön ympäristöä, joka mahdollistaa ITS-sovellusten ja -palvelujen käyttöönoton, tarjonnan tai hyödyntämisen;
- (i) "**suojattomilla tienkäyttäjillä**" motorisoimattomia tienkäyttäjiä, kuten jalankulkijoita ja pyöräilijöitä, sekä moottoripyöräilijöitä ja vammaisia henkilöitä ja henkilöitä, joiden liikkumiskyky on alentunut;
- (j) "**ITS-sovelluksen ja -palvelujen vähimmäistasolla**" Euroopan laajuisten liikenneverkkojen välttämättömiä osatekijöitä olevien ITS-sovellusten ja -palvelujen perustasoa.

3 artikla

Älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönotto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen yhteentoimivien ITS-sovellusten ja -palvelujen koordinoitun käyttöönoton ja **tehokkaan** käytön yhteisössä.
2. **Jäsenvaltiot varmistavat mahdollisuuksien mukaan ITS-sovellusten ja -palvelujen yhteensopivuuden aiempien järjestelmien kanssa.**
3. Jäsenvaltioiden on erityisesti:
 - (a) varmistettava, että älykkäiden liikennejärjestelmien käyttäjien ja ITS-palveluntarjoajien saatavilla on luotettavaa ja säännöllisesti päivitettävää tarkoituksenmukaista tieliikennetietoa;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (b) varmistettava, että tieliikenne- ja matkatietoa ja muuta tarvittavaa tietoa voidaan siirtää eri alueilla tai eri jäsenvaltioissa sijaitsevien toimivaltaisten liikennetieto- ja liikenteenohjauskeskusten välillä;
- (c) **sovellettava älykkäitä liikennejärjestelmiä kaikkiin liikennemuotoihin ja niiden välisiin rajapintoihin, jotta varmistetaan hyvät yhteydet kaikkien liikennemuotojen välillä;**
- (d) toteutettava tarvittavat toimenpiteet turvallisuuteen liittyvien ITS-järjestelmien ottamiseksi käyttöön ajoneuvoissa ja tieinfrastruktuurissa sekä turvallisten käyttöliittymien kehittämiseksi erityisesti mukana kulkevia laitteita varten;
- (e) toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta sellaiset erilaiset ITS-sovellukset, joihin liittyy tiedonvaihtoa ja viestintää ajoneuvon ja tieinfrastruktuurin välillä, yhdistetään samalle järjestelmälustalle;
- (f) **vältettävä maantieteellisen hajanaisuuden ja katkonaisuuden syntyminen.**

4. Sellaisissa ITS-sovelluksissa ja -palveluissa, joissa edellytetään maailmanlaajuisia, jatkuvaa, tarkkaa ja varmennettua aika- ja sijaintitietoa, on käytettävä satelliittipohjaisia järjestelmiä tai muuta teknologiaa, joka pystyy vastaavaan tarkkuuteen, **kuten lyhyen matkan DSRC-tiedonsiirtoa (Dedicated Short Range Communication).**

5. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä toteuttaessaan jäsenvaltioiden on **vaadittava** liitteessä I esitettyjen periaatteiden noudattamista.

6. **Jäsenvaltiot ottavat huomioon maantieteellisesti eristäytyneiden alueiden morfologiset erityispiirteet ja välimatkat, jotka on katettava alueille pääsemiseksi siten, että tarvittaessa tehdään poikkeus liitteessä I tarkoitetusta kustannustehokkuuden periaatteesta.**

4 artikla

Eritelmät

1. Komissio määrittelee älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottoa ja käyttöä koskevat eritelmät seuraavilla ensisijaisilla aloilla:

- (a) tie-, liikenne- ja matkatietojen optimaalinen käyttö;
- (b) liikenteen ja rahtitoimintojen hallintaan liittyvien ITS-palvelujen jatkuvuus eurooppalaisilla liikennekäytävillä ja kaupunkikokonaisuuksissa;
- (c) tieliikenteen turvallisuus ja turvatoimet;
- (d) ajoneuvon yhteydet liikenneinfrastruktuuriin.

2. **Komission on määriteltävä eritelmät, jotka koskevat ITS-sovellusten ja -palvelujen pakollista käyttöönottoa ja vähimmäiskäyttöä erityisesti seuraavilla aloilla:**

- (a) **EU:n laajuisten reaaliaikaisten liikenne- ja matkatietopalvelujen tarjonta;**
- (b) **yleisten vähimmäisliikennetietopalvelujen vapaata tarjontaa koskevat tiedot ja menettelyt;**
- (c) **eCall-hätäpuhelinjärjestelmän yhdenmukaistettu käyttöönotto koko Euroopassa;**
- (d) **asianmukaiset toimenpiteet, joilla varmistetaan turvalliset pysäköintialueet rekoille ja hyötyajoneuvoille sekä telemaattisesti ohjatut pysäköinti- ja varausjärjestelmät.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

3. **Komissio määrittelee eritelmiä, jotka koskevat tarvittavaa ITS-sovellusten ja -palvelujen vähimmäiskäytön ylittävää älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottoa ja käyttöä yhteisön yhteisrahoittaman Euroopan laajuisen tieverkon (TERN) rakentamista tai kunnossapitoa varten.**
4. **Eritelmien on oltava liitteessä I esitettyjen periaatteiden mukaisia ja käsitettävä vähintään liitteessä II esitetyt keskeiset osatekijät.**
5. **Yhteentoimivuuden ja vastuun jakautumisen varmistamiseksi komissio täydentää tarvittaessa liitteessä II asetettuja keskeisiä osatekijöitä eritelmillä, jotka koskevat älykkäiden liikennejärjestelmien suunnittelua, täytäntöönpanoa ja operationaalista käyttöä, ja säätää erikseen palvelujen sisällön ja palveluntarjoajien velvoitteista.**
6. **Eritelmissä vahvistetaan myös edellytykset, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat yhdessä komission kanssa asettaa täydentäviä sääntöjä näiden palvelujen suorittamiselle jäsenvaltioiden koko alueella tai osassa niiden aluetta.**
7. **Tämän artiklan 1–6 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.**
8. **Komissio toteuttaa asianmukaisen vaikutusten arvioinnin ennen 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen eritelmien käyttöönottoa.**
9. **Tähän direktiiviin sisällytettävät eritelmiä koskevat lisäperiaatteet ja/tai keskeiset osatekijät on lisättävä liitteeseen I ja/tai II perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.**

5 artikla

Tieinfrastruktuuriin liittyvien ITS-laitteiden ja -ohjelmistojen tyyppihyväksyntä

1. Direktiivien 2002/24/EY, 2003/37/EY ja 2007/46/EY soveltamisalaan kuulumattomat laitteet ja ohjelmistosovellukset on tyyppihyväksyttävä ennen käyttöönottoa, jos se on tarpeen tehokkuuteen, energiatehokkuus mukaan luettuna, turvallisuuteen tai ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä.
2. **Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ITS-laitteiden ja -ohjelmistosovellusten olennaiset vastuukysymyksiä koskevat eritelmiä on ilmoitettava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ITS-laitteiden ja -ohjelmistosovellusten tyyppihyväksynnästä vastaaville kansallisille viranomaisille.**
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kansalliset elimet, jotka vastaavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ITS-laitteiden ja -ohjelmistosovellusten tyyppihyväksynnästä **sekä ITS-ohjelmistojen toimittajien akkreditoinnista**. Komissio välittää nämä tiedot muille jäsenvaltioille.
4. Kaikkien jäsenvaltioiden on tunnustettava muiden jäsenvaltioiden 3 kohdassa tarkoitettujen kansallisten elinten myöntämät tyyppihyväksynät.
5. **Älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevat laitteet ja ohjelmistot voidaan saattaa markkinoille ja ottaa käyttöön vasta sitten, kun ne eivät vaaranna ihmisten terveyttä ja turvallisuutta, ympäristöä ja tietyissä tapauksissa omaisuutta silloin, kun ne on asianmukaisesti asennettu ja huollettu ja kun niitä käytetään niille suunniteltuun tarkoitukseen asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

6. *ITS-laitteiden ja ohjelmistojen oletetaan vastaavan hyväksytyjä 4 artiklan mukaisia eritelmiä, jos niissä noudatetaan vastaavia kansallisia tai eurooppalaisia standardeja teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽¹⁾ mukaisia.*

6 artikla

Teknisten standardien ja määräysten komitea

Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettut standardit eivät ole täysin 4 artiklassa tarkoitettujen hyväksytyjen eritelmiä mukaisia, jäsenvaltio, jota asia koskee, tai komissio antaa asian direktiivin 98/34/EY 5 artiklan nojalla perustetun pysyvän komitean käsiteltäväksi ja ilmoittaa syyt menettelylleen. Komitea antaa kiireellisesti lausunnon.

Komissio ilmoittaa mainitun komitean lausunnon huomioon ottaen jäsenvaltioille, onko kyseiset standardit poistettava tämän direktiivin 5 artiklassa tarkoitetuista tiedoista.

7 artikla

Tietosuojaa, tietoturvaa ja tietojen uudelleenkäyttöä koskevat säännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että älykkäiden liikennejärjestelmien toiminnan yhteydessä tarvittavien henkilötietojen **keräyksessä, säilytyksessä ja** käsittelyssä noudatetaan yksilön perusoikeuksien ja vapauksien suojelua koskevia yhteisön sääntöjä, erityisesti direktiivejä 95/46/EY ja 2002/58/EY.

2. **Yksityisyyden varmistamiseksi ITS-sovelluksen ja/tai -palvelun toteuttamisessa on suositeltavaa käyttää mahdollisuuksien mukaan anonyymeja tietoja.**

3. **Henkilötietoja käsitellään vain siltä osin kuin niiden käsittely on tarpeen ITS-sovelluksen ja/tai -palvelun toiminnan kannalta.**

4. **Jos käsittely koskee direktiivin 95/46/EY 8 artiklassa tarkoitettuja erityisiä tietoryhmiä, niihin kuuluvia tietoja on käsiteltävä vain siinä tapauksessa, että rekisteröity on antanut nimenomaisen tietoisensa suostumuksensa kyseisten tietojen käsittelyyn.**

5. Jäsenvaltioiden on **varmistettava**, että älykkäissä liikennejärjestelmissä käytettävät tiedot ja tallenteet suojataan väärinkäytöksiltä, kuten luvattomalta käytöltä ja muokkaamiselta tai häviämiseltä, **ja että niitä ei voida käyttää muihin kuin tämän direktiivin mukaisiin tarkoituksiin.**

6. Direktiiviä 2003/98/EY sovelletaan.

█

8 artikla

Ohjelman valmistelu

1. **Komissio valmistelee vuosittaisen työohjelman liitteessä II asetettujen keskeisten osatekijöiden perusteella ensimmäisen kerran viimeistään ... (*)**

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

(*) Kolme kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2. **Komissio ottaa huomioon yhteisön muiden säädösten mukaisesti perustettujen, ITS-järjestelmän eri alueisiin liittyvien komiteoiden työskentelyn tulokset, mukaan luettuna 10 artiklassa tarkoitettu Euroopan älykkäiden liikennejärjestelmien neuvoo-antava ryhmä.**

3. **Komissio varmistaa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että tämä ohjelma ja yhteisön muut asianomaiset toimintalinjat, ohjelmat ja toimet ovat yleisesti yhdenmukaisia ja toisiaan täydentäviä.**

4. **Komissio tekee aktiivisesti yhteistyötä eurooppalaisten ja kansainvälisten standardointielinten kanssa liitteissä I ja II asetettujen määräysten osalta.**

5. **Komissio noudattaa 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä seuraavia tehtäviä hoitaessaan:**

(a) vuosittaisten työohjelmien hyväksyminen ja muuttaminen;

(b) kansainvälisen yhteistyön painopistealueiden määrittäminen.

Vuosittainen työohjelma ja kansainvälisen yhteistyön painopistealueet julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

6. **Komissio hyväksyy 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen viimeistään ... (*) työohjelman, joka sisältää liitteessä II esitettyjen keskeisten osatekijöiden täytäntöönpanoa koskevat tavoitteet ja määräajat.**

9 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa Euroopan älykkäiden liikennejärjestelmien komitea ||, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. **Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.**

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

10 artikla

Euroopan älykkäiden liikennejärjestelmien neuvoo-antava ryhmä

1. Komissio perustaa Euroopan älykkäiden liikennejärjestelmien neuvoo-antava ryhmän, joka neuvoo sitä ITS-järjestelmien käyttöönottoon ja käyttöön yhteisössä liittyvissä kaupallisissa ja teknisissä kysymyksissä. Ryhmä koostuu ITS-palveluntarjoajien, käyttäjäjärjestöjen, liikenteen ja infrastruktuurialan toimijoiden, valmistusteollisuuden, työmarkkinaosapuolten, ammattijärjestöjen, paikallisviranomaisten ja muiden asiaan liittyvien tahojen korkean tason edustajista.

2. **Komissio varmistaa, että Euroopan älykkäiden liikennejärjestelmien neuvoo-antavan ryhmän edustajat ovat toimivaltaisia ja että ryhmässä on niiden toimialojen ja niiden käyttäjien riittävä edustus, joihin komission tämän direktiivin mukaisesti mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet vaikuttavat.**

(*) Kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

3. **Euroopan älykkäiden liikennejärjestelmien neuvoo-antavaa ryhmää pyydetään antamaan tekninen lausunto 4 artiklassa tarkoitettujen eritelmien luonnoksista.**

4. **Euroopan älykkäiden liikennejärjestelmien neuvoo-antavan ryhmän on työskenneltävä avoimesti.**

11 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään ... (*) raportti kansallisista toimenpiteistään ja hankkeistaan 4 artiklan 1 kohdassa säädetyillä ensisijaisilla aloilla; raportin on sisällettävä ainakin liitteessä III määritellyt tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään ... (**) älykkäisiin liikennejärjestelmiin liittyviä kansallisia toimia koskeva suunnitelmansa seuraaviksi viideksi vuodeksi; suunnitelman on sisällettävä ainakin liitteessä III määritellyt tiedot.

3. Tämän jälkeen jäsenvaltioiden on vuosittain raportoitava näiden suunnitelmien toteutuksen edistymisestä.

4. Komissio **antaa** Euroopan parlamentille ja neuvostolle kerran kuudessa kuukaudessa **tämän direktiivin täytäntöönpanossa saavutettua edistystä koskevan kertomuksen, jonka mukana on liitteissä I ja II asetettujen sääntöjen toimivuuden analysointi, ja arvioi tarpeen tarkistaa tätä direktiiviä.**

Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kerran kuudessa kuukaudessa erityisesti rahoitustilanteesta, ja komissio tekee tarvittaessa ehdotuksen ITS-järjestelmää koskevien sovellusten ja palvelujen vähimmäistason täytäntöönpanon rahoituksesta.

12 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (**). Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

(*) Kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(***) **12 kuukautta** tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

14 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

DIREKTIIVIN 3 ARTIKLASSA TARKOITETUT ÄLYKKÄIDEN LIIKENNEJÄRJESTELMIEN KÄYTTÖÖNOTON PERIAATTEET

ITS-sovellusten ja -palvelujen valinnan ja käyttöönoton on perustuttava tarpeiden arviointiin ja noudatettava seuraavia periaatteita:

- (a) tuloksellisuus – todelliset mahdollisuudet auttaa ratkaisemaan tieliikenteen keskeiset haasteet Euroopassa (*esimerkiksi* ruuhkien vähentäminen, päästöjen vähentäminen, energiatehokkuuden parantaminen, paremman turvallisuustason saavuttaminen, **suojattomia tienkäyttäjiä koskevien asioiden käsitteleminen**);
- (b) kustannustehokkuus – kustannusten ja vaikutusten suhde tavoitteiden saavuttamisen näkökulmasta;
- (c) maantieteellinen jatkuvuus – mahdollisuudet varmistaa saumaton palveluntarjonta koko yhteisössä ja sen **ulkorajoilla**, erityisesti Euroopan laajuisen liikenneverkon alueella;
- (d) yhteentoimivuus – järjestelmien kyky vaihtaa, jakaa ja yhteiskäyttää dataa ja tietoa;
- (e) kypsyyssaste – kehitystaso;
- (f) **intermodaalisuus – tavarankuljetusten siirtäminen maantieliikenteestä lyhyen matkan meriliikenteeseen, rautatie-liikenteeseen, sisävesiliikenteeseen tai eri liikennemuotojen yhdistelmäkuljetuksiin, joissa teitse tehtävät matkat ovat mahdollisimman tehokkaita.**

LIITE II

DIREKTIIVIN 4 ARTIKLASSA TARKOITETUT ERITELMIEN KESKEISET OSATEKIJÄT

1. Tie-, liikenne- ja matkatietojen optimaalinen käyttö

Tie-, liikenne- ja matkatietojen optimaaliseen käyttöön liittyvien eritelmien on sisällettävä seuraavat tiedot:

- (a) tarvittavat vaatimukset, joilla varmistetaan tosiaikaisten liikenne- ja matkatietojen tarkkuus ja saatavuus rajojen yli ja erityisesti että:
- ITS-palveluntarjoajien saatavilla on tarkkaa julkisen sektorin tiedataa ja tosiaikaista liikennedatata, josta voidaan jalostaa tosiaikaista liikenne- ja matkatietoa
 - sähköinen tiedonsiirto rajojen yli asianomaisten viranomaisten ja muiden toimijoiden ja asianomaisten ITS-palveluntarjoajien välillä helpottuu
 - kyseiset viranomaiset ja toimijat päivittävät riittävän usein julkista tie- ja liikennedatata, josta jalostetaan tosiaikaista liikenne- ja matkatietoa
 - ITS-palveluntarjoajat päivittävät riittävän usein tosiaikaista liikenne- ja matkatietoa;
- (b) tarvittavat vaatimukset, jotka koskevat tie- ja liikennedatan (*esimerkiksi* liikennevirtasuunnitelmat, liikenteen ohjausta koskevat tiedot ja reittisuositukset, erityisesti raskaille tavarankuljetusajoneuvoille) keruuta asianomaisten viranomaisten toimesta sekä datan tarjontaa ITS-palveluntarjoajille, ja joilla varmistetaan erityisesti että:
- ITS-palveluntarjoajien saatavilla on viranomaisten keräämää julkista tie- ja liikennedatata (*esimerkiksi* liikennevirtasuunnitelmat, liikenteen ohjausta koskevat tiedot ja reittisuositukset),
 - sähköinen tiedonsiirto rajojen yli asianomaisten viranomaisten ja ITS-palveluntarjoajien välillä helpottuu,
 - viranomaiset päivittävät julkista tie- ja liikennedatata (esim. liikennevirtasuunnitelmat, liikenteen ohjausta koskevat tiedot ja reittisuositukset) riittävän usein,
 - ITS-palveluntarjoajat päivittävät tätä julkista tie- ja liikennedatata käyttäviä palvelujaan ja sovelluksiaan riittävän usein;
- (c) tarvittavat vaatimukset, joilla digitaalisissa kartoissa käytettävä julkinen tie- ja liikennedatata saadaan tarkaksi ja digitaalikarttojen tuottajien ja palveluntarjoajien saataville, ja joilla varmistetaan erityisesti että:
- digitaalikarttojen tuottajien ja palveluntarjoajien saatavilla on digitaalisissa kartoissa käytettävää julkista tie- ja liikennedatata,
 - sähköinen tiedonsiirto asianomaisten viranomaisten ja muiden toimijoiden sekä digitaalikarttojen yksityisten tuottajien ja tarjoajien välillä helpottuu,
 - viranomaiset ja muut toimijat päivittävät digitaalikartoissa käytettävää julkista tie- ja liikennedatata riittävän usein,
 - digitaalikarttojen tuottajat ja palveluntarjoajat päivittävät digitaalikarttoja riittävän usein;
- (d) vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat "yleisten liikenneviestien" vapaata tarjontaa kaikille käyttäjille sekä viestien vähimmäisisältöä, ja joilla varmistetaan erityisesti että:
- käytössä on standardiluettelo turvallisuuden liittyvistä liikennetapahtumista ("yleiset liikenneviestit"), joista olisi tiedotettava älykkäiden liikennejärjestelmien käyttäjille ilmaiseksi,
 - "yleiset liikenneviestit" ovat yhteensopivia tosiaikaista liikenne- ja matkatietoa tarjoavien ITS-palvelujen kanssa ja viestit sisältyvät kyseisiin palveluihin.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2. Liikenteen ja rahtitoimintojen hallintaan liittyvien ITS-palvelujen jatkuvuus eurooppalaisilla liikennekäytävillä ja kaupunkikokonaisuuksissa

Eritelmien, jotka liittyvät liikenteen ja rahtitoimintojen hallintapalvelujen jatkuvuuteen ja yhteentoimivuuteen eurooppalaisilla liikennekäytävillä ja kaupunkikokonaisuuksissa, on sisällettävä seuraavat tiedot:

- (a) tarvittavat vaatimukset / vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat rahti- ja matkustajaliikenteelle suunnattujen ITS-palvelujen jatkuvuutta liikennekäytävillä ja eri liikennemuotojen välillä, ja joilla varmistetaan erityisesti että:

- liikennedatan ja -tiedon sähköinen siirto rajojen yli, alueiden tai kaupunkien välillä ja niiden sisällä asianomaisten liikennetieto-/liikenteenohjauskeskusten välillä helpottuu,
- asianomaisten liikennetieto-/liikenteenohjauskeskusten välillä käytetään standardimuotoisia tietovirtoja tai rajapintoja;

- (b) tarvittavat toimenpiteet, joilla rahtikuljetusten logistiikkaan liittyvien ITS-sovellusten (erityisesti rahdin seuranta ja jäljitys koko matkan ajan ja eri kuljetusmuodoissa, eFreight) toteutuksessa saadaan hyödynnettyä innovatiivisia ITS-teknologioita (radiotaajuustunnistus (RFID), **DSRC-tiedonsiirto** tai Galileo/Egnos), ja joilla varmistetaan erityisesti että:

- ITS-sovellusten kehittäjien saatavilla ja käytössä on tarvittavat ITS-teknologiat,
- paikannustietoa (esimerkiksi RFID-tekniikan, **DSRC-tiedonsiirron** ja/tai Galileon/Egnosin avulla saatavaa) hyödynnetään liikenteenohjausohjelmistoissa ja -keskuksissa;

- (c) tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan ITS-arkkitehtuurin kehittäminen kaupunkiliikennettä varten, mukaan luettuina kokonaisvaltainen ja eri liikennemuotoja yhdistävä lähestymistapa matkasuunnitteluun, liikenteen kyynnänhallintaan ja liikenteenhallintaan, ja erityisesti että:

- kaupunkien liikenteenohjauskeskusten käytettävissä on julkista liikennettä, matkasuunnittelua, liikenteen ky-syntää, liikennettä ja pysäköintitilannetta koskevaa dataa,
- sähköinen tiedonsiirto julkisen ja yksityisen kaupunkiliikenteen eri ohjauskeskusten ja eri liikennemuotojen välillä helpottuu,
- kaikki merkityksellinen data ja tieto yhdistetään samaan arkkitehtuuriin;

(d) tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan ITS-palvelujen sujuvuus yhteisössä ja sen ulkorajoilla.

3. Tieliikenteen turvallisuus ja turvatoimet

Tieturvallisuuteen ja turvatoimiin liittyvien ITS-sovellusten eritelmien on sisällettävä seuraavat tiedot:

- (a) tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan yleiseurooppalaisen hätäpuhelujärjestelmän (eCall) yhdenmukainen käyttöönotto, ja muun muassa että:

- saatavilla on tiedonvaihtoon tarvittava ajoneuvon sisäinen ITS-data,
- ajoneuvoilta tietoa vastaanottavissa hätäpalvelukeskuksissa on tarvittavat laitteistot,
- sähköinen tiedonsiirto ajoneuvon ja hätäpalvelukeskuksen välillä helpottuu;

- (b) tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan, että tienkäyttäjien on turvallista käyttää ajoneuvossa olevia käyttöliittymiä ja mukana kulkevia laitteita, ja että ajoneuvon sisäinen tiedonsiirto on suojattua;

- (c) **niiden toimenpiteiden määrittäminen, joilla taataan suojattomien tienkäyttäjien turvallisuus kehittyneiden kuljettajan apujärjestelmien (ADAS) käyttöönoton ja käyttöliittymien osalta käyttämällä palvelujen tarjoajille ja käyttäjille tarkoitettuja liikkuvuuden hallintojärjestelmiä;**

- (d) tarvittavat toimenpiteet, joilla taataan kaikkien ITS-sovellusten turvallisuus ja käyttömukavuus suojattomien tienkäyttäjien näkökulmasta;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

(e) tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan turvallisten pysäköintialueiden tarjoaminen rekoille ja hyötyajoneuvoille sekä ITS-pohjaisten pysäköinti- ja varausjärjestelmien toteuttaminen, ja erityisesti että:

- saatavilla on riittävästi pysäköintitiloja,
- tienvarsipysäköintiä koskevat tiedot ovat käyttäjien saatavilla,
- tienvarsipysäköintialueiden, pysäköintihallien ja ajoneuvojen välinen sähköinen tiedonsiirto helpottuu,
- ajoneuvojen ja pysäköintitilojen ITS-teknologiat on yhdistetty niin, että käytössä on varaamistarkoituksiin ajantasaista tietoa vapaista pysäköintipaikoista.

4. Ajoneuvon yhteydet tieinfrastruktuuriin

Ajoneuvon yhteyksiä tieinfrastruktuuriin koskevien ITS-eritelmien on sisällettävä seuraavat tiedot:

(a) tarvittavat toimenpiteet erilaisten ITS-sovellusten yhdistämiseksi avoimelle ajoneuvon sisäiselle järjestelmälustalle, erityisesti seuraavien pohjalta:

- olemassa tai suunnitteilla olevien ITS-sovellusten toiminnallisten vaatimusten selvittäminen,
- sellaisen avoimen järjestelmäarkkitehtuurin määrittely, joka takaa yhteentoimivuuden/yhteenliitettävyyden infrastruktuurijärjestelmien ja -toimintojen kanssa,
- tulevien uusien tai päivitettyjen ITS-sovellusten helppo sisällytettävyyden ajoneuvon sisäiseen avoimeen järjestelmälustaan,
- standardointiprosessin käyttö arkkitehtuurin ja ajoneuvon sisäisten avoimien järjestelmien määrittelyssä;

(b) tarvittavat toimenpiteet, joilla edelleen edistetään vuorovaikutteisten (ajoneuvo/infrastruktuuri) järjestelmien kehitystä ja toteutusta, ja joilla varmistetaan erityisesti että:

- ajoneuvojen välinen, ajoneuvon ja infrastruktuurin välinen ja infrastruktuurien välinen datan- ja tiedonsiirto helpottuu,
- tarvittava vaihdettava data tai tieto on osapuolten (ajoneuvo tai tieinfrastruktuuri) saatavilla,
- ajoneuvon ja infrastruktuurin välisessä datansiirrossa käytetään standardoitua viestimuotoa,
- kussakin datansiirtotyyppissä (ajoneuvojen välinen, ajoneuvon ja infrastruktuurin välinen ja infrastruktuurien välinen) tarvittava viestintäinfrastruktuuri on määritelty,
- **käyttöliittymää koskevan sääntelyjärjestelmän määrittelemisen vastuukysymysten käsittelemiseksi ja ITS:n toiminnallisten turvaominaisuuksien sovittamiseksi luotettavammin ihmisen käyttäytymiseen,**
- tarvittavien arkkitehtuurien määrittelyssä käytetään standardointiprosessia.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE III

OHJEET KANSALLISIA ITS-TOIMIA KOSKEVIEN 11 ARTIKLASSA TARKOITETTUIEN RAPORTTIEN LAATIMISEKSI

1. Jäsenvaltioiden 11 artiklan nojalla toimittamien ja 4 artiklan 1 kohdassa säädettyjä ensisijaisia aloja käsittelevien raporttien on kuvattava tilannetta valtakunnallisella tasolla. Niissä voidaan tarvittaessa kuitenkin tarkastella tilannetta myös alueetasolla ja/tai valikoidusti paikallistasolla.
 2. Direktiivin 11 artiklan 1 kohdan nojalla toimitettavassa raportissa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
 - (a) käytössä oleva kansallinen ITS-strategia,
 - (b) sen tavoitteet ja perustelut,
 - (c) lyhyt kuvaus ITS:n käyttöönoton tilanteesta ja yleisistä edellytyksistä,
 - (d) ajankohtaiset ensisijaiset toiminta-alueet ja niihin liittyvät toimenpiteet ja
 - (e) kuvaus siitä, miten strategia ja toimet tukevat ITS-sovellusten koordinoitua ja yhteentoimivaa käyttöönottoa ja palvelujen jatkuvuutta yhteisössä (ks. 4 artiklan 1 kohta).
 3. Direktiivin 11 artiklan 2 kohdan nojalla toimitettavassa raportissa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
 - (a) kansallinen ITS-strategia ja sen tavoitteet,
 - (b) yksityiskohtainen kuvaus ITS:n käyttöönotosta ja sen yleisistä edellytyksistä,
 - (c) toimien kaavailut painopistealat ja näkemys siitä, miten ne tukevat 4 artiklan 1 kohdassa säädettyjä ensisijaisia aloja ja
 - (d) tiedot nykyisten ja kaavailtujen toimien toteuttamisesta seuraavilta osin:
 - välineet,
 - resurssit,
 - kuulemismenettelyt ja aktiiviset toimijat,
 - välitavoitteet,
 - seuranta.
-

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Marco Polo II -ohjelma *I**

P6_TA(2009)0284

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten (Marco Polo II) annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1692/2006 muuttamisesta (KOM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD))

(2010/C 184 E/71)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0847),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan, 71 artiklan 1 kohdan ja 80 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0482/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön ja budjettivaliokunnan lausunnon (A6-0217/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0239

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten (Marco Polo II) annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1692/2006 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 923/2009.)

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalainen rautatieverkko ***I

P6_TA(2009)0285

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta (KOM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD))

(2010/C 184 E/72)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0852),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 71 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen parlamentille (C6-0509/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A6-0220/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0247

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ||,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C [...], [...].[...].[...], s. [...].

⁽²⁾ EUVL C [...], [...].[...].[...], s. [...].

Torstai 23. huhtikuuta 2009

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kasvun ja työllisyyden parantamiseen tähtäävän Lissabonin strategian ja yhteisön kestävä kehityksen strategian mukaisesti rautateiden sisämarkkinoiden perustaminen kuuluu erityisesti tavaraliikenteen osalta olennaisena osana tavoitteeseen toteuttaa kestävä liikkuvuus.
- (2) Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä || 26 päivänä helmikuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/14/EY ⁽²⁾ oli tärkeä vaihe rautateiden sisämarkkinoiden toteuttamisessa.
- (3) Jotta 1 päivänä tammikuuta 2007 kilpailulle avatut rautateiden kansainväliset ja kansalliset tavaraliikennepalvelut voisivat kilpailla muiden liikennemuotojen kanssa, niitä varten olisi oltava korkealaatuinen rautateiden infrastruktuuri, jossa tavaraliikennepalvelut voidaan suorittaa moitteettomissa olosuhteissa sekä reittinopeuden että matka-ajan kannalta, sekä luotettava rautateiden infrastruktuuri, jossa niiden suorittama palvelu vastaa tosiasiallisesti rautatieliikenteen harjoittajien kanssa neuvoteltuja sopimusvelvoitteita.
- (4) **Rautateiden tavaraliikenteen vapauttaminen on mahdollistanut uusien liikenteenharjoittajien tulon verkkoon, mutta markkinamekanismit eivät ole riittävät liikenteen organisoimiseksi, sääntelemiseksi ja turvaamiseksi. Liikenteen optimointi ja käyttövarmuus edellyttävät reittejä koskevien yhteistyö- ja jakomenettelyjen lujittamista erityisesti infrastruktuurin haltijoiden välillä.**
- (5) Neuvosto totesi kokouksessa 7 päivänä huhtikuuta 2008 ||, että infrastruktuurien tehokasta käyttöä on suositettava ja että rautateiden infrastruktuurikapasiteettia on tarvittaessa lisättävä yhteisön tasolla ja kansallisella tasolla toteutettavilla toimenpiteillä ja ennen kaikkea lainsäädännöllä.
- (6) Tässä yhteydessä infrastruktuurin käyttöedellytyksiä voitaisiin parantaa perustamalla kilpailukykyisen tavaraliikenteen rautatieverkko, jossa tavarajunat voivat liikennöidä moitteettomissa olosuhteissa ja siirtyä helposti yhdestä kansallisesta verkosta toiseen.
- (7) Jo toteutetut rautateiden infrastruktuuria koskevat aloitteet osoittavat, että yhden tai useamman selkeästi tunnistetun tavaraliikennemarkkinasegmentin erityistarpeisiin vastaavien kansainvälisten käytävien perustaminen on paras tapa perustaa kilpailukykyinen tavaraliikenteen eurooppalainen rautatieverkko.
- (8) Kilpailukykyisen tavaraliikenteen **eurooppalaisen** rautatieverkon perustamisen olisi tapahduttava yhdenmukaisesti Euroopan laajuisen liikenneverkon **ja Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) liikennekäytävien** kanssa. Sen vuoksi on tarpeen koordinoida näiden **verkkojen** kehittämistä ja erityisesti yhdistää rautateiden tavaraliikenteen kansainväliset käytävät olemassa olevaan Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon **ja ERTMS-käytäviin**. Lisäksi yhteisössä olisi vahvistettava yhdenmukaiset säännöt näille tavaraliikenteen käytäville. Tarvittaessa näiden käytävien perustamiselle **olisi myönnettävä** rahoitusta Euroopan laajuisesta liikenneverkkoa koskevasta ohjelmasta ||, **tutkimusohjelmista ja Marco Polo -ohjelmasta sekä muista yhteisön politiikoista ja rahastoista, kuten koheesiorahastosta.**
- (9) **Tavaraliikennekäytävän luomisessa olisi otettava huomioon Euroopan laajuisen liikenneverkon laajentamissuunnitelmien erityinen merkitys Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluville maille ja siten varmistettava paremmat yhteydet Euroopan kolmansien maiden rautatieinfrastruktuurin kanssa.**
- (10) Kunkin tavaraliikennekäytävän osalta olisi varmistettava asianomaisten jäsenvaltioiden ja infrastruktuurin haltijoiden välinen moitteeton koordinointi, **helpotettava tehokkaammin ja riittävästi rautateiden tavaraliikennettä**, muodostettava tehokkaat ja riittävät yhteydet muihin liikennemuotoihin **toimivan ja yhtenäisen tavaraliikenneverkon kehittämiseksi** sekä luotava suotuisat edellytykset kilpailun syntymiselle rautateiden tavaraliikennepalvelujen tarjoajien välillä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009.

⁽²⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (11) Tavaraliikennekäytävän **perustamisen lähtökohtana olisi oltava jäsenvaltion tekemä ehdotus, jota varten on kuultu infrastruktuurin hallintoja. Toisessa vaiheessa hanke** olisi hyväksyttävä **eurooppalaisella** tasolla selkeästi määriteltäviä avoimia **menettelyjä** noudattaen. **Tavaraliikennekäytävien arviointiperusteiden määrittelyssä olisi huomioitava jäsenvaltioiden ja infrastruktuurin hallintojen erityistarpeet, ja näille** olisi jätettävä riittävä liikkumavara päätöksenteon ja hallinnoinnin suhteen **||**.
- (12) Jäsenvaltioiden ja infrastruktuurin **hallintojen sekä rautatieyritysten** välisen koordinoinnin edistämiseksi kunkin tavaraliikennekäytävän tukena olisi oltava hallinnointielin, joka koostuu asianomaisen tavaraliikennekäytävän piiriin kuuluvista eri infrastruktuurin haltijoista.
- (13) Markkinoiden tarpeisiin vastaamiseksi tavaraliikennekäytävän perustamismenettelmät olisi esitettävä täytäntöönpanosuunnitelmassa, jossa olisi eriteltävä rautateiden tavaraliikenteen kuljetussuoritteiden parantamiseen tähtäävät toimet ja niiden täytäntöönpanoa koskeva aikataulu. Lisäksi jotta varmistetaan, että tavaraliikennekäytävän perustamisen osalta suunnitellut tai toteutetut toimet vastaavat **markkinoiden** tarpeisiin tai odotuksiin, **kaikkia käyttäjinä olevia rautatieyrityksiä** olisi kuultava säännöllisesti **hallinnointielimen määrittelemiä asianmukaisia** menettelyjä noudattaen.
- (14) Tavaraliikennekäytävällä käytettävissä olevan infrastruktuurikapasiteetin yhdenmukaisuuden ja jatkuvuuden varmistamiseksi olisi tavaraliikennekäytävään tehtäviä investointeja koordinoitava asianomaisten jäsenvaltioiden, infrastruktuurin **hallintojen ja rautatieyritysten** välillä **sekä tarvittaessa myös jäsenvaltioiden ja Euroopan kolmansien maiden välillä** ja ne olisi suunniteltava tavaraliikennekäytävän tarpeita vastaavalla tavalla. Investointeja koskeva ohjelma olisi julkaistava sen varmistamiseksi, että tieto saavuttaa **rautatieyritykset**, jotka voivat toimia käytävällä. Investointien kohteisiin olisi kuuluttava yhteentoimivien järjestelmien kehittämiseen ja junakapasiteetin lisäämiseen tähtäävät hankkeet.
- (15) Samoista syistä raskaita ylläpitotöitä, joilla on erittäin usein suuri vaikutus rautateiden infrastruktuurikapasiteettiin, olisi myös koordinoitava tavaraliikennekäytävän tasolla ja niistä olisi tehtävä ajan tasalla pidettävä julkaisu.
- (16) On myös tarpeen ottaa käyttöön tavaroiden intermodaalikuljetuspalvelujen kehittämiseen tarkoitettuja infrastruktuureja ja järjestelmiä, jotta rautateiden tavaraliikenteen kehittämistä voidaan edistää yhteisössä.
- (17) Asianomaiset jäsenvaltiot ja tavaraliikennekäytävän osalta toimivaltaiset kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat tehdä sopimuksia ajoneuvojen ja **junan kuljettajien osaamisen** keskinäisestä tunnustamisesta **||**. Asianomaisen tavaraliikennekäytävän osalta toimivaltaisten jäsenvaltioiden turvallisuusviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä varmistaakseen näiden sopimusten täytäntöönpanon.
- (18) Jotta rautateiden kansainvälisten tavaraliikennepalvelujen infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeutta koskevien hakemusten jättämistä voitaisiin helpottaa, on aiheellista ottaa käyttöön keskitetty palvelupiste kullekin tavaraliikennekäytävälle. Niiden olisi perustuttava jo tehtyihin aloitteisiin ja ennen kaikkia RailNetEuropen käynnistämiin aloitteisiin; RailNetEurope on järjestö, joka toimii infrastruktuurin hallintojen koordinaatiovälineenä ja joka tarjoaa eräitä palveluja kansainvälisen tavaraliikenteen harjoittajille.
- (19) Koska eri liikennetyyppien aikataulujen suunnittelu vaatii eripituisen ajan, on suotavaa varmistaa, että henkilöliikennettä koskevat hakemukset **ovat yhteensopivia** tavaraliikenteen infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeutta **koskevien hakemusten kanssa**, erityisesti kun otetaan huomioon niiden sosiaalis-taloudellinen merkitys. Infrastruktuurin käyttömaksujen suuruuden olisi vaihdeltava myönnetyn reitin laadun ja luotettavuuden perusteella.
- (20) **Hallintoelimen määrittelemän** kuljetusajan ja täsmällisyyden kannalta erittäin aikasidonnaisia tavaroita kuljettaville junille olisi myönnettävä riittävä etusija liikennehäiriöiden varalta.
- (21) Jotta varmistettaisiin, että rautateiden tavaraliikennepalvelujen tarjoajien välille syntyy kilpailua tavaraliikennekäytävällä, **olisi muiden hakijoiden kuin rautatieyritysten** tai niiden **muodostamien ryhmittymien voitava** hakea infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuksia.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (22) Jotta tavaraliikennekäytävän hallinnointi voitaisiin tehdä parhaalla mahdollisella tavalla ja rautateiden kansainvälisten tavaraliikennepalvelujen sujuvuutta ja suorituskykyä parantaa, on tarpeen varmistaa moitteeton koordinointi tavaraliikennekäytävän eri verkko-osuuksista vastaavien rautatieliikenteen sääntelyelinten välillä. Rautateiden infrastruktuurin käytön parantamiseksi on tarpeen koordinoida näiden infrastruktuurien ja strategisten terminaalien hallinnointia tavaraliikennekäytävällä.
- (23) Jotta tutustumista tavaraliikennekäytävän kaikkien pääasiallisten infrastruktuurien käyttöä koskeviin tietoihin voitaisiin helpottaa ja varmistaa syrjimätön pääsy niihin, näyttää suotavalta asettaa kaikkien rautateiden kansainvälisten tavaraliikennepalvelujen tarjoajien käyttöön viiteasiakirja, jossa on kaikki nämä tiedot.
- (24) Jotta tavaraliikennekäytävän perustamiseen tähtäävistä toimista saatavat hyödyt voitaisiin mitata puolueettomalla tavalla ja näiden toimien tehokas seuranta varmistaa, olisi tavaraliikennekäytävällä otettava käyttöön säännöllisesti julkaistavat palvelujen suoritusindikaattorit. **Suoritusindikaattoreiden määrittämää laadittaessa olisi kuultava rautateiden tavaraliikennepalveluja tarjoavia ja käytäviä sidosryhmiä.**

I

- (25) || Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on perustaa tavaraliikennekäytävistä koostuva kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalainen rautatieverkko, vaan se voidaan toiminnan laajuus tai vaikutukset huomioon ottaen saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on || tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (26) Investointien koordinoinnin, kapasiteetin hallinnan ja liikenteenohjauksen osalta olisi otettava käyttöön sellaisten infrastruktuurin haltijoiden väliseen yhteistyöhön perustuvat oikeudenmukaiset säännöt, joiden on tarjottava laadukkaita palveluja tavaraliikenteen harjoittajille kansainvälisellä rautatiekäytävällä.
- (27) On syytä toteuttaa tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (28) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa edellytykset ja arviointiperusteet, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ||. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (29) **Tämän asetuksen tavoitteena on parantaa rautateiden tavaraliikenteen tehokkuutta suhteessa muihin liikennemuotoihin, mutta tavoitteeseen olisi pyrittävä myös poliittisin toimin ja jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin taloudellisen panoksen avulla. Olisi varmistettava jäsenvaltioiden välinen koordinointi korkeimmalla mahdollisella tasolla, jotta varmistetaan tavaraliikennekäytävien mahdollisimman tehokas toiminta. Tämän asetuksen tavoitetta toteutettaessa olisi samalla pyrittävä lisäämään rautateiden tavaraliikenteen kapasiteettia ja tehokkuutta panostamalla taloudellisesti infrastruktuuriin ja tekniseen laitteistoon, kuten ERTMS-järjestelmään,**

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISTÄ

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt sellaisen kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisen rautatieverkon perustamiselle ja organisoinnille, joka koostuu kilpailukykyisen tavaraliikenteen kansainvälisistä rautatiekäytävistä (*"tavaraliikennekäytävät"*). Siinä vahvistetaan tavaraliikennekäytävien valintaa ja organisointia koskevat säännöt ja **yhteistoiminnalliset** periaatteet investointien suunnittelulle, kapasiteetin hallinnalle ja liikenteenohjaukselle.
2. Tätä asetusta sovelletaan rautateiden infrastruktuurin hallinnointiin ja käyttöön kansallisissa ja kansainvälisissä rautatieliikennepalveluissa lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) erilliset rautateiden infrastruktuurin henkilöliikenteen lähiverkot ja alueelliset verkot, **paitsi tapauksissa, joissa tällaiset palvelut toteutetaan osana tavaraliikennekäytävää;**
 - b) verkot, jotka on tarkoitettu ainoastaan kaupunkien ja esikaupunkien henkilöliikenteeseen;
 - c) alueelliset verkot, joita yhteisön rautateiden kehittämisestä 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuulumaton rautatieyritys käyttää yksinomaan alueellisiin tavaraliikennepalveluihin, kunnes toinen hakija hakee kyseisen verkon kapasiteetin käyttöoikeutta;
 - d) yksityisomistuksessa olevat rautateiden infrastruktuurit, joita infrastruktuurin omistaja käyttää yksinomaan omiin tavarakuljetuksiinsa.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan direktiivin 2001/14/EY 2 artiklan määritelmiä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) "tavaraliikennekäytävällä" kaikkia jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin Euroopan kolmansien maiden alueelle rakennettuja rautateitä, jotka yhdistävät **kaksi** tai **useampia strategisia terminaaleja** ja joihin sisältyy pääväylä, vaihtoehtoisia reittejä ja niitä yhdistäviä raiteita, sekä rautatieinfrastruktuureja ja niiden tavaraterminaalissa olevia varusteita, järjestelyratapihoja ja junanmuodostuslaitteita sekä viimeksi mainittujen liitännäraiteita, **kaikki direktiivin 2001/14/EY liitteessä II esitetyt rautateihin liittyvät palvelut mukaan luettuina;**
 - b) "täytäntöönpanosuunnitelmalla" asiakirjaa, jossa esitetään strategia || ja keinot, jotka asianomaiset osapuolet aikovat panna täytäntöön toteuttaakseen tietyn ajanjakson aikana tavaraliikennekäytävän perustamiseksi tarvittavat riittävät toimet;
 - c) "raskailla ylläpitotöillä" kaikkia rautateiden infrastruktuuriin ja sen laitteistoon kohdistuvia toimia ja korjaustöitä, **joita suunnitellaan vähintään vuosi etukäteen**, jotka ovat tarpeen junien liikennöimiseksi tavaraliikennekäytävällä ja jotka koskevat direktiivin 2001/14/EY 28 artiklan mukaisesti *varattua infrastruktuurikapasiteettia*;
 - d) "terminaalilla" tavaraliikennekäytävällä sijaitsevaa järjestelmää, jolla on erityisesti tarkoitus mahdollistaa se, että tavarajunat voidaan lastata ja/tai purkaa ja rautateiden tavaraliikennepalvelut voidaan yhdistää maantie-, meri-, sisävesi- ja ilmaliikennepalveluihin tai että tavarajunat voidaan muodostaa tai niiden kokoonpanoa muuttaa;

(1) EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- e) "strategisella terminaalilla" tavaraliikennekäytävän terminaalialue, joka on avoin kaikille hakijoille ja jolla **jo on tai on määrä olla** tärkeä asema tavaraliikennekäytävällä harjoitettavassa rautateiden tavaraliikenteessä;
- f) "keskitetyllä palvelupisteellä" **kunkin** tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin **hallinnon** perustamaa yhteistä yksikköä, jonka ansiosta hakijat voivat **pyytää** reittiä vähintään yhden rajan ylittävälle matkalle.

II LUKU

KILPAILUKYKYISEN TAVARALIIKENTEEN EUROOPPALAISEN RAUTATIEVERKON SUUNNITTELU JA HALLINNOINTI

3 artikla

Tavaraliikennekäytävien valinta

1. Tavaraliikennekäytävän tarkoituksena on **yhdistää vähintään kaksi jäsenvaltiota ja** mahdollistaa kansainvälisten ja kansallisten rautatiepalvelujen käyttö **■**. Sen ominaisuudet ovat seuraavat:

- a) se on osa Euroopan laajuisen liikenneverkon **tai vähintäänkin yhteensopiva Euroopan laajuisen liikenneverkon tai tapauksen mukaan ERTMS-käytävien kanssa. Tietty Euroopan laajuisen liikenneverkkoon kuulumattomat merkittävän tai potentiaalisesti merkittävän tavaraliikenteen reittiosuudet voivat tarvittaessa olla osa tavaraliikennekäytävää;**
- b) sen ansiosta rautateiden tavaraliikennettä voidaan kehittää merkittäväällä tavalla **ja siinä otetaan huomioon kaupan ja tavaraliikenteen suuret virtaukset;**
- c) se on sosiaalis-taloudellisen analyysin mukaan perusteltu ratkaisu. Analyysissä arvioidaan vaikutuksia sellaisiin liikennejärjestelmän osiin, joilla tavaraliikennekäytävän infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntäminen aiheuttaa huomattavia vaikutuksia tavara- ja henkilöliikenteeseen. Siinä analysoidaan myös ulkoisiin kustannuksiin kohdistuvia merkittäviä vaikutuksia;

d) se mahdollistaa paremmat yhteydet rajajäsenvaltioiden ja Euroopan kolmansien maiden välillä;

e) sen tukena on täytäntöönpanosuunnitelma.

2. Jäsenvaltiot, joita asia koskee, **päyttävät** tavaraliikennekäytävän **perustamisesta tai muuttamisesta sen jälkeen, kun ne ovat ilmoittaneet aikomuksestaan** komissiolle **ja liittäneet mukaan** asianomaisten infrastruktuurin hallintojen kanssa **laaditun ehdotuksen**, jossa on otettu huomioon **käytävää käyttävien tai sen käytöstä kiinnostuneiden rautatieyritysten aloitteet ja lausunnot sekä** liitteessä olevat arviointiperusteet. **Asianomaiset rautatieyritykset voivat osallistua menettelyyn aina, kun merkittävät investoinnit koskevat niitä.**

3. Tavaraliikennekäytävät perustetaan seuraavasti:

- a) viimeistään ... (*) ainakin yksi tavaraliikennekäytävää koskeva ehdotus on tehtävä jokaisen sellaisen jäsenvaltion alueesta, jolla on vähintään kaksi **suoraa rautatieyhteyttä** muiden jäsenvaltioiden kanssa;

(*) Yksi vuosi tämän asetuksen voimaantulosta.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

b) viimeistään ... (*) jokaisen jäsenvaltion alueella on oltava ainakin **yksi tavaraliikenteen käytävä**.

■

4. Komissio **pane** merkille 2 kohdassa tarkoitettujen tavaraliikennekäytävien perustamista koskevat ehdotukset ja **tarkastelee niiden yhdenmukaisuutta liitteessä esitettyjen arviointiperusteiden kanssa. Se voi esittää asianmukaisiksi katsomiaan vastalauseita tai muutoksia.**

5. Tavaraliikennekäytävään voi kuulua osia Euroopan kolmansien maiden rautatieverkoista. Soveltuvien osien on oltava Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevan politiikan mukaisia.

■

6. Jos tavaraliikennekäytävän perustamisen tai muuttamisen yhteydessä syntyy vaikeuksia kahden tai useamman jäsenvaltion välillä niiden alueella sijaitsevan rautateiden infrastruktuurin suhteen, komissio kuulee jonkin asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä 18 artiklassa tarkoitettua komiteaa tässä asiassa. Komitean lausunto toimitetaan asianomaisille jäsenvaltioille. Asianomaisten jäsenvaltioiden on otettava tämä lausunto huomioon ratkaisun saavuttamiseksi.

7. Liitteen muuttamiseen tarkoitetuista toimenpiteistä, || joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia **muuttamalla liitettä**, päätetään 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

Tavaraliikennekäytävien hallinnointi

1. Tavaraliikennekäytävän piiriin kuuluvien jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä varmistaakseen, että tavaraliikennekäytävää kehitetään sen täytäntöönpanosuunnitelman mukaisesti. Niiden on määritettävä tavaraliikennekäytävän yleiset tavoitteet ja varmistettava, että täytäntöönpanosuunnitelmalla pyritään saavuttamaan nämä tavoitteet.

2. || Asianomaiset infrastruktuurin **hallinnot** perustavat hallinnointielimen, joka vastaa tavaraliikennekäytävän täytäntöönpanosuunnitelman määrittelystä, toteuttamisen ohjaamisesta ja ajan tasalle saattamisesta. **Käytävää säännöllisesti käytävillä asianomaisilla rautatieyrityksillä tai niiden ryhmittymillä on oikeus osallistua elimen toimintaan neuvoo-antavina tahoina.** Hallinnointielin tekee säännöllisesti kertomuksia toiminnastaan asianomaisille jäsenvaltioille ja soveltuvin osin **komissiolle ja yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1692/96/EY⁽¹⁾ 17 a artiklassa tarkoitetuille tavaraliikennekäytävän piiriin kuuluville eurooppalaisille koordinaattoreille, jotka vastaavat Euroopan laajuisen liikenneverkon ensisijaisista hankkeista.**

3. **Jäsenvaltiot, joita asia koskee, voivat perustaa johtokunnan, joka vastaa hallinnointielimen laatiman käytävän täytäntöönpanosuunnitelman hyväksymisestä ja sen toteuttamisen valvomisesta. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä toimivaltuudet johtokunnan yksittäisille jäsenille.**

4. Hallinnointielin on itsenäinen oikeussubjekti. Se voi olla **neuvoston** asetuksen (ETY) N:o 2137/85⁽²⁾ mukainen eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä ja sillä on tällaisen yhtymän asema.

5. Hallinnointielimen jäsenet nimeävät johtajansa, jonka toimikausi kestää vähintään kolme vuotta.

(*) Kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

(1) EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1.

(2) EYVL L 199, 31.7.1985, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

6. Muodostetaan 9 artiklassa tarkoitettujen tavaraliikennekäytävän strategisten terminaalien, **meri- ja sisävesiliikenteen satamat mukaan lukien**, haltijoista ja omistajista koostuva työryhmä. Se voi antaa lausunnon kaikista hallinnointielimen ehdotuksista, jotka vaikuttavat suoraan strategisten terminaalien investointeihin ja hallinnointiin. Hallinnointielin ei voi tehdä tämän lausunnon vastaista päätöstä.

5 artikla

Tavaraliikennekäytävän täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Hallinnointielimen hyväksymään **ja säännöllisesti tarkistamaan** täytäntöönpanosuunnitelmaan sisältyy **vähintään**:
 - a) kuvaus tavaraliikennekäytävän ominaisuuksista, **mahdolliset pullonkaulat mukaan lukien**, ja **sen perustamisen helpottamiseen** tarvittavia toimenpiteitä koskeva täytäntöönpano-ohjelma;
 - b) jäljempänä 2 kohdassa tarkoitettujen markkinatutkimuksen olennaiset osat;
 - c) tavaraliikennekäytävän kuljetussuoritetta koskevat hallinnointielimen tavoitteet **ja sen laatima ohjelma suoritteiden parantamiseksi** 16 artiklassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti.

I

2. On tehtävä markkinatutkimus **ja saatettava se säännöllisesti ajan tasalle**. Se koskee liikenteen todettua ja oletettua kehitystä tavaraliikennekäytävällä ja käytävään yhdistettyjä liikennejärjestelmän osia **ja antaa mahdollisuuden kehittää tai mukauttaa tarvittaessa käytävän täytäntöönpanosuunnitelmaa**. Siinä tarkastellaan eri liikennetyyppien kehitystä **ja siihen sisältyy 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sosiaalis-taloudellisen analyysin tärkeimmät osat sekä kustannuksia ja hyötyjä sekä pitkän aikavälin rahoitusvaikutuksia koskevat mahdolliset skenaariot**.

3. Laaditaan tavaraliikennekäytävän kuljetussuoritteiden luomista ja parantamista koskeva ohjelma. Tähän ohjelmaan sisältyvät erityisesti kaikkien 7–16 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi tarvittavien rautatieinfrastruktuuria ja sen laitteistoa koskevien toimien yhteiset tavoitteet, tekniset valinnat ja aikataulu. **Näissä toimenpiteissä on vältettävä rautateiden kapasiteettiin vaikuttavia rajoituksia tai minkä tahansa ne.**

6 artikla

Hakijoiden kuuleminen

1. Jotta || hakijat, jotka todennäköisesti käyttävät tavaraliikennekäytävää, voisivat osallistua asianmukaisella tavalla, hallinnointielin ottaa käyttöön kuulemismekanismit.
2. Hallinnointielin kuulee tavaraliikennekäytävän käyttämistä pyytäviä hakijoita, **rautateiden tavaraliikenteen harjoittajat, matkustajaliikenteen harjoittajat, laivaajat, huolitsijat ja näitä edustavat elimet mukaan lukien**, ennen täytäntöönpanosuunnitelman hyväksymistä ja silloin, kun se saatetaan ajan tasalle. Jos hallinnointielimen ja hakijoiden välillä on erimielisyyttä, viimeksi mainitut voivat **saattaa asian 17 artiklassa tarkoitettujen sääntelyelinten käsiteltäväksi**.

III LUKU

TAVARALIIKENNEKÄYTVÄÄN TEHTÄVÄT INVESTOINNIT

7 artikla

Investointien suunnittelu

1. Hallinnointielin laatii ja hyväksyy

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- a) tavaraliikennekäytävän infrastruktuuria koskevan pitkän aikavälin yhteisen investointisuunnitelman vähintään 10 vuodeksi;
- b) soveltuvin osin tavaraliikennekäytävää koskevan keskipitkän aikavälin (vähintään 2 vuotta) yhteisen investointisuunnitelman.

Investointisuunnitelmissa luetellaan hankkeet, joiden tavoitteena on rautateiden infrastruktuurien ja niiden tavaraliikennekäytävällä sijaitsevan laitteiston laajentaminen, uudistaminen tai uudelleenjärjestäminen, sekä niihin liittyvät rahoitustarpeet **ja -lähteet**.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin investointisuunnitelmiin sisältyy yhteentoimivien järjestelmien käyttöä tavaraliikennekäytävällä koskeva strategia, joka vastaa *rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä (uudelleen laadittu toisinto) 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/57/EY* ⁽¹⁾ mukaisesti määriteltyjä rautatieverkossa sovellettavia olennaisia vaatimuksia ja yhteentoimivuuden teknisiä eritelmiä. Tämä strategia pohjautuu näiden järjestelmien käyttöä koskevaan kustannus-hyötyanalyysiin. Sen on oltava yhdenmukainen yhteentoimivien järjestelmien käyttöä koskevien kansallisten ja eurooppalaisten suunnitelmien kanssa ja ennen kaikkea *ERTMS:n* käyttöä koskevan suunnitelman kanssa **sekä tapauksen mukaan Euroopan kolmansien maiden rajat ylittävien yhteyksien ja yhteentoimivien järjestelmien kanssa**.

3. *ERTMS:n* Investointisuunnitelmissa mainitaan *tapauksen mukaan* Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevassa ohjelmassa **tai muissa politiikoissa, rahastoissa tai ohjelmissa** suunniteltu yhteisön rahoitusosuus ja osoitetaan, että *suunnitelmien* strategia on yhdenmukainen **näiden** kanssa.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin investointisuunnitelmiin sisältyy myös strategia, joka koskee sellaisten tavarajunien kapasiteetin lisäämistä, jotka voivat liikennöidä tavaraliikennekäytävällä (**toisin sanoen todettujen pullonkaulojen poistamista, nykyisen infrastruktuurin parantamista ja uuden infrastruktuurin rakentamista**). Strategia voi **sisältää toimenpiteitä, joilla** lisätään tavaraliikennekäytävällä liikennöiville junille hyväksyttyä pituutta, **raideleveyttä**, kuormautettumaa, **nopeuden sovittamista, kuljetetun rahdin määrää** taikka akselipainoa.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen investointisuunnitelmat julkaistaan 15 artiklassa tarkoitettussa asiakirjassa ja ne saatetaan ajan tasalle säännöllisesti. Ne ovat osa tavaraliikennekäytävän täytäntöönpanosuunnitelmaa.

8 artikla

Töiden koordinointi

Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin *hallinnot* koordinoivat **asianmukaisella tavalla ja aikavälillä ja direktiivin 2001/14/EY 6 artiklassa tarkoitettujen sopimusten mukaisesti** aikataulusuunnitelmiaan, jotka koskevat **kaikkia sellaisia** infrastruktuuriin ja sen laitteistoon tehtäviä **töitä, jotka rajoittaisivat verkon käytettävissä olevaa kapasiteettia**.

9 artikla

Strategiset terminaalit

1. Yhteisymmärryksessä 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettun työryhmän kanssa hallinnointielin laatii strategisten terminaalien kehittämistä koskevan **yhtenäisen** strategian, jotta ne olisivat tavaraliikennekäytävällä harjoitettavan rautateiden tavaraliikenteen tarpeiden mukaiset; **strategisia terminaaaleja kehitetään erityisesti multimodaalisina solmukohtina tavaraliikennekäytävien varrella. Strategiaan sisältyy alueellisten, paikallisten ja kansallisten viranomaisten kanssa tehtävä yhteistyö, maan hankkiminen tavaraliikenneterminaalien rakentamista varten sekä varojen saannin helpottaminen kyseisten hankkeiden edistämiseksi. Hallinnointielin varmistaa, että terminaaaleja perustetaan riittävästi strategisiin paikkoihin odotettujen liikennemäärien perusteella**.

2. Hallinnointielin toteuttaa soveltuvat toimenpiteet tämän strategian toteuttamiseksi. Se tarkistaa sen säännöllisesti.

(1) EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

IV LUKU

TAVARALIIKENNEKÄYTÄVÄN HALLINNOINTI

10 artikla

Keskitetty palvelupiste kansainvälisiä reittejä koskeville hakemuksille

1. Hallinnointielin perustaa keskitetyn palvelupisteen sellaisia tavarajunien reittejä **koskeviin hakemuksiin vastaanmistaa varten**, joilla ylitetään ainakin yksi raja tavaraliikennekäytävällä **tai joiden aikana käytetään useita eri verkkoja**.
2. **Yksittäiset tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin hallinnot voidaan nimetä toimimaan keskitetyn palvelupisteen asiakaspalvelutoimistona reittejä hakeville.**
3. Tämän asetuksen 17 artiklassa tarkoitetut asianomaiset sääntelyelimet varmistavat, että keskitetyn palvelupisteen toimet suoritetaan avoimesti ja syrjimättömästi.

11 artikla

Liikenteelle varattujen reittien luokat tavaraliikennekäytävillä

1. Hallinnointielin määrittää **ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle tavaraliikenteelle varattujen reittien** luokat, jotka ovat voimassa koko tavaraliikennekäytävällä. **Näiden reittiluokkien joukosta** vähintään yksi **sisältää sellaisen reitin, jolla** kuljetus on **ajallisesti** tehokasta ja **täsmällisyys** taattua (**”helpotettu** tavaraliikenne”).
2. **Hallinnointielin vahvistaa** tavaraliikennetyyppien luokkien määrittelyperusteet **kuultuaan hakijoita, jotka todennäköisesti käyttävät tavaraliikennekäytävää.**

12 artikla

Tavarajunille myönnettävät reitit

1. **Direktiivin 2001/14/EY 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tapausten lisäksi** tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin **hallinnot, joita asia koskee, arvioivat markkinoiden varakapasiteettitarpeet ja sen perusteella ylläpitävät varakapasiteettia ja julkistavat reitin liikenteen aikataulun** seuraavaksi varainhoitovuodeksi **kansainvälisen helpotetun tavaraliikenteen vaatimuksia vastaavasti** ennen kuin direktiivin 2001/14/EY 18 artiklassa tarkoitettu liikenteen aikataulu laaditaan kyseiselle vuodelle, ja tämä varaus tehdään todetun tavaraliikenteen ja **tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa** määritellyn markkinatutkimuksen perusteella.
2. **Arvioituaan alustavasti, minkä verran varakapasiteettia tarvitaan ad hoc -hakemuksia varten,** infrastruktuurin **hallinnot** jättävät lopullisessa liikenteen aikataulussa varakapasiteettia, jotta ne voivat vastata nopeasti ja asianmukaisella tavalla direktiivin 2001/14/EY 23 artiklassa tarkoitettuihin ad hoc -kapasiteettihakemuksiin, **ja varmistavat samalla** myönnettylle reitille **riittävän laadullisen tason** sekä matka-ajan että **kansainväliseen helpotettuun** tavaraliikenteeseen mukautetun aikataulun kannalta.
3. Jos kyseessä ei ole ylivoimainen este, **tämän artiklan mukaisesti helpotetun** tavaraliikenteen harjoittamiseen myönnettyä reittiä ei voida peruuttaa alle **kuukautta** ennen sen liikenteen aikataulua, jos asianomainen hakija ei anna suostumusta tällaiseen peruuttamiseen. **Hakija voi antaa asian sääntelyelimen käsiteltäväksi. Infrastruktuurin hallinnot voivat direktiivin 2001/14/EY 27 artiklan mukaisesti vahvistaa verkkoselostuksessa edellytykset, joiden avulla otetaan huomioon reittien aikaisemmat käyttöasteet määriteltäessä käyttöoikeuden myöntämismenettelyjen ensisijaisuusjärjestys.**
4. Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin **hallinnot** ja 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu työryhmä ottavat käyttöön menettelyjä varmistaakseen, että **kapasiteetin jako** koordinoidaan mahdollisimman tehokkaasti **tämän artiklan mukaisesti 9 artiklassa tarkoitettuihin strategisiin terminaaleihin pääsy huomioon ottaen.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

5. *Infrastruktuurin hallintojen on sisällytettävä asettamiinsa käyttöehtoihin maksu sellaisia myönnettyjä reittejä varten, joita ei lopulta kuitenkaan käytetty. Kyseisen maksun määrän on oltava kohtuullinen, varoittava ja tarkoituksenmukainen.*

13 artikla

Hyväksyttävät hakijat

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2001/14/EY 16 artiklan 1 kohdassa säädetään, muut hakijat kuin rautatieyrietykset ja niiden muodostamat kansainväliset ryhmittymät voivat hakea reittejä tavaraliikennettä varten, kun reitit koskevat *useita* tavaraliikennekäytävän *osia*.

14 artikla

Liikenteenohjaus

1. *Saatuaan tavaraliikennekäytävän hallinnointielimeltä ehdotuksen ja noudattaen 2 kohdassa tarkoitettuja periaatteita ja suunnitelmia* tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin hallinnot vahvistavat ja julkaisevat tavaraliikennekäytävällä tapahtuvien liikennehäiriöiden varalta eri *reittityyppien, erityisesti myöhässä oleville junille myönnettyjen reittien*, välistä ensisijaisuutta koskevat säännöt *kutakin tavaraliikennekäytävän osuutta varten* direktiivin 2001/14/EY 3 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettussa verkkoselostuksessa.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ensisijaisuussäännöissä on määrättävä ainakin, että reittiään koskevia alkuperäisiä määräyksiä noudattavalle *helpotetun tavaraliikenteen* junalle myönnettyä reittiä *on noudatettava mahdollisimman tarkoin tai ainakin on minimoitava myöhästymisten kokonaismäärä kiinnittämällä huomio helpotetun tavaraliikenteen junien myöhästymisiin, lukuun ottamatta ruuhka-aikoja, jolloin tätä kohtaa ei sovelleta. Hallinnointielin laatii ja julkaisee yhdessä hakijoiden kanssa*

a) *junaliikenteen säätelemistä koskevia periaatteita, joilla varmistetaan, että helpotetun tavaraliikenteen junat saavat parhaan mahdollisen kohtelun rajoitettua kapasiteettia koskevan jaon yhteydessä;*

b) *kyseisiin periaatteisiin perustuvia valmiussuunnitelmia käytävällä ilmenevien häiriöiden varalta.*

Kunkin jäsenvaltion on infrastruktuurin haltijan välityksellä määritettävä ruuhka-ajat verkkoselostuksessa. Ruuhka-aikoja sovelletaan ainoastaan työpäivinä, ja ne on rajoitettava enintään kolmeen tuntiin aamulla ja enintään kolmeen tuntiin iltapäivällä. Ruuhka-aikojen määrittämisessä on otettava huomioon alueellinen ja pitkän matkan henkilöliikenne.

3. Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijat ottavat käyttöön tavaraliikennekäytävän liikenteenohjausta koskevat koordinoitimenettelyt.

4. Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijat ja 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu työryhmä ottavat käyttöön menettelyjä varmistukseksi, että rautateiden infrastruktuurin ja 9 artiklassa tarkoitettujen strategisten terminaalien käyttö koordinoidaan mahdollisimman tehokkaasti.

15 artikla

Tavaraliikennekäytävän käyttöedellytyksiä koskevat tiedot

Hallinnointielin laatii ja julkaisee *kertomuksen*, jossa on

a) kaikki direktiivin 2001/14/EY 3 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittujen kansallisten verkkoselostusten sisältämät tiedot tavaraliikennekäytävästä;

b) strategisia terminaaleja koskeva luettelo ja niiden ominaisuudet sekä kaikki tiedot strategiaan terminaaleihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja tavoista.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

16 artikla

Palvelun laatu tavaraliikennekäytävällä

1. Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin *hallinnot* varmistavat, että yhdenmukaisuus säilyy tavaraliikennekäytävällä käytettävien direktiivin 2001/14/EY 11 artiklassa *tarkoitettujen* suorituskannustinjärjestelmien välillä. **Valvontaviranomaiset huolehtivat kyseisen yhdenmukaisuuden toteutumisesta ja tekevät tähän liittyvää yhteistyötä tämän asetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti.**

2. Jotta rautateiden tavaraliikenteen kansainvälisten ja kansallisten palvelujen laatu ja kapasiteetti voidaan mitata tavaraliikennekäytävällä, hallinnointielin **kuulee käytäviä todennäköisesti käyttäviä hakijoita sekä tavaraliikennepalvelujen käyttäjiä** tavaraliikennekäytävän **suoritusindikaattoreista. Kuulemisen jälkeen hallinnointielin määrittelee** ja julkaisee **suoritusindikaattorit** vähintään kerran vuodessa.

I

17 artikla

Säätelyelimet

1. Direktiivin 2001/14/EY 30 artiklassa tarkoitetut säätelyelimet, jotka ovat toimivaltaisia asianomaisen tavaraliikennekäytävän osalta, tekevät yhteistyötä valvoakseen infrastruktuurin haltijoiden ja hakijoiden kansainvälisiä toimia tavaraliikennekäytävällä. Ne kuulevat toisiaan ja vaihtavat tietoja keskenään. Ne pyytävät soveltuvin osin tarvittavat tiedot sen jäsenvaltion infrastruktuurin haltijoilta, jossa ne ovat toimivaltaisia. **Infrastruktuurin hallintojen ja muiden kansainväliseen kapasiteetinjakoon osallistuvien kolmansien osapuolten on toimitettava asianomaisille valvontaviranomaisille viipymättä kaikki tarpeelliset tiedot, jotka koskevat niiden vastuulla olevia kansainvälisiä reittejä ja kapasiteetteja.**

2. Jos hakija tekee kantelun rautateiden tavaraliikenteen kansainvälisistä palveluista tai jos kyseessä on viran puolesta tehtävä tutkimus, asianomainen säätelyelin kuulee kaikkien muiden sellaisten jäsenvaltioiden säätelyelintä, joiden alueen kautta asianomainen tavaraliikennekäytävä kulkee, ja pyytää niiltä tarvittavat tiedot ennen päätöksensä tekemistä. Muut säätelyelimet antavat kaikki tiedot, joita niillä itsellään on oikeus pyytää kansallisen lainsäädäntönsä nojalla. Kantelun vastaanottanut tai viran puolesta tehtävän tutkimuksen käynnistänyt säätelyelin siirtää soveltuvin osin asiakirjat toimivaltaiselle säätelyelimelle, jotta se voi toteuttaa asianomaisia osapuolia koskevat toimenpiteet **direktiivin 2001/14/EY 30 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.**

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

I

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

I

Torstai 23. huhtikuuta 2009

19 artikla

Poikkeus

Jäsenvaltio voi poiketa soveltuvin osin tämän asetuksen säännöksistä. Tällöin sen on ilmoitettava komissiolle perusteltu poikkeuspyyntö. Komissio tekee päätöksen tällaisesta pyynnöstä 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen ottaen huomioon maantieteellisen sijainnin ja rautateiden tavaraliikennepalvelujen kehityksen poikkeuspyynnön tehneessä jäsenvaltiossa.

20 artikla

Täytäntöönpanon seuranta

Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle joka toinen vuosi tavaraliikennekäytävän perustamisen jälkeen asiakirja, jossa on tulokset niiden 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta yhteistyöstä. Komissio tutkii tämän asiakirjan ja antaa sen tiedoksi 18 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

21 artikla

Kertomus

Komissio tarkastelee säännöllisesti tämän asetuksen soveltamista. Se tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ensimmäisen kerran ... (*)*mennessä* ja tämän jälkeen joka kolmas vuosi.

22 artikla

Uudelleentarkastelu

Jos päätöksen N:o 1692/96/EY 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti tehdyn Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevien suuntaviivojen uudelleentarkastelun vuoksi komissio pitää aiheellisenä mukauttaa tätä asetusta mainittuihin suuntaviivoihin, se tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi. ***Tietyt tämän asetuksen nojalla tehdyt päätökset voivat vastavasti edellyttää Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevien suuntaviivojen tarkistamista.***

23 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE

Tavaraliikennekäytävän perustamista koskevien ehdotusten arviointiperusteet

Edellä 3 artiklassa tarkoitettussa tavaraliikennekäytävien valinnassa ja kilpailukykyisen tavaraliikenteen rautatieverkon ajan tasalle saattamisessa noudatetaan seuraavia arviointiperusteita:

- (a) asianomaiset jäsenvaltiot ovat tehneet aiesopimuksen, jossa vahvistetaan niiden halukkuus perustaa tavaraliikennekäytävä;
-
- (b) jos tavaraliikennekäytävän aikataulu osuu yhteen yhden tai useamman Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevan ensisijaisen hankkeen ⁽¹⁾ osuuden (tai osuuden osan) kanssa, kyseinen osuus yhdistetään tavaraliikennekäytävään, jollei sitä ole varattu henkilöliikennepalveluille;
- (c) perustettavaksi ehdotettava tavaraliikennekäytävä kulkee vähintään kolmen jäsenvaltion alueen kautta tai, jos ehdotetun tavaraliikennekäytävän yhdistämien rautatieliikenteen solmukohtien välinen etäisyys on yli 500 km, vähintään kahden jäsenvaltion alueen kautta;
- (d) tavaraliikennekäytävän taloudellinen toteutettavuus ja sosiaalitaloudelliset hyödyt;
- (e) kaikki tavaraliikennekäytävät, joita jäsenvaltiot ovat ehdottaneet kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisen rautatieverkon perustamiseksi, ovat yhdenmukaiset;
- (f) yhdenmukaisuus nykyisten eurooppalaisten rautatieverkkojen kanssa, kuten ERTMS-käytävien ja RailNetEuropen määrittelmiä käytävien kanssa;
- (g) moitteettomat yhteydet muihin liikennemuotoihin erityisesti riittävän strategisten terminaalien verkon ansiosta mm. merisatamassa ja sisämaassa;
- (h) edellä 4–16 artiklassa tarkoitettujen säännösten täytäntöönpanemiseksi ehdotettu lähestymistapa.

⁽¹⁾ Ks. päätöksen N:o 1692/96/EY liite III.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Rajatyöttävssä terveydenhuollossa sovellettavat potilaiden oikeudet ***I

P6_TA(2009)0286

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rajatyöttävssä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista (KOM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD))

(2010/C 184 E/73)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0414),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0257/2008),
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 ja 35 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0233/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0142**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi rajatylittävissä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ||,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan 1 kohdan mukaan kaikkien yhteisön politiikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa on varmistettava ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu. Tämä merkitsee sitä, että ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu on varmistettava silloinkin, kun yhteisö toimii perustamissopimuksen muiden määräysten nojalla.
- (2) Kun otetaan huomioon, että edellytykset perustamissopimuksen 95 artiklan käyttämiseksi oikeusperustana täyttyvät, yhteisön || on nojaututtava tähän oikeusperustaan silloinkin, kun kansanterveyden suojelu on ratkaiseva tekijä tehtävissä päätöksissä; tältä osin perustamissopimuksen 95 artiklan 3 kohdassa nimenomaisesti vaaditaan, että || ihmisten terveyden suojelun korkea taso olisi taattava ottaen erityisesti huomioon kaikki tieteelliseen tietoon perustuva uusi kehitys.
- (3) ***Euroopan parlamentti hyväksyi 9 päivänä kesäkuuta 2005 äänin 554 puolesta ja 12 vastaan potilaiden liikkuvuudesta ja terveydenhuollon kehityssuuntauksista Euroopan unionissa päätöslauselman ⁽⁵⁾, jossa se vaati oikeusvarmuutta ja sekä oikeuksien ja menettelyjen selventämistä potilaiden, terveydenhoidon ammattilaisten ja jäsenvaltioiden kannalta.***
- (4) Tässä direktiivissä noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon yleiset oikeusperiaatteet, jotka on tunnustettu etenkin Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ⁽⁶⁾(perusoikeuskirja). Oikeus saada terveydenhuoltoa ja lääkinnällistä hoitoa kansallisen lainsäädännön ja kansallisten käytäntöjen mukaisin edellytyksin tunnustetaan || perusoikeuskirjan 35 artiklassa. || Tämä direktiivi on pantava täytäntöön ja sitä on sovellettava ottaen huomioon oikeus yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, henkilötietojen suoja, yhdenvertaisuus lain edessä, syrjimättömyysperiaate sekä oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen perusoikeuskirjan 7, 8, 20, 21 ja 47 artiklaan kirjattujen yleisten oikeusperiaatteiden mukaisesti.
- (5) Yhteisön terveysjärjestelmät ovat Euroopan korkeatasoisen sosiaalisen suojan keskeinen osatekijä, ja ne edistävät sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja oikeudenmukaisuutta samoin kuin kestävää kehitystä. || Ne kuuluvat myös osana yleishyödyllisten palvelujen laajempiin puitteisiin.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 4. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 120, 28.5.2009, s. 65.

⁽³⁾ EUVL C 128, 6.6.2009, s. 20.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009.

⁽⁵⁾ EUVL C 124 E, 25.5.2006, s. 543.

⁽⁶⁾ EUVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (6) **Tässä direktiivissä kunnioitetaan eikä rajoiteta jäsenvaltioiden vapautta päättää siitä, minkä tyyppistä terveydenhuoltoa ne pitävät asianmukaisena. Mitään tämän direktiivin säännöstä ei saa tulkita niin, että kyseenalaistetaan jäsenvaltioiden eettiset perusvalinnat.**
- (7) Kaikenlainainen terveydenhuolto kuuluu perustamissopimuksen soveltamisalaan, kuten yhteisöjen tuomioistuin on useaan otteeseen vahvistanut, ottaen huomioon kuitenkin terveydenhuollon erityisen luonteen.
- (8) Tuomioistuin on jo käsitellyt joitakin rajatylittävään terveydenhuoltoon liittyviä kysymyksiä, erityisesti korvauksen myöntämistä sellaisesta hoidosta, joka on annettu muussa kuin hoidon saajan asuinmaassa. **■** On tärkeää käsitellä aihetta erillisessä yhteisön säädöksessä, jotta pystytään soveltamaan yleisemmin ja tehokkaammin periaatteita, joita yhteisöjen tuomioistuin on kehittänyt tapauskohtaisesti.
- (9) **||** Neuvosto hyväksyi 1 ja 2 päivänä kesäkuuta 2006 hyväksymisään päätelmissä Euroopan unionin terveysjärjestelmien yhteisistä arvoista ja periaatteista ⁽¹⁾ (1 ja 2 päivänä kesäkuuta 2006 hyväksytyt neuvoston päätelmät) lausuman yhteisistä arvoista ja periaatteista ja totesi, että oikeusvarmuuden takaamiseksi erityisen arvokkaita ovat kaikki rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevat aloitteet, jotka selkeyttävät Euroopan kansalaisille heidän yleisiä sekä etuuksia koskevia oikeuksiaan siirryttäessä jäsenvaltiosta toiseen.
- (10) Tämän direktiivin tavoitteena on luoda yleiset puitteet turvallisen, korkealaatuisen ja tehokkaan rajatylittävän terveydenhuollon tarjoamiselle yhteisössä **■** potilaiden **vapaan liikkuvuuden** sekä terveyden suojelun **korkean tason osalta** ottamalla kuitenkin täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden vastuu terveyteen liittyvien sosiaaliturvaetuuksien määrittämisessä sekä terveydenhuollon ja sairaanhoidon sekä erityisesti sairauten liittyvien sosiaaliturvaetuuksien järjestämisessä ja tarjoamisessa.
- (11) Tätä direktiiviä potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa sovelletaan kaikenlaiseen terveydenhuoltoon. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut, terveydenhuollon erityinen luonne tai sen järjestämis- tai rahoitustapa eivät ole sellaisia, että se jäisi vapaata liikkuvuutta koskevan perusperiaatteen soveltamisalan ulkopuolelle. Pitkäaikaishoidon osalta direktiiviä ei sovelleta sellaisille perheille tai henkilöille tarkoitettuun apuun ja tukeen, joilla on **pitkäaikainen tarve saada hoitoa, tukea tai apua, jossa on kyse sosiaaliturvajärjestelmän puitteissa tarjottavasta erityishoidosta tai avusta, mukaan lukien ennen kaikkea sellaiset pitkäaikaishoitopalvelut, jotka katsotaan välttämättömiksi, jotta hoitoa tarvitseva henkilö voi elää mahdollisimman täyttä ja itsenäistä elämää.** Tätä direktiiviä ei esimerkiksi sovelleta hoitokoteihin taikka vanhuksille tai lapsille sosiaalityöntekijöiden tai vapaaehtoishoitajien tai muiden ammattihenkilöiden kuin terveydenhuollon ammattihenkilöiden tarjoamaan apuun.
- (12) **Tätä direktiiviä ei sovelleta elinsiirtoihin. Niitä säännellään erityisluonteensa vuoksi erillisellä direktiivillä.**
- (13) Tässä direktiivissä "rajatylittävällä terveydenhuollolla" tarkoitetaan **ainoastaan terveydenhuollon käyttöä sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka sairausvakuutuksen piiriin potilas ei kuulu. Tästä käytetään nimitystä "potilaiden liikkuvuus".**
- (14) Kuten jäsenvaltiot totesivat 1 ja 2 päivänä kesäkuuta 2006 hyväksytyissä neuvoston päätelmissä **||**, yhteisön terveysjärjestelmissä on joukko yhteisiä toimintaperiaatteita. Näitä periaatteita ovat laatu, turvallisuus, näyttöön ja etiikkaan perustuva hoito, potilaiden osallistuminen, muutoksenhakuoikeus, perusoikeus yksityisyyteen henkilötietojen käsittelyssä ja luottamuksellisuus. Potilaiden, terveydenhuollon ammattihenkilöiden ja terveysjärjestelmistä vastaavien viranomaisten on voitava luottaa siihen, että näitä **toimintaperiaatteita** noudatetaan ja niiden täytäntöönpanemiseksi luodaan rakenteet koko yhteisössä. Sen vuoksi on aiheellista vaatia, että sen jäsenvaltion viranomaiset, jonka alueella hoito tarjotaan, vastaavat näiden toimintaperiaatteiden noudattamisesta. Tämä on välttämätöntä, jotta varmistetaan potilaiden luottamus rajatylittävään terveydenhuoltoon, mikä puolestaan on välttämättömyys, jotta saavutetaan potilaiden vapaa liikkuvuus **■** samoin kuin terveyden suojelun korkea taso. **Näistä yhteisistä arvoista huomioon ottaen jäsenvaltiot saavat tehdä eettisin perustein erilaisia päätöksiä tiettyjen hoitojen saatavuudesta ja hoitoon pääsyn konkreettisista ehdoista. Tällä direktiivillä ei rajoiteta eettistä monimuotoisuutta.**

(1) EUVL C 146, 22.6.2006, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (15) Kun otetaan huomioon, että on mahdotonta tietää ennalta, tarjoaako tietty terveydenhuollon tarjoaja terveydenhuoltoa toisesta vai omasta jäsenvaltiosta tuleville potilaille, on tarpeen soveltaa kaikenlaiseen terveydenhuoltoon vaatimuksia, joiden mukaan terveydenhuolto on tarjottava selkeiden laatu- ja turvallisuusstandardien mukaisesti, jotta varmistetaan vapaus tarjota ja käyttää rajatylittävää terveydenhuoltoa direktiivin tavoitteen mukaisesti. Tätä varmistaessaan jäsenvaltioiden viranomaisten on otettava huomioon universaalisuutta, korkealaatuiseen hoitoon pääsyä, tasapuolisuutta ja yhteisvastuullisuutta koskevat yhteiset arvot, jotka yhteisön toimielimet ja kaikki jäsenvaltiot ovat yleisesti tunnustaneet terveysjärjestelmien yhteisiksi arvoiksi kaikkialla Euroopassa. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että nämä arvot otetaan huomioon muista jäsenvaltioista tulevien potilaiden ja kansalaisten kohdalla ja että kaikkia potilaita kohdellaan tasapuolisesti heidän hoitotarpeensa perusteella eikä sen perusteella, missä jäsenvaltiossa he ovat vakuutettuina. Tässä jäsenvaltioiden on otettava huomioon **yksilöiden** vapaan liikkuvuuden ja muun muassa kansalaisuuteen ■ perustuvan syrjimättömyyden periaatteet sekä vapaaseen liikkuvuuteen sovellettavien mahdollisten rajoitusten välttämättömyys ja suhteellisuus. Tähän direktiiviin ei kuitenkaan sisälly mitään sellaisia säännöksiä, jotka edellyttäisivät, että terveydenhuollon tarjoajat hyväksyisivät jostakin jäsenvaltiosta suunniteltuun hoitoon tulevat potilaat tai asettaisivat heidät etusijalle hoitotarpeeltaan samanlaisten potilaiden vahingoksi, esimerkiksi pidentämällä hoidon odotusaikoja. **Jotta potilaat voivat tehdä tietoisien valinnan hakiessaan terveydenhuoltoa toisesta jäsenvaltiosta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että potilaat saavat pyytäessään asianmukaiset tiedot hoitojäsenvaltion terveys- ja laatustandardeista sekä tietyn terveydenhuollon tarjoajan tarjoamien hoitopalvelujen ominaispiirteistä. Tiedot olisi annettava myös vammaisten henkilöiden saatavilla olevassa muodossa.**
- (16) Muista jäsenvaltioista tulevia potilaita olisi kohdeltava yhdenvertaisesti hoitojäsenvaltion kansalaisen kanssa, ja perusoikeuskirjan 21 artiklassa tunnustettujen tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä koskevien periaatteiden mukaisesti heitä ei pitäisi millään tavoin syrjiä sukupuolen, rodun, ihonvärin, etnisen tai sosiaalisen alkuperän, geneettisten ominaisuuksien, kielen, uskonnon tai vakaumuksen, poliittisten tai muiden mielipiteiden, kansalliseen vähemmistöön kuulumisen, varallisuuden, syntyperän, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen perusteella. Jäsenvaltiot voivat tehdä eron eri potilasryhmille annettavassa hoidossa vain, jos ne voivat osoittaa, että tämä on perusteltua oikeutetuista lääketieteellisistä syistä, kuten erityistoimenpiteissä, jotka on suunnattu naisille tai tietyille ikäryhmille (esim. ilmaiset rokotukset lapsille tai vanhuksille). Koska tässä direktiivissä lisäksi noudatetaan perusoikeuksia ja kunnioitetaan varsinkin || perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, se on pantava täytäntöön ja sitä on sovellettava ottaen täysimääräisesti huomioon oikeus yhdenvertaisuuteen lain edessä sekä syrjimättömyysperiaate perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklaan kirjattujen yleisten oikeusperiaatteiden mukaisesti. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY ⁽¹⁾, **miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY ⁽²⁾, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY ⁽³⁾ sekä uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta ... annetun neuvoston direktiivin 2009/.../EY ⁽⁴⁾, jotka on annettu EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan täytäntöönpanemiseksi, soveltamista. Tämä huomioon ottaen direktiivissä säädetään, että potilaita on kohdeltava yhdenvertaisesti hoitojäsenvaltion kansalaisten kanssa; tähän sisältyy se, että heidän on voitava hyödyntää yhteisön lainsäädännössä ja hoitojäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä suojelua syrjintää vastaan.**
- (17) **Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisen yhteydessä potilaita ei kannusteta tahtonsa vastaisesti saamaan hoitoa vakuutusjäsenvaltionsa ulkopuolella.**
- (18) **Lisäksi on tärkeää toteuttaa toimenpiteitä, joilla taataan naisille tasa-arvoinen pääsy julkisiin terveydenhuoltojärjestelmiin ja heille erityisesti tarkoitettuun hoitoon, etenkin gynekologisiin palveluihin ja lisääntymisterveyspalveluihin.**

⁽¹⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EUVL L ...

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (19) Missään tapauksessa jäsenvaltioiden toteuttamien toimien, joilla pyritään takaamaan terveydenhuollon tarjoaminen selkeiden laatu- ja turvallisuusstandardien mukaisesti, ei pitäisi muodostaa uusia esteitä terveydenhuollon ammattihenkilöiden vapaalle liikkuvuudelle, josta määrätään perustamissopimuksessa ja jota säännellään ammattipätevyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/36/EY⁽¹⁾.
- (20) **Olisi toteutettava järjestelmällisiä ja jatkuvia toimia laatu- ja turvastandardien parantamisen varmistamiseksi 1 ja 2 päivänä kesäkuuta 2006 hyväksytyjen neuvoston päätelmien mukaisesti ja ottaen huomioon kansainvälisen lääketieteen edistys ja yleisesti tunnustetut hyvät lääketieteelliset toimintatavat sekä uusi terveysteknologia.**
- (21) Tutkimusten mukaan terveydenhuollossa noin 10 prosenttiin tapauksista liittyy vahinkoja. Sen vuoksi on keskeisen tärkeää varmistaa, **että hoitojäsenvaltiossa on käytössä järjestelmiä (myös jälkihoitojärjestelmiä), joiden mukaan toimitaan hoitojäsenvaltion määrittelemissä** terveydenhuollosta aiheutuviissa vahingotapauksissa, jotta vältetään luottamuksen puute, joka luo esteen rajatylittävälle terveydenhuollossa. Vahinkojen kattamisen ja hoitojäsenvaltion järjestelmästä maksettavan korvauksen ei pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta laajentaa yhden jäsenvaltion järjestelmä kattamaan potilaat, jotka hakeutuvat toiseen jäsenvaltioon hoitoon, jos tämä on asianmukaisempaa potilaan kannalta, etenkin kun kyseessä ovat potilaat, joille toisen jäsenvaltion terveydenhuollon käyttäminen on välttämätöntä.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytössä on mekanismit, joilla suojellaan potilasta ja korvataan vahingot sen alueella tarjotun terveydenhuollon osalta, ja että mekanismit ovat asianmukaiset riskin luonteeseen ja laajuuteen nähden. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, minkälainen tällainen mekanismi on ja/tai miten se toimii.
- (23) Oikeus henkilötietojen suojaan on || perusoikeuskirjan 8 artiklassa tunnustettu perusoikeus. || Rajatylittävän terveydenhuollon jatkuvuuden varmistaminen edellyttää potilaiden terveyttä koskevien tietojen siirtämistä. Henkilötiedot pitäisi voida siirtää vapaasti yhdestä jäsenvaltiosta toiseen, mutta samalla olisi huolehdittava yksilöiden perusoikeuksien suojaamisesta. Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽²⁾ vahvistetaan yksilöiden oikeus saada terveyttään koskevia henkilökohtaisia tietoja, esimerkiksi potilaskansiot, jotka sisältävät diagnoosin, tutkimustulokset, hoitavan lääkärin arvion ja määrätyt hoidot tai toimenpiteet. Näitä säännöksiä sovelletaan myös tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvan rajatylittävän terveydenhuollon yhteydessä. **Potilaalla on aina oikeus kieltää häntä itseään koskevien tietojen luovuttaminen sekä saada tietojen poistamisen jälkeen vahvistus asiasta.**
- (24) Yhteisöjen tuomioistuin on tunnustanut useissa tuomioissaan potilaiden oikeuden saada korvausta toisessa jäsenvaltiossa tarjotun terveydenhuollon kustannuksista siitä lakisääteisestä sosiaaliturvajärjestelmästä, jossa he ovat vakuutettuina. Tuomioistuin on katsonut, että || perustamissopimuksen määräyksiin kuuluu terveydenhuollon saajien, myös lääketieteellistä hoitoa tarvitsevien, vapaus mennä toiseen jäsenvaltioon saadakseen terveydenhuoltoa siellä. || Yhteisön lainsäädännöllä ei vähennetä jäsenvaltioiden toimivaltaa järjestää terveys- ja sosiaaliturvajärjestelmänsä ||.
- (25) Yhteisöjen tuomioistuimen vahvistamien periaatteiden mukaisesti ja vaarantamatta jäsenvaltioiden terveys- ja sosiaaliturvajärjestelmien rahoituksen tasapainoa potilaille sekä terveydenhuollon ammattihenkilöille, terveydenhuollon tarjoajille ja sosiaaliturvalaitoksille olisi tarjottava parempi oikeusvarmuus terveydenhuollon kustannusten korvaamisen osalta.

⁽¹⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22 ||.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (26) Tässä direktiivissä ei käsitellä kustannusten korvaamista terveydenhuollosta, joka tulee lääketieteellisistä syistä välttämättömäksi, kun vakuutettu oleskelee tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa. Tämä direktiivi ei myöskään vaikuta potilaiden oikeuteen saada lupa hoitoon toisessa jäsenvaltiossa, jos sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevilla asetuksissa, erityisesti sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 22 artiklassa ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽²⁾ 20 artiklassa, säädetyt edellytykset täyttyvät.
- (27) **||** Potilaille olisi taattava **muussa jäsenvaltiossa kuin vakuutusjäsenvaltiossa annetun** terveydenhuollon **ja siihen liittyvien hyödykkeiden** kustannusten korvaaminen vähintään samantasoisesti kuin heille olisi korvattu vakuutusjäsenvaltiossa samasta tai **yhtä tehokkaasta annetusta tai hankitusta** terveydenhuollosta. Tässä otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden oikeus määrittää kansalaisten sairausvakuutuksen kattavuus ja torjutaan merkittävät vaikutukset kansallisten terveysjärjestelmien rahoitukseen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää kansallisessa lainsäädännössään hoidon kustannusten korvaamisesta tariffeilla, jotka ovat voimassa hoitojäsenvaltiossa, jos tämä on suotuisampaa potilaan kannalta. Tämä saattaa koskea erityisesti tämän direktiivin 17 artiklassa mainittujen eurooppalaisten osaamisverkostojen kautta tarjottua hoitoa.
- (28) Potilaan kannalta nämä kaksi järjestelmää ovat siis johdonmukaiset: sovelletaan joko tätä direktiiviä tai asetusta (ETY) N:o 1408/71. Joka tapauksessa kaikille vakuutetuille, jotka pyytävät lupaa saada tilansa kannalta asianmukaista hoitoa toisessa jäsenvaltiossa, olisi aina *myönnettävä* tämä lupa asetuksissa (ETY) 1408/71 ja (EY) N:o 883/2004 säädetyin edellytyksin, jos kyseistä hoitoa ei voida antaa lääketieteellisesti perustellun ajan kuluessa, kun otetaan huomioon potilaan senhetkinen terveydentila ja sairauden todennäköinen eteneminen. Potilaalta ei pitäisi riistää *kyseisillä* asetuksilla **||** taattuja oikeuksia, jos ne ovat edullisempia hänen kannaltaan ja jos edellytykset täyttyvät.
- (29) Potilas voi valita parempana pitämänsä mekanismin, mutta jos asetuksen (ETY) N:o 1408/71 soveltaminen on edullisempaa potilaan kannalta, häneltä ei pitäisi riistää kyseisellä asetuksella taattuja oikeuksia.
- (30) Potilaan ei kuitenkaan tulisi saada taloudellista hyötyä toisessa jäsenvaltiossa tarjotusta terveydenhuollosta **tai toisesta jäsenvaltiosta ostetuista tavaroista**. Tämän vuoksi kustannusten korvaamisessa olisi otettava huomioon ainoastaan **||** tosiasialliset kustannukset. **Jäsenvaltiot voivat päättää kattaa muut asiaan liittyvät kustannukset, kuten terapeuttisen hoidon, jos kokonaiskustannukset eivät ylitä vakuutusjäsenvaltiossa maksettavaa summaa.**
- (31) Direktiivillä ei myöskään pyritä antamaan oikeutta korvaukseen toisessa jäsenvaltiossa saadusta hoidosta **tai terveydenhuoltoon liittyvän tavaran ostamisesta**, jos tällainen hoito **tai tavara** ei kuulu niihin etuuksiin, joista säädetään potilaan vakuutusjäsenvaltion lainsäädännössä. Direktiivillä ei myöskään estetä jäsenvaltioita laajentamasta luontoisuusjärjestelmänsä soveltamista direktiivin säännösten mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa tarjottuun terveydenhuoltoon **ja tavaroihin**. **Tässä direktiivissä otetaan huomioon, että jäsenvaltiot eivät aina ole määritelleet kansallisella tasolla oikeutta hoitoon ja että jäsenvaltiot voivat järjestää oman terveys- ja sosiaaliturvajärjestelmänsä siten, että oikeus hoitoon määritellään alue- tai paikallistasolla.**
- (32) **Jos on olemassa useita tapoja hoitaa tiettyä sairautta tai vammaa, potilaalla pitäisi olla oikeus saada korvausta kaikista hoitomenetelmistä, joita on käytetty ja testattu riittävästi kansainvälisessä lääketieteessä, vaikka nämä menetelmät eivät olisikaan käytettävissä potilaan vakuutusjäsenvaltiossa.**

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2 ||.

⁽²⁾ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (33) Tässä direktiivissä ei säädetä sosiaaliturvaoikeuksien siirtämisestä jäsenvaltioiden välillä tai muusta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta. Toisessa jäsenvaltiossa tarjottuun terveydenhuoltoon vaadittavaa ennakkolupaa ja hoidon korvaamista koskevien säännösten ainoana tavoitteena on mahdollistaa terveydenhuollon tarjoamisen vapaus sekä potilaiden että terveydenhuollon tarjoajien kannalta ja poistaa perusteettomat esteet tämän perusvapauden harjoittamiselta jäsenvaltiossa, jossa potilas on vakuutettu. Tässä direktiivissä otetaan näin ollen täysimääräisesti huomioon kansallisten terveysjärjestelmien eroavuudet ja jäsenvaltioiden vastuu terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämisessä ja tarjoamisessa.
- (34) Direktiivissä säädetään myös potilaan oikeudesta saada lääkkeitä **tai lääkinnällisiä laitteita**, joiden **myynnin hoitojäsenvaltio sallii**, vaikka lääkkeen **tai lääkinnällisen laitteen** myyntiä ei olisi sallittu potilaan vakuutusjäsenvaltiossa, koska kyseessä on välttämätön osa **kyseisen** tehokkaan hoidon saamista **potilaille** toisessa jäsenvaltiossa.
- (35) Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa yleisiä ehtoja, valintakriteereitä ja sääntely- ja hallintomuodollisuuksia, jotka liittyvät terveydenhuollon saamiseen ja kustannusten korvaamiseen, kuten vaatimuksen käydä yleislääkärin vastaanotolla ennen erikoislääkärin vastaanottoa tai ennen sairaalahoidon saamista; vaatimuksia voidaan soveltaa myös toiseen jäsenvaltioon hoitoon hakeutuviin potilaisiin, kunhan ne ovat välttämättömiä ja oikeasuhteisia tavoitteeseen nähden eivätkä ole harkinnanvaraisia eivätkä syrjiviä. Näin ollen on asianmukaista vaatia, että näitä yleisiä edellytyksiä ja muodollisuuksia sovelletaan puolueettomasti, avoimesti ja syrjimättömästi ja ne tiedetään ennalta, että ne perustuvat pääasiassa lääketieteellisiin näkökohtiin ja että niistä ei aiheudu lisärasitetta potilaille, jotka hakeutuvat hoitoon toiseen jäsenvaltioon, verrattuna potilaisiin, jotka saavat hoitoa vakuutusjäsenvaltiossa, ja että päätökset tehdään mahdollisimman nopeasti. Tällä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeuksia säätää ennakkolupaa koskevista kriteereistä tai ehdoista, jos potilaat hakeutuvat terveydenhuoltoon omassa vakuutusjäsenvaltiossaan.
- (36) Terveydenhuoltoa, jota ei pidetä tämän direktiivin säännösten mukaisesti sairaalahoitona, olisi pidettävä muuna kuin sairaalahoitona. Palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella ei ole aiheellista asettaa vaatimusta ennakkoluvasta edellytyksenä sille, että vakuutusjäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmä korvaa toisessa jäsenvaltiossa tarjotusta muusta kuin sairaalahoidosta aiheutuneet kustannukset. Mikäli tällaisen hoidon korvaaminen on vakuutusjäsenvaltion sairausvakuutusjärjestelmän kattamissa rajoissa, ennakkolupaa koskevan vaatimuksen puuttuminen ei vaaranna sosiaaliturvajärjestelmien rahoituksen tasapainoa.
- (37) Yhteisön eri terveysjärjestelmissä ei ole määritelty, mitä pidetään sairaalahoitona, ja eri tulkinnat voivat siten muodostaa esteen potilaiden vapaudelle saada terveydenhuoltoa. Tämän välttämiseksi on tarpeen säätää yhteisön tasolla sairaalahoitoa koskevasta määritelmästä. Sairalahoidolla tarkoitetaan yleensä hoitoa, joka edellyttää potilaan yöpymistä sairaalassa. Saattaa kuitenkin olla aiheellista pitää tiettyjä muitakin terveydenhuoltomuotoja sairaalahoitona, jos ne vaativat pitkälle erikoistunutta ja kallista lääketieteellistä infrastruktuuria tai laitteita (esim. diagnosointiin käytettävät erikoisskannerit) taikka hoitoja, joista aiheutuu potilaille tai väestölle erityinen riski (esim. vakavien tartuntatautien hoito). ■
- (38) Käytettävissä olevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että vapaan liikkuvuuden periaatteiden soveltaminen toisessa jäsenvaltiossa tarjottavaan terveydenhuoltoon vakuutusjäsenvaltion lakisääteisen sairausvakuutusjärjestelmän kattamissa rajoissa ei vaaranna jäsenvaltioiden terveysjärjestelmiä eikä niiden sosiaaliturvajärjestelmien rahoituksen kestävyttä. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin tunnustanut,

Torstai 23. huhtikuuta 2009

että ei ole poissuljettua, että vaara sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon mahdollisesta vakavasta vaarantumisesta tai tavoite kaikille avoimen ja tasapuolisen hoito- ja sairaalapalvelun ylläpitämisestä voi muodostaa yleistä etua koskevan pakottavan syyn, jolla palvelujen tarjoamisen vapautta koskevaa rajoitusta voidaan perustella. Yhteisöjen tuomioistuin on myös tunnustanut, että sairaaloiden lukumäärä, niiden maantieteellinen jakautuminen, niiden organisointitapa, niiden varustelu ja jopa lääketieteelliset palvelut, joita ne voivat tarjota, ovat kaikki seikkoja, jotka on pystyttävä suunnittelemaan. Tässä direktiivissä olisi säädettävä ennakkolupajärjestelmästä kustannusten korvaamiseksi toisessa jäsenvaltiossa saadusta sairaalahoidosta, kun seuraavat edellytykset täyttyvät: jos hoito olisi annettu jäsenvaltion alueella, se olisi korvattu sen sosiaaliturvajärjestelmästä, ja direktiivin täytäntöönpanosta johtuva potilasvirta ulkomaille vaarantaa tai todennäköisesti vaarantaa vakavasti sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon ja/tai ulkomaille suuntautuva potilasvirta vaarantaa tai todennäköisesti vaarantaa vakavasti sairaalasektorilla sairaaloiden ylikapasiteetin, sairaalahoidon tarjonnan epätasapainon sekä logistisen ja taloudellisen tuhlauksen välttämiseksi toteutetut suunnittelu- ja järjeistämistoimet, kaikille avoimen ja tasapuolisen hoito- ja sairaalapalvelun ylläpitämisen taikka hoitokapasiteetin tai lääketieteellisen ammattitaidon ylläpitämisen kyseisen jäsenvaltion alueella. Koska odotettujen potilasvirtojen tarkkojen vaikutusten arviointi edellyttää monimutkaisia oletuksia ja laskelmia, tässä direktiivissä annetaan mahdollisuus käyttää ennakkolupajärjestelmää, jos on riittävä syy olettaa, että sosiaaliturvajärjestelmä vaarantuu vakavasti. Tätä olisi sovellettava myös jo olemassa oleviin ennakkolupajärjestelmiin, jotka täyttävät 8 artiklassa säädetyt ehdot.

(39) Jos jäsenvaltio päättää ottaa käyttöön ennakkolupajärjestelmän toisessa jäsenvaltiossa annetun sairaalatai erikoishoidon kustannusten korvaamiseksi tämän direktiivin säännösten mukaisesti, potilaan vakuutusjäsenvaltion olisi korvattava tällaisen toisessa jäsenvaltiossa annetun hoidon kustannukset *samanarvoisesti* kuin olisi korvattu, jos sama tai **tehokkuudeltaan potilaan kannalta samanasteinen** hoito olisi annettu potilaan vakuutusjäsenvaltiossa, ylittämättä saadun hoidon tosiasiallisia kustannuksia. Jos kuitenkin asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 2 kohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät, lupa olisi myönnettävä ja etuudet tarjottava kyseisen asetuksen mukaisesti. Tämä koskee erityisesti tilanteita, joissa lupa myönnetään sen jälkeen, kun pyyntöön on haettu hallintoviranomaiselta tai tuomioistuimelta muutosta ja kyseinen henkilö on saanut hoitoa toisessa jäsenvaltiossa. Tällöin tämän direktiivin 6, 7, 8 ja 9 artiklaa ei *tulisi soveltaa*. Tämä noudattaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jossa on täsmennetty, että potilailta, joiden ennakkoluvan epääminen on myöhemmin havaittu perusteettomaksi, on oikeus saada korvausta toisessa jäsenvaltiossa saadun hoidon kustannuksista täysimääräisesti hoitojäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

(40) **Ennakkolupa pitäisi voida evätä ainoastaan oikeudenmukaisessa ja avoimessa menettelyssä. Jäsenvaltioiden määrittämät säännöt lupahakemuksen jättämiselle sekä sen epäämisen mahdolliset syyt olisi esitettävä etukäteen. Luvan epäämisen olisi rajoitettava välttämättömään, ja perusteiden olisi oltava oikeassa suhteessa ennakkolupajärjestelmän perustamisen tavoitteiden kanssa.**

(41) **Potilailta, jotka ovat hengenvaarassa ja jotka jonottavat kiireellisesti tarvitsemaansa sairaanhoitoon kotimaassaan, ei edellytetä ennakkolupaa, sillä kyseinen menettely voisi estää potilaita saamasta hoitoa riittävän ajoissa toisessa jäsenvaltiossa.**

(42) Jäsenvaltioiden vahvistamissa rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevissa menettelyissä olisi annettava potilaille takeet puolueettomuudesta, syrjimättömyydestä ja avoimuudesta niin, että varmistetaan, että kansallisten viranomaisten päätökset tehdään viivytelemättä ja huolellisesti ja niissä otetaan huomioon yleiset periaatteet sekä kunkin tapauksen yksittäiset olosuhteet. Tämä koskee myös toisessa jäsenvaltiossa saadun terveydenhuollon tosiasiallista kustannusten korvaamista sen jälkeen, kun potilas on palannut kotimaahansa. Potilaiden olisi normaalisti saatava päätös rajatylittävästä terveydenhuollosta viidentoista kalenteripäivän kuluessa. Ajan olisi kuitenkin oltava lyhyempi, jos kyseisen hoidon kiireellisyys sitä vaatii. Nämä yleiset säännöt eivät vaikuta tunnustamismenettelyihin eivätkä palvelujen tarjontaa koskeviin sääntöihin sellaisina kuin niistä on säädetty || direktiivissä 2005/36/EY.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (43) Asianmukainen tiedottaminen kaikista rajatylittävän terveydenhuollon olennaisista näkökohdista on tarpeen, jotta potilaat voivat käytännössä harjoittaa oikeuttaan rajatylittävään terveydenhuoltoon. Rajatylittävässä terveydenhuollossa tehokkain tapa tällaiseen tiedottamiseen on perustaa kuhunkin jäsenvaltioon yhteyspisteitä, joihin potilaat voivat ottaa yhteyttä ja jotka voivat antaa tietoa rajatylittävästä terveydenhuollosta ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion terveysjärjestelmän. Koska rajatylittävään terveydenhuoltoon liittyvät kysymykset edellyttävät eri jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyötä, näiden yhteyspisteiden pitäisi muodostaa myös verkosto, jonka kautta tällaisia kysymyksiä voitaisiin tehokkaimmin käsitellä. Yhteyspisteiden olisi tehtävä keskenään yhteistyötä ja tarjottava potilaille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia valintoja rajatylittävästä hoidosta. Niiden olisi myös annettava tietoa käytössä olevista vaihtoehtoista rajatylittävään terveydenhuoltoon liittyvissä ongelmatilanteissa, erityisesti tuomioistuinten ulkopuolisista menettelyistä rajatylittävien kiistojen ratkaisemiseksi. **Kehitellessään järjestelyjä rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevien tietojen tarjoamiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon tarve antaa tiedot käyttökelpoisessa muodossa ja mahdollinen lisäapu heikossa asemassa oleville potilaille, vammaisille sekä henkilöille, joilla on vaikeasti ratkaistavia tarpeita.**
- (44) Kun potilas saa terveydenhuoltoa jäsenvaltiossa, joka ei ole jäsenvaltio, jossa hän on vakuutettuna, potilaan kannalta on keskeisen tärkeää tietää ennalta, mitä sääntöjä sovelletaan. Vastaavaa selvyyttä tarvitaan tapauksissa, joissa ■ terveydenhuoltoa harjoitetaan valtioiden rajojen yli, **kuten etälääketeessä.** Tällaisissa tapauksissa terveydenhuoltoon sovellettavat säännöt ovat niitä, joista säädetään hoitojäsenvaltion lainsäädännössä *tämän direktiivin* 5 artiklassa säädettyjen yleisten periaatteiden mukaisesti, kun otetaan huomioon, että perustamissopimuksen 152 artiklan 5 kohdan mukaan terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestäminen ja tarjoaminen on jäsenvaltioiden vastuulla. Näin potilaiden on helpompi tehdä tietoon perustuvia valintoja ja vältetään väärinymmärryksiä. Niin myös lisätään potilaan ja terveydenhuollon tarjoajan välistä luottamusta.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi päätettävä kansallisten yhteyspisteiden mallista ja lukumäärästä. Kansallisten yhteyspisteiden toiminta voidaan myös sisällyttää jo olemassa olevien tiedotuskeskusten yhteyteen, kunhan ilmoitetaan selvästi, että kyseessä on kansallinen yhteyspiste myös rajatylittävään terveydenhuoltoon liittyvissä kysymyksissä. Kansallisilla yhteyspisteillä olisi oltava asianmukaiset valmiudet tarjota tietoa rajatylittävään terveydenhuoltoon liittyvistä tärkeimmistä seikoista ja antaa tarvittaessa käytännön neuvoja potilaille. **Jäsenvaltioiden olisi varmistettava terveysammattilaisia edustavien elinten osallistuminen näihin toimiin.** Kansallisten yhteyspisteiden olemassaolo ei saisi estää jäsenvaltioita perustamasta muita asiaan liittyviä yhteyspisteitä alue- tai paikallistasolle oman terveysjärjestelmänsä organisaation mukaisesti. **Kansallisten yhteyspisteiden pitäisi tarjota potilaille merkityksellistä tietoa rajatylittävästä terveydenhuollosta ja avustettava heitä. Tähän ei sisälly oikeudellinen tuki.**
- (46) **Tarvitaan** hoidon tarjoajien, ostajien ja sääntelijöiden yhteistyötä eri jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallistasolla, jotta voidaan varmistaa turvallinen, korkealaatuinen ja tehokas hoito yli valtioiden rajojen. Tämä koskee yhteistyötä erityisesti raja-alueilla, joilla rajatylittävä **terveydenhuollon** tarjonta saattaa olla tehokkain tapa organisoida paikallisväestön **terveydenhuolto** mutta joilla rajatylittävä tarjonta kestävältä pohjalta edellyttää eri jäsenvaltioiden terveysjärjestelmien välistä yhteistyötä. Yhteistyöhön voivat kuulua menettelyiden tai standardien yhteinen suunnittelu, vastavuoroinen tunnustaminen tai mukauttaminen, kansallisten tietotekniikkajärjestelmien yhteentoimivuus, käytännön menettelyt hoidon jatkuvuuden turvaamiseksi taikka terveydenhuollon ammattihenkilöiden tilapäinen tai satunnainen apu rajatylittävän terveydenhuollon tarjoamisen helpottamiseksi käytännössä. ■
- (47) Komission olisi kannustettava jäsenvaltioita yhteistyöhön tämän direktiivin IV luvussa esitetyillä aloilla, ja se voi perustamissopimuksen 152 artiklan 2 kohdan mukaisesti tiiviissä yhteydessä jäsenvaltioihin tehdä aiheellisia aloitteita tällaisen yhteistyön helpottamiseksi ja edistämiseksi. Erityishuomiota olisi kiinnitettävä eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymän mahdolliseen hyödyntämiseen.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (48) Jos lääke on hyväksytty potilaan vakuutusjäsenvaltiossa ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY ⁽¹⁾ mukaisesti, **mukaan lukien tulevat direktiivit väärennetyistä lääkkeistä ja lääketurvatoiminnasta**, ja sitä on määrätty toisessa jäsenvaltiossa yksittäisesti nimetylle potilaalle, periaatteessa pitäisi olla mahdollista, että tällainen lääkemääräys tunnustetaan lääketieteellisesti **tai apteekkeissa** ja sitä käytetään potilaan omassa jäsenvaltiossa. Tällaiseen tunnustamiseen liittyvien sääntely- ja hallinnollisten esteiden poistamisella ei kuitenkaan rajoiteta tarvetta saada asianmukainen hyväksyntä potilaan hoitavalta lääkäriltä tai proviisorilta kussakin tapauksessa, jos ihmisten terveyden suojeleminen tätä edellyttää ja se on tarpeellista ja oikeasuhteista tavoitteeseen nähden. Tällaisella tunnustamisella ei myöskään pitäisi rajoittaa potilaan vakuutusjäsenvaltion päätöstä siitä, sisältyvätkö tällaiset lääkkeet etuuksiin, jotka korvataan kyseisen valtion sosiaaliturvajärjestelmästä, **eikä sillä pitäisi rajoittaa kansallisten hintojen ja maksujen koskevien sääntöjen voimassaoloa**. Tunnustamisperiaatteen täytäntöönpanoa helpotetaan toteuttamalla tarvittavia toimenpiteitä, joilla turvataan potilaiden turvallisuus ja vältetään lääkkeisiin liittyvä väärinkäyttö ja sekaannukset.
- (49) Eurooppalaisten osaamisverkostojen olisi tarjottava hoitoa kaikille potilaille, joiden terveydentila vaatii erityistä resurssien tai asiantuntemuksen keskittämistä, jotta voitaisiin tarjota kohtuuhintaista, korkealaatuista ja kustannustehokasta hoitoa, ja ne voisivat myös toimia lääketieteellisen koulutuksen ja tutkimuksen, tiedon levittämisen sekä arvioinnin yhteyspisteinä. Eurooppalaisten osaamisverkostojen kartoittamisessa ja kehittämisessä olisi pyrittävä järjestämään Euroopan tasolla kaikille potilaille ja terveydenhuollon ammattihenkilöille yhtäläinen pääsy korkeatasoiseen asiantuntemukseen tietyllä lääketieteen alalla.
- (50) Tekniikan kehitys tieto- ja viestintätekniikan kautta tapahtuvassa rajatylittävässä terveydenhuollossa saattaa aiheuttaa tilanteita, joissa jäsenvaltioiden valvontavastuun harjoittaminen on epäselvää; tämä voi vaikeuttaa terveydenhuollon vapaata liikkuvuutta ja lisätä terveyden suojelemaan liittyviä mahdollisia riskejä tällä tavoin tapahtuvassa terveydenhuollossa. Yhteisössä on käytössä rajatylittävässä terveydenhuollon tarjoamisessa hyvin erilaisia ja toisiinsa sopimattomia tietotekniikan formaatteja ja standardeja, jotka sekä haittaavat tällaista rajatylittävää terveydenhuoltoa että aiheuttavat mahdollisia riskejä terveyden suojelelulle. Sen vuoksi on tarpeen säätää yhteisön tason yhdenmukaistamisesta alalla antamalla komissiolle valtuudet toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotta vastuualueet ja standardit saadaan vahvistettua ja päivitettyä riittävän nopeasti, niin että alan teknologian jatkuva edistys voidaan ottaa huomioon.
- (51) **Sähköisten terveydenhoitopalveluiden yhteentoimivuudesta olisi huolehdittava ottaen huomioon potilaiden suojelemiseksi annetut kansalliset määräykset, internet-apteekkeista tilattavia lääkkeitä koskevat kansalliset säädökset mukaan lukien, erityisesti reseptilääkkeiden postimyyntiä koskevat kansalliset kiellot yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön sekä kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY ⁽²⁾ 14 artiklan mukaisesti.**
- (52) Rajatylittävästä terveydenhuollosta tarvitaan normaalitilastoja sekä lisätietoja niin, että terveydenhuoltoa ja varsinkin rajatylittävää terveydenhuoltoa voidaan valvoa, suunnitella ja hallinnoida tehokkaasti; jotta rajatylittävä hoito voitaisiin asianmukaisesti ottaa huomioon valvonnassa ja suunnittelussa, näiden tietojen tuottaminen olisi mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä nykyisiin tiedonkeruujärjestelmiin, mukaan lukien yhteisön tason asiaan kuuluvat rakenteet, kuten kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevista yhteisön tilastoista 16 joulukuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2008 ⁽³⁾, yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelman (2003–2008) hyväksymisestä 23 päivänä syyskuuta 2002 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1786/2002/EY ⁽⁴⁾ perustetun yhteisön kansanterveysalan ohjelman puitteissa vahvistettu terveystietojärjestelmä sekä tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen perustamisesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 851/2004 ⁽⁵⁾ perustetun tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen suorittamat muut valvontatoimet.

⁽¹⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67 ||.

⁽²⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽³⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 70.

⁽⁴⁾ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 142, 30.4.2004, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (53) Lääketieteen ja terveysteknologian jatkuva kehitys on sekä mahdollisuus että haaste jäsenvaltioiden terveysjärjestelmille. **Terveysteknologian arviointi sekä uuden teknologian saatavuuden mahdollinen rajoittaminen hallintoelinten tiettyjen päätösten kautta nostavat kuitenkin esiin joukon perustavanlaatuisia yhteiskunnallisia kysymyksiä, joiden ratkaiseminen edellyttää laajan sidosryhmän osallistumista sekä toimivan hallintomallin käyttöönottoa. Näin ollen kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja kaikkien sidosryhmien on osallistuttava yhteistyöhön, terveydenhuollon ammattilaiset, potilaiden edustajat ja elinkeinonharjoittajat mukaan luettuina. Tämän yhteistyön on lisäksi perustuttava hyvän hallintotavan toimiviin periaatteisiin, joita ovat menettelyjen läpinäkyvyys, avoimuus, objektiivisuus ja puolueettomuus.**
- (54) Direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi hyväksyttävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (55) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta **hyväksyä yhteistyössä asianomaisten asiantuntijoiden ja sidosryhmien kanssa** luettelo erityiskriteereistä ja -edellytyksistä, jotka eurooppalaisten osaamiskeskusten on täytettävä, sekä menettely eurooppalaisten osaamisverkostojen perustamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (56) Koska tämän direktiivin tavoitetta eli turvallisen, korkealaatuisen ja tehokkaan rajatylittävän terveydenhuollon tarjoamista koskevien yleisten puitteiden perustamista Euroopan unioniin ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne toimien laajuuden vuoksi voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen edellä mainitun tavoitteen saavuttamiseksi.
- (57) **Vakuutusjäsenvaltion ja jäsenvaltion, jossa hoito annetaan, olisi yhdessä etukäteen ja potilasta kuullen varmistettava, että asianmukainen jälkihoito ja tuki on saatavana jommassakummassa jäsenvaltiossa hyväksytyyn lääketieteellisen hoidon jälkeen ja että potilaiden saatavilla on selvät tiedot jälkihoidon vaihtoehtoista ja kustannuksista. Tämän toteuttamiseksi jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että siirretään tarvittavat lääketieteellistä hoitoa ja sosiaaliturvaa koskevat tiedot ottaen asianmukaisesti huomioon potilasta koskeva luottamuksellisuus ja että hoito- ja sosiaalialan ammattilaiset molemmissa maissa voivat kuulla toisiaan sen varmistamiseksi, että potilas saa laadukkaimman hoidon ja jälkihoidon (myös sosiaalisen tuen).**
- (58) **Direktiivillä helpotetaan potilaiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa, ja se aiheuttaa siten todennäköisesti terveydenhuollon tarjoajien välistä kilpailua. Tällainen kilpailu lisää todennäköisesti kaikkien saatavilla olevan terveydenhuollon laatua ja johtaa osaamiskeskusten perustamiseen,**

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus

Tässä direktiivissä asetetaan turvallisen ja korkealaatuisen terveydenhuollon saatavuutta toisessa jäsenvaltiossa koskevat säännöt ja vahvistetaan jäsenvaltioiden väliset terveydenhuollon yhteistyöjärjestelyt, joissa otetaan täysin huomioon kansallinen toimivalta terveydenhuollon järjestämisessä ja tarjoamisessa.

Jäsenvaltioiden on otettava direktiivin täytäntöönpanossa huomioon korkealaatuisen hoitoon pääsyn ja tasapuolisuuden periaatteet.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23 ||.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan **rajatylittävään** terveydenhuoltoon riippumatta siitä, miten se on järjestetty, tarjottu tai rahoitettu, tai onko se julkista tai yksityistä. **Direktiivillä ei rajoiteta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annettua nykyistä lainsäädäntöä, josta säädetään asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 ja sitä seuraavassa asetuksessa (EY) N:o 883/2004.**

Tätä direktiiviä ei sovelleta palveluihin, joissa pääasiallisesti on kyse pitkäaikaishoidosta, erityisesti pitkäaikaispalveluista, joiden tarkoituksena on tukea tavanomaisissa päivittäisissä toiminnoissaan apua tarvitsevia.

Tätä direktiiviä ei sovelleta myöskään elinsiirtoihin.

3 artikla

Yhteys muihin yhteisön säännöksiin

1. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta seuraavien säädösten soveltamista:

a) ammattipätevyyden tunnustamisesta annettu direktiivi 2005/36/EY

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY ⁽¹⁾, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä)

c) yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annettu direktiivi 95/46/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽²⁾.

d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 726/2004 ⁽³⁾, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta, sekä ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annettu direktiivi 2001/83/EY

e) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/20/EY ⁽⁴⁾, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, hyvän kliinisen tutkimustavan noudattamista ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden kliinisissä tutkimuksissa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä

f) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY ⁽⁵⁾, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon.

g) neuvoston direktiivi 2000/43/EY, || rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta

h) direktiivi 2004/113/EY, miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla

i) direktiivi 2000/78/EY, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista

⁽¹⁾ EUVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37 ||.

⁽³⁾ EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1 ||.

⁽⁴⁾ EYVL L 121, 1.5.2001, s. 34.

⁽⁵⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- j) *direktiivi 2009/.../EY, [uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta]*
- k) sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevat asetukset, erityisesti sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä || annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 || 22 artikla ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta || annettu || asetus (EY) N:o 883/2004 ||
- l) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1082/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) ⁽¹⁾
- m) *Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/98/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, laatu- ja turvallisuusvaatimusten asettamisesta ihmisveren ja veren komponenttien keräämistä, tutkimista, käsittelyä, säilytystä ja jakelua varten* ⁽²⁾
- n) *Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/23/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmiskudosten ja -solujen luovuttamista, hankintaa, testausta, käsittelyä, säilömistä, säilytystä ja jakelua koskevien laatu- ja turvallisuusvaatimusten vahvistamisesta* ⁽³⁾
- o) *neuvoston direktiivi 92/49/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1992, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta* ⁽⁴⁾.

2. Tässä direktiivissä ei käsitellä kustannusten korvaamista terveydenhuollosta, joka tulee lääketieteellisistä syistä välttämättömäksi, kun vakuutettu oleskelee tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa. Tämä direktiivi ei myöskään vaikuta potilaiden oikeuksiin saada lupa hoitoon toisessa jäsenvaltiossa, jos sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevilla asetuksilla, erityisesti asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 883/2004 20 artiklassa, säädetyt edellytykset || täyttyvät ||.

||

3. Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin säännöksiä || perustamissopimuksen määräyksiä noudattaen.

4 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) "terveydenhuollolla" tarkoitetaan *terveydenhuollon ammattihenkilön potilaille tarjoamia tai määräämiä terveydenhoitopalveluja ja -tavaroita heidän terveydentilansa määrittämiseksi tai heidän terveytensä ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi tai heidän sairastumisensa estämiseksi*, riippumatta siitä, miten *ne* on järjestetty, tarjottu tai rahoitettu kansallisella tasolla, tai onko *hoito* se julkista tai yksityistä
- b) "terveystiedoilla" tarkoitetaan yksilön fyysiseen tai psyykkiseen terveydentilaan tai hänelle tarjottuihin terveystietoihin liittyviä tietoja, joita voivat olla: *tiedot yksilön rekisteröimisestä terveystietojen saamista varten; tiedot yksilöä koskevista terveydenhuollon maksuista tai yksilön oikeudesta terveydenhoitoon; yksilölle annettu numero, symboli tai erityistuntemerkki ainoastaan yksilön tunnistamiseksi terveydenhuollon piirissä; yksilöstä terveydenhuollon palvelujen antamisen aikana kerätyt tiedot; kehon osan tai kehosta peräisin olevan aineen testaamisesta tai tutkimisesta saadut tiedot; tieto siitä, kuka (terveydenhuollon ammattihenkilö) on tuottanut terveydenhoitoa yksilölle*

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 19.

⁽²⁾ EUVL L 33, 8.2.2003, s. 30.

⁽³⁾ EUVL L 102, 7.4.2004, s. 48.

⁽⁴⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- c) "rajatylittävällä terveydenhuollolla" tarkoitetaan terveydenhuoltoa, joka tarjotaan muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa potilas on vakuutettuna ■
-
- d) "terveydenhuollon ammattihenkilöllä" tarkoitetaan direktiivin 2005/36/EY mukaisesti **lääkärin ammatin harjoittajaa** tai yleissairaanhoidosta vastaavaa sairaanhoitajaa tai hammaslääkärinä tai kättilöä tai proviisorina taikka muuta ammattihenkilöä, joka harjoittaa terveydenhuollon alalla toimintaa, joka on rajoitettu säännelyihin ammatteihin direktiivin 2005/36/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan määritelmän mukaisesti, **tai henkilöö, joka harjoittaa laillisesti terveydenhuollon toimintaa hoitojäsenvaltiossa**
- e) "terveydenhuollon tarjoajalla" tarkoitetaan **d alakohdassa tarkoitettua terveydenhuollon ammattihenkilöö** tai oikeushenkilöö, joka tarjoaa laillisesti terveydenhuoltoa jonkin jäsenvaltion alueella
- f) "potilaalla" tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka saa **tai hakeutuu terveydenhuoltoon** jossakin jäsenvaltiossa
- g) "vakuutetulla" tarkoitetaan ■ henkilöä, joka on vakuutettu asetuksen (EY) N:o 883/2004 1 artiklan c kohdan **määritelmän tai yksityisessä sairausvakuutusjärjestelmässä määriteltyjen ehtojen** mukaisesti
- h) "vakuutusjäsenvaltiolla" tarkoitetaan sitä jäsenvaltiota, jossa potilas on vakuutettu, **tai potilaan asuinjäsenvaltiota, jos tämä jäsenvaltio ei ole sama kuin ensin mainittu**

Jos asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisen vuoksi potilaan asuinjäsenvaltion sosiaaliturvalaitos vastaa etuuksien tarjoamisesta kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio katsotaan tässä direktiivissä vakuutusjäsenvaltioksi

- i) "hoitojäsenvaltiolla" tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonka alueella rajaylittävä terveydenhuolto tosiasiallisesti tarjotaan
- j) "**lääkinnällisellä laitteella**" tarkoitetaan lääikinnällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/42/ETY ⁽¹⁾, aktiivisia implantoitavia lääikinnällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/385/ETY ⁽²⁾ tai *in vitro*-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääikinnällisistä laitteista 27 lokakuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/79/EY ⁽³⁾ määriteltyjä lääikinnällisiä laitteita
- k) "**terveydenhuollossa käytetyillä tavaroilla**" tarkoitetaan tavaroita, joita käytetään henkilön terveydentilan ylläpitämiseksi tai parantamiseksi, kuten lääikinnälliset laitteet ja lääkkeet
- l) "lääkkeellä" tarkoitetaan direktiivissä 2001/83/EY määriteltyä lääketä
- m) "lääkemääräyksellä" tarkoitetaan direktiivissä 2001/83/EY määriteltyä lääkemääräystä, myös sähköisesti annettua ja toimitettua lääkemääräystä
- n) "**terveysteknologialla**" tarkoitetaan lääketä tai lääikinnällistä laitetta tai lääketieteellisiä tai kirurgisia toimenpiteitä sekä terveydenhuollossa käytettyjä toimia sairauksien ehkäisemiseksi, toteamiseksi tai hoitamiseksi
- o) "**vahinko**" määritellään rajatylittävässä terveydenhuollossa viittaamalla hoitojäsenvaltion voimassa olevaan lainsäädäntöön ja ottaen huomioon, että vahingolla ymmärretään eri jäsenvaltioissa

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 189, 20.7.1990, s. 17.

⁽³⁾ EYVL L 331, 7.12.1998, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- p) ”potilasasiakirjoilla” tarkoitetaan kaikkia asiakirjoja, jotka sisältävät koko hoidon ajalta erilaisia potilaan tilaa ja sairauden kulkua koskevia tietoja ja arvioita.

II LUKU

TERVEYDENHUOLLON YHTEISTEN PERIAATTEIDEN NOUDATTAMISESTA VASTAAVAT JÄSENVALTIOIDEN VIRANOMAISET

5 artikla

Hoitojäsenvaltion viranomaisten vastuu

1. Hoitojäsenvaltio vastaa terveydenhuollon järjestämisestä ja tarjoamisesta. Tähän liittyen ja ottaen huomioon universaalisuutta, korkealaatuiseen hoitoon pääsyä, tasapuolisuutta ja yhteisvastuullisuutta koskevat periaatteet hoitojäsenvaltion on määritettävä selkeät **laatustandardit** alueellaan tarjottavaa terveydenhuoltoa varten ja varmistettava **turvanormeja koskevan EU:n lainsäädännön noudattamisen lisäksi, että:**

- a) **kun terveydenhuolto tarjotaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa potilas on vakuutettu, tällainen terveydenhuolto tarjotaan 5 artiklan mukaan hoitojäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti**
- b) **edellä a alakohdassa tarkoitettu terveydenhuolto tarjotaan noudattaen hoitojäsenvaltion määrittämiä laaturormeja ja -ohjeita**
- c) **kansalliset yhteyspisteet antavat muiden jäsenvaltioiden potilaille ja terveydenhuollon tarjoajille tietoja muun muassa sähköisesti laaturormeista ja ohjeista, myös valvontaa koskevista määräyksistä sekä hoidon saatavuudesta, laadusta ja turvallisuudesta, hoitovaihtoehtoista, hinnoista, tarjotun terveydenhuollon tuloksista, vammaisia henkilöitä koskevasta esteettömyydestä sekä terveydenhuollon tarjoajan rekisteröitymisestä ja vakuutusturvasta tai muusta henkilökohtaisesta tai kollektiivisesta ammatillisesta vastuusta koskevasta suojasta**
- d) terveydenhuollon tarjoajat toimittavat kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotta potilaat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja ■
- e) potilailla on valituskeinoja ja **käytössä on mekanismit, joiden kautta voi turvautua oikeussuojakeinoihin ja hakea korvauksia**, jos heille aiheutuu vahinkoa saadusta terveydenhuollosta
- f) käytössä on riskin luonteeseen ja laajuuteen nähden asianmukainen ammatillinen vastuuvakuutus tai muu ■ takuu tai järjestely sen alueella annettavaa hoitoa varten
- g) henkilötietojen käsittelyssä kunnioitetaan perusoikeutta yksityisyyden suojaan niiden kansallisten toimienpiteiden mukaisesti, joilla pannaan täytäntöön henkilötietojen suojaan koskevat yhteisön säännökset, erityisesti direktiivit 95/46/EY ja 2002/58/EY
- h) muista jäsenvaltioista tulevia potilaita kohdellaan yhdenvertaisesti hoitojäsenvaltion kansalaisten kanssa, mukaan luettuna suojele **rotuun tai etniseen alkuperään, sukupuoleen, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautuneisuuteen perustuvaa välitöntä tai välillistä** syrjintää vastaan, josta säädetään voimassa olevassa yhteisön ja hoitojäsenvaltion lainsäädännössä. **Direktiivillä ei kuitenkaan veloiteta jäsenvaltioiden terveydenhuollon tarjoajia tarjoamaan hoitoa toisesta jäsenvaltiosta tulevalle vakuutetulle tai asettamaan terveydenhoidon tarjonnassa etusijalle toisesta jäsenvaltiosta tulevaa vakuutettua hoitotarpeeltaan samanlaisen hoitojäsenvaltion vakuutetun vahingoksi**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- i) hoitoa saaneilla potilailla on oikeus saada kirjallisessa tai sähköisessä muodossa tiedot hoidostaan ja kaikista hoitonsa jatkamiseen liittyvistä lääketieteellisistä ohjeista.
2. Hoitojäsenvaltion viranomaisten on seurattava säännöllisesti terveysjärjestelmiensä saatavuutta, laatua ja rahoituksen tilaa 21 artiklan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella.
3. Potilaiden turvallisuuden takaamiseksi hoitojäsenvaltiot ja vakuutusjäsenvaltiot valvovat, että
- a) potilaat voivat esittää hoitojäsenvaltiossa ja vakuutusjäsenvaltiossa valituksen ja heille turvataan oikeussuojakeinot ja korvaukset, jos heidän saamansa terveydenhoito aiheuttaa heille vahinkoa;
- b) hoitojäsenvaltion hoidon laatua ja turvallisuutta koskevat standardit julkaistaan kansalaisten saataville selkeällä kielellä ja selkeässä muodossa;
- c) potilailla on oikeus hoidon jatkuvuuteen, jonka mahdollistaa erityisesti potilasta koskevien lääketieteellisten tietojen edelleen välittäminen ottaen asianmukaisesti huomioon 1 kohdan g alakohdan ja 15 artiklan säännökset, ja hoitoa saaneilla potilailla on oikeus saada kirjallisessa tai sähköisessä muodossa tiedot hoidostaan ja kaikista hoitonsa jatkamiseen liittyvistä lääketieteellisistä ohjeista;
- d) jos ulkomailla tuotetuista terveydenhuoltopalveluista aiheutuu komplikaatioita tai jos erityinen lääketieteellinen seuranta osoittautuu tarpeelliseksi, vakuutusjäsenvaltio takaa omalla alueellaan saatavaa terveydenhuoltoa vastaavan hoidon;
- e) jäsenvaltiot ilmoittavat viipymättä ja aktiivisesti toisilleen terveydenhuoltopalvelujen tarjoajista tai terveydenhuollon ammattihenkilöistä, jos heidän rekisteröitymisensä tai palvelujentarjoamisoikeutensa suhteen on ryhdytty sääntelytoimiin.
4. Komissio hyväksyy 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen ja alan nykyiset tekniset standardit huomioon ottaen toimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä terveystietoja koskevan yhteisen turvallisuustason saavuttamiseksi jäsenvaltioissa.
5. Mikäli on tarpeen helpottaa rajatylittävän terveydenhuollon tarjoamista ja ottaen perustaksi terveyden suojan korkean tason, komissio voi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa laatia ohjeita, joilla helpotetaan 1 kohdan täytäntöönpanoa.
6. Jäsenvaltioiden on tämän artiklan mukaisesti luotava mekanismi, jolla lasketaan yhteen tarjotusta terveydenhuollosta perittävät kustannukset. Tämän laskentamekanismin on perustuttava objektiivisiin, syrjimättömiin ehtoihin, jotka ovat tiedossa etukäteen, ja mekanismia sovelletaan asiaankuuluvalla hallinnon tasolla niissä tapauksissa, joissa hoitavassa jäsenvaltiossa on hajautettu terveydenhuoltojärjestelmä.
7. Ottaen huomioon että rajatylittävän hoidon laadun ja turvallisuuden varmistaminen on erittäin tärkeää erityisesti potilaille, 1 ja 5 kohdassa tarkoitettujen standardien ja ohjeiden laatimisessa mukana oleviin organisaatioihin kuuluvat ainakin (rajat ylittävät) potilasorganisaatiot.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

III LUKU

RAJATYLITTÄVÄ TERVEYDENHUOLTO

6 artikla

Vakuutusjäsenvaltion viranomaisten vastuu

1. Rajoittamatta tämän direktiivin ja erityisesti sen 7, 8 ja 9 artiklan soveltamista potilaan vakuutusjäsenvaltion on varmistettava, että vakuutettuja, jotka matkustavat toiseen jäsenvaltioon terveydenhuollon saamista varten tai haluavat saada toisessa jäsenvaltiossa tarjottua terveydenhuoltoa, ei estetä saamasta toisessa jäsenvaltiossa tarjottua terveydenhuoltoa, jos kyseinen hoito kuuluu etuuksiin, jotka tarjotaan vakuutusjäsenvaltion lainsäädännössä, **mukaan lukien hallinnollisissa asetuksissa, ohjeissa ja terveydenhuoltoalan ammattien käytännesäännöissä**, ja joihin he ovat oikeutettuja. Vakuutusjäsenvaltion on korvattava **hoitojäsenvaltiolle tai vakuutetulle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja sen soveltamispäivästä lähtien asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamista**, kustannukset, jotka olisi maksettu sen lakisääteisestä sosiaaliturvajärjestelmästä, jos sama tai **tehokkuudeltaan samanasteinen hoito** olisi tarjottu sen alueella. **Jos vakuutusjäsenvaltio kieltäytyy korvaamasta tällaista hoitoa, jäsenvaltion on perusteltava päätöksensä lääketieteellisesti.** Vakuutusjäsenvaltio joka tapauksessa päättää korvattavasta terveydenhuollosta riippumatta siitä, missä se tarjotaan.

Harvinaisia tauteja sairastavilla potilailla olisi oltava oikeus terveydenhuoltoon toisessa jäsenvaltiossa ja saada korvausta, vaikka kyseinen hoito ei kuuluisikaan vakuutusjäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin etuuksiin.

2. Vakuutusjäsenvaltion on korvattava **tai maksettava suoraan** toisessa jäsenvaltiossa tarjotun terveydenhuollon kustannukset tämän direktiivin säännösten mukaisesti enintään samantasoisena kuin **saman sairauden tilan ja samojen 1 kohdassa määriteltyjen ehtojen kyseessä ollessa** olisi korvattu vakuutusjäsenvaltiossa, ylittämättä saadun hoidon tosiasiallisia kustannuksia. **Jäsenvaltiot voivat päättää korvata muut asiaan liittyvät kustannukset, kuten terapeuttinen hoito sekä majoitus- ja matkakulut.**

3. **Vakuutusjäsenvaltion on korvattava vammaisille henkilöille mahdollisesti aiheutuvat lisäkustannukset heidän saadessaan yhden tai useampien vammojen vuoksi terveydenhoitoa toisessa jäsenvaltiossa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja sillä edellytyksellä, että näistä kustannuksista on riittävä näyttö.**

4. Vakuutusjäsenvaltio voi asettaa toisessa jäsenvaltiossa tarjottavaa hoitoa hakeville potilaille samat **joko kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla säädetyt** ehdot, valintakriteerit ja sääntely- ja hallintomuodollisuudet, terveydenhuollon saamiseksi ja kustannusten korvaamiseksi kuin se asettaisi, jos **tämä** terveydenhuolto tarjottaisiin sen alueella, mikäli ehdot ja muodollisuudet eivät syrjiviä eivätkä muodosta estettä **potilaiden ja tavaroiden, kuten lääkkeiden ja lääkinnällisten laitteiden, vapaalle liikkuvuudelle. Tähän saattaa sisältyä vaatimus, jonka mukaan vakuutusjäsenvaltion lainmukaisen sosiaaliturvajärjestelmän mukaisia palveluja tarjoavan terveydenhuollon ammattihenkilön tai terveysturvanomaisen on arvioitava vakuutetut, jotta voidaan soveltaa kyseisiä edellytyksiä, kriteereitä tai muodollisuuksia, jos tällainen arviointi olisi lisäksi pakollinen vakuutusjäsenvaltion terveydenhoitopalveluiden piiriin pääsemiseksi.**

5. **Tämän artiklan soveltamiseksi** jäsenvaltioilla on oltava käytössä **avoin** mekanismi, jolla lasketaan yhteen kustannukset, **joista on maksettava korvaus** lakisääteisestä sosiaaliturvajärjestelmästä **tai muusta lakisääteisestä julkisesta järjestelmästä** toisessa jäsenvaltiossa tarjotusta terveydenhuollosta. Mekanismin on perustuttava puolueettomiin ja syrjimättömiin kriteereihin, jotka tiedetään ennalta, ja mekanismin mukaisesti korvattavat kustannukset eivät saa olla vähemmän kuin mitä korvattaisiin, jos **kyseinen** terveydenhuolto olisi tarjottu vakuutusjäsenvaltion alueella. **Mekanismissa on myös sovellettava tarkoituksenmukaisella hallinnollisella tasolla, jos potilaan vakuutusjäsenvaltiossa on hajautettu terveydenhuoltojärjestelmä.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

6. Potilailla, jotka **saavat terveydenhuoltoa muussa jäsenvaltiossa kuin vakuutusjäsenvaltiossaan** tai jotka haluavat saada toisessa jäsenvaltiossa tarjottua terveydenhuoltoa, on oikeus saada potilastietojaan niiden kansallisten toimenpiteiden mukaisesti, joilla pannaan täytäntöön henkilötietojen suojasta annetut yhteisön säännökset, erityisesti direktiivit 95/46/EY ja 2002/58/EY. **Jos potilastietoja säilytetään sähköisessä muodossa, potilailla on oikeus saada kopio näistä tiedoista tai oikeus tutustua näihin tietoihin etäyhteyden välityksellä. Tiedot toimitetaan ainoastaan potilaan tai potilaan omaisten nimenomaisen kirjallisen suostumuksen perusteella.**

7. **Tämän luvun säännökset eivät vaikuta suunniteltua terveydenhuoltoa koskevien rajatylittävien sopimusjärjestelyjen tekoon.**

7 artikla

Muu kuin sairaalahoito

Vakuutusjäsenvaltio ei saa edellyttää toisessa jäsenvaltiossa tarjotun muun kuin sairaalahoidon **tai toisesta jäsenvaltiosta ostettujen terveydenhoitoon liittyvien tavaroiden** kustannusten korvaamiseksi ennakkolupaa, jos kyseisen hoidon **tai kyseisten tavaroiden, jos ne olisi ostettu sen alueella**, kustannukset olisi maksettu sen sosiaaliturvajärjestelmästä, jos hoito olisi tarjottu sen alueella.

8 artikla

Sairalahoito

1. Tämän direktiivin mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa tarjotun terveydenhuollon korvaamista varten **vakuutusjäsenvaltiossa sovellettuun sairaalahoidon määritelmään sisällytetään vain:**

- a) terveydenhuoltoa, joka edellyttää potilaan yöpymistä sairaalassa vähintään yhden yön ajan, **tai**
- b) terveydenhuoltoa, joka **on** pitkälle erikoistunutta ja/**tai vaatii** kallista lääketieteellistä infrastruktuuria tai laitteita tai
- c) **terveydenhuoltoa**, johon liittyy hoitoja, joista aiheutuu potilaalle tai väestölle erityinen riski.

I

2. Vakuutusjäsenvaltio voi säätää ennakkolupajärjestelmästä toisessa jäsenvaltiossa tarjotun sairaalahoidon kustannusten korvaamiseksi omasta sosiaaliturvajärjestelmästä, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) jos hoito olisi tarjottu jäsenvaltion alueella, se olisi korvattu sen sosiaaliturvajärjestelmästä, ja
- b) **ennakkoluvan puuttuminen** vaarantaisi vakavasti **tai saattaisi vaarantaa:**
 - i) jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon ja/tai
 - ii) sairaalasektorilla sairaaloiden ylikapasiteetin, sairaalahoidon tarjonnan epätasapainon sekä logistisen ja taloudellisen tuhlauksen välttämiseksi toteutetut suunnittelu- ja järjeistämistoimet, kaikille avoimen ja tasapuolisen hoito- ja sairaalapalvelun ylläpitämisen taikka hoitokapasiteetin tai lääketieteellisen ammattitaidon ylläpitämisen jäsenvaltion alueella.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Tällaisen järjestelmän soveltaminen ei vaikuta asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja sen soveltamispäivästä alkaen asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamiseen.

3. Ennakkolupajärjestelmän soveltaminen *ei rajoita 3 artiklan 2 kohdan soveltamista ja* on rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä ja oikeasuhteista *ja perustuu selkeisiin ja avoimiin ehtoihin*, eikä se saa olla keino mielivaltaiseen syrjintään *tai este henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle*.

4. *Kun ennakkolupaa on haettu ja se on saatu, vakuutusjäsenvaltion on varmistettava, että potilaiden odotetaan maksavan ennakkoon vain kustannukset, jotka hänen olisi maksettava tällä tavoin, jos hän saisi hoidon vakuutusjäsenvaltionsa terveydenhuoltojärjestelmässä. Muiden kustannusten ollessa kyseessä jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siirtämään varoja suoraan rahoittajien ja palvelujen tarjoajien välillä.*

5. *Ennakkolupajärjestelmien on oltava käytettävissä paikallisella/alueellisella tasolla, ja niiden on oltava potilaiden saatavilla ja avoimia. Ennakkoluvan hakemista ja epäämistä koskevien sääntöjen on oltava saatavilla ennen hakemuksen tekemistä, jotta hakemus voidaan tehdä oikeudenmukaisella ja avoimella tavalla.*

6. *Potilaille, jotka pyrkivät saamaan terveydenhuoltoa toisessa jäsenvaltiossa, taataan oikeus anoa ennakkolupaa vakuutusjäsenvaltiossa.*

7. *Vakuutusjäsenvaltion on annettava julkisesti tiedoksi kaikki asiaankuuluvat tiedot 3 kohdan säännösten nojalla käyttöön otetusta ennakkolupajärjestelmästä sekä muutoksenhakumenettelyistä, jos lupa evätään.*

8. *Kun vakuutettu henkilö pyytää lupaa saada terveydenhoitoa toisessa jäsenvaltiossa, vakuutusjäsenvaltion on tarkistettava, täytyvätkö asetuksen (EY) N:o 883/2004 vaatimukset, ja niiden täytyessä myönnettävä ennakkolupa mainitun asetuksen mukaisesti.*

9. *Potilailta, joilla on harvinainen sairaus, ei edellytetä ennakkolupaa.*

9 artikla

Menettelyihin liittyvät takeet *rajatylittävän* terveydenhuollon osalta

1. Vakuutusjäsenvaltion on varmistettava, että *rajatylittävää* terveydenhuoltoa koskevat hallinnolliset menettelyt, jotka liittyvät 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ennakkolupaan, toisessa jäsenvaltiossa saadusta terveydenhuollosta aiheutuneiden kustannusten korvaamiseen ja muihin 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin ehtoihin ja muodollisuuksiin, perustuvat puolueettomiin ja syrjimättömiin kriteereihin, jotka julkaistaan ennalta ja jotka ovat välttämättömiä ja oikeasuhteisia haluttuun tavoitteeseen nähden. Vakuutetulle myönnetään joka tapauksessa *tämän direktiivin* 3 artiklan 1 kohdan *k alakohdassa* tarkoitettujen sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien asetusten nojalla lupa aina, kun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 22 artiklan 2 kohdan edellytykset täyttyvät.

2. Tällaisten menettelyjen on oltava helpokäyttöisiä ja niillä on voitava varmistaa, että pyynnöt käsitellään objektiivisesti ja puolueettomasti jäsenvaltion ennalta asettamissa ja julkaisemissa *kohtuullisissa* aikarajoissa.

■

3. *Vakuutusjäsenvaltioiden on varmistettava, että potilaalta, joka on saanut ennakkoluvan rajatylittävään terveydenhuoltoon, vaadittavat ennakko- tai lisämaksut hoitojäsenvaltion terveydenhuoltojärjestelmään ja/tai hoidon tarjoajille eivät ylitä määrää, joka vakuutusjäsenvaltiossa voidaan vaatia.*

4. Asettaessaan aikarajoja, joiden kuluessa *rajatylittävää* terveydenhuoltoa koskevat pyynnöt on käsiteltävä, *ja käsitellessään mainittuja pyyntöjä* jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat seikat:

Torstai 23. huhtikuuta 2009

a) kyseessä oleva sairaus

b) tapauskohtaiset olosuhteet

c) potilaan kivut

d) potilaan vamman luonne ja

e) potilaan kyky harjoittaa ammattia.

5. *Järjestelmä, jolla ennakkolupaa haetaan, on asetettava käyttöön jäsenvaltion terveyspalvelujen hallinnon kannalta tarkoituksenmukaisimmalla tasolla, ja sen on oltava potilaille saavutettava ja selkeä. Ennakkoluvan hakemista ja epäämistä koskevien sääntöjen on oltava saatavilla ennen hakemuksen tekemistä, jotta hakemus voidaan tehdä oikeudenmukaisella ja avoimella tavalla.*

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rajatylittävää terveydenhuoltoa **koskevista hallinnollisista tai hoitoon liittyvistä päätöksistä** voidaan **pyytää lääketieteellinen lausunto tai valittaa hallintoviranomaiselle** ja ne voidaan kiistää tuomioistuinmenettelyssä, jossa voidaan päättää myös väliaikaisista toimista.

7. *Komissio tekee toteutettavuustutkimuksen sellaisen selvityspisteen perustamisesta, joka helpottaisi kustannusten maksamista tämän direktiivin mukaisesti yli rajojen, terveydenhuoltojärjestelmien ja valtuutta-alueiden, kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta, ja se raportoi asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja esittää tarvittaessa säädösehdotuksen.*

10 artikla

Ennakoilmoitus

Jäsenvaltiot voivat tarjota potilaille vapaaehtoisen ennakkolupajärjestelmän, jossa potilas saa tällaisen luvan vastineeksi kirjallisen vahvistuksen maksettavien kustannusten enimmäismäärästä. Tämä kirjallinen vahvistus voidaan viedä hoitavaan sairaalaan, ja vakuutusjäsenvaltio maksaa tämän jälkeen korvauksen suoraan kyseiselle sairaalalle.

11 artikla

Euroopan potilasasiamies

Komissio antaa 18 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta lainsäädäntöehdotuksen Euroopan potilasasiamiehen viran perustamisesta. Euroopan potilasasiamies käsittelee ja tarpeen vaatiessa toimii sovittelijana potilaiden valituksissa, jotka koskevat ennakkolupia, kustannusten korvausta ja vahingonkorvauksia. Euroopan potilasasiamiehen puoleen käännyttään vasta, kun kaikki jäsenvaltion asiaankuuluvat valituskanavat on käytetty loppuun.

12 artikla

Potilaille tiedottaminen toisessa jäsenvaltiossa tarjottavasta terveydenhuollosta

1. Vakuutusjäsenvaltion on varmistettava, että **on olemassa helposti ja myös sähköisesti käytettävissä olevat** mekanismit, joiden kautta potilaat saavat pyynnöstä **nopeasti** tietoa toisessa jäsenvaltiossa tarjottavasta terveydenhuollosta sekä **sovellettavista** ehdoista. **Tämän tulee koskea myös tietoja potilaiden oikeuksista, näiden oikeuksien hyödyntämismenettelyistä sekä valitus- ja muutoksenhakumenettelyistä, jos nämä oikeudet evätään esimerkiksi** tilanteessa, jossa toisessa jäsenvaltiossa saadusta terveydenhuollosta on aiheutunut vahinkoa. **Nämä tiedot on julkaistava myös vammaisten henkilöiden saatavilla olevassa muodossa. Jäsenvaltioiden on kuultava sidosryhmiä, mukaan luettuina potilasjärjestöt, sen varmistamiseksi, että tiedot ovat selkeitä ja saavutettavissa. Rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevassa tiedotuksessa on tehtävä selvä ero potilaiden tähän direktiiviin perustuvien oikeuksien ja 3 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten mukaisen oikeuksien välillä.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2. Edellä 1 kohdassa esitettyjen tietojen lisäksi jäsenvaltion, jossa terveydenhuollon ammattilaiset ja terveydenhuoltopalvelujen tarjoajat on rekisteröity, on asetettava helposti saataville sähköisesti terveydenhuollon ammattilaisia ja terveydenhuoltopalvelujen tarjoajia koskevat tiedot, ja niihin on sisällytettävä nimi, rekisteröintinumero, terveydenhuollon ammattilaisen ammatinharjoittamisosoite ja heidän toimintaansa koskevat mahdolliset rajoitukset.

█

13 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa tarjottuun terveydenhuoltoon sovellettavat säännöt

1. Kun terveydenhuolto tarjotaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa potilas on vakuutettu, █ tällainen terveydenhuolto tarjotaan 5 artiklan mukaan hoitojäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
2. Tätä artiklaa ei sovelleta ammattipätevyden tunnustamiseen.

14 artikla

Rajatyöttävän terveydenhuollon kansalliset yhteyspisteet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansalliset yhteyspisteet rajatyöttävää terveydenhuoltoa varten ja ilmoitettava niiden nimet ja yhteydet komissiolle. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että potilasjärjestöt, sairausvakuutuskassat ja terveydenhuollon tarjoajat osallistuvat kansallisten yhteyspisteiden toimintaan. Kansalliset yhteyspisteet on perustettava tehokkaalla ja avoimella tavalla.**

Tiedot kansallisten yhteyspisteiden olemassaolosta olisi levitettävä kaikkiin jäsenvaltioihin, jotta ne ovat helposti potilaiden saatavilla.

2. **Rajatyöttävän terveydenhuollon kansalliset yhteyspisteet voidaan myös sisällyttää jäsenvaltioissa jo olemassa olevien tiedotuskeskusten yhteyteen.**

3. Vakuutusjäsenvaltion kansallisen yhteyspisteen █ on █ tarjottava ja levitettävä potilaille ja terveydenhuollon ammattihenkilöille tietoa tarvittaessa internet-sivustolla terveydenhuollon saamisesta toisessa jäsenvaltiossa ja sen yhteydessä sovellettavista vaatimuksista ja ehdoista erityisesti sellaisten potilaiden oikeuksien osalta, jotka liittyvät rajatyöttävään terveydenhuoltoon 6 artiklan mukaisesti. **Kansallisen yhteyspisteen on myös autettava potilaita suojaamaan oikeuksiaan ja käyttämään asianmukaisia muutoksenhakukeinoja, jos toisessa jäsenvaltiossa tarjotusta terveydenhuollosta on aiheutunut vahinkoa.**

4. **Hoitojäsenvaltion kansallisen yhteyspisteen on tarjottava ja levitettävä potilaille tietoa tarvittaessa internet-sivustolla 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainituista kysymyksistä ja henkilötietojen suojaamisesta, terveydenhuoltopalvelujen esteettömyydestä vammaisille henkilöille, valitusmenettelyistä ja hoitojäsenvaltiossa saatua terveydenhuoltoa koskevasta muutoksenhakukeinoista. Yhteyspisteen on erityisesti tiedotettava potilaille ja tarvittaessa terveydenhuollon ammattihenkilöille keinoista, joilla säännellään ammatinharjoittajia ja palvelujen tarjoajia, ja keinoista, joilla sääntelytoimiin voidaan ryhtyä, sekä vaihtoehtoista kiistojen ratkaisemiseksi, ja autettava kartoittamaan asianmukaiset tuomioistuimen ulkopuoliset ratkaisumenettelyt tapauskohtaisesti ja autettava potilaita seuraamaan tarvittaessa kiistan käsittelyä █.**

5. **Jäsenvaltion kansallisen yhteyspisteen on oltava tiiviissä yhteistoiminnassa muiden toimivaltaisten viranomaisten, toisten jäsenvaltioiden kansallisten yhteyspisteiden, potilasjärjestöjen ja komission kanssa.**

6. **Kansallisten yhteyspisteiden on annettava 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot vammaisille henkilöille helpokäyttöisessä muodossa.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

7. Komissio hyväksyy 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti
 - a) toimenpiteitä, joita tarvitaan tässä artiklassa säädettyjen kansallisten yhteyspisteiden verkoston hallintoa varten
 - b) verkoston sisällä kerättävien ja vaihdettavien tietojen luonteen ja tyyppin
 - c) suuntaviivat tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetystä potilaille tiedottamisesta.

IV LUKU

YHTEISTYÖ TERVEYDENHUOLLON ALALLA

15 artikla

Yhteistyövelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on annettava vastavuoroista apua, jota tarvitaan tämän direktiivin panemiseksi täytäntöön.
2. Jäsenvaltioiden on helpotettava rajatylittävän terveydenhuollon tarjoamiseen liittyvää yhteistyötä alue- ja paikallistasolla sekä tieto- ja viestintätekniikan, tilapäisesti tai satunnaisesti tarjottavan rajatylittävän terveydenhuollon sekä muun rajatylittävän yhteistyön kautta.
3. **Jäsenvaltiot ja etenkin naapurivaltiot voivat tehdä toistensa kanssa sopimuksia yhteistyöjärjestelyjen mahdollisesta kehittämisestä edelleen.**
4. **Jäsenvaltioiden on taattava, että toisten jäsenvaltioiden asiaankuuluvat viranomaiset voivat käyttää terveydenhuollon ammattihenkilöistä tehtyjä rekistereitä.**
5. **Jäsenvaltioiden on viipymättä ja oma-aloitteisesti vaihdettava tietoja terveydenhuollon ammattihenkilöihin kohdistetuista kurinpitomenettelyistä ja rikostuomioista, jos niillä on vaikutusta heidän rekisteröintiinsä tai heidän oikeuteensa tarjota palveluja.**

16 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa annettujen lääkemääräysten tunnustaminen

1. Jos lääkkeellä on direktiivin 2001/83/EY 6 artiklan 1 kohdan mukainen myyntilupa jäsenvaltion alueella, jäsenvaltion on varmistettava, että toisessa jäsenvaltiossa valtuutetun henkilön nimetylle potilaalle **kyseistä lääkettä varten** antamaa lääkemääräystä voidaan käyttää sen alueella ja että yksittäisten lääkemääräysten tunnustamista koskevat rajoitukset ovat kiellettyjä, elleivät ne
 - a) rajoitu siihen, mikä on välttämätöntä ja oikeasuhteista ihmisten terveyden turvaamiseksi, ja elleivät ne ole syrjimättömiä, tai
 - b) ellei yksittäisen lääkemääräyksen aitouteen tai sisältöön **taikka lääkemääräyksen antavan henkilön asemaan** kohdistu perusteltuja ja oikeutettuja epäilyksiä.

Tällaisen lääkemääräyksen tunnustaminen ei vaikuta

- i) **lääkkeiden määräämistä ja toimittamista, muun muassa lääkkeiden vaihtamista rinnakkaisvalmisteisiin, koskeviin kansallisiin sääntöihin**
- ii) **yhteisön rajatylittävien lääkemääräysten korvaamista koskeviin kansallisiin sääntöihin**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

iii) ammatillisiin tai eettisiin velvoitteisiin, jotka edellyttäisivät proviisorin kieltäytyvän toimittamasta lääkettä, jos lääkemääräys olisi annettu vakuutusjäsenvaltiossa.

2. Helpottaakseen 1 kohdan täytäntöönpanoa komissio toteuttaa
 - a) toimenpiteitä, joiden avulla proviisorien tai muiden terveydenhuollon ammattihenkilöiden on mahdollista varmentaa lääkemääräyksen aitous ja se, antoiko lääkemääräyksen toisessa jäsenvaltiossa valtuutettu henkilö, kehittämällä yhteisön lääkemääräysmalli ja tukemalla sähköisten lääkemääräysten yhteentoimivuutta; **tietosuojatoimet otetaan huomioon tässä kehittämisprosessissa ja sisällytetään siihen alusta alkaen**
 - b) toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että yhdessä jäsenvaltiossa määrätyt ja toisessa toimitetut lääkkeet on tunnistettu oikein ja että potilaalle lääkkeestä annetut tiedot ovat ymmärrettäviä **ja että saadaan selvyys samasta lääkkeestä käytetyistä eri nimistä**
 - c) **toimenpiteitä, joilla varmistetaan tarvittaessa, että lääkemääräyksen antava ja lääkkeen toimittava osapuoli ovat yhteydessä päästäkseen täyteen yhteisymmärrykseen hoidosta säilyttäen samalla potilastietojen luottamuksellisuuden.**

3. Jos hoitojäsenvaltiossa annetaan sellaisten lääkkeiden resepti, jotka eivät ole tavallisesti saatavissa reseptillä vakuutusjäsenvaltiossa, jälkimmäisen jäsenvaltion on päätettävä, hyväksytäänkö lääke poikkeuksellisesti vai annetaanko käyttöön samantehoiseksi katsottu korvaava lääke.

4. Edellä 2 kohdan **a, b ja c alakohdassa** tarkoitettujen toimenpiteiden hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sääntelymenettelyjen mukaisesti. ■

5. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta lääkkeisiin, jotka edellyttävät direktiivin 2001/83/EY 71 artiklan 2 kohdassa säädettyä erityislääkemääräystä.

17 artikla

Eurooppalaiset osaamisverkostot

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä **erityisesti harvinaisten tautien alalla sellaisten** terveydenhuollon tarjoajien muodostamien eurooppalaisten osaamisverkostojen kehittämistä, **joissa hyödynnetään terveydenhuoltoyhteistyöstä eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymän (EAYY) yhteydessä saatuja kokemuksia.** Verkostojen on oltava avoimia uusille terveydenhuollon tarjoajille, jotka haluavat liittyä niihin, kunhan tällaiset terveydenhuollon tarjoajat täyttävät kaikki vaaditut ehdot ja kriteerit.

2. Eurooppalaisilla osaamisverkostoilla on seuraavat tavoitteet:

- a) auttaa toteuttamaan Euroopan laajuisen yhteistyön potentiaali pitkälle erikoistuneen terveydenhuollon alalla potilaiden ja terveysjärjestelmien eduksi hyödyntäen lääketieteen ja terveysteknologian innovaatioita
- b) auttaa keskittämään tietoa sairauksien ehkäisemisestä sekä merkittävien ja yleisten sairauksien hoidosta**
- c) auttaa edistämään korkealaatuisen ja kustannustehokkaan hoidon tarjoamista kaikille potilaille, joiden sairaus vaatii erityistä resurssien tai asiantuntemuksen keskittämistä
- d) maksimoida resurssien kustannustehokas käyttö keskittämällä niitä tarpeen mukaan

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- e) auttaa jakamaan tietoa ja tarjoamaan koulutusta terveydenhuollon ammattihenkilöille
- f) tarjota laatua ja turvallisuutta koskevia vertailuarvoja ja auttaa kehittämään ja levittämään hyviä toimintatapoja verkoston sisällä ja ulkopuolella
- g) auttaa jäsenvaltioita, joissa ei ole riittävästi potilaita, joilla on tietty sairaus, tai joilta puuttuu teknologiaa tai asiantuntemusta, tarjoamaan kattavasti erittäin erikoistuneita ja korkealaatuisia palveluja.
- h) ottaa käyttöön välineitä, joilla voidaan käyttää parhaalla mahdollisella tavalla olemassa olevia terveydenhuollon resursseja vakavissa onnettomuustilanteissa erityisesti rajatylittävillä alueilla.**

3. Komissio hyväksyy **yhteistyössä alan asiantuntijoiden ja sidosryhmien kanssa**

- a) luettelon erityiskriteereistä ja -edellytyksistä, jotka eurooppalaisten osaamisverkostojen on täytettävä, mukaan lukien **järjestelmän piiriin kuuluvat harvinaiset sairaudet sekä** kriteerit ja edellytykset, joita vaaditaan terveydenhuollon tarjoajilta, jotka haluavat liittyä eurooppalaiseen osaamisverkostoon; tarkoituksena on varmistaa, että
 - i) osaamisverkostoilla on asianmukaiset valmiudet huolehtia potilaiden diagnosoinnista ja seurannasta sekä potilashallinnosta, ja niillä on näyttöä hyvistä tuloksista tarpeen mukaan
 - ii) osaamisverkostoilla on riittävä valmius ja toimintakyky, jotta ne voivat tarjota asianmukaisia palveluja ja pitää yllä tarjottujen palvelujen laatua
 - iii) osaamisverkostoilla on valmiudet tarjota asiantuntijaneuvoja ja -diagnooseja tai vahvistaa diagnooseja, laatia hyvien toimintatapojen ohjeita ja noudattaa niitä sekä toteuttaa tuloksiin tähtääviä toimia ja laadunvalvontaa
 - iv) osaamisverkostot voivat osoittaa monitieteellisen lähestymistavan asioihin
 - v) osaamisverkostot tarjoavat korkeatasoista asiantuntemusta ja kokemusta, jota osoittavat julkaisut, apurahat tai kunniamerkit sekä opetus- ja koulutustoiminta
 - vi) osaamisverkostot panostavat voimakkaasti tutkimustyöhön
 - vii) osaamisverkostot osallistuvat epidemiologiseen seurantaan, esimerkiksi pitämällä rekistereitä
 - viii) osaamisverkostoilla on tiiviit yhteydet muihin asiantuntijakeskuksiin ja -verkostoihin kansallisella ja kansainvälisellä tasolla ja ne tekevät yhteistyötä niiden kanssa ja niillä on valmiudet verkostoitua
 - ix) osaamisverkostoilla on tiiviit yhteydet potilasjärjestöihin ja ne tekevät yhteistyötä niiden kanssa
- x) osaamisverkostoilla on asianmukaiset ja tehokkaat suhteet tekniikan tarjoajiin.**

- b) menettelyn eurooppalaisten osaamisverkostojen perustamiseksi.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin oleellisia osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

18 artikla

Koalueet

Komissio voi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa osoittaa raja-alueita koalueiksi, joissa rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevia innovatiivisia aloitteita voidaan testata, analysoida ja arvioida perusteellisesti.

19 artikla

Sähköinen terveydenhuolto ("e-health")

Komissio hyväksyy 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tarvittavat erityistoimenpiteet, joilla saavutetaan jäsenvaltioiden terveydenhuoltoalan tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmien yhteentoimivuus ja joita sovelletaan, kun jäsenvaltiot ottavat järjestelmät käyttöön. **Toimenpiteiden on noudatettava kussakin jäsenvaltiossa sovellettavaa tietosuojalainsäädäntöä, ja niiden yhteydessä on otettava huomioon terveysteknologian ja lääketieteen kehittyminen etälääketiede ja telepsykiatria mukaan lukien ja noudatettava henkilötietojen suojaa koskevaa perusoikeutta** **■**. Toimenpiteissä on erityisesti täsmennettävä standardit ja terminologia, jotka tarvitaan tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmien yhteentoimivuutta varten, jotta varmistetaan rajatylittävien terveyspalvelujen turvallinen, korkealaatuinen ja tehokas tarjoaminen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen terveydenhuollon palveluja ja muita etälääketieteen palveluja käytettäessä

- a) **noudatetaan samoja ammatillisia ja lääketieteellisiä laatu- ja turvallisuusvaatimuksia kuin käytettäessä muita kuin sähköisiä terveydenhuollon palveluja**
- b) **potilaille tarjotaan riittävä suojaa etenkin ottamalla käyttöön lääkäreitä koskevia asianmukaisia sääntelyvaatimuksia, jollaisia sovelletaan myös muun kuin sähköisen terveydenhuollon tarjoamiseen.**

20 artikla

■ Terveysteknologian hallintoa koskeva yhteistyö

1. **Komissio helpottaa Euroopan parlamenttia kuultuaan kansalliset viranomaiset tai elimet yhdistävän verkoston perustamista. Verkoston on perustuttava hyvän hallintotavan periaatteisiin, kuten avoimuuteen, objektiivisuuteen ja oikeudenmukaisiin menettelyihin, ja kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, kuten terveydenhuollon ammattihenkilöiden, potilaiden edustajien, työmarkkinaosapuolten, tutkijoiden ja alan elinkeinonharjoittajien, laaja-alaiseen ja täyteen osallistumiseen, kuitenkin niin että kunnioitetaan jäsenvaltioiden toimivaltaa terveysteknologian arvioinnin alalla.**

2. Terveysteknologian arviointia käsittelevän verkoston tavoitteena on

- a) tukea kansallisten viranomaisten tai elinten välistä yhteistyötä
- b) **löytää kestäviä tapoja tasapainottaa tavoitteet, jotka koskevat lääkkeiden saantia, innovoinnin paljauttamista ja terveydenhuoltobudjettien hallinnointia**
- c) tukea puolueettomien, luotettavien, nopeiden, avointen ja siirrettävien tietojen tarjoamista terveysteknologian lyhyen ja pitkän aikavälin tehokkuudesta ja mahdollistaa näiden tietojen tehokas vaihto kansallisten viranomaisten tai elinten välillä
- d) **analysoida, minkä luonteisia ja tyyppisiä tietoja voidaan vaihtaa.**

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä 1 kohdassa tarkoitettuun verkostoon osallistuvat viranomaiset tai elimet ja ilmoitettava komissiolle näiden viranomaisten tai elinten nimi ja yhteystiedot.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

4. Komissio hyväksyy 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sääntelymenettelyn mukaisesti verkoston perustamista, hallintoa ja avointa toimintaa varten tarvittavat toimenpiteet.

5. Komissio sallii vain sellaisten viranomaisten liittymisen verkkoon, jotka noudattavat 1 kohdassa määritettyjä hyvää hallintotapaa koskevia periaatteita.

21 artikla

Tietojen keruu tilasto- ja seurantatarkoituksiin

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä tilastotietoja rajatylittävän terveydenhuollon tarjoamisen, annetun hoidon, hoidon tarjoajien, potilaiden, kustannusten ja tulosten seuraamista varten. Niiden on kerättävä nämä tiedot osana yleisiä terveydenhuollon tietojen keruujärjestelmiä tilastojen tuottamista ja henkilötietojen suojaa koskevan kansallisen ja yhteisön lainsäädännön ja erityisesti direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot komissiolle vähintään vuosittain, lukuun ottamatta tietoja, jotka jo kerätään direktiivin 2005/36/EY mukaisesti.

3. Komissio antaa tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat toimenpiteet 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1338/2008 täytäntöönpanoa varten annettujen toimenpiteiden soveltamista.

V LUKU

TÄYTÄNTÖNPANO- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja. **Tässä prosessissa komissio varmistaa, että asiaankuuluvien potilas- ja ammattiryhmien asiantuntijoita kuullaan asianmukaisesti etenkin tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä, ja antaa perustellun raportin näistä kuulemisista.**

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

Jos täytäntöönpanotoimenpiteet liittyvät henkilötietojen käsittelyyn, kuullaan Euroopan tietosuojavaltuutettua.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

23 artikla

Raportit

Komissio laatii viiden vuoden kuluessa 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päivämäärästä raportin tämän direktiivin toiminnasta **käsitellen siinä myös direktiivin aiheuttamaa potilaiden sisään- ja ulosvirtausta koskevia tilastoja** ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Tätä varten ja rajoittamatta 25 artiklan säännösten soveltamista jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, jotka ne ovat ottaneet käyttöön, muuttaneet tai pitäneet voimassa 8 ja 9 artiklassa säädettyjen menettelyiden täytäntöönpanemiseksi.

24 artikla

Viittaukset muuhun lainsäädäntöön

|| Asetuksen (EY) N:o 883/2004 || soveltamispäivästä *alkaen*

— tässä direktiivissä olevia viittauksia || asetukseen (ETY) N:o 1408/71 pidetään viittauksina asetukseen (EY) N:o 883/2004

— tässä direktiivissä olevia viittauksia || asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklaan pidetään viittauksina asetuksen (EY) N:o 883/2004 20 artiklaan.

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... (*)

Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Yksi vuosi tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Potilasturvallisuus *

P6_TA(2009)0287

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston suositukseksi potilasturvallisuudesta ja hoitoon liittyvien infektioiden ehkäisemisestä ja valvonnasta (KOM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS))

(2010/C 184 E/74)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0837),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan 4 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0032/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A6-0239/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1**Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 2 kappale**

(2) EU:n jäsenvaltioissa arviolta 8–12 prosenttia sairaalapoti-laista kärsii hoidon aikana haittatapahtumista.

(2) EU:n jäsenvaltioissa arviolta 8–12 prosenttia sairaalapoti-laista kärsii hoidon aikana haittatapahtumista; **tämä koskee 6,7–15:tä miljoonaa sairaalapotilasta, ja yli 37:ää miljoonaa perusterveydenhuoltopalveluja käyttänyttä potilasta.**

Tarkistus 2**Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)**

(2 a) **Arvioiden mukaan keskimäärin joka kahdeskymmenes potilas kärsii hoitoon liittyvistä infektioista, mikä on vuosittain 4,1 miljoonaa potilasta Euroopan unionissa, ja vuosittain noin 37 000 kuolemantapausta johtuu tällaisen infektion seurauksista.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 3
Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 3 kappale

(3) Heikko potilasturvallisuus on paitsi vakava kansanterveysongelma myös merkittävä taloudellinen rasite rajallisille terveydenhuoltoresursseille. Suuri osa haittatapahtumista vaikuttaa johtuvan järjestelmiin liittyvistä tekijöistä ja on ehkäistävissä niin sairaaloissa kuin perusterveydenhuollossa.

(3) Heikko potilasturvallisuus on paitsi vakava kansanterveysongelma myös merkittävä taloudellinen rasite rajallisille terveydenhuoltoresursseille. Suuri osa haittatapahtumista **mukaan lukien ne, jotka johtuvat väärästä diagnoosista ja/tai hoitovirheestä**, vaikuttaa johtuvan **rajallisista taloudellisista varoista ja** järjestelmiin liittyvistä tekijöistä ja on ehkäistävissä niin sairaaloissa kuin perusterveydenhuollossa.

Tarkistus 4
Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

(6 a) Hoitoon liittyvien infektioiden arvioidaan olevan sellaisia terveydenhoidossa esiintyviä haittatapahtumia, jotka ovat helposti vältettävissä. Jäsenvaltioiden on asetettava käyttöön välineet, joilla voidaan vähentää Euroopan unionissa tällaisista haittatapahtumista kärsivien potilaiden määrää vuosittain 20 prosentilla.

Tarkistus 5
Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 7 kappale

(7) Tutkimusten mukaan tehokkaiden ja kattavien potilasturvallisuusstrategioiden laatiminen ja täytäntöönpano on EU:n jäsenvaltioissa eritasoista. Sen vuoksi tällä aloitteella pyritään luoamaan puitteet, joilla edistetään politiikan *kehittämistä ja jäsenvaltioiden ja niiden välisiä tulevia toimia* EU:n tärkeimpien potilasturvallisuuskysymysten ratkaisemiseksi.

(7) Tutkimusten mukaan tehokkaiden ja kattavien potilasturvallisuusstrategioiden laatiminen ja täytäntöönpano on EU:n jäsenvaltioissa eritasoista. Sen vuoksi tällä aloitteella pyritään luoamaan puitteet, joilla edistetään politiikan *kehittämistä ja tulevia toimia jäsenvaltioissa ja niiden välillä* EU:n tärkeimpien potilasturvallisuuskysymysten ratkaisemiseksi, **ennen kaikkea terveydenhuoltoalan laitosten vastuuta ihmisten terveydestä. Tässä ei kuitenkaan saa puuttua jäsenvaltioiden toimivaltaan, joka niillä on EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan nojalla.**

Tarkistus 6
Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 8 kappale

(8) Potilaille olisi annettava tietoa ja vaikutusmahdollisuuksia ottamalla heidät mukaan potilasturvallisuusprosessiin. Heille olisi tiedotettava turvallisuuden tasoista ja siitä, miten he saavat helposti ymmärrettävää tietoa valitus- ja oikeussuojajärjestelmistä.

(8) Potilaille olisi annettava tietoa ja vaikutusmahdollisuuksia ottamalla heidät mukaan potilasturvallisuusprosessiin. Heille olisi tiedotettava turvallisuuden tasoista ja siitä, miten he saavat helposti ymmärrettävää tietoa valitus- ja oikeussuojajärjestelmistä. **Korvaustapa ja korvausmenettelyt kuuluvat kuitenkin yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 7

**Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 10 kappale**

(10) Yhteisön tasolla olisi kerättävä vertailukelpoisia yhdistelmätietoja tehokkaiden ja läpinäkyvien potilasturvallisuusohjelmien, -rakenteiden ja -politiikkojen käyttöön ottamiseksi, ja parhaita käytäntöjä olisi levitettävä jäsenvaltioiden keskuudessa. Keskinäisen oppimisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden ja Euroopan komission olisi yhdessä kehitettävä yhteinen potilasturvallisuusterminologia ja yhteiset indikaattorit ottaen huomioon asianomaisten kansainvälisten organisaatioiden tällä alalla jo tekemä työ.

(10) Yhteisön tasolla olisi kerättävä vertailukelpoisia yhdistelmätietoja tehokkaiden ja läpinäkyvien potilasturvallisuusohjelmien, -rakenteiden ja -politiikkojen käyttöön ottamiseksi, ja parhaita käytäntöjä olisi levitettävä jäsenvaltioiden keskuudessa. **Näitä tietoja saa käyttää ainoastaan potilasturvallisuustarkoituksiin hoitoon liittyvien infektioiden ehkäisemiseksi.** Keskinäisen oppimisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden ja Euroopan komission olisi yhdessä kehitettävä yhteinen potilasturvallisuusterminologia ja yhteiset indikaattorit ottaen huomioon asianomaisten kansainvälisten organisaatioiden tällä alalla jo tekemä työ.

Tarkistus 8

**Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 11 kappale**

(11) Tieto- ja viestintätekniikan välineillä, kuten sähköisillä terveystietokannuksilla tai sähköisillä lääkemääräyksillä, voidaan parantaa potilasturvallisuutta esimerkiksi seulomalla järjestelmällisesti lääkkeiden yhteisvaikutuksia tai allergioita.

(11) Tieto- ja viestintätekniikan välineillä, kuten sähköisillä terveystietokannuksilla tai sähköisillä lääkemääräyksillä, voidaan parantaa potilasturvallisuutta esimerkiksi seulomalla järjestelmällisesti lääkkeiden yhteisvaikutuksia tai allergioita, **kuten todetaan sähköisten terveystietokannajärjestelmien rajat ylittävästä yhteentoimivuudesta 2. heinäkuuta 2008 annetussa komission suosituksessa 2008/594/EY ⁽¹⁾.**

⁽¹⁾ EUVL L 190, 18.7.2008, s. 37.

Tarkistus 9

**Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 12 a kappale (uusi)**

(12 a) Vanhuksilla on suurempi alttius saada infektio sairaalahoidossa; siksi olisi tutkittava tämän erityisryhmän tarpeita ja toteutettava näiden tarpeiden edellyttämiä toimenpiteitä vanhusten kuntouttamiseksi ja heidän terveytensä palauttamiseksi.

Tarkistus 10

**Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 15 kappale**

(15) Hoitoon liittyvistä infektioista ei ole saatavilla riittävästi tietoja, jotta seurantaverkostot voisivat tehdä mielekkäitä vertailuja laitosten välillä ja jotta voitaisiin seurata hoitoon liittyvien patogeenien epidemiologiaa ja arvioida ja ohjeistaa hoitoon liittyvien infektioiden ehkäisemistä ja valvontaa koskevia toimintatapoja. Sen vuoksi seurantajärjestelmiä olisi otettava käyttöön tai tehostettava niin terveydenhuollon laitosten tasolla kuin paikallisella ja kansallisella tasolla.

(15) Hoitoon liittyvistä infektioista ei ole saatavilla riittävästi tietoja, jotta seurantaverkostot voisivat tehdä mielekkäitä vertailuja laitosten välillä ja jotta voitaisiin seurata hoitoon liittyvien patogeenien epidemiologiaa ja arvioida ja ohjeistaa hoitoon liittyvien infektioiden ehkäisemistä ja valvontaa koskevia toimintatapoja. Sen vuoksi seurantajärjestelmiä olisi otettava käyttöön tai tehostettava niin terveydenhuollon laitosten tasolla kuin paikallisella ja kansallisella tasolla. **Tietojen keräämisen parantamisen ansiosta alueiden, jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin tasolla olisi mahdollista määrittää helpommin potilasturvallisuuden alalla sovellettujen menettelytapojen, järjestelmien ja rakenteiden laadun sekä alalla saavutettujen tulosten väliset suorat yhteydet.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 11

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 15 a kappale (uusi)

(15 a) Jäsenvaltioiden on voitava vähentää hoitoon liittyvistä infektioista kärsivien potilaiden määrää. Harkittaessa erilaisia mahdollisia välineitä on tärkeää ottaa palvelukseen useita infektioiden hoitoon erikoistuneita sairaanhoitajia.

Tarkistus 12

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 15 b kappale (uusi)

(15 b) Jäsenvaltioiden ja niiden terveydenhuoltoalan laitosten olisi harkittava myös yhteyshenkilöstön käyttöä erityissairaanhoitajien työn tukena ensiapuklinikoilla ja julkisissa sairaaloissa.

Tarkistus 13

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 15 c kappale (uusi)

(15 c) Terveystieteistä johtuvien haittatapahtumien vähentämiseksi jäsenvaltioita olisi kannustettava paikallisten ja kansallisten tavoitteiden asettamiseen infektioiden valvontaan erikoistuneiden terveydenhuollon ammattihenkilöiden rekrytoinnille, ottaen huomioon, että suositeltu tavoite on yksi sairaanhoitaja 250:tä potilaspaikkaa kohden vuoteen 2015 mennessä.

Tarkistus 14

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 16 a kappale (uusi)

(16 a) Komission olisi esitettävä ehdotuksia, joilla estetään väärennettyjen lääkkeiden levitys ja potilaille ja terveydenhuollon työntekijöille neulanpistovahingoista koituvat vaarat.

Tarkistus 15

Ehdotus suositukseksi
I osa – I a luku (uusi) – otsikko

I a. VÄHENNYSTAVOITTEET

Tarkistus 16

Ehdotus suositukseksi
I osa – I a luku (uusi) – 1 kohta

1) Jäsenvaltioiden on asetettava käyttöön välineitä, joiden avulla vähennetään Euroopan unionissa tällaisista haittatapahtumista kärsivien potilaiden määrää vuosittain 20 prosentilla, toisin sanoen tavoitteena on vähentää haittatapahtumia 900 000 tapauksella vuodessa vuoteen 2015 mennessä.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 17

Ehdotus suositukseksi

I osa – II luku – 1 kohta – a alakohta

- (a) nimeämällä **toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset** viranomaiset, jotka ovat vastuussa potilasturvallisuudesta niiden alueella,
- (a) nimeämällä viranomaiset, jotka ovat **valtion- ja aluehallinnon eri tasoilla** vastuussa potilasturvallisuudesta **sekä kansanterveyden parantamiseksi toteutettavien toimenpiteiden valvonnasta ja koordinoinnista** niiden alueella,

Tarkistus 18

Ehdotus suositukseksi

I osa – II luku – 1 kohta – c alakohta

- (c) tukemalla turvallisempien järjestelmien, prosessien ja välineiden kehittämistä hyödyntäen tieto- ja viestintätekniikkaa.
- (c) tukemalla turvallisempien **ja käyttäjystävällisempien** järjestelmien, prosessien ja välineiden kehittämistä hyödyntäen tieto- ja viestintätekniikkaa.

Tarkistus 19

Ehdotus suositukseksi

I osa – II luku – 2 kohta – b a alakohta (uusi)

- (b a) **antamalla potilaille tietoa hoidon riskeistä ja oikeudellisista menettelyistä, joilla helpotetaan terveyshaittoja koskevien vaatimusten esittämistä myös lääkevalmistajille.**

Tarkistus 20

Ehdotus suositukseksi

I osa – II luku – 3 kohta – a alakohta

- (a) joista saadaan riittävät tiedot virheiden, haittatapahtumien ja läheltä piti -**tapahtumien** laajuudesta, tyypeistä ja syistä,
- (a) joista saadaan riittävät tiedot virheiden, haittatapahtumien ja läheltä piti -**tilanteiden** laajuudesta, tyypeistä ja syistä **ja niistä vastuussa olevista henkilöistä,**

Tarkistus 21

Ehdotus suositukseksi

I osa – II luku – 3 kohta – b a alakohta (uusi)

- (b a) **joilla varmistetaan, että eri jäsenvaltioiden terveysviranomaiset voivat saada toisiltaan luottamuksellisia tietoja terveydenhuollon ammattihenkilöistä, joiden on todettu syyllistyneen laiminlyönteihin tai virheisiin.**

Tarkistus 22

Ehdotus suositukseksi

I osa – II luku – 4 kohta – b a alakohta (uusi)

- (b a) **antamalla kaikille terveydenhuollon työntekijöille riittävä koulutus ja opastus lääkintäteknologian asianmukaiseen käyttöön käyttöohjeissa esitetyn mukaisesti, jotta voidaan estää terveysriskit ja haittatapahtumat, myös laitteiden tahattomasta uudelleenkäytöstä johtuvat riskit ja haitat.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 23

Ehdotus suositukseksi

I osa – II luku – 5 kohta – c alakohta

(c) keräten ja jakaen vertailukelpoisia tietoja potilasturvallisuustuloksista ongelmatyyppien ja määrien suhteen EU:n tasolla keskinäisen oppimisen helpottamiseksi ja ensisijaisten tavoitteiden asettamiseksi.

(c) keräten ja jakaen vertailukelpoisia tietoja potilasturvallisuustuloksista ongelmatyyppien ja määrien suhteen EU:n tasolla keskinäisen oppimisen helpottamiseksi ja ensisijaisten tavoitteiden asettamiseksi. **Tietojen keruun laajuus ja kustannukset sekä tietojen käyttö eivät saa olla suhteettomia odotettavissa olevaan hyötyyn nähden. Tietoja saa kerätä ainoastaan tavoitteen, jona on hoitoon liittyvien infektioiden vähentäminen keskinäisen oppimisen avulla, saavuttamiseksi.**

Tarkistus 24

Ehdotus suositukseksi

I osa – II luku – 6 kohta – b a alakohta (uusi)

(b a) edistämällä koko Euroopan unionin alueen sairaalajohtajien, sairaalatyöryhmien ja potilasryhmien mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä ja vaihtaa kokemuksia ja parhaita käytäntöjä, jotka koskevat paikallisen tason potilasturvallisuusaloitteita.

Tarkistus 25

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – -a alakohta (uusi)

(-a) luoda tehokkaita riskinarviointijärjestelmiä, myös potilaiden diagnostinen tutkimus ennen hoitoonottoa, jotta voidaan tunnistaa nopeasti tapaukset, joissa tarvitaan tarkempia varotoimia,

Tarkistus 26

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – -a a alakohta (uusi)

(-a a) huolehtia hoitohenkilöstön asianmukaisesta suojelusta rokotuksilla, altistumisen jälkeisellä estolääkityksellä, rutiininomaisilla diagnostisilla tutkimuksilla, henkilökohtaisten suojarusteiden tarjoamisella ja sellaisen lääkintäteknologian käytöllä, jolla voidaan vähentää altistumista veren välityksellä tarttuville infektioille,

Tarkistus 27

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – -a b alakohta (uusi)

(-a b) huolehtia tehokkaasta infektioiden ehkäisystä ja valvonnasta pitkäaikaishoitoa antavissa laitoksissa ja kuntoutuslaitoksissa,

Tarkistus 28

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – b alakohta

(b) parantaa infektioiden ehkäisemistä ja valvontaa terveydenhuollon laitoksissa,

(b) parantaa infektioiden ehkäisemistä ja valvontaa terveydenhuollon laitoksissa **sekä varmistaa seuraavien materiaalien ja laitteiden paras mahdollinen puhtaus, hygienia ja tarvittaessa aseptiikka:**

i) potilaiden vastaanottoon ja sairaalassaoloon liittyvä materiaali

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

ii) *lääkinnälliset ja terveydenhoidolliset laitteet, potilas-
hoitoon käytettävät lääketieteelliset sähkölaitteet ja
lääkkeiden jakeluun käytettävät välineet*

iii) *potilashoitoon tarkoitetut saniteettitilat;*

Tarkistus 29

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – b alakohta – luettelukohta (uusi)

— *edistää terveydenhuollon ammattihenkilöiden käsihygie-
niaa,*

Tarkistus 30

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – b alakohta – luettelukohta (uusi)

— *tehostaa tautien ja niiden leviämisen ehkäisyä ja valvon-
taa hoito- ja terveydenhuoltohenkilökunnan keskuudessa
ja näiden toimesta toteuttamalla tarvittavia ennalta ehkäi-
seviä toimenpiteitä, kuten kyseiselle henkilöstölle suunnat-
ut rokotuskampanjat,*

Tarkistus 31

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – d alakohta

(d) tukea terveydenhuollon työntekijöiden koulutusta niin jäsen-
valtioiden tasolla kuin terveydenhuollon laitosten tasolla,

(d) tukea terveydenhuollon *ja terveydenhoidon* työntekijöiden
koulutusta niin jäsenvaltioiden tasolla kuin terveydenhuol-
lon laitosten tasolla *ja kiinnittää erityishuomiota sairaala-
infektioihin ja siihen, että viruksia ei pystytä torjumaan
antibioteilla;*

Tarkistus 32

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – e alakohta

(e) parantaa potilaiden saaman tiedon laatua,

(e) parantaa potilaiden saaman tiedon laatua *sosiaali- ja terve-
ysalan verkoston avulla ja sanomalehdissä, radiossa, tele-
visiossa ja Internetissä ajoittain julkaistavien tiedotuskam-
panjoiden avulla,*

Tarkistus 33

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – f alakohta

(f) tukea tutkimusta.

(f) tukea tutkimusta *muun muassa nanoteknologiaan ja nano-
materiaaleihin kuuluvien mahdollisten lääkinällisten so-
vellutusten alalla.*

Tarkistus 34

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – f a alakohta (uusi)

(f a) *raportoida kaikista hoitoon liittyvistä infektiotapauk-
sista, joista kärsii huomattava määrä potilaita, Euroopan
tautien ehkäisy- ja valvontakeskukselle,*

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 35

Ehdotus suositukseksi

I osa – III luku – 1 kohta – f b alakohta (uusi)

(f b) järjestää yleisölle ja terveydenhuollon työntekijöille suunnattuja valistuskampanjoita tavoitteena vähentää käytäntöjä, jotka johtavat mikrobiresistenssiin.

Tarkistus 36

Ehdotus suositukseksi

II osa – otsikko

OSA II: KOMISSION RAPORTTI

OSA II: KOMISSION TOIMET

Tarkistus 37

Ehdotus suositukseksi

II osa – 1 a kohta (uusi)

(1 a) Komission olisi tarkasteltava mahdollisuutta tiukentaa nykyistä yhteisön lainsäädäntöä potilasturvallisuuden parantamiseksi esimerkiksi varmistamalla, että kun terveydenhuollon ammattihenkilöt siirtyvät Euroopassa maasta toiseen, ammattialan sääntelyviranomaiset antavat toisilleen tietoja kyseisiä henkilöitä vastaan nostetuista, loppuun saatetuista tai vireillä olevista kurinpitomenettelyistä eikä pelkää heidän ammattipätevyydestään.

Tarkistus 38

Ehdotus suositukseksi

II osa – 1 b kohta (uusi)

(1 b) Komissiota pyydetään laatimaan sairaalainfektioiden torjunnasta Maailman terveysjärjestön vuonna 2002 antaman oppaan ⁽¹⁾ mukaisesti potilaille osoitettava asiakirja sairaalainfektioiden torjunnasta.

⁽¹⁾ WTO, sairaalainfektioiden torjunnan opas, ensimmäinen painos, joulukuu 2002 (toinen painos julkaistu 2008).

Tarkistus 39

Ehdotus suositukseksi

Liite 1 – Määritelmät – ”Haittatapahtuma” – sarake 2

Tapahtuma, joka aiheuttaa potilaalle haittaa. Haitalla tarkoitetaan elimistön rakenteen tai toiminnan heikkenemistä ja/tai mitä tahansa siitä johtuvaa vahingollista vaikutusta.

Tapahtuma, joka **on syntynyt lääketieteellisen hoidon yhteydessä ja** aiheuttaa potilaalle haittaa. Haitalla tarkoitetaan elimistön rakenteen tai toiminnan **pysyvää tai väliaikaista** heikkenemistä ja/tai mitä tahansa siitä johtuvaa vahingollista vaikutusta.

Tarkistus 40

Ehdotus suositukseksi

Liite 1 – Määritelmät – ”Terveydenhuollon laitos” – sarake 2

Laitos, jossa terveydenhuollon työntekijät tarjoavat erikoisterveydenhuoltoa tai pitkälle erikoistunutta hoitoa.

Julkinen, ei-julkinen tai hyväntekeväisyysjärjestön ylläpitämä terveydenhuoltoalan laitos, jossa terveydenhuollon työntekijät tai vapaaehtoistyöntekijät tarjoavat erikoisterveydenhuoltoa tai pitkälle erikoistunutta hoitoa.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 41

Ehdotus suositukseksi

Liite 1 – Määritelmät – ”Potilasturvallisuus” – sarake 2

Potilaan oikeus siihen, että hoidosta ei aiheudu tarpeetonta eikä mahdollista haittaa.

Haittatapahtumien puuttuminen, jolloin haittatapahtuma määritellään vahinkotapaukseksi, joka johtuu enemmän hoidosta kuin sairaudesta. Tällainen haittatapahtuma voi olla vältettävissä tai väistämätön.

Tarkistus 42

Ehdotus suositukseksi

Liite 1 – Määritelmät – ”Infektioiden valvonnan yhteyshenkilöt” – sarake 2

Terveystieteiden ammattihenkilöt, jotka työskentelevät *sairaalan hoitoyksikössä/osastolla* ja toimivat yhteyshenkilönä *hoitoyksikkönsä/osastonsa* ja infektioiden ehkäisemis- ja valvontaryhmän välillä. He auttavat edistämään infektioiden ehkäisemistä ja valvontaa *hoitoyksikössään/osastollaan* ja antavat palautetta infektioiden ehkäisemis- ja valvontaryhmälle.

Terveystieteiden ammattihenkilöt, jotka työskentelevät *vastavilla aloilla* ja toimivat yhteyshenkilönä *ammattillisen alansa* ja infektioiden ehkäisemis- ja valvontaryhmän välillä. He auttavat edistämään infektioiden ehkäisemistä ja valvontaa *omalla alallaan* ja antavat palautetta infektioiden ehkäisemis- ja valvontaryhmälle.

Tarkistus 43

Ehdotus suositukseksi

Liite 2 – 1 luku – 1 kohta – b a alakohta (uusi)

(b a) hyväksymällä tieto- ja viestintäteknikan, kuten sähköiset käyttöohjeet, käytön ja helpottamalla sitä, jotta voidaan lisätä lääketieteellisten tuotteiden käyttäjien tietämystä.

Tarkistus 44

Ehdotus suositukseksi

Liite 2 – 1 luku – 4 kohta – c a alakohta (uusi)

(c a) antamalla kaikille terveydenhuollon työntekijöille riittävä koulutus ja opastus, jotta nämä käyttävät lääkin-täteknologiaa asianmukaisesti sen käyttötarkoituksen ja käyttöohjeissa esitettyjen tietojen mukaisesti, jotta voidaan estää terveysriskit ja haittatapahtumat, myös laitteiden tahattomasta uudelleenkäytöstä johtuvat riskit ja haitat.

Tarkistus 45

Ehdotus suositukseksi

Liite 2 – 1 luku – 7 kohta – a a alakohta (uusi)

(a a) rohkaisemalla muun muassa nanoteknologiaan ja nanomateriaaleihin kuuluvien terveydenhuoltoalan sovelluksien tutkimusta.

Tarkistus 46

Ehdotus suositukseksi

Liite 2 – 2 luku – 1 kohta – a alakohta – toinen luettelukohta

— integroimalla ehkäisemis- ja valvontatoimenpiteet potilaiden hoitosuunnitelmiin,

— integroimalla infektioiden ehkäisemis- ja valvontatoimenpiteet potilaiden hoitosuunnitelmiin, *henkilöstön rokotuskampanjat mukaan luettuina,*

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Euroopan toimet harvinaisten sairauksien alalla *

P6_TA(2009)0288

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston suositukseksi Euroopan toimista harvinaisten sairauksien alalla (KOM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS))

(2010/C 184 E/75)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0726),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0455/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan lausunnon (A6-0231/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus suositukseksi Johdanto-osan 1 kappale

(1) Harvinaiset sairaudet ovat hengenvaarallisia tai pysyvän invaliditeetin aiheuttavia sairauksia, joiden esiintyvyys on alhainen ja jotka ovat erittäin monisyisiä, **ja aiheuttavat näin ollen uhkan Euroopan kansalaisten terveydelle.**

(1) Harvinaiset sairaudet ovat hengenvaarallisia tai pysyvän invaliditeetin aiheuttavia sairauksia, joiden esiintyvyys on alhainen ja jotka ovat erittäin monisyisiä, **mutta koska harvinaisten tautien lajeja on niin monia, niihin sairastuvien ihmisten lukumäärä on varsin suuri.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 2 kappale

(2) Harvinaisia sairauksia, myös perinnöllisiä sairauksia, koskeva yhteisön toimintaohjelma hyväksyttiin 1 päivänä tammikuuta 1999 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2003 päättyväksi kaudeksi. Harvinaiseksi sairaudeksi määriteltiin ohjelmassa sairaus, jota esiintyy enintään viisi tapausta 10 000:ta henkilöä kohden Euroopan unionissa.

(2) Harvinaisia sairauksia, myös perinnöllisiä sairauksia, koskeva yhteisön toimintaohjelma hyväksyttiin 1 päivänä tammikuuta 1999 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2003 päättyväksi kaudeksi. Harvinaiseksi sairaudeksi määriteltiin ohjelmassa sairaus, jota esiintyy enintään viisi tapausta 10 000:ta henkilöä kohden Euroopan unionissa, **mitä on arvioitava tieteelliseen tarkasteluun pohjautuvin tilastollisin perustein.**

Tarkistus 3

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)

(2 a) Tämän tilastollisen esiintymistiheyden perusteella harvinaiset taudit olisi luetteloitava perinpohjaisesti ja niitä olisi tarkasteltava säännöllisesti tieteellisessä komiteassa mahdollisten lisäysten tarpeen määrittelemiseksi.

Tarkistus 4

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 4 kappale

(4) Harvinaisten sairauksien määräksi arvioidaan nykyään 5 000–8 000, ja niitä sairastaa 6–8 prosenttia väestöstä jossain elämänsä vaiheessa. **Tällaiset sairaudet koskettavat toisin sanoen** 27–36:ta miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa. Heistä useimmat sairastavat harvemmin esiintyviä sairauksia, joita esiintyy enintään yhdellä ihmisellä 100 000:sta.

(4) Harvinaisten sairauksien määräksi arvioidaan nykyään 5 000–8 000, ja niitä sairastaa 6–8 prosenttia väestöstä jossain elämänsä vaiheessa. **Toisin sanoen, vaikka jokaista harvinaista tautia esiintyy harvoin, niitä sairastavien kokonaismäärä on varsin suuri,** 27–36 miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa. Heistä useimmat sairastavat harvemmin esiintyviä sairauksia, joita esiintyy enintään yhdellä ihmisellä 100 000:sta.

Tarkistus 5

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 5 kappale

(5) Alhaisen esiintyvyytensä **ja** erityisluonteensa vuoksi harvinaiset sairaudet edellyttävät yhteisiin erityistoimiin perustuvaa kokonaisvaltaista toimintamallia, jotta voitaisiin ehkäistä huomattavaa sairastuvuutta tai vältettävissä olevaa ennen aikaista kuolleisuutta ja parantaa sairastuneiden henkilöiden elämänlaatua ja sosioekonomisia mahdollisuuksia.

(5) Alhaisen esiintyvyytensä, erityisluonteensa **ja tapausten suuren kokonaismäärän** vuoksi harvinaiset sairaudet edellyttävät yhteisiin erityistoimiin perustuvaa kokonaisvaltaista toimintamallia, **mukaan luettuna kumppanuus kolmansien maiden kuten Yhdysvaltojen kanssa,** jotta voitaisiin ehkäistä huomattavaa sairastuvuutta tai vältettävissä olevaa ennen aikaista kuolleisuutta ja parantaa sairastuneiden henkilöiden elämänlaatua ja sosioekonomisia mahdollisuuksia **kehittyneissä maissa ja kehitysmaissa.**

Tarkistus 6

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 8 kappale

(8) Jotta voidaan parantaa harvinaisia sairauksia koskevien kansallisten, alueellisten ja paikallisten aloitteiden koordinointia ja yhtenäisyyttä, kaikki harvinaisten sairauksien alalla toteutettavat kansalliset toimet olisi siirrettävä osaksi harvinaisia sairauksia koskevia kansallisia suunnitelmia.

(8) Jotta voidaan parantaa harvinaisia sairauksia koskevien kansallisten, alueellisten ja paikallisten aloitteiden koordinointia ja yhtenäisyyttä **sekä tutkimuskustusten välistä yhteistyötä,** kaikki harvinaisten sairauksien alalla toteutettavat kansalliset toimet olisi siirrettävä osaksi harvinaisia sairauksia koskevia kansallisia suunnitelmia.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 7

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 13 kappale

(13) Eurooppalaisista osaamisverkostoista syntyvä yhteisön lisäarvo on erityisen korkea harvinaisten sairauksien kohdalla näiden sairautentilojen harvinaisuuden vuoksi – harvinaisuus tarkoittaa sitä, että yksittäisessä maassa ei ole paljon potilaita eikä myöskään alan asiantuntemusta. Asiantuntemuksen kokoaminen Euroopan tasolla on näin ollen ensiarvoisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa harvinaisia sairauksia sairastaville yhtäläinen mahdollisuus saada korkealuokkaista hoitoa.

(13) Eurooppalaisista osaamisverkostoista syntyvä yhteisön lisäarvo on erityisen korkea harvinaisten sairauksien kohdalla näiden sairautentilojen harvinaisuuden vuoksi – harvinaisuus tarkoittaa sitä, että yksittäisessä maassa ei ole paljon potilaita eikä myöskään alan asiantuntemusta. Asiantuntemuksen kokoaminen Euroopan tasolla on näin ollen ensiarvoisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa harvinaisia sairauksia sairastaville yhtäläinen mahdollisuus saada **paikkansapitäviä tietoja, asianmukainen ja oikea-aikainen diagnoosi ja** korkealuokkaista hoitoa.

Tarkistus 8

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 14 a kappale (uusi)

(14 a) Lääkefoorumi hyväksyi 12. lokakuuta 2008 loppukertomuksensa, jossa ehdotetaan suuntaviivoja, jotta jäsenvaltiot, eri sidosryhmät ja komissio voisivat tehostaa pyrkimyksiään harvinaislääkkeiden saatavuuden helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi Euroopan unionissa.

Tarkistus 9

Ehdotus suositukseksi
Johdanto-osan 20 kappale

(20) Potilaiden ja potilaiden edustajien olisi siksi oltava mukana kaikissa politiikan ja päätösten teon vaiheissa. Heidän toimintaansa olisi aktiivisesti edistettävä ja tuettava, myös taloudellisesti, kaikissa jäsenvaltioissa.

(20) Potilaiden ja potilaiden edustajien olisi siksi oltava mukana kaikissa politiikan ja päätösten teon vaiheissa. Heidän toimintaansa olisi aktiivisesti edistettävä ja tuettava, myös taloudellisesti, kaikissa jäsenvaltioissa **ja myös EU:n tasolla tiettyjä harvinaisia sairauksia varten perustettujen, koko EU:n kattavien potilaiden tukiverkkojen puitteissa.**

Tarkistus 10

Ehdotus suositukseksi
Suositukset jäsenvaltioille – 1 kohta – johdanto-osa

1. vahvistavat harvinaisia sairauksia koskevat kansalliset suunnitelmat, jotta varmistetaan yleisesti kaikkien harvinaisia sairauksia sairastavien potilaiden mahdollisuus saada korkealuokkaista hoitoa – diagnostiikka, hoitomuodot ja harvinaislääkkeet mukaan luettuina – kyseisen jäsenvaltion alueella oikeudenmukaisuuden ja yhteisvastuullisuuden pohjalta kaikkialla EU:ssa ja erityisesti

1. vahvistavat harvinaisia sairauksia koskevat kansalliset suunnitelmat, jotta varmistetaan yleisesti kaikkien harvinaisia sairauksia sairastavien potilaiden mahdollisuus saada korkealuokkaista hoitoa – diagnostiikka, hoitomuodot ja harvinaislääkkeet **sekä sairauden kanssa elämään joutuvien kuntoutus ja koulutus** mukaan luettuina – kyseisen jäsenvaltion alueella oikeudenmukaisuuden ja yhteisvastuullisuuden pohjalta kaikkialla EU:ssa ja erityisesti

Tarkistus 11

Ehdotus suositukseksi
Suositukset jäsenvaltioille – 1 kohta – 1 alakohta

(1) laativat ja hyväksyvät vuoden **2011** loppuun mennessä kattavan ja yhdenntyn strategian, jolla pyritään ohjaamaan ja organisoimaan kaikki harvinaisten sairauksien alaan kuuluvat merkitykselliset toimet harvinaisia sairauksia koskevaksi kansalliseksi suunnitelmaksi;

(1) laativat ja hyväksyvät vuoden **2010** loppuun mennessä kattavan ja yhdenntyn strategian, jolla pyritään ohjaamaan ja organisoimaan kaikki harvinaisten sairauksien alaan kuuluvat merkitykselliset toimet harvinaisia sairauksia koskevaksi kansalliseksi suunnitelmaksi;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 12**Ehdotus suositukseksi
Suositukset jäsenvaltioille – 1 kohta – 3 alakohta**

(3) määrittävät harvinaisia sairauksia koskevassa kansallisessa suunnitelmassaan rajallisen määrän ensisijaisia toimia, joille asetetaan konkreettiset tavoitteet, selkeät määräajat ja hallintorakenteet ja joista on esitettävä säännölliset raportit;

(3) määrittävät harvinaisia sairauksia koskevassa kansallisessa suunnitelmassaan rajallisen määrän ensisijaisia toimia, joille asetetaan konkreettiset tavoitteet, selkeät määräajat, **merkittävä ja selvästi määritelty rahoitus** ja hallintorakenteet ja joista on esitettävä säännölliset raportit;

Tarkistus 13**Ehdotus suositukseksi
Suositukset jäsenvaltioille – 1 kohta – 3 a alakohta (uusi)**

**(3 a) ilmoittaa onko erikoistuneita keskuksia olemassa ja ko-
koa luettelon asiantuntijoista;**

Tarkistus 14**Ehdotus suositukseksi
Suositukset jäsenvaltioille – 1 kohta – 5 alakohta**

(5) sisällyttävät kansalliseen suunnitelmaansa järjestelyjä, joilla on tarkoitus varmistaa kaikkien harvinaisia sairauksia sairastavien yhtäläiset mahdollisuudet saada korkealuokkaista hoitoa – diagnostiikka, hoitomuodot ja harvinaislääkkeet mukaan luettuina – kyseisen jäsenvaltion alueella, jotta varmistetaan kaikkialla Euroopan unionissa yhtäläinen laadukkaan hoidon saanti oikeudenmukaisuuden ja yhteisvastuullisuuden pohjalta.

(5) sisällyttävät kansalliseen suunnitelmaansa järjestelyjä, joilla on tarkoitus varmistaa kaikkien harvinaisia sairauksia sairastavien yhtäläiset mahdollisuudet saada korkealuokkaista hoitoa – diagnostiikka, **ensisijaiset ennalta ehkäisevät toimet**, hoitomuodot ja harvinaislääkkeet **sekä sairauden kanssa elämään joutuvien kuntoutus ja koulutus** mukaan luettuina – kyseisen jäsenvaltion alueella, jotta varmistetaan kaikkialla Euroopan unionissa yhtäläinen laadukkaan hoidon saanti oikeudenmukaisuuden ja yhteisvastuullisuuden pohjalta **ja noudattaen korkean tason lääkefoorumin asiakirjassa "Improving access to orphan medicines for all affected EU citizens" hyväksymiä periaatteita.**

Tarkistus 15**Ehdotus suositukseksi
Suositukset jäsenvaltioille – 1 kohta – 5 a alakohta (uusi)**

(5 a) edistävät sellaisia ponnisteluja perinnöllisten harvinaisten sairauksien välttämiseksi seuraavin keinoin:

(a) kantajavanhempien geneettinen neuvonta; ja

(b) terveiden alkuiden valitseminen ennen niiden istuttamista, kun tämä on tarkoituksenmukaista eikä vastoin voimassa olevia kansallisia lakeja ja aina vapaaehtoisuuden pohjalta.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 16

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 1 kohta – 5 b alakohta (uusi)

- (5 b) määräävät kansallisten suunnitelmien yhteydessä kansanterveyden niin vaatiessa poikkeustoimenpiteitä sellaisten lääkkeiden luovuttamisesta, joilla ei ole markkinoille saattamista koskevaa lupaa; jos jäsenvaltiossa ei ole tarjolla asianmukaista hoitovaihtoehtoa ja jos hyöty-riskisuhde on oletetusti positiivinen, varmistavat, että kyseisiä lääkkeitä on harvinaisista sairauksista kärsivien henkilöiden saatavilla.

Tarkistus 17

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 1 kohta – 5 c alakohta (uusi)

- (5 c) perustavat kansallisella tasolla monen sidosryhmän neuvoo-antavia ryhmiä, joiden kokoonpanossa ovat mukana kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät ja jotka antavat hallituksille ohjeita harvinaisia sairauksia koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa. Näiden ryhmien olisi varmistettava, että hallitukset ovat asioista hyvin perillä ja että kansallisella tasolla tehdyt päätökset heijastavat yhteiskunnan näkemyksiä.

Tarkistus 18

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 1 kohta – 5 d alakohta (uusi)

- (5 d) kannustavat rahoittamaan harvinaisten sairauksien hoitoa kansallisella tasolla. Silloin, kun jäsenvaltiot eivät ehkä halua ylläpitää tai eivät pysty ylläpitämään osaamiskeskuksia, tätä keskitettyä kansallista rahoitusta olisi käytettävä varmistamaan, että potilaat voivat matkustaa toisessa maassa sijaitsevaan keskukseseen. On kuitenkin tärkeää, että tätä erillisbudjettia tarkastellaan vuosittain uudelleen ja sitä mukautetaan kyseisenä vuotena hoitoa tarvitsevia potilaita ja mahdollisia lisättäviä uusia hoitoja koskevan tiedon pohjalta. Tämä olisi suoritettava monista sidosryhmistä muodostettujen neuvoo-antavien komiteoiden avustamana.

Tarkistus 19

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 2 kohta – 1 alakohta

- (1) ottavat käyttöön Euroopan unionin yhteisen määritelmän harvinaisille sairauksille eli katsovat harvinaisiksi sairaudet, joita sairastaa enintään 5 ihmistä 10 000:ta ihmistä kohden;

- (1) ottavat käyttöön Euroopan unionin yhteisen määritelmän harvinaisille sairauksille eli katsovat harvinaisiksi sairaudet, joita sairastaa enintään 5 ihmistä 10 000:ta ihmistä kohden **koko Euroopan unionissa, mutta on erittäin tärkeää tietää täsmällinen jakauma kunkin jäsenvaltion osalta;**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 20

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 2 kohta – 4 alakohta

- (4) tukevat valtakunnallisesti tai alueellisesti sairauskohtaisia tietoverkkoja, rekistereitä ja tietokantoja.
- (4) tukevat **etenkin taloudellisesti Euroopan tasolla**, valtakunnallisesti tai alueellisesti sairauskohtaisia tietoverkkoja, rekistereitä ja tietokantoja, **myös yleisön saatavilla internetissä olevia, säännöllisesti päivitettyjä tietoja.**

Tarkistus 21

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 3 kohta – 3 alakohta

- (3) edistävät kansallisten tutkijoiden ja laboratorioiden osallistumista yhteisön tasolla rahoitettuihin harvinaisia sairauksia käsitteleviin tutkimushankkeisiin;
- (3) edistävät kansallisten tutkijoiden ja laboratorioiden osallistumista yhteisön tasolla rahoitettuihin harvinaisia sairauksia käsitteleviin tutkimushankkeisiin **ja harvinaislääkkeistä annetun asetuksen (EY) N:o 141/2000 tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiseen;**

Tarkistus 22

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 3 kohta – 3 a alakohta (uusi)

- (3 a) **edistävät tiedonvaihtoa ja yhteistyötä tutkijoiden, laboratorioiden ja tutkimushankkeiden välillä Euroopan unionissa sekä vastaavissa instituutioissa kolmansissa maissa, jotta voidaan hyödyttää Euroopan unionin lisäksi myös köyhiä maita ja kehitysmaita, joilla ei ole niin hyviä mahdollisuuksia myöntää resursseja harvinaisten sairauksien tutkimukseen;**

Tarkistus 23

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 3 kohta – 4 alakohta

- (4) sisällyttävät harvinaisia sairauksia koskevaan kansalliseen suunnitelmaansa järjestelyjä, joilla pyritään edistämään tutkimusta harvinaisten sairauksien alalla (kansanterveys- ja sosiaalinen tutkimus mukaan luettuina) erityisesti, jotta voidaan kehittää sellaisia välineitä kuin monialaisia infrastruktuureja ja sairauskohtaisia hankkeita.
- (4) sisällyttävät harvinaisia sairauksia koskevaan kansalliseen suunnitelmaansa järjestelyjä, joilla pyritään edistämään tutkimusta harvinaisten sairauksien alalla (kansanterveys- ja sosiaalinen tutkimus mukaan luettuina) erityisesti, jotta voidaan kehittää sellaisia välineitä kuin monialaisia infrastruktuureja ja sairauskohtaisia hankkeita, **kuntoutusohjelmia ja harvinaisen sairauden kanssa elämistä koskevia koulutusohjelmia sekä diagnosointitietien ja -välineiden tutkimusta.**

Tarkistus 24

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 3 kohta – 4 a alakohta (uusi)

- (4 a) **ottavat käyttöön tarkoituksenmukaisen ja pitkäaikaisen rahoituksen, etenkin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta, tukeakseen tutkimusta kansallisella ja Euroopan tasolla ja taatakseen, että se on kestäväällä pohjalla;**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 25

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 4 kohta – 1 alakohta

- (1) määrittävät vuoden 2011 loppuun mennessä kansalliset tai alueelliset osaamiskeskukset alueellaan ja edistävät osaamiskeskusten perustamista sinne, missä niitä ei ole, sisällyttämällä harvinaisia sairauksia koskevaan kansalliseen suunnitelmaansa järjestelyjä kansallisten tai alueellisten osaamiskeskusten perustamiseksi;
- (1) määrittävät vuoden 2011 loppuun mennessä kansalliset tai alueelliset osaamiskeskukset alueellaan ja edistävät osaamiskeskusten perustamista sinne, missä niitä ei ole, sisällyttämällä harvinaisia sairauksia koskevaan kansalliseen suunnitelmaansa järjestelyjä kansallisten tai alueellisten osaamiskeskusten perustamiseksi; **auttavat luetteloimaan harvinaisia tauteja ja harvinaisten tautien asiantuntijoita;**

Tarkistus 26

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 4 kohta – 3 alakohta

- (3) järjestävät potilaille terveydenhoidon väyliä käynnistämällä yhteistyötä kaikkien tarvittavien, omassa maassa tai mahdollisesti ulkomailla toimivien asiantuntijoiden kanssa; rajatylittävää terveydenhuoltoa – myös potilaiden, terveydenhuoltoalan ammattilaisten sekä palvelujen tarjoajien ja tarjonnan liikkuvuutta – olisi tarvittaessa edistettävä tieto- ja viestintätekniikan avulla, jotta kaikki ihmiset saavat tarvitsemaansa erikoishoitoa;
- (3) järjestävät **harvinaisista sairauksista kärsiville** potilaille **eu-rooppalaisen** terveydenhoidon väyliä käynnistämällä yhteistyötä kaikkien tarvittavien, omassa maassa tai mahdollisesti ulkomailla toimivien asiantuntijoiden kanssa; rajatylittävää terveydenhuoltoa – myös potilaiden **ja tietojen liikkuvuuden tukemisen kautta asiantuntemuksen**, terveydenhuoltoalan ammattilaisten sekä palvelujen tarjoajien ja tarjonnan liikkuvuutta – olisi tarvittaessa edistettävä tieto- ja viestintätekniikan avulla, jotta kaikki ihmiset saavat tarvitsemaansa erikoishoitoa;

Tarkistus 27

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 4 kohta – 5 alakohta

- (5) varmistavat, että kansalliset tai alueelliset osaamiskeskukset noudattavat harvinaisia sairauksia käsittelevien eurooppalaisten osaamisverkostojen määrittelemiä normeja ottaen asianmukaisesti huomioon potilaiden ja alan ammattilaisten tarpeet ja odotukset.
- (5) varmistavat, että kansalliset tai alueelliset osaamiskeskukset noudattavat harvinaisia sairauksia käsittelevien eurooppalaisten osaamisverkostojen määrittelemiä normeja ottaen asianmukaisesti huomioon potilaiden ja alan ammattilaisten tarpeet ja odotukset **ja ottaen potilaat mukaan keskusten toimintaan.**

Tarkistus 28

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 4 kohta – 5 a alakohta (uusi)

- (5 a) **kannustaa mahdollisesti Euroopan unionin rahoituksella tai osarahoituksella osaamiskeskuksia ja erikoistuneita sairaaloita luomaan tiettyjen harvinaisten tautien erityiskoulutusta alan ammattilaisille heidän asiantuntemuksensa kartuttamiseksi;**

Tarkistus 29

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 5 kohta – 1 alakohta – b alakohta

- (b) väestön seulontaa ja diagnostisia testejä koskevat eurooppalaiset ohjeet;
- (b) väestön seulontaa ja diagnostisia testejä, **myös geneettisiä testejä kuten heterotsygoottien testausta ja napasoludiagnoosia**, koskevat eurooppalaiset ohjeet, **jotka takaavat korkealaatuisen testauksen ja asianmukaisen geneettisen neuvonnan kunnioittaen samanaikaisesti jäsenvaltioiden eettisten käsitysten keskinäistä erilaisuutta;**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 30

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 5 kohta – 1 alakohta – c alakohta

- (c) harvinaislääkkeiden **terapeuttisesta** lisäarvosta jäsenvaltioissa laadittujen arviointiraporttien **jakaminen** EU-tasolla, jotta minimoidaan viivästykset potilaiden harvinaiseen sairauteensa tarvitsemien harvinaislääkkeiden saannissa.
- (c) harvinaislääkkeiden **kliinisestä** lisäarvosta jäsenvaltioissa laadittujen arviointiraporttien **vahvistaminen** EU-tasolla **Euroopan lääkeviraston (EMA) puitteissa, jonne asiaa koskeva eurooppalainen tietämys ja asiantuntemus on kerätty**, jotta minimoidaan viivästykset potilaiden harvinaiseen sairauteensa tarvitsemien harvinaislääkkeiden saannissa.

Tarkistus 31

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 5 kohta – 1 alakohta – c a alakohta (uusi)

- (c a) **rakenteellinen tuki Orphanet-tietokantaan tehtäville investoinneille, jotta varmistetaan harvinaisia sairauksia koskevien tietojen helppo saatavuus.**

Tarkistus 32

Ehdotus suositukseksi

Suositukset jäsenvaltioille – 6 kohta

6. Potilasjärjestöjen vaikutusvallan vahvistaminen
- (1) toteuttavat toimia sen varmistamiseksi, että potilaita ja potilaiden edustajia kuullaan asianmukaisesti kaikissa politiikan ja päätösten teon vaiheissa harvinaisten sairauksien alalla – myös silloin, kun on kyse osaamiskeskusten ja eurooppalaisten osaamisverkostojen perustamisesta ja johtamisesta ja kansallisten suunnitelmien laatimisesta;
- (2) tukevat potilasjärjestöjen toimia, esimerkkeinä tietoisuuden lisääminen, valmiuksien parantaminen ja koulutus, tietojen ja parhaiden toimintatapojen vaihto, verkostoituminen sekä pahasti eristyneiden potilaiden tavoittaminen;
- (3) sisällyttävät harvinaisia sairauksia koskevaan kansalliseen suunnitelmaansa potilasjärjestöjen tukemista ja kuulemista koskevia järjestelyjä, kuten 1 ja 2 kohdassa tarkoitetaan.
6. **Riippumattomien** potilasjärjestöjen vaikutusvallan vahvistaminen
- (1) toteuttavat toimia sen varmistamiseksi, että potilaita ja **riippumattomia** potilaiden edustajia kuullaan asianmukaisesti kaikissa politiikan ja päätösten teon vaiheissa harvinaisten sairauksien alalla – myös silloin, kun on kyse osaamiskeskusten ja eurooppalaisten osaamisverkostojen perustamisesta ja johtamisesta ja kansallisten suunnitelmien laatimisesta;
- (2) tukevat **riippumattomien** potilasjärjestöjen toimia, esimerkkeinä tietoisuuden lisääminen, valmiuksien parantaminen ja koulutus, tietojen ja parhaiden toimintatapojen vaihto, verkostoituminen sekä pahasti eristyneiden potilaiden tavoittaminen;
- (2 a) **varmistavat, että potilasjärjestöille tarjotaan rahoitusta, joka ei ole suoraan kytketty yksittäisiin lääkeyrityksiin;**
- (2 b) **helpottavat potilaiden pääsyä Euroopan tasolla olemassa oleviin tietoihin, jotka koskevat lääkkeitä, hoitoja tai hoitokeskuksia jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa, jotka tarjoavat erityisesti heidän sairauteensa sopivaa lääkinnällistä hoitoa;**
- (3) sisällyttävät harvinaisia sairauksia koskevaan kansalliseen suunnitelmaansa **riippumattomien** potilasjärjestöjen tukemista ja kuulemista koskevia järjestelyjä, kuten 1 ja 2 kohdassa tarkoitetaan; **varmistavat, että kansallisissa suunnitelmissa yksilöidään kansalliset tai alueelliset osaamiskeskukset ja luetteloidaan harvinaisiin tauteihin erikoistuneet asiantuntijat.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 33

Ehdotus suositukseksi

Suositukset komissiolle – -1 kohta (uusi)

- (-1) *tukevat kestäväällä tavalla eurooppalaista "Orphanet"-verkkosivustoa ja "keskitettyä palvelua", josta saa tiedot*
- (a) *harvinaisia sairauksia koskevasta erityistutkimuksesta, tutkimustuloksista ja niiden saatavuudesta potilaille,*
- (b) *kuhunkin harvinaiseen sairauteen käytettävissä olevista lääkkeistä,*
- (c) *kutakin harvinaista sairautta koskevasta nykyisestä hoidosta kussakin jäsenvaltiossa,*
- (d) *kutakin harvinaista sairautta hoitavista asiantuntijoiden hoitokeskuksista jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.*

Tarkistus 34

Ehdotus suositukseksi

Suositukset komissiolle – 1 kohta

1. laatimaan tästä suosituksesta neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle osoitetun täytäntöönpanoraportin jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta viimeistään **viidennen tämän suosituksen antamispäivää seuranneen vuoden lopussa sen selvittämiseksi, missä määrin ehdotetut toimenpiteet toimivat tehokkaasti, ja lisätoimien tarkastelemiseksi;**

1. laatimaan tästä suosituksesta neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle osoitetun täytäntöönpanoraportin jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta viimeistään **vuoden 2012 lopussa, jolloin se ehdottaa täytäntöönpanotoimia muun muassa seuraavilla aloilla:**

- a) *tarvittavat budjettitoimet harvinaisia tauteja koskevan yhteisöohjelman tehokkuuden varmistamiseksi;*
- b) *osaamiskeskusten verkoston luominen;*
- c) *epidemiologisen tiedon kerääminen harvinaisista taudeista;*
- d) *asiantuntijoiden ja alan ammattilaisten liikkuvuus;*
- e) *potilaiden liikkuvuus; ja*
- f) *muiden toimien tarpeen arviointi harvinaisia sairauksia sairastavien potilaiden ja heidän perheidensä elämän parantamiseksi.*

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus *

P6_TA(2009)0312

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (KOM(2008)0530 – C6-0116/2009 – 2008/0170(CNS))

(2010/C 184 E/76)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0530),
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 13. joulukuuta 2006 tekemän Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan 1 kohdan ja 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0116/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A6-0229/2009),
1. hyväksyy yleissopimuksen tekemisen;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus (valinnainen pöytäkirja) *

P6_TA(2009)0313

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (KOM(2008)0530 – C6-0117/2009 – 2008/0171(CNS))

(2010/C 184 E/77)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0530),
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 13. joulukuuta 2006 hyväksymän vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan 1 kohdan ja 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0117/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A6-0230/2009),
1. hyväksyy valinnaisen pöytäkirjan tekemisen;
 2. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota raportoimaan kukin oman toimivaltansa puitteissa kolmen vuoden välein neuvostolle ja parlamentille valinnaisen pöytäkirjan täytäntöönpanon tilasta;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Kasvinsuojeluaineita koskevat tilastot *II**

P6_TA(2009)0318

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kasvinsuojeluaineita koskevista tilastoista (11120/2/2008 – C6-0004/2009 – 2006/0258(COD))

(2010/C 184 E/78)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (11120/2/2008 – C6-0004/2009) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2006)0778),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0256/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 38 E, 17.2.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 66 E, 20.3.2009, s. 98.

P6_TC2-COD(2006)0258

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kasvinsuojeluaineita koskevista tilastoista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 256, 27.10.2007, s. 86.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽²⁾ todettiin, että torjunta-aineiden vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön on edelleen vähennettävä erityisesti maataloudessa käytettävien kasvinsuojeluaineiden osalta. Päätöksessä korostettiin tarvetta pyrkiä torjunta-aineiden kestävämpään käyttöön ja vaadittiin vähentämään huomattavasti torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvia riskejä ja käyttämään torjunta-aineita tavalla, joka vastaa asianmukaisen kasvinsuojelun vaatimuksia.
- (2) Komission tiedonannossa neuvostolle, Euroopan parlamentille sekä talous- ja sosiaalikomitealle, ”Kohti torjunta-aineiden kestävästä käytöstä teemakohtaista strategiaa”, todettiin, että yksityiskohtaiset, yhdenmukaiset ja ajantasaiset tilastotiedot torjunta-aineiden myynnistä ja käytöstä yhteisön tasolla ovat tarpeen. Tällaisia tilastoja tarvitaan kestävästä kehityksestä koskevien Euroopan unionin toimintalinjojen arvioimiseksi ja soveltuvien indikaattoreiden laskemiseksi torjunta-aineiden käytön ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamia riskejä varten.
- (3) Torjunta-aineiden myyntiä ja käyttöä koskevat yhdenmukaistetut ja vertailukelpoiset tilastot ovat oleellisia yhteisön lainsäädännön ja toimintalinjojen kehittämiseksi torjunta-aineiden kestävästä käytöstä teemakohtaisen strategian yhteydessä.
- (4) Koska biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽³⁾ vaikutukset tulevat esille vasta hyvän aikaa vuoden 2006 jälkeen, jolloin ensimmäinen biosidituotteissa käytettävien tehoaineiden arviointi saadaan valmiiksi, ei komissiolta eikä useimmilla jäsenvaltioilla ole vielä riittävästi tietoa tai kokemusta, jotta ne voisivat tehdä ehdotuksia biosidejä koskeviksi lisätoimenpiteiksi. Tämän asetuksen soveltamisalan olisi siten rajoitettava [kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta] ...päivänä ...kuuta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../... ⁽⁴⁾ soveltamisalaan kuuluviin kasvinsuojeluaineisiin, joiden osalta tiedonkeruusta on jo paljon kokemusta.
- (5) Komission kokemukset kasvinsuojeluaineiden myyntiä ja käyttöä koskevien tietojen keruusta useiden vuosien ajalta ovat osoittaneet, että tarvitaan yhdenmukaistettu menetelmä tilastotietojen keräämiseksi yhteisön tasolla sekä markkinoille saattamisen vaiheessa että käyttäjiltä. Koska tavoitteena on laskea tarkat riski-indikaattorit torjunta-aineiden kestävästä käytöstä teemakohtaisen strategian mukaisesti, tilastojen on lisäksi ulotuttava tehoaineiden tasolle.
- (6) Eri tiedonkeruuvaihtoehtoja arvioitiin torjunta-aineiden kestävästä käytöstä teemakohtaisen strategian vaikutusten arvioinnissa, ja parhaana vaihtoehtona suositeltiin pakollista tiedonkeruuta, sillä se mahdollistaisi tarkkojen ja luotettavien tietojen saamisen kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä nopeasti ja kustannustehokkaasti.
- (7) Yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 322/97 ⁽⁵⁾ muodostaa viitekehyksen tämän asetuksen säännöksille. Sen mukaan tilastojen laatimisessa on noudatettava puolueettomuutta, luotettavuutta, relevanssia, kustannustehokkuutta, tilastosalaisuutta ja avoimuutta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2008 (EUVL C 66 E, 20.3.2009, s. 98), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20. marraskuuta 2008 (EUVL C 38 E, 17.2.2009, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2009.

⁽²⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L ...

⁽⁵⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- (8) Salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta säädetään asetuksessa (EY) N:o 322/97 sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle 11 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 1588/90 ⁽¹⁾. Kyseisten asetusten mukaisesti toteutetuilla toimilla varmistetaan salassapidettävien tietojen fyysinen ja looginen suojaus sekä se, ettei yhteisön tilastoja tuotettaessa eikä levitettäessä tietoja paljasteta sääntöjenvastaisesti eikä käytetä muuhun kuin tilastointitarkoituksiin.
- (9) Kaupallisesti arvokkaiden tietojen salassapito turvataan muun muassa julkaistavien tilastotietojen asianmukaisella aggregoinnilla.
- (10) Jotta tulokset olisivat vertailukelpoiset, kasvinsuojeluaineita koskevat tilastot olisi tuotettava määrätyn jaottelun mukaisesti, asianmukaisessa muodossa ja tietyn ajan kuluessa viitevuoden päättymisestä tämän asetuksen liitteissä määritellyllä tavalla.
- (11) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti ⁽²⁾.
- (12) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta määritellä käsitelty ala ja mukauttaa liite III. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyä noudattaen.
- (13) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, eli yhteisen kehysten luomista kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista ja käyttöä koskevien yhteisön tilastojen järjestelmällistä tuottamista varten, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (14) Neuvoston päätöksellä 89/382/ETY, Euratom ⁽³⁾ perustettua tilasto-ohjelmakomiteaa on kuultu,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde, soveltamisala ja tavoitteet

1. Tällä asetuksella luodaan yhteiset puitteet **2 artiklan a kohdan i alakohdan mukaisesti kasvinsuojeluaineiksi määriteltyjen torjunta-aineiden** markkinoille saattamista ja käyttöä koskevien yhteisön tilastojen tuottamiselle.

2. Tuotettavat tilastot koskevat

— markkinoille saatettujen kasvinsuojeluaineiden vuosittaisia määriä liitteen I mukaisesti,

— maataloudessa käytettyjen kasvinsuojeluaineiden vuosittaisia määriä liitteen II mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 151, 15.6.1990, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

3. Tilastojen tarkoituksena on muiden asiaan liittyvien tietojen kanssa olla hyödyksi erityisesti [torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevan yhteisön politiikan puitteista] ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin .../.../EY ⁽¹⁾ 4 artiklan säännösten noudattamisessa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "kasvinsuojeluaineilla" [kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kasvinsuojeluaineita,
- b) "aineilla" [kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 3 artiklassa määriteltyjä aineita mukaan luettuina tehoaineet, suoja-aineet ja tehosteaineet,
- c) "tehoaineilla" [kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä tehoaineita,
- d) "suoja-aineilla" [kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 2 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määriteltyjä suoja-aineita,
- e) "tehosteaineilla" [kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa määriteltyjä tehosteaineita,
- f) "markkinoille saattamisella" [kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 3 artiklassa määriteltyä markkinoille saattamista,
- g) "luvanhaltijalla" [kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 3 artiklassa määriteltyä luvanhaltijaa,
- h) "maatalouskäytöllä" kasvinsuojeluaineen käyttöä, joka liittyy suoraan tai epäsuorasti kasvintuotantoon maatilan taloudellisen toiminnan yhteydessä,
- i) "ammattikäyttäjällä" [torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevan yhteisön politiikan puitteista annetun] direktiivin .../.../EY 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä ammattikäyttäjää,
- j) "maatilalla" [maatilojen rakennetutkimuksista ja maatalouden tuotantomenetelmiä koskevasta tutkimuksesta] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../... ⁽²⁾ määritelmän mukaista maatilaa.

3 artikla

Tietojen keruu, toimittaminen ja käsittely

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä liitteissä I ja II lueteltujen muuttujien määrittelymääräysten tarvittavat tiedot käyttäen seuraavia menetelmiä:

— kyselytutkimukset,

⁽¹⁾ EUVL L ...

⁽²⁾ EUVL L ...

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevat velvoitteet; erityisesti [*kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun*] asetuksen (EY) N:o .../... 67 artiklan mukaiset velvoitteet,
 - ammattikäyttäjien sovellettavat velvoitteet, jotka perustuvat kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevaan kirjanpitoon, erityisesti [*kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun*] asetuksen (EY) N:o .../... 67 artiklan mukaiset velvoitteet,
 - hallinnolliset lähteet, tai
 - näiden menetelmien yhdistelmät, mukaan luettuna tilastollinen estimointi asiantuntija-arvioiden tai mallien perusteella.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tilastotiedot, mukaan lukien salassapidettävät tiedot, komissiolle (Eurostat) liitteissä I ja II määriteltyjen aikataulujen ja tilastojaksojen mukaisesti. Tiedot on esitettävä liitteessä III annetun luokituksen mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot sähköisesti sellaisessa teknisessä muodossa, jonka komissio (Eurostat) hyväksyy 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.
4. Salassapitoon liittyvistä syistä komissio (Eurostat) aggregoi tiedot ennen niiden julkaisemista liitteessä III esitetyn kemiallisen luokituksen tai tuoteluokkien mukaisesti, ottaen asianmukaisesti huomioon salassapidettävien tietojen suojaamisen yksittäisten jäsenvaltioiden tasolla. Asetuksen (EY) N:o 322/97 15 artiklan mukaisesti kansalliset viranomaiset ja komissio (Eurostat) saavat käyttää salassapidettäviä tietoja ainoastaan tilastotarkoituksiin.

4 artikla

Laadunarviointi

1. Tämän asetuksen mukaisesti toimitettaviin tietoihin on sovellettava seuraavia laadun arvioinnin osatekijöitä:
- "relevanssi", jolla tarkoitetaan sitä, missä määrin tilastot vastaavat käyttäjien nykyisiä ja mahdollisia tarpeita;
 - "tarkkuus", jolla tarkoitetaan sitä, missä määrin arviot vastaavat tuntemattomia todellisia arvoja;
 - "ajantasaisuus", jolla tarkoitetaan tiedon saatavuuden ja sen kuvaaman tapahtuman tai ilmiön välistä viivettä;
 - "oikea-aikaisuus", jolla tarkoitetaan tietojen toimitusajankohdan ja toimituksen tavoiteajankohdan välistä viivettä;
 - "saatavuus" ja "selkeys", joilla tarkoitetaan edellytyksiä ja tarkempia menettelytapoja, joiden mukaisesti käyttäjät voivat saada, käyttää ja tulkita tietoja;
 - "vertailukelpoisuus", jolla tarkoitetaan sitä, millaisia vaikutuksia käytettyjen tilastokäsitteiden ja mittausvälineiden ja -menetelmien erot aiheuttavat, kun verrataan maantieteellisiä alueita tai eri aloja koskevia tai aikaan liittyviä tilastoja;
 - "yhtenäisyys", jolla tarkoitetaan sitä, onko tietoja riittävästi, jotta niitä voidaan luotettavasti yhdistellä eri tavoin ja eri käyttötarkoituksia varten.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) selvitys toimitettujen tietojen laadusta liitteiden I ja II mukaisesti. Komissio (Eurostat) arvioi toimitettujen tietojen laadun.

5 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Komissio hyväksyy soveltuvan teknisen muodon tietojen toimittamista varten 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy liitteessä II olevassa 2 osassa tarkoitetun "käsiteltyyn alan" määritelmän. Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Komissio voi muuttaa liitteessä III määriteltyä yhdenmukaistettua aineluokitusta sen mukauttamiseksi siinä tehoaineiden luettelossa tapahtuneisiin muutoksiin, joka on hyväksytty *[kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun]* asetuksen (EY) N:o .../... 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa tilasto-ohjelmakomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

7 artikla

Kertomus

Komissio antaa joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti toimitettujen tietojen laatua 4 artiklan mukaisesti, tietojen keruusta yrityksille, maataloille ja kansallisille viranomaisille aiheutuvaa rasitetta sekä kyseisten tilastojen hyödyllisyyttä torjunta-aineiden kestäväen käytön teemakohtaisen strategian yhteydessä erityisesti 1 artiklassa asetettujen tavoitteiden kannalta. Siinä on oltava tarvittaessa ehdotuksia tietojen laadun parantamiseksi edelleen ja yrityksille, maataloille ja kansallisille viranomaisille aiheutuvan rasitteen vähentämiseksi.

Ensimmäinen kertomus annetaan 1 päivään tammikuuta ... (*) mennessä.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(*) Pyydetään lisäämään vuosi, joka on tämän asetuksen antamisvuotta seuraava kahdeksas vuosi.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

LIITE I

Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevat tilastot

1 JAKSO

Kattavuus

Tilastojen on katettava liitteessä III olevassa luettelossa mainitut kussakin jäsenvaltiossa markkinoille saatettuihin kasvinsuojeluaineisiin sisältyvät aineet. Erityistä huomiota on kiinnitettävä kahdenkertaisen laskennan välttämiseen tuotetta koskevien ehtojen muuttuessa tai luvan siirtyessä luvanhaltijalta toiselle.

2 JAKSO

Muuttujat

Kunkin liitteessä III luetellun, markkinoille saatettuihin kasvinsuojeluaineisiin sisältyvän aineen määrä on ilmoitettava.

3 JAKSO

Mittayksikkö

Tiedot ilmoitetaan kilogrammoina kyseistä ainetta.

4 JAKSO

Viitejakso

Viitejakso on kalenterivuosi.

5 JAKSO

Ensimmäinen viitejakso, tilastojakso ja tulosten toimittaminen

1. Ensimmäinen viitejakso on ... päivää ...kuuta ... (*) seuraava toinen kalenterivuosi.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot jokaiselta kalenterivuodelta ensimmäisen viitejakson jälkeen.
3. Tiedot on toimitettava komissiolle (Eurostat) 12 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä.

6 JAKSO

Laatuselvitys

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) 4 artiklassa tarkoitettu laatuselvitys, jossa kuvaillaan

- käytetty tiedonkeruumenetelmä,
- laatuun liittyvät seikat käytetyn tiedonkeruumenetelmän mukaisesti,
- käytetyt estimoinnit, aggregoinnit ja poissulkemismenetelmät.

Selvitys on toimitettava komissiolle (Eurostat) 15 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä.

(*) Pyydetään lisäämään tämän asetuksen voimaantulopäivä.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

LIITE II

Kasvinsuojeluaineiden maatalouskäyttöä koskevat tilastot

1 JAKSO

Kattavuus

1. Tilastojen on katettava liitteessä III luetellut aineet, jotka sisältyvät kussakin jäsenvaltiossa maataloudessa kullekin valitulle viljelykasville käytettyihin kasvinsuojeluaineisiin.
2. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava 5 jaksossa tarkoitetun viisivuotiskauden aikana tarkasteltavien viljelykasvien valikoima. Valikoiman on oltava edustava jäsenvaltiossa viljeltyihin viljelykasveihin ja käytettyihin aineisiin nähden.

Viljelykasvien valinnassa on otettava huomioon viljelykasvit, joilla on eniten merkitystä [torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevan yhteisön politiikan puitteista annetun] direktiivin .../.../EY 4 artiklassa tarkoitettujen kansallisten toimintasuunnitelmien kannalta.

2 JAKSO

Muuttujat

Kunkin valitun viljelykasvin osalta on koottava seuraavat muuttujat:

- a) kunkin liitteessä III luetellun, viljelykasville käytettyihin kasvinsuojeluaineisiin sisältyvän aineen määrä, ja
- b) kullakin aineella käsitelty ala.

3 JAKSO

Mittayksiköt

1. Aineiden määrät ilmoitetaan kilogrammoina.
2. Käsitellyt alat ilmaistaan hehtaareina.

4 JAKSO

Viitejakso

1. Viitejakso on periaatteessa korkeintaan 12 kuukauden pituinen ja se kattaa kaikki viljelykasviin liittyvät kasvinsuojelukäsittelyt.
2. Viitejaksoksi ilmoitetaan vuosi, jona sadonkorjuu alkoi.

5 JAKSO

Ensimmäinen viitejakso, tilastojakso ja tulosten toimittaminen

1. Kunkin viisivuotiskauden osalta jäsenvaltioiden on koottava tilastot kasvinsuojeluaineiden käytöstä kunkin valitun viljelykasvin osalta 4 jaksossa tarkoitetun viitejakson aikana.
2. Jäsenvaltiot voivat valita viitejaksoksi minkä tahansa jakson kyseisen viisivuotiskauden aikana. Jakso voidaan valita erikseen kunkin valitun viljelykasvin osalta.
3. Ensimmäinen viisivuotiskausi alkaa ... päivää ...kuuta ... (*) seuraavasta ensimmäisestä kalenterivuodesta.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot kullakin viisivuotiskaudelta.
5. Tiedot on toimitettava komissiolle (Eurostat) 12 kuukauden kuluessa kunkin viisivuotiskauden päättymisestä.

(*) Pyydetään lisäämään tämän asetuksen voimaantulopäivä.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

6 JAKSO

Laatuselvitys

Toimittaessaan tuloksiaan jäsenvaltioiden on annettava komissiolle (Eurostatille) 4 artiklassa tarkoitettu laatuselvitys, jossa

- ilmoitetaan tutkimuksen otantamenetelmä,
 - ilmoitetaan käytetty tiedonkeruumenetelmä,
 - esitetään arvio tarkasteltujen viljelykasvien suhteellisesta merkityksestä kasvinsuojeluaineiden käytön kokonaismäärään nähden,
 - ilmoitetaan laatuun liittyvät seikat käytetyn tiedonkeruumenetelmän mukaisesti,
 - esitetään vertailu kyseisten viiden vuoden aikana käytettyjen ja saman kauden aikana markkinoille saatettujen kasvinsuojeluaineiden määristä.
-

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

LIITE III

Aineiden yhdenmukaistettu luokittelu

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
Sienitautien torjunta-aineet (fungisidit) ja bakteeritautien torjunta-aineet (bakterisidit)	F0				
Epäorgaaniset fungisidit	F1				
	F1.1	KUPARIYHDISTEET	KAIKKI KUPARIYHDISTEET		44
	F1.1		BORDEAUX-SEOS	8011-63-0	44
	F1.1		KUPARIHYDROKSIDI	20427-59-2	44
	F1.1		KUPARIOKSIKLORIDI	1332-40-7	44
	F1.1		KOLMIEMÄKSINEN KUPARISULFAATTI	1333-22-8	44
	F1.1		KUPARI(I)OKSIDI	1319-39-1	44
	F1.1		MUUT KUPARISUOLAT		44
	F1.2	EPÄORGAANINEN RIKKI	RIKKI	7704-34-9	18
	F1.3	MUUT EPÄORGAANISET FUNGISIDIT	MUUT EPÄORGAANISET FUNGISIDIT		
Karbamaatteihin ja ditiokarbamaatteihin perustuvat fungisidit	F2				
	F2.1	KARBANILAATTIFUNGISIDIT	DIETOFEENIKARBI	87130-20-9	513
	F2.2	KARBAMAATTIFUNGISIDIT	BENTIAVALIKARBI	413615-35-7	744
	F2.2		IPROVALIKARBI	140923-17-7	620
	F2.2		PROPAMOKARBI	24579-73-5	399
	F2.3	DITIOKARBAMAATTIFUNGISIDIT	MANKOTSEBI	8018-01-7	34
	F2.3		MANEBI	12427-38-2	61
	F2.3		METIRAAMI	9006-42-2	478
	F2.3		PROPINEBI	12071-83-9	177
	F2.3		TIRAAMI	137-26-8	24
	F2.3		ZIRAAMI	137-30-4	31
Bentsimidatsoleihin perustuvat fungisidit	F3				
	F3.1	BENTSIMIDATSOLIFUNGISIDIT	KARBENDATSIIMI	10605-21-7	263
	F3.1		FUBERIDATSOLI	3878-19-1	525
	F3.1		TIABENDATSOLI	148-79-8	323
	F3.1		TIOFANAATTIMETYYLI	23564-05-8	262

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC- numero (2)
Imidatsoleihin ja triatsoleihin perustuvat fungisidit	F4				
	F4.1	KONATSOLIFUNGISIDIT	BITERTANOLI	55179-31-2	386
	F4.1		BROMOKONATSOLI	116255-48-2	680
	F4.1		SYPROKONATSOLI	94361-06-5	600
	F4.1		DIFENOKONATSOLI	119446-68-3	687
	F4.1		DINIKONATSOLI	83657-24-3	690
	F4.1		EPOKSIKONATSOLI	106325-08-0	609
	F4.1		ETRIDIATSOLI	2593-15-9	518
	F4.1		FENBUKONATSOLI	114369-43-6	694
	F4.1		FLUKINKONATSOLI	136426-54-5	474
	F4.1		FLUSILATSOLI	85509-19-9	435
	F4.1		FLUTRIAFOLI	76674-21-0	436
	F4.1		HEKSAKONATSOLI	79983-71-4	465
	F4.1		IMATSALIILI (ENILKONATSOLI)	58594-72-2	335
	F4.1		METKONATSOLI	125116-23-6	706
	F4.1		MYKLOBUTANIILI	88671-89-0	442
	F4.1		PENKONATSOLI	66246-88-6	446
	F4.1		PROPIKONATSOLI	60207-90-1	408
	F4.1		PROTIKONATSOLI	178928-70-6	745
	F4.1		TEBUKONATSOLI	107534-96-3	494
	F4.1		TETRAKONATSOLI	112281-77-3	726
	F4.1		TRIADIMENOLI	55219-65-3	398
	F4.1		TRISYKLATSOLI	41814-78-2	547
	F4.1		TRIFLUMITSOLI	99387-89-0	730
	F4.1		TRITIKONATSOLI	131983-72-7	652
	F4.2	IMIDATSOLIFUNGISIDIT	SYATSOFAMIDI	120116-88-3	653
	F4.2		FENAMIDONI	161326-34-7	650
	F4.2		TRIATSOKSIDI	72459-58-6	729
Morfoliineihin perustuvat fungisidit	F5				
	F5.1	MORFOLIINIFUNGISIDIT	DIMETOMORFI	110488-70-5	483
	F5.1		DODEMORFI	1593-77-7	300
	F5.1		FENPROPIMORFI	67564-91-4	427

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC- numero (2)
Muut fungisidit	F6				
	F6.1	ALIFAATTISET TYYPIFUNGISIDIT	SYMOKSANIILI	57966-95-7	419
	F6.1		DODIINI	2439-10-3	101
	F6.1		GUATSATIINI	108173-90-6	361
	F6.2	AMIDIFUNGISIDIT	BENALAKSYyli	71626-11-4	416
	F6.2		BOSKALIDI	188425-85-6	673
	F6.2		FLUTOLANIILI	66332-96-5	524
	F6.2		MEPRONIILI	55814-41-0	533
	F6.2		METALAKSYyli	57837-19-1	365
	F6.2		METALAKSYyli-M	70630-17-0	580
	F6.2		PROKLORATSI	67747-09-5	407
	F6.2		SILTIOFAAMI	175217-20-6	635
	F6.2		TOLYYLIFLUANIDI	731-27-1	275
	F6.2		ZOKSAMIDI	156052-68-5	640
	F6.3	ANILIDIFUNGISIDIT	KARBOKSIINI	5234-68-4	273
	F6.3		FENHEKSAMIDI	126833-17-8	603
	F6.4	ANTIBIOOTTISET FUNGISIDIT JA BAKTERISIDIT	KASUGAMYSIINI	6980-18-3	703
	F6.4		POLYOKSIINI	11113-80-7	710
	F6.4		STREPTOMYSIINI	57-92-1	312
	F6.5	AROMAATTISET FUNGISIDIT	KLOROTALONIILI	1897-45-6	288
	F6.5		DIKLORAANI	99-30-9	150
	F6.6	DIKARBOKSIMIDIFUNGISIDIT	IPRODIONI	36734-19-7	278
	F6.6		PROSYMIDONI	32809-16-8	383
	F6.7	DINITROANIINIIFUNGISIDIT	FLUATSINAMI	79622-59-6	521
	F6.8	DINITROFENOLIFUNGISIDIT	DINOKAPPI	39300-45-3	98
	F6.9	ORGAANISIIN FOSFORIYHDISTEISIIN PERUSTUVAT FUNGISIDIT	FOSETYYLI	15845-66-6	384
	F6.9		TOLKLOFOSSI-METYYLI	57018-04-9	479
	F6.10	OKSATSOLIFUNGISIDIT	HMEKSATSOLI	10004-44-1	528
	F6.10		FAMOKSADONI	131807-57-3	594
	F6.10		VINKLOTSOLIINI	50471-44-8	280
	F6.11	FENYYLIPYRROLIFUNGISIDIT	FLUDIOKSONIILI	131341-86-1	522

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
	F6.12	FTAALI-IMIDIFUNGISIDIT	KAPTAANI	133-06-2	40
	F6.12		FOLPETTI	133-07-3	75
	F6.13	PYRIMIDIINIFUNGISIDIT	BUPIRIMAATTI	41483-43-6	261
	F6.13		SYPRODINIILI	121552-61-2	511
	F6.13		FENARIMOLI	60168-88-9	380
	F6.13		MEPANIPYRIIMI	110235-47-7	611
	F6.13		PYRIMETANIILI	53112-28-0	714
	F6.14	KINOLIINIFUNGISIDIT	KINOKSIFEENI	124495-18-7	566
	F6.14		8-HYDROKSIKINOLIINI SUL-FAATTI	134-31-6	677
	F6.15	KINONIFUNGISIDIT	DITIANONI	3347-22-6	153
	F6.16	STROBILURIINIFUNGISIDIT	ATSOKSISTROBIINI	131860-33-8	571
	F6.16		DIMOKSISTROBIINI	149961-52-4	739
	F6.16		FLUOKSASTROBIINI	361377-29-9	746
	F6.16		KRESOKSIIMIMETYyli	143390-89-0	568
	F6.16		PIKOKSISTROBIINI	117428-22-5	628
	F6.16		PYRAKLOSTROBIINI	175013-18-0	657
	F6.16		TRIFLOKSISTROBIINI	141517-21-7	617
	F6.17	UREAFUNGISIDIT	PENSYKURONI	66063-05-6	402
	F6.18	LUOKITTELEMATTOMAT FUNGISIDIT	ASIBENTSOLAARI	126448-41-7	597
	F6.18		BENTSOEHAPPO	65-85-0	622
	F6.18		DIKLOROFEENI	97-23-4	325
	F6.18		FENPROPIDIINI	67306-00-7	520
	F6.18		METRAFENONI	220899-03-6	752
	F6.18		2-FENYYLIFENOLI	90-43-7	246
	F6.18		SPIROKSAMIINI	118134-30-8	572
	F6.19	MUUT FUNGISIDIT	MUUT FUNGISIDIT		
Rikkakasvien torjunta-aineet (herbisidit), varsiston hävittämisaineet ja sammaleen torjunta-aineet	H0				
Fenoksifytohormoneihin perustuvat herbisidit	H1				
	H1.1	FENOKSIHERBISIDIT	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		DIKLORPROPPI-P	15165-67-0	476

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
	H1.1		MCPA	94-74-6	2
	H1.1		MCPB	94-81-5	50
	H1.1		MEKOPROPPI	7085-19-0	51
	H1.1		MEKOPROPPI-P	16484-77-8	475
Triatsiineihin ja triatsinoneihin perustuvat herbisidit	H2				
	H2.1	METYYLITIOTRIATSIINIHERBISIDIT	METOPROTRYNY	841-06-5	94
	H2.2	TRIATSIINIHERBISIDIT	SIMETRYNY	1014-70-6	179
	H2.2		TERBUTYLATSIINI	5915-41-3	234
	H2.3	TRIATSINONIHERBISIDIT	METAMITRONI	41394-05-2	381
	H2.3		METRIBUTSIINI	21087-64-9	283
Amideihin ja anilideihin perustuvat herbisidit	H3				
	H3.1	AMIDIHERBISIDIT	BEFLUBUTAMIDI	113614-08-7	662
	H3.1		DIMETENAMIDI	87674-68-8	638
	H3.1		FLUPOKSAAMI	119126-15-7	8158
	H3.1		ISOKSABEENI	82558-50-7	701
	H3.1		NAPROPAMIDI	15299-99-7	271
	H3.1		PETOKSAMIDI	106700-29-2	665
	H3.1		PROPYTSAMIDI	23950-58-5	315
	H3.2	ANILIDIHERBISIDIT	DIFLUFENIKAANI	83164-33-4	462
	H3.2		FLORASULAMI	145701-23-1	616
	H3.2		FLUFENASETTI	142459-58-3	588
	H3.2		METOSULAMI	139528-85-1	707
	H3.2		METATSAKLORI	67129-08-2	411
	H3.2		PROPANIILI	709-98-8	205
	H3.3	KLOORIASETANILIDIHERBISIDIT	ASETOKLOORI	34256-82-1	496
	H3.3		ALAKLOORI	15972-60-8	204
	H3.3		DIMETAKLOORI	50563-36-5	688
	H3.3		PRETILAKLOORI	51218-49-6	711
	H3.3		PROPAKLOORI	1918-16-7	176
	H3.3		S-METOLAKLOORI	87392-12-9	607

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Karbamaatteihin ja biskarbamaatteihin perustuvat herbisidit	H4				
	H4.1	BISKARBAMAATTIHERBISIDIT	KLORPROFAAMI	101-21-3	43
	H4.1		DESMEDIFAAMI	13684-56-5	477
	H4.1		FENMEDIFAAMI	13684-63-4	77
	H4.2	KARBAMAATTIHERBISIDIT	ASULAAMI	3337-71-1	240
Dinitroaniliinijohdannaisiin perustuvat herbisidit	H4.2		KARBETAMIDI	16118-49-3	95
	H5				
	H5.1	DINITROANILIINIHERBISIDIT	BENFLURALIINI	1861-40-1	285
	H5.1		BUTRALIINI	33629-47-9	504
	H5.1		ETALFLURALIINI	55283-68-6	516
	H5.1		ORITSALIINI	19044-88-3	537
	H5.1		PENDIMETALIINI	40487-42-1	357
Urea-, urasiili- tai sulfonyyliureajohdannaisiin perustuvat herbisidit	H5.1		TRIFLURALIINI	2582-09-8	183
	H6				
	H6.1	SULFONYyliUREAHERBISIDIT	AMIDOSULFURONI	120923-37-7	515
	H6.1		ATSIMSULFURONI	120162-55-2	584
	H6.1		BENSULFURONI	99283-01-9	502
	H6.1		KLORSULFURONI	64902-72-3	391
	H6.1		SINOSULFURONI	94593-91-6	507
	H6.1		ETOKSISULFURONI	126801-58-9	591
	H6.1		FLATSASULFURONI	104040-78-0	595
	H6.1		FLUPYRSULFURONI	150315-10-9	577
	H6.1		FORAMSULFURONI	173159-57-4	659
	H6.1		IMATSOSULFURONI	122548-33-8	590
	H6.1		JODOSULFURONI	185119-76-0	634
	H6.1		MESOSULFURONI	400852-66-6	663
	H6.1		METSULFURONI	74223-64-6	441
	H6.1		NIKOSULFURONI	111991-09-4	709
H6.1		OKSASULFURONI	144651-06-9	626	
H6.1		PRIMISULFURONI	113036-87-6	712	

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
	H6.1		PROSULFURONI	94125-34-5	579
	H6.1		RIMSULFURONI	122931-48-0	716
	H6.1		SULFOSULFURONI	141776-32-1	601
	H6.1		TIFENSULFURONI	79277-67-1	452
	H6.1		TRIASULFURONI	82097-50-5	480
	H6.1		TRIBENURONI	106040-48-6	546
	H6.1		TRIFLUSULFURONI	135990-29-3	731
	H6.1		TRITOSULFURONI	142469-14-5	735
	H6.2	URASIILHERBISIDIT	LENASIILI	2164-08-1	163
	H6.3	UREAHERBISIDIT	KLOROTOLURONI	15545-48-9	217
	H6.3		DIURONI	330-54-1	100
	H6.3		FLUOMETURONI	2164-17-2	159
	H6.3		ISOPROTURONI	34123-59-6	336
	H6.3		LINURONI	330-55-2	76
	H6.3		METABENTSTIATSURONI	18691-97-9	201
	H6.3		METOBROMURONI	3060-89-7	168
	H6.3		METOKSURONI	19937-59-8	219
Muut herbisidit	H7				
	H7.1	ARYYLIOKSIFENOKSIPROPIONIHA- PPOHERBISIDIT	KLODINAFOPPI	114420-56-3	683
	H7.1		SYHALOFOPPI	122008-85-9	596
	H7.1		DIKLOFOPPI	40843-25-2	358
	H7.1		FENOKSAPROPPI-P	113158-40-0	484
	H7.1		FLUATSIFOPPI-P-BUTYYLI	79241-46-6	395
	H7.1		HALOKSIFOPPI	69806-34-4	438
	H7.1		HALOKSIFOPPI-R	72619-32-0	526
	H7.1		PROPAKVITSAFOPPI	111479-05-1	713
	H7.1		KVITSALOFOPPI	76578-12-6	429
	H7.1		KVITSALOFOPPI-P	94051-08-8	641
	H7.2	BENTSOFUURAANIHERBISIDIT	ETOFUMESAATTI	26225-79-6	233
	H7.3	BENTSOEHAPPOHERBISIDIT	KLORTAALI	2136-79-0	328
	H7.3		DIKAMBA	1918-00-9	85
	H7.4	BIPYRIDYYLIHERBISIDIT	DIKVATTIBROMIDI	85-00-7	55

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
	H7.4		PARAKVATTI	4685-14-7	56
	H7.5	SYKLOHEKSAANIDIONIHERB-ISIDIT	KLETODIIMI	99129-21-2	508
	H7.5		SYKLOKSIDIIIMI	101205-02-1	510
	H7.5		TEPRALOKSIDIIIMI	149979-41-9	608
	H7.5		TRALKOKSIDIIIMI	87820-88-0	544
	H7.6	DIATSIINIHERBISIDIT	PYRIDAATTI	55512-33-9	447
	H7.7	DIKARBOKSIMIDIHERB-ISIDIT	SINIDONIETYYLI	142891-20-1	598
	H7.7		FLUMIOKSATSIINI	103361-09-7	578
	H7.8	DIFENYYLIEETTERIHERB-ISIDIT	AKLONIFEENI	74070-46-5	498
	H7.8		BIFENOKSI	42576-02-3	413
	H7.8		NITROFEENI	1836-75-5	170
	H7.8		OKSIFLUORFEENI	42874-03-3	538
	H7.9	IMIDATSOLINONIHERBISIDIT	IMATSAMETABENTSI	100728-84-5	529
	H7.9		IMATSAMOKSI	114311-32-9	619
	H7.9		IMATSETAPYYRI	81335-77-5	700
	H7.10	EPÄORGAANISET HERBISIDIT	AMMONIUMSULFAMAATTI	7773-06-0	679
	H7.10		KLORAATIT	7775-09-9	7
	H7.11	ISOKSATSOLIHERBISIDIT	ISOKSAFLUTOLI	141112-29-0	575
	H7.12	MORFAKTIINIHERBISIDIT	FLURENOLI	467-69-6	304
	H7.13	NITRIILIHERBISIDIT	BROMOKSINIILI	1689-84-5	87
	H7.13		DIKLOBENIILI	1194-65-6	73
	H7.13		IOKSINIILI	1689-83-4	86
	H7.14	ORGAANISIIN FOSFORIYHDISTEISIIN PERUSTUVAT HERBISIDIT	GLUFOSINAATTI	51276-47-2	437
	H7.14		GLYFOSAATTI	1071-83-6	284
	H7.15	FENYYLIPYRATSOLIHERBISIDIT	PYRAFLUFEENI	129630-19-9	605
	H7.16	PYRIDATSINONIHERBISIDIT	KLORIDATSONI	1698-60-8	111
	H7.16		FLURTAMONI	96525-23-4	569
	H7.17	PYRIDIINIKARBOKSAMIDIHERB-ISIDIT	PIKOLINAFEENI	137641-05-5	639
	H7.18	PYRIDIINIKARBOKSYYLIHAPPOHERBISIDIT	KLOPYRALIDI	1702-17-6	455
	H7.18		PIKLORAAMI	1918-02-1	174

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
	H7.19	PYRIDYYLIOKSIETIKKAHAPPOHERBISIDIT	FLUROKSIPYYRI	69377-81-7	431
	H7.19		TRIKLOPYRYRI	55335-06-3	376
	H7.20	KINOLIINIHERBISIDIT	KINKLORAKKI	84087-01-4	493
	H7.20		KVINMERAKKI	90717-03-6	563
	H7.21	TIADIATSIINIHERBISIDIT	BENTATSONI	25057-89-0	366
	H7.22	TIOKARBAMAATTIHERBISIDIT	EPTC	759-94-4	155
	H7.22		MOLINAATTI	2212-67-1	235
	H7.22		PROSULFOKARBI	52888-80-9	539
	H7.22		TIOBENKARBI	28249-77-6	388
	H7.22		TRIALLAATTI	2303-17-5	97
	H7.23	TRIATSOLIIHERBISIDIT	AMITROLI	61-82-5	90
	H7.24	TRIATSOLINONIHHERBISIDIT	KARFENTRATSONI	128639-02-1	587
	H7.25	TRIATSOLONIHHERBISIDIT	PROPOKSIKARBATSONI	145026-81-9	655
	H7.26	TRIKETONIHHERBISIDIT	MESOTRIONI	104206-82-8	625
	H7.26		SULKOTRIONI	99105-77-8	723
	H7.27	LUOKITTELEMATTOMAT HERBISIDIT	KLOMATSONI	81777-89-1	509
	H7.27		FLUROKLORIDONI	61213-25-0	430
	H7.27		KINOKLAMIINI	2797-51-5	648
	H7.27		METATSOLI	20354-26-1	369
	H7.27		OKSADIARGYYLI	39807-15-3	604
	H7.27		OKSADIATSONI	19666-30-9	213
	H7.27	MUUT HERBISIDIT, VARSISTON HÄVITTÄMIS-AINEET, SAMMALEEN TORJUNTA-AINEET	MUUT HERBISIDIT, VARSISTON HÄVITTÄMIS-AINEET, SAMMALEEN TORJUNTA-AINEET		
Hyönteisten ja punkkien torjunta-aineet (insektisidit ja akarisisidit)	I0				
Pyretroideihin perustuvat insektisidit	I1				
	I1.1	PYRETROIDI-INSEKTISIDIT	AKRINATRIINI	101007-06-1	678
	I1.1		ALFA-SYPERMETRIINI	67375-30-8	454
	I1.1		BETA-SYFLUTRIINI	68359-37-5	482
	I1.1		BETA-SYPERMETRIINI	65731-84-2	632
	I1.1		BIFENTRIINI	82657-04-3	415
	I1.1		SYFLUTRIINI	68359-37-5	385
	I1.1		SYPERMETRIINI	52315-07-8	332

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC- numero (2)
	I1.1		DELTAMETRIINI	52918-63-5	333
	I1.1		ESFENVALERAATTI	66230-04-4	481
	I1.1		ETOFENPROKSI	80844-07-1	471
	I1.1		GAMMA-SYHALOTRIINI	76703-62-3	768
	I1.1		LAMBDA-SYHALOTRIINI	91465-08-6	463
	I1.1		TAU-FLUVALINAATTI	102851-06-9	432
	I1.1		TEFLUTRIINI	79538-32-2	451
	I1.1		ZETA-SYPERMETRIINI	52315-07-8	733
Kloorattuihin hiilivetyihin perustuvat insektisidit	I2				
	I2.1	ORGAANISIIN KLOORIYHDISTEISIIN PERUSTUVAT INSEKTISIDIT	DIKOFOLI	115-32-2	123
	I2.1		TETRASUULI	2227-13-6	114
Karbamaatteihin ja oksiimikarbamaatteihin perustuvat insektisidit	I3				
	I3.1	OKSIIMIKARBAMAATTI- INSEKTISIDIT	METOMYYLI	16752-77-5	264
	I3.1		OKSAMYYLI	23135-22-0	342
	I3.2	KARBAMAATTI-INSEKTISIDIT	BENFURAKARBI	82560-54-1	501
	I3.2		KARBARYYLI	63-25-2	26
	I3.2		KARBOFURAANI	1563-66-2	276
	I3.2		KARBOSULFAANI	55285-14-8	417
	I3.2		FENOKSIKARBI	79127-80-3	425
	I3.2		FORMETANAATTI	22259-30-9	697
	I3.2		METIOKARBI	2032-65-7	165
	I3.2		PIRIMIKARBI	23103-98-2	231
Organofosfaatteihin perustuvat insektisidit	I4				
	I4.1	ORGAANISIIN FOSFORIYHDISTEISIIN PERUSTUVAT INSEKTISIDIT	ATSINFOSSIMETYYLI	86-50-0	37
	I4.1		KADUSAFOSFI	95465-99-9	682
	I4.1		KLORPYRIFOSSI	2921-88-2	221
	I4.1		KLORPYRIFOSSI-METYYLI	5589-13-0	486
	I4.1		KUMAFOSFI	56-72-4	121
	I4.1		DIATSINONI	333-41-5	15
	I4.1		DIKLORVOSSI	62-73-7	11

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
	I4.1		DIMETOAATTI	60-51-5	59
	I4.1		ETOPROFOSSI	13194-48-4	218
	I4.1		FENAMIFOSSI	22224-92-6	692
	I4.1		FENITROTIONI	122-14-5	35
	I4.1		FOSTIATSAATTI	98886-44-3	585
	I4.1		ISOFENFOSSI	25311-71-1	412
	I4.1		MALATIONI	121-75-5	12
	I4.1		METAMIDOFOSFI	10265-92-6	355
	I4.1		NALEDI	300-76-5	195
	I4.1		OKSIDEMETONI-METYyli	301-12-2	171
	I4.1		FOSALONI	2310-17-0	109
	I4.1		FOSMETTI	732-11-6	318
	I4.1		FOKSIIMI	14816-18-3	364
	I4.1		PIRIMIFOSSIMETYyli	29232-93-7	239
	I4.1		TRIKLORFONI	52-68-6	68
Biologisiin ja kasvituotteisiin perustuvat insektisidit	I5				
	I5.1	BIOLOGISET INSEKTISIDIT	ATSADIRAKTIINI	11141-17-6	627
	I5.1		NIKOTIINI	54-11-5	8
	I5.1		PYRETRIINIT	8003-34-7	32
	I5.1		ROTENONI	83-79-4	671
Muut insektisidit	I6				
	I6.1	FERMENTOIMALLA TUOTETUT INSEKTISIDIT	ABAMEKTIINI	71751-41-2	495
	I6.1		MILBEMEKTIINI	51596-10-2 51596-11-3	660
	I6.1		SPINOSADI	168316-95-8	636
	I6.3	BENTSOYyliUREAINSEKTISIDIT	DIFLUBENTSURONI	35367-38-5	339
	I6.3		FLUFENOKSURONI	101463-69-8	470
	I6.3		HEKSAFLUMURONI	86479-06-3	698
	I6.3		LUFENURONI	103055-07-8	704
	I6.3		NOVALURONI	116714-46-6	672
	I6.3		TEFLUBENTSURONI	83121-18-0	450
	I6.3		TRIFLUMURONI	64628-44-0	548

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
	I6.4	KARBATSAATTI-INSEKTISIDIT	BIFENATSAATTI	149877-41-8	736
	I6.5	DIATSYLIHYDRATSIINI-INSEKTISIDIT	METOKSIFENOTSIDI	161050-58-4	656
	I6.5		TEBUFENOTSIDI	112410-23-8	724
	I6.6	HYÖNTEISTEN KASVUA SÄÄTÄVÄT AINEET	BUPROPETSIINI	69327-76-0	681
	I6.6		SYROMATSIINI	66215-27-8	420
	I6.6		HEKSYTIATSOKSI	78587-05-0	439
	I6.7	HYÖNTEISFEROMONIT	(E,Z)-9-DODEKENYYLI-ASET-AATTI	35148-19-7	422
	I6.8	NITROGUANIDIINI-INSEKTISIDIT	KLOTIANIDIINI	210880-92-5	738
	I6.8		TIAMETOKSAAMI	153719-23-4	637
	I6.9	ORGAANISET TINAA SISÄLTÄVÄT INSEKTISIDIT	ATSOSYKLOTIINI	41083-11-8	404
	I6.9		SYHEKSATIINI	13121-70-5	289
	I6.9		FENBUTATINAOKSIDI	13356-08-6	359
	I6.10	OKSADIATSIINI-INSEKTISIDIT	INDOKSAKARBI	173584-44-6	612
	I6.11	FENYLLIEETTERI-INSEKTISIDIT	PYRIPROKSIFEENI	95737-68-1	715
	I6.12	PYRATSOLI- (FENYYLI-) INSEKTISIDIT	FENPYROKSIMAATTI	134098-61-6	695
	I6.12		FIPRONILI	120068-37-3	581
	I6.12		TEBUFENPYRADI	119168-77-3	725
	I6.13	PYRIDIINI-INSEKTISIDIT	PYMETROSIINI	123312-89-0	593
	I6.14	PYRIDYylimetyyliamiini-INSEKTISIDIT	ASETAMIPRIDI	135410-20-7	649
	I6.14		IMIDAKLOPRIDI	138261-41-3	582
	I6.14		TIAKLOPRIDI	111988-49-9	631
	I6.15	SULFIITTIESTERI-INSEKTISIDIT	PROPARGIITTI	2312-35-8	216
	I6.16	TETRATSIINI-INSEKTISIDIT	KLOFENTETSIINI	74115-24-5	418
	I6.17	TETRONIHAPPOINSEKTISIDIT	SPIRODIKLOFEENI	148477-71-8	737
	I6.18	(KARBAMYyli-) TRIATSOLI-INSEKTISIDIT	TRIATSAMAATTI	112143-82-5	728
	I6.19	UREAINSEKTISIDIT	DIAFENTIURONI	80060-09-9	8097
	I6.20	LUOKITTELEMATTOMAT INSEKTISIDIT	ETOKSATSOLI	153233-91-1	623
	I6.20		FENATSAKIINI	120928-09-8	693
	I6.20		PYRIDABENI	96489-71-3	583
	I6.21	MUUT INSEKTISIDIT JA AKARISIDIT	MUUT INSEKTISIDIT JA AKARISIDIT		
Nilviäisten torjunta-aineet (molluskisidit), yhteensä:	M0				

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Molluskisidit	M1				
	M1.1	KARBAMAATTIMOLLUSKISIDIT	TIODIKARBI	59669-26-0	543
	M1.2	MUUT MOLLUSKISIDIT	RAUTA-(III)-FOSFAATTI	10045-86-0	629
	M1.2		METALDEHYDI	108-62-3	62
	M1.2		MUUT MOLLUSKISIDIT		
Kasvien kasvua säättävät aineet, yhteensä:	PGR0				
Fysiologiset kasvien kasvua säättävät aineet	PGR1				
	PGR1.1	FYSIOLOGISET KASVIEN KASVUA SÄÄTÄVÄT AINEET	KLORMEKVATTI	999-81-5	143
	PGR1.1		SYKLANILIDI	113136-77-9	586
	PGR1.1		DAMINOTSIDI	1596-84-5	330
	PGR1.1		DIMETIPIINI	55290-64-7	689
	PGR1.1		DIFENYYLIAMIINI	122-39-4	460
	PGR1.1		ETEFONI	16672-87-0	373
	PGR1.1		ETOKSIKVINI	91-53-2	517
	PGR1.1		FORKLORFENURONI	68157-60-8	633
	PGR1.1		FLURPRIMIDOLI	56425-91-3	696
	PGR1.1		IMATSAKIINI	81335-37-7	699
	PGR1.1		MALEIINIHYDRATSIDI	51542-52-0	310
	PGR1.1		MEPIKVATTI	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-METYYLISYKLOPROPEENI	3100-04-7	767
	PGR1.1		PAKLOBUTRATSOLI	76738-62-0	445
	PGR1.1		PROHEKSADIONI-KALSIUM	127277-53-6	567
	PGR1.1		NATRIUM 5-NITROGUAJA-KOLAATTI	67233-85-6	718
	PGR1.1		NATRIUM O-NITROFENOLAATTI	824-39-5	720
	PGR1.1		TRINEKSAPAKKI-ETYYLI	95266-40-3	8349
Itämistä estävät aineet	PGR2				
	PGR2.2	ITÄMISTÄ ESTÄVÄT AINEET	KARVONI	99-49-0	602
	PGR2.2		KLORPROFAAMI	101-21-3	43
Muut kasvien kasvua säättävät aineet	PGR3				
	PGR3.1	MUUT KASVIEN KASVUA SÄÄTÄVÄT AINEET	MUUT KASVIEN KASVUA SÄÄTÄVÄT AINEET		

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

PÄÄRYHMÄT	Koodi	Kemiallinen luokka	aineet yleisnimet	CAS RN-numero ⁽¹⁾	CIPAC-numero ⁽²⁾
Muut kasvinsuojelutuotteet, yhteensä:	ZR0				
Kivennäisöljyt	ZR1				
	ZR1.1	KIVENNÄISÖLJYT	MAAÖLJYT	64742-55-8	29
Kasviöljyt	ZR2				
	ZR2.1	KASVIÖLJYT	TERVAÖLJYT		30
Maaperän sterilointiaineet (myös nematisidit)	ZR3				
	ZR3.1	METYLIBROMIDI	METYLIBROMIDI	74-83-9	128
	ZR3.2	MUUT MAAPERÄN STERILOINTIAINEET	KLOORIPIKRIINI	76-06-2	298
	ZR3.2		DATSOMETTI	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-DIKLOORIPROPEENI	542-75-6	675
	ZR3.2		METAAMI-NATRIUM	137-42-8	20
	ZR3.2		MUUT MAAPERÄN STERILOINTIAINEET		
Jyrsijöiden torjunta-aineet (rodentisidit)	ZR4				
	ZR4.1	RODENTISIDIT	BRODIFAKUMI	56073-10-0	370
	ZR4.1		BROMADIOLONI	28772-56-7	371
	ZR4.1		KLORALOSI	15879-93-3	249
	ZR4.1		KLOORIFASINONI	3691-35-8	208
	ZR4.1		KUMATETRALYILI	5836-29-3	189
	ZR4.1		DIFENAKUMI	56073-07-5	514
	ZR4.1		DIFETIALONI	104653-34-1	549
	ZR4.1		FLOKUMAFEENI	90035-08-8	453
	ZR4.1		WARFARIINI	81-81-2	70
	ZR4.1		MUUT RODENTISIDIT		
Kaikki muut kasvinsuojeluaineet	ZR5				
	ZR5.1	DESINFIOIMISAINET	MUUT DESINFIOIMISAINET		
	ZR5.2	MUUT KASVINSUOJELUAINET	MUUT KASVINSUOJELUAINET		

⁽¹⁾ Chemical Abstracts Service Registry Number.⁽²⁾ Collaborative International Pesticides Analytical Council.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavat vaatimukset (uudelleenlaatiminen) *I**

P6_TA(2009)0319

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0399 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD))

(2010/C 184 E/79)

(Yhteispäätösmenettely – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0399),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0277/2008),
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle työjärjestyksen 80 a artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 9. lokakuuta 2008 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan lausunnon (A6-0096/2009),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsiteltävänä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositusten perusteella;
 2. ottaa huomioon komission lausuman, joka on tämän päätöslauselman liitteenä;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiesä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0151

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (uudelleenlaadittu toisinto)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/125/EY.)

LIITE

Komission lausuma

”Komissio ilmoittaa, että energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin soveltamisalan ehdotetun laajentamisen hyväksyminen ei vaikuta nykyisen työohjelman täytäntöönpanoon.

Lisäksi komissio aikoo ottaa direktiivistä saadut kokemukset asianmukaisesti huomioon laatiessaan työohjelman ja ehdottaessaan uusia täytäntöönpanotoimenpiteitä uudelleenlaaditun direktiivin mukaisesti. Direktiivin 15 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja paremman sääntelyn periaatteiden mukaisesti komissio aikoo erityisesti pyrkiä varmistamaan EU:n tuotelainsäädännön yleisen johdonmukaisuuden säilymisen.

Lisäksi komissio aikoo arvioidessaan sitä, onko direktiivin soveltamisalaa aiheellista laajentaa koskemaan muita kuin energiaan liittyviä tuotteita 21 artiklan mukaisesti, tarkastella tarvetta mukauttaa menetelmiä, joilla yksilöidään ja tutkitaan tällaisten tuotteiden merkittäviä ympäristöparametreja.”

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistaminen *I**

P6_TA(2009)0320

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta (KOM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD))

(2010/C 184 E/80)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0311),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0203/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A6-0068/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0098**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen||,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾⁽¹⁾ Lausunto annettu 25. helmikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽²⁾ EUVL C ...⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2009.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden säännöissä edellytetään, että rakennustyöt suunnitellaan ja toteutetaan niin, että ihmisille, kotieläimille tai omaisuudelle **taikka luonnonympäristölle tai rakennetulle ympäristölle** ei aiheuteta vaaraa.
- (2) Nämä säännöt vaikuttavat suoraan rakennusalan tuotteita koskeviin vaatimuksiin. Vaatimukset tulevat esiin kansallisissa tuotestandardeissa, kansallisissa teknisissä hyväksynnöissä ja muissa kansallisissa teknisissä eritelmissä ja säännöksissä, jotka liittyvät rakennusalan tuotteisiin. Toisistaan poikkeavina nämä vaatimukset vaikeuttavat kaupankäyntiä yhteisössä.
- (3) Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY⁽¹⁾ tarkoituksena oli poistaa rakennusalan tuotteiden kaupan tekniset esteet ja parantaa niiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla.
- (4) Tavoitteen saavuttamiseksi direktiivissä 89/106/ETY säädettiin rakennusalan tuotteiden yhdenmukaistetuista standardeista sekä eurooppalaisen teknisen hyväksynnän myöntämisestä.
- (5) Direktiivi 89/106/ETY olisi korvattava nykyisten puitteiden yksinkertaistamiseksi ja selkeyttämiseksi sekä nykyisten toimenpiteiden avoimuuden ja tehokkuuden parantamiseksi.
- (6) On tarpeen säätää yksinkertaistetuista menettelyistä suoritustasoilmoitusten laatimiselle, jotta kevennetään pk-yritysten ja varsinkin mikroyritysten taloudellista rasitetta.
- (7) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008⁽²⁾ ja tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja neuvoston päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta 9 päivänä heinäkuuta 2008 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY⁽³⁾ säädetään laaja-alaisista lainsäädäntöpuitteista tuotteiden kaupan pitämiseksi sisämarkkinoilla. Tässä asetuksessa olisikin otettava huomioon kyseiset lainsäädäntöpuitteet.
- (8) **Rakennuskohteessa valmistettuja tuotteita ei tulisi sisällyttää rakennustuotteiden yhteisön markkinoille saattamista koskevan sääntelyn piiriin. Valmistajien, jotka käyttävät rakennustuotteitaan rakennuskohteissa, olisi voitava ilmoittaa niiden suoritustaso tämän asetuksen mukaisesti, kuitenkin niin, että se ei ole pakollista.**
- (9) Kaupan teknisten esteiden poistaminen rakennuslalla voidaan saavuttaa vain luomalla yhdenmukaistetut tekniset eritelmit, joilla voidaan arvioida rakennusalan tuotteiden suoritustasoa.
- (10) **Rakennusalan tuotteen suoritustasoa ei määritellä yksinomaan teknisten ominaisuuksien ja perusominaisuuksien mukaan vaan myös niiden terveys- ja turvallisuusnäkökohtien mukaan, jotka liittyvät tuotteen käyttöön koko sen elinkaaren ajan.**
- (11) Yhdenmukaistettuihin teknisiin eritelmiin pitäisi sisältyä testejä, laskelmia ja muita tapoja, jotka on määritelty yhdenmukaistetuissa standardeissa ja eurooppalaisissa arviointiasiakirjoissa rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksien suoritustason arvioimiseksi.
- (12) Menetelmissä, joita jäsenvaltiot käyttävät rakennuskohteita koskevissa vaatimuksissa, ja muissa säännöissä, jotka koskevat rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksia, **on** noudatettava yhdenmukaistettuja teknisiä eritelmiä.
- (13) On tarpeen vahvistaa rakennuskohdetta koskevat perusvaatimukset, jotta saadaan perusta standardointitoimeksiantojen ja yhdenmukaistettujen standardien valmistelulle sekä rakennusalan tuotteiden eurooppalaisten arviointiasiakirjojen laatimiselle.

(1) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12. ||

(2) EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

(3) EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- (14) *Jotta voitaisiin arvioida luonnonvarojen kestäväää käyttöä ja rakennustöiden vaikutuksia ympäristöön, olisi arvioinnissa käytettävä ympäristötuoteselosteita (Environmental Product Declarations, EPD).*
- (15) *Tarpeen vaatiessa olisi rohkaistava yhdenmukaisten normien käyttämistä rakennusalan tuotteiden suoritusluokkien määrittämisessä siten, että otetaan huomioon tiettyjen rakennuskohteiden perusvaatimusten eri tasot sekä eroavaisuudet jäsenvaltioiden ilmastollisissa, geologisissa ja maantieteellisissä sekä muissa olosuhteissa. Jos komissio ei ole jo vahvistanut mainittuja luokkia, eurooppalaiset standardointielimet olisi valtuutettava vahvistamaan mainittuja luokkia yhdenmukaistetuissa standardeissa tarkistetun toimeksiannon perusteella.*
- (16) Perusominaisuuksiin liittyvät suoritustasot, jotka rakennusalan tuotteiden on täytettävä jäsenvaltioissa, olisi tarpeen mukaan vahvistettava yhdenmukaistetuissa teknisissä eritelmissä niin, että otetaan huomioon tiettyjen rakennuskohteiden perusvaatimusten eri tasot sekä eroavaisuudet jäsenvaltioiden ilmastollisissa, geologisissa ja maantieteellisissä sekä muissa olosuhteissa.
- (17) Euroopan standardointikomitea (CEN) ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (Cenelec) tunnustetaan toimivaltaisiksi organisaatioiksi vahvistamaan yhdenmukaistettuja standardeja komission ja näiden kahden organisaation välisestä yhteistyöstä 28 päivänä maaliskuuta 2003 annettujen yleisten suuntaviivojen ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (18) Yhdenmukaistettujen standardien olisi tarjottava asianmukaiset välineet rakennustuotteiden perusominaisuuksiin liittyvän suoritustason yhdenmukaistettua arviointia varten. Yhdenmukaistetut standardit olisi vahvistettava komission hyväksymien, rakennusalan tuotteiden asianmukaiset ryhmät kattavien toimeksiantojen perusteella teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettava menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽²⁾ 6 artiklan mukaisesti. **Komission olisi ryhdyttävä toimiin yhdenmukaisten standardien kattamien tuotteiden määrän lisäämiseksi.**
- (19) *On tarpeen, että rakennusalan tuotteiden suunnitteluun, valmistukseen ja käyttöön osallistuvien tärkeimpien ammattialojen edustajien osallistuvat eurooppalaisiin teknisiin elimiin, jotta varmistetaan niiden toimivan tasapuolisesti ja avoimesti sekä varmistetaan markkinoiden tehokkuus.*
- (20) *Jotta varmistetaan valmistajan antamien tietojen ymmärrettävyys, suoritusasoilmoitus on laadittava yhdellä tai useammalla sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa tuote saatetaan markkinoille. Jos jäsenvaltiolla on useampia virallisia kieliä, suoritusasoilmoituksen laatimiskieli olisi valittava vastaanottajan suostumuksella.*
- (21) Direktiivin 89/106/ETY mukaisia menettelyjä, joilla arvioidaan yhdenmukaistettujen standardien piiriin kuulumattomien rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksiin liittyvää suoritustasoa, olisi yksinkertaistettava, jotta niistä tulisi avoimempia ja jotta vähennettäisiin rakennusalan tuotteiden valmistajille koituvia kustannuksia.
- (22) Jotta rakennusalan tuotteiden valmistajat ja tuojat voisivat laatia suoritusasoilmoituksen sellaisista rakennusalan tuotteista, joita mikään yhdenmukaistettu standardi ei kata **tai ei kata kokonaan**, on tarpeen säätää eurooppalaisesta teknisestä arvioinnista.
- I**
- (23) Rakennusalan tuotteiden valmistajilla ja tuojilla pitäisi olla mahdollisuus pyytää eurooppalaisen teknisen arvioinnin suorittamista tuotteilleen direktiivin 89/106/ETY nojalla vahvistettujen eurooppalaista teknistä hyväksymistä koskevien suuntaviivojen perusteella. Sen vuoksi näiden suuntaviivojen hyväksyttävyys eurooppalaisina arviointiasiakirjoina olisi varmistettava jatkossakin.

⁽¹⁾ EUVL C 91, 16.4.2003, s. 7.

⁽²⁾ EUVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- (24) Eurooppalaisten arviointiasiakirjojen ■ laatiminen ja eurooppalaisen teknisen arvioinnin antaminen olisi annettava jäsenvaltioiden nimeämien teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten tehtäväksi. Sen varmistamiseksi, että teknisestä arvioinnista vastaavilla laitoksilla on tarvittava pätevyys näiden tehtävien suorittamiseen, niiden nimeämistä koskevat vaatimukset olisi asetettava yhteisön tasolla. Sen vuoksi on tarpeen säätää myös säännöllisistä arvioinneista, joita muiden jäsenvaltioiden teknisestä arvioinnista vastaavat laitokset suorittavat teknisestä arvioinnista vastaaville laitoksille.
- (25) Teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten olisi luotava organisaatio, joka koordinoi eurooppalaisten arviointiasiakirjojen ■ laatimiseen ja eurooppalaisten teknisten arviointien antamiseen liittyviä menettelyjä **ja takaa niiden avoimuuden. Organisaation pitäisi erityisesti varmistaa valmistajien hyvä tiedonsaanti ja tarvittaessa teknisestä arvioinnista vastaavan laitoksen työryhmien järjestämä kuuleminen valmistajan nimeämän riippumattoman tieteellisen asiantuntijan ja/tai toimialajärjestön kanssa.**
- (26) **Perusominaisuuksien osalta olisi erotettava ominaisuudet, joiden vähimmäisvaatimukset komissio vahvistaa suoritustason tai suoritustason luokan osalta asianmukaisessa komiteamenettelyssä, ja ominaisuudet, joita sovelletaan riippumatta siitä, missä rakennustuote saatetaan markkinoille.**
- (27) Kun saatetaan markkinoille rakennusalan tuotteita, jotka kuuluvat yhdenmukaistettujen standardien piiriin tai joille on annettu eurooppalainen tekninen arviointi, ohkeen olisi liitettävä tuotteen perusominaisuuksien suoritustasoa koskeva ilmoitus asiaankuuluvien yhdenmukaistettujen teknisten eritelmien mukaisesti.
-
- (28) On tarpeen säätää yksinkertaistetuista menettelyistä suoritustasoilmoitusten laatimiselle, jotta kevennetään pk-yritysten ja varsinkin mikroyritysten taloudellista rasitetta.
- (29) Jotta varmistetaan suoritustasoilmoituksen tarkkuus ja luotettavuus, rakennusalan tuotteen suoritustaso olisi arvioitava ja sen tuotantoa tehtaassa valvottava asianmukaisella rakennusalan tuotteen suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmällä.
- (30) Kun otetaan huomioon rakennusalan tuotteiden erityispiirteet ja niiden arviointijärjestelmän erityiset painopisteet, päätöksessä N:o 768/2008/EY säädetyt vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt ja esitetyt moduulit eivät sovellu näihin tuotteisiin. Sen vuoksi olisi luotava erityisiä menetelmiä rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksiin liittyvän suoritustason vakauden arvioimiseksi ja varmentamiseksi.
- (31) Koska rakennusalan tuotteiden CE-merkinnällä on erilainen merkitys verrattuna asetuksessa (EY) N:o 765/2008 säädettyihin yleisiin periaatteisiin, olisi annettava erityissäännöksiä, joilla varmistetaan selvästi velvoite kiinnittää CE-merkintä rakennusalan tuotteisiin ja sen kiinnittämiseen liittyvät seuraukset.
- (32) Kun rakennustuotteeseen kiinnitetään tai on kiinnitetty CE-merkintä, valmistaja, **valtuutettu edustaja tai tuoja** ottaa vastuun siitä, että tuote on ilmoitetun suoritustason mukainen.
- (33) CE-merkintä olisi kiinnitettävä kaikkiin rakennusalan tuotteisiin, joista valmistaja on laatinut suoritustasoilmoituksen tämän asetuksen mukaisesti. ■
- (34) CE-merkinnän pitäisi olla ainoa merkintä, joka todistaa rakennusalan tuotteen olevan ilmoitetun suoritustason ja **sovellettavan yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännön** vaatimusten mukainen. **Muita merkintöjä voidaan kuitenkin käyttää, jos ne parantavat rakennusalan tuotteiden käyttäjien suojaamista eivätkä kuulu yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan.**

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- (35) Sellaisten rakennusalan tuotteiden tarpeettoman testauksen välttämiseksi, joiden suoritusaste on jo riittävästi osoitettu aiemmillä luotettavilla testituloksilla tai muilla tiedoilla, valmistajalle olisi annettava mahdollisuus ilmoittaa tietty suoritusaste luokkaa ilman testejä tai ilman lisätestejä yhdenmukaistetussa teknisissä eritelmissä tai komission päätöksessä vahvistetuissa ehdoin.
- (36) Jotta vältettäisiin jo tehtyjen testien toistaminen, rakennusalan tuotteen valmistajalle olisi annettava mahdollisuus käyttää kolmannen osapuolen saamia testituloksia.
- (37) Tuotteiden markkinoille saattamiseen liittyvien kustannusten alentamiseksi erityisesti mikroyritysten osalta on tarpeen säätää yksinkertaistetuista suoritusasteen vakauden arviointi- ja varmennusmenettelyistä, kun kyseisiin tuotteisiin ei liity merkittäviä turvallisuusnäkökohtia.
- (38) Jotta taataan markkinoiden tehokas valvonta ja korkeatasoinen kuluttajansuoja, on tärkeää, että yksinkertaistettuja menettelyjä, joiden mukaisesti tietty suoritusaste tai suoritusaste luokkaa voidaan ilmoittaa ilman testejä tai ilman lisätestejä, ei sovelleta tuojiin, jotka saattavat tuotteen markkinoille nimellään tai tuotemerkillään tai muuttavat markkinoille jo saatettua rakennusalan tuotetta niin, että se saattaa vaikuttaa ilmoitetun suoritusasteen mukaisuuteen. Tämä koskee aiempien luotettavien testitulosten tai muiden tietojen käyttöä ja kolmannen osapuolen saamien testitulosten käyttöä. Se koskee myös yksinkertaistettua menettelyä, jota sovelletaan mikroyrityksiin.**
- (39) Yksittäin suunniteltujen ja valmistettujen rakennusalan tuotteiden osalta valmistajalle olisi annettava mahdollisuus käyttää yksinkertaistettuja suoritusasteen vakauden arviointi- ja varmennusmenettelyjä, kun voidaan osoittaa, että markkinoille saatettu tuote on sovellettavien säännösten mukainen.
- (40) On tärkeää varmistaa kansallisten teknisten määräysten saatavuus, jotta yritykset ja erityisesti pk-yritykset voivat koota luotettavat ja tarkat tiedot sen jäsenvaltion voimassa olevasta lainsäädännöstä, jossa tuotteita on tarkoitus pitää kaupan. Tiettyjen kansallisten teknisten määräysten soveltamista toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin koskevista menettelyistä sekä päätöksen N:o 3052/95/EY kumoamisesta 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 764/2008 ⁽¹⁾ perustettujen tuoteyhteyspisteiden pitäisi näin ollen antaa tietoa myös säännöistä, joita sovelletaan tietyn tyyppisten rakennusalan tuotteiden rakennuskohteeseen liittämiseen, kokoamiseen tai asentamiseen. **Niiden olisi myös voitava antaa valmistajille kaikki tiedot käytettävissä olevista muutoksenhakumenettelyistä, mikäli valmistajan yhden tai useamman tuotteen CE-merkinnän hankinnan ehdot riitautetaan, ja erityisesti asianmukaisista muutoksenhakumenettelyistä arvioinnin jälkeen tehtyjen päätösten osalta.**
- (41) Yhteisön yhdenmukaistetun lainsäädännön tasapuolisen ja johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi harjoitettava tehokasta markkinavalvontaa. || Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 säädetään tällaisen markkinavalvonnan toimintaa koskevista perusedellytyksistä.
- (42) Jäsenvaltioiden vastuu turvallisuudesta, terveydestä ja muista seikoista, jotka kuuluvat rakennuskohteen perusvaatimuksiin sen alueella, tulisi tunnustaa asianmukaiset suojaustoimenpiteet tarjoavalla suojalausekkeella.
- (43) Koska on tarpeen varmistaa, että rakennusalan tuotteiden suoritusasteen vakauden arviointi- ja varmennuslaitosten suoritusaste on yhdenmukainen koko yhteisössä, ja koska kaikkien tällaisten laitosten olisi suoritettava tehtävänsä samantasoisesti ja terveen kilpailun edellytysten mukaisesti, sellaisille suoritusasteen arviointilaitoksille, jotka haluavat tässä asetuksessa tarkoitetuiksi ilmoitetuiksi laitoksiksi, olisi asetettava vaatimuksia. Lisäksi olisi säädettävä näitä laitoksia koskevan riittävän tiedon saannista ja niiden valvonnasta.

⁽¹⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 21.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- (44) Jotta varmistetaan yhtenäinen laatutaso rakennusalan tuotteiden suoritustason vakauden arvioinnissa ja varmennuksessa, on myös tarpeen säätää vaatimuksista, joita sovelletaan viranomaisiin, jotka vastaavat näitä tehtäviä hoitavien laitosten ilmoittamisesta komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
- (45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on rakennusalan tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttaminen asettamalla yhdenmukaistettuja teknisiä eritelmiä, joilla ilmaistaan rakennusalan tuotteiden suoritustaso, || vaan se voidaan toiminnan laajuus ja vaikutukset huomioon ottaen saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (46) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (47) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa edellytykset, joilla suoritustasoilmoitus voidaan asettaa saataville internetsivulle, määrittää sen kauden pituus, jonka aikana valmistajien, tuojien ja jakelijoiden on pidettävä tekniset asiakirjat ja suoritustasoilmoitus saatavilla, vahvistaa rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksiin liittyvät suoritustasoluokat, vahvistaa ilmoitetun suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmä, jota sovelletaan kuhunkin rakennusalan tuotteeseen tai tuoteryhmään, vahvistaa eurooppalaisen teknisen arvioinnin malli, vahvistaa menettelyt teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten arvioimiseksi ja muuttaa liitteitä I–VI. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (48) **Olisi otettava huomioon yhdenmukaistettujen eurooppalaisten standardien määrittämiseksi myönnetyt voimassa olevat toimeksiannot. CEN:in olisi laadittava standardeja perusvaatimuksen 7 ”Luonnonvarojen kestävä käyttö” selventämiseksi.**
- (49) **Perusvaatimuksessa 7 olisi otettava huomioon rakennuskohteen, sen materiaalien ja osien kierrätettävyyden purkamisen jälkeen, rakennuskohteen kestävyys ja ympäristöystävällisten raaka-aineiden ja uusiomateriaalien käyttö rakennuskohteessa,**
- (50) Koska tarvitaan tietty aika sen varmistamiseksi, että puitteet tämän asetuksen moitteetonta toimintaa varten ovat käytössä, sen soveltamista olisi lykättävä lukuun ottamatta säännöksiä, jotka koskevat teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten, ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja ilmoitettujen laitosten nimeämistä, teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaation perustamista sekä pysyvän komitean perustamista,
- (51) **Komission ja jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä sidosryhmien kanssa käynnistettävä tiedotuskampanjoita, jotta rakennusosalalle ja erityisesti taloudellisille toimijoille ja käyttäjille annetaan yhteisen teknisen kielen luomisesta, vastuiden jaosta yksittäisten taloudellisten toimijoiden kesken, CE-merkinnän kiinnittämisestä rakennusalan tuotteisiin, rakennuskohdetta koskevien perusvaatimusten tarkistamisesta sekä suoritustason vakauden arviointi- ja varmentamisjärjestelmistä.**

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. ||

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

(52) *Komission olisi vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotus Euroopan standardointijärjestelmän tarkistamisesta, jotta lisätään järjestelmän avoimuutta kokonaisuudessaan, varmistetaan ennen kaikkea sidosryhmien tasapainoinen edustus Euroopan standardointielinten teknisissä komiteoissa ja estetään eturistiriitojen syntyminen niiden kesken. Samaan aikaan olisi toteutettava toimia, joilla nopeutetaan eurooppalaisten standardien hyväksymistä sekä niiden ja erityisesti pk-yrityksille annettavien ohjeiden kääntämistä kaikille Euroopan unionin virallisille kielille.*

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään **rakennusalan tuotteiden kaupan pitämisen ehdoista vahvistamalla säännöt** rakennusalan tuotteisiin liittyvien perusominaisuuksien suoritustason ilmaisutavoista sekä CE-merkinnän käyttämisestä näissä tuotteissa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa

- 1) "rakennusalan tuotteilla" tarkoitetaan tuotteita tai sarjoja, jotka valmistetaan ja saatetaan markkinoille käytettäväksi pysyvinä osina rakennuskohteissa tai niiden osissa niin, että tuotteen purkaminen heikentää rakennuskohteen suoritustasoa ja tuotteen purkaminen tai korvaaminen on rakennustoimintaa
- 2) **"tuotteella, joka ei kuulu tai ei kokonaan kuulu yhdenmukaistetun standardin piiriin", tarkoitetaan rakennusalan tuotetta, jonka perusominaisuuksia ja suorituskyykyä ei voida täydellisesti arvioida olemassa olevan yhdenmukaistetun standardin mukaisesti, muun muassa koska**
 - a) *tuote ei kuulu minkään yhdenmukaistetun standardin soveltamisalaan,*
 - b) *tuote ei vastaa yhtä tai useampaa yhdenmukaistettuun standardiin sisältyvää ominaisuuden määritelmää,*
 - c) *mikään yhdenmukaistettu standardi ei kata asianmukaisesti tuotteen yhtä tai useampaa perusominaisuutta, tai*
 - d) *yksi tai useampi tuotteen suorituskyyvyn arvioimiseen tarvittava testausmenetelmä puuttuu tai ei ole sovellettavissa*
- 3) "rakennuskohteella" tarkoitetaan sekä talon- että maa- ja vesirakennustöitä
- 4) "perusominaisuuksilla" tarkoitetaan rakennusalan tuotteen niitä ominaisuuksia, jotka liittyvät **liitteessä I vahvistettuihin** rakennuskohdetta koskeviin perusvaatimuksiin. **Yhdenmukaistetuissa teknisissä eritelmissä vahvistettujen perusominaisuuksien osalta tehdään seuraava erottelu:**
 - a) **ominaisuudet, joita on voimassa siellä, missä valmistaja tai tuoja aikoo saattaa tuotteen markkinoille; ja**

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

b) ominaisuudet, jotka on ilmoitettava riippumatta siitä, missä tuote saatetaan markkinoille ja joiden vähimmäisvaatimukset eurooppalaiset standardointielimet vahvistavat komission ja 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pysyvän rakennusalan komitean suostumuksella suoritustason tai suoritustason luokan osalta kullekin liitteessä V olevassa taulukossa 1 esitetyille tuoteryhmälle sekä käyttötarkoituksittain.

Kun se on asianmukaista, komissio vahvistaa kullekin liitteessä V olevassa taulukossa 1 esitetyille tuoteryhmälle 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettuja ominaisuuksia; ne koskevat muun muassa yleisiä kysymyksiä, kuten ympäristö, turvallisuus ja mahdollisten terveyshaittojen arviointi rakennusalan tuotteen koko elinkaaren ajan

- 5) ”rakennusalan tuotteen suoritustasolla” tarkoitetaan yksittäiseen perusominaisuuteen viittaavaa suoritusta, joka ilmaistaan arvona, tasona, luokkana tai kynnysarvona tai kuvauksen muodossa
- 6) ”kynnystasolla” tarkoitetaan tuotteen vähimmäissuoritusarvoa. Kynnystaso voi olla luonteeltaan tekninen tai sääntelyyn liittyvä, ja sitä voidaan soveltaa yhteen tai useampaan ominaisuuteen
- 7) ”luokalla” tarkoitetaan tuotteen suoritustason vaihtelualaa, jonka vähimmäis- ja enimmäissuoritusarvo rajaavat. Luokkaa voidaan soveltaa yhteen perusominaisuuteen tai kaikkiin perusominaisuuksiin
- 8) ”yhdenmukaistetuilla teknisillä eritelmillä” tarkoitetaan yhdenmukaistettuja standardeja ja eurooppalaisia arviointiasiakirjoja
- 9) ”eurooppalaisella teknisellä arvioinnilla” tarkoitetaan eurooppalaiseen arviointiasiakirjaan perustuva arviointia, joka on varattu rakennusalan tuotteille, jotka eivät kuulu tai eivät täysin kuulu yhdenmukaistetun standardin piiriin
- 10) ”yhdenmukaistetulla standardilla” tarkoitetaan direktiivin 98/34/EY liitteessä I luetellun jonkin eurooppalaisen standardointielimen kyseisen direktiivin 6 artiklan mukaisesti komission esittämän pyynnön perusteella vahvistamaa standardia
- 11) ”eurooppalaisella arviointiasiakirjalla” tarkoitetaan teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaation hyväksymää asiakirjaa, joka koskee tuotetta, joka ei kuulu tai ei täysin kuulu yhdenmukaistetun standardin piiriin
- 12) ”talouden toimijoilla” tarkoitetaan valmistajia, tuojia, jakelijoita ja valtuutettuja edustajia
- 13) ”valmistajalla” tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä, joka valmistaa tai valmistuttaa rakennusalan tuotetta omalla nimellään tai tavaramerkillään
- 14) ”tuojalla” tarkoitetaan yhteisöön sijoittautunutta luonnollista tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmanesta maasta tuotavan rakennusalan tuotteen yhteisön markkinoille
- 15) ”jakelijalla” tarkoitetaan toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista tai oikeushenkilöä, ei kuitenkaan valmistajaa tai tuojaa, joka asettaa rakennusalan tuotteen saataville markkinoilla
- 16) ”valtuutetulla edustajalla” tarkoitetaan yhteisöön sijoittautunutta luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on saanut valmistajalta valtuutuksen toimia tämän puolesta erityisissä tehtävissä

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- 17) "asettamisella saataville markkinoilla" tarkoitetaan rakennusalan tuotteen toimittamista yhteisön markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta; **tämä ei koske**
- a) tuotteita, jotka on muunnettu rakennuskohteessa käyttäjän toimesta omaa käyttöä varten ja omaan ammattitoimintaan liittyen*
- b) tuotteita, jotka on valmistettu rakennuskohteessa ja/tai sen ulkopuolella ja sisällytetty valmistajan toimesta rakennuskohteeseen ilman, että se saatetaan markkinoille*
- 18) "markkinoille saattamisella" tarkoitetaan rakennusalan tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville yhteisön markkinoilla
- 19) "markkinoilta poistamisella" tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää toimitusketjussa olevan rakennusalan tuotteen asettaminen saataville markkinoilla
- 20) "palautusmenettelyllä" tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada markkinoille jo asetetut rakennusalan tuotteet takaisin
- 21) "akkreditoinnilla" tarkoitetaan samaa kuin asetuksessa (EY) N:o 765/2008
- 22) **"käyttäjällä"** tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä, joka vastaa rakennusalan tuotteen turvallisuudesta liittämistä rakennuskohteeseen
- 23) **"teknisestä arvioinnista vastaavalla laitoksella"** tarkoitetaan jäsenvaltion nimeämää laitosta, jonka tehtävänä on osallistua eurooppalaisten arviointiasiakirjojen kehittämiseen ja arvioida sellaisten rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksien suoritustasoa, jotka eivät kuulu tai eivät täysin kuulu yhdenmukaistetun standardin piiriin liitteessä V mainituilla tuotealoilla
- 24) "tuotetyypillä" tarkoitetaan suoritustasoa rakennusalan tuotteessa, joka on tuotettu käyttäen tiettyä raaka-aineyhdistelmää tai muita elementtejä tietyssä tuotantoprosessissa
- 25) "sisäisellä tuotannonvalvonnalla" tarkoitetaan **valmistajan suorittamaa** jatkuvaa tuotannonvalvontaa, **jolla varmistetaan, että rakennusalan tuotteen valmistus ja valmistettu tuote ovat teknisten eritelmien mukaisia**
- 26) "mikroyrityksillä" tarkoitetaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY ⁽¹⁾ määriteltyjä mikroyrityksiä
- 27) "elinkaarella" tarkoitetaan tuotteen peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä käyttöiän vaiheita raaka-aineen hankinnasta tai luonnonvaroista saamisesta loppusijoitukseen
- 28) **"sarjalla"** tarkoitetaan kokonaisuutta, joka koostuu vähintään kahdesta erillisestä osasta, jotka on yhdistettävä toisiinsa, jotta ne voidaan pysyvästi asentaa rakennuskohteeseen, jotta niistä voi tulla "koottu järjestelmä".

(1) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

3 artikla

Rakennuskohdetta koskevat perusvaatimukset ja tuotteen perusominaisuudet

|| Rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksista säädetään rakennuskohteen perusvaatimuksiin liittyvissä yhdenmukaistetuissa teknisissä eritelmissä, jotka vahvistetaan liitteessä I.

II LUKU

Suoritustasoilmoitus ja CE-merkintä

4 artikla

Suoritustasoilmoituksen laatimista koskevat ehdot

1. Saattaessaan rakennusalan tuotteen markkinoille valmistajan tai tuojan on tehtävä suoritustasoilmoitus, jos **yksi seuraavista ehdoista täyttyy**:

a) rakennusalan tuote kuuluu yhdenmukaistetun standardin piiriin ||;

b) **rakennusalan tuotteelle on annettu eurooppalainen tekninen arviointi.**

||

2. Jäsenvaltioiden on pidettävä valmistajan tai tuojan laatimaa suoritustasoilmoitusta tarkkana ja luotettavana.

5 artikla

Suoritustasoilmoituksen sisältö

1. Suoritustasoilmoituksessa on ilmoitettava rakennusalan tuotteen **2 artiklan 4 kohdassa säädettyyn kahteen perusominaisuustyyppiin** liittyvä suoritustaso asianmukaisten yhdenmukaistettujen teknisten eritelmien mukaisesti.

2. Suoritustasoilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

a) tuotetyyppi, jota varten se on laadittu

b) **yksityiskohtainen** luettelo || rakennusalan tuotteen perusominaisuuksista, **jotka on annettu yhdenmukaistetussa teknisessä eritelmässä, sekä jokaisesta perusominaisuudesta joko ilmoitettu suoritustason määrä, luokka tai taso taikka vahvistus siitä, että "suoritustasoa ei määritely"**

c) sen yhdenmukaistetun standardin, eurooppalaisen arviointiasiakirjan tai teknisen erityisasiakirjan viitenumero **ja otsikko**, jota on käytetty kunkin perusominaisuuden arviointiin

d) **yleinen aiottu käyttötarkoitus, joka on vahvistettu yhdenmukaistetussa teknisessä eritelmässä**

e) **käytetyn suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusmenetelmän yksityiskohdat; jos sovellettava suoritustason arviointijärjestelmä on korvattu 27 tai 28 artiklassa tarkoitetulla yksinkertaistetulla menettelyllä, valmistajan on tehtävä seuraava ilmoitus: "STD – Yksinkertaistettu menettely"**

f) **tiedot rakennusalan tuotteesta olevista liitteessä IV tarkoitetuista vaarallisista aineista sekä yksityiskohdat vaarallisista aineista, joista on tehtävä ilmoitus yhteisön muiden yhdenmukaistamissääntöjen nojalla.**

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

6 artikla

Suoritusasoilmoituksen muoto

1. **Kunkin markkinoilla saataville asetetun tuotteen** suoritusasoilmoitus on toimitettava **paperiversiona tai lähetettävä sähköisesti**.

Jos kuitenkin erä samaa tuotetta toimitetaan yhdelle käyttäjälle, siihen voidaan liittää vain yksi kappale suoritusasoilmoituksesta.

2. **Valmistajan on lähetettävä** suoritusasoilmoitus **paperiversiona, jos vastaanottaja sitä pyytää**.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, suoritusasoilmoituksen sisältö voidaan asettaa saataville verkkosivulla komission vahvistamien edellytysten mukaisesti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia || täydentämällä sitä, hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Suoritusasoilmoitus on laadittava käyttäen liitteessä III esitettyä mallia **yhdellä tai useammalla sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa tuote saatetaan markkinoille**.

7 artikla

CE-merkinnän käyttö

1. CE-merkintä on kiinnitettävä ■ niihin rakennusalan tuotteisiin, joista valmistaja on laatinut suoritusasoilmoituksen 4, 5 ja 6 artiklan mukaisesti. **Jos suoritusasoilmoitusta ei ole, CE-merkintää ei voida kiinnittää.**

Jos valmistaja ei ole laatinut suoritusasoilmoitusta 4, 5 ja 6 artiklan mukaisesti, CE-merkintää ei saa kiinnittää rakennusalan tuotteeseen.

Kun rakennusalan tuotteeseen kiinnitetään tai on kiinnitetty CE-merkintä, valmistaja **tai tarvittaessa tuoja** ottaa vastuun siitä, että tuote on ilmoitetun suoritusason mukainen.

2. CE-merkintä on ainoa merkintä, joka todistaa rakennusalan tuotteen olevan ilmoitetun suoritusason mukainen.

Jäsenvaltiot eivät saa ottaa käyttöön kansallisia toimenpiteitä tai niiden on poistettava kaikki viittaukset muihin vaatimustenmukaisuusmerkintöihin kuin CE-merkintään.

3. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää tai estää alueellaan tai vastuuseensa kuuluvilla aloilla CE-merkinnällä varustettujen rakennusalan tuotteiden asettamista saataville markkinoilla tai käyttämistä, jos käyttöä koskevat vaatimukset kyseisessä jäsenvaltiossa vastaavat ilmoitettua suoritusasoa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkiset laitokset taikka monopoliasemansa tai julkisen palvelutehtävänsä nojalla julkisena yrityksenä tai julkisena laitoksena toimivat yksityiset elimet eivät kiellä tai estä CE-merkinnällä varustettujen rakennusalan tuotteiden käyttöä, jos käyttöä koskevat vaatimukset kyseisessä jäsenvaltiossa vastaavat ilmoitettua suoritusasoa.

8 artikla

CE-merkinnän kiinnittämistä koskevat säännöt ja ehdot

1. CE-merkintään sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklassa annettuja yleisiä periaatteita.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

2. CE-merkintä on kiinnitettävä rakennusalan tuotteeseen tai sen arvokilpeen näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. ■
3. CE-merkinnän perään on merkittävä ■ valmistajan nimi tai tunnusmerkki **sekä** rakennusalan tuotteen yksilöllinen tunnistenumero ■.
4. CE-merkintä on kiinnitettävä ennen rakennusalan tuotteen markkinoille saattamista. Siihen voidaan liittää kuvamerkki tai muuta tietoa, joka liittyy erityisriskiin tai -käyttöön.
5. *Jäsenvaltioiden on nykyisiä mekanismeja hyödyntämällä varmistettava CE-merkintää koskevan järjestelmän moitteeton soveltaminen ja ryhdyttävä tarkoituksenmukaisiin toimiin, jos merkintää käytetään sääntöjenvastaisesti. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä rikkomisesta aiheutuvista seuraamuksista, mukaan luettuna vakavia rikkomistapauksia koskevat rikosoikeudelliset seuraamukset. Seuraamukset on suhteutettava rikkomuksen vakavuuteen.*

9 artikla

Tuoteyhteyspisteet

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että asetuksen (EY) N:o 764/2008 mukaisesti perustetut tuoteyhteyspisteet tarjoavat **avoimia ja helposti ymmärrettäviä käsitteitä sisältävät** tiedot myös

- a) teknisistä säännöistä tai säännöksistä, joita sovelletaan tietyn tyyppisen rakennusalan tuotteen rakennuskohteeseen liittämiseen, kokoamiseen tai asentamiseen kyseisen jäsenvaltion alueella;
- b) *tarvittaessa valmistajien käytettävissä olevista muutoksenhakumahdollisuuksista, mikäli valmistajat haluavat riitauttaa yhden tai useamman tuotteen CE-merkinnän hankintaan liittyvät ehdot, ja erityisesti asianmukaisista muutoksenhakumenettelyistä arvioinnin jälkeen tehtyjen päätösten osalta.*

Tuoteyhteyspisteiden on oltava riippumattomia kaikista elimistä ja organisaatioista, jotka ovat mukana CE-merkinnän saantimenettelyssä. Komissio laatii yhteyspisteiden tehtävää ja vastuuta koskevat suuntaviivat, jotka 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komitea hyväksyy.

III LUKU

Talouden toimijoiden velvollisuudet

10 artikla

Valmistajien velvollisuudet

1. Valmistajien on laadittava vaaditut tekniset asiakirjat, joissa kuvataan kaikki asiaa koskevat tekijät, jotka liittyvät sovellettavaan ilmoitetun suoritustason todistamiseen.

Valmistajien on laadittava suoritustasoilmoitus 4, 5 ja 6 artiklan mukaisesti ja kiinnitettävä CE-merkintä 7 ja 8 artiklan mukaisesti.

2. Valmistajien on säilytettävä tekniset asiakirjat ja suoritustasoilmoitus komission määrittämän kauden ajan kunkin rakennusalan tuoteryhmän osalta sen perusteella, mikä on tuotteen odotettu käyttöikä ja sen asema rakennuskohteessa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia || täydentämällä sitä, hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Valmistajien on varmistettava, että käytössä on menettelyt, jotta sarjatuotannossa voidaan säilyttää ilmoitettu suoritustaso. Muutokset tuotetyypissä ja sovellettavissa yhdenmukaistetuissa teknisissä eritelmissä on otettava riittävällä tavalla huomioon.

■

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

4. Valmistajien on varmistettava, että heidän tuotteisiinsa on kiinnitetty tyyppi-, erä- tai sarjanumero tai muu merkintä, jonka ansiosta ne voidaan tunnistaa, tai ■ että vaadittu tieto on esitetty pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

5. Valmistajien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity kauppanimensä tai tavaramerkkinsä sekä osoitteensa, josta heihin saa yhteyden, rakennusalan tuotteessa tai ■ tuotteen pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

6. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että rakennusalan tuote, jonka he ovat saattaneet markkinoille, ei ole ilmoitetun suoritustason mukainen, on ryhdyttävä välittömästi tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta ja palauttamiseksi loppukäyttäjiltä, jos se on tarpeen. Heidän on viipymättä tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille, joissa he asettivat rakennusalan tuotteen saataville, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

7. Valmistajien on toimivaltaisten kansallisten viranomaisten perustellusta pyynnöstä annettava niille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että rakennusalan tuote on ilmoitetun suoritustason mukainen. Heidän on tehtävä kyseisten viranomaisten kanssa näiden pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään välttämään heidän markkinoille saattamiensa rakennusalan tuotteiden aiheuttamat riskit.

11 artikla

Valtuutetut edustajat

1. Valmistajat voivat nimittää kirjallisella toimeksiannolla valtuutetun edustajan.

Teknisten asiakirjojen laatiminen ei saa kuulua osana valtuutetun edustajan toimeksiantoon.

2. Jos valmistaja on nimittänyt valtuutetun edustajan, tämän on suoritettava vähintään seuraavat tehtävät:

- a) pidettävä suoritustasoilmoitus ja tekniset asiakirjat kansallisten valvontaviranomaisten saatavilla 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ajan
- b) annettava pyynnöstä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että tuote on ilmoitetun suoritustason mukainen
- c) tehtävä toimivaltaisten viranomaisten kanssa näiden pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään välttämään edustajan toimeksiannon piiriin kuuluvien rakennusalan tuotteiden aiheuttamat riskit.

12 artikla

Tuojien velvollisuudet

1. Kun tuojat saattavat rakennusalan tuotteen yhteisön markkinoille, heidän on toimittava asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen tämän asetuksen vaatimusten suhteen.

2. Ennen rakennusalan tuotteen markkinoille saattamista tuojien on varmistettava, että valmistaja on arvioinut ja varmentanut ilmoitetun suoritustason vakauden. Tuojien on varmistettava, että valmistaja on laatinut 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat. Tuojien on laadittava suoritustasoilmoitus 4, 5 ja 6 artiklan mukaisesti. Heidän on myös varmistettava, että tuotteessa on vaadittu CE-merkintä, että sen mukana on vaaditut asiakirjat ja että valmistaja on noudattanut 10 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Jos tuoja katsoo tai hänellä on syytä uskoa, että rakennusalan tuote ei ole ilmoitetun suoritusason mukainen, hän ei saa saattaa rakennusalan tuotetta markkinoille ennen kuin se on mukaan liitetyn suoritusasoilmoituksen mukainen tai ennen kuin suoritusasoilmoitus on korjattu.

3. Tuojien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity kauppanimensä tai tavaramerkkinsä sekä osoitteensa, josta heihin saa yhteyden, rakennusalan tuotteessa tai jos se ei ole mahdollista, tuotteen pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

4. Tuojien on varmistettava, että kun rakennusalan tuote on niiden vastuulla, varastointi- tai kuljetusolot eivät vaaranna sen ilmoitetun suoritusason mukaisuutta.

5. Tuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että rakennusalan tuote, jonka he ovat saattaneet markkinoille, ei ole ilmoitetun suoritusason mukainen, on ryhdyttävä välittömästi tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta ja palauttamiseksi loppukäyttäjiltä, jos se on tarpeen. Heidän on viipymättä tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille, joissa he asettivat rakennusalan tuotteen saataville, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

6. Tuojien on pidettävä 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ajan suoritusasoilmoitus markkinavalvontaviranomaisten saatavilla ja varmistettava, että tekniset asiakirjat voidaan antaa pyynnöstä kyseisten viranomaisten saataville.

7. Tuojien on toimivaltaisten kansallisten viranomaisten perustellusta pyynnöstä annettava niille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että rakennusalan tuote on ilmoitetun suoritusason mukainen. Heidän on tehtävä kyseisten viranomaisten kanssa näiden pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään välttämään heidän markkinoille saattamiensa rakennusalan tuotteiden aiheuttamat riskit.

13 artikla**Jakelijoiden velvollisuudet**

1. Kun jakelijat asettavat tuotteen saataville markkinoilla, heidän on toimittava asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen tämän asetuksen vaatimusten suhteen.

2. Ennen rakennusalan tuotteen asettamista saataville markkinoilla jakelijoiden on varmistettava, että tuotteessa on vaadittu CE-merkintä ja siihen on liitetty tässä asetuksessa vaaditut asiakirjat sekä ohjeet ja turvallisuustiedot käyttäjien helposti ymmärtämällä kielellä siinä jäsenvaltiossa, jossa tuote on asetettu saataville markkinoilla, ja että valmistaja ja tuoja ovat noudattaneet 10 artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 12 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Jos jakelija katsoo tai hänellä on syytä uskoa, että rakennusalan tuote ei ole ilmoitetun suoritusason mukainen, hän saa asettaa rakennusalan tuotteen saataville markkinoilla vasta kun se on mukaan liitetyn suoritusasoilmoituksen mukainen tai kun suoritusasoilmoitus on korjattu. Jakelijan on ilmoitettava valmistajalle tai tuojalle sekä markkinavalvontaviranomaisille, jos tuote aiheuttaa riskin.

3. Jakelijoiden on varmistettava, että kun rakennusalan tuote on niiden vastuulla, varastointi- tai kuljetusolot eivät vaaranna sen ilmoitetun suoritusason mukaisuutta.

4. Jakelijoiden, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että rakennusalan tuote, jonka he ovat asettaneet saataville markkinoilla, ei ole ilmoitetun suoritusason mukainen, on ryhdyttävä välittömästi tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta ja palauttamiseksi loppukäyttäjiltä, jos se on tarpeen. Heidän on viipymättä tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille, joissa he asettivat tuotteen saataville, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

5. Jakelijoiden on toimivaltaisten kansallisten viranomaisten perustellusta pyynnöstä annettava niille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että rakennusalan tuote on ilmoitetun suoritustason mukainen. Heidän on tehtävä kyseisten viranomaisten kanssa näiden pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään välttämään heidän markkinoilla saataville asettamiensa rakennusalan tuotteiden aiheuttamat riskit.

14 artikla

Tapaukset, joissa valmistajien velvollisuuksia sovelletaan tuojiin ja jakelijoihin

Tuojaa tai jakelijaa pidetään tässä asetuksessa tarkoitettuna valmistajana, kun hän asettaa tuotteen markkinoille nimellään tai tuotemerkillään tai muuttaa markkinoille jo saatettua rakennusalan tuotetta niin, että se saattaa vaikuttaa ilmoitetun suoritustason mukaisuuteen, minkä vuoksi häneen sovelletaan 10 artiklan mukaisia valmistajan velvollisuuksia.

15 artikla

Talouden toimijoiden tunnistetiedot

Talouden toimijoiden on pystyttävä pyynnöstä esittämään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ajan seuraavien toimijoiden tunnistetiedot markkinavalvontaviranomaisille:

- a) kaikki talouden toimijat, jotka ovat toimittaneet heille tuotetta
- b) kaikki talouden toimijat, joille he ovat toimittaneet tuotetta.

IV LUKU

Yhdenmukaistetut tekniset eritelvät

16 artikla

Yhdenmukaistetut standardit

1. Direktiivin 98/34/EY liitteessä I luetellut eurooppalaiset standardointielimet vahvistavat yhdenmukaistetut standardit kyseisen direktiivin **6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan** mukaisesti komission **sekä kyseisen direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pysyvän rakennusalan komitean esittämien pyyntöjen** perusteella.

Eurooppalaiset standardointielimet takaavat tässä yhteydessä, että millään alan toimijaryhmällä ei ole yli 25 prosentin edustusta teknisessä komiteassa tai työryhmässä. Jos yksi tai useampi toimijaryhmä ei kykene osallistumaan tai jättää osallistumatta työryhmään, vaatimus voidaan arvioida kaikkien osallistujien suostumuksella.

2. Yhdenmukaistetuissa standardeissa on esitettävä menetelmät ja kriteerit, joilla arvioidaan rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksien suoritustaso **ja niiden kestävyys**.

Yhdenmukaistetuissa standardeissa on ilmoitettava tarvittaessa yleinen aiottu käyttötarkoitus; niiden on sisällettävä myös ominaisuudet, joiden vähimmäisvaatimukset komissio vahvistaa 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen suoritustason tai suoritustason luokan osalta kullekin liitteessä V olevassa taulukossa 1 esitetyille tuoteryhmälle sekä käyttötarkoituksittain.

Yhdenmukaistetuissa standardeissa on tarpeen mukaan esitettävä menetelmiä, jotka ovat vähemmän työläitä kuin testaus ja joilla arvioidaan rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksien suoritustaso.

3. Eurooppalaiset standardointielimet määrittävät yhdenmukaistetuissa standardeissa sovellettavan sisäisen tuotannonvalvonnan, jossa otetaan huomioon kyseessä olevan rakennusalan tuotteen valmistusprosessin erityisedellytykset.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

4. Komissio arvioi, ovatko eurooppalaisten standardointielinten laatimat yhdenmukaistetut standardit asianomaisen toimeksiannon mukaiset.

Komissio julkaisee Euroopan unionin virallisessa lehdessä viiteluettelon yhdenmukaistetuista standardeista, jotka ovat asianomaisten toimeksiantojen mukaiset, ja vahvistaa näiden standardien soveltamispäivämäärät.

Komissio julkaisee luetteloon tehtävät päivitykset.

17 artikla

Virallinen vastalause yhdenmukaistettuja standardeja vastaan

1. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että yhdenmukaistettu standardi ei täysin täytä asiaankuuluvassa toimeksiannossa esitettyjä vaatimuksia, komissio tai asianomainen jäsenvaltio antaa asian direktiivin 98/34/EY 5 artiklan 1 kohdassa perustetun komitean käsiteltäväksi ja esittää perustelunsa. Komitea antaa lausuntonsa viipymättä kuultuaan asianomaisia eurooppalaisia standardointielimiä.

2. Komissio voi komitean lausunnon perusteella päättää, että viittaus tai viitetieto kyseiseen yhdenmukaistettuun standardiin julkaistaan, ettei sitä julkaista, että se julkaistaan varauksin, että se säilytetään ennallaan tai rajoituksin Euroopan unionin virallisessa lehdessä tai että se poistetaan Euroopan unionin virallisesta lehdestä.

3. Komissio ilmoittaa asiasta asianomaiselle eurooppalaiselle standardointielimelle ja tarvittaessa pyytää kyseisten yhdenmukaistettujen standardien tai yhdenmukaistettujen teknisten eritelmien tarkistusta.

4. Kun eurooppalainen standardointielin on hyväksynyt yhdenmukaistetun standardin, 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komitea voi ottaa vastuulleen kaikki varmennukset siitä, että standardi täyttää komission tai jäsenvaltion toimeksiannossa vahvistetut vaatimukset.

18 || artikla

Suoritustasoluokat

1. Komissio voi vahvistaa rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksiin liittyviä suoritustasoluokkia.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia || täydentämällä sitä, hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Jos komissio ei ole vahvistanut rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksiin liittyviä suoritustasoluokkia, eurooppalaiset standardointielimet voivat vahvistaa niitä yhdenmukaistetuissa standardeissa **tarkistetun toimeksiannon perusteella.**

Jos komissio on vahvistanut rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksiin liittyviä suoritustasoluokkia, eurooppalaisten standardointielinten on käytettävä näitä luokkia yhdenmukaistetuissa standardeissa.

3. **Asianmukaisen toimeksiannon perusteella** eurooppalaiset standardointielimet **määrittävät yhdenmukaistetut vähimmäissuoritustason normit suhteessa perusominaisuuksiin ja tarvittaessa suhteessa rakennustuotteiden tarkoitettun loppukäytön vaatimuksiin jäsenvaltioissa.**

4. **Komissio voi määrittää ehdot, joiden mukaisesti rakennustuotteen voidaan katsoa täyttävän tietyn suoritustasoluokan ilman testausta tai ilman lisätestausta.**

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Jos komissio ei ole vahvistanut mainittuja ehtoja, eurooppalaiset standardointielimet voivat vahvistaa niitä yhdenmukaistetuissa standardeissa tarkistetun toimeksiannon perusteella.

5. Jäsenvaltiot voivat määrittää rakennusalan tuotteen perusominaisuuksiin liittyvät **rakennustuotteilta vaadittavat** suoritustasoluokat ainoastaan eurooppalaisten standardointielinten yhdenmukaistetuissa standardeissa vahvistettujen tai komission vahvistamien luokittelujärjestelmien mukaisesti.

19 || artikla

Suoritustason vakauden arviointi ja varmentaminen

1. Rakennusalan tuotteiden perusominaisuuksiin liittyvä ilmoitetun suoritustason vakaus on arvioitava ja varmennettava jonkin liitteessä VI esitetyn järjestelmän mukaisesti.
2. Komissio vahvistaa, mitä järjestelmää sovelletaan tiettyyn rakennusalan tuotteeseen tai tuoteryhmään, seuraavien perusteiden mukaisesti:
 - a) tuotteen aseman merkitys rakennuskohteen perusvaatimukset huomioon ottaen
 - b) tuotteen luonne
 - c) rakennusalan tuotteen perusominaisuuksien vaihtelun vaikutus sen käyttöiän aikana
 - d) tuotteen valmistuksen virheherkkyys.

Komissio valitsee kussakin tapauksessa vähiten työlään järjestelmän ottaen huomioon **rakennusalan tuotteen turvallisen liittämisen rakennuskohteeseen.**

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia || täydentämällä sitä, hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Näin määritetty järjestelmä **ja tiedot yleisestä aiotusta käyttötarkoituksesta** ilmoitetaan yhdenmukaistettuja standardeja koskevissa toimeksiannoissa ja yhdenmukaistetuissa teknisissä eritelmissä.

20 || artikla

Eurooppalainen arviointiasiakirja

1. **Sellaisten rakennusalan tuotteiden osalta, jotka eivät kuulu tai eivät täysin kuulu yhdenmukaistetun standardin piiriin**, eurooppalaisen arviointiasiakirjan hyväksyy 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatio saatuaan pyynnön valmistajalta tai tuojalta eurooppalaisen teknisen arvioinnin tekemiseen liitteessä II vahvistetun menettelyn mukaisesti.
2. Jäljempänä 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaation on esitettävä eurooppalaisessa arviointiasiakirjassa menetelmät ja perusteet suoritustason arvioimiseksi rakennusalan tuotteen niiden perusominaisuuksien osalta, jotka liittyvät valmistajan tarkoittamaan käyttöön.
3. Jäljempänä 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaation on määritettävä eurooppalaisessa arviointiasiakirjassa sisäinen tuotannonvalvonta, jota on sovellettava, ottaen huomioon kyseisen rakennusalan tuotteen valmistusprosessin erityisedellytykset.
4. **Kun komissio katsoo, että eurooppalaisen arviointiasiakirjan osalta on saavutettu riittävä tekninen ja tieteellinen asiantuntijataso, komissio antaa eurooppalaisille standardointielimille toimeksiannon laatia yhdenmukaistettu standardi kyseisen eurooppalaisen arviointiasiakirjan pohjalta.**

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

21 || artikla

Eurooppalainen tekninen arviointi

1. **Sellaisten rakennusalan tuotteiden osalta, jotka eivät kuulu tai eivät täysin kuulu yhdenmukaistetun standardin piiriin**, teknisestä arvioinnista vastaava laitos antaa eurooppalaisen teknisen arvioinnin rakennusalan tuotteelle valmistajan tai tuojan pyynnöstä eurooppalaisen arviointiasiakirjan perusteella liitteessä II esitetyn menettelyn mukaisesti.

2. Komissio vahvistaa eurooppalaisen teknisen arvioinnin mallin.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia || täydentämällä sitä, hyväksytään⁵¹ artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

Teknisestä arvioinnista vastaavat laitokset

22 || artikla

Teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten nimeäminen

1. Jäsenvaltiot voivat nimetä teknisestä arvioinnista vastaavia laitoksia liitteessä V olevassa taulukossa 1 luetelluilla tuotealoilla.

Jäsenvaltioiden, jotka ovat nimenneet teknisestä arvioinnista vastaavan laitoksen, on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kyseisen laitoksen nimi, osoite ja tuotealat, joita varten laitos on nimetty.

2. Komissio julkaisee teknisestä arvioinnista vastaavista laitoksista luettelon, jossa ilmoitetaan tuotealat, joita varten ne on nimetty.

Komissio julkaisee luetteloon tehtävät päivitykset.

23 || artikla

Teknisestä arvioinnista vastaavia laitoksia koskevat vaatimukset

1. Teknisestä arvioinnista vastaavan laitoksen on täytettävä liitteessä V olevassa taulukossa 2 esitetyt vaatimukset.

2. Jos teknisestä arvioinnista vastaava laitos ei enää täytä 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, jäsenvaltion on peruutettava kyseisen laitoksen nimeäminen.

3. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kansallisista menettelyistään, jotka koskevat teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten arviointia, niiden toiminnan valvonnasta sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin. Komissio saattaa kyseiset tiedot julkisiksi.

24 || artikla

Teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten arviointi

1. Teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten on varmennettava, täyttävätkö muut teknisestä arvioinnista vastaavat laitokset liitteessä V olevassa taulukossa 2 esitetyt perusteet.

Arvioinnin järjestää 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu organisaatio, ja se tehdään joka neljäs vuosi liitteessä V olevassa taulukossa luetelluilla tuotealoilla, joita varten teknisestä arvioinnista vastaavat laitokset on nimetty.

2. Komissio vahvistaa **avoimet** menettelyt arvioinnin tekemiseksi, mukaan lukien arvioinnin tuloksena tehtyjä päätöksiä koskevat asianmukaiset **ja käytettävissä olevat** muutoksenhakumenettelyt.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia || täydentämällä sitä, hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Teknisestä arvioinnista vastaavan laitoksen arviointia ei voi tehdä teknisestä arvioinnista vastaava laitos samasta jäsenvaltiosta.

3. Jäljempänä 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna organisaation on ilmoitettava teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten arviointien tuloksista kaikille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Komissio seuraa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten arviointia koskevien sääntöjen noudattamista ja arvioinnin moitteetonta toimintaa.

25 || artikla

Teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten koordinointi

1. Teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten on perustettava teknistä arviointia varten organisaatio, jäljempänä "teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatio".

2. Teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaation tehtävänä on

a) koordinoita 19 artiklassa ja liitteessä II säädettyjen sääntöjen ja menettelyiden soveltamista ja tarjota tukea tavoitteen saavuttamiseksi

b) tiedottaa komissiolle kahdesti vuodessa teknisten arviointiasiakirjojen laatimiseen liittyvistä kysymyksistä ja 19 artiklassa ja liitteessä II tarkoitettujen sääntöjen ja menettelyjen tulkintaan liittyvistä näkökohdista

c) hyväksyä eurooppalaisia arviointiasiakirjoja

d) organisoida teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten arvioinnit

e) varmistaa teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten koordinointi

f) varmistaa teknisten arviointien yhdenmukainen kohtelu teknisten arviointien kokonaisuuden yhteydessä

g) varmistaa 19 artiklassa ja liitteessä II määriteltyjen menettelyjen avoimuus sekä valmistajien kuuleminen näissä menettelyissä.

3. Komissio voi antaa tukea teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatiolle suorittamalla 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä. Tätä varten komissio voi tehdä kumppanuuspuitesopimuksen teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaation kanssa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että teknisestä arvioinnista vastaavat laitokset osallistuvat teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaation taloudellisiin ja henkilöresursseihin.

VI LUKU

Yksinkertaistetut menettelyt

26 || artikla

Teknisten erityisasiakirjojen käyttö

1. Kun valmistaja määrittää tuotetyypin, hän voi korvata tyyppitestauksen tai tyyppilaskennan teknisellä erityisasiakirjalla, jolla osoitetaan, että

a) valmistajan markkinoille saattaman rakennusalan tuotteen katsotaan yhden tai useamman perusominaisuuden osalta saavuttavan tietyn suoritusasteen ilman testausta tai laskentaa tai ilman lisätestausta tai -laskentaa asiaankuuluvassa yhdenmukaistetussa teknisessä eritelmässä tai komission päätöksessä vahvistetuun edellytykseen, **tai**

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- b) valmistajan markkinoille saattama rakennusalan tuote on samaa tuotetyyppiä toisen rakennusalan tuotteen kanssa, jonka toinen valmistaja on valmistanut ja joka on jo testattu asiaankuuluvan yhdenmukaistetun teknisen eritelmän mukaisesti; jos nämä edellytykset täyttyvät, valmistajalla on oikeus ilmoittaa suoritustason vastaavan tämän toisen tuotteen kaikkia testituloksia tai osaa niistä; **valmistaja voi käyttää toisen valmistajan saamia testituloksia vain saatuaan luvan kyseiseltä valmistajalta, joka on edelleen vastuussa testitulosten tarkkuudesta, luotettavuudesta ja vakaudesta, tai**
- c) valmistajan markkinoille saattama rakennusalan tuote on komponenteista tehty järjestelmä, jonka valmistaja kokoaa noudattaen saamiaan tarkkoja ohjeita järjestelmän tai sen komponenttien toimittajalta, joka on jo testannut järjestelmän tai sen komponentin yhden tai useamman perusominaisuuden osalta asiaankuuluvan yhdenmukaistetun teknisen eritelmän mukaisesti; jos nämä edellytykset täyttyvät, valmistajalla on oikeus ilmoittaa suoritustason vastaavan hänelle toimitetun järjestelmän tai komponentin kaikkia testituloksia tai osaa niistä.

Valmistaja voi käyttää toisen valmistajan **tai järjestelmän toimittajan** saamia testituloksia vain saatuaan luvan kyseiseltä valmistajalta, joka on edelleen vastuussa testitulosten tarkkuudesta, luotettavuudesta ja vakaudesta. **Valmistaja voi käyttää toisen valmistajan tai järjestelmän toimittajan saamia testituloksia vain saatuaan luvan kyseiseltä valmistajalta tai järjestelmän toimittajalta. Valmistaja on edelleen vastuussa siitä, että tuote vastaa kaikkia ilmoitettuja suoritustasoja asiaankuuluvan yhdenmukaistetun teknisen eritelmän mukaisesti. Valmistajan on varmistettava, että tuotteen suoritustaso ei heikkene valmistus- ja kokoamisprosessin myöhemmissä vaiheissa.**

2. **Liitteessä VI tarkoitetun asianmukaisen sertifiointielimen on varmennettava tekninen erityisasiakirja**, jos 1 kohdassa tarkoitettu rakennusalan tuote kuuluu sellaiseen rakennusalan tuotteiden ryhmään, jonka osalta sovellettava suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmä on **liitteessä VI tarkoitettu järjestelmä.**

— 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettu järjestelmä 1+ tai 1 (WT/WFT)

— 26 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettu järjestelmä 1+, 1 tai 3 (yhteinen tietotekniikka)

— 26 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistettu järjestelmä 1+ tai 1 (porrastus)

3. **Tätä artiklaa ei sovelleta tuojiin, jotka saattavat tuotteen markkinoille nimellään tai tuotemerkilään tai muuttavat markkinoille jo saatettua rakennusalan tuotetta niin, että se saattaa vaikuttaa ilmoitetun suoritustason mukaisuuteen 14 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä.**

27 || artikla

Teknisten erityisasiakirjojen käyttö mikroyrityksissä, **jotka valmistavat rakennusalan tuotteita**

1. Mikroyritykset, **jotka valmistavat rakennusalan tuotteita**, voivat korvata rakennusalan tuotteisiin sovellettavan suoritustason vakauden arviointijärjestelmän teknisellä erityisasiakirjalla. Teknisessä erityisasiakirjassa on osoitettava, että rakennusalan tuote on sovellettavien vaatimusten mukainen.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu rakennusalan tuote kuuluu sellaiseen rakennusalan tuotteiden ryhmään, jonka osalta sovellettava suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmä on **liitteessä VI vahvistettu järjestelmä 1+ tai 1, liitteessä VI tarkoitetun asianmukaisen sertifiointielimen on varmennettava tekninen asiakirja.**

3. **Tekniset erityisasiakirjat varmistavat yhtäläisen terveys- ja turvallisuustason henkilöille ja yleiselle edulle. Valmistaja on vastuussa siitä, että tuote on suoritustasoilmoituksessa mainittujen ominaisuuksien mukainen. Valmistajan on annettava tietoja tuotteen suunnitellusta loppukäyttötarkoituksesta.**

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

4. **Komissio antaa ...⁽¹⁾mennessä tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen, jossa se käsittelee muun muassa kysymystä siitä, voitaisiinko sen soveltamisalaa laajentaa koskemaan muita yrityksiä, mukautetaanko sitä pieniin tuotantosarjoihin vai olisiko se kumottava. Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.**

5. **Tätä artiklaa ei sovelleta tuojiin, jotka saattavat tuotteen markkinoille nimellään tai tuotemerkilään tai muuttavat markkinoille jo saatettua rakennusalan tuotetta niin, että se saattaa vaikuttaa ilmoitetun suoritusasteen mukaisuuteen 14 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä.**

28 || artikla

Teknisen erityisasiakirjan käyttö yksittäin valmistetuissa tuotteissa

1. Eritystilauksen perusteella muutoin kuin teollisessa tuotantoprosessissa suunnitellun ja valmistetun sekä yhteen yksittäiseen rakennuskohteeseen asennetun rakennusalan tuotteen osalta valmistaja voi korvata sovellettavan suoritusasteen arviointijärjestelmän teknisellä erityisasiakirjalla, jossa osoitetaan, että tuote on sovellettavien vaatimusten mukainen. **Teknisen erityisasiakirjan on tarjottava vastaava luottamuksen taso ja suoritusasteen luotettavuus rakennuskohteiden olennaisten vaatimusten osalta.**

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu rakennusalan tuote kuuluu sellaiseen rakennusalan tuotteiden ryhmään, jonka osalta sovellettava suoritusasteen vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmä on liitteessä VI vahvistettu järjestelmä 1+ tai 1, liitteessä VI tarkoitettuna asianmukaisen sertifiointielimen on varmennettava tekninen asiakirja.

VII LUKU

Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset ja ilmoitetut laitokset

29 || artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, joille on annettu lupa suorittaa kolmansien osapuolten tehtäviä suoritusasteen vakauden arviointi- ja varmennusprosessissa tämän asetuksen mukaisesti.

30 || artikla

Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, jonka vastuulla on perustaa ja toteuttaa tarvittavat menettelyt, jotka liittyvät niiden laitosten arviointiin ja ilmoittamiseen, joille on annettu lupa suorittaa kolmansien osapuolten tehtäviä tässä asetuksessa tarkoitettuna ilmoitetun suoritusasteen vakauden arviointi- ja varmennusprosessissa, sekä ilmoitettujen laitosten valvontaan, mukaan luettuna 33 artiklan säännösten noudattaminen.

2. Jos ilmoittaminen perustuu akkreditointidistukseen, jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuna arvioinnin ja valvonnan suorittavat kansalliset akkreditointielimet siten kuin asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitetaan ja sen mukaisesti.

3. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen delegoi tai antaa alihankintaan tai muulla tavoin tehtäväksi 1 kohdassa tarkoitettuna arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan elimelle, joka ei ole valtiollinen yksikkö, on kyseisen elimen, jolle asia delegoidaan tai annetaan alihankintaan tai muulla tavoin tehtäväksi, oltava oikeushenkilö, ja sen on noudatettava 33 artiklassa säädettyjä vaatimuksia soveltuvin osin. Lisäksi tällaisella elimellä on oltava järjestelyt toiminnastaan syntyvien vastuiden kattamiseksi.

4. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on otettava täysi vastuu sellaisen elimen suorittamista tehtävistä, jolle asia delegoidaan tai annetaan muulla tavoin tehtäväksi.

⁽¹⁾ Viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

5. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on varmistettava, että vaatimustenmukaisuusarvioinnit toteutetaan asianmukaisesti, ilman että yrityksille aiheutetaan tarpeetonta rasitetta ja ottaen asianmukaisesti huomioon yrityksen koko, rakennusalan erityispiirteet ja sen rakenne, kyseisen tuotteen teknologinen monimutkaisuus sekä valmistusprosessin luonne, mittakaava ja jaksotus.

31 || artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava sillä tavoin perustettu, ettei synny eturistiriitaa ilmoitettujen laitosten kanssa.
2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.
3. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen organisaation on oltava sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee suoritustason arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät muut pätevät henkilöt kuin ne, jotka suorittivat arvioinnin.
4. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen ei saa tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita ilmoitetut laitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein.
5. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on turvattava saatujen tietojen luottamuksellisuus.
6. Ilmoittamisesta vastaavalla viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

32 || artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskeva tiedotusvelvollisuus

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kansallisista menettelyistään, jotka koskevat suoritustason arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio saattaa kyseiset tiedot julkisiksi.

33 || artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamista varten suoritustason arviointilaitoksen on täytettävä || 2–11 kohdassa esitetyt vaatimukset.
2. Suoritustason arviointilaitoksen on oltava perustettu kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja sen on oltava oikeushenkilö.
3. Suoritustason arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai rakennusalan tuotteesta riippumaton kolmas taho.

Laitosta, joka kuuluu sellaisia yrityksiä edustavaan toimialajärjestöön tai ammatilliseen liittoon, jotka ovat mukana laitoksen arvioimien rakennusalan tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa, toimittamisessa, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa, voidaan pitää tällaisena laitoksena edellyttäen, että sen riippumattomuus ja eturistiriitojen puute osoitetaan.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

4. Suoritustason arviointilaitos, sen ylin johto ja suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusprosessissa kolmansien osapuolten tehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimiensa rakennusalan tuotteiden suunnittelija, valmistaja, toimittaja, asentaja, ostaja, omistaja, käyttäjä tai ylläpitäjä eikä minkään tällaisen osapuolen valtuutettu edustaja. Tämä ei sulje pois mahdollisuutta käyttää arvioituja tuotteita, jotka ovat välttämättömiä ilmoitetun laitoksen toiminnalle, tai käyttää tuotteita henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Nämä tahot eivät myöskään saa olla suoranaisesti mukana näiden rakennusalan tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa tai rakentamisessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa olla osallisena toiminnassa, joka voi vaikuttaa niiden arvioinnin puolueettomuuteen tai niiden luotettavuuteen tehtävissä, joita varten ne on ilmoitettu.

Ilmoitetun laitoksen on varmistettava, että sen tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet eivät vaikuta sen suorittamien arviointi- ja/tai varmennustoimien luotamuksellisuuteen, objektiivisuuteen ja puolueettomuuteen.

5. Ilmoitetun laitoksen ja sen henkilöstön on suoritettava ilmoitetun suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusprosessissa kolmansien osapuolten tehtävät **täysin avoimesti valmistajan kannalta ja** mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava vapaat kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja houkuttelusta, joka saattaisi vaikuttaa niiden arviointi- ja/tai varmennustoimien tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.

6. Ilmoitetun laitoksen on pystyttävä suorittamaan ilmoitetun suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusprosessissa kaikki kolmansien osapuolten tehtävät, jotka on osoitettu tällaiselle laitokselle tämän asetuksen liitteen VI mukaisesti ja joita varten se on ilmoitettu, riippumatta siitä, suorittaako ilmoitettu laitos tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Ilmoitetulla laitoksella on oltava kaikkina aikoina ja kunkin ilmoitetun suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmän ja kunkin rakennustuotteen tyyppin tai luokan, kaikkien ominaisuuksien ja tehtävien osalta, joita varten se on ilmoitettu, käytettävissään

- a) tarvittava henkilöstö, jolla on tekninen tietämys sekä riittävä ja soveltuva kokemus, jotta se pystyy suorittamaan kolmansien osapuolten tehtävät suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusprosessissa
- b) tarvittava menettelyjen kuvaus, jonka mukaan suoritustason arviointi tehdään ja jolla varmistetaan näiden menettelyjen avoimuus ja kyky toistaa ne; sillä on oltava käytössä asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan ilmoitetun laitoksen ominaisuudessa suoritettavat tehtävät ja muut tehtävät
- c) tarvittavat menettelyt tehtävien suorittamiseksi ottaen huomioon yritysten koko, toimiala ja rakenne, kyseisen tuotteen teknisten ominaisuuksien monimutkaisuus sekä massa- tai sarjatuotantona tapahtuva tuotantoprosessi.

Sillä on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien asianmukaiseen suorittamiseen, joita varten se on ilmoitettu, ja mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita tai välineitä.

7. Näiden tehtävien, joita varten laitos on ilmoitettu, hoitamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava

- a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki kolmansien osapuolten tehtävät ilmoitetun suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusprosessissa sillä soveltamisalalla, jota varten laitos on ilmoitettu
- b) riittävät tiedot suoritettavia arviointeja ja varmennuksia koskevista vaatimuksista ja riittävä pätevyys tällaisten toimien suorittamiseen

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- c) asianmukaiset tiedot ja ymmärrys sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista ja asiaankuuluvista asetuksen säännöksistä
- d) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja selostuksia, joilla osoitetaan, että arvioinnit ja varmennukset on suoritettu.

8. Ilmoitetun laitoksen, sen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön puolueettomuus on taattava.

Ilmoitetun laitoksen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.

9. Ilmoitetun laitoksen on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa suoritetusta arvioinnista ja/tai varmennuksesta.

10. Ilmoitetun laitoksen henkilökunnalla on vaihtoehtoisuus kaiken sen suhteen, mitä he saavat tietoonsa suorittaessaan *liitteen VI* mukaisia tehtäviään, paitsi sen valtion toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, jossa he toimivat. Omistusoikeudet on suojattava.

11. Ilmoitetun laitoksen on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja tämän asetuksen nojalla perustetun ilmoitettujen laitosten koordinoitiryhmän toimiin tai varmistettava, että sen arviointihenkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

12. *Ilmoitettujen laitosten on tiedotettava asiakkailleen ja neuvottava näitä näiden etujen mukaisesti.*

34 artikla**Vaatimustenmukaisuusolettama**

Jos suoritustason arviointilaitos voi osoittaa olevansa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa, joiden viitetiedot on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, vahvistettujen edellytysten mukainen, sen oletetaan täyttävän 33 artiklassa esitetyt vaatimukset, mikäli sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

35 || artikla**Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta**

1. Jos ilmoitettu laitos antaa alihankintaan tietyt suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusprosessiin liittyvät kolmansien osapuolten tehtävät tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 33 artiklassa esitetyt vaatimukset, ja tiedotettava asiasta ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.

2. Ilmoitetun laitoksen on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin ne ovat sijoittautuneet.

3. Toimia voidaan antaa alihankintaan tai teettää tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa.

4. Ilmoitetun laitoksen on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyden arviointia sekä työtä, jonka alihankkija tai tytäryhtiö on suorittanut *liitteen VI* mukaisesti.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

36 || artikla

Valvotut testit

1. Jos se on perusteltua teknisistä, taloudellisista tai logistisista syistä, ilmoitettu laitos voi päättää tehdä *liitteessä VI* tarkoitetut testit tai teettää tällaiset testit valvonnassaan joko tuotantolaitoksessa käyttäen valmistajan oman laboratorion testauslaitteita tai valmistajan ennakkosuostumuksella yksityisessä tai julkisessa laboratoriossa käyttäen kyseisen laboratorion testauslaitteita.

2. Ennen testien tekemistä ilmoitetun laitoksen on tarkistettava, onko testauslaitteissa asianmukainen kalibroitajärjestelmä ja onko järjestelmä toimiva.

37 || artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Laitoksen, joka haluaa saada luvan suorittaa kolmansien osapuolten tehtäviä suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusprosessissa, on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.

2. Hakemukseen on liitettävä kuvaus suoritettavista tehtävistä ja arviointi- ja/tai varmennusmenettelyistä, joiden osalta laitos katsoo olevansa pätevä, sekä mahdollinen akkreditointitodistus, jonka asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettu kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että laitos täyttää 33 artiklassa säädetyt vaatimukset.

3. Jos asianomainen laitos ei voi toimittaa akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan tarkastaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 33 artiklassa säädetyt vaatimukset.

38 || artikla

Ilmoitusmenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset voivat ilmoittaa ainoastaan sellaiset laitokset, jotka ovat täyttäneet 33 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Niiden on tehtävä ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.

Jäljempänä 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen laaja-alaisten ilmoitusten osalta, joita varten ei ole käytössä sähköistä välinettä, ilmoitus hyväksytään poikkeuksellisesti paperilla toimitettuna.

3. Ilmoituksessa on oltava tarkat tiedot suoritettavista tehtävistä, viittaus asiaankuuluvaan yhdenmukaistettuun tekniseen eritelämään, sekä *liitteessä VI* olevassa 1.4 kohdassa säädetyin järjestelmän osalta perusominaisuudet, joiden osalta laitos on pätevä.

Viittausta asiaankuuluvaan yhdenmukaistettuun tekniseen eritelämään ei kuitenkaan vaadita, kun kyseessä ovat seuraavat perusominaisuudet:

- a) palotekninen käyttäytyminen
- b) tulenkestävyys
- c) ulkopuolisessa palossa käyttäytyminen
- d) melun absorptio.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

4. Jos ilmoitus ei perustu akkreditointitodistukseen, ilmoittavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille asiakirjatodisteet, jotka osoittavat ilmoittavan laitoksen pätevyyden ja käytössä olevat järjestelyt sen varmistamiseksi, että kyseistä laitosta seurataan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 33 artiklassa säädetyt vaatimukset.

5. Kyseinen laitos saa hoitaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä ainoastaan, jos komissio tai muut jäsenvaltiot eivät ole esittäneet vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoituksen tekemisestä, kun käytössä on akkreditointitodistus, ja kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen tekemisestä, kun käytössä ei ole akkreditointitodistusta.

Ainoastaan tällaista laitosta pidetään tässä asetuksessa tarkoitettuna ilmoitettuna laitoksena.

6. Komissiolle ja muille jäsenvaltioille on ilmoitettava myöhemmistä muutoksista kyseiseen ilmoitukseen.

39 § artikla**Ilmoitettuja laitoksia koskevat tunnusnumerot ja luettelot**

1. Komissio antaa ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron.

Se antaa yhden ainoan tällaisen numeron myös silloin, kun laitos ilmoitetaan usean yhteisön säädöksen nojalla.

2. Komissio asettaa julkisesti saataville luettelon laitoksista, jotka on ilmoitettu tämän asetuksen nojalla, mukaan luettuna tunnusnumerot, jotka niille on annettu ja toimet, joita varten ne on ilmoitettu.

Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

40 § artikla**Muutokset ilmoitukseen**

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 33 artiklassa säädetyjä vaatimuksia tai ettei se täytä velvollisuuksiaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos ilmoitus peruutetaan, sitä rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että asiakirja-aineistot joko käsittelee toinen ilmoitettu laitos tai ne pidetään ilmoittamisesta ja markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten saatavilla.

41 § artikla**Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riitauttaminen**

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa se epäilee tai sen tietoon saatetaan epäily ilmoitetun laitoksen pätevyydestä tai siitä, täyttääkö ilmoitettu laitos jatkuvasti sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.

2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen laitoksen pätevyyden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se ilmoittaa asiasta ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin, mukaan luettuna ilmoituksen poistaminen tarvittaessa.

42 § artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvollisuudet

1. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava kolmansien osapuolten tehtävät liitteessä VI säädettyjen suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmien mukaisesti.

2. Suoritustason vakauden arviointi ja varmennus on tehtävä oikeasuhteisella tavalla, jotta vältetään talouden toimijoille aiheutuva tarpeeton rasite. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava tehtävänsä ottaen huomioon yritysten koko, toimiala ja rakenne, rakennusalan tuotteissa käytetyn teknologian monimutkaisuus sekä se, onko kyseessä sarjatuotanto.

Tässä on kuitenkin otettava huomioon tässä asetuksessa tuotteen osalta vaadittu tarkkuus sekä tuotteen asema rakennuskohteen turvallisuudessa.

3. Jos ilmoitettu laitos havaitsee valmistetun tuotteen suoritustason vakauden varmentamiseen tähtäävän seurantatoimen aikana, että rakennusalan tuotteen suoritustaso ei enää ole sama verrattuna tuotetyypin suoritustasoon, sen on vaadittava valmistajaa toteuttamaan asianmukaiset korjaavat toimet ja tarvittaessa peruutettava todistus toistaiseksi tai kokonaan.

4. Jos korjaavia toimenpiteitä ei suoriteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tarpeen mukaan rajoitettava todistuksia taikka peruutettava ne toistaiseksi tai kokonaan.

43 § artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskeva tiedotusvelvollisuus

1. Ilmoitettujen laitosten on tiedotettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

a) todistusten epäämiset, rajoittamiset ja peruuttamiset toistaiseksi tai kokonaan

b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan ja ehtoihin

c) suoritettuja suoritustason vakauden arviointi- ja varmennustoimia koskevat tiedustelut, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta

d) pyynnöstä ilmoituksen piiriin kuuluvat suoritettavat kolmansien osapuolten tehtävät suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmien mukaisesti ja muut suoritettavat tehtävät, mukaan lukien valtioiden rajat ylittävät toimet ja alihankinta.

2. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava muille tämän asetuksen nojalla ilmoitetuille laitoksille, jotka suorittavat samanlaisia kolmansien osapuolten tehtäviä suoritustason vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmien mukaisesti ja jotka kattavat samat rakennusalan tuotteet, asiaankuuluvat tiedot seikoista, jotka liittyvät näiden arviointien ja/tai varmennusten negatiivisiin ja pyynnöstä positiivisiin tuloksiin.

44 § artikla

Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii kokemusten vaihdon järjestämisestä ilmoittamista koskevista toimintalinjoista vastaavien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten välillä.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

45 || artikla

Ilmoitettujen laitosten koordinointi

Komissio varmistaa, että 29 artiklan nojalla ilmoitettujen laitosten välillä järjestetään asianmukainen koordinointi ja yhteistyö ja että se toimii asianmukaisesti ilmoitettujen laitosten sekä alakohtaisten että alojen välisten ryhmien muodossa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ilmoittamat laitokset osallistuvat kyseisten ryhmien työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

VIII LUKU

Markkinavalvonta ja suojamenettelyt

46 || artikla

Menettely sellaisten rakennusalan tuotteiden käsittelemiseksi, jotka aiheuttavat riskin kansallisella tasolla

1. Jos jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaiset ovat toteuttaneet toimia asetuksen (EY) N:o 765/2008 18 artiklan nojalla tai jos niillä on riittävä syy uskoa, että jokin rakennusalan tuote ei täytä ilmoitettua suoritustasoa ja/tai aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai muille yleisen edun suojaan liittyville asioille, jotka tämä asetus kattaa, niiden on suoritettava kyseistä tuotetta koskeva arviointi, joka kattaa kaikki tässä asetuksessa säädetty vaatimukset. Asianomaisten talouden toimijoiden on tehtävä kaikin tarvittavin tavoin yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

Jos markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat arvioinnin yhteydessä, että rakennusalan tuote ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, niiden on vaadittava asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin tuotteen saattamiseksi vastaamaan kyseisiä vaatimuksia tai sen poistamiseksi markkinoilta tai sen palauttamisen järjestämiseksi sellaisen kohtuullisen ajan kuluessa, joka on oikeassa suhteessa riskin laatuun ja jonka ne asettavat.

Markkinavalvontaviranomaisten on tiedotettava asiasta asianomaiselle ilmoitetulle laitokselle.

Edellä oleviin toimiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 19 artiklaa.

2. Kun markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu kansalliselle alueelle, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimenpiteistä, jotka ne ovat vaatineet talouden toimijaa suorittamaan.

3. Talouden toimijan on varmistettava, että korjaavat toimenpiteet toteutetaan kaikkien asianomaisten rakennusalan tuotteiden osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla yhteisöä.

4. Jos asianomainen talouden toimija ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettussa ajassa suorita riittäviä korjaavia toimenpiteitä, markkinavalvontaviranomaisten on ryhdyttävä tarvittaviin väliaikaisiin toimenpiteisiin, joilla kielletään rakennusalan tuotteen asettaminen saataville kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä tai poistetaan rakennusalan tuote markkinoilta tai järjestetään sen palautus.

Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimenpiteistä.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on esitettävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen rakennusalan tuotteen tunnistamista ja tuotteen alkuperän, siihen liittyvän riskin luonteen ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten, sekä kyseisen talouden toimijan esittämät näkökohdat. Markkinavalvontaviranomaisten on erityisesti ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus jommastakummasta seuraavista:

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

a) tuote ei täytä vaatimuksia, jotka liittyvät ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen tai muihin yleisen edun suojaan liittyviin asioihin, joista säädetään tässä asetuksessa

b) puutteellisuudet yhdenmukaistetuissa teknisissä eritelmissä tai teknisissä erityisasiakirjoissa.

6. Muiden jäsenvaltioiden kuin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki niiden hallussa olevat lisätiedot, jotka liittyvät asianomaisen rakennusalan tuotteen vaatimustenvastaisuuteen, sekä vastalauseensa siinä tapauksessa, että ilmoitetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

7. Jos viidentoista työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole esittänyt vastalauseita jonkin jäsenvaltion asianomaisen rakennusalan tuotteen osalta toteuttamasta väliaikaisesta toimenpiteestä, toimenpiteen katsovaan olevan oikeutettu.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaisen rakennusalan tuotteen osalta toteutetaan viipymättä aiheelliset rajoittavat toimenpiteet, kuten tuotteen poistaminen markkinoilta.

47 || artikla

Yhteisön suojamenettely

1. Jos 46 artiklan 3 ja 4 kohdassa esitetyn menettelyn mukaista jonkin jäsenvaltion kansallista toimenpidettä vastaan esitetään vastalauseita tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on yhteisön lainsäädännön vastainen, komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaisia talouden toimijoita ja arvioimaan kansallista toimenpidettä. Komissio tekee tämän arvioinnin tulosten perusteella päätöksen, jossa ilmoitetaan, onko toimenpide oikeutettu vai ei.

Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen viipymättä tiedoksi niille ja asianomaisille talouden toimijoille.

2. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi, kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen rakennusalan tuote poistetaan niiden markkinoilta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Jos kansallista toimenpidettä ei katsota oikeutetuksi, asianomaisen jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.

3. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi ja rakennusalan tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan 46 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista puutteellisuuksista yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio ilmoittaa siitä asiaankuuluvalla eurooppalaisella standardointielimelle ja saattaa asian direktiivin 98/34/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun komitean käsiteltäväksi. Komitean on kuultava asianomaista eurooppalaista standardointielintä ja annettava lausuntonsa viipymättä.

Jos kansallista toimenpidettä pidetään oikeutettuna ja rakennusalan tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan 46 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista puutteellisuuksista eurooppalaisessa arviointiasiakirjassa tai teknisissä erityisasiakirjoissa, komissio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet.

48 || artikla

Vaatimustenmukaiset rakennusalan tuotteet, jotka kuitenkin aiheuttavat riskin terveydelle ja turvallisuudelle

1. Jos jäsenvaltio havaitsee 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamansa arvioinnin jälkeen, että rakennusalan tuote siitä huolimatta, että se on tämän asetuksen vaatimusten mukainen, aiheuttaa riskin, joka liittyy ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen tai muihin yleisen edun suojaan liittyviin asioihin, sen on vaadittava asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että asianomainen rakennusalan tuote ei markkinoille saatettuna enää aiheuta kyseistä riskiä, tai rakennusalan tuotteen poistamiseksi markkinoilta tai sen palautuksen järjestämiseksi sellaisen kohtuullisen ajan kuluessa, joka on oikeassa suhteessa riskin luonteeseen ja jonka jäsenvaltio asettaa.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

2. Talouden toimijan on varmistettava, että korjaavat toimenpiteet toteutetaan kaikkien asianomaisten rakennusalan tuotteiden osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla yhteisöä.
3. Jäsenvaltion on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Ilmoituksessa on esitettävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, jotka ovat tarpeen asianomaisen rakennusalan tuotteen tunnistamista ja tuotteen alkuperän ja jakeluketjun, tuotteeseen liittyvän riskin luonteen ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten.
4. Komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa (toimijoita) ja arvioimaan kansallista toimenpidettä. Komissio tekee tämän arvioinnin tulosten perusteella päätöksen, jossa ilmoitetaan, onko toimenpide oikeutettu vai ei, ja ehdottaa tarvittaessa soveltuvia toimenpiteitä.
5. Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen viipymättä tiedoksi niille ja asianomaisille talouden toimijoille.

49 || artikla

Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Jäsenvaltion on jonkin seuraavista havainnoista tehdessään vaadittava asianomaista talouden toimijaa korjaamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 46 artiklan soveltamista:
 - a) CE-merkintä on kiinnitetty 7 tai 8 artiklan vastaisesti
 - b) CE-merkintää ei ole kiinnitetty, vaikka sitä vaaditaan 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti
 - c) suoritustasoilmoitusta ei ole laadittu, vaikka sitä vaaditaan 4 artiklan mukaisesti
 - d) suoritustasoilmoitusta ei ole laadittu 4, 5 ja 6 artiklan mukaisesti
 - e) teknisiä asiakirjoja ei ole saatavilla tai ne ovat epätäydelliset.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin rakennusalan tuotteen markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että sen palautus järjestetään tai se poistetaan markkinoilta.

IX LUKU

Loppusäännökset

50 || artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Komissio voi muuttaa liitteitä I–VI.
2. *Nämä toimenpiteet*, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyä noudattaen.

51 || artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä ”pysyvä rakennusalan komitea”.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetun komitean jäsenet ovat riippumattomia rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa mukana olevista osapuolista.

52 || artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 89/106/ETY.
2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

53 || artikla

Siirtymäsäännökset

1. Rakennusalan tuotteiden, jotka on saatettu markkinoille direktiivin 89/106/ETY mukaisesti ennen 1 päivää heinäkuuta 2011, katsotaan olevan tämän asetuksen mukaisia.
2. Valmistajat ja tuojat voivat tehdä suoritustasoilmoituksen sellaisen vaatimustenmukaisuustodistuksen tai -ilmoituksen perusteella, joka on annettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2011 direktiivin 89/106/ETY mukaisesti.
3. Eurooppalaista teknistä hyväksyntää koskevia suuntaviivoja, jotka julkaistiin ennen 1 päivää heinäkuuta 2011 direktiivin 89/106/ETY 11 artiklan mukaisesti, **sekä rakennusalan tuotteiden arviointimenetelyjen yhteisiä tulkintoja, jotka EOTA on hyväksynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 2011 direktiivin 89/106/ETY 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti**, voidaan käyttää eurooppalaisena arviointiasiakirjana. **Kun komissio katsoo, että eurooppalaisen teknisen hyväksynnän suuntaviivojen osalta on saavutettu riittävä tekninen ja tieteellinen asiantuntijataso, komissio antaa eurooppalaisille standardointielimille toimeksiannon laatia yhdenmukaistettu standardi näiden suuntaviivojen pohjalta 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti.**
4. Valmistajat ja tuojat voivat käyttää eurooppalaisia teknisiä hyväksyntöjä direktiivin 89/106/ETY 9 artiklan mukaisesti ennen 1 päivää heinäkuuta 2011 eurooppalaisina teknisinä arviointeina kyseisten hyväksyntöjen voimassaoloajan.

54 || artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sen 3–21 artiklaa, 26, 27 ja 28 artiklaa, 46–50 artiklaa, 52 ja 53 artiklaa sekä liitteitä I, II, III ja VI sovelletaan kuitenkin 1 päivää heinäkuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

LIITE I

Rakennuskohteen perusvaatimukset

Rakennuskohteen kokonaisuudessaan ja sen erillisten osien on oltava sopivat tarkoitukseensa, **ottaen huomioon asianomaisten henkilöiden terveys ja turvallisuus rakennuskohteen koko elinkaaren ajan.**

Rakennuskohteen perusvaatimusten on normaalilla kunnossapidolla täyttyvä koko sen taloudellisesti kohtuullisen käyttöajan ajan.

1. MEKAANINEN LUJUUS JA VAKAUS

Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, että rakentamisen ja käytön aikana siihen todennäköisesti kohdistuvat kuormitukset eivät johda mihinkään seuraavista:

- a) koko rakennuksen tai sen osan sortuminen
- b) suuret muotopoikkeamat, joita esiintyy siinä määrin, ettei niitä voida hyväksyä
- c) rakennuksen muiden osien tai siihen asennettujen laitteiden ja kiinteiden varusteiden vaurioituminen kantavissa rakenteissa tapahtuneiden suurten muotopoikkeamien seurauksena
- d) jonkin tapahtuman aiheuttama vaurio, joka on suhteeton alkuperäiseen tapahtumaan verrattuna.

2. PALOTURVALLISUUS

Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, että tulipalon sattuessa

- a) kantavien rakenteiden voidaan olettaa kestävän tietyn ajan
- b) tulen ja savun kehittyminen ja leviäminen rakennuksen sisällä on rajoitettu
- c) tulen leviäminen naapurirakennuksiin on rajoitettu
- d) pelastushenkilöstön turvallisuus on otettu huomioon.

3. HYGIENIA, TERVEYS JA YMPÄRISTÖ

Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava niin, että siitä ei aiheudu **työntekijöille**, käyttäjille ja naapureille hygienia- eikä **terveys- tai turvallisuusriskejä missään elinkaaren vaiheessa** eikä sillä ole liiallisen suurta vaikutusta kohteen koko elinkaaren aikana ympäristön laatuun eikä ilmastoon rakentamisen, käytön ja purkamisen aikana etenkin seuraavien tuloksena:

- a) myrkyllisten kaasujen päästöt
- b) vaarallisten aineiden, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, kasvihuonekaasujen tai vaarallisten hiukkasten päästöt sisä- tai ulkoilmaan
- c) vaarallinen säteily
- d) vaarallisten aineiden päästöt juoma-, pohja- tai meriveteen taikka maaperään
- e) virheellinen jätevedenpoisto, savukaasupäästöt taikka kiinteän tai nestemäisen jätteen *virheellinen* hävittäminen
- f) kosteuden kertyminen rakennuskohteen osiin tai sisäpinnoille.

4. KÄYTTÖTURVALLISUUS

Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, ettei sitä käytettäessä aiheudu kohtuuttomia tapaturmariskejä kuten liukastumis-, putoamis- tai törmäysvaaraa taikka palo-, sähkö- tai räjähdystapaturmia.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

5. MELUNTORJUNTA

Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, että melu, jonka alaiseksi rakennuksen sisällä tai lähellä olevat henkilöt joutuvat, pysyy niin alhaisella tasolla, ettei se vaaranna heidän terveyttään ja että nämä henkilöt pystyvät nukkumaan, lepäämään ja työskentelemään tyydyttävissä olosuhteissa.

6. ENERGIANSÄÄSTÖ JA LÄMMÖNERISTYS

Rakennuskohde ja sen lämmitys-, jäähdytys-, **valaistus-** ja ilmanvaihtolaitteet on suunniteltava ja rakennettava siten, että energiankulutus sitä käytettäessä on vähäinen ottaen huomioon alueen ilmastolliset olosuhteet ja rakennuksen käyttäjät. **Rakennusalan tuotteiden on myös oltava energiatehokkaita; niiden on kulutettava elinkaarensa aikana mahdollisimman vähän energiaa.**

7. LUONNONVAROJEN KESTÄVÄ KÄYTTÖ

Rakennuskohde on suunniteltava, rakennettava ja purettava niin, että luonnonvaroja käytetään kestävästi ja että varmistetaan **ainakin** seuraavat:

- a) rakennuskohteen, sen materiaalien ja osien kierrätettävyys purkamisen jälkeen
- b) rakennuskohteen kestävyys
- c) ympäristöystävällisten raaka-aineiden ja uusiomateriaalien käyttö rakennuskohteessa.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

LIITE II

Eurooppalaisen arviointiasiakirjan hyväksymistä ja eurooppalaisen teknisen arvioinnin antamista koskeva menettely rakennusalan tuotteille, jotka eivät kuulu tai eivät täysin kuulu yhdenmukaistetun standardin piiriin

1. Teknisestä arvioinnista vastaava laitos tekee arvioinnin ja antaa eurooppalaisen teknisen arvioinnin tuotealalla, jota varten se on nimetty.

Tämän liitteen valmistajia koskevia säännöksiä sovelletaan myös tuojiin.

2. Eurooppalainen arviointiasiakirja laaditaan ja hyväksytään 2.1–2.11 kohdan mukaisesti.
 - 2.1. **Teknisestä arvioinnista vastaavan laitoksen on sovittava valittujen kohdemarkkinoiden teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten kanssa, että se toteuttaa arvioinnin toisen sopimuksen ja alustavan työohjelman säännösten mukaisesti, laatii vastaavan eurooppalaisen teknisen arvioinnin ja toimittaa sen komissiolle sekä kaikille muille teknisestä arvioinnista vastaaville laitoksille, jotka on nimetty samaa, liitteessä V olevassa taulukossa 1 tarkoitettua rakennusalan tuotteiden alaa varten.**
 - 2.2. Teknisestä arvioinnista vastaavan laitoksen, joka saa rakennusalan tuotteen eurooppalaista teknistä arviointia koskevan pyynnön, jäljempänä "vastuussa oleva laitos", on ilmoitettava 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatiolle ja komissiolle pyynnön sisällöstä sekä suoritustason vakauden arviointia ja varmennusta koskevan sen komission päätöksen viitteestä, jota laitos aikoo soveltaa tähän tuotteeseen, taikka tällaisen komission päätöksen puuttumisesta.
 - 2.3. **Kyseisen teknisestä arvioinnista vastaavan laitoksen on sovittava muiden teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten kanssa, että se toteuttaa arvioinnin toisen sopimuksen ja alustavan työohjelman säännösten mukaisesti, laatii vastaavan eurooppalaisen teknisen arvioinnin ja toimittaa sen komissiolle sekä kaikille muille teknisestä arvioinnista vastaaville laitoksille, jotka on nimetty samaa, liitteessä V olevassa taulukossa 1 tarkoitettua rakennusalan tuotteiden alaa varten.**
 - 2.4. Vastuussa olevan laitoksen on hankittava tuotetta ja aiottua käyttöä koskevat tiedot yhteistyössä valmistajan kanssa. Vastuussa olevan laitoksen on ilmoitettava valmistajalle, jos tuote kuuluu kokonaan tai osittain toisen yhdenmukaistetun teknisen eritelmän piiriin. Vastuussa olevan laitoksen on tämän jälkeen laadittava ensimmäinen sopimus, joka tehdään valmistajan kanssa ja jossa määritellään työohjelman laatimista koskevat ehdot.
 - 2.5. Valmistajan on toimitettava vastuussa olevalle laitokselle kuukauden kuluessa ensimmäisen sopimuksen tekemisestä tekniset asiakirjat, joissa kuvataan tuote, sen aiottu käyttö sekä valmistajan soveltaman sisäisen tuotannonvalvonnan yksityiskohdat.
 - 2.6. Kuukauden kuluessa teknisten asiakirjojen saamisesta vastuussa olevan laitoksen on laadittava ja lähetettävä valmistajalle luonnos toisesta sopimuksesta ja luonnos työohjelmasta, joka sisältää kaikki yksityiskohtaiset näkökohdat ja toimet, jotka se toteuttaa arvioidessaan tuotteen perusominaisuuksien suoritustason suhteessa sen tarkoitettuun käyttöön. Työohjelman luonnoksen on sisällettävä ainakin seuraavat osat:
 - a) Osa 1: arviointiohjelma, jossa ilmoitetaan testaus- ja laskentamenetelmät, kuvaavat menetelmät, parametrit ja kaikki muut seikat, mukaan lukien tuotteen tunnistamisen kannalta sopivina pidettävät arviointikriteerit, joita käytetään arvioitaessa tuotteen perusominaisuuksien suoritustasoa suhteessa sen tarkoitettuun käyttöön, sekä kestävyyttä koskevat näkökohdat asiaankuuluvien perusominaisuuksien osalta
 - b) Osa 2: pyynnön kohteena olevan tuotteen valmistuslaitoksen alustavaan tarkastukseen liittyvät toimet
 - c) Osa 3: testien suorituspaikat
 - d) Osa 4: odotettu aika ja kustannukset.
 - 2.7. Kun vastuussa olevan laitoksen ja valmistajan välillä on tehty toinen sopimus, johon sisältyy sovittu työohjelma, vastuussa oleva laitos lähettää työohjelman osan 1 yhdessä tuotteen ja sen aiotun käytön kuvaukseen liittyvän teknisten asiakirjojen osan kanssa kaikille muille teknisestä arvioinnista vastaaville laitoksille, jotka on nimetty samaa, liitteessä V olevassa taulukossa 1 tarkoitettua rakennusalan tuotteiden alaa varten. Kyseiset arvioinnista vastaavat laitokset muodostavat työryhmän, jonka toimintaa koordinoi vastuussa oleva laitos.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Valmistaja voi pyytää edellä mainittua työryhmää kuulemaan valitsemaansa riippumatonta tieteellistä asiantuntijaa täydentääkseen teknisestä arvioinnista vastaavan laitoksen käytettävissä olevia tietoja. Työryhmä on veloitettu järjestämään tällainen kuuleminen.

Kahden viikon kuluessa siitä, kun kaikki arvioinnista vastaavat laitokset ovat saaneet kyseiset asiakirjat vastuussa olevalta laitokselta, työryhmä laatii eurooppalaisen arviointiasiakirjan luonnoksen, joka sisältää asianmukaisten perusominaisuuksien suoritustason arviointimenetelmät ja -kriteerit; perustana se käyttää työohjelman osaa 1 sekä jäsenten asiaankuuluvia ja perusteltuja teknisiä lausuntoja.

- 2.8. Vastuussa oleva laitos ilmoittaa tämän jälkeen kaikille muille teknisestä arvioinnista vastaaville laitoksille eurooppalaisen arviointiasiakirjan luonnoksesta sekä teknisen asiakirjan asiaankuuluvasta osasta, joka sisältää tuotteen ja sen aiotun käytön kuvauksen.

Näiden muiden teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten on kahden viikon kuluessa ilmoitettava vastuussa olevalle laitokselle asiaankuuluvat tiedot, jotka liittyvät niiden kansalliseen rakennuslainsäädäntöön ja tarvittaessa muihin oikeudellisiin tai hallinnollisiin määräyksiin, joita sovelletaan tuotteeseen ja sen aiotuun käyttöön. Vastuussa olevan laitoksen on ilmoitettava työryhmän jäsenille ja valmistajalle näiden ilmoitusten sisällöstä.

- 2.9. Vastuussa oleva laitos – kuultuaan työryhmää – sisällyttää nämä ilmoitukset eurooppalaisen arviointiasiakirjan luonnokseen, jonka se lähettää 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle arvioinnista vastaavien laitosten organisaatiolle. Ilmoitettuaan eurooppalaisen arviointiasiakirjan lopullisesta luonnoksesta valmistajalle, jolla on viikko aikaa esittää kommenttinsa, **ja kuultuaan vähintään yhtä valmistajan nimeämää toimialajärjestöä, jos valmistaja niin on toivonut**, teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatio hyväksyy eurooppalaisen arviointiasiakirjan väliaikaisena asiakirjana. Teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatio lähettää kopion hyväksytystä väliaikaisesta eurooppalaisesta arviointiasiakirjasta valmistajalle ja komissiolle. Jos komissio ilmoittaa viidentoista työpäivän kuluessa asiakirjan saamisesta teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatiolle väliaikaista asiakirjaa koskevista huomautuksistaan, organisaatio muuttaa asiakirjaa tämän mukaisesti. Tämän jälkeen vastuussa oleva laitos ryhtyy valmistelemaan arvioinnin suorittamista.
- 2.10. Vastuussa oleva laitos suorittaa arvioinnin hyväksytyin väliaikaisen eurooppalaisen arviointiasiakirjan mukaisesti ja antaa tämän jälkeen vastaavan eurooppalaisen teknisen arvioinnin.
- 2.11. Kun vastuussa oleva laitos on antanut ensimmäisen eurooppalaisen teknisen arvioinnin väliaikaisen eurooppalaisen arviointiasiakirjan perusteella, teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatio muuttaa tarvittaessa kyseistä arviointiasiakirjaa vastuussa olevan laitoksen ehdotuksen perusteella. Tämän jälkeen teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatio hyväksyy lopullisen eurooppalaisen arviointiasiakirjan ja lähettää sen komissiolle. Komissio julkaisee lopullisen eurooppalaisen arviointiasiakirjan viitetiedot Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa.
3. Kun viittaus lopulliseen eurooppalaiseen arviointiasiakirjaan on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, kaikki myöhempien pyyntöjen perusteella tehtävät eurooppalaiset tekniset arvioinnit, jotka koskevat rakennusalan tuotteita, joissa on samat perusominaisuudet käyttötarkoituksensa osalta kuin ensimmäisessä pyynnössä, valmistellaan tämän lopullisen eurooppalaisen arviointiasiakirjan mukaisesti.
4. Komission edustaja voi osallistua tarkkailijana kaikkiin 2.7 kohdassa tarkoitettun työryhmän kokouksiin.
5. Jos kaikki teknisestä arvioinnista vastaavat laitokset ja valmistaja eivät ole päässeet sopimukseen eurooppalaisesta arviointiasiakirjasta, teknisestä arvioinnista vastaavien laitosten organisaatio siirtää asian komission ratkaistavaksi.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

LIITE III

1. Nro (tuotteen yksilöllinen tunniste)
2. Valmistajan (valtuutetun edustajan) nimi tai tunnusmerkki ja osoite:

3. Tämä suoritusasoilmoitus on annettu valmistajan yksinomaisella vastuulla:

4. Tuotteen tunniste (joka mahdollistaa jäljitettävyyden) **ja maininta suunnitellusta yleisestä käyttötarkoituksesta:**

5. Edellä yksilöidyn tuotteen suoritusaso on 7 kohdassa ilmoitetun suoritusason mukainen:
6. (ilmoittavan laitoksen nimi ja numero tarvittaessa)
 suoritti (toimenpiteen kuvaus)
 ja antoi (tuotteen vaatimustenmukaisuustodistuksen, sisäisen tuotannonvalvonnan vaatimustenmukaisuustodistuksen, testiraportit – tarpeen mukaan)
suoritusason vakauden arviointi- ja varmennusjärjestelmän [nro] mukaisesti

7. Suoritusasoilmoitus (luettelo, tasot tai luokat sekä viittaus vastaavaan yhdenmukaistettuun tekniseen eritelmään / tekniseen erityisasiakirjaan, jota on käytetty ilmoitettujen perusominaisuuksien suoritusason arviointiin)

Ilmoitettu perusominaisuus	Ilmoitetun perusominaisuuden suoritusason luokka	Yhdenmukaistetun teknisen eritelmän / Teknisen erityisasiakirjan viite

puolesta allekirjoittanut

.....
 (paikka ja päivämäärä)

.....
 (nimi, tehtävä) (allekirjoitus)

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

LIITE IV

Suoritusasoilmoituksessa ilmoitettavat vaaralliset aineet

1. Erityistä huolta aiheuttavat aineet

- a) REACH-asetuksen mukaisessa mahdollisten aineiden luettelossa olevat aineet (kemikaalien rekisteröinnistä, arviointista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006) ⁽¹⁾
- b) REACH-asetuksen (asetus (EY) N:o 1907/2006) mukaan hitaasti hajoavat, biokertyvät tai myrkylliset aineet (PBT)
- c) REACH-asetuksen (asetus (EY) N:o 1907/2006) mukaisesti erittäin hitaasti hajoavat tai erittäin voimakkaasti biokertyvät aineet
- d) vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY ⁽²⁾ mukaisesti syöpää aiheuttaviin, perimää vaurioittaviin tai lisääntymiselle vaarallisiin aineisiin luokiteltavat, ryhmään 1 tai 2 kuuluvat aineet.

2. Aineet, joilla on tietty luokittelu

Aineet, jotka täyttävät direktiivissä 67/548/ETY vahvistetut luokitteluperusteet seuraavien luokkien osalta:

- a) syöpää aiheuttavat, perimää vaurioittavat tai lisääntymismyrkylliset aineet ryhmässä 3
- b) aineet, jotka täyttävät kroonisen myrkyllisyyden kriteerit (R48)
- c) ympäristölle vaaralliset aineet, jotka voivat aiheuttaa pitkäaikaisia vaikutuksia (R50–53)
- d) otsonikerrosta heikentävät aineet (R59)
- e) aineet, joille altistuminen hengitysteitse voi aiheuttaa herkistymistä (R42)
- f) aineet, joiden joutuminen kosketuksiin ihon kanssa voi aiheuttaa herkistymistä (R43).

3. Vaaralliset prioriteettiaineet

Vaaralliset prioriteettiaineet, jotka on lueteltu yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽³⁾ (vesipolitiikan puitedirektiivi) liitteessä X.

⁽¹⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2010

LIITE V

Tuotealat ja teknisestä arvioinnista vastaavia laitoksia koskevat vaatimukset

Taulukko 1 – Tuotealat

Alan koodi	Tuoteala	Rakennusalan tuotteiden ryhmät
A	MAA- JA VESIRAKENTAMINEN	Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet – Tien laitteet ja varusteet – Katteet, pihan ja tien päällysteet – Kiviaines – Tienrakennustuotteet – Putket, säiliöt ja liitännäistuotteet, jotka eivät ole kosketuksissa talousveden kanssa – Lattian perustukset mukaan lukien rossipohjat, tiet ja muut liikennöidyt alueet – Erittäin ohuet asfalttibetonikerrokset – Jätevesien käsittelyyn tarkoitetut tuotteet – Kiviainesta pidättävät suojajärjestelmät– Sillankansien nestemäiset vesieristyssarjat – Tiesiltojen laajennusliitokset
B	TEHDASVALMISTEISET KOKONAISET/OSITTAISET RAKENNUSYKSIKÖT	Sahatavara- ja hirsirunkoiset tehdasvalmisteiset rakennusjärjestelmät – Kylmävarastojen rakennusjärjestelmät ja kylmävarastojen ulkokuorien rakennusjärjestelmät – Tehdasvalmisteiset rakennusyksiköt – Betonirunkoiset rakennusjärjestelmät – Metallirunkoiset rakennusjärjestelmät
C	KANTAVAT MATERIAALIT JA KOMPONENTIT	Rakenteelliset puutavara tuotteet ja liitännäistuotteet – Sementit, rakennuskalkit ja muut hydrauliset sideaineet – Betoniteräs ja jänneteräs – Rakenteelliset metallituotteet ja liitännäistuotteet – Betonin, laastin ja injektio-laastin liitännäistuotteet – Rakennelaakerit – Betonivalmisosat – Tehdasvalmisteiset porrastjärjestelmät – Kevyet puupohjaiset komposiittipalkit ja -pilarit – Rakenteiden jännittämiseen tarkoitetut jälkijännitysjärjestelmät – Kiinnityspultit
D	KATTO JA RAKENNUKSEN ULKOKUORI	Julkisivujärjestelmät – Katteet, kattokuvut, kattoikkunat ja liitännäistuotteet – Tasolasi-, lasiprofiili- ja lasitiilituotteet – Ulko- ja sisäovet ja -ikkunat, kattoluukut ja -kuvut – Kattojen nestemäiset vesieristyssarjat – Ulkoseinien verhoussarjat – Julkisivulasijärjestelmät – Mekaanisesti kiinnitetyt, kattojen vesieristykseen käytettävät kermijärjestelmät – Itsekantavat, valoa läpäisevät kattosarjat – Tehdasvalmisteiset puupohjaiset kantavat kuorilevyt ja itsekantavat kevyet komposiittilevyt
E	SISÄISET/ULKOISET RAKENNUKOMPONENTIT/-SARJAT	Saniteettilaitteet – Puupaneelit – Muuraustuotteet ja liitännäistuotteet – Seiniä ja sisäkattojen sisä- ja ulkopuoliset päällysteet – Kipsituotteet – Sisäväliseinäsarjat – Märkätilojen vedeneristysjärjestelmät – Eristemateriaaleista ja/tai betonista valmistetut onttoihin muottiharkkoihin tai paneelisiin perustuvat ei-kantavat pysyvät muottijärjestelmät
F	LÄMMITYS/ILMANVAIHTO/ERISTYS	Savupiiput, hormit ja erikoistuotteet – Huoneiden tai vastaavien tilojen lämmityslaitteet – Lämmöneristystuotteet – Ulkopuoliset lämmöneristysjärjestelmät – Käänetyt katoneristysjärjestelmät – Eristävät julkisivujärjestelmät
G	KIINNITTIMET/TIIVISTEET/LIIMAT	Rakennusliimat – Rakenneliitosten tapit /Liittimet – Kolmiulotteiset naulauslevyt – Kiinnityspultit / Ruuvit – Ruostumattomasta teräksestä valmistetut seinälevyt – Muuratun seinärakenteen ilmarakoon asennettavat vedenoistajat – Kiinnike ulkoisia seinäverhouksia ja tasa- tai harjakattoja varten – Liitin sandwich-betonielementtejä varten – Kaasun- ja vedenpitävät tiivisteet putkien seinä- ja lattialäpivienttejä varten – Tiivistyssarjat, -profiilit ja -liuskat – Saumojen tiivistysaineet – Elastiset kiinnikkeet – Vetotangot – Pistekiinnike – Pinta- ja pinnoituskäsittelyt – Kattojen, seinien ja sisätilojen tasauskiinnikkeet – Vesieristystuotteet/-käsittelyt

Perjantai 24. huhtikuuta 2010

Alan koodi	Tuoteala	Rakennusalan tuotteiden ryhmät
H	PALONTORJUNTA JA SIIHEN LIITTYVÄT TUOTTEET	Palohälyttimet, paloilmaisimet, kiinteät sammutusjärjestelmät, palon- ja savunhallintalaitteet sekä räjähdysentukahduttamistuotteet – Palokatko-, palotiiviste- ja palosuojatuotteet
I	SÄHKÖLAITTEET	Kaikki sähkölaitteisiin liittyvät rakennusalan tuotteet
J	KAASULAITTEET	Kaikki kaasulaitteisiin liittyvät rakennusalan tuotteet
K	VESIJOHDOT JA VIEMÄRIT	Lattiakaivon vesilukkojärjestelmä – Kannesta ja muovisista lisärenkaista koostuva tarkastuskaivon kansijärjestelmä – Putkistorjestelmä kylmälle ja kuumalle vedelle, myös juomavedelle – Putkistorjestelmät jäte- ja sadevedelle paineella tai ilman – Joustava liitin vietto- ja paineviemäreiden jäte- ja sadevesiputkistoja varten – Kompostikäymälät

Taulukko 2 – Teknisestä arvioinnista vastaavia laitoksia koskevat vaatimukset

Pätevyys	Pätevyyden kuvaus	Vaatus
1. Riskien analysointi	Kartoitetaan innovatiivisten rakennusalan tuotteiden käyttöön liittyvät mahdolliset riskit ja edut, kun saatavilla ei ole vahvistettuja teknisiä tietoja niiden suoritustasosta rakennuskohteeseen asennettuna.	Laitoksen on oltava riippumaton sidosryhmistä eikä sillä saa olla mitään eturistiriitoja. Lisäksi laitoksen henkilöstöllä on oltava seuraavat ominaisuudet: a) puolueettomuus ja vankka tekninen osaaminen
2. Teknisten kriteereiden vahvistaminen	Siirretään riskianalyysin tulokset teknisiksi kriteereiksi, joilla arvioidaan rakennusalan tuotteiden käyttäytymistä ja suoritustasoa ottaen huomioon sovellettavien kansallisten vaatimusten täytyminen; niiden tahojen tarvitsemat tekniset tiedot, jotka osallistuvat rakennusprosessiin rakennusalan tuotteiden mahdollisina käyttäjinä (valmistajat, suunnittelijat, urakoitsijat, asentajat).	b) tarkat tiedot jäsenvaltioissa voimassa olevista säännöksistä ja muista vaatimuksista tuotealoilla, joita varten laitos on tarkoitus nimetä c) yleinen käsitys rakennuskäytännöistä ja tarkka tekninen tietämys tuotealoilla, joita varten laitos on tarkoitus nimetä d) tarkat tiedot rakennusprosessiin liittyvistä erityisriskeistä ja teknisistä näkökohdista e) tarkat tiedot voimassa olevista yhdenmukaistetuista standardeista ja testausmenetelmistä tuotealoilla, joita varten laitos on tarkoitus nimetä f) tarvittava kielitaito.
3. Arviointimenetelmän vahvistaminen	Suunnitellaan ja validoidaan asianmukaiset menetelmät (testit tai laskelmat), joilla arvioidaan rakennusalan tuotteen perusominaisuuksien suoritustasoa ottaen huomioon tekniikan nykytaso.	
4. Sisäisen tuotannonvalvonnan määrittäminen	Tutkitaan ja arvioidaan tietyn tuotteen valmistusprosessia ja kartoitetaan asianmukaiset toimenpiteet, joilla varmistetaan tuotteen vakaus läpi koko valmistusprosessin.	Laitoksella on oltava henkilöstö, jolla on asianmukaiset tiedot sisäiseen tuotannonvalvontaan liittyvien valmistusprosessien ja tuotteen ominaisuuksien välisestä suhteesta

Perjantai 24. huhtikuuta 2010

Pätevyys	Pätevyyden kuvaus	Vaatimus
5. Tuotteen arviointi	Arvioidaan rakennusalan tuotteen perusominaisuuksien suoritustaso yhdenmukaistettujen menetelmien perusteella käyttäen yhdenmukaistettuja kriteereitä.	Kohdissa 1, 2 ja 3 lueteltujen vaatimusten lisäksi laitoksella on oltava käytettävissä tarvittavat keinot ja välineet, joilla voidaan arvioida rakennusalan tuotteen perusominaisuuksien suoritustasoa tuotealoilla, joita varten laitos on tarkoitus nimetä.
6. Yleinen hallinto	Varmistetaan johdonmukaisuus, luotettavuus, puolueettomuus ja jäljitettävyys soveltamalla jatkuvasti asianmukaisia hallintomenetelmiä.	Laitoksella on oltava <ul style="list-style-type: none"> a) todennettua näyttöä hyvän hallintotavan noudattamisesta b) toimintalinjat ja niitä tukevat menettelyt, joilla varmistetaan arkaluontoisten tietojen luottamuksellisuus laitoksen ja sen yhteistyökumppaneiden sisällä c) asiakirjojen valvontajärjestelmä, jolla varmistetaan kaikkien asiaan liittyvien asiakirjojen rekisteröinti, jäljitettävyys, ylläpito ja arkistointi f) mekanismi sisäistä auditointia ja hallinnon tarkastusta varten, jotta varmistetaan asianmukaisten hallintomenetelmien noudattamisen säännöllinen valvonta e) menettely muutoksenhaun ja valitusten puolueettomuutta käsittelemiseksi varten.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

LIITE VI

Suoritustason vakauden arviointi ja varmentaminen

1. SUORITUSTASON VAKAUDEN ARVIOINTI- JA VARMENNUSJÄRJESTELMÄT

1.1. **Järjestelmä 1+** – Valmistajan ilmoitus tuotteen perusominaisuuksien suoritustasosta seuraavien seikkojen perusteella:

a) Valmistajan on suoritettava seuraavat:

- i) sisäinen tuotannonvalvonta
- ii) tehtaalla määräystenmukaisen testausohjelman mukaisesti otettujen näytteiden lisättestaus.

b) Ilmoitetun laitoksen on annettava tuotteen vaatimustenmukaisuustodistus seuraavien perusteella:

- i) tuotetyypin määrittäminen tuotteen tyyppitestauksen (myös näytteenotto), tyyppilaskennan, taulukoitujen arvojen tai kuvailevien asiakirjojen perusteella
- ii) valmistuslaitoksen sekä sisäisen tuotannonvalvonnan alustava tarkastus
- iii) sisäisen tuotannonvalvonnan jatkuva seuranta ja arviointi
- iv) tehtaalla otettujen näytteiden pistokoettestaus.

1.2. **Järjestelmä 1** – Valmistajan ilmoitus tuotteen perusominaisuuksien suoritustasosta seuraavien seikkojen perusteella:

a) Valmistajan on suoritettava seuraavat:

- i) sisäinen tuotannonvalvonta
- ii) valmistajan tehtaalla määräystenmukaisen testausohjelman mukaisesti ottamien näytteiden lisättestaus.

b) Ilmoitetun laitoksen on annettava tuotteen vaatimustenmukaisuustodistus seuraavien perusteella:

- i) tuotetyypin määrittäminen tuotteen tyyppitestauksen (myös näytteenotto), tyyppilaskennan, taulukoitujen arvojen tai kuvailevien asiakirjojen perusteella
- ii) valmistuslaitoksen sekä sisäisen tuotannonvalvonnan alustava tarkastus
- iii) sisäisen tuotannonvalvonnan jatkuva seuranta ja arviointi.

1.3. **Järjestelmä 2+** – Valmistajan ilmoitus tuotteen perusominaisuuksien suoritustasosta seuraavien seikkojen perusteella:

a) Valmistajan on suoritettava seuraavat:

- i) tuotetyypin määrittäminen tuotteen tyyppitestauksen (myös näytteenotto), tyyppilaskennan, taulukoitujen arvojen tai kuvailevien asiakirjojen perusteella
- ii) sisäinen tuotannonvalvonta
- iii) tehtaalla määräystenmukaisen testausohjelman mukaisesti otettujen näytteiden testaus.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

b) Ilmoitetun laitoksen on annettava sisäisen tuotannonvalvonnan vaatimustenmukaisuustodistus seuraavien perusteella:

- i) valmistuslaitoksen sekä sisäisen tuotannonvalvonnan alustava tarkastus
- ii) sisäisen tuotannonvalvonnan jatkuva seuranta ja arviointi.

1.4. **Järjestelmä 3** – Valmistajan ilmoitus tuotteen perusominaisuuksien suoritustasosta seuraavien seikkojen perusteella:

- a) Valmistajan on suoritettava sisäinen tuotannonvalvonta.
- b) Ilmoitetun elimen on suoritettava tuotetyypin määrittäminen tuotteen tyyppitestauksen (valmistajan suorittaman näytteenoton perusteella), tyyppilaskennan, taulukoitujen arvojen tai kuvailevien asiakirjojen perusteella.

1.5. **Järjestelmä 4** – Valmistajan ilmoitus tuotteen perusominaisuuksien suoritustasosta seuraavien seikkojen perusteella:

- a) Valmistajan on suoritettava seuraavat:
 - i) tuotetyypin määrittäminen tuotteen tyyppitestauksen, tyyppilaskennan, taulukoitujen arvojen tai kuvailevien asiakirjojen perusteella
 - ii) sisäinen tuotannonvalvonta.
- b) Ilmoitetulla laitoksella ei tehtäviä.

2. SUORITUSTASON VAKAUDEN ARVIOINTIIN JA VARMENTAMISEEN OSALLISTUVAT LAITOKSET

Rakennusalan tuotteen suoritustason vakauden arviointiin ja varmentamiseen osallistuvien ilmoitettujen laitosten tehtävien osalta on erotettava seuraavat:

- (1) Sertifiointilaitos on ilmoitettu viranomais- tai yksityinen laitos, jolla on tarvittava pätevyys ja vastuu antaa todistuksia tiettyjen menettely- ja hallintosääntöjen mukaisesti.
 - (2) Tarkastuslaitos on ilmoitettu laitos, jonka organisaatio, henkilöstö, pätevyys ja puolueettomuus on sellainen, että se pystyy suorittamaan seuraavat tehtävät määriteltyjen kriteereiden mukaisesti: valmistajien laadunvalvontatoimien arviointi ja suosittelu niiden hyväksyntää ja myöhempää auditointia varten sekä rakennusalan tuotteiden valinta ja arviointi tehtaalla tiettyjen kriteereiden mukaisesti.
 - (3) Testauslaboratorio on ilmoitettu laboratorio, joka mittaa, tutkii, testaa, kalibroi tai muutoin määrittää materiaalien tai rakennusalan tuotteiden ominaisuuksia tai suoritustasoa.
-

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Rajatylyttävät maksut yhteisössä *I**

P6_TA(2009)0321

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rajatylyttävistä maksuista yhteisössä (KOM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD))

(2010/C 184 E/81)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0640),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0352/2008),
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 25. maaliskuuta 2009 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus sellaisena kuin se on tarkistettuna EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0053/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0194**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi rajatylyttävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta***(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 924/2009.)*

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminta ***I

P6_TA(2009)0322

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (KOM(2008)0627 – C6-0350/2008 – 2008/0190(COD))

(2010/C 184 E/82)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0627),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 47 artiklan 2 kohdan sekä 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0350/2008),
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 25. maaliskuuta 2009 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus sellaisena kuin se on tarkistettuna EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0056/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0190

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/110/EY.)

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystä säännöt *I**

P6_TA(2009)0323

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystä säännöistä (sivutuoteasetus) (KOM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD))

(2010/C 184 E/83)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0345),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0220/2008),
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 1. huhtikuuta 2009 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus sellaisena kuin se on tarkistettuna EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon komissiolle [muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystä säännöistä annettavassa] tulevassa asetuksessa ("tuleva asetusta") annetun toimivallan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A6-0087/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa komissiota valmistelemaan luonnoksen tulevan asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteiksi tarvittavalla teknisellä asiantuntemuksella, joka on tullut todistettavasti esiin keskusteluissa, ja ennen tulevan asetuksen soveltamispäivää, jotta parlamentin tarkemmat ehdotukset tiettyjen teknisten kysymysten ratkaisemiseksi voidaan ottaa huomioon luonnoksessa;
 4. kehottaa komissiota esittämään toimenpideluonnoksen parlamentille keskustelua varten ennen valvonnan käsittelevän sääntelymenettelyn aloittamista parlamentin osallistumisoikeuden harjoittamisen helpottamiseksi;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0110

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009/EY antamiseksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveystä säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 1069/2009.)

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Keskipitkän ajan rahoitustuki jäsenvaltioiden maksutaseille *

P6_TA(2009)0324

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille annetun asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta (KOM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS))

(2010/C 184 E/84)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2009)0169),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 308 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0134/2009),
 - ottaa huomioon 18. helmikuuta 2002 järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 ⁽¹⁾ ja 6. syyskuuta 2001 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi järjestelyistä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta ⁽³⁾ ja samana päivänä antamansa päätöslauselman järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2009 annetun Euroopan keskuspankin lausunnon ehdotuksesta neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille annetun asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 ja 134 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0268/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 72 E, 21.3.2002, s. 312.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0560.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0562.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 3 kohta**

Asetus (EY) N:o 332/2002

3 a artikla

Komissio ja kyseinen jäsenvaltio laativat yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa neuvoston määräämät ehdot käsitellään yksityiskohtaisesti.

Komissio ja kyseinen jäsenvaltio laativat yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa neuvoston määräämät ehdot käsitellään yksityiskohtaisesti. **Komissio toimittaa yhteisymmärryspöytäkirjan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.**

Tarkistus 2**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 4 kohta**

Asetus (EY) N:o 332/2002

5 artikla

1. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tarkistaakseen säännöllisin väliajoin yhteistyössä talous- ja rahoituskomitean kanssa, että yhteisön lainaa saavan jäsenvaltion talouspolitiikka on sopeutusohjelman ja neuvoston 3 artiklan mukaisesti mahdollisesti asettamien muiden ehtojen mukainen. Jäsenvaltion on annettava komission käyttöön kaikki tätä varten tarvittavat tiedot ja tehtävä yhteistyötä komission kanssa. Talous- ja rahoituskomitean annettua asiasta lausunnon komissio päättää seuraavien erien maksatuksesta tällaisen tarkastuksen antamien tulosten perusteella.

Neuvosto päättää talouspolitiikalle alun perin asetettujen ehtojen mahdollisesta muuttamisesta.

1. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tarkistaakseen säännöllisin väliajoin yhteistyössä talous- ja rahoituskomitean kanssa, että yhteisön lainaa saavan jäsenvaltion talouspolitiikka on sopeutusohjelman ja neuvoston 3 artiklan mukaisesti mahdollisesti asettamien muiden ehtojen **sekä 3 a artiklassa tarkoitettun yhteisymmärryspöytäkirjan mukainen.** Jäsenvaltion on annettava **Euroopan parlamentin ja** komission käyttöön kaikki tätä varten tarvittavat tiedot ja tehtävä yhteistyötä komission kanssa. Talous- ja rahoituskomitean annettua asiasta lausunnon komissio päättää seuraavien erien maksatuksesta tällaisen tarkastuksen antamien tulosten perusteella.

2. Neuvosto päättää talouspolitiikalle alun perin asetettujen ehtojen mahdollisesta muuttamisesta **yhteisön tärkeimpien taloudellisten tavoitteiden mukaisesti.**

Tarkistus 3**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 6 a kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 332/2002

10 artikla

(6 a) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Neuvosto tarkastelee joka toinen vuosi komission kertomuksen perusteella ja Euroopan parlamenttia kuultuaan sekä talous- ja rahoituskomitean annettua asiasta lausunnon [...], täyttääkö järjestely edelleen periaatteeltaan, menettelyiltään ja, enimmäismääriltään ne tarpeet, jotka johtivat sen luomiseen.”

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Säästöjen tuottamien korkotulojen verotus *

P6_TA(2009)0325

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta (KOM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS))

(2010/C 184 E/85)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0727),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 94 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0464/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0244/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 26

**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
Johdanto-osan 9 a kappale (uusi)**

(9 a) Toukokuussa 1999 ja marraskuussa 2000 annetuissa neuvoston (Ecofin) päätelmissä päätettiin alun perin jättää kaikki innovatiiviset rahoitustuotteet direktiivin 2003/48/EY soveltamisalan ulkopuolelle ja niihin sisällytettiin nimenomainen maininta siitä, että kysymystä olisi tarkasteltava uudelleen direktiivin ensimmäisen uudelleentarkastelun yhteydessä

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

tavoitteena löytää määritelmä, joka kattaa kaikki velkasitoumuksia vastaavat arvopaperit, niin että varmistetaan direktiivin tehokkuus muuttuvassa ympäristössä ja vältetään markkinahäiriöiltä. Näin ollen on aiheellista sisällyttää kaikki innovatiiviset rahoitustuotteet direktiivin soveltamisalaan. Niinpä myös koronmaksun määritelmän olisi katettava kaikki pääomainvestoinneista saadut tulot, joissa tuotto on määrätty etukäteen ja liiketoimesta saadun tuoton suurin osa on rinnastettavissa muihin korkotuloihin. Jotta varmistetaan tämän säännöksen yhdenmukainen tulkinta kaikissa jäsenvaltioissa, sitä olisi täydennettävä kyseisten rahoitustuotteiden luettelolla. Komission olisi hyväksyttävä tämä luettelo komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdystä neuvoston päätöksessä 1999/468/EY (*) vahvistetun menettelyn mukaisesti.

(*) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
Johdanto-osan 10 a kappale (uusi)

(10 a) Yhteisön olisi edistettävä maailmanlaajuisista verotusjärjestelmää 23 päivänä lokakuuta 2006 annettujen Ecofin-neuvoston päätelmien mukaisesti, joissa neuvosto kehotti komissiota tutkimaan mahdollisuutta neuvotella säästöjen verotusta koskevista sopimuksista Hong Kongin, Macaon ja Singaporen kanssa tavoitteena kansainvälisen sopimuksen aikaansaaminen jäsenvaltioiden direktiivin 2003/48/EY nojalla soveltamia toimenpiteitä vastaavien toimenpiteiden soveltamisesta.

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
Johdanto-osan 12 a kappale (uusi)

(12 a) Neuvoston 21 päivänä tammikuuta 2003 antamissa päätelmissä katsottiin, että Yhdysvallat on soveltanut direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä. On kuitenkin aiheellista ottaa direktiivissä 2003/48/EY olevan liitteen I soveltamisalaan tiettyjä oikeudellisia muotoja ja järjestelyjä, jotta varmistetaan tosiasiallinen verotus.

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
Johdanto-osan 13 a kappale (uusi)

(13 a) Komission olisi direktiivin 2003/48/EY toimintaa tarkastellessaan kiinnitettävä erityistä huomiota tiettyihin pääomatulojen muotoihin, kuten henkivakuutus tuotteista, elinkoroista, vaihtosopimuksista tai joistakin eläkkeistä saatuihin tuloihin, jotka eivät vielä kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 4**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – -1 kohta (uusi)**

Direktiivi 2003/48/EY

Johdanto-osan 8 kappale

(-1) Korvataan johdanto-osan 8 kappale seuraavasti:

”(8) Tällä direktiivillä on kahdenlainen tarkoitus: sen tavoitteena on ensinnäkin mahdollistaa jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat verotuksellisesti toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, maksettujen säästöistä kertyneiden korkotulojen tosiasiallinen verotus viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja toiseksi varmistaa jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat verotuksellisesti toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, maksettujen säästöistä kertyneiden korkotulojen tosiasiallinen vähimmäisverotus.”

Tarkistus 5**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – -1 a kohta (uusi)**

Direktiivi 2003/48/EY

Johdanto-osan 19 kappale

(-1 a) Korvataan johdanto-osan 19 kappale seuraavasti:

”(19) Lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden olisi siirrettävä suurin osa tästä lähdeverosta saamistaan tuloista koron tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan jäsenvaltiolle. Sen osan, jonka kyseinen jäsenvaltio voi pidättää, olisi oltava oikein suhteutettu tulojen jakamismekanismin hoitamisesta aiheutuneisiin hallinnollisiin kustannuksiin nähden, ja siinä olisi otettava huomioon kustannukset, jotka aiheutuisivat tietojenvaihdosta.”

Tarkistus 6**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – -1 b kohta (uusi)**

Direktiivi 2003/48/EY

Johdanto-osan 24 a kappale (uusi)

(-1 b) Lisätään johdanto-osan kappale seuraavasti:

”(24 a) Niin pitkään kuin Hong Kong, Singapore ja muut liitteessä I luetellut maat ja alueet eivät kaikki sovelta tässä direktiivissä säädettyjä tai niitä vastaavia toimenpiteitä, pääomapako näihin maihin ja näille alueille voisi vaarantaa tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen. Siksi on tärkeää, että yhteisö toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistukseksi, että näiden maiden ja alueiden kanssa päästään sopimukseen siitä, millä ehdoin nämä maat ja alueet soveltavat näitä toimenpiteitä.”

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – -1 c kohta (uusi)

Direktiivi 2003/48/EY

1 artikla – 1 kohta

(-1 c) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tämän direktiivin tavoitteena on

- mahdollistaa jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat verotuksellisesti toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, maksettujen säästöistä kertyneiden korkotulojen tosiasiallinen verotus viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti;
- varmistaa jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat verotuksellisesti toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, maksettujen säästöistä kertyneiden korkotulojen tosiasiallinen vähimmäisverotus.”

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 1 kohta

Direktiivi 2003/48/EY

1 artikla – 2 kohta

”2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet suorittavat tämän direktiivin täytäntöön panemisen edellyttämät tehtävät riippumatta koronmaksun perustana olevan velkasitoumuksen antajan tai arvopaperin liikkeeseenlaskijan sijoittautumispaikasta.”

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueelle sijoittautuneet **taloudelliset toimijat ja** maksuasiamiehet suorittavat tämän direktiivin täytäntöön panemisen edellyttämät tehtävät riippumatta koronmaksun perustana olevan velkasitoumuksen antajan tai arvopaperin liikkeeseenlaskijan sijoittautumispaikasta.

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 2 kohta – a alakohta – i alakohta

Direktiivi 2003/48/EY

2 artikla – 1 kohta – johdantokappale

”Rajoittamatta 4 artiklan 2 kohdan soveltamista tässä direktiivissä ’tosiasiallisella edunsaajalla’ tarkoitetaan jokaista luonnollista henkilöä, jolle tai jonka hyväksi suoritetaan koronmaksu, paitsi jos henkilö voi osoittaa, ettei sitä ole vastaanotettu tai sen maksamisesta huolehdittu hänen hyväkseen eli että hän”;

1. ”Rajoittamatta 4 artiklan 2 kohdan soveltamista tässä direktiivissä ’tosiasiallisella edunsaajalla’ tarkoitetaan jokaista luonnollista henkilöä, jolle tai jonka hyväksi suoritetaan **taikka jolle olisi pitänyt suorittaa tai jonka hyväksi oletetaan suoritettavan** koronmaksu, paitsi jos henkilö voi osoittaa, ettei sitä ole vastaanotettu tai sen maksamisesta huolehdittu hänen hyväkseen eli että hän”;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 10**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – 3 kohta**

Direktiivi 2003/48/EY

3 artikla – 2 kohta – 1 alakohta – b alakohta

b) 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa tai toteutuneissa liiketoimissa, jos sopimussuhdetta ei ole, maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy tosiasiallisen edunsaajan nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä, jos tosiasiallisen edunsaajan osoite sijaitsee tai hän muulla tavalla osoittaa verotuksellisen asuinpaikkansa sijaitsevan liitteessä II mainitussa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion antama verotunniste tai muu vastaava tunniste.

b) 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa tai toteutuneissa liiketoimissa, jos sopimussuhdetta ei ole, maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy tosiasiallisen edunsaajan nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä, jos tosiasiallisen edunsaajan osoite sijaitsee tai hän muulla tavalla osoittaa verotuksellisen asuinpaikkansa sijaitsevan liitteessä II mainitussa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion antama verotunniste tai muu vastaava tunniste, **kun verotunniste tai muu vastaava tunniste esiintyy henkilöllisyyden todistamiseksi esitettyssä asiakirjassa.**

Tarkistus 11**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – 3 kohta**

Direktiivi 2003/48/EY

3 artikla – 2 kohta – 2 alakohta

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan esittämän passin, virallisen henkilökortin tai liitteessä II mainitun muun virallisen asiakirjan perusteella. Tiedot, jotka eivät käy ilmi passista, virallisesta henkilökortista tai muusta virallisesta asiakirjasta on todettava tosiasiallisen edunsaajan esittämän jonkin muun sellaisen virallisen henkilöasiakirjan perustella, jonka on myöntänyt sen maan viranomainen, jossa hänen vakituinen asuinpaikkansa sijaitsee tai jossa hän muulla tavoin osoittaa verotuksellisen asuinpaikkansa sijaitsevan.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan esittämän passin, virallisen henkilökortin tai liitteessä II mainitun muun virallisen asiakirjan perusteella. Tiedot, jotka eivät käy ilmi passista, virallisesta henkilökortista tai **mistään** muusta virallisesta asiakirjasta on todettava tosiasiallisen edunsaajan esittämän jonkin muun sellaisen virallisen henkilöasiakirjan perustella, jonka on myöntänyt sen maan viranomainen, jossa hänen vakituinen asuinpaikkansa sijaitsee tai jossa hän muulla tavoin osoittaa verotuksellisen asuinpaikkansa sijaitsevan.

Tarkistus 12**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – 3 kohta**

Direktiivi 2003/48/EY

4 artikla – 2 kohta – 2 alakohta

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi oikeudellisen järjestelyn toimivan johdon katsotaan sijaitsevan maassa, jossa sijaitsee sen henkilön pysyvä asuinpaikka, jonka hallussa omistusoikeus on ensisijaisesti ja joka ensisijaisesti hallinnoi kyseisen oikeudellisen järjestelyn omaisuutta **ja** tuloja.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi oikeudellisen järjestelyn toimivan johdon katsotaan sijaitsevan maassa, jossa sijaitsee sen henkilön pysyvä asuinpaikka, jonka hallussa omistusoikeus on ensisijaisesti ja joka ensisijaisesti hallinnoi kyseisen oikeudellisen järjestelyn omaisuutta **tai** tuloja.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 13**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – 3 kohta**

Direktiivi 2003/48/EY

4 artikla – 2 kohta – 7 alakohta

Taloudellisen toimijan, joka suorittaa koronmaksun tai huolehtii sen maksamisesta liitteessä III olevassa luettelossa mainitulle yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle, on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen yhteisön nimi ja paikka, jossa sen toimiva johto sijaitsee, tai oikeudellisen järjestelyn tapauksessa sellaisen henkilön nimi ja pysyvä asuinpaikka, jonka hallussa omistusoikeus on ensisijaisesti ja joka ensisijaisesti hallinnoi kyseisen oikeudellisen järjestelyn omaisuutta **ja** tuloja, sekä sen koron kokonaismäärä, joka on maksettu tai jonka maksamisesta on huolehdittu kyseiselle yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle. Jos yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn toimiva johto sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava tämä tieto kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Taloudellisen toimijan, joka suorittaa koronmaksun tai huolehtii sen maksamisesta liitteessä III olevassa luettelossa mainitulle yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle, on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen yhteisön nimi ja paikka, jossa sen toimiva johto sijaitsee, tai oikeudellisen järjestelyn tapauksessa sellaisen henkilön nimi ja pysyvä asuinpaikka, jonka hallussa omistusoikeus on ensisijaisesti ja joka ensisijaisesti hallinnoi kyseisen oikeudellisen järjestelyn omaisuutta **tai** tuloja, sekä sen koron kokonaismäärä, joka on maksettu tai jonka maksamisesta on huolehdittu kyseiselle yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle. Jos yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn toimiva johto sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava tämä tieto kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tarkistus 14**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – 3 kohta**

Direktiivi 2003/48/EY

4 artikla – 3 kohta

”3. Sellaisella 2 kohdassa tarkoitettulla yhteisöllä ja oikeudellisella järjestelyllä, jonka varoihin tai tuloihin yhdelläkään tosiasiallisella edunsaajalla ei ole välitöntä oikeutta, kun ne vastaanottavat koronmaksun, on tätä direktiiviä sovellettaessa mahdollisuus tulla kohdelluiksi 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavana yrityksenä taikka muuna yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavana rahastona tai järjestelmänä.

Kun yhteisö tai oikeudellinen järjestely käyttää tätä mahdollisuutta, jäsenvaltion, jossa sen toimiva johto sijaitsee, on annettava asiaa koskeva todistus. Yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn on esitettävä tämä todistus koronmaksun suorittavalle tai sen maksamisesta huolehtivalle taloudelliselle toimijalle.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tätä mahdollisuutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt sellaisia yhteisöjä ja oikeudellisia järjestelyjä varten, joiden toimiva johto sijaitsee niiden alueella, ja niiden on varmistettava, että tätä mahdollisuutta käyttänyt yhteisö tai oikeudellinen järjestely toimii maksuasiamiehenä 1 kohdan mukaisesti sen vastaanottamien koronmaksujen kokonaismäärään saakka kaikissa niissä tapauksissa, joissa tosiasiallisella edunsaajalla on välitön oikeus sen varoihin tai tuloihin.”.

Poistetaan.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 27

Ehdotus direktiiviksi – muutossädös

1 artikla – 4 kohta

Direktiivi 2003/48/EY

6 artikla – -1 kohta (uusi)

-1. Sanotun rajoittamatta seuraavissa tämän artiklan kohdissa vahvistettuja säännöksiä tämän direktiivin mukainen yleisperiaate on, että ”koronmaksu” tarkoittaa kaikkia pääomainvestoinneista saatuja tuloja, joissa tuotto on määrätty etukäteen ja liiketoimesta saadun tuoton suurin osa on rinnastettavissa muihin korkotuloihin. Jotta varmistetaan tämän säännöksen yhdenmukainen tulkinta kaikissa jäsenvaltioissa, sitä on täydennettävä kyseisten rahoitustuotteiden luettelolla. Komission on hyväksyttävä tämä luettelo ... [säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 2009/.../EY 2 artiklan 1 kohdassa säädetty päivämäärä] mennessä tämän direktiivin 18 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

Tarkistus 15

Ehdotus direktiiviksi – muutossädös

1 artikla – 4 kohta

Direktiivi 2003/48/EY

6 artikla – 1 kohta – c alakohta – ii alakohta

ii) 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käyttä-
neet yhteisöt tai oikeudelliset järjestelyt;

Poistetaan.

Tarkistus 16

Ehdotus direktiiviksi – muutossädös

1 artikla – 4 kohta

Direktiivi 2003/48/EY

6 artikla – 1 kohta – d alakohta – ii alakohta

ii) 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käyttä-
neet yhteisöt tai oikeudelliset järjestelyt;

Poistetaan.

Tarkistus 35

Ehdotus direktiiviksi – muutossädös

1 artikla – 4 kohta

Direktiivi 2003/48/EY

6 artikla – 1 kohta – e alakohta

e) sellaisesta henkivakuutus sopimuksesta saatavia etuuksia, johon sisältyvä biometristen riskien vakuutuskate on sopimuksen juoksuajalle ilmaistuna keskiarvona alle 5 prosenttia vakuutetusta pääomasta ja jonka tosiasiallinen tuotto on täysin riippuvainen a, aa, b, c ja d alakohdassa tarkoitetuista koroista tai tuloista; tässä yhteydessä henkivakuutus sopimuksen nojalla vakuutusnottajalle maksettujen määrien ja henkivakuutusnantajalle saman henkivakuutus sopimuksen mukaisesti suoritettujen kaikkien maksujen kokonaismäärän välistä eroa pidetään henkivakuutus sopimuksesta saatuuina etuuksina.

e) vakuutus sopimuksissa:

i) säästöeläkevakuutusten osalta vakuutus etuuden ja sopimuksen lunastuksen yhteydessä maksettujen vakuutusmaksujen kokonaismäärän välistä eroa, kun eläkettä ei makseta koko eliniän ajan;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

ii) sellaisesta henkivakuutus sopimuksesta saatavia etuuksia, johon sisältyvä biometrinen riskien vakuutuskate on sopimuksen juoksuajalle ilmaistuna keskiarvona alle **10 prosenttia** vakuutetusta **alkupääomasta** ja jonka tosiasiallinen tuotto on riippuvainen **koroista tai jonka tosiasiallinen tuotto ilmaistaan osuuksina tai on suoraan riippuvainen niistä ja jonka varoista yli 40 prosenttia on sijoitettu** a, aa, b, c ja d alakohdassa **tarkoitettuihin tuloihin**.

Jos maksuasiamiehellä ei osuussidonnaisen vakuutus sopimuksen osalta ole tietoa siitä, kuinka suuri prosenttiosuus varoista on sijoitettu velkasitoumuksiin tai huomioon otettaviin arvopapereihin, prosenttiosuuden katsotaan olevan yli 40 prosenttia.

Tässä yhteydessä henkivakuutus sopimuksen nojalla vakuutusnottajalle maksettujen määrien ja henkivakuutusnottajalle saman henkivakuutus sopimuksen mukaisesti suoritettujen kaikkien maksujen kokonaismäärän välistä eroa pidetään henkivakuutus sopimuksesta saatuina etuuksina.

Kun sopimuksen allekirjoittaja, vakuutettu ja edunsaaja eivät ole sama henkilö, biometrinen riskien vakuutus katteen katsotaan olevan alle 10 prosenttia.

Tarkistus 36

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 4 kohta

Direktiivi 2003/48/EY

6 artikla – 1 kohta – e a alakohta (uusi)

e a) strukturoidusta tuotteista saatavia tuloja. Strukturoidut tuotteet ovat joukkovelkakirjoja, joissa takaisinmaksuvelvoitteiden taso määräytyy jonkinlaisen sovitun perusarvon kehityksen mukaan. Tuloiksi katsotaan myös strukturoidun tuotteen hankintahinnan sekä sen myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneiden tulojen välinen ero;

Tarkistus 37

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 4 kohta

Direktiivi 2003/48/EY

6 artikla – 1 kohta – e b alakohta (uusi)

e b) osinkoja, jotka luottolaitos tai rahoituslaitos vastaanottaa tosiasiallisen edunsaajan puolesta.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 18**Ehdotus direktiiviksi – muutossädös****1 artikla – 4 kohta**

Direktiivi 2003/48/EY

6 artikla – 9 kohta

9. Edellä 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitettut tulot katsotaan koronmaksuksi vain siltä osin kuin tulojen perustana olevat arvopaperit on laskettu liikkeeseen ensimmäisen kerran **1 päivänä joulukuuta 2008 tai sen jälkeen.**

9. Edellä 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitettut tulot katsotaan koronmaksuksi vain siltä osin kuin tulojen perustana olevat arvopaperit on laskettu liikkeeseen ensimmäisen kerran **kuusi kuukautta tämän direktiivin julkaisemisen jälkeen tai sitä myöhemmin.**

Tarkistus 19**Ehdotus direktiiviksi – muutossädös****1 artikla – 4 kohta**

Direktiivi 2003/48/EY

6 artikla – 10 kohta

10. Henkivakuutus sopimuksista saatavat etuudet katsotaan 1 kohdan e alakohdan mukaiseksi koronmaksuksi vain siltä osin kuin kyseisiin etuuksiin oikeuttavat henkivakuutus sopimukset on tehty ensimmäisen kerran **1 päivänä joulukuuta 2008 tai sen jälkeen.**

10. Henkivakuutus sopimuksista saatavat etuudet katsotaan 1 kohdan e alakohdan mukaiseksi koronmaksuksi vain siltä osin kuin kyseisiin etuuksiin oikeuttavat henkivakuutus sopimukset on tehty ensimmäisen kerran **kuusi kuukautta tämän direktiivin julkaisemisen jälkeen tai sitä myöhemmin.**

Tarkistus 20**Ehdotus direktiiviksi – muutossädös****1 artikla – 5 a kohta (uusi)**

Direktiivi 2003/48/EY

10 artikla – 2 kohta

5 a) Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”Siirtymäkausi päättyy viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014 tai sen ensimmäisen kokonaisen verovuoden lopussa, joka seuraa jälkimmäistä seuraavista päivämääristä, jos kyseinen päivämäärä on aikaisempi kuin 1 päivä heinäkuuta 2014:

— päivä, jolloin neuvoston tehtyä yksimielisen päätöksen tulee voimaan Euroopan yhteisön sekä Sveitsin valaliiton, Liechtensteinin ruhtinaskunnan, San Marinon tasavallan, Monacon ruhtinaskunnan ja Andorran ruhtinaskunnan välinen viimeisin

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

sopimus, jossa määrätään 18 päivänä huhtikuuta 2002 julkaistussa OECD:n mallisopimuksessa verotietojen vaihdosta (jäljempänä OECD:n mallisopimus) määritellystä tietojen vaihdosta sitä pyydetessä sellaisten tässä direktiivissä määriteltyjen koronmaksujen osalta, joita näiden valtioiden alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet maksavat tämän direktiivin soveltamisalueella asuville tosiasiallisille edunsaajille, samojen maiden soveltaessa lisäksi samanaikaisesti lähdeveroa näihin maksuihin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille vastaaville ajanjaksoille määriteltyjen verokantojen mukaisesti,

- päivä, jona neuvosto päättää yksimielisesti, että Yhdysvallat on sitoutunut OECD:n mallisopimuksessa määriteltyyn tietojenvaihtoon sitä pyydetessä sellaisten tässä direktiivissä määriteltyjen koronmaksujen osalta, joita sen alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet maksavat tämän direktiivin soveltamisalueella asuville tosiasiallisille edunsaajille,
- päivä, jona neuvosto päättää yksimielisesti, että Hong Kong, Singapore ja muut liitteessä I luetellut maat ja alueet ovat sitoutuneet OECD:n mallisopimuksessa määriteltyyn tietojenvaihtoon sitä pyydetessä sellaisten tässä direktiivissä määriteltyjen koronmaksujen osalta, joita niiden alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet maksavat tämän direktiivin soveltamisalueella asuville tosiasiallisille edunsaajille.”

Tarkistus 21

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 6 a kohta (uusi)

Direktiivi 2003/48/EY

12 artikla – 1 ja 2 kohta

6 a) Korvataan 12 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on pidettävä 10 prosenttia näistä verotuloista itsellään ja siirrettävä 90 prosenttia koron tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan jäsenvaltiolle.

2. Edellä 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on pidettävä 10 prosenttia näistä verotuloista itsellään ja siirrettävä 90 prosenttia muille jäsenvaltiolle samassa suhteessa kuin tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritetuissa siirroissa.”

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 22**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – 10 kohta**

Direktiivi 2003/48/EY

18 artikla

10) Korvataan 18 artiklan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Komissio antaa kolmen vuoden välein neuvostolle tämän direktiivin toimintaa koskevan kertomuksen, joka perustuu liitteessä V lueteltuihin tilastotietoihin, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.”.

10) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla**Uudelleentarkastelu**

1. Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä tietojenvaihtojärjestelmästä ja lähdeverojärjestelmästä vertailevan tutkimuksen, jossa analysoidaan niiden etuja ja heikkouksia veropetosten ja veronkierron tehokasta nujertamista koskevan tavoitteen arvioimiseksi. Tässä vertailevassa tutkimuksessa olisi otettava huomioon erityisesti avoimuus, jäsenvaltioiden verotuksellinen riippumattomuus, vero-oikeus ja näihin kahteen järjestelmään liittyvä hallinnollinen taakka.

2. Komissio antaa kolmen vuoden välein neuvostolle ja Euroopan parlamentille tämän direktiivin toimintaa koskevan kertomuksen, joka perustuu liitteessä V lueteltuihin tilastotietoihin, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle. Näiden kertomusten ja 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen perusteella sekä erityisesti 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymisen valossa komissio tekee neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi, jotta varmistetaan säästötulojen tosiasiallinen verotus ja poistetaan kilpailun epäsuotavat vääristymät.

3. Komissio tarkastelee 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tutkimuksen ja kertomusten yhteydessä erityisesti, olisiko asianmukaista ulottaa tämän direktiivin soveltamisala koskemaan kaikkia tulonlähteitä, mukaan lukien osingot ja pääomavoitot, sekä kaikille oikeushenkilöille suoritetuja maksuja.”

Tarkistus 23**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****1 artikla – 11 kohta**

Direktiivi 2003/48/EY

18 b artikla – 3 a kohta (uusi)

3 a. Komissio, jota avustaa komitea, arvioi 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen kahden vuoden välein 18 a artiklassa tarkoitettujen menettelyjen, asiakirjojen ja yhteisten muotoilujen ja mallien toimivuutta ja toteuttaa 18 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen niiden parantamiseksi.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Tarkistus 24

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

Liite – 2 kohta

Direktiivi 2003/48/EY

Liite I

KOMISSIION TEKSTI

LIITE I

Luettelo sellaisten yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen oikeudellisista muodoista, joihin sovelletaan 2 artiklan 3 kohtaa, koska niiden kotipaikan katsotaan sijaitsevan niiden toimivan johdon sijaintipaikan perusteella tietyn maan alueella tai tietyllä lainkäyttöalueella

1. Sellaisten yhteisöjen tai oikeudellisten järjestelyjen oikeudelliset muodot, joiden toimiva johto sijaitsee maassa tai lainkäyttöalueella, joka ei kuulu direktiivin alueelliseen soveltamisalaan, sellaisena kuin se on määritelty 7 artiklassa, ja jota ei mainita 17 artiklan 2 kohdassa:

Antigua ja Barbuda	International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Bahama	Huolto-omaisuus (trust) Foundation (säätio) International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Bahrain	Rahoitusalan huolto-omaisuus (financial trust)
Barbados	Huolto-omaisuus (trust)
Belize	Huolto-omaisuus (trust) International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Bermuda	Huolto-omaisuus (trust)
Brunei	Huolto-omaisuus (trust) International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö) Kansainvälinen huolto-omaisuus (International trust) International Limited Partnership (kansainvälinen kommandiittiyhtiö)
Cookinsaaret	Huolto-omaisuus (trust) Kansainvälinen huolto-omaisuus (International trust) International company (kansainvälinen yhtiö) International partnership (kansainvälinen henkilöyhtiö)
Costa Rica	Huolto-omaisuus (trust)
Djibouti	Verovapaa yhtiö (Ulkomainen) huolto-omaisuus (trust)
Dominica	Huolto-omaisuus (trust) International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Fidži	Huolto-omaisuus (trust)
Ranskan Polynesia	Société (yhtiö) Société de personnes (henkilöyhtiö) Société en participation (yhteisyritys) (Ulkomainen) huolto-omaisuus (trust)
Guam	Company (yhtiö) Yhden henkilön yritys Partnership (henkilöyhtiö) (Ulkomainen) huolto-omaisuus (trust)
Guatemala	Huolto-omaisuus (trust) Fundación (säätio)

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Hongkong	Huolto-omaisuus (trust)
Kiribati	Huolto-omaisuus (trust)
Labuan (Malesia)	Offshore company (offshore-yhtiö) Malaysian offshore bank (malesialainen offshore-pankki) Offshore limited partnership (offshore-kommandiittiyhtiö) Offshore trust (offshore-huolto-omaisuus (trust))
Libanon	Offshore-yhtiöjärjestelmän mukaiset yhtiöt
Macao	Huolto-omaisuus (trust) Fundação (säätio)
Malediivit	Kaikki yhtiöt, avoin yhtiö ja ulkomainen huolto-omaisuus (trust)
Pohjois-Mariaanit	Foreign sales corporation (ulkomainen myyntiyhtiö) Offshore banking corporation (offshore-pankkiyhtiö) (Ulkomainen) huolto-omaisuus (trust)
Marshallinsaaret	Huolto-omaisuus (trust)
Mauritius	Huolto-omaisuus (trust) Global business company cat. 1 and 2 (1. tai 2. luokan kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Mikronesia	Company (yhtiö) Partnership (henkilöyhtiö) (Ulkomainen) huolto-omaisuus (trust)
Nauru	Trust / nominee company (huolto-omaisuus (trust) / hallintayhtiö) Company (yhtiö) Partnership (henkilöyhtiö) Yhden henkilön yritys Ulkomainen testamentti Ulkomainen pesä Muu hallituksen hyväksymä liiketoimintamuoto
Uusi-Kaledonia	Société (yhtiö) Société civile (siviiliyhtiö) Société de personnes (henkilöyhtiö) Yhteisyritys Kuolinpesä (Ulkomainen) huolto-omaisuus (trust)
Niue	Huolto-omaisuus (trust) International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Panama	Fideicomiso (huolto-omaisuus (trust)) Fundación de interés privado (säätio)
Palau	Company (yhtiö) Partnership (henkilöyhtiö) Yhden henkilön yritys Edustusto Credit union (rahoitusosuuskunta) Cooperative (osuuskunta) (Ulkomainen) huolto-omaisuus (trust)
Filippiinit	Huolto-omaisuus (trust)
Puerto Rico	Estate (pesä) Huolto-omaisuus (trust) International banking entity (kansainvälinen pankkitoimintayhteisö)
Saint Kitts ja Nevis	Huolto-omaisuus (trust) Foundation (säätio) Verovapaa yhtiö

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Saint Lucia	Huolto-omaisuus (trust)
Saint Vincent ja Grenadiinit	Huolto-omaisuus (trust)
Samoa	Huolto-omaisuus (trust) International trust (kansainvälinen huolto-omaisuus (trust)) International company (kansainvälinen yhtiö) Offshore bank (offshore-pankki) Offshore insurance company (offshore-vakuutusyhtiö) International partnership (kansainvälinen henkilöyhtiö) Limited partnership (kommandiittiyhtiö)
Seychellit	Huolto-omaisuus (trust) International business company (kansainvälinen liiketointayhtiö)
Singapore	Huolto-omaisuus (trust)
Salomonsaaret	Company (yhtiö) Partnership (henkilöyhtiö) Huolto-omaisuus (trust)
Etelä-Afrikka	Huolto-omaisuus (trust)
Tonga	Huolto-omaisuus (trust)
Tuvalu	Huolto-omaisuus (trust) Provident fund (huoltorahasto)
Arabiemiirikunnat	Huolto-omaisuus (trust)
Yhdysvaltain Neitsytsaaret	Huolto-omaisuus (trust) Verovapaa yhtiö
Uruguay	Huolto-omaisuus (trust)
Vanuatu	Huolto-omaisuus (trust) Verovapaa yhtiö International company (kansainvälinen yhtiö)

2. Yhteisöt ja oikeudelliset järjestelyt, joiden toimiva johto sijaitsee maassa tai lainkäyttöalueella, joka mainitaan 17 artiklan 2 kohdassa ja joihin sovelletaan 2 artiklan 3 kohtaa, kunnes kyseinen maa tai lainkäyttöalue antaa 4 artiklan 2 kohtaa vastaavat säännökset:

Andorra	Huolto-omaisuus (trust)
Anguilla	Huolto-omaisuus (trust)
Aruba	Stichting (säätio) Offshore-yhtiöjärjestelmän mukaiset yhtiöt
Brittiläiset Neitsytsaaret	Huolto-omaisuus (trust) International business company (kansainvälinen liiketointayhtiö)
Caymansaaret	Huolto-omaisuus (trust) Verovapaa yhtiö
Guernsey	Huolto-omaisuus (trust) Verovapaa yhtiö
Mansaari	Huolto-omaisuus (trust)
Jersey	Huolto-omaisuus (trust)

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Liechtenstein	Anstalt (huolto-omaisuus (trust)) Stiftung (säätio)
Monaco	Huolto-omaisuus (trust) Fondation (säätio)
Montserrat	Huolto-omaisuus (trust)
Alankomaiden Antillit	Huolto-omaisuus (trust) Stichting (säätio)
San Marino	Huolto-omaisuus (trust) Fondazione (säätio)
Sveitsi	Huolto-omaisuus (trust) Säätio
Turks- ja Caicossaaret	Verovapaa yhtiö Limited partnership (kommandiittiyhtiö) Huolto-omaisuus (trust)

MUUDATUSETTEPANEK

LIITE I

1. Sellaisten yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen oikeudellisiin muotoihin, joihin sovelletaan 2 artiklan 3 kohtaa, kuuluvat seuraavat:

- rajavastuuyritykset, jotka ovat joko osakeyhtiöitä tai takuulla tai muulla mekanismilla rajattuja
- rajavastuuyhtiöt, jotka ovat joko osakeyhtiöitä tai takuulla tai muulla mekanismilla rajattuja
- kansainväliset yritykset tai yhtiöt
- kansainväliset liiketoimintayritykset tai -yhtiöt
- verovapaat yritykset tai yhtiöt
- ”protected cell” -yritykset tai -yhtiöt
- ”incorporated cell” -yritykset tai -yhtiöt
- kansainväliset pankit, mukaan lukien yhtiöt, joilla on samankaltainen nimi
- offshore-pankit, mukaan lukien yhtiöt, joilla on samankaltainen nimi
- vakuutusyritykset tai -yhtiöt
- jälleenvakuutus-yritykset tai -yhtiöt;
- osuuskunnat
- luotto-osuuskunnat
- kaikki henkilöyhtiöiden muodot mukaan lukien avoimet yhtiöt, kommandiittiyhtiöt, rajavastuuyhtiöt, kansainväliset henkilöyhtiöt sekä kansainväliset liiketoimintakumppanuudet;
- yhteisyritykset;
- huolto-omaisuudet (trust)
- selvitystilat
- säätiot
- kuolinpesät
- kaikki rahastojen muodot
- kaikkien tässä lueteltujen yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen sivukonttorit
- kaikkien tässä lueteltujen yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen edustajat
- kaikkien tässä lueteltujen yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen pysyvät toimielimet
- monimuotoiset säätiot kuvauksesta riippumatta.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

2. Maihin ja lainkäyttöalueisiin, jotka eivät kuulu tämän direktiivin alueelliseen soveltamisalaan, sellaisena kuin se on määriteltynä 7 artiklassa, ja joita ei mainita 17 artiklan 2 kohdassa ja joissa tämän liitteen 1 osassa tarkoitettuihin yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen oikeudellisiin muotoihin sovelletaan 2 artiklan 3 kohtaa, jos niiden toimiva johto sijaitsee kyseisissä maissa tai kyseisillä lainkäyttöalueilla, kuuluvat:

- Anjouan
- Antigua ja Barbuda
- Bahama
- Bahrain
- Barbados
- Belize
- Bermuda
- Brunei
- Cookinsaaret
- Costa Rica
- Djibouti
- Dominica
- Dubai
- Fidži
- Ranskan Polynesia
- Ghana
- Grenada
- Guam
- Guatemala
- Hongkong
- Kiribati
- Labuan (Malesia)
- Libanon
- Liberia
- Macao
- Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia
- Malediivit
- Montenegro
- Pohjois-Mariaanit
- Marshallinsaaret
- Mauritius
- Mikronesia
- Nauru
- Uusi-Kaledonia
- Niue
- Panama
- Palau
- Filippiinit
- Puerto Rico
- Saint Kitts ja Nevis
- Saint Lucia
- Saint Vincent ja Grenadiinit
- Samoa
- Sao Tome ja Principe

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- Seychellit
- Singapore
- Salomonsaaret
- Somalia
- Etelä-Afrikka
- Tonga
- Tuvalu
- Arabiemiirikunnat
- Yhdysvaltain osavaltio Delaware
- Yhdysvaltain osavaltio Nevada
- Yhdysvaltain Neitsytsaaret
- Uruguay
- Vanuatu

3. Niihin maihin tai lainkäyttöalueisiin, jotka mainitaan 17 artiklan 2 kohdassa ja joissa sovelletaan 2 artiklan 3 kohtaa siihen asti, kun kyseessä oleva maa tai lainkäyttöalue on antanut 4 artiklan 2 kohtaa vastaavat säännökset liitteen 1 osassa tarkoitettujen yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen oikeudellisiin muotoihin liittyen, jos niiden toimiva johto sijaitsee kyseisissä maissa tai kyseisillä lainkäyttöalueilla, kuuluvat:

- Andorra
- Anguilla
- Aruba
- Brittiläiset Neitsytsaaret
- Caymansaaret
- Guernsey, Alderney tai Sark
- Mansaari
- Jersey
- Liechtenstein
- Monaco
- Montserrat
- Alankomaiden Antillit
- San Marino
- Sark
- Sveitsi
- Turks- ja Caicossaaret

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

4. Kaikkiin tämän liitteen 1 osassa tarkoitettuihin yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen oikeudellisiin muotoihin sovelletaan 2 artiklan 3 kohtaa, jos niiden toimiva johto sijaitsee jossakin tämän liitteen 2 tai 3 osassa tarkoitetuista maista tai lainkäyttöalueista, seuraavin edellytyksin:

- a. tämän liitteen 2 ja 3 osassa tarkoitettu maa tai lainkäyttöalue voi esittää 18 b artiklassa tarkoitetulle komitealle hakemuksen pyytääkseen, ettei jotakin 1 osassa tarkoitettua yhteisöjen tai oikeudellisten järjestelyjen oikeudellista muotoa oteta huomioon kyseisen maan tai lainkäyttöalueen yhteydessä sillä perusteella, etteivät kyseessä olevat yhteisöjen tai oikeudellisten järjestelyjen oikeudelliset muodot voi pitää toimivaa johtoaan kyseisessä paikassa, tai sillä perusteella, että asianmukaisen veron tosiasiallisesta perimisestä kyseisille yhteisöille tai oikeudellisille järjestelyille maksettavasta korkotulosta on varmuus;
- b. komitea julkaisee perustellun päätöksensä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen esittämisestä ja ilmoittaa hakemuksen esittäneen maan tai lainkäyttöalueen osalta 1 osan soveltamisalasta ilmoitetuksi ajanjaksoksi, joka on korkeintaan kaksi vuotta ja jota voidaan pidentää asianomaisen maan tai lainkäyttöalueen hakemuksesta, joka on jätettävä aikaisintaan kuusi kuukautta ennen alkuperäisen ajanjakson päättymistä, vapautetut yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen oikeudelliset muodot.

Tarkistus 25

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

Liite – 2 kohta

Direktiivi 2003/48/EY

Liite III

KOMISJONI ETTEPANEK

LIITE III

Luettelo 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista "koronmaksun vastaanottaneista maksuasiamiehistä"

ALKUHUOMAUTUS

Huolto-omaisuudet (trust) ja niiden kaltaiset oikeudelliset järjestelyt luetaan niiden jäsenvaltioiden kohdalla, joissa ei ole kansallista verojärjestelmää, jossa verotettaisiin tuloa, joka maksetaan kyseisten oikeudellisten järjestelyjen puolesta sellaiselle henkilölle, jonka hallussa omistusoikeus on ensisijaisesti ja joka ensisijaisesti hallinnoi oikeudellisen järjestelyn omaisuutta ja tuloja ja jonka verotuksellinen asuinpaikka on niiden alueella. Luettelossa mainitaan huolto-omaisuudet (trust) ja niiden kaltaiset oikeudelliset järjestelyt, joiden irtainta omaisuutta hallinnoiva toimiva johto sijaitsee asianomaisessa maassa (eli kyseessä on omaisuudenhoitajan tai muun irtaimesta omaisuudesta vastaavan hallinto henkilön asuinpaikka), riippumatta siitä, minkä lainkäyttöalueen alaisuuteen nämä huolto-omaisuudet (trust) ja niiden kaltaiset oikeudelliset järjestelyt on perustettu.

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Belgia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Société de droit commun / maatschap</i> (siviiliyhtiö tai liikeyhtiö, joka ei ole itsenäinen oikeushenkilö) — <i>Société momentanée / tijdelijke handelsvennootschap</i> (tilapäinen liikeyhtiö, jolla ei ole oikeudellista asemaa ja jonka tarkoituksena on suorittaa yksi tai useampi liiketoimi) — <i>Société interne / stille handelsvennootschap</i> (hiljainen yhtiö, jolla ei ole oikeudellista asemaa ja jonka välityksellä yhdellä tai useammalla henkilöllä on osuus toiminnoista, joita yksi tai useampi henkilö ohjaa heidän puolestaan) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Ks. Belgian yhtiölain 46, 47 ja 48 §.</p> <p>Näillä "yhtiöillä" (joiden nimet esitetään ranskaksi ja hollanniksi) ei ole oikeudellista asemaa, ja niihin sovelletaan verotuksessa jaottelumenetelmää.</p>

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Bulgaria	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Drujestvo sys specialna investicionna cel</i> (erityistarkoitukseen perustettu sijoitusyhtiö) — <i>Investicionno drujestvo</i> (sijoitusyhtiö, joka ei kuulu 6 artiklan soveltamisalaan) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Yhteisöverosta vapautettu yhteisö.</p> <p>Huolto-omaisuudet (trust) voivat Bulgariassa toteuttaa julkisia liikkeeseenlaskuja ja ne on vapautettu yhteisöverosta</p>
Tšekki	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Veřejná obchodní společnost (ver. obch. spol. or V.O.S.)</i> (henkilöyhtiö) — <i>Sdružení</i> (yhdistys) — <i>Družstvo</i> (osuuskunta) — <i>Evropské hospodářské zájmové sdružení (EHZS)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Tanska	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Interessentskab</i> (avoin yhtiö) — <i>Kommanditselskab</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Partnerselskab</i> (yhteistoimintayhtiö) — <i>Europæisk økonomisk firmagruppe (EØFG)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (EETEF)) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Saksa	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Gesellschaft bürgerlichen Rechts</i> (siviiliyhtiö) — <i>Kommanditgesellschaft – KG, offene Handelsgesellschaft – OHG</i> (kommandiittiyhtiö, avoin yhtiö) — <i>Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung (EWIV)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (EETEF)) 	
Viro	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Täsisühing – TÜ</i> (avoin yhtiö) — <i>Usaldusühing – ÜÜ</i> (kommandiittiyhtiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Avoimia yhtiöitä ja kommandiittiyhtiöitä verotetaan erillisinä verosubjekteina, joiden jakamia varoja pidetään osinkoina (joihin sovelletaan osinkoveroa).</p>
Irlanti	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Partnership</i> (avoin yhtiö) ja sijoittajaklubi — <i>European economic interest grouping (EEIG)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (EETEF)) 	<p>Omaisuudenhoitajaa, jonka asuinpaikka on Irlannissa, verotetaan huolto-omaisuuden (trust) hyväksi maksettavista tuloista.</p>
Kreikka	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Omorythmos Eteria (OE)</i> (avoin yhtiö) — <i>Eterorythmos Eteria (EE)</i> (kommandiittiyhtiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Henkilöyhtiöihin sovelletaan yhteisöveroa. Kuitenkin enintään 50 % henkilöyhtiön voitosta verotetaan yhtiömiesten tasolla heidän henkilökohtaista veroprosenttiaan soveltaen.</p>

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Espanja	<p>Yhteisöt, joihin sovelletaan jaettujen tuottojen verotusjärjestelmää:</p> <ul style="list-style-type: none"> — <i>Sociedad civil con o sin personalidad jurídica</i> (siviilyhtiö, joka on tai ei ole itsenäinen oikeushenkilö) — <i>Agrupación europea de interés económico (AEIE)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Herencias yacentes</i> (kuolinpesä) — <i>Comunidad de bienes</i> (yhteisomistus) — Muut yhteisöt, joilla ei ole oikeudellista asemaa ja jotka muodostavat erillisen talousyksikön tai erillisen omaisuusryhmän (<i>Ley General Tributaria</i> -säädöksen 35 §:n 4 mom.) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Ranska	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Société en participation</i> (yhteisyrittäjä) — <i>Société ou association de fait</i> (de facto -yhtiö) — <i>Indivision</i> (yhteisomistus) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Italia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Società semplice</i> (yksinkertainen yhtiö (siviilyhtiö) tai sen kaltainen yhteisö) — Ei-kaupallinen yhteisö, jolla ei ole oikeudellista asemaa — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Yhtiö- ja yhteisöryhmät, joita kohdellaan "società semplice" -yhtiönä/-yhteisöinä: "società di fatto" (de facto -henkilöyhtiöt), joiden tarkoituksena ei ole harjoittaa kaupallista toimintaa, ja "associazioni" (yhdistykset), joita taiteilijat tai ammatinharjoittajat perustavat harjoittaakseen taidetta tai ammattia sellaisen liittorakenteen turvin, jolla ei ole oikeudellista asemaa.</p> <p>Ei-kaupalliset yhteisöt, jotka eivät ole itsenäisiä oikeushenkilöitä, muodostavat laajan ryhmän, johon kuuluu erityyppisiä organisaatioita kuten liittoja, syndikaatteja, komiteoita ja voittoa tavoittelemattomia järjestöjä.</p>
Kypros	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Syneterismos</i> (henkilöyhtiö) — <i>Syndesmos tai somatio</i> (liitto) — <i>Synergatikes</i> (osuuskunta) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely — <i>Ekswxwria Eteria</i> (offshore-yhtiö) 	<p>Kyproksen lain alaisuuteen perustettuja huolto-omaisuuksia (trust) pidetään maan lainsäädännön mukaan transparentteina yhteisöinä.</p>

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Latvia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Pilnsabiedrība</i> (avoin yhtiö) — <i>Komandītsabiedrība</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Biedrības un nodibinājumi</i> (yhdistys ja säätiö) — <i>Lauksaimniecības kooperatīvi</i> (maatalousosuuskunta) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Liettua	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Europos ekonominių interesų grupės (EEIG)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Asociacija</i> (yhdistys) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Yhdistysten osakkeista tai joukkovelkakirjoista saamat korot ja pääomavoitot on vapautettu yhteisöverosta.
Luxemburg	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Société en nom collectif</i> (avoin yhtiö) — <i>Société en commandite simple</i> (kommandiittiyhtiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Unkari	<ul style="list-style-type: none"> — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Unkari tunnustaa huolto-omaisuudet (trust) ”yhteisöiksi” kansallisten sääntöjensä nojalla.
Malta	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Socjeta in akomoditja</i> (”en commandite” -yhtiö) (kommandiittiyhtiö), jonka pääoma ei jakaudu osakkeisiin — <i>Arrangement in participation</i> (”en participation” -yhdistys) — Sijoittajaklubi — <i>Socjeta Kooperattiva</i> (osuustoiminnallinen yhdistys) 	Kommandiittiyhtiöihin, joiden pääoma on jakautunut osakkeisiin, sovelletaan tavanomaista yhteisöveroa.
Alankomaat	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Vennootschap onder firma</i> (avoin yhtiö) — <i>Commanditaire vennootschap</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Europees economisch samenwerkingsverband (EESV)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Vereniging</i> (yhdistys) — <i>Stichting</i> (säätiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Avoimet yhtiöt, kommandiittiyhtiöt ja ETEY:t ovat verotuksen kannalta katsottuna transparentteja. Verenigingen (yhdistykset) ja stichtingen (säätiöt) on vapautettu verosta edellyttäen, että ne eivät harjoita kaupallista toimintaa.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Itävalta	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Personengesellschaft</i> (henkilöyhtiö) — <i>Offene Personengesellschaft</i> (avoin yhtiö) — <i>Kommanditgesellschaft, KG</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Gesellschaft nach bürgerlichem Recht, GesBR</i> (siviiliyhtiö) — <i>Offene Erwerbsgesellschaft (OEG)</i> (avoin liikeyhtiö) — <i>Kommandit-Erwerbsgesellschaft</i> (kommandiittiliikeyhtiö) — <i>Stille Gesellschaft</i> (hiljainen yhtiö) — <i>Einzelfirma</i> (yhden miehen yhtiö) — <i>Wirtschaftliche Interessenvereinigung</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Privatstiftung</i> (yksityinen säätiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Henkilöyhtiötä pidetään transparenttina, vaikka sitä kohdellaan yhteisönä tuottoa laskettaessa.</p> <p>Kohdellaan kuten tavallista "henkilöyhtiötä".</p> <p>Verotetaan kuten yhtiötä, korkotuloihin sovelletaan alennettua 12,5 %:n verokantaa.</p>
Puola	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Spółka jawna (Sp. j.)</i> (avoin yhtiö) — <i>Spółka komandytowa (Sp. k.)</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Spółka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)</i> (kommandiittiosakeyhtiö) — <i>Spółka partnerska (Sp. p.)</i> (itsenäisten ammattinharjoittajien henkilöyhtiö) — <i>Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)</i> (Eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Portugali	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Sociedade civil</i> (siviiliyhtiö) jota ei ole yhtiöity kauppayhtiöksi — yhtiöidyt yritykset, jotka toimivat määrätyillä ammattialoilla ja joissa kaikki yhtiömiehet ovat luonnollisia henkilöitä, jotka harjoittavat samaa ammattia — <i>Agrupamento de Interesse Económico (AIE)</i> (kotimainen taloudellinen etuyhtymä) — <i>Agrupamento Europeu de Interesse Económico (AEIE)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) 	<p>Siviiliyhtiöt, joita ei ole yhtiöity kauppayhtiöiksi, yhtiöidyt yritykset, jotka toimivat määrätyillä ammattialoilla, ACE:t (eräänlaiset yhtiöidyt yhteisytykset), ETEY:t ja omaisuutta hallinnoivat holding-yhtiöt, jotka ovat joko perheen/suvun muodostaman ryhmän omistuksessa tai jotka omistaa 100-prosenttisesti enintään 5 osakasta, ovat verotuksen kannalta transparentteja.</p> <p>Muita yhtiöityjä henkilöyhtiöitä kohdellaan yhtiöinä ja verotetaan yleisten tuloverosääntöjen mukaisesti.</p>

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Sociedade gestora de participacoes sociais</i> (SGPS) (holdingyhtiö, joka on perheen/suvun muodostaman ryhmän omistuksessa tai jonka omistus on 100-prosenttisesti enintään 5 osakkaan hallussa) — <i>Herança jacente</i> (kuolinpesä) — Yhtiöimätön yhdistys — Offshore-yhtiö, joka toimii vapaa-kauppa-alueella Madeiralla tai Santa Marian saarella Azoreilla — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Offshore-yhtiöt, jotka toimivat vapaa-kauppa-alueella Madeiralla tai Santa Marian saarella Azoreilla on vapautettu yhteisöverosta, ja niiden ulkomaiselle emoyhtiölleen maksamat osingot, korot ja rojalitit sekä niiden kaltaiset maksut on vapautettu lähdeverosta.</p> <p>Portugalin laissa sallitaan ainoastaan sellaiset huolto-omaisuudet (trust), jotka Madeiran kansainvälisen liiketoimintakeskuksen alaisuudessa toimivat oikeushenkilöt ovat perustaneet toisen maan tai <i>lainkäyttöalueen</i> lain alaisuuteen ja joiden varat muodostavat erikseen hallinnoitavan osan omaisuudenhoitajana toimivan oikeushenkilön omaisuudesta.</p>
Romania	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Yhdistys</i> (henkilöyhtiö) — <i>Cooperative</i> (osuuskunta) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Slovenia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Samostojni podjetnik</i> (yksityinen elinkeinonharjoittaja) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Slovakia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Verejná obchodná spoločnosť</i> (avoin yhtiö) — <i>Európske združenie hospodárskych záujmov</i> (EZHZ) (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Komanditná spoločnosť</i> (kommandiittiyhtiö), jossa tulot luetaan kuuluviksi vastuunalaiselle yhtiömiehelle — <i>Združenie</i> (yhdistys) — yhteisöt, joita ei ole perustettu liiketoimintatarkoituksessa: ammattiharjoittajien yhteenliittymät, vapaaehtoistoimintaa harjoittavat yhdistykset, <i>Nadácia</i> (säätitöt) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Veron peruste lasketaan ensiksi koko kommandiittiyhtiölle, jonka jälkeen se jaetaan vastuunalaisten ja äänettömien yhtiömiesten kesken. Kommandiittiyhtiön vastuunalaisten yhtiömiesten tuotto-osuuksia verotetaan kyseisten yhtiömiesten tasolla. Loppuosaa yhtiön tuotosta, joka maksetaan äänettömille, yhtiömiehille verotetaan ensimmäisen kerran yhtiötasolla yhteisöverosääntöjen mukaisesti.</p> <p>Verottomiin tuloihin luetaan järjestön perimmäisen toimintatarkoituksen mukaisesti toiminnasta saadut tulot, lukuun ottamatta lähdeverojärjestelmän alaisia tuloja.</p>
Suomi	<ul style="list-style-type: none"> — Yksityisliike — Avoin yhtiö/öppet bolag — Kommandiittiyhtiö/ kommanditbolag — Kuolinpesä/dödsbo — Eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (EET) / europeiska ekonomiska intressegruppering (EEIG) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Ruotsi	<ul style="list-style-type: none"> — <i>handelsbolag</i> (kauppayhtiö/avoin yhtiö) — <i>kommanditbolag</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>enkelt bolag</i> (yksinkertainen yhtiö) — huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Yhdistynyt kuningaskunta	<ul style="list-style-type: none"> — <i>General partnership</i> (avoin yhtiö) — <i>Limited partnership</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Limited liability partnership</i> (rajavastuuyhtiö) — <i>European Economic Interest Grouping (EEIG)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — Sijoittajaklubi (jossa sen jäsenille kuuluu erikseen määritelty osa varoista) 	Avoimet yhtiöt, kommandiittiyhtiöt, rajavastuuyhtiöt ja ETEY:t ovat verotuksen kannalta katsottuna transparentteja.

MUUDATUSETTEPANEK

LIITE III

Luettelo 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista "koronmaksun vastaanottaneista maksuasiamiehistä"

ALKUHUOMAUTUS

Huolto-omaisuudet (trust) ja niiden kaltaiset oikeudelliset järjestelyt luetaan niiden jäsenvaltioiden kohdalla, joissa ei ole kansallista verojärjestelmää, jossa verotettaisiin tuloa, joka maksetaan kyseisten oikeudellisten järjestelyjen puolesta sellaiselle henkilölle, jonka hallussa omistusoikeus on ensisijaisesti ja joka ensisijaisesti hallinnoi oikeudellisen järjestelyn omaisuutta ja tuloja ja jonka verotuksellinen asuinpaikka on niiden alueella. Luettelossa mainitaan huolto-omaisuudet (trust) ja niiden kaltaiset oikeudelliset järjestelyt, joiden irtainta omaisuutta hallinnoiva toimiva johto sijaitsee asianomaisessa maassa (eli kyseessä on omaisuudenhoitajan tai muun irtaimesta omaisuudesta vastaavan hallinto henkilön asuinpaikka), riippumatta siitä, minkä *lainkäyttöalueen* alaisuuteen nämä huolto-omaisuudet (trust) ja niiden kaltaiset oikeudelliset järjestelyt on perustettu.

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Belgia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Société de droit commun / maatschap</i> (siviilyhtiö tai liikeyhtiö, joka ei ole itsenäinen oikeushenkilö) — <i>Société momentanée / tijdelijke handelsvennootschap</i> (tilapäinen liikeyhtiö, jolla ei ole oikeudellista asemaa ja jonka tarkoituksena on suorittaa yksi tai useampi liiketoimi) — <i>Société interne / stille handelsvennootschap</i> (hiljainen yhtiö, jolla ei ole oikeudellista asemaa ja jonka välityksellä yhdellä tai useammalla henkilöllä on osuus toiminnoista, joita yksi tai useampi henkilö ohjaa heidän puolestaan) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Ks. Belgian yhtiölain 46, 47 ja 48 §. Näillä "yhtiöillä" (joiden nimet esitetään ranskaksi ja hollanniksi) ei ole oikeudellista asemaa, ja niihin sovelletaan verotuksessa jaottelumenetelmää.
Bulgaria	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Drujestvo sys specialna investicionna cel</i> (erityistarkoitukseen perustettu sijoitusyhtiö) — <i>Investicionno drujestvo</i> (sijoitusyhtiö, joka ei kuulu 6 artiklan soveltamisalaan) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Yhteisöverosta vapautettu yhteisö. Huolto-omaisuudet (trust) voivat Bulgariassa toteuttaa julkisia liikkeeseenlaskuja ja ne on vapautettu yhteisöverosta.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Tšekki	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Veřejná obchodní společnost (ver. obch. spol. or V.O.S.)</i> (henkilöyhtiö) — <i>Sdružení</i> (yhdistys) — <i>Družstvo</i> (osuuskunta) — <i>Evropské hospodářské zájmové sdružení (EHZS)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ELEY)) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Tanska	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Interessentskaber</i> (avoin yhtiö) — <i>Kommanditselskaber</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Partnerselskaber</i> (yhteistoimintayhtiö) — <i>Europæisk økonomisk firmagruppe (EØFG)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ELEY)) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Saksa	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Gesellschaft bürgerlichen Rechts</i> (siviiliyhtiö) — <i>Kommanditgesellschaft – KG, offene Handelsgesellschaft – OHG</i> (kommandiittiyhtiö, avoin yhtiö) — <i>Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung (EWIV)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ELEY)) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Viro	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Täisühing- TÜ</i> (avoin yhtiö) — <i>Usaldusühing-UÜ</i> (kommandiittiyhtiö) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Avoimia yhtiöitä ja kommandiittiyhtiöitä verotetaan erillisinä verosubjekteina, joiden jakamia varoja pidetään osinkoina (joihin sovelletaan osinkoveroa).
Irlanti	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Partnership</i> (avoin yhtiö) ja sijoittajaklubi — <i>European economic interest grouping (EEIG)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ELEY)) — General partnership (avoin yhtiö) — Limited partnership (kommandiittiyhtiö) — Investment partnership (investointiyhtiö) — Non-resident limited liability company (osakeyhtiö, jolla ei ole verotuksellista kotipaikkaa kyseisellä alueella) — Irish common contractual fund (irlantilainen yleinen sopimusrahasto) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	OmaisuuDENHOITAJAA, jonka asuinpaikka on Irlannissa, verotetaan huolto-omaisuuden (trust) hyväksi maksettavista tuloista.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Kreikka	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Omorythmos Eteria</i> (OE) (avoin yhtiö) — <i>Eterorythmos Eteria</i> (EE) (kommandiitti-yhtiö) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Henkilöyhtiöihin sovelletaan yhteisöveroa. Kuitenkin enintään 50 % henkilöyhtiön voitosta verotetaan yhtiömiesten tasolla heidän henkilökohtaista veroprocentiaan soveltaen.
Espanja	<p>Yhteisöt, joihin sovelletaan jaettujen tuot- tojen verotusjärjestelmää:</p> <ul style="list-style-type: none"> — <i>Sociedad civil con o sin personalidad jurídica</i> (siviilyhtiö, joka on tai ei ole itsenäinen oikeushenkilö) — <i>Agrupación europea de interés económico</i> (AEIE) (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Herencias yacentes</i> (kuolinpesä) — <i>Comunidad de bienes</i> (yhteisomistus) — Muut yhteisöt, joilla ei ole oikeudellista asemaa ja jotka muodostavat erillisen talousyksikön tai erillisen omaisuusryhmän (<i>Ley General Tributaria</i> -säädöksen 35 §:n 4 mom.) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Ranska	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Société en participation</i> (yhteisyrittäjä) — <i>Société ou association de fait</i> (de facto -yhtiö) — <i>Indivision</i> (yhteisomistus) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Italia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Società semplice</i> (yksinkertainen yhtiö (siviilyhtiö) tai sen kaltainen yhteisö) — Ei-kaupallinen yhteisö, jolla ei ole oikeudellista asemaa — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Yhtiö- ja yhteisöryhmät, joita kohdellaan "società semplice" -yhtiöinä/-yhteisöinä: "società di fatto" (de facto -henkilöyhtiöt), joiden tarkoituksena ei ole harjoittaa kaupallista toimintaa, ja "associazioni" (yhdistykset), joita taiteilijat tai ammatinharjoittajat perustavat harjoittaakseen taidetta tai ammattia sellaisen liittorakenteen turvin, jolla ei ole oikeudellista asemaa.</p> <p>Ei-kaupalliset yhteisöt, jotka eivät ole itsenäisiä oikeushenkilöitä, muodostavat laajan ryhmän, johon kuuluu erityyppisiä organisaatioita kuten liittoja, syndikaatteja, komiteoita ja voittoa tavoittelemattomia järjestöjä.</p>

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Kypros	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Syneterismos</i> (henkilöyhtiö) — <i>syndesmos tai somatio</i> (liitto) — <i>Synergatikes</i> (osuuskunta) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely — <i>Ekswxwria Eteria</i> (offshore-yhtiö) 	Kyproksen lain alaisuuteen perustettuja huolto-omaisuuksia (trust) pidetään maan lainsäädännön mukaan transparentteina yhteisinä.
Latvia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Pilnsabiedrība</i> (avoin yhtiö) — <i>Komandītsabiedrība</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Biedrības un nodibinājumi</i> (yhdistys ja säätiö); — <i>Lauksaimniecības kooperatīvi</i> (maatalous- osuuskunta) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Liettua	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Europos ekonominių interesų grupės (EEIG)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (EET)) — <i>Asociacija</i> (yhdistys) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Yhdistysten osakkeista tai joukkovelkakirjoista saamat korot ja pääomavoitot on vapautettu yhteisöverosta.
Luxemburg	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Société en nom collectif</i> (avoin yhtiö) — <i>Société en commandite simple</i> (kommandiittiyhtiö) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Unkari	<ul style="list-style-type: none"> — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Unkari tunnustaa huolto-omaisuudet (trust) ”yhteisöiksi” kansallisten sääntöjensä nojalla.
Malta	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Soċjetà in akomonditja</i> (”en commandite” -yhtiö) (kommandiittiyhtiö), jonka pääoma ei jakaudu osakkeisiin — <i>Arrangement in participation</i> (”en participation” -yhdistys) — Sijoittajaklubi — <i>Soċjetà Kooperattiva</i> (osuustoiminnallinen yhdistys) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	Kommandiittiyhtiöihin, joiden pääoma on jakautunut osakkeisiin, sovelletaan tavanomaista yhteisöveroa.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Alankomaat	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Vennootschap onder firma</i> (avoin yhtiö) — <i>Commanditaire vennootschap</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Europees economisch samenwerkingsverband (EESV)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Vereniging</i> (yhdistys) — <i>Stichting</i> (säätio) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Avoimet yhtiöt, kommandiittiyhtiöt ja ETEY:t ovat verotuksen kannalta katsottuna transparentteja.</p> <p>Verenigingen (yhdistykset) ja stichtingen (säätiot) on vapautettu verosta edellyttäen, että ne eivät harjoita kaupallista toimintaa.</p>
Itävalta	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Personengesellschaft</i> (henkilöyhtiö) — <i>Offene Personengesellschaft</i> (avoin yhtiö) — <i>Kommanditgesellschaft, KG</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Gesellschaft nach bürgerlichem Recht, GesBR</i> (siviiliyhtiö) — <i>Offene Erwerbsgesellschaft (OEG)</i> (avoin liikeyhtiö) — <i>Kommandit-Erwerbsgesellschaft</i> (kommandiittiliikeyhtiö) — <i>Stille Gesellschaft</i> (hiljainen yhtiö) — <i>Einzelfirma</i> (yhden miehen yhtiö) — <i>Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung (EWIV)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (EETAY)) — <i>Privatstiftung</i> (yksityinen säätio) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Henkilöyhtiötä pidetään transparenttina, vaikka sitä kohdellaan yhteisönä tuottoa laskettaessa.</p> <p>Kohdellaan kuten tavallista "henkilöyhtiötä".</p> <p>Verotetaan kuten yhtiötä, korkotuloihin sovelletaan alennettua 12,5 %:n verokantaa.</p>
Puola	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Spółka jawna (Sp. j.)</i> (avoin yhtiö) — <i>Spółka komandytowa (Sp. k.)</i> (kommandiittiyhtiö) — <i>Spółka komandytowa (Sp. k.)</i> (kommandiittiosakeyhtiö) — <i>Spółka partnerska (Sp. p.)</i> (itsenäisten ammattiharjoittajien henkilöyhtiö) — <i>Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)</i> (Eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (EETAY)) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Portugali	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Sociedade civil</i> (siviilyhtiö) jota ei ole yhtiöity kauppayhtiöksi — yhtiöidyt yritykset, jotka toimivat määrättyillä ammattialoilla ja joissa kaikki yhtiömiehet ovat luonnollisia henkilöitä, jotka harjoittavat samaa ammattia — <i>Agrupamento de Interesse Económico (AIE)</i> (kotimainen taloudellinen etuyhtymä) — <i>Agrupamento Europeu de Interesse Económico (AEIE)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY)) — <i>Sociedade gestora de participacoes sociais (SGPS)</i> (holdingyhtiö, joka on perheen/suvun muodostaman ryhmän omistuksessa tai jonka omistus on 100-prosenttisesti enintään 5 osakkaan hallussa) — <i>Herança jacente</i> (kuolinpesä) — Yhtiöimätön yhdistys — Offshore-yhtiö, joka toimii vapaakauppa-alueella Madeiralla tai Santa Marian saarella Azoreilla — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Siviilyhtiöt, joita ei ole yhtiöity kauppayhtiöiksi, yhtiöidyt yritykset, jotka toimivat määrättyillä ammattialoilla, ACE:t (eräänlaiset yhtiöidyt yhteisyritykset), ETEY:t ja omaisuutta hallinnoivat holding-yhtiöt, jotka ovat joko perheen/suvun muodostaman ryhmän omistuksessa tai jotka omistaa 100-prosenttisesti enintään 5 osakasta, ovat verotuksen kannalta transparentteja.</p> <p>Muita yhtiöityjä henkilöyhtiöitä kohdellaan yhtiöinä ja verotetaan yleisten tuloverosääntöjen mukaisesti.</p> <p>Offshore-yhtiöt, jotka toimivat vapaakauppa-alueella Madeiralla tai Santa Marian saarella Azoreilla on vapautettu yhteisöverosta, ja niiden ulkomaiselle emoyhtiölleen maksamat osingot, korot ja rojalitit sekä niiden kaltaiset maksut on vapautettu lähdeverosta.</p> <p>Portugalin laissa sallitaan ainoastaan sellaiset huolto-omaisuudet (trust), jotka Madeiran kansainvälisen liiketoimintakeskuksen alaisuudessa toimivat oikeushenkilöt ovat perustaneet toisen maan tai <i>lainkäyttöalueen</i> lain alaisuuteen ja joiden varat muodostavat erikseen hallinnoitavan osan omaisuudenhoitajana toimivan oikeushenkilön omaisuudesta.</p>
Romania	<ul style="list-style-type: none"> — Yhdistys (henkilöyhtiö) — <i>Cooperative</i> (osuuskunta) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Slovenia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Samostojni podjetnik</i> (yksityinen elinkeinonharjoittaja) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Slovakia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Verejná obchodná spoločnosť</i> (avoin yhtiö) — <i>Európske združenie hospodárskych záujmov (EZHZ)</i> (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (EET)) — <i>Komanditná spoločnosť</i> (kommandiittiyhtiö), jossa tulot luetaan kuuluviksi vastuunalaiselle yhtiömiehelle — <i>Združenie</i> (yhdistys) — yhteisöt, joita ei ole perustettu liiketoimintatarkoituksessa: ammatinharjoittajien yhteenliittymät, vapaaehtoistointaa harjoittavat yhdistykset, <i>Nadácia</i> (säätiöt) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	<p>Veron peruste lasketaan ensiksi koko kommandiittiyhtiölle, jonka jälkeen se jaetaan vastuunalaisten ja äänettömien yhtiömiesten kesken. Kommandiittiyhtiön vastuunalaisten yhtiömiesten tuotto-osuuksia verotetaan kyseisten yhtiömiesten tasolla. Loppuosa yhtiön tuotosta, joka maksetaan äänettömille, yhtiömiehille verotetaan ensimmäisen kerran yhtiötasolla yhteisöverosääntöjen mukaisesti.</p> <p>Verottomiin tuloihin luetaan järjestön perimmäisen toimintatarkoituksen mukaisesta toiminnasta saadut tulot, lukuun ottamatta lähdeverojärjestelmän alaisia tuloja.</p>

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
Suomi	<ul style="list-style-type: none"> — yksityisliike — avoin yhtiö/öppet bolag — kommandiittiyhtiö/ kommanditbolag — kuolinpesä/dödsbo — Eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ELEY)/europeiska ekonomiska intressegruppering (EEIG) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Ruotsi	<ul style="list-style-type: none"> — handelsbolag (kauppayhtiö /avoin yhtiö) — kommanditbolag (kommandiittiyhtiö) — enkelt bolag (yksinkertainen yhtiö) — huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely 	
Yhdistynyt kuningaskunta	<ul style="list-style-type: none"> — General partnership (avoin yhtiö) — Limited partnership (kommandiittiyhtiö) — Limited liability partnership (rajavastuu-yhtiö) — European Economic Interest Grouping (EEIG) (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ELEY)) — Sijoittajaklubi (jossa sen jäsenille kuuluu erikseen määritelty osa varoista) — Huolto-omaisuus (trust), säätiö tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely — Yhteisöistä ja oikeudellisista järjestelyistä, joiden toimiva johto sijaitsee Gibraltarin lainkäyttöalueella, muun muassa: <ul style="list-style-type: none"> — rajavastuu-yritykset, jotka ovat joko osakeyhtiöitä tai takuulla tai muulla mekanismilla rajattuja; — rajavastuuyhtiöt, jotka ovat joko osakeyhtiöitä tai takuulla tai muulla mekanismilla rajattuja — kansainväliset yritykset tai yhtiöt — kansainväliset liiketoimintayritykset tai -yhtiöt 	Avoimet yhtiöt, kommandiittiyhtiöt, rajavastuuyhtiöt ja ELEY:t ovat verotuksen kannalta katsottuna transparentteja.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Maa	Yhteisö tai oikeudellinen järjestely	Huomautukset
	<ul style="list-style-type: none"> — <i>verovapaat yritykset tai yhtiöt</i> — <i>"protected cell" -yritykset tai -yhtiöt</i> — <i>"incorporated cell"-yritykset tai -yhtiöt</i> — <i>kansainväliset pankit mukaan lukien samannimiset yhtiöt</i> — <i>offshore-pankit mukaan lukien samannimiset yhtiöt</i> — <i>vakuutusyritykset tai -yhtiöt</i> — <i>jälleenvakuutus-yritykset tai -yhtiöt;</i> — <i>osuuskunnat</i> — <i>luotto-osuuskunnat</i> — <i>kaikki henkilöyhtiöiden muodot mukaan lukien avoimet yhtiöt, kommandiittiyhtiöt, rajavastuuyhtiöt, kansainväliset henkilöyhtiöt sekä kansainväliset liiketoimintakumppanuudet;</i> — <i>yhteisyritykset;</i> — <i>huolto-omaisuudet (trust)</i> — <i>selvitystilat</i> — <i>säätiöt</i> — <i>kuolinpesät</i> — <i>kaikki rahastojen muodot</i> — <i>kaikkien tässä lueteltujen yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen sivukonttorit</i> — <i>kaikkien tässä lueteltujen yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen edustajat</i> — <i>kaikkien tässä lueteltujen yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen pysyvät toimielimet</i> — <i>monimuotoiset säätiöt kuvauksesta riippumatta.</i> 	

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Yhteinen alv-järjestelmä maahantuontiin ja muihin rajatylittäviin operaatioihin liittyvien veropetosten osalta *

P6_TA(2009)0326

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta maahantuontiin ja muihin rajatylittäviin liiketoimiin liittyvien veropetosten torjumiseksi (KOM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS))

(2010/C 184 E/86)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0805),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0039/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0189/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös Johdanto-osan 5 kappale

(5) Arvonlisäveron maksaminen on sen henkilön velvollisuus, joka on velvollinen maksamaan sen veroviranomaisille. Varmistaakseen arvonlisäveron maksamisen jäsenvaltiot voivat kuitenkin tietyissä olosuhteissa määrätä toisen henkilön yhteisvastuulliseksi arvonlisäveron maksamisessa.

(5) Arvonlisäveron maksaminen on sen henkilön velvollisuus, joka on velvollinen maksamaan sen veroviranomaisille. Varmistaakseen arvonlisäveron maksamisen jäsenvaltiot voivat kuitenkin tietyissä olosuhteissa määrätä toisen henkilön yhteisvastuulliseksi arvonlisäveron maksamisessa. **Tällöin jäsenvaltioiden on taattava, että kaikki petosten vastaiset toimet ovat suhteellisia ja ne kohdistetaan petokseen syyllistyneisiin henkilöihin.**

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
Johdanto-osan 6 kappale

(6) On aiheellista säätää tästä mahdollisuudesta sen varmistamiseksi, että tavaroiden luovuttaja, joka myötävaikuttaa arvonlisäveron menettämiseen toisen henkilön hankkiessa arvonlisäverosta vapautettuina luovutetut tavarat, voidaan katsoa yhteisvastuulliseksi siinä, että arvonlisävero maksetaan kyseisten tavaroiden yhteisöhankinnasta, joka suoritetaan toisessa jäsenvaltiossa kuin mihin tavaroiden luovuttaja on itse sijoittautunut (sijoittautumaton luovuttaja).

(6) On aiheellista säätää tästä mahdollisuudesta sen varmistamiseksi, että tavaroiden luovuttaja, joka myötävaikuttaa arvonlisäveron menettämiseen toisen henkilön hankkiessa arvonlisäverosta vapautettuina luovutetut tavarat, voidaan katsoa yhteisvastuulliseksi siinä, että arvonlisävero maksetaan kyseisten tavaroiden yhteisöhankinnasta, joka suoritetaan toisessa jäsenvaltiossa kuin mihin tavaroiden luovuttaja on itse sijoittautunut (sijoittautumaton luovuttaja). **Komission olisi arvioitava ... (*) mennessä yhteisvastuun toimivuutta ja esitettävä tarvittaessa ehdotus sen muuttamiseksi.**

(*) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 2 kohta

Direktiivi 2006/112/EY

205 artikla – 2 kohta

2. Edellä 200 artiklassa tarkoitettussa tilanteessa henkilö, joka luovuttaa tavarat 138 artiklassa vahvistettujen ehtojen mukaisesti, katsotaan yhteisvastuulliseksi siinä, että arvonlisävero maksetaan kyseisten tavaroiden yhteisöhankinnasta, jos hän ei ole 262 ja 263 artiklassa säädetyn velvollisuuden mukaisesti antanut yhteenvedoilmoitusta, joka sisältää luovutusta koskevat tiedot, tai jos hänen antamassaan yhteenvedoilmoituksessa luovutuksesta ei ole annettu 264 artiklassa vaadittuja tietoja.

2. Edellä 200 artiklassa tarkoitettussa tilanteessa henkilö, joka luovuttaa tavarat 138 artiklan mukaisesti, katsotaan yhteisvastuulliseksi siinä, että arvonlisävero maksetaan kyseisten tavaroiden yhteisöhankinnasta, jos kyseinen henkilö ei ole 262 ja 263 artiklassa säädetyn velvollisuuden mukaisesti antanut yhteenvedoilmoitusta, joka sisältää luovutusta koskevat tiedot, tai jos hänen antamassaan yhteenvedoilmoituksessa luovutuksesta ei ole annettu 264 artiklassa vaadittuja tietoja.

Ennen kuin henkilö, joka luovuttaa tavarat 138 artiklan mukaisesti, katsotaan yhteisvastuulliseksi, viranomaisten, joille henkilön on esitettävä yhteenvedoilmoitus 262 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava henkilölle siitä, ettei tämä täytä ehtoja, ja viranomaisten on annettava hänelle mahdollisuus perustella laiminlyöntinsä ajanjaksona, jonka kesto on vähintään kaksi kuukautta.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta seuraavissa tapauksissa:

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, kun

(a) asiakas on antanut siltä kaudelta, jona verosaatava syntyi, 250 artiklan mukaisen arvonlisäveroilmoituksen, joka sisältää kaikki kyseistä liiketoimea koskevat tiedot;

(a) asiakas on antanut siltä kaudelta, jona kyseistä liiketoimea koskeva verosaatava syntyi, 250 artiklan mukaisen arvonlisäveroilmoituksen, joka sisältää kaikki tätä liiketoimea koskevat tiedot;

(b) henkilö, joka luovuttaa tavarat 138 artiklassa vahvistettujen ehtojen mukaisesti, voi **asianmukaisella ja toimivaltaisella viranomaisia tyydyttävällä tavalla** perustella tämän kohdan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua laiminlyöntinsä.

(b) henkilö, joka luovuttaa tavarat 138 artiklan mukaisesti, voi **asianmukaisesti** perustella **toimivaltaisille viranomaisille, joille yhteenvedoilmoitus on toimitettava 262 artiklan mukaisesti**, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua laiminlyöntinsä; tai

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

(c) tavaroiden toimituksesta on kulunut yli kaksi vuotta siihen päivään, jolloin tavarat 138 artiklan mukaisesti luovuttanut henkilö on saanut tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen.

Tarkistus 4

**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
1 a artikla (uusi)**

1 a artikla**Komission arvio**

Komissio laatii ... (*) mennessä arvon direktiivin 2006/112/EY 205 artiklan mukaisen yhteisvastuun vaikutuksesta ottaen huomioon vaikutuksen, joka liittyy luovuttajien hallinnollisiin kuluihin ja jäsenvaltioiden saamiin verotuloihin. Jos komissio pystyy osoittamaan, että alv-tietojen vaihtojärjestelmän (VIES) tietokanta ja jäsenvaltioiden välinen tiedonvaihto toimivat asianmukaisesti, komissio tekee tarvittaessa ehdotuksen direktiivin 2006/112/EY 205 artiklan muuttamiseksi.

(*) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

2010/C 184 E/17	Keskipitkän ajan rahoitustuki jäsenvaltioiden maksutaseille Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille	79
2010/C 184 E/18	Nanomateriaaleja koskeva sääntely Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 nanomateriaaleja koskevasta sääntelystä (2008/2208(INI))	82
2010/C 184 E/19	Vuotuinen keskustelu vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla) Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 vuotuisesta keskustelusta vuonna 2008 saavutetusta edistymisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla)	90
2010/C 184 E/20	G20-maiden huippukokouksen päätelmät Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Lontoossa 2. huhtikuuta 2009 pidetystä G20-kokouksesta	94
2010/C 184 E/21	Vakauden ja hyvinvoinnin vakiinnuttaminen Länsi-Balkanilla Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 vakauden ja hyvinvoinnin vakiinnuttamisesta Länsi-Balkanilla (2008/2200(INI))	100
2010/C 184 E/22	Bosnia ja Hertsegovinan tilanne Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Bosnia ja Hertsegovinan tilanteesta	107
2010/C 184 E/23	Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ja sen liitteenä olevan valinnaisen pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta	111
2010/C 184 E/24	Komission 25. vuosikertomus yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2007) Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 komission 25. vuosikertomuksesta yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2007) (2008/2337(INI))	114

SUOSITUKSET

Euroopan parlamentti

2010/C 184 E/25	Etniseen alkuperään ja rotuun perustuvan profiloinnin ongelma terrorismin torjunnan, lainvalvonnan, maahanmuuton sekä tulli- ja rajavalvonnan yhteydessä Euroopan parlamentin suositus 24. huhtikuuta 2009 neuvostolle alkuperään ja rotuun perustuvan profiloinnin ongelmasta terrorismin torjunnan, lainvalvonnan, maahanmuuton sekä tulli- ja rajavalvonnan yhteydessä (2008/2020(INI))	119
2010/C 184 E/26	Ydinaseiden leviämisen estäminen sekä ydinsulkusopimuksen tulevaisuus Euroopan parlamentin suositus 24. huhtikuuta 2009 neuvostolle ydinaseiden leviämisen estämisestä sekä ydinsulkusopimuksen tulevaisuudesta (2008/2324(INI))	127

LAUSUNNOT

Euroopan parlamentti**Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009**

2010/C 184 E/27	Naisiin kohdistuvan väkivallan vastainen kampanja Euroopan parlamentin kannanotto naisiin kohdistuvan väkivallan vastaiseen "Say NO to Violence against Women"-kampanjaan	131
-----------------	--	-----

II *Tiedonannot*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti**Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009**

2010/C 184 E/28	Aldo Patriciellon parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö Euroopan parlamentin päätös 22. huhtikuuta 2009 Aldo Patriciellon parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2008/2323(IMM))	134
2010/C 184 E/29	Renato Brunettan parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö Euroopan parlamentin päätös 22. huhtikuuta 2009 Renato Brunettan parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2008/2147(IMM))	135
2010/C 184 E/30	Antonio Di Pietron koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö Euroopan parlamentin päätös 22. huhtikuuta 2009 Antonio Di Pietron parlamentaarista koskemattomuutta ja erioikeuksia koskevasta tiedustelusta (2008/2146(IMM))	136
2010/C 184 E/31	Hannes Swobodan parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö Euroopan parlamentin päätös 22. huhtikuuta 2009 Hannes Swobodan parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2009/2014(IMM))	137

III *Valmistavat säädökset***Euroopan parlamentti****Keskiviikko 22. huhtikuuta 2009**

2010/C 184 E/32	Euroopan yhteisön ja Pakistanin välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Pakistanin islamilaisen tasavallan välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta (KOM(2008)0081 – C6-0080/2009 – 2008/0036(CNS))	138
-----------------	--	-----

2010/C 184 E/33	EY:n sitoutuminen Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sääntöön N:o 61 *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön sitoutumisesta soveltamaan Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sääntöä N:o 61 hyötyajoneuvojen hyväksyntää koskevista yhdenmukaisista säännöksistä ohjaamon takaseinän etupuolella olevien ulkonevien osien osalta (KOM(2008)0675 - 7240/2009 - C6-0119/2009 - 2008/0205(AVC)) 139
2010/C 184 E/34	Eläinten terveyttä koskevat vaatimukset elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta (kodifioitu toisinto) (KOM(2008)0715 - C6-0479/2008 - 2008/0219(CNS)) 140
2010/C 184 E/35	Tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettava kauppajärjestelmä * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä (kodifioitu toisinto) (KOM(2008)0796 - C6-0018/2009 - 2008/0226(CNS)) 141
2010/C 184 E/36	Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 muuttamisesta ja sen liitteiden sisällön määrittämisestä (14518/1/2008 - C6-0003/2009 - 2006/0008(COD)) 142 P6_TC2-COD(2006)0008 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 muuttamisesta ja sen liitteiden sisällön määrittämisestä 142
2010/C 184 E/37	Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen: täytäntöönpanomenettely ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (14516/4/2008 - C6-0006/2009 - 2006/0006(COD)) 143 P6_TC2-COD(2006)0006 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 143
2010/C 184 E/38	Eurooppalainen metrologian tutkimus- ja kehitysohjelma ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden käynnistämään eurooppalaiseen metrologian tutkimus- ja kehitysohjelmaan (KOM(2008)0814 - C6-0468/2008 - 2008/0230(COD)) 144 P6_TC1-COD(2008)0230 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2009/EY tekemiseksi yhteisön osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden käynnistämään eurooppalaiseen metrologian tutkimus- ja kehitysohjelmaan 144
2010/C 184 E/39	Puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuudet ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta (KOM(2008)0644 - C6-0373/2008 - 2008/0198(COD)) 145

	P6_TC1-COD(2008)0198	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta	145
	LIITE	161
2010/C 184 E/40	Raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistaso *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa (KOM(2008)0775 – C6-0511/2008 – 2008/0220(CNS))	162
2010/C 184 E/41	Elintärkeiden infrastruktuureiden varoitusjärjestelmä (CIWIN) *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi elintärkeiden infrastruktuureiden varoitusjärjestelmästä (CIWIN) (KOM(2008)0676 – C6-0399/2008 – 2008/0200(CNS))	174
2010/C 184 E/42	Julkisuuden henkilöiden eurooppalainen suojeluverkosto *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 Alankomaiden kuningaskunnan aloitteesta neuvoston päätöksen tekemiseksi julkisuuden henkilöiden eurooppalaisen suojeluverkoston perustamisesta tehdyn päätöksen 2002/956/YOS muuttamisesta (16437/2008 – C6-0029/2009 – 2009/0801(CNS))	181
2010/C 184 E/43	Puuvilla-alan kansalliset rakenneuudistusohjelmat *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 637/2008 muuttamisesta puuvilla-alan kansallisten rakenneuudistusohjelmien osalta (KOM(2009)0037 – C6-0063/2009 – 2009/0008(CNS))	182
2010/C 184 E/44	Alppeja koskevan yleissopimuksen soveltaminen liikenteen alalla (pöytäkirja liikenteestä) *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Alppeja koskevan yleissopimuksen soveltamista liikenteen alalla koskevan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (pöytäkirja liikenteestä) (KOM(2008)0895 – C6-0073/2009 – 2008/0262(CNS))	183
2010/C 184 E/45	Lisätalousarvio nro 2/2009	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 esityksestä Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 2/2009 varainhoitovuodeksi 2009, Pääluokka III – Komissio (6953/2009 – C6-0077/2009 – 2009/2010(BUD))	184
2010/C 184 E/46	Lisätalousarvio nro 3/2009	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 esityksestä Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2009 varainhoitovuodeksi 2009, Pääluokka III – Komissio (8153/2009 – C6-0118/2009 – 2009/2017(BUD))	185
2010/C 184 E/47	Sähkön sisämarkkinat ***II	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD))	186
	P6_TC2-COD(2007)0195	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta	186
2010/C 184 E/48	Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöelin ***II	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD))	187

P6_TC2-COD(2007)0197

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta 187

2010/C 184 E/49

Verkkoon pääsyn edellytykset rajat ylittävässä sähkön kaupassa ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD)) 188

P6_TC2-COD(2007)0198

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 188

2010/C 184 E/50

Maakaasun sisämarkkinat ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD)) 189

P6_TC2-COD(2007)0196

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 189

2010/C 184 E/51

Maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyn ehdot ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD)) 190

P6_TC2-COD(2007)0199

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta 190

2010/C 184 E/52

Yhteentoimivuusratkaisut eurooppalaisille julkishallinnoille (ISA) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteentoimivuusratkaisuista eurooppalaisille julkishallinnoille (ISA) (KOM(2008)0583 – C6-0337/2008 – 2008/0185(COD)) 191

P6_TC1-COD(2008)0185

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2009/EY tekemiseksi yhteentoimivuusratkaisuista eurooppalaisille julkishallinnoille (ISA) 191

2010/C 184 E/53

Torjunta-aineiden levityskoneet ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi torjunta-aineiden levityskoneista sekä koneista 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun direktiivin 2006/42/EY muuttamisesta (KOM(2008)0535 – C6-0307/2008 – 2008/0172(COD)) 192

	P6_TC1-COD(2008)0172	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi direktiivin 2006/42/EY muuttamisesta torjunta-aineiden levityskoneiden osalta	192
	LIITE	193
2010/C 184 E/54	Renkaiden polttoainetehokkuutta koskeva merkintä ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi renkaiden polttoainetehokkuutta ja muita keskeisiä parametrejä koskevasta merkinnästä (KOM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD))	193
	P6_TC1-COD(2008)0221	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi renkaiden polttoainetehokkuutta ja muita keskeisiä parametrejä koskevasta merkinnästä	194
	LIITE I	204
	LIITE II	206
	LIITE III	211
	LIITE IV	211
2010/C 184 E/55	Asetuksen (EY) N:o 717/2007 (matkapuhelimet) ja direktiivin 2002/21/EY (sähköinen viestintä) muuttaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella annetun asetuksen (EY) N:o 717/2007 ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD))	212
	P6_TC1-COD(2008)0187	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella annetun asetuksen (EY) N:o 717/2007 ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta	212
2010/C 184 E/56	Tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevat vaatimukset sulautumisissa ja jakautumisissa ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivien 77/91/ETY, 78/855/ETY ja 82/891/ETY sekä direktiivin 2005/56/EY muuttamisesta tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevien vaatimusten osalta sulautumisissa ja jakautumisissa (KOM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD))	213
	P6_TC1-COD(2008)0182	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi neuvoston direktiivien 77/91/ETY, 78/855/ETY ja 82/891/ETY sekä direktiivin 2005/56/EY muuttamisesta sulautumis- ja jakautumistapauksissa annettavien tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevien vaatimusten osalta	213
2010/C 184 E/57	Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittaminen ja harjoittaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (SOLVENSSI II) (uudelleenlaatiminen) (KOM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))	214

	P6_TC1-COD(2007)0143	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (SOLVENSSI II)	215
2010/C 184 E/58	Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston ja komission päätökseksi Euroopan yhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Turkmenistanin kauppaa ja kaupan liittämisestä väliaikaisen sopimuksen tekemisestä (5144/1999 – KOM(1998)0617 – C5-0338/1999 – 1998/0304(CNS))	215
2010/C 184 E/59	Yhteisön puitteet ydinturvallisuudelle *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi (Euratom) ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehyksen perustamisesta (KOM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS))	216
2010/C 184 E/60	Yhteisön valvontajärjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisön valvontajärjestelmästä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi (KOM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS))	232
2010/C 184 E/61	Kalavarojen säilyttäminen teknisten toimenpiteiden avulla *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla (KOM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS))	253
Torstai 23. huhtikuuta 2009		
2010/C 184 E/62	Linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevat yhteiset säännöt ***II	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä (11786/1/2008 – C6-0016/2009 – 2007/0097(COD))	260
	P6_TC2-COD(2007)0097	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta	260
2010/C 184 E/63	Maanteiden liikenteenharjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevat yhteiset säännöt ***II	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta (11783/1/2008 – C6-0015/2009 – 2007/0098(COD))	261
	P6_TC2-COD(2007)0098	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta	261
2010/C 184 E/64	Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevat yhteiset säännöt ***II	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä (11788/1/2008 – C6-0014/2009 – 2007/0099(COD))	262

	P6_TC2-COD(2007)0099	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä	262
2010/C 184 E/65	Rakennusten energiatehokkuus ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rakennusten energiatehokkuudesta (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD))	263
	P6_TC1-COD(2008)0223	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi rakennusten energiatehokkuudesta	264
	LIITE I	286
	LIITE II	288
	LIITE III	289
	LIITE IV	289
	LIITE V	290
	LIITE VI	290
2010/C 184 E/66	Luottoluokituslaitokset ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista (KOM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD))	292
	P6_TC1-COD(2008)0217	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009/EY antamiseksi luottoluokituslaitoksista	292
2010/C 184 E/67	Matkustajien oikeudet meri- ja sisävesiliikenteessä ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD))	293
	P6_TC1-COD(2008)0246	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta	294
	LIITE I	309
	LIITE II	309
	LIITE III	310
	LIITE IV	311

2010/C 184 E/68

Linja-autoliikenteen matkustajien oikeudet ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD)) 312

P6_TC1-COD(2008)0237

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 313

LIITE I 329

LIITE II 330

2010/C 184 E/69

Tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloaika ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta (KOM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD)) 331

P6_TC1-COD(2008)0157

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta 332

2010/C 184 E/70

Tieliikennealan älykkäät liikennejärjestelmät sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapinnat ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tieliikennealan älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista (KOM(2008)0887 – C6-0512/2008 – 2008/0263(COD)) 338

P6_TC1-COD(2008)0263

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi tieliikennealan älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista 339

LIITE I 348

LIITE II 349

LIITE III 352

2010/C 184 E/71

Marco Polo II -ohjelma ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten (Marco Polo II) annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1692/2006 muuttamisesta (KOM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD)) 353

P6_TC1-COD(2008)0239

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten (Marco Polo II) annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1692/2006 muuttamisesta 353

2010/C 184 E/72	Kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalainen rautatieverkko ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta (KOM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD))	354
	P6_TC1-COD(2008)0247 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta	354
	LIITE	367
2010/C 184 E/73	Rajatyöttävissä terveydenhuollossa sovellettavat potilaiden oikeudet ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rajatyöttävissä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista (KOM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD))	368
	P6_TC1-COD(2008)0142 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi rajatyöttävissä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista	369
2010/C 184 E/74	Potilasturvallisuus * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston suositukseksi potilasturvallisuudesta ja hoitoon liittyvien infektioiden ehkäisemisestä ja valvonnasta (KOM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS))	395
2010/C 184 E/75	Euroopan toimet harvinaisten sairauksien alalla * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston suositukseksi Euroopan toimista harvinaisten sairauksien alalla (KOM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS))	404
Perjantai 24. huhtikuuta 2009		
2010/C 184 E/76	Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (KOM(2008)0530 – C6-0116/2009 – 2008/0170(CNS))	413
2010/C 184 E/77	Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus (valinnainen pöytäkirja) * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (KOM(2008)0530 – C6-0117/2009 – 2008/0171(CNS))	414
2010/C 184 E/78	Kasvinsuojeluaineita koskevat tilastot ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kasvinsuojeluaineita koskevista tilastoista (11120/2/2008 – C6-0004/2009 – 2006/0258(COD))	415

	P6_TC2-COD(2006)0258	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kasvinsuojeluaikaneita koskevista tilastoista	415
	LIITE I	422
	LIITE II	423
	LIITE III	425
2010/C 184 E/79	Energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavat vaatimukset ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (KOM(2008)0399 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD))	439
	P6_TC1-COD(2008)0151	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista	440
	LIITE	440
2010/C 184 E/80	Rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta (KOM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD))	441
	P6_TC1-COD(2008)0098	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta	441
	LIITE I	472
	LIITE II	474
	LIITE III	476
	LIITE IV	477
	LIITE V	478
	LIITE VI	481
2010/C 184 E/81	Rajatyrittävät maksut yhteisössä ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rajatyrittävistä maksuista yhteisössä (KOM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD))	483

	P6_TC1-COD(2008)0194	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta	483
2010/C 184 E/82	Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminta ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (KOM(2008)0627 – C6-0350/2008 – 2008/0190(COD))	484
	P6_TC1-COD(2008)0190	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta	484
2010/C 184 E/83	Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystäätö *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystäätöistä (sivutuoteasetus) (KOM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD))	485
	P6_TC1-COD(2008)0110	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009/EY antamiseksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveystäätöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus)	485
2010/C 184 E/84	Keskipitkän ajan rahoitustuki jäsenvaltioiden maksutaseille *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille annetun asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta (KOM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS))	486
2010/C 184 E/85	Säästöjen tuottamien korkotulojen verotus *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta (KOM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS))	488
2010/C 184 E/86	Yhteinen alv-järjestelmä maahantuontiin ja muihin rajatylittäviin operaatioihin liittyvien veropetosten osalta *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta maahantuontiin ja muihin rajatylittäviin liiketoimiin liittyvien veropetosten torjumiseksi (KOM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS))	519

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- ** I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- ** II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- *** I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- *** II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- *** III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursivilla, poistot symbolilla ¶ .

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI